

Виходить у Львові що дня (крім неділі і урочах свята) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник найближчих новостей“ виходить в п'ятницю, а в суботу і неділю на перекладі разом з Діло.

Предплата і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коварна ч. 11, і бюро паєт у. Карла Людвіга 9. У Відні М. Дукес, 1. Schulstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; H. Schalek, 1. Wolfstrasse 8; Oppelt, 1. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі М. Haasenstejn & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: на цілий рік . . . 18 шр. на півріччя . . . 9 шр. на чверть року . . . 4 шр. 30 шр. на місяць . . . 1 шр. 30 шр.

у Львові: на цілий рік . . . 18 шр. на півріччя . . . 9 шр. на чверть року . . . 4 шр. на місяць . . . 1 шр. 30 шр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Рукописи приймають за літер. на попереднє застереження. — Рецензії посилають відкритими. Подорожне число копій 8 шр. в м. Оголошення приймають за по ціл. 6 шр. одні сторінки нисератом за руб. „Надсудок“ по 20 шр. в м. Подати чекати за по 10 шр. одні сторінки.

З п'ятнадцяти днів починає свій четвертий квартал сегоднішнього видавництва „Діло“. Просимо о найшоршу плату за гонимостями і надсудком передплати!

У Львові дня 13 жовтня 1891.

На одній з останніх засідань ради виділу краєвого — як довідуюся — була на порядку денному одна з справ, при якій мусіла зайти бесіда о уваженню побіть языка польского, яко урядового, та кож руского языка яко краєвого, а що рішення тої справи зависить від правительств, то підчас наради члени виділу краєвого звернули свою увагу на факт, що урядові нисерати і друка рускі выгодляють ся у Відні в мові для населення руского в краю незрозумілій, так що особливо Русини менше обрадовані, не знаючі языка російского, не можуть з тих урядових писем і друков користатися. З огляду на те рішення внести від виділу краєвого представлення до дотичних міністерств, щоб постарались о видаванню писем і друков руских в мові для руского населення в Галичині зрозумілій.

Регіструючи факт такий постанови ради виділу краєвого, ми що до суті речі нічого проти не мати не можемо, — протини, нам би хіба бажати, щоб з представлення від виділу краєвого — коли аж до того мусило дійти, що навіть бачувати за речі кончить вдатися в ту справу, — був який результат, коли на всі представлення самих Русинів у Відні не хотіли звернути уваги.

Річ неважна, що на цілій кулі земській нема більшого великомученика, ніж наша мова. Хто не хоче, заведе її рану або накладе пута. Оди урядово вальчать в не-польска, другі знов з російська; оди друкують руску мову польськими алфавітами, другі уперше при урядовій кириллиці і аї дай Боже одступити від фальшивого погляду, що громадянка — то писмо не руске, а спеціально московське, хотіли громадянку друкувати в Сербії в Болгарії, взагалі кожний хто вживає славянського писма. А вже особливо віденський урядові друзі — то вершок штики вальчення і безобразування мови, живучої в

дванадцяти мільйонах народу. Возьмо Русинів до рук першій-лучшій урядові друзі в Відні — мусіть обуритися. Мова ніби руска, але й не руска, бо німцями і російськими словами та формами покарлена та, що пераєт оправдів навіть інтелігентному чоловікові годі в розуміти. І чого оно таке? Для чого мови другіх народів Австрії шапнуть ся, лишень з мови одних Русинів робить ся урядово якась „страшилиця“? Як не виставляла наконці аж виділу краєвий, хоч ми Русини від давна на даремно протестували проти того „страшилиця“, бо оно було і до нині аєт причиною, що наші народи не може користатися з урядових друков руских, бо не може їх розуміти, а через те радше послугуюсь друками польськими. Дай Боже, щоб вже раз в той дній настала у Відні зміна!

Однак при сій нагоді ми подносимо потреби управління урядового поступованню рускою мовою і писмом взагалі, не тільки у Відні, але і в краю. Іменно поручаємо нашим послам в Відні представити в комітетних сферах у Відні аби і у Львові той хаос, який панує в урядових трактованні нашої мови і настійливо домогати ся усунення того хаосу в урядових справах в способі справедливий та відповідний фактичним потребам і нашому достоїнству народному. Видавали давніше міністерства віденський розпорядження в користь языка руского, — нехай же і нині, — коли правительство заповнює словами, що оно шире прихильне розвою Русинів, — поодинокі міністерства видають прихильні для Русинів розпорядження в справі їх языка і писма...

Рада державна.

Прелімінарій бюджету державного на рік 1890 вмістив в етаті будови дорож, на початок і далі ведення вже вчашах робіт в Галичині, загальну суму 255.400 шр., с. а. о. 42.540 шр. менше ніж було визначено в сегоднішній прелімінарій. Се зменшення пояснюється тим, що многі роботи, давніше вчаші, тепер вже покінчені. Помимо того в сій загальній сумі вмістив ся 102.406 шр. на початок будови всіма видами дорож в між тими на реконструкцію кількох дорож громадських, до котрих

спарб державний вже в попередніх роках причинив ся значними жертвами.

На далішнє ведення регуляції галицьких рік прелімінаріо 440.000 шр., тож о 10.000 шр. більше ніж в 1891 р., хоч при тій на регуляцію Дністра має видатися о 8.900 шр. менше.

В підвищенню на регуляції рік уважливий найбільше Слиз, а то за регуляції части сї рік коло Перемішля. Скарб державний зачинає будувати на Слиз провізичний міст дерев'яний, котрого кошты обчислено на 100.000 шр., а відтак на місяць сего дерев'яного мосту стане вільний міст. Взагалі Перемішля займає перше місце також і в етаті будови дорож.

Комісія бюджетона відбула вчора перше засідання. Д-р Планерз представив внесені в палату що до вкорочення бюджетової дебатів і зарекомендував, що прийняття того внесення не буде ніяким преюдициатом на будучишнє, а лиш буде пробою. За прийняттям внесення промалювали Ромашук, Вильшій, Коляковський, Русс, Барайтерз і Менгер, — а против лиш молоді-чеський посол Кайцль. Міністерз д-р Штайнбах забрав голос і зазначив, що се внесення не вийшло з ініціативи правительства, але правительство бажало би щоб дебат бюджетову побиачити що в сій році. Правительство готове дати палаті пояснення в кожній справі а час, який змисав ся за длі вкорочення дебатів, буде можна ужити на погодження наших важних предложень. — Комісія ухвалила всіма голосами против одного (пос. Кайцль) всі внесення що до вкорочення дебатів бюджетових. Після сїх ухвал будуть передані комісії бюджетовій лиш деякі позиції до дискусії, над більшою же частиною позицій будуть відбуватись дебаті відразу перед повною палатою, як лиш дотичний референт згодить ся на се.

Експозе фінансове д-ра Штайнбаха обговорює в газетах віденських в різний спосіб, відповідно до того, яке становище політичне займають ті газети. І так N. fr. Presse зазначає рибничі видатки д-ра Штайнбаха і Дунаєвського. Д-р Штайнбах не представляє фінансової ситуації в роже від сїх, лиш отверго бідряє паралельно чисту правду, що треба великої праці, розваги і заходів, щоб завести в бюджет тривалий порядок. Тепершній міністер не жахнувся перед критикою фінансового положення а результатом сїх критик не вважав, що найбільшим нещастям було би поспати назавд в болото дефіциту. У нового міністра можна додати руку, — каже N. fr. P. — котра три рази обертає крейцар, аки вгадає і в котру може

податник з довір'єм вложити свій грив. — Fremdenblatt і Presse висказують ся про експозе д-ра Штайнбаха в прихильній, бо можна велику огляди і точність бачити при уложенню бюджету а також ширі заходи удержати рівновагу бюджетову.

З однієї польської газети потуємо голос Сказ-у. У вступній статті згадує Сказ, хоч дуже огляди, про заслуги вільного міністра Дунаєвського, а д-р Штайнбах бере за вл, що надто неспокійно глядіть на фінанси Австрії. Попри сїю статтю нахвилює в Сказ-і ще другу загадку про се експозе, іменно з Відні.

Віденський кореспондент Сказ у такій писмо про вимоги бюджетової міністра скарбу: Бесіда д-ра Штайнбаха не викликала ніякого ентузіазму. Противно міністеру, замість щоб бюджет представити в „примітній“ світлі, звернувши увагу дуже пильну на его менше знаку сторону, іменно бач представляє бюджет уложенню на рік 1892 менше користним о 5 мільйонів ніж бюджет сего року. Не можна припускати, щоб д-р Штайнбах лиш длатого зробив так неспокійно заявленню, що хотів стати в супротивності до свого попередника і дати доказ, що фінансові успіхи д-ра Дунаєвського, як догадує ся N. fr. Presse, не суги тривали. Сего не можна припускати ніяким способом. В статті того дня згадує знов на верш виходити, по такі многі місяці після уступлення Дунаєвського, та заванта в неспокійно заявленню чи неспокійно, котру діяв тутешній кружок заявляв супротив д-ра Дунаєвського систематично від початку до кінця. N. fr. Presse обиджає також і нового міністра скарбу, бо представляє его буди в роли дрогожаго від змисла Томса в трагедії Царя Лир, буди в роли діалектика, котрий лиш на перекор своєю поперечником представляє бюджет в менше лисних красках. Зараз по уступленню міністра Дунаєвського висказали ми — писмо Сказ — свою гаду, що не легко прийде нарівновагу введеним в великим трудом в бюджет, і доси ся не порушено, бо бюджет на 1892 р. показує малу надлишину і політично ся не порушений, коли не хочуть ся якісь події, котрі могли би заохотити нагло рівноваго навіть най-оптимістичного бюджету. З початком Штайнбаха в Векерльго виходить, що бюджет в 1893 р. підноситься до величезної суми, до мільярда шр. Видати в Австрії в 1892 р. виймає 584 1/2 мільона, се є близько о 20 мільйонів більше ніж в тепершній році. Видатки Угорщини на 1892 рік виймає 395 1/2 мільона, отже також значно більше ніж в сій році. Після тої прогресії австрійської видати в 1893 році піднесуть ся до 600 мільйонів а угорської над 400 мільйонів, отже разом мільярд. В 1861 р. бюджет для цілої Австро-Угорщини виймав

Барань-Нетямучий.

Казка М. Е. Салтыкова-Щедріна.

Домашній баран бачувати живити у новолітній чоловік; правдивий іх предк не знає.

Береж.

Чи були коли-небудь домашній барани „вільними“, — історія про се мовити. В дуже глибокій старині патріарх мали вже цілий стада баранів, і потім, через усі вівні барані явили ся всім на цілій поверхні землі яко звірня, мов би зумисно сотворена на потребу чоловіка. Чоловік же від своєї сторони творить цілий о-край породи баранів, котрі між собою майже не мають нічого спільного. Одних годують для м'яса, других — для сала, третіх — для телих кожухів, четвертих — для бляди і м'якого вовни.

Самі домашній барани, розуміє ся, тяжать свого вільного природяча менше, як що инше, а знають лиш, що належать до тої породи, в котрій застала їх хвиля народити. Ой хвиля — то вихідна точка личної бараньї історії, але й она поступовно забуває ся в міру того, як барань доростає. Така ж оправа мудрий називав ся лиш той барань, котрий не хитить і не внає нічого, крім трав, сіна і галушок, що дають ему на користь.

Однак бачувати гріха і бід в вчех. Справ раз оден барань і увидів сон. Понав неодну галушку видів у сів, бо пробудив ся наляканий і довго шукав чогось очима.

Став бачувати пригадувати, що таке хитість; но, хоч убий, нічого не міг собі пригадати. Далеч якась, соребраним світлом освітлена, — і більше нічого. Тільки сумна свідомість тої безформної далечі й остала ся у ньому, але не вдалося ніяких означень черт і аї одного живого образу.

— Вівні! а! вівні! що таке видів і у сів? — спитав бачувати дежачу біля него ба-

цю, котра, як справдешна вівні, від роду не видів сів.

— Сив, оть видувати! — сердито відповіла вівні. — Тебе не длатого привели назва моря, щоб сив видів та назва траги.

Барань був породив англієвським мериносом. Дідів Івань Созонтич Раставонський заохотив за него шпачів грош і покласти на него велику надію. Но, розуміє ся, не длатого привели бачувати назва моря, щоб бачувати похити розумних баранів, а длатого, щоб бачувати сів для свого стада овець з тонкою вовною.

І в першій часі, по привезенні в місто, Барань справдів зарекомендував себе за самого лїшого боку. Про вівні не думав, нічим не цікавився, навіть не розумів, куди і по що его привели, а так собі жив та жив. А що до питання, що таке барань і який его права та обовязки, то Барань не думав ніяких пропаганд у тій предметі не ширив, але хіба чи й підозрівав, що подобні питання можуть драгувати бараньї голови. Але то саме й помагало ему сповняти бараньї дїло так пунктуально і совістно, що Івань Созонтич не міг і сам натішити ся і приводив сусідів любовати ся: дивіть ся!

І нараз: той сон... Що то за сон був, Барань не міг рішучо розібрати. Ой чув лиш, що в житті его знало щось незвичайне, якимсь тривогою, туга. І хвиля его, видно, той же і корить той же і те саме стадо овець, котрі бачувати удосконаляти, а йому все мов би і не в голові. Бредить бачувати по хвиля, мов саж не свій, і тільки бачувати.

— Що таке у сів видів, що таке у видів?

Но вівні не показували надменного оповити в его тривогі і навіть не без відповіді називали его мудрецом і філософом, що, як звично, в овецьї язык має горше значіння, як „Монетон“.

Воді часу, як бачувати сив видів, вівні з горечю згадували простого, шпачон породи Барана, котрий перед тим чотири роки ними покидав ся, на вівні, ви-

служивши їм, був призначений на кухню і там пропасть без вівні. (Видів лиш, як его в кухню несли на полушнику, з триношом у панський дім!) То був правдивий виведений барань! Ніколи не видів ніяких сів, не чув ніякого тривоги, а робив своє діло підля бараньїм устанам — і більше нічого не хотів знати. І що ж! его старого і випробованого слугу, удлянали, а на его місце називали когось даремно, фантаста, котрий вівні рана до нечери не знав о чім бле, а оне, вівні, тимчасом ходив вівні.

— Зовсім назв той англієвський дурень не удосконалює! — жалували вівні бачувати. — Коби нам на него, за повголова, перед Іваном Созонтичем не прийшлося відповідати.

— Успокойте ся, живі! — додав ним Микита вівні — вівні ми его обстражем, а потім висвечим кропивою — буде як шовк!

Однак думки Микити не оправдалися. Барана обстригли, висвечили, а бачувати сам очі видів сон.

Воді того часу сив его не покидали. Що лиш волемо ноги від себе, а вже дримота стає над ним, не роздумуючи, чи донч чи відч на дворі.

І як лиш бачувати замислює, то цілий мов змивав ся, і киде его стає мов не барань, а серйозне, суворе, як у старого, добродушного селянина з такими, що то їх в давній літ називали „міністрами“. Така ж вівні, хто передче попри него, ценно каже: „Не в ставні місяці для того Барана, — бачувати бути бурмістром!“

Мимо того, коли раз в хотів пригадати собі про лиш бачувати сон, старав ся до давомо були даремні.

Ой пригадував собі, що в сів перед ним проходив який образ і навіть цілий картини, на вид котрих попадав у велике одушевлення; но як лиш очував з дримоти, то образи і картини пезали не знати куди і бачувати ставав зничайним бараном. Рівни була лиш у тій, що перше бачувати брав ся за свої бараньї дїло, а

тепер ходив оголошений, чогось, мов дурний шукав, а чого саме — бачувати не міг пояснити. Барань, та ще меланхолічний, — що, крім ножа, може очекати его в будучишні?

Але крім перспективи ножа, положення Барана і саме-собой було незвичайне. Нема горшого болю, як той, котрий приносить з собою безсильні перни строженого неспокійності від тій до сів. Опанована наглим бажанням неспокійності надів, бачувати, приваблива погота мов ся і змислає, не вміючи означити її характеру тій надів, її жережа. Она чує, що серце в обиві похитнує, і не знає, для чого бухає сів похитнує; она в смутком чує, що сів не обиває ся на стінах хітня, що за тими стінами обивають ся аї, немов неселки, переспективні, і не вміє означити навіть признак тій перспективі; она бачувати сів, простір, свободу, і не може дати відповіді на питання: що таке сів, простір, свобода...

В міру, як Барань мав частіше сив, неспокій его все рбав більше і більше. Нї в-одні не видів бачувати сів, нї відповіди. Вівні з лиску гуляв одна до одної, коли бачувати ся; бачувати Микита хоч вівні знав дещо, но вівні мовчав. Було то розумний чоловік, котрий докладно прослідив бараньї дїло і признав для баранів лиш одну обовязуючу аксіому:

— Коли ти бараном уродив ся, — говорив бачувати содіно — то й живи бараньїм стані.

Але саме тої Барань не міг сповинити. Саме той „стан“ его мучив, не тому, щоб ему але було жити, а тому, що в тій часі, як бачувати став видів сив, ему все припадало в живіть другий стан.

Вівні не був годен відповідати своїх сів, не сповинити его були на стільки зворушений, що не вважали на неспокій внутрішній тривоги, котра в ньому повстала, бачувати не міг дїти з ним до ладу.

Мимо того з часом тривога его зачала стихати і бачувати мов би устаткував ся. Но усновою то не було насладком твере-

навіть немого більше по-над 300 мільйонів видатків з бдз того часу видати вросли в гроє. Зъ того мільярда припадає 150 мільйонів на військовий видатки, а всі тымъ часомъ міністеръ війни не жадає наглого, значного ихъ подимешеня.

Рівночасно въ прелімінарьмъ бюджету на рікъ 1892 оповістила Wt. Abendpost подробний выказъ податківъ, які влизали до каси держави бдз 1. січня до 31. серпня с. р. Загальний дохідъ зъ статихъ и нестатихъ податківъ выносивъ въ той періодъ 267,574,925 ар., а позаякъ загальний розхдъ разомъ зъ адміністрацію выносивъ 46,041,438 ар., отже надлишка доходівъ выносила суму 221,533,478 ар., се значить о 4,319,410 більше ніжъ въ такой самій періодъ минушого року. Чисті доходи зъ мита цдлого австро-угорского митного обшчу приносили 30,671,911 ар. Кошти заряду разомъ зъ сумою, що припадає на Босну и Герцеговину, выносивъ 1,633,333 ар. отже яко надлишка доходу лишавъ 29,038,578 ар., а се значить о 34,339 ар. менше ніжъ въ минувшіймъ році. Безпосередній податки приносили о 2,131,817 ар. більше, ніжъ въ минувшіймъ році а посередній податки о 2,187,593 ар. більше. Надлишка зъ безпосередніхъ податківъ походила по частині зъ подимешеня груатового податку а по частині зъ приросту заробкового податку и доходного, а се було результатомъ збавленія економічнихъ даючихъ имено що-до більшшихъ підприємствъ. При посередніхъ податкахъ дохідъ зъ податківъ, консумційного и бдз пива приростъ більше 359,673 ар., а то за-дла збавленію консумції пива. Натомість зъ податку бдз цукру влизало менше о 1,573,528 ар., а се мабуть за-дла збавленію консумції цукру въ Угорщині и за-дла більшшихъ вывозовихъ боніфікацій. Мисеральний охдъ приносилъ більше о 516,825 ар., а то за-дла більшого розвитку краєвихъ закладівъ промисловихъ для продукції мінерального олію. Інші предмети консумційні выказували надлишку 132,529 ар. а се наслідкомъ введення въ Тріестъ бдз 1. лютия консумційного податку акцизового. Адміністраційні кошти збавились въ порівнянні зъ минушимъ рокомъ о 201,257 ар., а се въ причини роббт, щоби акцизову лінію у Відні даліше бдгунути бдз середнімъ міста. Коли бмъ не ся обставина то адміністраційні кошти були бмъ менші о 35,598 ар. Зъ продажі соли пришло 601,859 ар. більше, зъ продажі тютюну 859,768 ар. більше а се за-дла значного збавленія доходівъ зъ дробнои продажі. Зъ оплати за правий інтереси пришло 2,146,869 ар. а на ту суму зложили ся головнію оплати за перенесення власности, бдз виграныхъ въ лютерію и оплати зъ тоталітатора. Лютерія приносила о 641,087 ар. менше а се тому, що лютерійні ставни зменшилися.

Денки замѣтки на „Статью надбсла-ну“ въ ч. 199 „Дѣла“ п. заг. „Гадки по конференціяхъ учительскихъ“.

[Отъня надбславу.]

„На кого Богъ, на того й люде“ — каже народна приказка. Така гадка зродилъ ся и у бдлого учителя-Русина [розумій лишъ сдльського и мало-мѣсткового, позаякъ учитель народий по більшшихъ мѣстахъ и въ столиці краю тѣмать ся загальною охматією и межі своїми и межі чужими, хотіи не дуже выстувають зъ рускою мовою на своїхъ конференціяхъ], коли прочитавъ вступну статью „Дѣла“ въ ч. 199 пдъ назвію: „Гадки по конференціяхъ учительскихъ“.

зого рѣшеня вступити на давну баранячу дорогу, а противно, скорше свѣдѣло о загальнѣмъ обезсилію баранячого організму. Тому й хбна въ того не було ніякого.

Баранъ — очевидно зъ поставовленымъ памѣромъ — спавъ бдз рана до вечора, мовъ бы хотѣвъ у снѣ пайти хі ослодий чуті, котрихъ у дѣяности не спавши не мбгъ собі бдтворити...

Тоджъ зъ кожнимъ днемъ зачавъ бдз що-ранъ більше чхувати та харѣти и вббни ставъ такъ незвичайно худимъ, що глухий вбдцѣ, побачивши его, зачинали пхати и зъ настѣпнью перемѣшувати ся межі собою. И въ мѣру того, якъ загадочна недуга въ нбмъ розвивалася, лиць его ставало чимъ разъ більше задумливе и задумливе. Вбчаръ всѣ до одного жалували его. Всѣ знали, що бѣ честний и бравий баранъ, и що если бѣ не оправдавъ надій господаря, то не въ сезонъ нини, а лише тому, що его стрѣнуло яко велике нещастіе, у баранѣ зовсѣмъ незвичайне, але заравномъ таке, — якъ много зъ нихъ истинностю гадувалося — котре ему лично принесло велику честь.

Самъ Іванъ Созонтичъ зъ свѣдѣтьемъ бдносилъ ся до терпѣня Барана. Сперва бѣ чаръ Микита згадувавъ, що найліпше рѣшити таку загадочну справу — пожема, але Раства ковоїй уперто не годивъ ся на его гадку.

— Плакали мои гроші, — говоривъ бѣ — та я не тому плативъ ихъ, щоби мати зъ него шкуру. Нехай помере своєю смертю!

И ось сподѣяна хвля просвѣтку на-ступила.

Надъ полями мрѣла туманъ, облита мѣсяч-нимъ свѣтломъ чорниела нбч; кругомъ тащина неуробудима; не лише люде приталили, но и вся природа мовъ бмъ застигла въ чарѣн-нбкѣ оцѣпенію.

Въ баранячіймъ гуртѣ все спало. Вбдцѣ, похиливши голову, дрипали коло загорода; Баранъ лежавъ окремо, по серединѣ гурту. Паравъ быстро и зъ тревогою збравъ ся. Выпрямивъ ноги, вытянувъ шия, обдѣлявъ голову въ гору и задрожавъ цдлымъ тѣломъ. Въ

Ледя дѣяки участники конференцій о-кружнихъ бдбжали ся подати до прилюднои вѣдомости короткій справоздачъ зъ бдбувшихъ ся конференцій, — зъ котрихъ, мимолетомъ скажамъ, не жалувало таковои подкуды на-дла инспекторамъ та школьнымъ радкамъ о-кружнихъ, — а тутъ уже Вн. дописуватель зъ надболой статьи зъ подимешемъ х-бъ, вы-голосивъ прилюдно „проклятіе народне“ на учителя-Русинѣвъ за те, що болять ся, не захбють, не хотять, „цурать ся або вѣтда-ють ся“ прилюдно на засѣданіяхъ урядовихъ бесѣды выголосувати въ своей мовѣ — и вы-казъ публичку, щоби дала се нмъ почути въ то-варствѣхъ та щоби ихъ называти поименомъ въ часописахъ.

Не виходжу въ то, чи учитель въ такихъ обставинахъ, лихъ теорѣ ихъ окружають зга-галъ а учителя-Русинѣвъ зъ-опрема, заслу-жать собі на „проклятіе народне“, чи нѣ, але наші часописы позаякъ дѣйстно бдтворили по-стѣну рубрику, въ котрій бмъ помѣшували всѣхъ факти, котрі свѣдѣли бмъ, що самі Ру-сини уповаджаютъ рускій языкъ и тымъ о-скорбляютъ руску народнбсть, котра суть членами и котрі служать обовязанъ Тѣмъ-же тогдѣ позаякъ рѣшѣній дописуватель и патриоты зачинали слѣдити за такими фак-тами зъ горы, т. е. бдз Русинѣвъ на вымѣстъ становились содѣлялись, и на нихъ першихъ выголосили „проклятіе народне“, называти ихъ поименомъ въ часописахъ и дати нмъ се по-чути въ товариствѣхъ, если они „цурать ся а-бо вѣтдають ся“ говорити своєю рускою мо-вою, — бо такой особѣ суть деморализующіи примѣромъ для бдлого руского учителяства, — оно свой страхъ и прѣислѣбные наклон-ности игнорированіемъ руского языка то зачеще-рдіемъ впливають рускихъ людей, — фактѣмъ можна набавити дуже много. Тажъ дякувати Богови, судъ русой судѣи, суть всѣхъ уряд-ни, совѣтники по всѣхъ урядахъ, професоры, директоры шкѣлъ середнихъ и т. п. — а ле на нихъ що нбгто не зважувъ ся такъ смѣло выголосити „проклятіе народне“, якъ на бдбныхъ, перенужденыхъ и вже й такъ проклятыхъ учителяхъ народныхъ за те, що, абы омигнути сикатури бдз овокъ аверхн-кѣвъ, не бдбываютъ ся in gremio на засѣ-даніяхъ урядовихъ въ своей, рускомъ языкѣ.

„Одъ головы рыбу чуті“ — и коли по-польски говорятъ урядники Русини, священни-ки и наші, котрі становились, академічними студіями, оприлюднени нмъ обставинами а на-вѣтъ гербами могли бмъ въ корнѣ руского я-зыка дѣлати багато больше, нбжъ бдбній и пригнобленій учитель народий руской народ-ности, — то чому-жъ на учителяхъ першихъ має спасти „проклятіе народне“?

Знаю учителя, котрий, слушаючи голосу власной совѣсти, напровадивъ въ свой шкѣлъ дѣловодство въ рускомъ языкѣ и на конее-рѣнціяхъ окружнихъ промазавъ лише по-руски, — а хто за нимъ увнѣвъ ея, коли его зачали зъ те переслѣдувати его зверхнѣвъ, та-ка дѣя Русини, и перенесли его зъ-пдъ Льво-ва въ горѣи сторони? Нбгто! А чому такомои предсѣдатель рускихъ зборѣвъ и другі гово-рять самі до Полькѣвъ по-польски? Коли-жъ проклятіе народне не спаде на тыхъ, котрі ледя передъ выборами признають ся до рус-кости, а навѣтъ тогдѣ ледя бдзвуть ся до збавленія лихого русчиною, — и на дѣячихъ священникѣвъ, котрі и въ своей роднѣй гово-рять по-польски, и въ возвышенъ судовымъ та епископаторомъ податковымъ наикше не розма-вляють ся, тѣмъ по-польски, — то чому-жъ учителя перші мають бути тымъ козломъ жертвеннымъ, котрымъ має дати ся бдчуті то, що они на своихъ конференціяхъ урядо-вихъ не вѣжуть ся въ присутствіи инспекто-ра або старосты бдзввати ся по-руски? Тажъ

хбн оцѣнкуюбѣ поставѣ, мовъ бмъ прислухую-чися и адоволюючися, поставѣ бѣвъ бѣлька хвалѣ, а потѣмъ сильне, потрясающе бѣльню вырехо ся зъ его груди...

Почувши тѣ поважливъ зупинъ агоніи, вбдцѣ изъ перестрашъ збравъ ся зъ своихъ мѣсць и бднокчанъ на бѣкъ. Стороживъ пѣсъ такомои пробудивъ ся и ганяючи кинувъ ся доводати до порядку наполохане стадо. Но Баранъ уже не звертавъ уваги на настѣпній переполохъ; бѣ лише дививъ ся.

Передъ мутливочими его очима бдкрылась розбѣсна тайна его сабѣ.

Ще хвля — и бѣвъ задрожавъ послѣд-ній разъ. Потѣмъ ноги самі бдбгнулись пдъ нимъ и бѣвъ мертвый упавъ на землю.

Іванъ Созонтичъ бувъ дуже огорченій его смертю.

— И зъ якои причини? — парѣвавъ бѣвъ голосно. — Все бувъ баранъ якъ баранъ, а паравъ мовъ бмъ у матню впасть... Микита! ты пхидѣть лѣтъ бѣчаревъ; отже ты повиненъ знати тѣ пороки. Скажи, бдз чого на него та-ко лихо пайшло?

— Вбвъ побачивъ у снѣ „бдбного бара-на“, — одповѣвъ Микита — видѣти у снѣ — то видѣти, а збавленія собі его не мбгъ... Такъ бѣвъ въ початку затуживъ, а зъ часомъ и здохъ. Такъ само, якъ и зъ нашимъ бра-томъ бувавъ.

Та Іванъ Созонтичъ не хотѣвъ уже даль-шихъ поясненъ.

— Се вамъ най буде въ науку! — ска-завъ бѣвъ Микита. — Де-виде зъ того барана, може бути, выйшовъ бѣвъ козелъ, а у насъ та-ко правило: коли ты баранъ, то й оставай ба-раномъ та не передуй. И господаревъ буде добре и тобѣ добре и правительству пригодно И всего будешъ мати до вохъ; и травы и сѣна и галушокъ. Тай бѣвъ на тебе будуть ли-скави... Чи такъ, Микито?

— Сирадѣвъ, тажъ, Іванъ Созонтичу! — бдтовѣвъ Микита.

Пер Мак.

учителямъ вже й такъ дають добре бдчувати въ товариствѣхъ его незавидный станъ мате-ріальний, а най бѣвъ еще важнѣе ся передъ впливовыми и могучими особами, въ котрихъ рукахъ спочивае его доля, зазначити ся яко ревний патриотъ хочъ-бмъ лишъ промовами русини, то тогдѣ будъ здоровъ учитель зъ стахомъ посадою, если ще сидѣти на провізо-ріі, а коли ты стаишь, то надѣвъ ся лѣда день бдчуті могучѣи закона, котрий позволяє — „ze względów służbowych“ минута тебе въ най-дальшій запустокъ краю!

Тому радѣвъ бмъ а Вн. дописувательни згаданон статьи, котрий, здѣсь, муовъ бути ревнимъ и честнымъ патриотомъ рускимъ, щоби подававъ дописъ про цураніе и вѣтда-ніе промовати по-руски не только въ о-кружнихъ конференціяхъ учительскихъ, але та-коже на засѣданіяхъ кѣлек толикихъ-ихъ, какъ ша-дичныхъ, кѣлек naukowych dla nauczycieli szkół średnich, радъ повзвонихъ, шкѣльныхъ радъ мѣстечныхъ, окружнихъ и краєвыхъ, комитѣ потаріальныхъ и иншихъ институтѣхъ краєвыхъ, въ котрихъ, славаги Бога, Русинѣвъ не хббуе. Если прилюдно выголосивъ „проклятіе народ-не“ позванитъ тыхъ Русинѣвъ и зневолитъ ихъ шанувати свою рѣду руску мову и нею про-мазати при кожбй нагодѣ на публичныхъ засѣданіяхъ, — то вже зъ горы упевнѣю Вн. дописувателя, що тогдѣ учителя-Русини всѣ своєю лише рѣдою рускою мовою будутъ промазати и межі собою и на всѣхъ зб-бранихъ. На окружнихъ конференціяхъ, окрімъ инспектора, яко урядового предсѣдателя, не зивитъ ся нбгто, хбба де-не де загляне зъ обо-вѣзку предсѣдатель окружной рады шкѣльной або прийдѣ зъ цѣкавости на засѣданіе одѣвъ зъ ян членѣвъ, а больше нбгто и не показу-еъ и не интересуе ся справами та нарадами учителей. Длѣтого хотѣвъ бмъ на конферен-ціяхъ окружнихъ всѣхъ учителя-Русини прома-зати только по-руски, то однаково цѣзе справоздачаніе и протоколы зъ засѣданъ спису-ють ся въ языкѣ польскѣмъ, яко урядовѣмъ, а учителя, вернувши на свои посады, рѣвно жмъ мусять выголосити всѣхъ выказъ, метрики и инші урядові „павалки“ по-польски, а навѣтъ до мѣстечковъ рады шкѣльной пише „urzędowemu językiem“, позаякъ ан предсѣдатель, хотѣвъ бмъ и священникъ або селянинъ, всѣхъ польскій писма адресованъ до мѣстечковъ рады шкѣльной приймѣи и въ тѣмъ языкѣ самъ урядѣ. Не-хай наші послы и наші позитичны та шкѣль-ніи товариства постарають ся згаднати у рѣ-шающихъ еферъ и вѣають рускому языкови рѣвно право, яке має языкъ польскій, а тогдѣ покаже ся: чи учителя-Русини будутъ „цурати ся и вѣтдавати ся“ своєю рускомъ мовою и писмѣ, чи може буде цурати ся хто инші?

Семо дописую не думало боронити тыхъ учителяхъ-Русинѣвъ, що страха ради або зъ лѣвушества не промовляють по-руски, — про-тивно, стою за тымъ, щоби кожбй учитель-Русинъ нѣюда и при кожбй нагодѣ говоривъ лишъ своєю рѣдою мовою. Але розхдять ся мені ще о те, щоби не кидати правдою „про-клятіе народне“ на нихъ въ теперѣшнихъ ча-сахъ, коли веде ся боротьба, що властиво має мати впливъ на шкѣльнбство народне и коли невбдрадний станъ учительскій бдбстрашуе вже й такъ молодыхъ людей ему посвячувавшихъ. Най учителя лише учать молодѣжъ въ а ма-теріаль мѣвъ и най впливають въ молоде по-копѣние любови до своего народа, най ему у-дѣлять конечно до жити потрібныхъ вѣдомо-стей и науки, а тогдѣ скорше прилажувать ся загальній справѣ, нбжъ выголосеніемъ шум-ной мовы, въ котру въ сердца густо-часто не-одинакъ самъ не вѣрять.

Наше шкѣльнбство народне есть въ ерѣ переходовѣ, отже ще дуже слабо развите. Длѣтого кожбй, кому правдива прѣсѣта на-родна лежить на сердці, повиненъ бдбпирати его всѣми силами, щоби позволить ему розва-нути ся, а головное мотора его — учителя на-дежить радше заохочувати до неутомимон пра-цѣ въ шкѣлѣ, нбжъ такъ жорстокимъ засуда-ми бдбстрашувати.

Отсе гадки, котрі васадулисъ менѣ по прочитанію згаданон „Статьи надбславу“.

[Прим. Ред. Въ справѣ сего письма за-стерѣгаемо собі слово на пѣнѣише.]

Сумаричный результатъ конекрипціи.

Въ Statistische Monatschrift за мѣсяць серпень не-ресенъ с. р. подано розвідку пдъ назъ: Die summarischen Ergebnisse der Volkszählung vom 31. Dezember 1890 in den im Reichsrat vertretenen Königreichen und Ländern. Зъ сего розвідки подано дѣяи важнѣйшій и цѣбѣйшій дѣты.

Въ краяхъ Передлатианскѣхъ было зъ дѣмъ 31 грудня 1890 р. 23,895,413 осбѣвъ. Прывѣтъ населеня выносивъ 0.79 прц. и представляла ся корнѣйшіймъ бдз минушого десятилѣтя (1869 — 1880), бо тогдѣ населеніе збавлялось лишъ о 0.78 прц. Сей прывѣтъ збавленія по-внѣтъ поступати въ далѣю скоршій прогрѣ-сѣвъ, але значна еміграція призначалъ до то-го, що число родженихъ лишъ незначно пере-вышало число помершихъ. Въ послѣдніймъ де-сятилѣтїи вывандрувало зъ Австрій 243,753 осбѣвъ, а зъ того припадає на женщинъ 54,391 осбѣвъ. Помимо такъ великой рѣбницѣ въ чи-слѣхъ що до еміграції мужчинъ и женщинъ понаухъ зъ загальнаго числа населеня, що мужчинъ що разъ больше а женщинъ мен-шавъ. И такъ на 1000 мужчинъ припадалъ въ 1869 р. 1060 женщинъ, въ 1880 р. 1044 же-щинъ а въ 1890 р. вже лишъ 1046 женщинъ. До того результату причинялось такомои зме-ншѣе смертности мѣжъ дѣтьми, а въ на-слѣдокъ того мужескій полъ перемагає жен-скій полъ жѣмъ новородженными.

Щоби порозумѣти бдносны еміграційніи въ Австрій, треба роздѣлитися въ инше подѣ-ній табельцѣ. На 100 осбѣвъ, присутныхъ въ

якобѣ мѣстечности пдбчасъ конекрипціи, було

	31 грудня	1869	1880	1890
до громады тои мѣстечности	78.77	69.71	63.78	
до иншой громады того пов.	16.78	11.53	13.64	
до иншого повѣта того краю	11.78	14.39		
до иншихъ краѣвъ	3.89	5.4	6.43	
Будо въ загальн въ Австрій	94.44	98.42	98.25	
до краѣвъ угорскон коронъ	—	0.83	0.95	
до Босны и Герцеговини	—	0.00	0.00	
до заграницѣ	0.56	0.75	0.80	
Будо всагалъ за границею	0.66	1.58	1.75	
разомъ	100.00	100.00	100.00	

Зъ тои табельки понаухъ ся, що осбѣвъ, що разъ зменшавъ ся а рухъ еміграційний збавлявъ ся. Мѣсце уродженя не выже чѣло-вѣмъ до мѣбѣи, лишъ бдносны соціалій суть головнымъ моторомъ до агломераций людеи. Прѣцентъ чужестранности въ поныто нашихъ законовъ о приналежности щоразъ збавляе ся въ краяхъ, повѣтахъ и громадахъ.

Въ дѣтахъ що до вѣку великон ваги въ економічніймъ значеніи есть пропорція продук-тивного вѣку людского до вѣку, котрий ще не есть продуктивнымъ а вже не есть про-дуктивнымъ. Вѣкъ же непродуктивный числять ся до 15 лѣтъ а вже непродуктивный по-надъ 65 лѣтъ. На 1000 осбѣвъ було у вѣдѣ

	мужчинъ	женщинъ	1880	1890	1880	1890
0—15 лѣтъ	346.37	348.81	333.83	336.05		
15—65 лѣтъ	609.98	604.36	622.20	613.83		
понадъ 65 лѣтъ	43.65	46.83	43.97	50.12		

Зъ повнѣшого видѣна, що язъ у мужчинъ такъ и женщинъ збавлявъ ся число принале-жнихъ до дѣтнячого и старекого вѣку. Се бдноснѣе выхдѣи въ некорнѣ Австрій въ економічніймъ значеніи, а причиною его есть зновъ еміграція, котра рѣчно забирає до 24,000 людеи въ найпрасѣбѣи вѣдѣ.

Змѣвъ, які зайшли въ населенію що-до вѣрѣи о сѣдѣданіи представляють ся такъ

	1880	1890	1880	1890
Прывѣтъ въ процѣтахъ	1890	1869—80	1880—90	
Римо-кат.	17,683,166	18,934,166	+ 7.92	+ 7.01
Греко-кат.	2,533,323	2,814,072	+ 8.16	+ 11.82
Гр.-прав.	492,088	544,739	+ 6.63	+ 10.70
Протест. А.	289,005	315,828	+ 14.54	+ 9.28
Протест. Г.	110,525	120,524	+ 1.28	+ 9.05
Жидѣвъ	1,005,394	1,143,305	+ 22.28	+ 13.72

На скѣлько приналежній до згаданыхъ вѣрѣисповѣданъ проживають разомъ на якихъ просторахъ, на скѣлько бдновѣданъ сей прывѣтъ и иншіи бдноснѣмъ загальнымъ на-тѣмъ просторѣ, тожъ не можна зъ того заклю-чити на нѣкій бдбшій або меншій впливъ якогось вѣрѣисповѣданя.

О много характеристичнѣйшій дѣты що-до розговорного языка (Umgangssprache), а се вадко зъ тои табельки.

	Число осбѣвъ	абсолютно	въ проц.	зменшеніе (+)	увѣличеніе (—)
нѣмѣцкій	8,008,864	8,461,997	+ 453.133	+ 5.66	
чеській-сло-вацкій	5,180,908	5,473,578	+ 292,670	+ 5.65	
польскій	3,238,534	3,726,827	+ 488,293	+ 15.08	
рускій	2,792,667	3,101,497	+ 308,830	+ 11.06	
словѣнь-скій	1,140,304	1,176,535	+ 36,231	+ 3.18	
сербо-хор-ватскій	563,615	644,769	+ 81,154	+ 14.04	
италіанск.	668,653	674,701	+ 6,048	+ 0.90	
румынск.	190,799	209,026	+ 18,227	+ 9.55	
мадарскій	9,887	8,139	— 1,748	— 17.68	
Разомъ	21,794,231	23,477,069	+ 1,682,838	+ 7.72	

Зъ того выхдѣи, что значно збавляе-лось число говорѣющихъ по-польски, руски, сер-бо-хорватски и румынски. На 1000 осбѣвъ по-дало за свой языкъ разговорный:

	въ проц.	1880	1890
нѣмѣцкій	367.5	360.4	
чесько-моравско-словацкій	237.7	233.2	
Польскій	148.6	158.7	
Рускій	128.0	132.1	
Словѣньскій	52.3	50.1	
Сербо-хорватскій	25.9	27.5	
Италіанскій	30.7	28.7	
Румынскій	8.8	8.9	
Мадарскій	0.5	0.4	

Такъ отже збавлялась область языковъ: руского, польского, румынского и сербо-хор-ватского. Языка нѣмѣцкаго и чеськаго выказу-еъ зменшеніе, а для порѣвняня наводимо чотири край, до на 1,000 осбѣвъ говорять:

	по нѣмѣцки	по чеськи	1880	1890	1880	1890
Нижня Австрій	963.6	960.14	28.2	37.95		
Чехія	371.7	371.90	627.9	627.90		
Моравъ	293.8	293.67	704.1	703.41		
Шлезія	489.1	477.60	229.5	220.22		

По великѣи борѣи національній, яку ве-ли Нѣмцѣвъ и Чехи въ минушіймъ десятилѣтїи, показало ся, що бѣвъ народности майже лиш-лись незмѣненъ, лишъ въ Нижній Австрій збавлялись ся значно елементы чеськаго, а зновъ въ Шлезію втрачали языкъ Нѣмцѣвъ тажъ и Чехи значно въ корнѣи Польскій.

	по німцям		по слов'янськи	
	1880	1890	1880	1890
вз Ступін	670.0	678.4	327.4	320.3
вз Каринтін	702.2	715.4	297.2	283.9
вз Крауш	61.5	56.6	936.7	940.7
вз Триєст і окр.	42.7	52.7	217.9	205.7
вз Горація в Гра- дце	12.9	10.3	630.3	630.7
вз Ієтрін	16.8	19.1	151.4	143.2

Італійській мові значно уступили мови сербо-хорватському языку, бо на 1000 осіб говорять:

	по италијански		по сербо-хрватски	
	1880	1890	1880	1890
въ Истрија	402.2	380.9	428.4	453.7
въ Далмација	57.9	30.7	933.2	262.0

Вкінці що-до степеня загальної просві-
ты вказують дані, що

	1880	1890	въ процент.
ВЪЗН ЧИТАТИ И ПИСАТИ	10,930.099	13,258.452	+ 21.30
ВЪЗН ЛИШЬ ЧИТАТИ	1,345,781	1,031.624	— 23.34
НО ВЪЗН АНЪ ВЪЗН	9,858.264	9,205.227	— 6.53

На 100 особъ, старшихъ по-надъ шѣсть лѣтъ, 60 лишь такихъ можна брати на увагу, знае:

	1880		1890	
	мужч.	женщ.	мужч.	женщ.
читать и писать	61.91	55.13	68.48	62.57
лишь читать	5.50	8.79	3.77	6.35
иъ читать иъ писать	32.59	36.08	27.77	31.80

Из приведенных данных можно заключать, что славянский элемент — большая значно в Австрии, а все инший народности, не выпадая юга в Паннонии, уступают ему места. Разумеется, что и числа одноосель с до Русинь с порабанно до загальных результатов, мусья выпадати користишши, але в другон сторони в порабанно до чьель, односель с до Поляньс, представляють с они вже не такь свѣтло. Причини того гладыт треба годино в способи переведеня конскрипци. Вѣднѣ треба агадати и се, що загальне число анализѣбѣт зменшило с в последние десятильѣ, але при порабанно провинных крайнѣ все что покажут с значнй екстрем, бо коли в Форарльберѣ число анализѣбѣт выкажу лишь 3%, то в Далматин аж 85%.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Городенки.

[Гостиница русского народного театру.]

Нашъ народный театръ подъ дирекцію п. Івана Биберовича дасть въ Городенцѣ 2 представления; послѣднєе было сдано 6 жовтня с. р. въ второкъ на цѣль добродѣлю. Звѣдси похваяъ театръ нашъ до Коломыж, де нововѣжено 12 представлєнєи.

Въ Городецѣ сцена наша переименила всякій ожидаея публики. Гра артистовъ показана ся знаменитая и вышоченная, а на пьикой сценѣ, назывъ мѣсть столичныхъ, наша труппа не могла бы повеселити ся своимъ гроу. Водиовидно до того и дирекциѣ не може парикати, щоби пбдъ взглядохъ матеріальнымъ мала страту и црсь доложила, а може трохи й выказала, бо на кождьмъ представленю все майже мѣсяца до сидженя були заниты а и партеръ буювъ започинивъ. Оно було бы ще лучше побшло, али бы не тая обставина, що въ школицѣ суть дейкы пань-отцы, котрі за-для того только не приѣзжали въ сѣлд до театру, що театръ не грае языкомъ „русскимъ“, только нашимъ, народнымъ. Але обовышо ся безъ нихъ а чей же прииде часъ „сбразумле-ня“ и напихъ, хоть ихъ нинѣ уже не богато

Зя артистовъ съвѣстно и зя зрозумѣньемъ рѣчи грали: насампередъ п. Яновчъ, выступачій майже въ кожій шпудъ, далѣше п. Гембядцй, Пломевскій, Стечиновскій, Каришкй, Курмановичъ и иншй [А знаменитый артистъ п. Ольшескій чх не выступавъ зя Городенцъ? — Ред.], а зя межи иншх: Биборовична, Осиповична, Понелеса та Кравчукѣна. Що до павъ Понелесовъ знавчачю, що нѣхъ належить до знаменитыхъ артистовъ, такъ зновъ та богато уженъ пѣнастици та занадто заверста очя: се дуже ударяе, особливо зя народнихъ шпугатъ. Що до панинъ Кравчукѣновъ можемо вже нинѣ сказати, що при добрый охотѣ она може виробитись на переродку артистау, а головѣ ви забникъ переймае слухачѣ.

Наибольший заслуги козло театру вклада П. Поноявич як режисер, нестомуно а зь самопожертвованьем стараточем, щобы кожда штука выйшла людяно. Сподфаваню ся, що аз него выработи ся сила, котра выступити несабутаго Гриневецкого, а то тымз бблше, що се сила справдз интелігентна а зь щиро-рускимь сощомъ та завязанкомъ до работы.

Не можемо ухитити и дирекција итјего, заважимо, однакоже, що ви речево було бы постаратися о справляење свьх жьнотихъ. Не хотемо обиджати жьноточого пола при нашой ещей, але выматая ся всегда, щобы бодалъ ть, що выстунають яко хористы на передь, буди молодой ть гарьнйшй. До нашихъ Русинокъ тутъ бдымаемо ся, щобы авернули свою увагу на бдывахъ дирекція ть встунали до театру. Се институтця дуже поважна, ведуча ся жьрально, а старй пересуды що до „засторбь“ уже новяний бы разь азъ тьвнхъ годовъ усувуться. За честну працю нема вьсуду.

Подъ конецъ замѣчаю, что на каждую народную штуку приходили численно мужики, такъ, что были представлены, де ихъ бывало до 80. Пожидание было бы, чтобы дирекція старала ся о чистотѣ народнйхъ шутокъ нашихъ та по возможности обрѣзая на подставѣхъ реальныхъ.

и уборы та костюмы до техъ штукъ давалъ приходящій, якъ то чинить ся. „Наташень Подпавка“ — стара штука, а все нова и можъ больше увеселила, якъ таѣя „Бароны цыганъ сей“...

Зъ Коломыѣ.

[Загощенье русско-инородного театру до Коломны. — Он
изъ Коломны.]

По долгих ожиданиях прибавь до Коло-
мыи народный театр подъ дирекцією п. Би-
беровича (а буть ту же передъ пѣтма ро-
нами). До теперь благогно: „Хто винуват?
Карпенко Карого, Минадо“ и „Дай серцю во-
лю, заведе в неволю“. На вторыхъ 13 с. в.
заполнено „Павла Полуботка“ Ос. Барятин-
ского.

Про театр наш можна вже тепер сказати, що видко між силами значний поступ і старанність велику. Але-ж в публіка Коломийська, в значній частині польська, запомніла до теперішнього театральну битковину, так що в матеріяльній стороні запомнілася добрі. Жаль лише що зв'язка інтелігенція наша з мало зацікавлювалася нашими театрами і показує мало, а прецінь гарна і правдивих артистів гра, заслугу на більшу сплатили в підсирання. На разі можемо надіятися що театрови нашому в Коломні буде поводитися добре, лиш щоба наші артисти удержали публіку і даліше в добрім пересидженні о них старанній грї. Представляєма відбуваються в вівторки, середи, четверги, суботи і неділі.

Въ Коломнѣ бѣдъ недавняго часу пово-
няющихъ ся досыта часто огнѣ. Сего тѣмъ же
погорѣдъ два господари разомъ въ вѣтмѣ въ
бранихъ уже а воевѣхъ неубезаченныхъ въ
жизнѣ. Въ недѣлю выбухъ зноуа огонь при у-
лицѣ Крашенковаго а внищѣхъ до годины сто-
лоу а одоу хату. На счастье, не було вѣтру
и въ вѣтмѣ, сая театральна въ Коломнѣ сего
въ ратуши, а сторожа огнева не була на вѣ-
тъ столько осторожнаго, чтобы въ часъ ко-
гда саба набита людьми, для оминыя переполоху
а нещаста, вѣдвати въ сиваннама безъ тру-
деня и крикѣвъ. Щастіе, що публика аскор-
донѣдалась о мѣсці огню а представление бѣ-
ло було са сущоюбѣло. За те зноуа нинѣ (а не
дѣлоуа) въ полудне, завѣдѣа тому, що на мѣ-
сці пожару не поставлено варты въ сиваннѣ
сизкий вѣтеръ розвѣвъ недогащено аугла
въ мѣть ола огонь анищѣхъ чотари забуду-
ваня. Небезаченбѣло була вѣзика, та лишѣ прѣ-
сильнѣоуа ратунку воева, сторожи огнево
численноуа народу удадо ся устеретти сущѣ
ли домы.

Зъ Калуского.

[Взорець безчельності жадасом]

Передь кобыкома динни одержавь о. Северия Навоочный, сотрудничать въ правсы управления въ Лядяны, повѣта малуского, владуюче письмо, которого нынше мыщены вѣдѣть показе, о шѣ ходить:

Herrn Pfarrer S. Nakonecznik in Ldziany.
Am 9/9 1891 bin ich bestbister verbliebte
Henia Hochmann aus Petranka auf der Propin-
tation Ldziany, Kamien, Petranka auf dem Dae-
von 3 Jahren d. i. vom 1-ten Jänner 1892 bi-
ende Dezember 1894 für Ldziany zahle ich Jähr-
lich 600 fl. jedes Jahr u. für Petranka, Kamie-
zahle ich Jährlich 700 fl. der Ldziany ist sehr
ein gutes Gesefcht, die Leute trinken sehr in
Ldziany Schnabs es wird verschleisst Jährlich
2000 Garnitz Okowit u. bei ein Garnitz Okowit
verdient man 80 x. bei ein jeder Garnitz Okowit
Rum, also wie Sie wollen ich kann Sie
zu nöehmen als Mitglieder oder ich
kann Ihnen geben Jährlichen Profit
200 fl. d. w. Wie Sie selbst wollen ich rath
Sie sehr gut Geld zu verdienen, schen-
nicht dem Mensch, ich werde dafür niemanden
erzählen, den der Jan Kowalski, will mit mir
a Comp sein zu der Propination, aber ich w
mit Ihnen ender angehen als mit Ihm: 200 f
Jährlich werden Sie sicher von mir haben, nu-
halten Sie Platz mit mir die Ldzianer Saufere
d. heist die Schekiren werden uns folgen, wa-
wir werden sei sagen, ich werde Ihnen noch
auslernen Rum zu machen aus Schnabs, das wir
uns billig kosten u. wir werden dabei verdienen
Geld. u. die Leute nicht zu heissen Schwehren
auf Schnabs, bitte gleich Antwort.

Achtungsvoll Eier geliebte Henia Hochmann
p: m: Chajem Hochmann in Petranka.

Может, собь представить, яке обурень
огорнуло о. Наковечного по одержаню то-
глату. На щось такого може здобутись лиш
жидь! Але своєю дорогою суцільно той за-
мусить мати свою причину въ місцевихъ од-
носвяхъ села Лыдиного, сказати правду, ду-
же сумнихъ.

Парохомъ въ Лидзаябъ есть стареніе
уже тепері (60 83 лѣтъ) вѣстнаго Русина
повномоща о. Варскаго, въ арменского роду.
Вонъ черевъ цѣлѣхъ двадцать лѣтъ болѣхъ
займаъ сѣ ползескимъ выборами та кладѣ
немъ и скардѣнемъ войтовъ, нѣжъ червѣю
а промѣ того не почувавъ антипатіи до го
рѣнѣ, якъ другіи священники, котріи и саміи е
не живають и народъ бѣдъ несъ дводать. Дѣ
шло було до того, що о. Варскій позвожи
бувъ свого часу, що его господина, жена хо
дачковаго шавтиха Яна Ковальского — о ко
трѣмъ згадує сѣ въ лѣствѣ, вазела була про
дажъ напоиъ въ самѣмъ приходѣмъ, але ко
ли вачали люде кричати, бѣдугушено проши
цію жадова. Разумѣа сѣ лише такими спе
ціалними мѣсцевими односинами можна по
лѣтити собі можливість такого листву..

тязу, що прася вноць широко розпирала о-
гоміт, чи царь при своїмъ повороті до Петер-
бурга черезъ столицю Нѣмеччини, Берлинъ
бѣдѣе за однимъ находемъ нѣмецкого цѣ-
сря, чи переїде лише не вступаючи до цѣса-
рскаго двору. Большіебъ голубѣвъ, нѣвѣня, що
при тѣмъ нагодѣ, царь поїснѣтъ нѣмецкого цѣ-
сря, Родина царска мая замѣръ у Фреден-
боргѣ обходити сѣрбіе вѣсѣле царя, що при-
падѣ на 9 падолиста с. р. Поноврѣ до Пе-
тербурга наступитъ бы потѣмъ, отже въ та-
къмъ случаю доперѣ на половинѣ падолиста,
а въ тѣмъ часѣ крѣпштадтскій цортъ вже за-
мерзѣе та морска подорожъ вѣзгати неперѣм-
на. Дятого у царь мусѣвъ бы повертати вноць
дорогою сухопутною се значить черезъ Бер-
линъ. Але гостина зробѣна въ такій обста-
новкѣ могла бы виглядати на рѣчь совѣсно
случайну, при потрѣбѣ большіе кѣмѣнѣцкій бѣ-
носни мали бы вѣзгати, аніжъ чувствѣа при-
падѣ. Въ кожѣмъ разѣ вѣстрѣца царя въ цѣ-
сарскѣ Вильгельмѣмъ буде мати знѣтнѣе въ
теперѣшній політѣцѣ. Вже теперь прася нѣ-
вѣсѣа се въ мирный способѣ. Випрадѣ може
бути, що деякій французскій ентузіастѣа охоло-
нуть въ загалѣ до Россіа, якъ побачути, що
царь не бѣдѣеу ся цѣсарского двору въ Бер-
линѣ, але цѣлый свѣтъ бажающій мира прий-
мѣе таку гостиниу царя въ Берлинѣ въ удово-
лѣнѣа.

„Свобода“ оголошує власноручне писмо болгарського князя, із котрого князь приймає димісію Топчева на власну а його гарячу просбгу. Князь підносить із найбільшим призначенням міністерства діяльність Топчева, його злочинні патріотизм та пригадує, що Топчев як президент великого народного зібрання керував азія вибори князя, а накінець висловує надію, що він тримав і даліше ті самі почуття злочинності та особистої прихильності для трону і особи болгарського князя.

Офіційний італійський диванець отримав королівський декрет, який вносить призначення ряду губернаторів етрускейскої колонії. — Після Esercito Italiano генерал Гандольфі вертає до Массам, щоб довершити там свою місію. По його поверненні одразу ж генералові буде введено новий цивільний губернатором з поліцейськими мають поручити проводити надз. збройними силами.

НОВИНКИ.

[illegible]

— Архієпископ Чикаго виїхав вчора о 2³⁰, по полудні зб Лівона. На призначені архієпископа зібралися всі процесії лівонських і сусідніх руских церков коло церкви св. Юра. Процесія відправлялася до двореччя на двоєць а переминули на его байдуже назад до своїх церков. На дворці величницю зобрали за промислом митрополита і обох єпископів також і членів лівонського капітулу, настоятелі семинарій катинця рускою гімназією о. Горонський, хорунимощів семинарія і до 100 осіб публіки.

Передъ привітання поїзду зъ Подволицького відсилали потімцѣ кілька пісень а на переклад передъ вагонсьом архієпископа Чикаго „може гадати“.

Архієпископ Чикаго поблагословив обранихъ кілька разівъ. Нимитий митрополитомъ для делегата панского саленовий вагонъ (за 360 вр.), має ити до Відня, по дорозі-жъ надержати аж черезъ день въ Краковѣ до делегата зложити міланти кардиналови Дунаевскому і деякимъ польскимъ магнатамъ. До вагону вошли і архієпископомъ Числою митрополити, оба єпископи, приешане Писижъ і Влощій і ректоръ відської духовної семинарії о. д-ръ Теофіл Сембрановичъ. Всі ті достойники відправилися о. Часку до Перемышля, ректоръ-же д-ръ Сембрановичъ поїхавъ ажъ до Кривока. Зъ Відня до Риму поїде о. Часка такожъ саленовий вагонъ, за котрий митрополитъ вже заплативъ. Передъ від'їждомъ делегата одбувъ ся на его честь в митрополичій палаті пращаний обідъ, в котромъ взяли участь оба єпископи рускі, стані одавобскій і перемышльскій, і 30 рускихъ свяще-

— Преподаватель университета в Иерусалиме д-р Михаил Барнинович, сын почтенного крещанина и чина роха из Зарваницы, имевший — как мы недавно доносили вчера — профессорскую огульную и в Градце, разосланная там выкладки в латинском семестром 1892 року. Через зимовый семестр с. р. буде ще пробыти в Иерусалиме.

— Селацинени денната судево-инишансего — дик намъ пишута — ухвалили на себорчакку дия 15 вересия, щобы на патронѣвъ школы приняти св. Кирила и Методіи. Красна то годка и нашии школы повинни сяхъ патронѣвъ собѣ избрати.

— 3ъ Язвербеского донесеть намъ, що на тамошней
окружной конференціи учительской одинъ учитель-
Русинъ подиѣлъ и просилъ зобранныхъ учителей

о подписи на те, чтобы на конференцию вынуждано и томаты рукой. Та что-ж учитель Полякин а больше учителями закричали его и зъ его вносили пѣчо не вышло... Внесение его подписавши лишь одна учительна-Полякин.

— *Июль* на Народный Домъ въ Червицяхъ. За 1-го выкупа 256 р. 44 кр.; Вн. о. соинтнмъ Куниинскій выкупилъ 1 дуката; азъ пушину у н. Гаврильскаго 4 рр. 36 кр.; Хв. Кааа шадина въ Червицяхъ 50 рр.; Чистялый изъ Городенки 2 рр.; на черкуру „Союза“ збрала Семенъ Тарахило 1 р. 70 кр.; на учительскій конференцш въ Кюцмана збрала ш. Гр. Н. 1 р. 38 кр.; проф. д-ръ Стоцкш на прошальномъ вечеру въ честь н. Никоронича 3 рр. 93 кр.; н. Гротороничъ въ Кйвъ збрала 12 рр. 34 кр. (9 рублевъ 50 коп.); изъ Бесны черезъ Хв. редакцш „Дѣла“ 3 рр.; на 2 с. м. въ домъ уч. п. Архана збрала 82 кр.; учитель н. Прокопюничъ Иванъ и его Вн. подруга 40 кр.; шавна Степанъ Прокопюничина збрала въ домъ уч. п. Бйларъ 1 р. 3 кр. Сума: 358 р. 40 кр. н. 1 дукатъ Шедарымъ дателамъ и равнымъ збрателямъ шдору-рускю „спасиббгъ“! — *Сибирь* Виконикшй, годова. — *Ом. Манастирскій*, окривникъ.

— На дщери заставилъ въ Стрѣну урба про-
ложитъ стѣрестію передъ злodingи. Минувшаго
тыждня одинъ въ нашихъ знаемыхъ вложитъ
свои рѣчи въ ждальни Пои кляси и на хини
бдальнѣ оя, а коли вернухъ оя, по рѣчахъ его
и слѣдъ заставилъ... Вядко, мусилъ на дщери въ
Стрѣну загибдательнѣ дѣлѣс дже зручнѣ штани.

— Діяста кондукторівъ, машиністівъ и бремзе-
робиъ, якъ нашо Кир. Станісіі, має бути порене-
сенихъ зъ днемъ 1 січня 1892 на сталє мешка-
ніє зб Львова до Станісіанова.

— Изна напавали нафта. Ѕа подѣ Коросна пи-
шуте до Газ, Колом.: Ѕа Сенковѣ адѣ якогоси
чапу шукала за нафтоу г. з. краѣвска саѣлка. Ре-
зултаты буѣли не лѣхы. Тогда за уважкою кѣм-
тохъ наугарѣвъ перенесли са саѣлка краѣвска
за мѣсто досѣ невыкористуване. Побѣла газалѣ-
думки не представило са проба нѣякихъ выгладѣти
на ушѣхъ. Тамчаслоу противѣ ожидалѣ воѣхъ,
одержала саѣлка краѣвска заразѣ въ першѣмъ шѣ-
бѣ обвалу рѣпу. Сѣбѣлѣсть не даѣти са за разѣ-
обчѣдѣти, все-жѣ такѣ выносѣти деншѣй при-
плывѣ болѣше дѣлѣ 100 бочѣкѣ. Са обставѣла лѣ-
анормальна, вышѣлаѣла велику сензѣцѣю въ кру-
гѣхъ промысловыхъ, доказуѣ она, що у насѣ на-
ходитѣ са наѣта лѣвѣтъ тамѣ, до нашихъ 100-
лѣголамъ и не сѣнѣло са. Сѣйтаѣ до ворожба дѣ-
лашого горницѣва.

— Гринь Довгий зберіть із Переловця із повісті етнікозавобомськ выставлять тако свідоцтво: Л. 78 Świadectwo ubóstwa! Podpisany Urząd Gminy udziela ni niejse Świadectwo ubóstwa dla Mikołaja S. . . z Perłowca który maszego własnego ojca Fedia S. . . i z dolność do nauki powiował Fedio S. . . nieposiada żadnego majątku tak rachomego jak tyż i nierachomego by daleze postępienie w naukach wyszych postąpił. To Świadectwo według zeznania podpisanego Urzędu gminnego własno ręcznym podpisem stwierdzono i pieczęcią gminną zaopatrzone. Urząd gminny Perłowca dnia 2 września 1891. — *Гринь Довгий* вождь. «Пане пошто із Переловця! Шкода, що Ви пишете Довгий, а розумь у Васъ короткий! Чому не пишете по руки, а выставляете о насъ жалібною поличною?»!

— Испыты извѣщавшіи періодъ комісією испытовою для учителейъ школъ народныхъ и выдѣловыхъ у Львовѣ являло 30 кандидатовъ и 46 кандидатовъ до школъ народныхъ, 3 кандидатовъ и 12 кандидатовъ до школъ выдѣловыхъ и 8 кандидатовъ и 9 кандидатовъ испыты доившіи. Испытъ до школъ народныхъ являло 29 кандидатовъ, міжъ тѣхъ 1 въ единичномъ и 1 кандидатокъ, въ міжъ которыхъ 18 въ единичномъ. Въ языкомъ выкладовымъ польскимъ и русскимъ одержало патентъ 16 кандидатовъ и 7 кандидатокъ; въ выкладовымъ языкомъ польскимъ 10 кандидатовъ и 37 кандидатокъ, въ языкомъ выкладовымъ польскимъ, русскимъ и нѣмецкимъ 1 кандидатъ и 1 кандидатка, въ выкладовымъ языкомъ польскимъ и нѣмецкимъ 1 кандидатъ и 1 кандидатка. Право учить нѣмецкого языка признаю 5 кандидатовъ и 24 кандидаткамъ, латинскаго 6 кандидаткамъ и 9 кандидаткамъ. Одуступъ въ испыты 1 кандидатъ и 1 кандидатку репробовано. До испыту для школъ выдѣловыхъ являлось ся 3 кандидатовъ и 12 кандидатокъ. Одуступъ 2 кандидаты въ предметъ обшчнхъ группъ II и I въ группы I. Въ кандидатокъ ядало 5 въ единичномъ и 4 безъ единичнаго, одна кандидатка баступила а 2 репробовано. Въ группы I ядало 7 кандидатокъ а въ III. одуступъ. Испыты доившіи ядало 7 кандидатовъ и 5 кандидатокъ. Репробовано 1 кандидата и 4 кандидатки. Испытъ въ реимѣ ядало 29 кандидатовъ и 44 кандидатки. Ядало испыты 21 кандидатъ и 43 кандидатки, въ испытъ ядало 13 кандидатовъ и 25 кандидатокъ, въ биматерики ядало 10 кандидатовъ и 24 кандидатокъ. Загальныи результаты испытывъ показатъ ся дуже добрыми. Мимо то, якъ вже Skola, зауважала комісія, деяки хавы а то дуже богато кандидатовъ и кандидатокъ не знаютъ намістити назвъ и терміновъ рускиихъ поодинокихъ предметовъ. Богато кандидатокъ показало при испытѣ въ свѣту бракованія право церковныихъ, конечныихъ учителей. Вѣдѣни зауважала комісія, що кандидаты ядѣють испыты до школъ выдѣловыхъ негальнѣ не знаютъ доивдливо интрукціи о скільки она дѣтныи языкы нѣмьцкаго.

— Огонь. Дня 10 н. ст. жюшня навистыт
огонь перадзёста Пёгаць Гюндары
Огонь повстае з тогю, що 7-лтынь Гюно Ме-
дзакка рэпжоньт огонь мола хаты и нйкь ку-
курузу. Охотничя оторожа огнена ээюкалывува-
огонь, асоки такы згорял 4 загороды. — За-
пёда Зыццэны доношот, що пюсладныя дзямь
згоряло юбляк хаты в Ставкэсэ уграю
зэццэны, прычэки ковалэ мёсчэны в калы-
докэ попарэны при огни умерэ. Вэ три дны по-
затытэ гюрыла на фёльмэры Варбуна. — Вэ
Крыстэнопола згоряло вэ нючэ зэ 6 н. ст.
н. ст. жюшня 9 загородэ. Пэгорыцэ ватыгэ
лэдон жытэ савэты и 13 родытэ пошымыло
бэзэ кушыня хэбэа и одэки. Шкода лэцэ дужэ
нылькэ убэзпэчэна. — Дня 8 н. ст. жюшня по-

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ

Царь теперь находитъ ся въ
Фреденсборгъ въ Даніи а то дае при

ставъ огонь въ Баранбичѣ, селѣ о 4 кіло-
метры віддаленіа відъ Вережанъ. При сильнѣмъ
вѣтрѣ и посухѣ шарили ся огонь въ великою си-
лою и за кілька годинъ, помімо помочи бере-
жанської сторожи огнемъ, знищивъ майже ціле
село. Лишило ся лиш 20 хатъ, решта все зни-
щене. Причиною того страшного пожежя бувъ
блѣтний снігъ вѣтра, що, хотічи закувати па-
піроси, сховавъ ся въ кілокома дістахъ підъ
спирту збѣжа. Здає ся, що і безъ більшихъ
жертвъ не обійшло ся, бо матерія въ розпущено
шукани піджаєвъ огню своїхъ дітей.

— Штабъ 1-го пелуки нижніймъ має бути въ почат-
комъ сѣдуючого року перенесений въ Оломуца,
де бѣ довшого часу перебувавъ, до Перемишля.

— Де войскового побору на сѣй рѣкѣ заповнено
молодіжъ роженоу въ 1869—1871 року виключно.
Всѣ тѣ молоді люди, перебуваючі у Львовѣ а
пакожъ и всѣ ажъ до 30 року жити, що доси не
обдѣлили обов'язківъ войсковимъ, мають зго-
лошати ся въ падошнѣ въ бюрѣ конскрипцій-
нимъ львівського магістрату въ легітиміаційни до-
кументами, бо инакше грозить їмъ кара грешова
до 100 зр. або арештъ до 20 днівъ.

— Нещотни пригадає лудяла ся у князѣ Овдрия-
гелѣ, властителя Покитчѣ коло Острин. У князѣ
заслабъ на обиди 4-літній его снігъ и нинѣ
его дала ему черевъ похибу нѣшто лікарства,
карболового кнзю, що стоиць побѣчи въ такой
самѣй едничий. Помімо скорой помочи лікар-
ской умерла дитина по кількогодичнихъ мукахъ.

— Выборы до выдѣлу станіславскіи рады посто-
вою обдѣланъ ся въ пятницю 9 н. ст. жовтня. За-
бранъ радий выбрали: вѣршанськѣмъ Стан. Брик-
чинського властителя блѣтнихъ посылостей въ
Пацкова, заступникомъ его д-ра Гейр. Затѣмъ, по-
таръ въ Станіславовѣ; членомъ выдѣлу въ блѣ-
тнихъ посылостей Ів. Бузинського въ Угри-
нова долинного а заступникомъ его Іос. Я-
блоновского въ Загвода; въ групѣ найбільше
оподаткованихъ въ промыслахъ и торговлѣ Герш
Гальперна въ Вовчина а заступникомъ Давида
Липидъ въ Станіславовѣ; въ мѣстѣ и мѣстечокъ
Зягм. Рефенштайфа, посесора въ Станіславовѣ а
заступникомъ м. Ів. Айзельта, римо-кат. кат-
хита въ Станіславовѣ; въ меншихъ посылостяхъ
Лазаръ Виничуна, вѣбта въ Угринова долинного,
заступникомъ Федора Дмитрия, вѣбта въ Ямин-
цѣ; въ цілоу рады Олексу Когутука вѣбта въ
Кинигинѣ а заступникомъ Олексу Тараскуна,
вѣбта въ Угринова долинного. Заступникомъ за-
ступника маршалка выбранъ Стан. Лаховичъ,
поборець податковий въ Станіславовѣ.

— Самоубійства у айюку. Въ недѣлю 4 н. ст.
жовтня застрѣли ся въ готелі Victoria въ Я-
шевѣ Іванъ Галъ, поборець 55 баталіону обо-
роны красной. Причина самоубійства неясна.
— Дня 5 н. ст. жовтня обдѣлавъ собѣ въ Переми-
шнѣ житѣ Левицкій, вѣбтъ 89 пошу пѣхоты, под-
рѣзавши собѣ горло. До самоубійства причинили
сѣ переслѣдуваніа его настоятели.

— 100.000 зр. и 50.000 зр. выносятся обѣ го-
ловны выиграны великою пражскою лѣотеріи.
Звертаемо увагу нашихъ читателей, що тягнѣ-
нѣ наступитъ вже 15 н. ст. жовтня.

Важно для одданицъ!

Властитель склепу и двоихъ
реальностей въ Перегінську,
36-літній вдовецъ, отецъ 4
дрѣбныхъ дѣвчатъ — хоче оже-
нити ся въ Русинкою, старшою
пвиною або бездѣтною вдовою,
котра бы мала добре здоров'є,
знала вести домово господарство
и такожъ мала охоту заступати
мужа въ склепѣ и запяти ся
выхованьемъ дѣтей-сирѣтокъ.
На придане выстане 500 до
1000 зр. По смерти мужа одо-
брала бы собѣ вдова крѣмъ при-
надлючон чисти мѣтку, яко од-
праву въ каси банку „Славінъ“
посмертний капиталъ 2.000 зр.
Адресувати: И. В. poste re-
stante въ Перегінську.

Телѣграммы „Дѣла“.

Вѣдень 13 жовтня. На вчерашнѣмъ за-
сѣданіи комісії бюджетовой пыталъ пос. Ро-
мичукъ, чи правительство не гадаетъ за-
сѣданіи полагодженіа бюджету скоротити те-
першину сесію рады державной. Міністеръ
финансовъ одповѣтъ, що нема на нѣтъ бѣсѣды
о скороченіи сесіи. — На справоздаваніи
генеральныхъ и специальныхъ выбрано тыхъ
санныхъ послѣвъ шо въ попередній сесіи.

Вѣдень 13 жовтня. На засѣданіи пала-
ты послѣвъ одповѣтъ міністеръ торговлѣ на
интерпелляцій. Палата приняла наглице внесе-
ныя пос. Катрайна шо-до запомогти для гро-
мадъ въ Австріи долинной, Краинѣ и Стирїи.

Будапештъ 12 жовтня. Клубъ утврѣ-
нен опозицій ухваливъ голосувати противъ
проектіи бюджетовой и поставити интер-
пелляцію шо-до поведѣна полиціи при послѣднихъ
демонстраціяхъ.

Римъ 13 жовтня. Гірсь одѣдає нинѣ
короли италийского въ Монца. Говорятъ шо
въ Медіоланѣ зѣде ся Гірсь въ Рубиніи, ко-
торму, будутъ товарищити италийскіи послы
Менабреа въ Парижа и Піра въ Вѣднѣ. На
высѣнь Рудиного мають державы союзныя до-
ручити Гірсови текстъ заключенного договору.

Берлинъ 13 жовтня. Урядово запрету-
ють поголоскувъ о змѣнахъ въ нѣдѣствѣ на
престолахъ румунскій.

Стамбулъ 13 жовтня. Англійскій посолъ
доруचितъ Портъ одповѣтъ на ноту въ справѣ
Дарданелъ.

Надѣслане.

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ ИВАНЪ МОХЪ

по обичною студій медицинскихъ и по одбутій
практицѣ въ головѣмъ шпиталі у Вѣднѣ осѣвъ
и практикѣ
въ Ганачѣвцѣ коло Перемишля.

рабѣмъ, и т. п. по цѣнахъ найдешевшихъ. Репари-
цій найдешевше и найкорше.

Найдешевше жерело предметѣвъ о-
птичныхъ у Львовѣ
підъ „КОПЕРНИКОМЪ“
ул. Театральна ч. 6 (підъ сѣ. Духа)
напротивъ головного оджаку.

Окуляры, цѣкоры, барометры, термоме-
тры, мікроскопы, машины электричскіи,
цимъ найдешевше и найкорше.

Заказанія въ провинціи адресувати: „Новый оптикъ“
підъ „Коперникѣмъ“, ул. Театральна ч. 6 у Львовѣ.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стаяція зѣлѣзничѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фирмѣ „Ивана и сына
Серафима“ „Ліярню дзвонѣвъ“ въ Калуши, одначену сѣбѣ-
нимъ модаломъ заслуги, лѣстомъ похвалынымъ и признаньемъ
на выставѣ тои, им. Карповского въ Коломиѣ (дѣтъ о тѣмъ
своего часу газеты доносили) — маю и теперъ на складѣ готовѣй
дзвонѣвъ, выконую скоро замовленія и приймаю старѣй або
ушкодженѣй дзвонѣвъ до переизванія за дуже умѣрковану цѣну.

Дѣкуючи всѣмъ Ва. приходившимъ и фундаторамъ за
всѣ дотепершій замовленія въ давнѣйшій спѣлній а теперъ
моѣй власнѣй ліярни дзвонѣвъ прошу о ласкавіи замовленія такъ
на поодинокій новѣй дзвонѣвъ ажъ и на цілій групѣ. За требо-
ваньмъ матеріалу и гармоничный звукъ моѣхъ дзвонѣвъ ручу
и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Ва. П. Т. публицѣ

Зъ глубокимъ поважаньемъ

АНТОНІИ СЕРАФИНА.

Змѣна локалю!

Підписаний має честь повѣ-
домити, шо перенѣвъ свою ро-
ботню краевку въ ул. Галицкую
ч. 12 на ул. Ягайлонську ч. 8
въ партерѣ. Другіи головныи
вхѣды въ ул. Рейтана ч. 2.

Дѣкуючи Ваов. Родичимъ
за дотепершій вѣдѣды и управ-
ляющіи о нихъ на дальнѣе, остаю
въ глубокимъ поважаньемъ

ДИМИТРІЙ КОВАЛЬСКІЙ
краевецъ мужескій

жешкая у Львовѣ ул. Ягайлон-
ска ч. 8 въ партерѣ; другій го-
ловный вхѣдъ въ ул. Рейтана
число 2. 4058

МОЛОЧАРЯ И ТРАКТИРЪ ВЪ БРОНИСЛАВѢ КУЧИНЬСКОМЪ

ул. Сикстуса ч. 31

порука: снѣданіа, обѣды и ве-
черю а такожъ наѣбѣтъ, кафу,
гербаты, мацо и т. п. Приймає
абсолютно.

Цѣны умѣренныи.

МУЖЕСКУ

Безсильность

мысливаю имено страшными на-
сѣдками тайныхъ грабѣтъ, моло-
дости и развусія, усуне повсюду и
на дѣто одинокіи, розширена въ
многочѣхъ выданыхъ властеровъ, нинѣ

Самозахорона д-ра Ретавѣ
Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй
поселени своихъ лудѣтъ и напри-
чили свои мужескыи силы припомо-
чи изаваного въ кинѣи способу
лѣченя. По одержаніи франко па-
лентности, высылаетъ ся франко кнѣ-
га въ кувертъ мапавномъ изда-
нѣмъ Р. Ф. Бірей въ Лейпцигъ. (R. F.
Bierey's Verlagsbuchhandlung in
Leipzig.)

СКЛАДЪ КАВЫ

найдѣлшого рода

АРТУРА КОСЦИНСКОГО

Улицѣ Осоловскихъ ч. 11, вхѣдъ
такжѣ въ уллицѣ Тихон. Дѣтъ ип
Савѣги.

Цѣны въ мѣсці 1 кіло зр. 1.90
на провинціи 4³/₄ кіло зр. 9.60
франко.

На маю цѣнахъ тыхъ родѣвъ
кавы котры кинѣй підъ назвою ко-
го выконан одолшуютъ; кождѣй
самъ може переслѣдити ся, чи до-
стане денѣдо по тѣй цѣнѣ тѣну каву
икъ маю шо-до вынести и оману.

Найдѣша кава палена зр. 1.20
1¹/₂ кіло найдѣшон гербаты 75 кр.
1¹/₂ кіло найдѣшыхъ округѣвъ
50 кр.

ИВАНЪ ГУСЪ

слова Тараса Шевченка, музыка
Мик. Лис.

Цѣна 60 кр.

Достати можна въ тои. „Просвѣта“.

Ч. 5721/91.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Щобы продати броварѣ мѣскій въ Дрогобичи, підъ ч.
дом. 241 Загороды мѣскій положеный, підѣла Дом. Том.
I. pag. 176 пр. 1 и 2 haer., на громаду мѣста Дрогобича
въ кнѣзѣ групповой записаный, а то: будовляный грунтъ,
огорождъ положеный за броваромъ, всѣ забудованія и устро-
еніе бровару раземъ зъ всѣми принадлежностями и правами,
якѣ громада має — одбуде ся въ тутешнѣмъ Магістратѣ
дня 16 жовтня 1891 о годинѣ 5-ой по полудни на слу-
чай же неможности дня 2 падолиста 1891 о годинѣ
5-ой по полудни — публична ліцитація, при помочи писем-
ныхъ офертъ, якѣ мають внести ся того дня до годинѣ 5-ой
по полудни до рукъ бурмістра або его заступника, а котры
одатъ будутъ отворенѣ и оповѣщенѣ. Цѣною выключною
єсть цѣна оцѣновка 12.727 зр. 50 кр. в. а, и низше тои
квоты броварѣ не буде проданый. Вадіомъ выносить 1270 зр.

Рефлектующіи на купню можуть кождого часу оглянути
мѣскій броварѣ та переглянути ліцитаційны условія и внести
свои оферты, одповѣдно остемплеваній и опечатапій, підписаній
оферентомъ и заосмотрѣній въ повысше установлене вадіомъ,
зъ выразнымъ означеньемъ жертвованон цѣны купна цифрами
и буквами та зъ доданьемъ замітки, шо оферентови условія
ліцитацій суть зѣвѣстны та шо бѣтъ нѣтъ безусловно підчи-
нає ся.

Зъ магістрату мѣста Дрогобича.

Дня 18 вересня 1891.

ГОЛЬДГАММЕРЪ.

Перша повна популярна

ИСТОРИЯ РУСИ

уложена підѣла найновѣйшихъ жерелъ прое. Олександромъ
Бараньскимъ зъ 40 иллюстраціями и 2-ма мапами историче-
скими въ 18 аркушахъ друку. Цѣна лѣше 50 кр.; зъ крас-
ной оправѣ 75 кр.

Достати можна въ тои. „Просвѣта“ ул. Орменьска
ч. 27 и по всѣмъ книгарнямъ Галичины и Буковины.

Новѣсть!

ВОДА

МАРШАЛКОВСКА

вынаходу

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

фляконѣ 50 кр. и 1 зр.

Новѣсть!

ВЕЛИКА ПРАГСКА ЛЬОТЕРІЯ.

Головна выиграна

100.000

зр.

50.000

зр.

ЛЬОСЫ à 1 зр. поручають у Львовѣ: Авт. Шеленбергъ, М. Йонашь, Сокаль & Ліліенъ, Кіцъ
и Штофъ, Як. Штро, Л. Х. Верфель.

При закупкѣ товаровъ просимъ покликуватись на нашу марку.

Издателъ и административный редакторъ Иосифъ Белевъ.

Дистрибуторъ въ Львовѣ, Чернышевъ.

Во друкарнѣ тои. ип. Шевченка, підъ надзоромъ К. Водичевскаго

тати по 1/4 кр. а за опрацю премійних книжочок по 8 1/2 кр. на примірник.

Х. Фінштейн член товариства:

1. О. Стеф. Пятник, сотр. в Добро-творці.
2. Яцко Шейта, господар в Сеночіж.
3. Павло Физик, учнт. в Яблоні.
4. Григорій Якубович, надучитель в Гатині.
5. Ів. Лакотей, пів. церк. в Тучині.
6. Ів. Яцикевич, надстражник скарб. в Качаці.
7. Чаталина в Коршові.
8. Ів. Крушовий господар в Березови-ца великій.
9. Павло Демчук, майстер шевскій в Тернополі.
10. Товариство охотничих сторож огне-вой „Сокіл“ в Купчині.
11. Бронислава Петрич в Дрогобичі.
12. Стеф. Челижак, пів. церк. в Гли-бовиці великій.
13. Андрій Шеремета драматичний ар-тист руско-народного театру.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНИЙ

Між молоді-ческою партією в Чехіях настав вже очевидний розділ, а именно: ви-лучились так зв. реалісти під проводомъ пос. Масарика. Найновішим доказомъ того була слідуюча подія. Зя нагоди двайцятих роковинъ установленя фунда-ментальнихъ артикулівъ молоді-ческе товариство им. Сладковского в Празі скля-вало торжественний збор, на котрихъ зявилось коло 200 осіб. Членъ виджу товариства, проф. Шмідт, виступивъ въ доповідь промову противъ реалістівъ, а особливо противъ по-глядівъ, висказанихъ проф. Масарикомъ на посліднихъ зборахъ его виборцівъ. Програму реалістівъ бесідникъ називавъ фантастичною утопією; миръ в Нмцїях, о котрихъ гово-ривъ проф. Масарикъ не дасть ся в перевести. Великій бувъ то байдъ тактичний, що молоді-Чехи ставили реалістівъ яко молоді-ческіхъ кандидатівъ при посліднихъ виборахъ до державної ради. По тій бесіді присутній на зборахъ редакторъ Narodnъхъ Listъ Ганушъ заявивъ, що реалісти признали молоді-ческою програму, заки їхъ поставлено посоль-скими кандидатами, але виборці покажуть небажати, якъ они двалитъ ся на двозначну роль політичну реалістівъ. Перша проба в тіймъ виглядъ наступити вже незадовго, бо сви-дками в Страніцїхъ будуть ся до-повняючі вибори, при котрихъ кандидати обохъ фракцій молоді-ческой и реалістичной виступатимуть противъ себе.

Про одноосібний потрібний союзъ супротивъ Румуніи Presse и Pester Lloyd висказали гаду, що если бы російська армія перейшла черезъ Прутъ або заняла Добруджу, то се для Австрії бувъ бы casus belli. Цілий потрібний союзъ бувъ бы тогді обов'язаний видати війну Росії, бо потрібний союзъ за-являвъ ся не лише, щобъ стояти в обороні того стану, який виступивъ ся черезъ фран-сурский миръ, але такожъ и того стану, який означивъ миръ берлінський. На то дає острю одповідь органъ прускихъ консервативівъ Kreuz-Ztg.: Противъ того мусимо заперечу-вати зя цілкомъ постійністю. Потрібний союзъ ґрунтує ся лише на обороннихъ трактатахъ. Коли в часі прогнаня кн. Александра в Болгарію хотіло о се, щобъ виступити од-реша до удержання стану рвчи заведеного бер-лінського трактатомъ, кн. Висмаркъ заявивъ, що союзъ зя Австрією не накладе того обя-зку на Нмеччину. Цілкомъ такъ само має ся рвчи сьогодні зя Румунією. Коли бь отже в теперішніхъ відносинахъ Росія заняла Добруджу за угодою або миломъ вождь румун-ського правительства, а Австрія видала наслід-комъ того війну Росії, то побла бавального темету трактатівъ Нмеччина не мала бы обя-зку виступити такожъ противъ Росії. Боли она нападє на наше союзника, то ми будемо стояти по его стороні. Але если Австрія видастъ війну, то справа має ся внакше. То-му и таке погадали, щобъ Австрія хотіла на Росію ударити, если Нмеччина не змобі лізує ся, отже нема ніякого перешкоди, щобъ російській війска заняли Добруджу. Се є та точка, на котру звертаємо увагу зя цілкомъ пильністю. Збъ вгляді на сю осявітальність не полишати ся румунському королеви нічо нашого, якъ піддатись підъ впливъ Росії и улягати російській регемонії. И в тіймъ вгляді змінилъ статьи Pester Lloyd-а не звиняють нічого, такъ само якъ ніхто не звиняє на его поданий аларми в причини турецько рос-сійской конвенції дардинельской. Потрібний союзъ ані не послухавъ покликну до дальо-матичной інтервенції, ані такожъ не присту-пивъ до „поділу Туреччини“, якъ сего ор-ганъ угорскій домагавъ ся. Очевидно факти-чний впливъ пяти міліонівъ Мадарівъ на ве-дучу европейской політику не відновляє тому кривови, який відносять в Пешт — До сен-вистки нмеческого органу, годати ся додати, що Kreuz-Ztg. основує свои выводи на „бу-вальному тексті“ союзнихъ трактатівъ. Вь практиці більшу роль відіграє авчійно „змісль трактатівъ“ ніжъ якъ буквальный текстъ. Торговельний інтересъ Нмеччини за-наждо заглажований в Румунію, щобъ Нмеч-чина могла не звиняти на регемонію Росії надъ Румунією в перехіді Прута або заняті Добруджі російськими війсками. При тій на-годі треба додати, що не лише Kreuz-Ztg., але и инші прускі диванки закладають впротъ Мадарамъ, що они, дача волю Кустубовскій партії, роблять заговоръ противъ держави габсбургской. Румуніє ся, що лугають ся бдъ часу до часу факти, котрі не мовъ отверджа-ють сей закидъ.

Steele вивило, що Фрейсіне дозволивъ реорганізацію французского війска и средствъ до обороны краю ще війсконою конвен-цією зя Росією. Сей диванскі доказъ, що умоваєна публіка помічъ війсконою обмежає ся виключно на случай зачїпномъ війнъ Нмеч-чини противъ Франції або Росії. Форму вій-сконою конвенції вибрано длагого, що она не потребує парламентарной ратифікації та та-кимъ способомъ не підпадає підъ публічну парламентарну дебатъ, підчасъ коли про-алине дискутує парламентъ и мусівъ бы его ратифікувати. Вь кружкахъ, повязаныхъ зя справами, ніхто не сумніває ся о цілкомъ-вільній правді сего доносення про війскову кон-венцію.

Вь Марсєлія, на шїрї видають радою війскою вь честь французскихъ міністрівъ, ви-голошенъ президентъ міністрівъ Фрейсіне до-шчу бесіду. Фрейсіне застерігъ ся, мовъ-бы бивъ вь его товаришівъ-міністрівъ хотіли устроити яку політичну маніфестацію, бо они зявлялись до Марсєлія зя прихильності до того міста. Згадавши про станъ Марсєлія вь 1877, коли то бивъ міністрівъ комунізацій и пере-вадивъ черезъ се місто, — перейшовъ Фрей-сіне на загальну політику и такъ говоривъ: А если мы розширимо дальше свої погляди, добачимо великій зміни вь краю. Резубленка, на котру ще вь 1878 р. остро нападали та котрою будучість була незабезпечена, сего-дня спочинає на незручнихъ підвалинахъ. Тогді Франція була названа и власне то становиче прихильникомъ ся не брати участі вь тіймъ, що діяло ся докола не; теперъ же завдяки реорганізації своєї армії и остро-рожності своєї дипломатії стала ся зновъ-важнимъ факторомъ европейской рівноваги. Миръ теперъ вже не лежить лише вь чужихъ рукахъ, але знаходитъ ся такожъ и вь нашихъ рукахъ и бивъ тіймъ способомъ ще ліпше за-безпечений. Але відновленіє зя осягненнями відобутими не закриває памъ очей передъ тіймъ, що маємо довершити. На вьї треба осягнений станъ укрити и розвинути, а у внутрі виступають ся дия на день чимъ разъ більше напередъ соціалний питання. Погоджо-не праць зя капіталомъ, підбищеніє дохъ біднихъ и виділенняхъ, справедливій розділ тагарівъ податковихъ займають ці-лий культурний світъ. Чи-же французская ре-публика, що вь своій суті єсть урівносо-відношеніє та справедливостя, могла бы не уважати сьхъ реформъ не лише своєю голо-вною задачею але найважливішимъ предметомъ? Законодатель не може дати завжди того, чого бдъ него жадають, и пр. бивъ не може назначити насади закидъ; але бивъ може ви-нести перешкоди, котрі спиняють наряди надъ ними. Такъ усуває бивъ протину страй-ку, подає властї реїснимъ синдикатамъ вьже небажати прийняти законъ, котрий зя-живъ мбѣ товаришъ Жакъ Ротъ о мировихъ судахъ на случай страйківъ. Олѣ може на-вѣть людскими мірами охоронити життя и здоров'я робітниківъ, передъ наслідками слабости и вѣку. Вь тіймъ напрямі мои то-варишѣ Констанъ и Руїа вносили проєктъ, ко-трый мы вже знаєме. Правительствѣ не зявля-не окремою формулою, але оно вважає, що она мусить збїти на ту дорогу.“ Фрейсіне закінчивъ свою бесіду указомъ, що и сей на-прямъ правительства зя тепершньої годни прихильє всѣхъ Французівъ до республіки.

Зя великою увагою дипломатія слѣдила за тіймъ, чи прийде до зявдъ міжъ Гер-манією и Рудініємъ, або чи се зближеніє Італії до Росії розбѣє ся. Власне теперъ телеграмми донесли, що російській міністръ справъ заграничнихъ бувъ вже вь Монці на званіи італійского короля, одбавъ верувавъ на-вазд до Медіолану, де відбуває конференцію зя італійськими канцлеромъ. Вь послѣдніймъ дилѣ передъ тою стрічкою російській амба-саторъ вь Римѣ Вязиґалі вѣвъ переговори зя марквизомъ Рудініємъ а одбавъ побѣхъ до Венеції и тамъ зявхавъ ся зя Пресомъ. Мож-на догадуватись, що Росія рвходить ся о те, щобъ зявнати всѣхъ політику Італія на свою сторону.

Ірландія поховала вже Парне-ля, одного зя своїхъ найважливішихъ синівъ. Одъ смерті О'Коннелла престольний городъ Ірландії не бачивъ такъ величавого обходу. Тіло Парнелля вытавлено було, вь дубляв-ськѣмъ ратуші а ватовъ людей вь день по-хорону бувъ дуже великій, бо люди и репре-зентація являлись зя всѣхъ сторбъ Великої Британії. Подіхъ похоронний розвивавъ ся на англійську мову. За волею мшлїя ірланд-скій послы окривъ его політичнихъ против-никівъ, дальше мшлї члени народної ділі и вшпихъ союзівъ, бурмістръ Дубляна и су-містри зя иншихъ містѣ. Зані домовину бу-ршено до мшлї, масы народѣй дозволяли передъ дозволаніємъ одбитись головами. Послѣ вїрлий Парнеллеви оголосили маніфестъ до ірландского народу, вь котрихъ нажувъ, що они бажать удержати народну незалеж-ність та доси вести дальше борбу, доки від-новитъ автономного сторонництва не буде на-ваздъ привернена. Депутати склавають кон-венцію впливовихъ Ірландцівъ, котра має ухвалити средства, щобъ програму Парнеллі перевести вь життя. Депутати вырєкли ся несликн сьблїзности зя ренегатами, що выжи-лими роздїляють та були причиною смерті огонь село Наґарлїку коло Буча. О 2-їй годни вь полудня займала ся хата и вь мѣй она, при страшній бурі, обнявъ огонь майже полови-ну села. Згорѣло більше якъ 60 загородъ солян-скихъ вразъ зя цілимъ сегоднїшнімъ зборомъ. Шкода неубезпечена че на разі не обчилає, бо й десь тѣлѣ. Люди бую при огні мило, бо вь теперъ у полї при ораніи и копаніи барабѣ, а жиди не ратували, бо у нихъ бувъ судний день. — О подобній нещастї доносѣть зя Сухо-волѣ вь повѣсті чешановськѣ. Дня 11 н. ст. жонїя вибухъ около 10 годни рано огонь вь

на, бо прецїль ірландіа срава се житїє и недолї трїцять похїбѣ. Дуже цїкава остат-не писмо, котре Парнелль написавъ дї своїмъ матери, проживающей вь північній Америцї: „Дорога мамо! Менѣ накучили ся тї всѣ журбѣ, накучили ся — ажъ до смерті. Але сирава сама зовѣвѣ добра и о результатѣ не можна бы сумніватись, бои тїльки буду адо-ровий и певний помоца моїхъ приятелївъ“. Практичне значїньє для довшого розвитку ірландской справы має известїя, що стане ся по смерті Парнелля зя такъ названимъ парис-кимъ фондомъ, котрий вложений для патріо-тичнихъ цїлей. Фондъ выносьє 40.000 фун-товъ и зложенъ у одного банкіра вь Пари-жі, та записаний на имя Парнелля и Макъ Карто. Теперъ зя того фонду не можна бу-де нічого взяти, доки не перенесе ся фонду на инше имя, а до того потрібна оречєня французского суду.

НОВИНКИ.

— Канцєлярїя товариства Проєкта повідомляє Ва-членівъ товариства, що росейска „Калєндаря на рѣкѣ 1892“ розбїдне ся вже небажати. Сєса книжка числитись буде на 5 книжочкѣ член-скихъ, а позаякѣ вь сѣмъ роцї члени доста-ли вже 7 книжочокъ, тожъ слѣдуючу по Калєндарі книжку одержать зя новимъ рокомъ. Сєли бы-хто зя Ва. членівъ бажать достати „Калєндаря“ вь ошравѣ, то просимо вчасно о тїмъ повѣдомити канцєлярію товариства (улиця Вѣрменська ч. 27).

— Загальні збєри руского „Товариства педаго-гічного“ відбууть ся у Львовѣ дня 2 н. ст. на-дїалотѣ. Програму зборівъ подамо вь одїмѣ зя найближчихъ чиселъ.

— П. Ег. Гушлявичъ, по скїнченію науки співу вь консерваторіи вїденськѣй, вступивъ до опери вь Пресбурѣ, заглажований на цілий сезонъ оперовий, и, якъ довідуюсь зя пресбурскїхъ диванківъ, розпочавъ уже свои выступи на та-мшнїй сценѣ. Именно читасмо вь Pressburger Zeitung про два выступи его вь опері 1. Вер-дїго „Трубадуръ“ вь ролі Манріка. Pressburger Ztg. дуже симпатично выказуєть о нашіймъ ве-ликому, хвалить его красний и мшлїй теорі, и нотує, що підчасъ другого его выступу публіка по одобрїанню нїгетїи вь трѣтїмъ актѣ, позна одушевлявѣ, выказала одбавка чотирі рази. Но-туючи се зя Pressburger Ztg., мы сердечно тї-шимо ся зя красною усьїку н. Евгєнія Гушля-вичѣ, який починає свою карієру.

— Вь читальні вь Гарбузѣтъ відбууть ся вь не-дѣлю дня 25 н. ст. жонїя о 7-їй годни вѣче-ромъ вѣсєрнїцї зя осяткою програмю: 1) Вступне слово — выголосить о. Ф. Тарнавскій зя Ясєнова; 2) „Не чужого мы бѣжамъ“, ду-єтѣ, одбѣивать Скочилась и Кравєцъ; 3) При-камлюю заговѣ“ (поєзія Колесовъ зя „Зорѣ“) одбѣкаєть Яцко Кравєцъ; 4) „Ой по горѣ ро-мѣнъ“ и „Ой не любѣ дохѣ“, хоръ; 5) „Моги-ля“, одбѣкаєть Катєрина Кравєцѣ; 6) „Изъ неба сонце зєне“, хоръ; 7) „Правдинѣ“, поєзія Т. Шевченка, одбѣкаєть Настя Миколова; 8) „Ой паніска чорнї хмарѣ“, хоръ; 9) „Помарї-ля наша доля“, одбѣивъ олько Скочилась; 10) „Де Днїпро“ и „Зя тої горы високо“, хоръ; 11) Три пїснї солонї; 12) „Правдинѣ у Тако-вѣ“, поєзія Федьковичѣ одбѣкаєть Скочилась; 12) „Верховинѣ“, хор. — По вѣсєрні наступить сѣбїна вѣсєрї. Молодїхъ забавѣть ся танцїми, а старїй нарядѣть ся вь ошравѣ пресектованихъ одбїрнихъ громадъ. Вступѣть на вѣсєрнїцѣ — 25 кр. Пресмо о числену участї! — П. Богачев-скій и О. Мєгѣ за читальню.

— Управлїючїй сѣвѣ „Народного Дєму“ розписує конкурєцї на одоржонію стїпендію имени цѣсѣря Францѣ Іосєфа I, 200 р. рѣчно вь рѣтиннѣмъ до 30 н. ст. надолота. О око стїпендію можуть убагити ся студенти видѣлу правничого, сѣль-сѣосїчного, медицинського або технічного и ма-ють выказатись, що они родомъ зя Галичини, придержуютъ ся рускомъ народности и греко-кат-олика, сутѣ бїдїи, добре поводитъ ся и добре учать ся. Надѣлений тою стїпендією задержѣть ся черезъ часъ студіи и два роки по окїнчені, коли сѣоче сѣквдати докторатъ и вынѣже ся, що вь одїмѣ роцѣ зєвжмѣть два рїгѣрозѣ.

— Ікїлѣс Николай Владимировичъ Домбровскій зя Києва помѣстивъ вь „Гал. Русѣ“ ошїєлїтку, що бивъ має дипломъ, выданный російською академією штунъ Тарасовъ Шевченкомъ на артиста. Той дипломъ має вь Домбровскій одержати бдъ свого дядька, а той дядько бдъ когось свого приятѣля-члєнов-ника, а члєновникъ доставѣть его якийсь способомъ зя канцѣлярїи попечителя кієвского округа вь той часѣ, якъ Шевченка бую ушлїица. П. Дом-бровскій наше, що бивъ, потребуєть грошей, ко-тїхъ бивъ сѣй документъ прохати, а що вь Росії нібѣ-то нема людей, котрі бы интересовали ся Шевченкомъ, то бивъ удає ся черезъ редакцію „Галицкомъ Русѣ“ до Галичанъ, може бы між-ними знайшовъ ся який купецъ.

— Огнѣ. Вѣра о 2 годни вь полудня згорѣвъ у Львовѣ при улиці Канєрвскій дѣмъ и сто-дола зя сѣнѣмъ. Сторѣжа огненѣ алокалі-зувала заравъ огонь такъ, що оусѣдїи, до-рєплїй дома не потерѣлїя ніякомъ шкѣди. — Дня 3 н. ст. жонїя вибухнувъ вь Луцѣ вь загородѣ Кавєцкихъ огонь, подожжений нмѣжнѣмъ дїтямъ, що бавили ся сѣрничками. Огонь зні-щивъ 11 загородъ зя одбѣжѣмъ и рѣзкимъ рѣ-зкимъ внарами. Шкода лишъ вь частї убе-зпечена выносьєть 4700 р. — Зя Бучаца пишуть намъ: Дня 12 н. ст. жонїя навѣстивъ страшний огонь село Наґарлїку коло Буча. О 2-їй годни вь полудня займала ся хата и вь мѣй она, при страшній бурі, обнявъ огонь майже полови-ну села. Згорѣло більше якъ 60 загородъ солян-скихъ вразъ зя цілимъ сегоднїшнімъ зборомъ. Шкода неубезпечена че на разі не обчилає, бо й десь тѣлѣ. Люди бую при огні мило, бо вь теперъ у полї при ораніи и копаніи барабѣ, а жиди не ратували, бо у нихъ бувъ судний день. — О подобній нещастї доносѣть зя Сухо-волѣ вь повѣсті чешановськѣ. Дня 11 н. ст. жонїя вибухъ около 10 годни рано огонь вь

суховольськѣмъ присїлку Ігнѣтѣ и на шїбора годни зніщивъ до крытї цілий присїлокъ, бо зя 38 загородъ лишъ 3 оставили. Загальна шкода выносьєть більше якъ 20.000 р. Згорѣло все одбѣ-же, барабѣ, солома й олю, такъ що нічого не лишилось. — Вь Нєвѣискахъ, повѣсті горо-денського, зніщивъ огонь 10 н. ст. жонїя 5 за-городъ сєлянскихъ вразъ зя одбѣжѣмъ одбѣ-жемъ. При огні не було людей, бо всѣ бую вь полї при работѣ, и лишъ енергїи начальника ста-ції жандармерїи зя Обєртіна треба дїкувати, що не побїшло цїле село зя дымомъ. Огонь повставъ нмѣжнѣмъ черезъ дїтѣй, пошлїонихъ безъ нагля-ду дома.

— Руского вѣхитѣ при двѣсѣй школѣ т. зя Вѣр-менськѣй — про котрого поступованьє бую вже згада вь нашій газетѣ а котрий помимо того вѣхѣвъ ученицѣмъ, руского обряду прийти завтра на службу Богу и до сѣ, причастїя до костола разомъ зя ученицѣмъ латинського обряду — пе-рестерѣганіє ще разъ, бо супротивъ такихъ фактівъ загальною обурєна не лишъ руска інте-лігенція одбѣвѣла але и сѣмѣ ученицѣ. Вь сѣй ошравѣ поговоримо ще обшарїлїше.

— Зявѣла власности. Сєхо Милѣтїч вь повѣсті зявѣлѣськѣмъ, давнїйша власности Потоцкихъ, бдѣ-такъ Сѣмѣйбѣ а вїдїци Щасного Неабитовскогого перейшли сими діями на власности жидѣ Мур-ка Бадїана.

— Пошлїоніє цєркви одбѣло ся вь Высѣцку виж-номъ вь повѣсті Турчаньскѣмъ. Цєрковѣ ою ви-мурувано коштомъ Ваоля Высѣцкскогого, родомъ зя Высѣцѣ а теперъ мшлїюго купця зя Одєсѣ.

— Обѣража цєркви. Вь лѣчѣ зя недѣлѣ на понедѣлокъ то єсть вь 11 на 12 н. ст. жонїя обѣражали цєрковѣ вь Стрѣмѣ. Ікїлѣс не-высѣдженъ злочинцѣ выбили окно и достали ся драбїною до сєрєдїни та забрали два сѣрбїи лѣхтарѣ и кїльня ар. зя скарбїни.

— Рада пошлїонѣ вь Бєгєрєдчаньскѣмъ ухвалєла по-рѣшїти на себе значну суму, бо 81.285 р. до-дѣгу банку сєлянського, за довжнїкѣмъ свого по-вѣтѣ и розложити бдѣтакъ довжнїкамъ оплату на довшїй часъ.

— Нашъ розпорядникъ вь сѣрѣвѣ гімназїи выдало міністрѣмъ просїтї. Побла сѣхъ новихъ по-становѣ мають одбѣпати вь высѣбї гімназїи до-мшїй задачі латинськїй и грецїй а при ошнѣтї вѣрности можуть ученика жадаїти, проби неспѣ-вано ихъ зя того, що они вѣсѣжуть яко своєю власну власнїчу лектуру приватну.

— Зявѣла вь старостѣхъ. Краківскій староста и дєлегатъ намістництва сєв. Ег. Кучковскій подавъ на пенсію. Его нахлїдникѣмъ має стати рѣшѣвскій староста д-рѣ Адамъ Федоровичъ. — Староста вь Вадовцѣхъ д-рѣ Стан. Дунавскій, ємѣтѣ буюшїй міністрѣ, старєсь ся зя роднїцїхъ вѣдлїхѣмъ о перенесєньє до Вїлчїхъ, зя-вѣдѣки згодѣть ся перевестись до Вадовцѣ староста Ку-рковскій.

— Про самозванѣ жандармѣ пишуть до „Гал. Ру-си“: Дня 8 н. ст. жонїя на армїару вь Милѣ-тїй навѣдѣвъ жандармѣ вь Руську сєлїниці вь Валуцїна, Панька Дмитрішїна, лїтѣ продававъ конї. Жандармѣ назавъ сѣбѣ показати пашпортѣ, а коли ушлїлѣ, що пашпортѣ писаний по руски, зашпѣвъ Дмитрішїна: чи нема ще кого зя Ва-луцїна? Дмитрішїнѣ вѣказавъ-єму на балуцан-скихъ Барского и Гарасимюка. Тогді жандармѣ позабравъ бдъ нихъ усьхъ пашпортѣ и вѣзавъ зя собою Дмитрішїна до уряду громадского, по-лишїиши сѣбѣ другѣхъ при конїхъ. Вь кан-цєлярїи громадской прилавѣвъ жандармѣ пере-читати сѣбѣ пашпортѣ начальникови громады вь Милѣтїні Варшєвскому, а що тої не знавъ по руски читати, то поручивъ се комуєсь другому при чѣмъ сказавъ: Patrz rap, to kalkiem po ru-sku! O! Iwan Barski. — Одѣтакъ зажадавъ жан-дармѣ бдъ Варшєвского, щобъ выстѣавѣть сєлян-скимъ польскїй пашпортѣ, а що Варшєвскій, яко начальникъ чужой громады, не мѣгъ сего зрѣби-ти, то оба урядили спровадити конѣ до уряду громадского и замкнути ихъ, при чѣмъ Варшєв-скій сказавъ, що поустѣти конѣ на трѣтїй денѣ, сѣи власнїтѣлѣ принесуть сѣдїцѣнта бдъ уряду громадского вь Валуцїнѣ и сѣи заплѣтѣть пошты удержаня коней. Нїякї просїбѣ не помагала, коней сєлянскѣхъ не выдала, хочъ мшлїи приходи-ли за конїми ажъ до уряду громадского. А тре-ба знати, що всѣ три згаданї сєляне продавали конѣ лишъ длатого, що грошѣти имѣ енекуція за податки. На пытаньє: до такого бракуе паш-портѣ? — одбѣвѣвъ жандармѣ, що нічого и все вь порядку, але Варшєвскій отверго заявивъ, що пашпортѣ мають писати ся по польскѣ а не по руски...

— Выставѣ вь Празѣ вїдїлѣ до 8 н. ст. жонїя 2,188,245 осібъ. Дня 7 жонїя бую на выставѣ 4296 дїтѣй шкѣльныхъ. Зя Моравѣмъ бдѣлѣ на выставѣ прѣску 17 н. ст. жонїя послѣдній прогуклюний пѣздѣ. Дня порбїнає, якъ удала ся выставка чесна наредємо, що бдъ часу отворе-ни сєи выставѣ до 27 н. ст. верєсѣя, отже за 19 тїднїхъ, зєвѣдѣло ся 1,948,217 осібъ а вы-ставѣ мадїреку вь Вудавєнѣтѣ вь 1895 роцѣ вѣдїлѣ за той самїй часъ 1,304,198 осібъ. Отже прагєна выставка мѣла о 644,028 гостей бѣльше. Рєчїнєцъ замкнєна выставка назначенїмъ рїшчу на 18 н. ст. жонїя.

— Страшного самозубїтїя допустивъ ся сими діями 46-лїтїи робїтникъ Хрїстїанъ Вєртъ вь Лєсєнѣ-Фелдѣтѣ коло Салцбурга. Вложивъ сѣбѣ до губѣ динамітовий набїбѣ и запаливъ его. На-бѣбѣ выстрѣлївъ и розбравъ голову нещастного на дробїй куснїи.

— Догнѣ вѣлѣ. Вь Новѣмъ Торѣй умеръ 3 н. ст. жонїя сєлянскій Іосєфъ Вѣбєкъ вь 105 ро-цѣ жїтѣ. Пємѣршїй мавъ двѣхъ сѣмѣдѣ и одну дочку, зя котрихъ жєе лишъ одїна сѣмѣ, числѣ-ний ажъ близько 70 лѣтѣ. Вѣбєкѣмъ стрѣтивъ памѣть минушого року, але працювавъ такъ ажъ и другїй.

— Сїмдєсѣти роковинѣ уроднѣть славного прире-дѣзавѣя прѣвѣсєра Вїрхєва вь Берлїнѣ будутъ собо-дїти дуже торжественно. Місто Берлїнѣ має єму вѣдати почєтне горєжанїстѣю, почєтѣ ду-же велика, имѣи доси доступнѣть лишъ Вїсмаркѣ и профєсорѣ Кохѣ. При шпїтанї Фрїдрїха вы-будутьъ мшлїица дїругого вѣбѣрѣго округа, котрихъ вѣстунїкомъ зя парламентъ єсть В-рї

— Мой Мечку, ты знаешь добре, що є
занадто висока мрія для мене... Доктор А
дамъ бувъ для насъ добрий підчасъ такъ дов

Въ угорскѣхъ парламентѣхъ выгоднѣе пос. Угорскъ остро вѣдѣлику противъ бѣзпачности при нагодѣ выборовъ до делегаций. Партія независима — говоривъ Угорскъ — имѣя своего представителя въ делегацияхъ. Делегации суть взагаль дужо злою институту, бо, поминувши все нинѣ, якъ лишь покажемъ яка надѣшкѣ въ державинѣхъ фінансахъ, сѣчасъ поглочати ви делегации. За дѣло подѣлывушими роками ви делегацияхъ рѣшалося его сторонництво доматити для себе одиоу мандату до делегаций. Але бѣзпачность одиоу сторонництву, и зъ того можна заключати що боти ся енергичного поведѣния опозації въ делегацияхъ, або що сама институту и поведѣние бѣзпачности не може выдержати критики. — Министръ-президентъ Сапарій одоуваючи, вивазивъ, що выборы до делегаций ще не одбули ся и годѣ вже напередѣ о нихъ говорить; а що до высказанъ о делегацияхъ, то найбѣзпачноу контролю на дѣланье делегаций есть нѣзбѣсть ихъ нарядѣ.

Настъ начинають ся въ Брѣуртѣ нарады конгрессу измѣдковъ социальномъ демократіи. Дневной порядокъ неизвѣстно богатъ. Кромѣ спривозданіи Авера въ дѣяльности заряду партіи и Молъкенбура въ дѣяльности социальномъ-демократическомъ фракціи въ парламентѣ, найблизшу а може назвати и приствану дискусію выключе рефератъ Вебба о тактицѣ, имен социаль-демократы мають придержуватися въ будущности. Оіюніція, котра підносила вже голову на конгресѣ въ Гали, выступити ямовірно теперѣ далеко смѣливѣше; такъ бодай можна досадуватися въ дотѣ першійшихъ заявленъ недовольства за-дѣля оіюніціатачион будето політима заряду партіи. Знаємо, що підчасъ дуже важакотн полеміки высказувалися назвати таки слова, якъ „корупціа“, „зрада справы люду“ и т. п. а хочи найвызначитѣйшій парламентариста партіи бдипирала доси побѣдою ти всѣ завады, то оіюніціи удалось добути собі довѣрье дуже поважнотн части товаришівъ а що найвысшійшійшма она вже кѣлькѣ мандатѣвъ посольскіихъ за собою. Бѣльшіи интересъ выкинуло провекти програми, котрый выложитъ Лібкнехтъ а котрый выголошено при собѣзучаста Фридрихъ Енгельса. Наряды впротѣмъ загальнѣ засугують на пильную увагу.

Въ парламенті французькимъ роздано ресертъ пошла Катері о бюджеті военномъ. Правительство жадало въ разу 676 міліондъ франківъ, але комісія порозумівшиася зъ Фрейсінетомъ, зменшила ту суму на 644 міліонівъ. Минушого року жадано 681 міліондъ. Дочислявши пенсіи, кошту стратегічнихъ селівницъ и иншихъ видатки, бюджетъ обороны правзонъ выносить около 1138 міліонівъ франківъ.

Міністер зв'язу Фредерік Фредерікс відмовився відносно шукати способу виготовити медалі пам'ятковий востаннє раз нагадувати бм війну з 1870/1 року. Міністер зв'язу мотивував свою відмову зм своєю особистістю: "Хоч і велика була любов, мужність і пожертвування борців з 1870 р. то мені видать ся, що нема ніякої причини до ушкочення тон періоду наших історій реалізація одиницями".

Agence de Constantinople заявляе, що вѣсти про вѣдѣннѣ Порто з англійскою амбасадю обдубавли ся які переговори вѣсирани морскихъ проливнѣхъ, або вѣдѣннѣ тыхъ обома державами пришло до якогось угоды, що до порыва до добровольногъ вѣзвотъ росіейсконъ подѣ торговельногю флотаю, — суть вѣроятнѣ выдуманнѣ.

Якъ вѣдомо, Порта повѣдомила державѣ о подробностяхъ заключеніи съ Россією умо-
вы, и на се англійскій посолъ вручилъ 8 с. м.
Портѣ бѣдствъ денегъ, въ котрой маршіи
Салъсбері даку* Портѣ за удѣленъ вѣсти
пріймае ихъ до вѣдомости и заявляе, что по-
слѣ переслѣдствіи Англіи ся умова не мѣстатъ
пѣнскихъ амтвъ що-до истинуиныхъ договорѣвъ.
Якъ вспевають, Англія уважае ю оспору на
вѣнствъ полагождену. — Рѣвножъ и въ фран-
цуской стороны надѣйшла бѣдствѣ, подобнѣ
що до амтвъ до англійской денствѣ.

Султанъ принимавъ въ понедѣлокъ на торжественной аудиенціи новонаменованого посла французскаго Камбона.

Стамбульський кореспондент Pol. Corr. заперечує категорично звісти подані Темр-вар-ом, мови би австро-угорській амбасадатор бар. Каліче мав бути відкликаний з Стамбулу. Си звіст єсть тенденційна і вийшла з Стамбулу а була обчислена на се, щоб зрозуміти на султанів більше вражіння. Во звістю лиць в таких случаях справи переходять. Ого сенсацияна звіст доходить до султана — заперечення ви промовляють і султан не довіряє про се. Тому и повисша звіст значилась поміж тй, негарний средства⁴, якими послувають ся вороги державного союзу (в Індій-Кіоску численно репрезентований) щоб впливи представителів дотягнущих держав ослабити у султана. Подібного средства уклинаю вже кілька разів що до англійського амбасадора серъ Уайта, але помімо того задержувать він повне довірія свого правителства.

— Галиций издавъ яросый, — якъ пишуть о
Вѣдн. — удѣлныи вѣдонскому товариству Zgo

да 400 ар. субвенції на уряджене у Вѣдине неуставочной пилатовой продуктѣи галицкаго промыслу, фабрикованыхъ не лише въ Галичинѣ, Вѣдинѣ, Пештѣ и т. д., але и за границею, такожъ на веденіе бюро інформаційного о предпринимствѣхъ промышленныхъ, торговельныхъ, выведенныхъ и т. и. Валаръ, заробѣвъ промыслового выхъ буде стоати побѣдъ насильство послѣдъ на собитъ и до рады державной, д-ра Ф. Вайгеля, и члена пилаты павибѣ ка. Юри Чертормыскаго, яко бюлоручниковъ выдѣлу краснаго. Эгиде предпринимство убѣде въ житѣ въ початкомъ 1892 р. а незадолго зарѣдъ Эгодъ въ выдѣстѣ и розбѣла бѣзову до предпринимствъ, институцій и т. д. въ поклинкомъ, щѣбы аголосували свои продуктъ.

— Управлінняю освіти „Народного Дому“ розписує конкурс на дві опорожнені стипендії із фундації бл. п. о. Ів. Васильковського, священника в Могильниці імені Николая Васильковського, описанника вт. Молотової, кожда по 40 зр. річно. У бігати ся о ті стипендії можуть ученики Русини шебля гімназійників, котрі виказуть ся, що суть родом з Галичини, руском народности, и руско-лат. обряду, бідній, доброго поведєня и роблять добрі успіхи въ наукахъ. Своєни фундація мають щорічноствє а то въ першій ряді науки и правуєня а бідати и дальшій своєни бл. п. о. Николая Васильковського. Право надієня тими стипендіями прикуєт у Ест. Васильковскому, синони покойного фундація, урядников народнои торговлі у Львові. Речинєць до вношеня поданъ назначений до 30 п. ст. надолієтє с. р.

— Въспраш реформи науки языковъ языковъхъ въ гимназіяхъ помѣстили мы вчера короткую записку о реорганизіи министерства просвѣты. Нынѣ дополняемо ея отомъ: Пѣсля сего реорганизіи мають 1) латинскій и гречскій языки домѣи въ высшійхъ классахъ на будущее будущее. Часъ, кѣи въ пѣслѣдокъ того полнѣнны ея може бути ужитъ на чтаніе автора, до сѣ безъ шкоды для науки грамматики може стати ея. 2) Въ каждыи высшійхъ классовъ треба при концѣ каждого пѣворѣку задати ученикамъ на школьную задачу для перевода на мѣну выкладку гимназіи, уотуиъ нечитанныи въ автора школьного, въ котрымъ ученики добре обоняюмѣи. До такои задачи не доажеть учениковъ приговѣтати, аи имъ пѣлихъ полоненъ давати а также не волюи ученикамъ послугувати ея пѣлихъ подручникамъ. Задати така мають учителя поправати и класификувати ея кожду нашу задачу школьную. Число задати поимѣнныи звать въ задачею выше згаданною мае выносити въ каждыи высшійхъ классовъ на одинъ пѣворѣкъ въ латинского языка 5-а въ греческого 4. 3) Каждый ученикъ, котрый выкаже, що перечитавъ ея призаданъ лектуры въ языки латинскѣи або греческѣи толькѣ, кѣлко въ сего предмету перечитавъ въ одномъ році въ школѣ, може при попытѣ зрѣлости просити, чтобы поставлену ему одно пытаніе въ сѣи призаданъ лектуры.

— Огонь. За Богородицанского пишу намя-
дня 10 я. ст. жовтня погоріла въ Иваньків-
цѣ всѣ будинки приходскіе. Згорѣло все до та-
кѣхъ що мѣщанскій парохъ о. Николай Теодоро-
вичъ ладилъ житиѣ свое спашъ. Огонь бувъ похдо-
жонный. — Въ селѣ Александрѣвцѣ въ повѣтѣ
перемышлянскѣмъ -- лѣтъ намяъ въ водтамъ въ-
пущу -- повстанъ дня 13 о. м. о ¼/9 вечеромъ
огонь, котрый заивчавъ до 10 загородъ. Въ ог-
нѣ горѣла одна дитина и нѣколыя штукъ худобы.
Причина огню незнана, знаютъ лише, що выбухъ
у шопѣ одного селянина. При гашенно огня
дуже заложивъ ся жандармерія
Дучай зъ Куровичъ. — Въ ночи въ дня 12 на
13 я. ст. жовтня згорѣло въ Дмухавцѣ по-
вѣта бережанского 17 загородъ селянскихъ.
Причиною огню має бути цигары, котре пар-
бокъ куривъ мѣжъ стѣжками въ абжежмъ. Въ
огни згорѣло двоа дѣтей и нѣколыя штукъ ху-
добы. — Въ Волчиновъ козо Маріинполъ, повѣта
становлянського одержуемо такє писмо: „Дня 12
я. ст. жовтня о 8-мѣ годийнъ вечеромъ повстанъ
огонь въ нѣвѣдомъ причинѣ въ оборозѣ госпа-
рѣ Павла Мѣловского, изъ селѣ Волчковиъ,
принадлежнѣмъ до Маріинполъ повѣта становлян-
ского. Въ одній хвилѣ поломѣны обидѣа цѣле
обѣстоу а сильнѣй вѣтръ въ страшноу силую
розносивъ поломѣны, окери и горючѣя окомы на
густо забудоване село. По причинѣ такѣя силь-
ноу вѣтру ратувань бувъ неможливый а цѣлы
помѣжъ ограничавъ ся ратуванно дѣтей, худобы,
та хатного абже, на сколько при такѣмъ вѣтрѣ
ратувати можна було. Тутъ одначавъ ся при-
ратувань о. Василъ Песавлюкъ, командантъ ста-
ціи жандармеріи, бо вынѣвъ въ горючю вже ха-
ты 2 дѣтей малыхъ. Згорѣло 77 господарствъ
въ цѣлымъ засобомъ абжежымъ и нашеню. Шко-
да, о сколько на разѣ обогослѣти можна, выносѣтъ
60 тысячъ по болѣйшій части не убезпечена. По-
писанный бдыавъ устѣми тыхъ нещасливыхъ
до милосердыныхъ сердець публики въ просбоу
о ратувань бдѣ нуждѣ и голоду, о ласкавыи да-
тѣхъ хотѣя бы найменшій. Просимо надслати
на руки предсѣдателя мѣщанскаго комѣтѣу рату-
новскаго въ Маріинполѣ або на руки радѣицѣ ча-
списѣ оголошавъ ою бдзову. За комѣтѣу
гольмъ Освальдъ Потонкѣй.“

— На «Шебалу Помбю» въ Бродяхъ звалили двѣ-
ше зложити: Вл. оо. Мих. Лотоцкій 5 ар., Юл.
Дорожнскій 2 ар., Іос. Андикевичъ 1 ар., Іоанн.
Проскуринскій 3 ар., Евг. Лотоцкій 3 ар., Юл.
Майданевскій 4 ар., І. Сірко 2 ар., І. Мошчи-
ловичъ 2 ар., Юл. Дуктевичъ 2 ар., Фил. Тарна-
вскій 2 ар., І. Мригловичъ 1 ар., Вол. Павлюков-
скій 1 ар., Я. Чубатый 1 ар., І. Роздольскій 1 ар.,
І. Чаровскій 1 ар., Гр. Дьяковскій 1 ар., Гр. Су-
харовскій 1 ар., Т. Дойницкій 2 ар., ии. Іос. За-
стирць 10 ар., Ник. Саваринъ 12 ар., Худали-
нскій 2 ар., Братство церковно въ Вѣлвдовѣ 2
ар.; у ии. Майдывовскихъ на празнику въ Вѣ-
лвдичѣхъ складано 8 ар. 11 пр. — Складаноиъ э-
тъ великодній жертвъ горлицъ подати, проиоми
Вл. Добродѣѣвъ молодежи и на будущиоѣхъ прѣ-
рѣбныхъ нагодѣхъ о нѣй заасаво памѣтати! —
За выдѣлъ: Гр. Ареми.

— Мрава рада шибљика ухватила на заседању
у дана 12 н. ст. жонтиа: затвердити выбори
Ант. Гросса на одноручника ради поштован д

окружної ради школярен в Залізничних; затвердити виборів Люди. Рожаловського, учителя школи народної в Чувії на одиоручника учительства в Самборі; затвердити виборів Бол. Августинюка і о. Карна Виткована на одиоручників ради повітової до окружної ради школярен в Залочені; затвердити виборів Ферд. Вишинського учителя в Сокалі і визначити Іос. Семограла, директора школи виділеної в Сокалі, на одиоручників учительства до окружної ради школярен в Сокалі; перемістити школу статову в Шуварів повіта борщівського на двоєкласову; організувати школу народну в Рожів великий повіта кобоського; іменувати Сем. Гвицького учителя 2-кл. школи в Устюг-Олексієвській в Ін. Волова учителями школи єдинокласної в Грушівцях повіта львівського.

— Трибуналъ кассационный рассмотрѣвалъ послѣднюю инстанцію дѣла сыщика а то сельщина, 27-лѣтняго Іосифа Вадикна, что въ спорѣ о кусочекъ фрунта разбилъ голову отчимови своей жены, Михайлову Баранови и самъ ставилъ сле до суда по справу Маріана Константиновича въ Жидачева о уведе- нье. Въ первой справѣ, засудивъ трибуналь съду присяжныхъ въ Бережаняхъ Іосифа Вадикна на пору смерти, трибуналь же кассационный вынесъ засудъ собъ и зарядилъ переведеніе нового слѣд- ства. Въ другой справѣ; выгнавшій своего ча- ку на маку сензацию въ дѣлѣ Жидачевича съ- роисходило ея о уведеніи 17-лѣтняго дѣвочкин жидовской Хань Витинской черезъ надиратора роб- ботничка въ Жидачевъ Маріана Константино- вича. На донозъ матери дѣвочкины выслѣжено Ком- стантиновича а прокураторіа обжаловала его о влощеніи публичного насильства. При разсирѣд- ния 12 н. ст. сѣдня с. р. убѣдливъ трибуналь самбробскій обжалованого. Прокураторъ вибѣ за- добу неважности трибуналь кассационный заботъ засудъ самбробского суду, пригнавъ Константино- вича виновнымъ и засудивъ его на 14 днѣвъ ареш- ту заостренного постомъ.

— Голодъ въ Россіи. Редакція „Новаго Времени“ выслала своего плавающего корреспондента въ окрестности наводнений голодомъ. Корреспондентомъ есть Сергій Шапаровъ, бывший издавецъ славянофильской „Руси“, давнишній орфанъ Анисимова. Надобно бы сказать правду, что зыклились въ Петербургъ прелестью сессіація. Перепоплены она страшныя образыя нужды, якыя вже давно не потрепала нормами читателя. Голѣюя иллюстрація тытъ описуетъ есть бохонцы хлѣба, выставленныя передъ козлыма дими въ казанской церкви въ Петербургъ на видъ публичный. Сотъ то оныя хлѣба, якыя теперь есть выключно поживно мещанства губерній самбирова. Прислалъ его въ Самбирова митрополитъ петербургскому Иандорова, котрый приказалъ выгнати его въ церкви при образѣ Матери Вожомъ казанской. Голѣвою частю складовою сего хлѣба есть бурныя, не мѣющыя нѣмѣхъ поживныхъ цѣностей а противно шѣдныя дорожюю. Вирочитъ складывалъ сей хлѣбъ въ отрубныя, душныя оновеченыя и яшныя бдѣныя рослинныя. Мѣе бытъ сѣю прижмѣту, щѣе дужѣ скоро а бѣтѣхъ хлѣбѣ такъ, щѣе въ бѣдѣюи личѣ можѣа на него дивитѣся, а щѣе говорите о бѣдѣюи! Сѣя правдыа а такъ страпѣа на иллюстрація описѣвъ Шапарова зробѣла величѣно вражѣны и причинѣа сѣ до новыхъ складѣкъ и жертвѣа до голодныхъ. Голодъ россиѣнскыи есть однакожъ не личѣа для самѣои Россіи страшныи, насѣдѣны его дѣдѣтъ сѣ можѣа побѣише попутѣи и прочѣй Европѣ. Голодъ ставѣа причинѣютиѣа въ околѣнѣхъ наводненѣхъ нимѣ, сотѣи людей гинѣ, мѣзмы недѣворѣи ширѣа сѣ и не бѣуѣ бы дѣвно, сѣи бы носѣдѣго сѣитѣ дождѣаѣтѣа сѣ, щѣе повстѣаа яка грѣзна епѣдѣміа. Зѣбѣтно щѣе епѣдѣміи приходѣтъ до насѣа лѣаѣтѣиѣише бѣ Вѣходу.

— Термостатное отверстие раку шибальное на па-
техніці львівській одбуло ся згорта передь погуд-
нямъ. По богослуженію въ костелъ св. Маргалі-
ны зѣбрали ся профессору, ученики и гости мѣ-
стныи маршалокъ кн. Ест. Сангушко, віцепрез-
идентъ намістництва Лідль, віцепрезидентъ кра-
евои рады школьный х-ръ Бобжинскій и др. Ве-
сѣлу индустріальну выголосилъ преректоръ Ив.
Франке знавучаючи, що оего року отворено пра-
воістехніці львівской новои катедры для электротех-
ніки и зоологій, институтъ электротехнічній,
децентру для выкладу горніцкаго наѣгового,
технологій шветы и воску земного а вѣдцѣи не-
астѣиючи при мѣлкій політехніці въ Австріи
выклады о оподаткованіи шветы, спіртуосу, цу-
пру и пива. Учениковъ въ заимовѣи пѣворѣцѣ
було 169, въ тѣхъ наибольшее на выдѣлѣи инжініри
(87); въ лѣтнѣи пѣворѣцѣ було учениковъ 144,
въ тѣхъ на выдѣлѣи инжініри 70, будовництва
24, будовмъ машинъ 25 и на выдѣлѣи хѣмій
технічній 25. Познѣиць було 138 а Русинѣи шѣствъ.
На закінченіи выголосилъ проф. бар. Гостковскій
дѣклетъ: Якъ скоро можна бѣхати зѣдѣлѣицѣи и

— Конгресов жінцями, ведучих борбу о свої права, одбуде ся у Відні підполк хат. резервних святих із 1892 році. Комітета уряджачий конгресов заходить ся живе, щоби збори ті випадали найсприятливіше, бо хоча ще далеко до згаданого речення, то комітету порозумівають вже тепер брошуру пам'яткувачу до чинального з'їзду.

— Кавалерія армзон оборони — як і в Відні довгостві, — буде збільшена в найбільшій часті аналогічно до організації кавалерій чинином і гонимцев. Кождий полк буде мати місто догосподарячих чотирьох, шість ескадронів.

— Новий спосіб лічення обидовки (difteritis) введено в 1890 році в шпиталі дитячих сестер Анни у Відні. На місце перше уживаний трахеотомія т. є. розрізували горла введено т. є. інтубація. Інтубація, придумана одним з американських лікарів, полягає на тому, що до горла хворого вставляє ся бач з нійкою нитов операцій дурку, котра там підмикає аж до часу видолорення. Інтубація видала дуже добрі результати. Після оправдання рідного інтубовано в 1890 році 132 хворих на обидовку дітей а з них вижилно 76. Інтубація вимагала однак дуже советовно оціни і безплатного нагляд лікаряного. Щоби-ж уможливити матеріял доглядати самими своїх дітей задумув управл шпиталіна урядити із паніхоні для дістерит обдосібней комати.

— Нимецький колонізм на Волині. Російській депешці доноситься, що послідніми часами надійшло до Петербурга дуже багато подань від колоністів на Волині, щоб урядові властям їх по-бути разъ на все на підстані законъ а чиншів-нишихъ із року 1886 і законъ о колоністахъ чужихъ із 1888 року. Надвичайно велике чис-ло тихъ поданъ звернуло увагу російського пра-вительства, і оно викало до волинської губер-ній комісії, для точного розсуду колоній загра-ничнихъ. Зъ тихъ розсудівъ показало ся, що на Волині єсть загальна до 900 колоній загра-ничнихъ а деякі із нихъ займають величезні простори землѣ, мають багато промисловихъ на-воденъ, залізниця, дороги і т. п. До такихъ ко-лоній, творчихъ побла охвъ російській часо-сей, державу въ державѣ⁴ нахолять властности Конецько въ повітѣ дубенському, Рана и Сик-и въ рѣвненському, Пенкалово въ кременецькомъ, Ля-чого, Штокмана и багато іншихъ. Комісія зазна-чує, що думали ся вразъ винядати, що колоні-сти сякожо забирали въ свои руки грунти, ареш-товані бди мѣсцевихъ властостей. Въ Бубняхъ Ляховичахъ, Криничѣхъ и въ іншихъ мѣсцевос-тахъ треба було ужити войско, щобъ колоні-стівъ вининути зъ чужихъ посполотей. „Въ загалѣ“, каже комісія, „німцокъ колоністахъ на Во-лині має сяєть признаки нападку чужинцівъ на російську землю а мѣсцевя адміністрація безсила а супротивъ сего наизува“⁵. Тихъ отже господа-рять Нимцівъ въ Россіи и для нихъ єсть земля а блані руки селяне музати для браку землѣ емігрувати надъ Амуръ.

— Самоубийства. Въ Станиславові побивають себе жита шестрадомъ зъ гарматы одинъ воликъ артилеріи. Жовба одбива са бѣзъ муру, окружуючого кріпе заведення и упала въ цѣрку барона Ромашана, де експлодувала. — Въ Кракові зарѣзавъ са братство 11 я. ст. жовтня воликъ родомъ изъ Верхомлі. Причини обѣхъ самоубійствъ не вѣдѣють.

— За торговлю ордерами, о чём мы недавно писали, засуджено в Берлине советника двору Мавгого, члена канцелярии кабинетового померного цехов Вильгельма, на 9 месяцев взыщён. Показало ся в следствия, что такими обманствами занимался и померный прусский министр Виттор.

— 100.000 зр. и 50.000 зр. выносят оба годовых выигрыша величин пражской лотерей. Звертаємо увагу наших читателів, що тягнень наступить вже 15 ж. ст. жовтня.

— Давный явот. Дня 12 н. ст. жовтня одбуде ся торжественне отворенє року шкільного краківской школы штукъ красныхъ.

Schwarze, weiße und farbige Seidenstoffe
von 60 fr. bis fl. 15 65 p. Meter — glatt und ge-
mullert (ca-240 versch. Qual. u. 2000 versch. Farben, Des-
sins u.) versch. roben- und stückweise porto u. zollfrei das
Fabrik-Depot **G. Henneberg** (8. u. 8. Poststr.) **Zürich**.
Kuster umgebend. Briefe kosten 10 fr. Porto. 1

— **Имензали.** Дирекція пошти і телеграфів надала пошлу пошмаршрут: із Чортків Дунайці експедиційні поштової Ем. Смолинської, із Володимира експедиційного поштовою Ів. Батинському, із Новобіля Санча на дворці залізничної експедиційного поштовою Ів. Володимира, із Плавниці асистентом поштовою Володим. Давровському, пошлу конного із Коломиї пошмаршрут із Губадіи Ем. Підставної а пошлу експедиційні поштовыми: із Тисної експедиційного Анат. Майснерою, із Марківцях на дворці залізничної начальникою то-ж ст. Том. Глинціною, із Корони експедиційної Фед. Тичинської, із Плавнів на дворці залізничної начальникою то-ж ст. Іос. Янковому, із Ольшав експедиційного Ромуальдові Боржековому, із Мартялів новобіля гр. Кієм. Дзюшиному, із Родичах емеритованому жандарму Кар. Вільдову а із Плавничях експедиційного Вінт. Колосковому. — Цісарь іменував д-ра Франца Шкопоского, співітника Видзу крайового звичайних професором права польського на університеті краківському.

— Князь. Выдѣлъ красивый розинусу конкурсъ на посаду горальника при краевой въоруженной горальни въ Дубиннахъ на чистъ до 1 цѣнтя 1893 въ платню 100 вр. жюльонъ и възлѣкъ жюльонъ. Речницѣ до вношеня подаль назначенный до 20 н. ст. жюльонъ. — Комната нотаріальна по ремыско самбиро олобца оголому конкурсъ на посаду нотаря въ Миколанъ въ речницѣ до 30 н. ст. жюльонъ. — Выдѣлъ красивый розинусу конкурсъ на даѣ стѣпидѣ фундація Ивана Франца а Казимира Созанского по 265 вр. рѣчно, назначенъ для студентѣ медицинъ, права абъ выдѣнъ технѣона въ речницѣ вношеня подаль до 15 н. ст. надолота. Першенство мають сводки фундатора. — Дирекція почтъ и телеграфовъ розинусу конкурсъ на посаду почтмалтора въ Букѣноу въ повѣтъ олобцовъ въ рѣчно платню 1400 вр. и речницѣ до вношеня подаль до 24 н. ст. жюльонъ.

Ведень 15 жовтня. Президент Сяольки пропонує палати справу Шнайдера щодо мафьєрації карток виборчих до комісії. Писнер поставив внесення уряди нагаду Шнайдеру. За Шнайдером проголосували антисеміти. При голосуванні було 159 послів за а 9 против внесення Писнера. За сави вишли ки. Ліхтенштайн і молододческі послы.

Въдень 15 жовтня. Царь перебуває надолістю в Гедельс а грудень в Будапешт та лін на одкряті делегації прибу- до до Вда. — Молодо-чеські послы не прий- жуть рефератів бюджетових.

Берлінъ 15 жовтня. Король румун- ский прибує позабавом до Берліна для на- роду політичнихъ.

Петербургъ 15 жовтня. „Нов. Время“ поясняє зъездъ Гірса зъ Рудінінъ в сей спо- собъ, що Гірсъ хотівъ дознати ся, яке ста- новище займе Італія в справі болгарской.

Лондонъ 15 жовтня. Газеты англійскі пишуть, що Гірсъ хотівъ одтагнути Італію одъ тридержавного союзу. Standard домагає ся, чтобы Англія виперла оружіємъ Россію зъ Пакиру.

Надобслане.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ
Д-ръ ИВАНЪ МОХЪ
по окдиченно студіи медичныхъ и по одбутій практиці в головномъ шпиталі у Відня освѣ- и практикує
въ Гавачѣвѣ коло Черемислянъ.

Надобслане.

Надобслане жерело предметовъ эс- тичныхъ у Львовѣ
подъ „КОПЕРНИКОМЪ“
ул. Театральна ч. 6 (плічка съ Дука)
напротівъ головного одража.
Окулярі, цѣлики, барометри, термом- етры, мікроскопы, машини электричскі, рефрактомы и т. п. по цѣнѣмъ найдешевшимъ. Репари- ціи найдешевно и найкороче.

Замовляти въ провинціи адресувати: „Новый оптикъ“
въ „Коперникъ“, ул. Театральна ч. 6 у Львовѣ.

Потѣзды зельзничіи

посля часу танъ званого „середно европейского“
вдѣтъ 1-го жовтня 1891.

Вѣдхотятъ зѣ Львова.

Въ напрямѣ до Стрыи: 5.50 рано. Потѣздъ особъ до Стрыи, Хирова, Нового-Санча, Лавочного, Мун- кача, Будапешту, Станіславова и Гусятина. — 10.14 передъ полуднемъ. Потѣздъ особъ до Стрыи, Хирова, Сухой, и Станіславова. — 7.23 въ вечеръ. Потѣздъ особъ до Стрыи, Лавоч- ного, Мункача, Будапешту, Хирова, Сухой, Ста- ніславова и Гусятина.
Въ напрямѣ до Черновца: 4.44 рано. Потѣздъ особъ до Станіславова и Коломиѣ. — 8.40 рано. Потѣздъ пошійный до Станіславова, Черновца,

Яссы, Букарешту и Гусятина. — 9.54 по по- лудни. Потѣздъ особъ до Станіславова, Чер- новца, Яссы и Букарешту. — 9.48 въ вечеръ. Потѣздъ особъ до Станіславова, Черновца, Сучава и Гусятина.

Въ напрямѣ до Веліи: 8.40 рано. Потѣздъ мѣшаний до Веліи и Сокаля. — 5.41 по полудни. Потѣздъ мѣшаний до Равы рускои.

Прихотятъ до Львова.

Въ напрямѣ до Стрыи: 8.31 рано. Потѣздъ особъ до Сухой, Хирова, Станіславова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыи. — 3.10 по полуд- нѣ. Потѣздъ особъ до Сухой, Хирова, Гусятина, Станіславова и Стрыи. — 11.12 въ ночи. Потѣздъ особъ до Нового-Санча, Хирова, Гусятина, Станіславова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыи.

Въ напрямѣ въ Черновецъ: 6.17 рано. Потѣздъ особъ до Сучава, Черновца, и Станіславова; — 1.23 по полудни. Потѣздъ особъ до Букареш- ту, Яссы, Черновца, Станіславова. — 7.23 въ вечеръ. Потѣздъ пошійный до Букарешту, Яссы, Черновца, Станіславова и Гусятина. — 11.22 въ ночи. Потѣздъ особъ до Коломиѣ, Стані- славова и Гусятина.

Въ напрямѣ въ Веліи: 7.50 рано. Потѣздъ мѣшаний до Равы рускои. — 3.46 по полудни. Потѣздъ мѣшаний до Сокаля и Веліи.
Асѣмъ розкладу вѣды на шлахъ зельзничіи державныхъ въ Галичинѣ достати можна на кождій станціи по цѣнѣ 6 кр. въ прамѣрникъ. — а книжочка въ форматѣ кашкетовъ по 5 кр. за штуку.

Коліи годивитъ часу середно-европейского по- казує годину 12-ту, то вскажує годивитъ: въ Чер- новцахъ 12.45, въ Подольскахъ 12.44, въ Сучавѣ 12.44, у Львовѣ 12.35, въ Будапештѣ 12.12, въ Вѣднѣ 12.06, въ Прагѣ 11.53.

Вже выйшовъ зъ друку

КОРОТКІЙ ВЫКЛАДЪ

НАУКИ ВѢРЫ И ОБЫЧАЕВЪ

для христіанской молодѣжи и женихѣвъ зъ додаткомъ

„Рѣкъ церковный“

т. е. полсненіе важѣйшихъ праздниковъ и обри- довъ церковныхъ, написанъ Анатолъ Долинскій парохъ Якторова и Унева.

Книжочка съ обнимає 189 сторінь и може послужити яко пѣдручникъ до катехизацій въ Церквѣ и школѣ. — Набути можна въ Став- ропигійской книгарни у Львовѣ и у автора, почта Черемислянъ. — Цѣна брошюрованной 75 кр.; оправной 90 кр. На почту упрашає одолучити 5 кр.

УВАГА. Того самого автора печатаетъ ся „Наука вѣры и обычаевъ“ въ 3 томахъ и коштує въ дорожѣхъ предплати 3 зр., по вынеча- таню 4 зр.

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Достати можна въ тов. „Просвѣта“.

Oesterreichisch-ungarische

Finanz-Rundschau.

Въ сѣбѣ тижневно появляющій ся журналъ має публіка газету, котра слѣдитъ вѣлымъ усиліємъ вѣдъ подѣль на торжѣхъ сѣектами и подѣль ихъ въ обективный способъ. Ка- пталісты и властители наперѣвъ мають нагоду добре испиформуватися о вѣдѣхъ, що має вѣлныи на ихъ майно. Спекулянтъ же має нагоду найти уважку, якъ ему добре поступати. Подѣль на величавіи торжѣхъ сѣектами загально интересуютъ, такъ что для кождого важныи ость мати тѣ бѣдосныи носо выложѣнъ.

Числячи на велике роширеніє газеты, ставляє цѣна проплати за 52 чиселъ лѣтъ 1 зр. на рѣкъ. Подписана админістрація готова вѣстѣ, що цѣкаві на се предпріємство, выслати числа на показъ онлотно и даромъ.

Админістрація „Oesterr.-ungar. Finanz-Rundschau“

Wien, I. Bezirk, Wallnerstrasse Nr. 11.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

и к. управ. газ. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купле и продае

всѣ сѣекты и монеты

по курсѣ деннѣхъ, найточѣйшіймъ не вчисляючи иѣнкои провизіи.

Яко добро и певну лѣокацію поручає

- 4 1/2% листы ипотечный
- 5% листы ипотечный преміованый
- 5 1/2% листы безъ премій
- 4 1/2% листы товариства кредитового земского
- 4 1/2% листы Банку красеного
- 4 1/2% позичку красну галицку 3453 149—7
- 4 1/2% позичку пропінатійну галицку
- 5% позичку пропінатійну буюваньску
- 4 1/2% позичку угоренскъ зельзничъ державныхъ
- 4 1/2% позичку пропінатійну угоренку
- 4 1/2% угорскій облигація индустриалійный

и всѣ тѣ паперы Контора вымѣнъ Банку ипотечного все купле и продае

по найнижѣйшимъ цѣнахъ. ЗАМѢТНА: Контора вымѣнъ Банку ипотечного приймає бѣдъ П. Т. купуючи въ всѣхъ вымѣнованъ а име нахъ иѣн- ковъ паперы цѣны, также запавші купоны за гетѣлну, бѣдъ вымѣнъ одчелени, а замѣновъ лѣтъ за бѣдѣмъ- лѣтъ справдѣнныи коштує.

До сѣектовъ у котрыхъ вымѣнъ купоны, доставленіи новыи ржущи купоновъ, на зворотѣхъ коштує, котры сѣтъ пошлѣт.

расоль до дому и до сонцѣ одъ 1.30 до 12 зр. — Калашъ мужескій и дамскій зъ фабрикъ росойскіхъ по цѣнахъ фабричныхъ — шапки не пропускающіи воды по 50 кр. поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнникъ на жадающъ даромъ.

Наказомъ „ДЗВОНКА“ по- явились и можѣ набути черезъ всѣ книгарнѣ:

- 1) Леонидъ Галабова: Байки цѣна 5 кр.
- 2) В. Чайченко: Олеси опов. „5“
- 3) „Байки“ „5“
- 4) „3 Оповіданя“ „5“
- 5) Пя. Франца: Лѣтъ Мажити „50“
- 6) М. Лисенка: Коза деревъ оперета до сонца и форт. 80.

Редакция „Дзвонка“ Львовъ ул. Чарнецкого 26.

Найдешевше жерело для зипуина.

СИМЕОНА АМАЛОВИЧА

ТОРГОВЛЯ ШКОРЪ

и шевскихъ виробѣвъ, также

МАГАЗИНЪ

мужеской, дамской и дѣтской

обуви

бѣдѣнечный числовыми медалями заслу- ги и правительственнымъ медалемъ; находить ся у Львовѣ Реновъ число 9. Входъ черезъ сѣни.

Особа старша

интелигентна, знающа языкъ нѣмецкій и польскій, слѣдѣа мѣсяца до за- ряду дому у вѣдѣи або у священ- ника до може зймати ся также выхованіємъ дѣтей. Адреса: Д. С. К. у Львовѣ ул. Арсенальскъ ч. 4, чи- сло дверей 12, 1. номеръ.

Змѣна лѣокалю!

Подѣкасаный має честь повѣ- домити, что перенѣсь свою ро- бѣтню краевку въ ул. Галицкой ч. 12 на ул. Ягайлоньску ч. 8 въ партерѣ. Другой годовный вхѣдъ въ ул. Рейтана ч. 2.

Дікуючи Вноу. Годивитъ за дотеперѣшній наглядъ и упра- вляюща о нихъ на дальше, остаю въ глубокимъ поважаемъ

ДИМИТРІЙ КОВАЛЬСКІЙ

кравецъ мужескій
мешине у Львовѣ ул. Ягайлонь- ская ч. 8 въ партерѣ; другой го- ловный вхѣдъ въ улицѣ Рейтана
число 2. 4058

Для церквей

КАДИЛО

ЦЕРКОВНЕ

благовонне

поручає

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

пачка 1/4 фунта 50 кр.

Для церквей

ВЕЛИКА ПРАГСКА ЛЬОТЕРІЯ.

Головна выграна

100.000 зр.

50.000 зр.

ЛЬОСЫ à 1 зр. поручають у Львовѣ:

Авг. Шеленбергъ, М. Йонашъ, Сокаль & Лисинъ, Кидъ и Штофъ, Як. Штро, Л. Х. Верфель.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на банку члѣоковъ.

Вымѣнъ и к. управ. газ. акц. Иванъ Мохъ.

Пашѣвъ въ одѣ, Черемислянъ.

Въ друкарнѣхъ тов. Штофъ, въ параднѣхъ К. Верфель.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім свята) по 5-й годичі по полудні. Літературний додаток „Вісник найзнаменитіших поетів“ виходить із суботами, а із суботами і п'ятницю на першому разі в Діалекті.

Предплату і нисерату приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛО“ у Львові 24, Центральне бюро оповіщення, у Львові 11, і Бюро газети у Львові 11. У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „ДѢЛО“ і вартість за нисерату платити у Львові.

Предплата на „ДѢЛО“ із літ. додатком у Львові: на цілий рік . . . 18 гр. на півріччя . . . 9 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 гр.

у Львові: на цілий рік . . . 18 гр. на півріччя . . . 9 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 гр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під № 24 у Львові. — Рукописи вносять ся лише на попереднє застереження. — Рекламні неоплачені віклають ся на поручення. — Поодинокі числа коштують 8 кр. а. в. — Оголошення приймають ся по ціні 6 гр. бдт. одної строки нисератом в рубр. „Надбавка“ по 20 гр. а. в. Подати числять ся по 10 гр. бдт. строки.

З п'ятнадцяти двох починає ся четвертий квартал сегоднішнього видавництва „ДѢЛО“. Просимо о найскорішу плату за гонимостями і надсилає передплати!

Рада державна.

На вчорашньому 54-м засіданні палати послів велись наради над двома справами: над аферою пос. Швайдлера і над внесенням комісії бюджетовою на вкорочення дебати бюджетовою.

Президенти палати д-р Смоляк сконстатували, що під час другого засідання палати послів один із послів намагав ся на роздільних між послів картках до голосовань перекрутити провадження одного послів, що мав бути вибраний до одної комісії, а на його місце вислати інше. Президенти вказали того послів перед себе і вказали йому неправильність такого поведіння. З однієї перекрутки картки чотирі приналежать до несправних у селі послів. (В палаті обурення). Президенти далі виступили не може, бо регуляція не містить ніяких приписів на таке поведіння, котрого ніхто не міг передбачити і котрий ще ніколи не був у селі. Як довго акція парламентаризму в Австрії. Мусить про те — казав д-р Смоляк — про сю аферу, котра сама себе осуджує, як найостріше висказати ся а заразом додати свій жал, що регуляція не подає йому ніяких засобів до власного покращання та несправного чину (жний оплески) — чину, як наслідок котрого многим послів вкорочено їх право особливого вибору, а крім того могли би понасти в подорож, мов би не державна обов'язаність виборців що до виборчих компромісів. Газети назвали посла Швайдлера тям, котрий обдурив ся на таку маневрацію виборчих картки. (Оплески).

Пос. Швайдлер заявив, що змінив картин голосовань лише послів, котрий на се пристав. Що до картки чотирох послів, котри не були при голосованні, то він хотів їх про се повідомити і поручити вояному, щоб не брав тих картки. Взагалі змінив 8 до 10 картки, але в тій часі із одних походив в консервативного клубу більшою посильності. Бесідник висказав жал, що покликаний до президента, не міг далі агітувати за своїм кандидатом і постарати ся о се, щоб був одержав ті 6 голосів, які йому були. Видиці заявив пос. Швайдлер, що рада державна робить все, щоб лише ескриптувати парламентаризм. (Протести із різних сторін, а бідає президент закликає Швайдлера до порядку.)

Швайдлер забрав ще раз голос і заявив, що парламент не єсть репрезентативний орган. (Підносил ся великий шум, а многіх сторін протестують а на крайній лівій оплески для Швайдлера)

Пос. Гогенарта назвав заявлено, що зміна картки голосовань наступила за угодою послів, неправдивим, на скільки се відноситься до членів консервативного клубу. (Оплески.)

Пос. Швайдлер заявив, що пос. Швайдлер поступив собі цілком правильно. (Президенти вказали два рази бесідника, щоб не відступав від предмету.)

Пос. Гессманн підніс в своїй промові, що лише підій накласти праси увелили справу до таких розмірів. Точніша метода виборів єсть чиста комедія. Кожний посол має право дозволити зміняти картини голосовань. Як пригода приносить на стільки користі, що видобула на свій гонимостями, які сучасно по парламентаризму клубам. (В палаті робить ся неуспокой, многі протестують а на крайній лівій оплескує.)

Пос. Люгер заявив, що Гогенарта, щоб се раз зарадити розсудливі, чи такі кількість членів яко клубу не зміняло своїх картки голосовань.

Пос. Планер уважав конечним зміняти регуляції палати так, щоб подобні речі не лугали ся на будуче і висів, щоб палата апробувала нагану, яку укліли президенти пос. Швайдлера. (Оплески.)

Пос. Мадельскі заявив в імени кола польського, що в одній із польських послів не зміняв своїх картки. Польки годять ся в внесенням Планера. Таке заявлено було би абишні поміж призначеними людьми, але супротив тону, який прабрала ся дискусія, єсть необхідне.

Пос. Морре постановив внести закони дискусію і палата прийняла.

Пос. Люгер рідше обставив при тій, що члени клубу Гогенарта зміняли провадження на своїх картках і боронили Швайдлера, котрий ваді жертвою несправного тероризму клубового.

По закінченні послів Швайдлера, Планера і Гогенарта постановив пос. Герольд внести, щоб справу найперше розв'язати,

заяв що буде могла палата зайнятися за виступом Планера. В імени молодого-чеського клубу ганили поведіння Швайдлера, але треба признати, що теперішній спосіб голосовань єсть необхідний.

При голосованні прийнято внесення Планера 159 голосами против 9. Перед голосованням вийшли в селі кн. Ліхтенштайн і молоді Чехи.

Відтак постановив пос. Планер внесення комісії бюджетовою на вкорочення бюджетової дебати (внесення подіями низше) — а зажадав, щоб се внесення трактувати яко нагале.

Пос. Енгель протестував против сего, щоб сейчас брати се внесення під наради.

Пос. Герольд доказував, що внесення Планера відноситься парламентаризм, обмежує свободу мови і намагає шдому найважливішому праву парламентарному.

Пос. Вататий виступив бесідку по чеськи, в часі котрої раз-у-раз із сторони молодого-чеських послів підносились оплески: vuborna!

На тій перервано засідання, а далі дискусія ведеть ся внішній засіданні.

При кінці засідання інтерпретували пос. Швайдлер в справі нових ексцесів Нмців против Чехів із Ліберці.

Внесення комісії бюджетовою на вкорочення дебати бюджетової так звучить:

Знаючи, що в огляді на часті теперішньої сесії поладження державного прелімінара і закона оіанового могли би бути поладжені перед початком року бюджетового лише вкороченням парламентарної дебати бюджетової при вимозі застереження, що се не міг бути і в яким проюдикатом що до поладження державного прелімінара в будучості, вносить комісія бюджетова:

1. Предложення правительственне дотично прелімінара державного на 1892 р. береть під повні наради палати з поміж ними попередніх нарад із комісії бюджетової.

2. Однак слідує уступити і титули: VII Міністерство справ внутрішніх: публична безпечність і поодиноких краях, будова доріг, будова водів; VIII Міністерство оборони: оборона країни; IX Міністерство просвіти і впровадження: наука; X Міністерство скарбу: безосередній податки, солі, тютюн, стемиль, такси і оплати за інтереси правий, лотерія, спеціальні оплати за виробі спиртуозних напоїв; XI Міністерство торговлі: будова державних залізниць, управа польових, участь держави в часті змеку поодиноких залізниць і в аську при конверсії 4½ проц пріоритетів залізниць Кароля Людвіка; XII Міністерство рільництва: культура країни, годівля державної коні; XVI Субвенції і дотації: заведення комунацій і законів фінансових — мають передатися комісії бюджетової до наради, в застереженням права передачі поодиноких уступів і титулів підчас пленарних нарад.

3. Для тих часті прелімінара, які передають ся пленарним нарадам без наради в комісії, вказує палата на внесення комісії бюджетової поодиноких резервтів, назначуваних досі комісією.

Коло польське обговорювало на своїх нарадах справу децентралізації залізниць.

N. Reforma так пише про друге засідання кола в тій справі: Про заявлені в Австрії, що ухвалу кола в справі децентралізації державних залізниць в Галичині автономізувати правительству і що відбула біда конференція між міністрами Таафем, Баксеном і Залеским та про ситуацію, яка витворилась в наслідок порушення сесії, писати не можна, бо коло ухвалило задержати строгую тайну. — В справі судівництва повідомив пос. Мадельскі, що побільшення посади урядовців судових розложено на кілька літ. Побільшення числа судів буде на стільки перевезено, що будуть отворені два нові суди округий, один у вхідній а другий в західній Галичині. На реформу цивільного процесу на основі устатку і явного поступовання вже рідше ся міністерство судівництва. Підготовляючи роботи вже так поступили, що проект реформи буде предложенний на роботу рад державний. — Пос. Кордонскі має внести в комісії бюджетової резолюцію, щоб правительству було обв'язано що-року ухвалити повення що-до резолюцій, які ухвалила комісія бюджетова. — Коло польське рідше вислати телеграму кондольовану в нагоди смерті епископа Янинева, суфрата в Гніні.

Сла не подає ніяких вістей про справу децентралізації а лише нуте голоси інших газет польських. Politik доносить так:

Дня 14 жовтня відбулась конференція, в котрій взяли участь міністри Таафе, Штайнбах, Баксеном і Залескі та послы Австрії в Відні. Згоджено ся обложити цілу справу.

Супротив строгій тайни, ухвалені колом польським в справі децентралізації, і супротив мовчанню повення наведених газет, котрі мають достовірний інформація в Відні абишні львівські газети — чудним видають ся нинішній телеграми про сю справу в Dziennik-u Pol. i Kurjer-u Lw., тям більше, що в телеграмі противлять собі. І так Dziennik Pol. подає: „Справа децентралізації прабрала надзвичайно часяний для Галичин оберт. Помимо того, що правительству а властиво міністеру Баксеном рідше налив, мов би поміж його відцрпеної волі не може підняти ся децентралізації залізниць, бо адміністрація поклика на се не пристав, одержало коло польське в компетентній стороні висновок, що рідше так не має ся. В наслідок сесійної ситуації, мабути подати ся між Баксеном до дімісії. В колі польським надзвичайно озлоблені на Баксеном, тям більше, що він видає особистий подпор кола змеж удержати ся доси на становищі міністра. Авдіанці Залеского і Яворського у цвара дотикає також справу децентралізації. Невдоволення в колі польським против Баксеном єсть загальне і цілком не скриване“. — Kurjer Lw. доносить: „З найближчого жерела донає ся, що блукаючи по деяких газетях польських в істи про дімісію міністра Баксеном за-для централізації сучасно безобіставий. Тайні ухвали кола в справі залізничній предложено, а бажання Таафого міністерству на писемі. Таафе заявив, що деяких жадає не можна порешити за-для інтересів державних і стратегічних. Якійсь часі між менами кола а принятиєм вилі великий наєс, тепер однак — може вивинити в найкомпетентнішого жерела — всі дієренції цілком ухвалені, за яку ціну — не звісно“.

До Przegląd-u доносить в Відні, що міністер торговлі домагає ся в двох причини виконати повинний зв'язи. З причини одновлення трактатів торговельних правительству мусить мати повну свободу для тарифової політики в цілій державі а по друге доходи в тій зв'язи мають виробити невеликі доходи кількох інших державних зв'язи. Головний акціонер повинний зв'язи а в першій лінії Ротшильд приставлять на відношення зв'язи держав. Для галичин урядників і техніків створив би ся пристав на просторі бдт Кракова до Янівської. Донесення деяких відносних зв'язи, було між д-ром Штайнбахом а маркізом Баксеном зайшло неперорочуване а причини, що міністер торговлі бажав удержати повинний і поладуван зв'язи, се пуста комбінація, не основана на ніяком факті.

Пруська часопись о відносинах в Австро-Угорщині.

Австрійській вїмцей дїєвниці приносять в повір основі дуже змітну статтю берлінської Neue Preussische (Kreuz-) Zeitung п. заг. „Становище тридержавного союзу до Румунії і найновіший замаз партії Комута на Габсбургів корону“. Стаття єсть дуже цікава і для наших читачів, тям більше, що в ній задується і про Русів.

Віденський і петербургський дїєвниці — пини N. Pr. (Kr.) Ztg. — загалом недоволені в того, що ми жадаємо ясного означення становища тридержавного союзу до Румунії.

Се невдоволення жидівських органів ми розуміємо, бо при тій треба би доткнути особливих відносин Угорщини. Угорщина єсть нинішній найкращою опорою жидів в цілій Європі, дїєтого тям т. в. держава має значні для жидівської праси цілого світа Noli me tangere, хоч жиди добре знають, що в краях корони св. Стефана допущу погані такі рід, за котрими жидівська праса впадає в істину аж надто рано.

Віденська „Presse“ каже, що у Відні і Берліні справа Румунії зовсім ясна, а на відношення перед тим неседа, що „тридержавний союз не може Румунії гарантувати нинішнього ся посідання, дїєтого Румунії, если не має утратити, мусить бути неутрачена“. Якій же се безісця! Щоб Румунія на слузай війни меж Австрією а Росією могла бути неутрачена, се рідше про се неможливо. „Pester Lloyd“ не годить ся на висказ Presse а каже, що для Австрії бул би вже casus belli, коли-б Росія переступала Прут або обсадила Добруджу, а за раз цілий тридержавний союз бул би обв'язаний вивести Росію війну, бо его цілком боронити стану витвореного конференцією в Берліні. Против того висказу ми мусимо

рідше запротестувати. Тридержавний союз спочинає лише на угоді до дефенсиви. Коли кн. Александра Батенберга прогнали з Болгарії, кн. Бісмарк заявив, що Німеччина через свій союз з Австрією не обов'язана виступати за удержанням стану вилікваного з договору берлінського. То само одноєсть ся нині і до Румунії. Отже коли-б Росія обсадила на угоду чи против волі Румунії Добруджу, а Австрія виступила бы Росію війну, то Німеччина не обов'язана на Росію напасти. Коли-б Росія напала на нашого союзника, тоді і ми стаємо при тій боді, але если Австрія нападє війну, тоді ніше дїло. А що Австрія леді обв'язана бы на Росію, коли-б Німеччина не була вмовізована, то обсадження Добруджі Росією не ввійшло бы в дію. Румунія нестала бы нічо нічого, як стати під команду Росії. І крім пати міліонів Мадяр не зміняли бы ходу європейської політики.

„Румунії кажу, що они будуть оставати в нейтральності, доки не прийде пора, а тоді стануть по тій стороні, в-відки будуть бити для себе більше користі. Оно в становища румунського не зле, але держави мабути не полипати єи дово в ідиційному спокою. Росія вже тепер назирає. Она на Балкані і межі Славянами в Австрії робить своє і нині анді для єи політики такий прирост, як не бул бдт десятих літ. Порта зобов'язалась Росії до нейтральності а навіть готова напасти на Сербію, коли-б та не станула против Австрії. Сербія і Чорногора ждуть на указу Росії. Хорвати на виставі в Загребі в сподіє в Слов'янами, Далматинцями і Босанцями виліли свои велико-хорватські цілі а і явко висказали, що числять на російську поміч. Так само сего року скривили ся євпаристичний змагані Чехів, а они сполучили в Росію через Слов'яків а Русинів, котрі лише бдт царя надіють ся спасення з своєї теперішньої нужди. [Прим. Ред. Пруська газета може се говорити хіба лише про фракцію москвофільску, а не про загаль.] Того безграничне висмоктування жидів і друтиями робітничого аже нерозвитого селіштва в повинній Угорщині і у вхідній Галичині єсть тепер аж-раз в руку Росії. Вже нині сотки російських агентів ходять по областях заселених Слов'яками і Русинами та обіцяють селішам виволозіння, скоро тільки увійде російська армія. А розруха хлосній сесі вєсам в повинній Угорщині чи не доказує, що широкий круги слов'яно-народности обгорнула тая ідея? Так нині російська робота обов'язує Австро-Угорщину на цілій лінії повинній і поладуван, а передій сторож єи уснає ся в серце монархії. Одна же позиція хібує тій — се край замешаний Румунами. Удасть ся Росії принади собі ще Румунів в Угорщині і в королівстві, тоді повернуть важняєсть і становище Габсбургів монархії поршати ся. Се не теорія, а пересідчення кожного політика Росіїніи і Слав'янина на повинній і поладуван Росії. Найближчим кроком Росія тепер буде — принади собі по добру чи насильно Румунів — і дїєтого ми в цілім натеком вєртаємо на румунський елемент увагу Австрії. Не хочемо упадку Австрії, але жє знов ми і не переміжимо, щоб в Німеччині почали хитати головами, чи ми обв'язали жертвувати кров'ю і майном свого народу на борб так без вїсцїдї?

Дїєтого ми найгорлівіше бажаємо, щоб у Відні виліли наконє до рідшого чину: відвернули хмару, що ватисил довертати границі. Перший крок — то порозуміння в Румунії, котра одла в селі хорватів поладуван „ронт Австрії против нападу російського. Тоді нема чого боятися нападу сербського, а Хорвати будуть мусіти о своїх бажаннях переговорювати в Відні а не в Петербурзі. Але союз в Румунії можливий лише тоді, коли у Відні пригадають собі на три міліони Румунів в Угорщині і уважувати їх жадає. До того не треба розривати дуалізм, а тільки, щоб корона зажадала бдт Мадярів строгого пошановання постанови угоди в року 1867. Тая угода не дала Мадярам ніякого права — закон о народності до факто скасувати, автономію румунської народної церкви нарушити, румунський гімназії мадьярчити, дїти всїх не-Мадярів бдт третього року жити в мадьярській приушній заведені жидівськими учителями обданим і політичне право виборче десятих міліонів Слав'яні, Румунів і Німців, коралі неможливі практики виборчі робити влюзоричним. До всїх тих незаконностей не мають Мадяри на основі дуалістичної угоди в р. 1867 ні найменшого права. Коли отже цвара Австрії яко король Угорщини настоєть на своє право і спонукає угорське правительство, щоб оно тї незаконності усувало, то на виході монархії встали для корони міліони одушевляних патріотів, російські виходи цезнуті, а корольство румунське в своїй питомій інтересі тїсно зв'язе ся з Австрією.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ

Пештеньскій Magyar Hirlap доносить по-
дробно о модифікаціях янї будьто пороблено в
австрійско-німецькій союзї в наслідок
наслідок приступленн до него Італізі. Ся
мадарска газета широко розказує о союзах
зачинно-бднорних між Австро-Угорщиною
зь одною а Румунію і Болгарією зь другою
сторони, далше о конвенціи між Англією і
Італією що-до забезпечення італійських інте-
ресів вь Азії. Зь огляду на се оповісти-
ла Pol. Corr., що вєй данї вь подробицї наве-
дений вь тихъ донесенняхъ, суть цїка-
вї вьдуми.

До Рол. Соггевр. нишуть зъ Петербурга, що найвишійшій розпоряджениа російскаго правительствѣа противъ финляндской автономіи вызвалили великое обурение середъ тамошного населеніа а нинѣ не можна навѣть передидти, до того доволъ бы то абляжалося ся безъ перестанку обурение коли бы въ Петербургъ не покынули сеп дорожа, яку выбрали възглядомъ Финдетъ, тыхъ найвишійшине дѣла подданнѣа царя. Скорше або побѣдѣше — нинѣ кореспондентъ — жуеи прѣйти цѣрени на гадуку, чи рѣчь ся політично розумна, щоби нинѣ, коли для Россіи повстають рѣшай труднѣше, выставляти нагажно вѣзвѣсту вѣрности финского населеніа на такъ небезопасну роботу.

Жидовська справа, яку допосять днівники, зновъ видвинулась въ Россію на днівний порядокъ, бо небагато нею буде займатися въ Петербургъ рада державна. Въ той цілі розбавило членами державнои ради дуже широкій рапортъ давнійшомъ жидовскою комісією, котра працювала бді 1883 до 1888 року, а єя головою бувъ покійний міністеръ судноплава г. Пашевъ та бді нею звали в цілу комісію Пашенбюською комісією. Разомъ зъ тими розбавило що рапортъ новомъ комісії жидівскою, котра радила бді 1888 р. ажъ до сего року в котрої провідникомъ бувъ заступникъ міністра справъ внутрішніхъ євн. Пашевъ. До обохъ рапортівъ долучено важливіші осуду про жидівъ та про ихъ натуру, виданій знаменитими політиками сучасними в давнішими, лавразомъ переводы законівъ антижидівськихъ, що встнують въ нашихъ державахъ в так само одновидні до того інститорарь. Характеристична се річъ, що всѣ губернаторы безъ винятку ждали особливиъ законівъ для жидівъ та обвизненя ихъ правъ. До того долучено такожъ справозданье о осуді, котрий рійний жидівскій товариства науковъ и кагалы видали о російськомъ законодастві въгладомъ жидівъ. Всѣ ті товариства ждали передовоствъ, щобъ знести обмеженя свободи обралоуваня. Потімъ новістѣ отверго домогалися занесеня трехъ законівъ, котрі жидамъ закаузували скупкувати ірутки, торгувати горівкою та законъ протівъ лживъ. Комісія, котра радиці підѣ провадомъ Пашевъ виробила новий проектъ закона про жидівъ, въ цілому кодифікаціною точністю. Сей проектъ, по цілої процедурі въ державній радѣ, вслѣдъ только буде прийнятий, то єго предложать до сенату.

Зь Відня пишуть до Przegląd-u: „Тутешня амбасада російська рпшучо заперечає до-несення мовляв вь Київъ одкрито заговоръ вь ціли атентату. Кореспонденти двення-ка Daily Telegraph очевидно помилувъ Київъ вь Московю, де нигілісти зновъ зачинають рухати слъ».

О конференції Гірса із Руді німцями відносять ся німцедкі газети із певного рода невдоволенням, хоч і старають ся прабрати успокоюючий тонъ. И такъ *Voss. Zig.* зазначаєть ся на конференції скептицизмъ. Если Россія розходить ся о поправу відносинъ до Пнмеччини, то чайже Гірсови була бляша дорога до Берлина, аякже до Медіоліну. Але мабуть Россія потреба лашъ відмечких грошей а не німцедких праливи. Результати конференції буваъ такій, якъ се загально передоказувано. Оба годять ся въ тѣмъ, що въ интересъ якъ Россія такъ и тридержавного союзу миръ єсть потрібний. Зъ тоя притяжана миръ ставъ се теперъ повнѣйшимъ якъ передѣлтъ. Конференція дотыкала переважно всѣхнѣхъ справъ. Однакж не удало ся Гірсови поинио якъ найдавнішихъ првеченъ, пересвѣдчити Рудієвго, мовъ бы интересъ Россіи и Італіи въ справѣ дарданельскій а т. п. були ідентичні. Протиноу Рудіи подѣлѣть кожна развѣтъ, але не въ шкодоу для Россіи. На кожний спосѣбъ миръ такожъ и въ огляду на всѣхнѣхъ справъ мабуть и до Відня и Берлина але чуждоу ша вѣчого про се не знають.

Маніфестъ ірландскій по
слѣдъ звучитъ дословно такъ:
«Великій вождь померъ, але его спра-
ва и дальше жива. Сосучаючі ся на нашу при-
хильність для ірландскій народності, пред-
кладаємо, продовжити боротьбу, доки за-
сади, для котрихъ бнѣ живѣ и померѣ, и
бдиесуть тріумфу, національна єдність и
приперне ся а дѣла Ірландіи не стане однимъ
парламентарішсьмъ сторонництвомъ, котро
вонаже ся трудити ся для бччини подѣ право-
ромъ независимомъ оппозиціи, впови-
вильни бдѣ нилуви якон-небуду заграницчи-
сьми або партіи. Се єсть нашимъ рѣшеннємъ.
Здѣйсненнє того зависить бдѣ вастъ, оно
магачъ жертви и борби. Заявляємо вастъ, при-
нести сю жертву. Втрѣй своієтѣ засади, в
єсьмо заступниками органими народу, мы по-
рѣшили, ссилкати абори вѣстнѣти вильно-
выхъ Ірландцѣвъ, на парадъ надѣ средства-
ми, щоби перевести програму політєму умн-
раючимъ Парлєментъ. Мы радо приймемо
нашихъ рѣдахъ вѣхъ чеснихъ мужѣвъ, ко-
тѣхъ пересѣдѣний, що політичними справамъ

Ірландія мають управляти лише виключно заступниками ірландського народу. Але з людьми, котрі єуть одвічнийми за розлади національної партії, котрі повинувались указці з застрайців, окленетали першого мужа нашого народу і замучили его на смерть, не можемо плати нічого сдобного, бо побді нїх управую Ірландія не сєть певною. Мїжжє нїми а нїмї мусїть Ірландія управувати.

На краю гробу такъ означать вождя нашъ обоязакъ: Коли завтра умру, то мужъ, котрый теперь бореться ся противъ англійского владыку въ ирландскѣмъ житою, будуть далѣе борети ся. Они полишать ся независимыми націоналистами, будуть вѣрять и далѣе въ будущаго Ирландіи та далѣе протестуяты противъ того, що Ирландія має заповнену будучыстю, если слухае розказѣтъ якогось англійского міністра. — Земляны, на славу нашого племенни въ краю и заграницею, дѣлайте въ душъ сего покланію. Ний Богъ хоронить Ирландію!

Въ румынскихъ кабинетахъ зайти
 мають въ короткомъ часѣ важный змѣна а се-
 майше рѣчь певна, що министры доменбятъ
 Изворану и министры справъ заграницныхъ
 Езарку аложить свои теки. На ихъ мѣсто до
 министерства вступають бухарестенскій бур-
 министры Пахе Протопопеску а такожъ Алексан-
 деръ Лагаварій. Хто обѣимъ теку судивництла,
 котроу провизорично зашдудуватъ Вернеску,
 ще рѣчь не звѣстна. Посля вселен имовѣро-
 сти она принаде старогонсервативному посло-
 Аристодасу. Ровножъ поголоски о дворскихъ
 справахъ не умовкають. Послѣдними дѣями
 румынскія Lloyd помѣстивъ передую статью,
 въ котрой каже, що подозрѣя короля за гра-
 ницею на насъ напущеніи изъ тобы въ близька
 предивити звѣстай аферъ любовной кн.
 Фердинанда. Подѣищене въ хоробъ королевы
 наступило ажъ тогдѣ, коли король запевнивъ
 ся, що не буде ставляти въ своей сторонѣ
 вѣнскихъ перелозъ до женатыхъ престолона-
 слѣдника Фердинанда въ паную Вакареску.
 Именно сей фактъ має одбуты ся въ такій
 способъ, що кн. Фердинандъ має зречи ся
 престола въ користь своего брата кн. Кароля
 а описла має одружитись. Таке має бути ба-
 жанье наследника престола, котрый въ пан-
 ю Вакареску поммо сторожена отовѣтъ въ без-
 перервній кореспонденціи. Ровножъ газета
 съ румынска накидуде ся на батька панны Вака-
 реску, котрый заявивъ, що не годеть ся на
 те, тобы хто-небудь зсыскажавъ его довку,
 хочъ бы то бувъ Гогенцоллернъ. Сей дневникъ
 румынскій Lloyd каже, що бизъ далшого ого-
 лосивъ о тыхъ всѣхъ загадкою звѣстныхъ по-
 голоскахъ, позаятъ правительство спонукане
 выступити въ комунікатахъ що-до тон справъ
 въ офіціальной газетѣ.

Що разъ бôльше въ рѣшучій способъ розширяють ся поголовно про уступленіе великого везира Джевата-пашѣ. Его наслѣдникомъ має бути не Сайды-паша, якъ перетѣпо говорили варазъ по дамсію Кімія-я, але Шанширъ-паша, що довгий часъ бувъ посломъ Порты въ Петербургъ а потôмъ нынѣшнѣ его въ критичай ханан на Крету, що бы тамъ утихомирнати обуреннѣ мѣшчанствъ. Ся задача повела ся Шанширова а его ладбыва управа усуваю на-воинише на кійсь часъ намірнѣе повстаніе Кадіѣвѣзъ. Се для Порты було дуже на руку, бо ухилило бѣ на жури бы и полѣтничий непомогъ. Водъ сего часу Шанширъ-паша має незвычайну ласку Абдуль Ганида та дуже имовѣрне се, що султанъ покличе его на урядъ великого везира.

НОВИНКИ.

— Вь Комитет Струмильській заважає ся на нових статутах товариства „Просвіта“ філія „Просвіта“. Статут філії має вже необхідньо уложитися и одослати ся наместництву до затвердження. Коли основан сьей філії заходить ся головню Ва. о. Цегельській зь Кайшкы.

— Загальний збір товариства „Народна Торгівля“ у Львові“ відбувся в неділю 21 жовтня (в середині другого тижня) о 4-й годині з полудня в великій залі „Народного Дому“.

— Выдать товарища "Левский Бекъ" запросу
всѣхъ пп. чкадминистраціи спбавовъ, палато и дру-
гихъ спбавовлюбныхъ Родамцѣвъ въспомнуа ея въ
члены товарищества. Впрны хоралый дбавунытъ
сщ четверга дѣз 7—9 годины вечеромъ въ ком-
натахъ "Руской Вѣстѣ" при уаца брмьньскѣй
ч. 37 Голса товарищества: Шелески.

— Именинний день! — крикнув, ступивши на ступінь Мундасови, прайде, — як пішов віденьська Грес-ва — вчє неділю для 18 ж. ст. жовтня до Відня і вчє поведлох, вчє часі загальний відвідині, аложити яко єдинокім приношу вчє руки цїсара. При тїм торжествї буде присутний і міні-стерствє віснєсправ, і просїмтє бр. Іванчє.

— Адміністрація А-рсь Касті Ассамблеї держави із четверга сего тиждня із лівобовинго товариства правничоїх бачити: „Після яких засідат наслідати укладати умовна ліцитація?“ Справа ся побіжана була посланими часами через найвищоїх трибуналъ судовий із огляду на розширені правничу судову із кожнім краю, а також із уваги на жалоби кредитнихъ інституцій галицькихъ і буковинських. Подана справа буде предметомъ поважної наради членівъ лівобовинго товариства правничого на одинокъ изъ слідуєщихъ засідань.

— П. Аппенсандеръ Миллуга, оливо-звѣстный теноръ оперный, перебувалъ бѣеъ какого-то часу въ Львовѣ. Когда развѣ выступилъ какъ гость въ оперѣ польской — разумѣясь съ знаменитыми у сойхому — а въ четвертъ на другіи тыждень ма-звѣли учать въ концертѣ симфоніѣ съ нашимъ „Болонжѣ“ изъ салы „Сокола“. Половина доходу въ того концерту маза бы причасти для товари-ства „Просвѣта“.

— Пре ревізію у адного руского свейника пишуць нямэ з Чешнавоного: Сегодні прабуюць до Жукова поді Чешнавоного свейтнікх суду п. Куцонь зб Львова, выданий для переведеня ревізіи у господаря и півця церковного п. Макушка. Вь порученіи переведеня ревізіи стало написано, чи у Макушка має ся глядати за розбуджачею рішаніи і друкамі. Свейтнікх Куцонь перевівъ несправильно строгую ревізію — можна собі туу строгість предоставити вже зъ сего, що ревідувавъ ажъ три години — але, розумієхъ, не знайшовъ нічого. Си ревізіи дуже здивувано вихъ людей не тільки въ громадѣ, але и въ цілій околици. Макушка єсть членомъ товариства „Проектъ“ и подвизъ ostatnichъ выборовъ бравъ живу участь въ акціи выборовъ, стоячи по стороні руского кандидата. Чи обдули ся چه лѣи ревізіи у свейникъ нъ сѣй околици, не знаю, а коли довѣдаєхъ донесу.

— Вь руско-наредѣньмъ театрѣ вь Колесини бѣдуде ся во второкъ 20 я ст. жовтня представленья Б-аковомъ оперетки Ротта „Нидѣ берегомъ прощастя“ на беноеізіз п. Михайла Олѣшаньянскаго, одного лѣ найлучшихъ зъ нынѣшнатицѣйшихъ артистѣвъ рускомъ сцени. Не сумѣваемось, що театральза сама на оймъ беноеізовѣмъ представленью буде биткомъ заповнена рускою публикомъ.

— Загальний збір «Товариства взаємної допомоги» слухачів вранішньої школи господарства лісового у Львові відбувся на в неділю дня 18 к. ст. жовтня о 9-30 год. рано в локалі товариства при вулиці Заблуконича.

— Посвященіе нової церкви, збудованої з твер-
дого матеріалу заходять о. Бачинського в Гли-
нахъ Заставу відбуде ся 18 н. ст. жовтня. По-
священіа довершитъ Вирезов, митрополитъ.

— Въ срѣзѣ мытвѣхъ допредаѣнъ на Буковинѣ, посылить въ Черновѣцъ до вѣдѣннѣхъ часоповѣй, що онгда бѣхити великае обмѣнство въ порѣнчюваннѣю збѣга въ Румынѣ до Австрѣи. Збѣжа везено вышчѣмъо тратвѣмъ рѣхѣю Суцѣмъо до мѣхѣи Майсѣнѣра въ Суцѣѣ. Скарѣбъ потерѣвъ дѣжѣ великѣи шкѣды. Майсѣнѣръ утѣжѣ, за те арештованѣю мелѣхѣи и его помѣхѣнѣа.

— Правительство не дало дирекции полиции в Перемышле складать ни поля ни организации Газ. Ргзем. за события, 2 старших комисаров, комисар практиканта конспиролога и канцеляриста. Рационально прибавлю до Перемышля одна компания воиловской полиции под руководством канцеляриста. За хвалю заведения правительства не дирекция полиции переставе «униціонувати» міська поліція о стільки, що до си облогу ділали буде наложати лише надзорь надъ поліцією здоровья и торгу, такъ, що місто буде замѣсть дочернннхъ 50 лишь 10 поліціантовъ удержувати. Крімъ того змѣнитъ си въ Перемышлі и жандармерія в командантомъ си буде майоръ. Про придѣленіе до перемышльско-залога штабу нижнішнхъ воиловской писали ми вже.

— Памятник для писателя г-р. Лавренска Фредра ухвалено виставити у Львові, вийнявши польською: „Коли літературно-артистичного“. По одержанню призохнення на виставленню пам'ятника для правителства, звадити на публичні складки. Пам'ятник має виставити на плитах, до сходять сім у-лиця Фредра і Амадеккіча в речиньці бжхриглього назначено на році 20 н. ст. червня 1893, яко на день сонцях докониць уродження поета.

— Рада громадян міста Львова на своїх засіданнях з 15 ж. ст. жовтня радила надати справу школи промисловцям. На внесеніє референта д-ра Пей- така одкинула рада громадян зажадань правител- ства, щоби зобов'язане міста Львова, що-до у- держуваня будинку шкільного, було зайнятобуло- ване актомъ нотаріальнимъ а то dlatego, що школа не має особистих книгъ табулярныхъ а заведеніє ихъ представляє значній трудность. Ви- справъ удержаня міської школи промисловцямъ уха- лено: 1) щоби виставити вечірній курсъ для мо- лодіжї релігійнонъ із днотъ класикъ, 2) щоби курсъ торговельний поліпшити ся на дальше із днотъ оддѣлкъ, 3) щоби вимаснувати до юнці- 1891 року 1558 зр. а на 1892 року 5896 зр. на покриттє коштівъ удержаня школи, 4) щоби ку- ратори школи уложити докладний планъ наукъ

— Нова надія на судді в'єрських та в'єрських судді кар'єри у Львові починає ся дия 20 с. в об'єднані наступних справ: 20 с. м. розправ Гельт Аппенберга о крадіж (ен чоловіка, по одержанню акту обжалована, повисить ся у звязи); 22 с. м. Леська Влоцзянського о крадіж, 24 с. м. Іосифа Романа о забійство; 26 с. м. Давида Коблюха о злочин зя §. 125 в. к. а 27 с. м. Дуника Капа о забійство.

— Огнів. Для 10 н. ст. жовтня зникливі огні в селі Станіславчині в повіті перемиському 11 загороді селянських. Правильно огню була неосторожність. — Зв'язного пінуть намі. Сезонний пожежний вже на добре у нас розпочався; кожного вечора можна бачити світлілі вогні в небі зв'язуючі, що праця людська іде в димом. В недолгому часі два пожежарі виставили місто Веліз. Першим разом згоріло одне господарство, другим разом для 10 с. м. червоно необачність господарів, що побігли в світлою корови донти, п'ять хат християнських сталою жертвою пожеж. В дві Пожари вразі в полудні запалили паровикі двірські в місті в Влади поля у гумно двір, і оно враз ввечері до таа згоріло. Того-ж самого дня у вечері згоріло гумно враз в великими запасами обжешими в Ж у. жели.

— Неизжитая обида гнала ее иногда на добрые величания побиенных в Краков. Старший кондуктор Адам Ангермант, синеючи возмне надлежало, что пишамы, да был стоял надгробных плуга величаний. Плуга поминал Ангерман и страшно его покаяничать, въ наслодку того Ангермант по большых годинах померъ Померий вознижнъ жену и пятеро дтей.

— Команда військових із Параміши приказала вилізти всі глибоко в дерева, лежачи коло укріплень на просторині 600 кроків. Лісом ця маюча вирібувати ся ще деякі зміни. Мірні та заряджувати ся на случай будучого війни.

— Інжеєнери поїхали ся знов у Львів та те оскільки ліс перед дровами роками, одразу це перебудує ся слабости єсть тепері дагодніший.

— Чудотворный рабик, про которого мы писали, что пообмановал и пообиравал кибика индусских родичей из Чербыцких, Новоселов и Коломыных попал в лапы полиции. Арестованного его из Коломыных и выдано при нем 300 рублей, resto, из украденных у эмигранта Акузта из Чербыцких 350 рублей.

— Добрий вечір. В Кракові номери 15 н. ст. жовтня директора тамешного промислового музею технічного д-ра Адриана Баранецький. — В Ягохінци ширити са епідемічно єгипетсько запису очей. — Цісарі дружать громаді Кияжкоу на поїзті долиськоєм 50 зр. запомоги на будову греко-кат. каплиці. — Вівчани н. Деніса Дорожинського д рідка богословія із панією Александрою Балочкою, донькою кривошанина митрополитичої канцелярії о. Андрея Бікецького, дабува ся вб второні дна 20 н. ст. жовтня о 6 годинах вчоромъ із архикатодральнѣмъ храмѣ у Львові. Вівчати буде митрополитъ при участі єпископѣвъ перемишльског и євасклявнѣског. — П. Іванъ Франко буде нині о 7 годинах вчоромъ читати въ „Читальни науковѣвъ“ дальшу частъ свого дачиту підъ заголовкомъ „Гієнез євангеліа“. — Населєня Познаня числїти побіла найбільшом конскрипціі 69,627 особъ, із чого припадає 35,348 на Польонѣвъ а 34,180 на Німцѣвъ. — Полудняну Францію пантотили гробни повеня, що поробили багато шкоди.

Именования, переносы, конкурсы и пр.

— Именованъ Совѣтникъ суду краснаго Осаваля Мохнадій именованый совѣтникомъ вышнего суду прегово у Дивоа. — Касієръ головнои пашы красновъ Юсєвъ Лягъ именованый управителемъ уряду салданого въ Качинъ на Вуконинъ.

— Перенесени. Дирекція пошти и телеграфовъ перенесла ассистента почтового Иа. Маера зъ Бродовъ до Тарнова.

— Невнуром. Выдѣлять красивый розсаусе конкурсу на стипендію: 1) въ фундаціи Тетюши въ Вилинскихъ Вильмовон рѣчныхъ 200 ар. въ речницѣ до 15 н. ст. падолиста а призначеніи для молодѣи шляхотской въ поршѣхъ радѣ для Вилинскихъ Свѣтъ Тарасовичѣвъ а для потомковъ бл. п. Антона Галина Носоловского; 2) на одну стипендію въ фундаціи бл. п. ко. Валентія Ризнерского рѣчныхъ 140 ар. въ речницѣ до 15 н. ст. падолиста, призначену для учениковъ въ родины Ризнерскихъ або для потомковъ Ани въ Гизнерскихъ Воданской а сави бы такихъ не було для сыновъ мешканцевъ мѣсточка Дежовца; 3) на одну стипендію въ фундаціи Маріи въ Стоверскихъ Курдановскихъ рѣчныхъ 260 ар. въ речницѣ до 15 н. ст. падолиста а призначену для молодѣи шляхотской въ переностовѣхъ сыновѣхъ фундатори; 4) на двѣ або три стипендіи въ фундаціи бл. п. Людвиги Навазитовской рѣчныхъ 210 ар. въ речницѣ до 15 н. ст. падолиста а призначеніи для членѣвъ родины Юсифа Навазитовского а сави бы такихъ не було для молодѣи шляхотской; 5) на одну стипендію въ фундаціи имени Тетюши въ Пихоцихъ бароновъ Дульскихъ рѣчно 180 ар. въ речницѣ до 15 н. ст. падолиста а призначену для ученика одностѣ шибѣ промисловыхъ, рѣчныхихъ, сѣзонныхъ и т. н. въ Галичинѣ, ели вышлѣ сѣ до родитѣхъ его женщакъ, возгладу мешкали въ парохіи латинской Голетори, при чѣмъ походженіе а религія кандидатъ не становлятъ рѣшницѣ; 6) на одну стипендію въ фундаціи бл. п. Дамана Бжезского, рѣчно по 130 ар. въ речницѣ до 15 н. ст. падолиста призначену для ученика походженіи шляхотского; 7) на одну стипендію въ фундаціи заложеном на паматку 40 лѣтню діялости Мазера Казіра рѣчно по 300 ар. въ речницѣ до 15 н. ст. падолиста, призначену для ученика бѣднаго безъ рѣшницѣ походженіа, народности и религіи; 8) на двѣ стипендіи въ фундаціи бл. п. Савинны въ Павловскихъ Кормлянскихъ рѣчно по 170 ар. въ речницѣ до 15 н. ст. падолиста а призначеніи для ученицѣ походженіа шляхотского; 9) на одну стипендію въ фундаціи имени Авраама Оранжа, рѣчно по 100 ар. въ речницѣ до 15 н. ст. падолиста а призначену для ученика шибѣ середнихъ, уродного въ Краковѣ безъ рѣшницѣ народности и религіи; 10) на одну стипендію въ фундаціи им. Якова Навратала, рѣчно по 60 ар. въ речницѣ до 15 н. ст. падолиста, призначену для ученика сына почтмайтора або екондѣнта почтового въ Галичинѣ.

Телеграммы „Дѣла“

Відень 17 жовтня. Більшість роботи при проєктуванні нових роботах комунікаційних у Відні будуть одані окремої комісії, зложеної з одпоручників держави, країн і громади.

Берлінъ 17 жовтня. Донесать, що цареничъ має небавкомъ повѣнчатись зъ кн. Ольгою Віртенбергскою.

Парижъ 17 жюльи Россійску позичку покрыто $7\frac{1}{2}$ раза. Наибольше субскрибовано акцій у Франціи, ѡдѣакъ въ Россіи, Голландіи Англіи и Давіи. Каждый зъ подисанныхъ на акціи одержитъ лишь 10 процентъ акцій.

Ерфурт 17 жовтня. Конгресъ соціялістівъ відкинувъ внесення опозиції що-до вогнень недовіря на Бебля.

Ліберець 17 жовтня. Зь доходжень показало ся, що найдена скринка зь динамітом була підюжена недавно, певно зь о бави, щоби ви не выкрито при ревізії до жовт.

НА ДОСЛАНИЕ.

Нотаръ-Русинъ

гидас кандидата.
Близну вѣсть подасть наша Родакнiя.

— Думаю, что добре робила-мь.

Безусловно была виновна. Однажды дивна была, данного председателя суду не встань зарать, чтобы удачи си өз своим товарищами до конвенты парадъ, лише кілька хвиля сидитъ въ подземаею трюмъ головыю и якъ у духу визнавати си въ обжаловану — въ чинитъ выгоды отъ? того въ причины обдалена не могъ доосерити ніхто въ товны. Дивили си на юю и вго товаришъ, въ котрыхъ одному сильно асунули си брови. Тревало се дуже коротко, хвилю, найбільше двъ хвиля.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
п о р у ч а е
выпробованъ и павный средства косметичныя
ѳабриканъ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признанъ.

Олѣйокъ т..... и подкрасная по-
ст. Фляжокъ 50 кр.
Помада хінова, выщипли корнцы волоса и зашубила
выпадати волосу. — Слоникъ 80 кр.
Вода атеньска, до вызвана волоса, зашубила теори-
ти ся парилитъ, бденитку, робитъ
травалыми барву и шолыскы. — Фляжокъ 80 кр.
Олѣйокъ хіно-таніновъ. Дѣлая знаменито
на корнцы по-
лоссы и на порбѣтъ волосом. Въ случаяхъ де въ насиджѣтъ
некуга выпало волосе, выказатъ вселым цѣлюще дѣлаше-
Все по ужитю одною флянкой можна добачити порбѣтъ. —
Ціана 1 кр. 20 кр.
Есенція мятова до полоканія усть,
прокъ причиного, скралдочного смалу и запаку, душо ко
руство дѣласъ на нела и зубы. Фляжокъ 50 кр.
Порошокъ растинно-алькалічный,
до чищеня зубѣвъ. Надам перлогу слабѣтъ, бѣдитъ ка-
жиль и пласки, котры падаютъ боля и порохаживаетъ зубѣвъ.
Пудело 30 и 60 кр.
Виолінъ средство противъ прѣта руцъ и шахъ. Фляжокъ 50 кр.
Вода лѣвѣска. Прямий, питкий и довотреный
запахъ тои воды вдалитъ се, що въ
Аттерверии на мыстанъ посекрой побѣсла публично прова-
ковала и браничела. Ціана флакону меншого 80 кр., бѣзъ-
шого 1.50 кр.
Нігретина. Виборное средство до фарбованя въ сечать
волоса на тревалу и красну барву черну и
темну; ось цѣлюкъ непомодале а къ ужитю цѣлюкъ по-
единчо. Ціана 1 кр.
Бѣлы и гарны руки. Найбѣльше черной и по-
падай руця выбачить си и
вымывати ся по польпорозовѣкъ матерію Креновъ ре-
стининыхъ. Слоникъ 80 кр.
Смаровило литовске до обуя и шкуръ, мигчить
шкуру, робитъ са непрожа-
кающею и травалю. Пудело по 50 кр. и 1 кр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ оленихъ торго-
влыхъ: ул. Конерника ч. 3, и ул. Галица ч. 17. Въ
ѳбіяхъ: въ КРАКОВѢ Суколицы ч. 20, и въ ЧЕР-
НОВЦЯХъ Рынокъ ч. 2.

Предизлата на „ДЪЛО“ и вложителствата за писмата платиха
у Димов.

Предилата на „ДТЛО“		въз литер. додаткомъ	
въ Австрия:		на границе:	
на пълнъ рокъ . . .	18 гр.	на пълнъ рокъ . . .	24 гр.
на половъ року . . .	3 гр.	на половъ року . . .	12 гр.
на четвъртъ року . .	4 гр. 50 гр.	на четвъртъ року . . .	6 гр.
на мѣсяцъ . . .	1 гр. 50 гр.		

у Лавров: . . . 16 кр. на підвісному . . . 8 кр.
на шийній рамі . . . 4 кр. на шийній . . . 1 кр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація та Експедиція від 4. 24
у. Батурія. — Рукописи звертають на дачі на поверну-
астрономію. — Рекламція неоплачується підлягає варті.
Повсюди часом коштує 8 кр. а. в.
Оголошення приймаються за кожні 6 кр. однією
сторінкою випускною в руб. "Надбавка" по 20 кр. а. в.
Подарки чашки за по 10 кр. однієї стінки.

Якъ въ Парижа доносѣтъ, число воен-
ныхъ кораблѣвъ, котры внаходѣтъ ся на
водахъ тѣхъскихъ, высланныхъ тамъ
державами въ Европѣ и Сполученныи державами
американскими, насъ выносити 46 кораблѣвъ
въ 324 канонами. Съ того на Англію припадае
20 кораблѣвъ въ 139 канонами, на Францію
8 въ 53 канонами, на Сполученій державы 6
въ 46 канонами и на Россію 4 въ 40 канона-
ми. Италія и Нѣмеччина мають по 2, Порту-
галія 3 кораблѣ а Италія 1 корабель. Звѣстно,
що Нѣмеччина прилучила ся до спѣшной акціи,
хочѣ до нея початокъ дала Франція и
Англія. Се въ Парижи зробило дуже добре
връженіе. Такожъ Италія заявила ся готовою,
взяти участь въ тѣмъ спѣшномъ выступленію.
Лешъ Россія, яко безпосередно сусѣдна держа-
ва въ Хинами, заковувать нездержливо и сто-
итъ въ тѣй справѣ аз-да-тека бѣзъ прочихъ
державъ а такожъ и бѣзъ Франціи. Впрочемъ рос-
сійскіи подданныхъ не такъ богато внаходѣтъ
ся въ Хинахъ, якъ горожанъ въ иншихъ
державъ. Въ Парижи слѣдуєтъ се, що Нѣмеччи-
на вишло до Хинъ ще нѣкілька кораблѣвъ во-
енныхъ, особливо въ тѣхъ эскадри, когра стоить
на водахъ въ Чіи.

Изъ Черновенъ.

[Въ оборотъ чести и правды.]

Въ последидмъ (19-омъ числѣ) помѣстима черновецка двотыждневна часопись „Буюновина“ статейку про черновецкій синодъ православный въ такой формѣ, що рѣшалось частому памѣтованю. Я съ принципу на памѣлеты нѣ-кихъ газетъ не бдѣваю, тымъ болѣе га-зеты „Буюновина“, ахъ уважашы, що и Вп. ре-дакція „Дѣла“ одѣвъ уступъ той стать перепечатала въ ч. 220, то чуюсь обяванымъ для вышесви цѣлов справы и для переконан-ныхъ людей, котры на напасты „Буюновина“ че-не побѣдали ся, цѣлу справу вывести передъ судъ руской публики.

Въ заглавіи статей сказано [а Ви. редакція „Дѣла“ уступитъ той пропустила], що „не чужі, але такі свої — а їхня тайя і до мене — матір-Русь розпинають“. А сю клевету фондументу „Буковина“ на тѣх: Сов. Чеховскій (впрочотъ загалымъ звѣстний и честный Русинъ) при дворазовѣхъ выборахъ до церковного конгресу перепавъ, а пос. Пѣгулякъ такожъ перепавъ; але пос. Пѣгулякъ не знайшовъ той сатисфакціи, щобъ его предложено цѣсарю да задоволяти, бо предложено сов. Чеховского. При сѣмъ додають редакторы „Буковини“ свою догадку, що се стало дѣлятого, бо „комуся не на руку было, чтобы его мѣзерный каганчикъ по-при явѣхъ свѣтлѣ [Пѣгулякъ] лѣше ближавъ“. [Сей уступитъ Ви. ред. „Дѣла“ такожъ пропустила]

Нехайже редакторы „Буковины“, которая так красноречиво поддѣлывали такъ честному и сѣтливому чиновнику, какъ совѣтникъ Чеховскій, ударить ся въ груди, бо никто такъ сѣтливъ не бывать ся, какъ они. Я наименѣе малъ причиною боится ся сѣтливости посла Пугуляка, но я нимъ не въ однихъ справѣхъ разомъ прицѣплять и звѣчайно мы поступають злобно. Менѣ навѣтъ жалкоже на томъ, абы п. Пугулякъ въ козманскихъ повѣтахъ при выборѣ перейшовъ, тожъ и потрудни ся для его выбору. И сарадѣхъ доставъ п. Пугулякъ голосы лишь въ такихъ селахъ, де я за него робявъ. Такъ доставъ бы въ Падиківцахъ 20 голосовъ, въ Бересетовѣ, 31, въ Дубовицѣ 24, въ Каваловѣ 7, въ Лужанахъ 4, въ Мальвинцѣхъ 56, въ Неполодѣвцѣхъ 20, въ Оршадцѣхъ 15, разомъ 177 голосовъ. Намѣстѣ его крѣпникъ п. Сантиничъ доставъ въ другихъ селахъ сего повѣта 583 голосовъ. Чи-жъ теперь моя вина, що п. Пугулякъ навѣтъ въ такихъ селахъ, де его прѣдѣлъ священниками, какъ въ Ревнѣ, въ Ватилцѣхъ, або навѣтъ въ сѣлохъ рѣдкихъ селъ, въ Мамаливахъ, не доставъ алы одного голосу? Що-жъ зновъ я тому виненъ, що сон Чеховского я не п. Пугулякъ цѣсаревъ до замѣнованя предложено? Тажъ таже предложенье робить радъ самъ и выбирае особы послѣ своего добродѣянія, я нимъ власне способомъ мѣлъ я тутъ п. Пугулякомъ зашкодити, коли я букманьского ряду не репрезентую и въ такихъ справахъ не маю никакого дѣла? Однимъ словомъ сказаннѣе — чиста наглость.

Сю напхать задокументували редакторы „Буковини“ тимъ, що вже въ попередньому числі своєї газети зажадали, щоби я, моли п. Пугуляка не выбрано, такожъ въ выбору президиувать. Динсе жаждане! Моя выборци выбрали мене до сойму краєвого, выбрали до конгресу церковного, а я мало за-дла амбіції одного з редакторівъ „Буковини“, дятого, що бнз перепавъ, единцимъ жертвоване менѣ народомъ довѣрія на засугуника! Таке жаждане рвниесь дитячбй забаганцѣ. Хотѣвъ бы я знати: чи и п. Пугулякъ, на случай, коли-бъ бнз бувъ выбраный а я нѣ, бувъ бы президиувать? Менѣ здаєсь, що нѣ, бо его лєса свѣтлѣсть, котру йому каганчикова протиставлять, не допустила бы его до такого кроку. Дятого я, роздумувавши, що коли нема такои яснои свѣтлѣсть, нехай бодай мѣ „мізерный каганчикъ“, тай же мізернѣйшій, якъ можна заключати, каганчикъ сов. Чеховского, Силтинчува и свѣдомыхъ рускихъ священниковъ свѣтлы на православиный синоды и Волохамъ вѣщу, що такі и свѣдой Руски, що на конгресѣ заговорять въ народный рускиѣ душѣ и вогнулять ся на свою руску мову.

Та що з того, коли я не дописав своїх каталіччю, бо редакторы фундаментують свою реклімацію знов на тій, що не на контраст говорить по румунськи. Протоколи, реферати — румунські, не чути бди владки лише „малога лєт“ „сєсєдїніє Тиминьскїє“ і т. д., а п. Тиминьскїй заштатє ся, як і руєні протоколи буде розсидатєсь по селах [?], а коли владки бдїють, що по церковно-словинєни, то п. Тиминьскїй задоволенє слєз, та й сидїть бо мусїть устїчивїстїю бдїачити ся румунїзаторам за свїдї вибїрє.

Що за безумна та олобна писанина! Я бы дорого заплатилъ, абы ин. редакторы доказали: котрый и кѣлько я достаю ромунизаторскыя голоса? Тажъ прещѣ мене вы

НОВИНКИ.

брав руский народъ въ заставницѣмъ повѣ-
тѣ, де нема либъ одоно румуноско думѣ!
Але пп. редакторы нишми очима дивлять ся
и никакъ чуютъ. Слы бы дѣше слухали, бу-
ли бы учили, що владика говорить на половецку
по руски и по волоськи. Шо биз въ рускыхъ
промовахъ мѣша церковнику, я не виню
тому, та знаю, що и пп. редакторы „Буков-
ны“, 73-лѣтнього чоловіка не зможуть уже
навити чистей рускои мовы. Дарма зновъ
жадати, щобъ референты Румуны реферували
по руски, се може статись лишъ тогдѣ, коли
Русинъ буде реферувати, и нехай панове бу-
дуть певны, що кождый Русинъ лишъ по ру-
ски говорить и реферувати буде.

Що-до моихъ промовъ рускыхъ, котрѣ я
на кождѣмъ засѣданю держу, мущу екавати,
що пп. редакторы, пописали неправду. бо я
такъ не говоривъ, якъ они пѣють. Я пытавъ
ся владика: чому протоколъ таковы и на ру-
ске не переведеный и не прочитаный, а се
повинно статись тымъ болѣше, що протоколъ
въ публичныхъ засѣданяхъ певно розсылають ся
и до парохіальныхъ урядовъ? — и я зажа-
давъ, щобъ не лишъ протоколъ, але и всѣ
песни бди синоду були уложены въ обохъ
языкахъ. На се одповѣвъ владика, що прото-
колъ не розсыла ся, але все буде владжено
и въ рускыхъ языкѣхъ, бо сей славянскій языкъ
есть у насъ принятий. По сѣмъ, зачимъ я
вспѣвъ зажадати выписати що-до „славян-
ского“ языка (подъ котрымъ владика мусѣвъ
розумѣти рускій языкъ), забравъ слово рефе-
рента и я мусѣвъ въ свою справу одстатись
до другого засѣдання. Се я и оповѣвъ одному
зъ пп. редакторовъ „Буковны“. Пп. редакто-
ры утѣшиль въ сей пригоды, сей-же на мене,
не чекуючи другого засѣдання, — екавечуть,
що я не стаю въ оборонѣ своего языка, що я
матѣрѣ розвиваю, и т. д. На се я вамъ, пп.
редакторы, одповѣвъ Шевченковими словами:
„Скаменѣть ся, бо лихо вамъ буде!“ Пере-
станеце особисту невинность выводити на поле
полѣмиче, бо ажь тогдѣ довершите розвѣсти
буковинскій матери-Руси. Що-до мене, я пе-
вно яко Русинъ свою справу розумѣю и я
боронити буду, але зновъ для забавы за
выступленъ не зречусь ажь своего урядничого
чину, ажь посольства на охотѣ екавѣй и до
синоду церковного, ажь занятя яко перевод-
никъ руского и російского языка при бу-
ковинскомъ радѣ. Се кажу разъ на все, щобъ
нѣхто надаро не стрѣлявъ каноникоу въ плѣтъ
и не баламутивъ народу. Вирѣшѣтъ народъ ро-
зумѣсь на людяхъ.

Иванъ Тимонскій, ц. и. финансовый над-
комисаръ, повелъ на охотѣ екавѣй и членъ
правосл. синоду въ Чернівцахъ.

Рухъ въ рускыхъ товариствахъ.

На засѣданю выдѣлу товариства „Про-
свѣта“, котре одбуло ся дня 5 руского жовт-
ня подъ проведомъ д-ра Ом. Огоновского, по-
ришено та полагоджено слѣдуючій справы:

I. Принято до вѣдомости письмо Вар. о.
Григорія Яремы, катихиза гимназій въ Бро-
дахъ, въ повѣдомленѣмъ, що загальнѣ зборы
ново-заснованого бродского оілія товари-
ства „Просвѣта“ одбудуть ся тамъ дня 21-го
рус. жовтня с. р.

II. Принято до вѣдомости, що д-ръ Ом.
Огоновскій прочитавъ одержанъ три драмы и
передавъ ихъ проф. Анаг. Вахнянину до дру-
говъ рецензій.

III. Ухвалено, щобъ засѣданя головного
выдѣлу „Просвѣта“ одбували ся кождою се-
редѣ вечеромъ.

IV. На внесену просьбу выдѣлу товари-
ства „Академічне Братство“ у Львовѣ, щобъ
тов. „Просвѣта“ въ порозумѣнѣхъ въ товари-
ствомъ „Руска Бесѣда“ дала ему льготу без-
платно або по вынуженій цѣнѣ, рѣшено при-
нять въ помощь тому-жъ товариству въ порозу-
мѣнѣхъ въ товариствомъ „Руска Бесѣда“.

V. Уповажнено наісѣра товариства до
выплаты квоты 265 зр. друкарня тов. имени
Шевченка за друкованно книжочкѣхъ и Ка-
лендаря.

VI. Павлова Посадному, учителю въ
Мисковѣ, даровано для бібліотеки школьной
11 примѣрниковъ книжочекъ.

VII. Замѣтъ 12 примѣрниковъ „Вѣдѣ-
тъ Америки“ рѣшено дати проф. Ром. За-
клинскому 12 примѣрниковъ нишнихъ кни-
жочекъ.

VIII. Звернено авторамъ на аго жадање
рукописъ п. заг. „Росказъ въ исторіи цер-
ковной“.

IX. Рѣшено закупити 100 примѣрниковъ
стихотвору п. Олеса. Колесомъ п. заг. „При-
клянумо загонѣ“.

X. О. Ромуальдъ Фидамовичъ, парохъ
въ Швейковѣ дарувавъ для музея товариства
16 монетъ мѣдяныхъ и 2 сѣбнѣй, а панъ Емі-
лія Окуверена 13 мѣдяныхъ.

XI. Сказку „О рицарю и царю“, написану
въ устѣ народу п. Костевича, передано до
другоу рецензій п. Маковевича.

XII. Принято до вѣдомости, що закупле-
но въ друкарни Шинкача въ Празѣ 12-й
выпускъ чешско-німечкого словаря Фр. Кота.

XIII. Просьбы Вар. о. Теодора Глин-
ского въ Геродицѣхъ о позичку 800—1000 зр.
для адвок. по священнику не уважливо за для
браку фондовъ.

XIV. Принято до вѣдомости, що засно-
вуютъ ся оілія тов. „Просвѣта“ заходами па-
тріотичесъ Вар. о. Мих. Цегельского въ повѣтъ
каменецкомъ и п. Василя Залевского, уч-
ителя въ Ізлавчу, въ повѣтъ тербовель-
скомъ.

XV. П. Иванъ Бейей, редакторъ „Дѣла“
дарувавъ для бібліотеки товариства 2 книжки
въ англійскѣмъ языкѣ.

— Загальнѣ зборы членовъ товариства „Шибалия По-
мѣчъ у Львовѣ“ одбудуть ся въ субботу дня 30. ст.
жовтня с. р. о 7. годинѣ вечеромъ послѣ слѣду-
ющей программы: 1) справозданье въ цѣлорѣччѣмъ
дѣяльности, 2) справозданье въ стану касы, 3)
выборъ повного выдѣлу, 4) внесення выдѣлу и
членовъ.

— На охотѣ будовы руско-народного театру захо-
жено остатними дѣлами на руки редакція „Дѣла“:
а) П. Кавъ Вахнянинъ, ц. и. поборець податко-
вый въ Висничѣ приславъ 12 зр. 63 кр. одбранѣй
мѣжъ гостями весѣльными въ Бабѣй при наго-
дѣ вѣчери п. К. Вахнянина въ панноу Кля-
ментиноу Кружковскому дочкою бл. ц. о. Силь-
вестра Кружковскому дня 8 и ст. жовтня с. р. —
б) О. Е. Абросовскій надбѣлавъ 1 зр. одбо-
женый о. Мелатомъ Подѣльникомъ въ Брати-
шова при нагодѣ концерту „дванадцати“ въ
Станіславовѣ. — в) Складу 16 зр. одбрану Ви-
панноу Вікторію Ворачковскую на именинахъ о.
Савирина Ворачка, парохъ въ Вѣлѣвцѣхъ, дня
21. и ст. вересня с. р. — Рухъ складокъ на
охотѣ будовы руского народного театру остат-
ними часами сильно змѣтъ ся, а коли бѣ такъ
и далѣе, то за колыка хѣтъ убиравалъ
бы поважна сума. Ви. Патріоты нехай тобѣю
при кождѣй нагодѣ мають свою важну справу на
памяті!

— Въ Студенѣмъ ад Райска, въ повѣтъ хѣл-
комъ, одбуло ся дня 20 и ст. вересня посвящен-
но-будованомъ деревинномъ церквѣ. Чину посвя-
щеня довершилъ деканъ о. Митулонъ и при
томъ самъ державъ праспорѣчну проповѣдь. Въ
колыка дѣль по посвященю церквѣ — пишуть
намъ — являть ся въ сѣмѣ жандармъ, являть о-
бѣ отворити церковь и при томъ зачавъ робити
замѣтки натурѣ чисто обрядовою. На нашу гадку
жандармерія хѣше бы зробила, щобъ замѣтъ
интересуватись такими рѣчами, котрѣ до нея не
належають, сконцентрировала цѣлу свою увагу на
алодѣйѣ, передъ котрымъ тремтѣли мѣшканці
тутѣшнихъ гѣръ. Яко болѣше якъ черезъ мѣ-
шицъ вѣлохатъ ся туды чотирѣ алодѣй. Оббѣрали
церкву въ Терпѣ и въ Теоризинѣхъ, вѣлѣши
бикомъ въ середину; оббѣрали двѣрь въ Голѣ-
сѣмѣхъ забравши въ пиничѣй складъ нишъ въ бу-
таллахъ; оббѣрали жиды въ Теоризинѣхъ забравши
саканъ въ маскомъ и т. д.

— Въ Небѣмѣ (коло Перегнѣнѣ) — якъ намъ
въ-одѣмъ пишуть — выбрали ся два гадки до
Канады въ повѣдѣнѣ Америцѣ. Коли имъ тамъ
добре побѣде, то — каже нашъ Ви. допозуватель
— можна надѣятись, що весною четвертина ося
выдѣде за ними.

— На подѣрѣ Демѣльскѣмъ — якъ намъ въ-одѣмъ
пишуть — тартаки прѣстанули въ причинѣ, що
російское правительство наложило вѣлике мѣто
на дошки сплавляемыя Дѣвотромъ. Жиды надѣ-
ють ся звайти акіеъ выходъ. Дѣй Боже, бо при
„полюхѣ“ нашъ людѣ найбѣлѣшій тутъ мають
заробокъ.

— Огнѣ. Въ Шипрѣвъ повѣтъ бродского,
агорѣло при великомъ вѣтрѣ 12 с. м. о 2-й го-
динѣ по полудни 64 загородахъ въ цѣлымъ до-
буткомъ. Огонь повставъ, якъ кажутъ, въ неосто-
рожности одного плотуха, котрый, хотѣвъ запа-
лити цѣгаро, побѣмъвъ подѣ столаху, а вѣтеръ
вырванши запалене цѣгаро кинувъ на крышу и
въ одѣй хвилѣ счинивъ ся пожаръ такъ скоро,
що не можна було ратувати навѣтъ худобѣ въ
хѣлѣвѣхъ. Въ огни згорѣло 30 штукъ худобѣ. —
Въ Вабѣйѣ коло Самбора дня 12. и ст. жо-
втня с. р. передъ полуднемъ звынѣлъ огонь майко
14 господарѣвъ. Школа, по болѣшій части ubez-
печена, выхолѣтъ 12 000 зр. Огонь занявъ ся въ
стодолѣхъ и имѣвѣрно бунѣ поджогеный. Людѣ, за-
няты въ поля, помакинали були дѣтвору по ха-
тахъ, однакѣмъ удало ся дѣтѣй щовольно вырату-
вати и оббило ся безъ страты людского жита. —
Дня 13 и ст. жовтня въ Гѣлѣвѣчѣхъ
коло Бѣбрки одбѣлали мѣжъ дѣвнина, полишена
безъ нагляду дома, соломѣ на подѣрѣ. Огонь пе-
рекинувъ ся на будинокъ и при сильномъ вѣтрѣ
звынѣлъ 20 осянѣмъ загородахъ. При огни
одбѣлали ся стражѣ огней въ Бѣбрки и Старо-
го села, обмежавши огни, бо никакъ було бы
пошло цѣле село въ дымокъ.

— Великомъ мѣжъ мыши, яка появилъ ся сего ро-
ку въ повѣтѣхъ станіславскѣмъ, томмакомъ,
калукомъ, долинскомъ и мабутъ въ нишнихъ,
спрѣде теперѣшня осяйна погода и они сильно
розплодуютъ ся. Сегодня одержали мы въ той
справѣ доносенъ въ порѣбѣхъ томмацкого, калу-
ского и долинского. Зѣ Войнилова въ повѣтъ
калукомъ пишуть намъ, що черезъ мыши не мож-
на збѣга сѣтъ, а въ томмацкомъ пишуть, що мы-
ши посѣбно зерно новыдѣли и потреба другій
разъ сѣтъ. Дому въ Томмацкѣмъ не було вже
цѣлый мѣсяць.

— Зѣ Острѣтъ коло станицѣхъ солѣвничѣхъ Охотѣвъ въ
пов. томмацкомъ пишуть намъ, що тамъ побѣдѣ захо-
пѣвъ онегда о 7 годинѣ рано корону Дмитра Па-
чана, вѣрности 90 зр., а лѣкѣмъ, закъ могъ
задержатись, сунула ся забѣтъ, зѣ сѣмъ
мѣтрѣмъ.

— Васе. Иванъ Березинъчѣ пише намъ въ кліма-
тинского мѣста Арко въ полуднемъ Тиреа-
„Арко — мѣстечко малѣ, окружено высокими
стрѣжками горами, на домытъ просторѣй рѣвѣй
площи, посередѣ огородѣхъ управленыхъ виногра-
домъ и кукурузою. Земля за для рѣки Пѣжіонѣ
намулена, шутронѣ, дуже плодородна. Оплата
домѣа бѣдѣ тогѣтъ тутъ 2-8—5 зр. тобѣю за ква-
тиру и харчѣ — кромѣ вина, сѣтъѣ и паливъ та
такимъ кураціонѣмъ (по 1 зр. тижневно) и хѣнчи-
нѣмъ потреба, (купеѣлъ, тухѣлъ, нѣгалѣй). За
нино Gumpoldskirchner, котрого екашка у Вѣдѣи
коштуе 32 зр., тутъ треба дати 1 зр. 40 кр., бо
тутъ, бачате, Кирорѣ! Воздухъ тутъ лѣгкимъ,
безвѣтренимъ, безпорошымъ. Промѣнады украинѣй
деревѣми лѣвовымъ, маюлымъ, паливами, шип-
ликомъ деревѣмъ, у насъ неважкими, и корчѣми
вѣчно-зелеными, тропічними. Теперѣ будуть що

дѣй горѣтъ: бѣдѣ 10 зр. рана до 5 зр. полудни,
потому для хорыхъ нѣже за холодно, а такожѣ до-
щѣ перепаданѣ. Въ сѣмъ роцѣ доос мало ще
прѣбѣжнихъ...“

— Дѣмъ сполученъ Львовѣ за Антономъ доброю ко-
мунікаціоу макъ въ весною почати ся будова кра-
еюю дорога на Раѣско и Борсѣку.

— Товариство выдѣла для капины наѣты допозало
ся передъ двома тижнями щедрого жарѣла наѣты
въ Райсѣмъ, повѣтъ хѣлого. Одна има — нѣкъ
намъ пишуть — для 20 америкѣнокъ въ одѣй
ночи. Товариство, побавѣши успѣтъ, забирае ся
ще копѣти. Ба нападѣють ся тутъ слѣды и во-
ску земного.

— Васе. панъ Евгенийъ Березинъ, жена посла до
державной рады, звахла ласкаво на цѣль това-
риства „Шибалия Помѣчъ у Львовѣ“ жертвувати
2 оурдѣты, одну дѣвову шапку, одну заручивѣвъ
и пару рукавичокъ — въ вѣрности до 10 зр.
За сей щедры дѣръ въ користи бѣдѣмъ молоде-
жѣ обохъ руско-народныхъ школъ у Львовѣ скла-
даю щедры добродѣйцѣ, прилюдно сѣрдухѣ по-
дѣну. Именѣмъ выдѣлу тов. „Шибалия Помѣчъ
у Львовѣ“.

— Стотъ про зѣвѣдѣ Славѣмъ австрійскимъ, подану
„Галицкою Русію“, котрый то зѣвѣдѣ мали на
другій рѣкъ екавати молодѣ-Чехи до Праги, до-
ментуютъ въ вѣтъхъ сторѣтъ. Самѣ молодѣ-Чехи
дождались о томъ въ „Галицкомъ Русѣ“ по разѣ
першій.

— На памятникѣ Иванъ Науменъчѣ, якъ доносѣтъ
петербургскій Кгаѣ, має бути заходѣмъ мѣсского
бѣдѣлу „благотворительного комитета славянофіл-
ского“ отворено збирѣно складокъ въ цѣлѣй
Россіи.

— Буковинска дирекція ошарѣу выговорила вже
предложѣны для сталого осяженя вѣтъхъ посѣдѣ
въ урядѣхъ мытомъхъ на мѣсто оупендованыхъ
дотеперѣшнихъ урядничѣхъ головно Поляковъ.
Предложѣнъ — кромѣ двоухъ урядничѣхъ бую-
нинскихъ — самѣ Иванъ въ Австрій долинномъ
або въ Чехіи въ околицѣ Комотова. Навѣтъ поса-
дѣ отжѣнѣмъ екарѣмъхъ осяженѣмъ ся та
перъ Нѣмцѣмъ въ Австрій. Именованый канцѣлѣ-
стомъ при урядѣ вымѣру наложитѣмъ пенсіонѣ-
ваный поборець Енциманъ прѣйхавъ такожѣ зѣ Ко-
мотова.

— Д-ръ Максимъ Искрицкій, помершій послѣднимъ
дѣмъ профессоръ краѣвского університету, наже-
жавъ до тѣхъ людѣхъ науки, що онекобѣ бѣда
ють ся своимъ званіемъ и о котрыхъ не знае оѣтъ
сказати ажь богѣмъ доброго анізлого. Яко Русинъ
замѣмѣостувавъ ся бл. п. д-ръ Искрицкій лѣтъ
разъ, коли ходѣо о осябу катѣдры польского
языка въ краѣвскомъ університетѣ. О катѣд-
ру оубѣгали ся польскій „ѣлѣмъ“ Малиновскій и
профессоръ черновецкого університету Казуляцк-
кій. Тогдѣ давъ д-ръ Искрицкій свой голосъ Ка-
зуляцкому, котрый въ наслѣдокъ того одержавъ
о одѣтъ голосъ болѣше бѣдѣ Малиновского, але мѣ-
ніотѣрѣство не именувало аго. Яко чоловікъ бувъ
похѣбный симпатичный, сувоѣбный, добрый учи-
тель а яко екаминаторъ дуже стрѣй.

— Дѣбѣй вѣтъ. Цѣсарѣ дарувавъ громадѣ
Хранѣцѣхъ въ повѣтъ перемышлѣмъ 50 зр. на
внутрѣшнѣе уладженѣе церквѣ. — У Львовѣ пе-
ребувавъ бѣдѣ субѣты кардиналъ Дунавскій и за-
бавѣтъ тутъ колыка дѣмъ. — Вицѣпрезидентъ
наѣмѣнѣства Лѣдѣ выѣхавъ до Скалата для пе-
реведѣния хѣстрѣціи тамошного старостѣа. —
До Сполученыхъ Державъ пѣвѣнѣмъ-америкѣмъ-
онихъ прѣбѣдо бѣдѣ сѣрнѣи до кѣнѣи вересня с.
р. 56.727 жидѣвъ-ѣмигрантѣвъ.

Вѣсти зъ Авр. Львовскон.

На конкурсъ въ речницѣмъ до 10 и ст.
грудня рописана парохія Черепинъ дек. щѣ
рѣцкогѣ.

Удѣленѣе бѣдѣ парохіального поспѣту кон-
курсового одержали оо.: Петро Петрицкій на
три роны и Орѣтъ Кополовѣцъ на шѣтъ лѣтъ.

Прѣмѣтельство аспѣнувало дотѣцію зѣ фон-
дѣ религіѣного для привѣтѣмъхъ сотрудничѣмъ:
въ Лопацѣхъ на часѣ жѣта теперѣшного парохѣа, а
въ Вѣлѣмъ Каменѣ и въ Кабыловѣлахъ по 300
зр. на одѣтъ рѣкъ.

Введенѣмъ на парохію Перевозѣвъ о. Ив. Па-
лѣвъ.

Канонічѣмъ институціоу на Гинѣцѣхъ великѣй
одержавъ о. Петро Крипакѣвичъ, сотрудникъ
архикаѣдральнѣй.

Сотрудничѣмъ въ Гинѣцѣхъ именованый

о. Ник. Кмицкѣвичъ дотеперѣшный тамошнѣй
зѣвѣдѣтель.

Поздравляю грамоту архіерейску зѣ правѣмъ
уживѣния бѣдѣмъхъ крилошанскихъ одержавъ о.
Лѣвъ Джудѣнскій парохъ зѣ Лѣбѣнѣа.

Консисторіѣмъ вѣдѣмъ ся до наѣмѣнѣнѣства
о удѣленѣе о. Теод. Войтовѣчѣмъ сотрудничѣмъ
въ Бережанѣхъ заомѣжѣ зѣ фонда религіѣного.

Гесѣнѣмъ до подѣмъ прѣсвитѣрѣльныхъ на-
значѣний на дѣнь 30 и ст. жовтня а кандидаты
мають явити ся до рукополаганя въ дѣнь 3 и
ст. пахолѣмъ.

Грамотѣмъ допѣмъмъ въ канонічѣмъ звѣзи
апархія львовского для принѣтъ ихъ въ канѣ-
нічѣу звѣзи апархія станіславского одержала
оѣнѣмъ гимѣнѣмъ: Ник. Ганѣй и Мих. Дѣй-
нѣмъ.

Прѣзенту на Довге въ Тужѣловѣмъ regіа
collationis надѣло наѣмѣнѣнѣство о. Ив. Карѣтин-
кому парохѣу зѣ Солѣукова.

Вѣсти зъ еп. Станіславовскон.

Зѣвѣдѣмъ парохіи въ Волѣковѣхъ дек.
скалатского именованый сотрудникъ зѣ Черпа-
вѣмъ о. Мих. Латѣнѣмъ а на аго мѣсто иже-
нованый сотрудникъ въ Черѣвѣцѣхъ дотепе-
рѣшнѣй привѣтѣмъхъ сотрудникъ зѣ Волѣковѣмъ о.
Атан. Левѣнѣмъ.

Помершій — ☞ — оновѣстѣи.

Галина Кирѣмъ, сѣрѣта по учителѣ народнѣмъ
въ Корчѣнѣ, коло Скольного, померла тамъ 19 и с.
жовтня въ 17 роцѣ жѣта. Похѣбѣна була одѣмъ
зѣ найбѣлѣшнихъ членѣмъ тамошномъ Читальнѣ
и брала своего часу охотѣно учѣтъ въ аи продѣ-
цѣхъ и торжѣствахъ. Вѣчна ѣй памѣтъ!

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 20 жовтня. Вѣра одбула ся до-
вѣрѣчна конференція въ міністерствѣ торгѣмъ
що-до децентралізаціи зѣлѣзницѣхъ. Брѣли въ нѣй
участѣ Чѣдѣмъ, Вітѣмъ, ген. Гутѣнбергъ и со-
вѣтникъ Керберъ. Результѣтъ парѣды не зѣвѣст-
ный. — Міністерѣмъ Бавѣровѣмъ складѣвъ въ иже-
ни цѣсѣра Вѣлѣмъ и на аго розказѣ желѣ-
на атанѣ нѣмѣмъ амбѣсѣды. — Pol. Corr.
заповѣдавъ скорый прѣѣздъ цѣсѣра до Вѣдѣи.

Петербургъ 20 жовтня. Цѣрь подѣн-
савъ указъ, котрымъ розширѣвъ власть гене-
ралъ-губѣрнѣтора а обмежавъ осягѣтъ власти
сенѣту.

Берлинъ 20 жовтня. Узвѣжено одного
кухари, служившого давнѣмъ на цѣсарѣмъ
дворѣ, яко подѣзрѣного о участѣ въ атѣнтѣтъ
подѣ Борѣками.

Лондонъ 20 жовтня. Бальѣуръ иже-
нованый першнѣмъ лѣорѣмъ скарбу на нѣсѣцо
помершого Сміта. — Morning Post доносѣтъ,
що подорожѣ Гірса до Мошѣи не принѣсла
Россіи усѣхѣу.

Переліска Редакціи и Адміністраціи.

Вѣч. Т. въ Рѣмъ. 10 зр. мы одержали; высыл-
ки не одержували, а якъ яне чѣло не добѣло
просимо рекламувати. — Вѣ. І. Гр. въ А. 12 зр.
одержали. — Вѣ. о. Г. п. въ П. За сей рѣкъ
ушлѣчено все. — Вѣч. І. Ав. въ А. 9 зр. одержа-
ли. — Вѣч. о. І. Ив. въ М. 450 одержали.

Надѣслане.

Наѣдѣслѣно жѣрѣло предѣмѣтъхъ о-
чѣнѣмъхъ у Львовѣ
подѣ „КОПЕРНИКОМъ“
ул. Театральна ч. 6 (наѣдѣ ст. Дуѣа)
запѣрѣтъ головного осяку.
Осякуры, пѣкѣры, борожѣмъ, терѣмъ-
терѣмъ, мѣросѣмъ, наѣмъи осястрѣмъ,
райсѣмъ, и т. д. по цѣмъхъ наѣдѣслѣмъхъ. Рѣпара-
ціѣ наѣдѣслѣмъхъ и наѣсѣмъ.
Зѣмѣслѣмъ зѣ пропѣціи адресувати: „Новѣмъ оѣнѣмъ“
подѣ „Коперникѣмъ“, ул. Театральна ч. 6 у Львовѣ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

наѣлѣшнѣй перфумы и воды туалетнѣй

одѣнѣмъ 10 медалѣми заслѣгу и 2 дипломѣми привѣнѣи,

а то:

Перфумы — яемѣнову, ѣялѣнову, рожеву, рѣзѣдову, кон-

валѣву, Yang-Yang, Jockey-Club, Es-Bouquet

Michellens и т. д. Фляконѣмъ по 25, 40, 75 зр. 1 зр. 1.50 и т. д.

Перфумы королевы Марісѣнѣмъ знамен. ѣялѣновъ 3 зр.

Вода львовска — загалѣно вѣнѣтъна и побѣрана за-дѣла

своего привѣного, бѣдѣмъжѣмъжѣмъ и

допѣтрѣ

ною палаті д'якарських. Реферував пос. д-р Розер.

Пос. Дворжанік запропонував многи права до сего проекту.

Відтак вислазлася доша дискусія антисемітська, в якій взяли участь посли Шнайдер, Блох і Люєгер. В часі тої дискусії бачувалися також численні оклики і заклики надпрограмою в місто посольських. Посол Шнайдер вголосив безсуду против д'якарів-жидів і доказував, що за його єсть д'якарів-жидів та жалувати, що на відомській клініці не секціонують жидів. — Пос. Блох одиновий в дошій промові, що бажав би, щоб той жиди стали старостами. Жидівських морців не секціонують, бо товариства жидівської анімають ся похоронами. Най кн. Ліхтенштайн також займає таї товариства християнські. Оболя розказував Блох, що цесарі і папи мали жидів в побочних д'якарів і радять, щоб антисеміти кодали о пораду до д'якарів жидів, а они пенно их выльчати. При кінці обидва Блох и Люєгер Шнайдер писави до проводира анархістичного, щоб намовити его до антисемітизму, а з того заключив, що антисеміти суть анархісти. — Пос. Люєгер одірає заклади Блоха на антисемітизм і називає жидів пісістами і анархістами. — Пос. Блох одиновий на се, що Гедель и Нобілінг були антисемітами. — По такої дискусії постановлено в електроні відібрати проект закона в другий и третій читання.

При кінці засідання урзував пос. Пернерсторфер вносене пос. Форрера в справі закона правогого. — Презид. Сморля одиновий, що незабаром поставити их на порядок денний.

Слідуюче засідання палати в четвер в на порядку денним дебата бюджетова.

Комісія для закона карного вела наряду над законом о нагляді над средствами пожави. Нада сими законом велю наряду вже попередній сесії парламентарної. Пос. Розер поставив вносене числухата анатомію д'якарів и хемію. Пос. Жак поставив вносене покликати на анатомію пос. Либхера. Се вносене прийнято, а відтак віднесено рбний вказав до становища автономічного, та зачитувано представителю правительств про рбний подробности в сій справі. Дискусія буде продовжуватися на слідуючій засіданні сесії комісії.

Як ми подали, минулоя суботи велась в комісії для реформи виборчої дискусії над справою безпосередніх виборів в громадах сільських. Пос. гр. Стадницький закликав вимени польських посольств, що бив и его товариш будуть голосувати против всяких вносен в справі виборчої реформи, бо они не голосували в 1878 р. за впровадження безпосередніх виборів и придержують ся все ще того принципіального становища, що право вибору посольств до ради державної при слугує соймам. Супротив такого заклика замітив пос. Плавєр, що Поляки мабути вже давно відступили від такого погляду, сирави, бо в р. 1882 при реформі виборчої, коли розходилося о призначення права виборчого т. зв. п'ятигуденбачам, Поляки були за такою амбіною а відтак не застерегли собі. — N. fr. Presse подає в той справі це так: Позаяк Поляки випирають ся заклику, віднесеного пос. Плавєром, то цикаве буде знати, як відбула ся тодішня дебата в 1882 році. За вносенням пос. Цайтмера о призначення права виборчого т. зв. п'ятигуденбачам голосувало 160 посольств правих против 139 голосів лівих. Голосування було поминене, и середь більшости за вносенням виходить ся майже ціло коло польске а що найцікавіше самі гр. Стадницький. З того голосування ще годить ся одно віднести. Пос. Штайдел поставив поправку, щоб до тис 5 зр. безпосередніх податків вже включили всі державні податки. Більшість,

ноги, благала его градом слів, котрі зміняли ся у пристрасній крику.

— Мечку! мій дорогий! Дай мені, дай поти там, а сам віднес гроші тому, від кого взяв... Зараз, зараз, зараз віднеси! Братчику мій золотий, позволь мені там поїти!

Она плакала градом слів. Велика коса ясного волосся бланнула ся в її голови, и розплетена струною блідого золота обвивала груб червоний канцеляр. Але бив схилив ся скоро, підняв ен з землі и доніс своими, твердыми раменами притерувати сильно до своих грудей.

— То вже, моя дорога, не може бути. Оні вже у того урядника, що маєт тв завтра рано прийти и взяти тебе до в'язниць, — а те перь нема по кого приходити! Ха-ха-ха!

Оні сміяли ся трохи притурковато, а трохи перово; трінуєт и горест поміншався у їх дивно. Она плакала на его грудях тихо, глибоко. Стало ся. Оні длатого не пертав до дому через кілька годин, бо старав ся о гроші и відновити вх тому, кому належали. Безмежна відчуженість, радість з свободи, жаль над братом и тривога о его будущність пройшли до глибоки дивину, зворушену страшними враженнями того дня. Не могла говорити, лише в дивні сили притирала до грудей того давнього хлопця, котрий виглядав усе так пригноблено и мертво, адавав ся все так байдужим, а тепер...

Притиснула уста до его руки и тихо сказала:

— То нехай буде и так, як ти хотів.

(Конець будо.)

котра була за вносенням, була против той поправки. Молодо Чехи, як вистісно, вели велику бучу при теперішніх виборах до ради державної, що бурмістр Праги д-р Шольц не хотів вчислити тих додатків державних до цесуку п'ятигуденбачам. Сираву розсуджала комісія, в якій, як вистісно, два молоді чеські посли и пос. Телешевський поставили вступити меншости за включенням тих додатків до цесуку. А тоді при голосуванні в 1882 р. між більшості були чеські посли: Адамець, Троніш, Вашатий. — И що то говорити про які принципіальні засади, коли всім правити лише політика!

Школа для промыслу деревного в Законаномі и Русини.

Едмунд Янковский, пишучи в ч. 281. Kurjer a Wagażawsk ого о виставі в Празі, каже: „Хто подивляе промысл чеський на виставі чи то в головній будівлі, чи в численних додаткових будівлях; хто не може до сита наглядітись на роботи з дерева, каміня, заліза, чудовим виробам з скла, порцеляни, виробам ювілерним, — той нехай переосудить уважно панівані школярів, нехай почислить ті десятки шкіл гончарських, різьбярських, скляних, ремісничих, а зрозуміє суть рбчи и зуміє ся наді добрити уладженям та успіхом тих шкіл. Отже Чехи за великий пошук дакують своим школам, особливо факоним.

Уважати важить шкіль для розвитку нашого краю, віддавати в школу для промыслу державного в Законаномі, а відносны той школи займали мене тим більше, що в ній обирають ся також Русини в вхідній часті краю.

Передостім згадаю коротко о історії той школи побіля брошури Леопольда Места: Kılka słów o szkołach zawodowych w Zakopanem (Варшава, Гейтлер і Вольф, 1891).

Товариство Таргяньске, бажачи поправити долю бідної гірської людности и отворити для неї жерло заробкован, оснувало в липні 1876 р. школу різьбярську в Законаномі на взорець шкіл того рода в Тироли и Швайцарії. Першим учителем в той школі був різьбяр-самоук Матвій Мордула з Ожчи, доповнявши своє образование у артиста Высинського в Кракові.

Школа законанська вже в 1877 році взяла участь в рбничо-промисловій виставі в Кракові у Львові, виробы ен звернули на себе увагу владетей и в 1878 року удержує ен держава. Від того часу школа та під дирекцією Франца Найжеля, розвивала ся до нині дуже красно.

В школярів році 1890/91 уділювало тут науки дозять учителів факоних (меже котрими а такі, що поєднали технічні студії або академію штук красних) и чотири веркмайстри; крім того місячний парох уділяв науки віри а один з учителів народних учив язык польского, рахунків промыслових и перенки купецко. Сего року уділяв ще один учитель науки співу.

Наука в школі законанській триває чотири роки и ділиться на чотири спеціальні відділи, а то: 1) різьба фігуральна в напрямі церковнім, 2) різьба орнаментальна, 3) різьба фігуральна и орнаментальна в напрямі місяцев (до сего відділу належать більше улагоджені ученики місяцев) и 4) різьба домашно-промислова (до сего відділу приймають учеників стабон будови тіла). Рано відбувалося чотири години науки теоретичної, а з-поміж п'ять годин практична наука в заретатах.

В році 1885/86 додано ще відділ науки теселства и будівництва — и тепер школа має відсім відділів, а то: 1) різьбярство фігуральне, 2) різьбярство орнаментальне, 3) столярство мебеле, 4) столярство будівляне и домашнього промыслу, 5) теселство, 6) токарство и перший рбк столярства, 7) столярство орнаментальне и фігуральне промыслу домашнього, 8) столярство и токарство промыслу домашнього. Крім того відбуваю ся також науки дозновача, з котри можуть користати ті, що вже знають ремієло а хотять в ній видієлоналити ся.

В часі встановлення сего школи виображувала багато відбихів ремієнничих, а навіть артистичних, и ті трудити ся по-найбільше в краю. Професор Екнер з Відня видав ось які суди о той школі: „Наймолодші а всім австрійській шкіль столярства єсть она, на диво, побіля нашого погляду — найлучша. Управитель ен п. Ф. Найжель, факон образований, енергійний, неапатичний в праці и перенятий силним почутєм обовязку, зорганізував тую школу так, що ме аваю другого заведення в області шкіль, котре могло бы більше відознати приятеля людности и ширити культуру. В р. 1889 выслала була школа законанська на ювілейну віднесенку выставу дубий меблі. Властивість тих меблів поділяе на орнаментальну и на конструктивну. Меблі укрешені цвітами и числен рисунками в плоскій різьбі, помалювані красками синьою, червоною и сірою. Мотиви до орнаменту місяцев, обрблений и улагоджений самим директором Найжелем. Меблі ті оглядаєт цесар Франц Йосиф и высказав ся о них дуже похвално. Непопадіння амі похвали и справодавець віденської Presse а одна поважна часопись англійська (The Queen. The Lady News papers and Court Chronical) помістала ілюстрації виробів законанських. Я тепер оглядаєт, між численними предметами, престол для одного латинського костела. П. директор займаєт мені при тім, що бив дуже радо поділяєт бы роботы иновостаси в стилі візантійськ, уваглядаєт бы мотиви україн-

ско-рускі, — однак до тепер не маєт ще такого замовлення.

Фреквенція школи законанської вбдільшала ся в кожний рік. Кільк в році 1879 учило ся в ній 16 хлопців а в році 1889/90 вже 98. Побіля сраювання за роки 1890/91 було в школі: 85 Поляків, 10 Русинів и 3 жида. Ученики удержували ся по-части вносним коштом, а по-части встановили віденські в міністерства просвіты, в виділу краєвого и в раді позтових. Міністерство выдало на тую цілу 200 зр., выділь краєвий 2310 зр. а ради позтових 1687 зр. — отже разом 4.197 зр.

З тих фондів одержало в році 1890/91 шість учеників-Русинів: Кавієць Симеон 10 зр., Пасель Каверій 120 зр., Русиняк Костянтин 50 зр., Терещук Петро 150 зр., Киклюк Іван 50 зр., Мохвич Василь 160 зр., — разом 540 зр. Отже на 10%, Русинів в школі вбдільш 13%, заомогово суми.

Дуже приливо було мені, коли п. Найжель на мє запитав: чи в школі в Русини? — Відповів, що найлучшим учеником єсть Петро Терещук, Русин з по-внї бережанського, та що загалом Русини дуже улагоджені, мають добрий вкус и по-чутє красото. Отже звертаю на се наукове заведење увагу всіх патріотів, котрими розвиток нашого народу лежить на серці. На лежить виглядувати відбихів хлопців, окбачивших школу народну, и сюди их высылати, а для убогих треба старатися о за-помогі від выдїлу краєвого, рад позтових, маїстратів, братств церковних и т. д. Хотий Законане далеко від Русин, на Мазурах, то особа п. Найжеля, чоловіка світлого и толерантного, дає гарантію, що наших учеників вымардовувати там не будуть. Можна надіятися, що в руска інтелігенція в Новім-Торі під проводом нашого земляка, будущего посла п. Петра Липинського буде звертати увагу на нашу молодіж в школі законанській. Познав я також парох в Законаного, кс. Столярчика, патрїхт школи. Кс. Столярчик — чоловік для молодежи прихильний и дуже толерантний, однак все-таки нам Русинам треба бажати, щоб список перемислів и деканатів ново канцелярії постаралися о те, щоб найбільшій від Законаного священник рускій, відданий п'ять мє, віддавав школу бодай 3—4 рази на рік и уділяв Русинам руску кмітальність, через дільний сезон, застерегувалися учениками-земляками и заохочували их до праці та привчави до своєї народности.

На шкільний рік 1891/92 вписали ся до законанської школи Русини: 1. Петро Терещук, 2. Василь Мохвич, 3. Кост Русиняк, 4. Іван Наклюк, 5. Симеон Киклюк, 6. Йосиф Юрч, 7. Симеон Федорчак, 8. Володимир Усць, 9. Алексій Громський, 10. Каверій Пасель, 11. Теофіл Малик и 12. Атанас Дюбінський.

А. Чайковский.

Справа децентралізації

зельнич, яку віднесло коло польске, ще не полагоджено. Відомі газети польских обмежають ся на весняних и повесняних комунікатах з Відня, та лише Przegląd и Связ значає більше, як стоять справы в децентралізації. — Przegląd наомінає галицьку журналістку польську, щоб надто не переохоловала справы и своим відомствєм сирави не компромітувала коло польского в краю и не робила трудиваю его акцію в той справі. Візці Przegląd не агаду про головний заряд галицьких шляхів державних зельнич, а лише про розширенне обсягу діляни галицьких дирекцій зельничних. — Кореспондент віденський Связ у такім паше: Можу вам вивістити, що висті в газетах про акцію в справі організації заряду зельнич державних суть або пересадити, або неправдивий и несправдливий. Факт, що правительство тепер в сій кесії не займає такого становища, як в липні, и що відступає від деяких конкретних тогді пороблених прирешень. Одою в головних точках переговорів єсть сирава урядового языка на зельничних. Дал бажав кола завязати прихильність президенту Чехії; до головних опонентів належать шеф секції Віггес. Помімо того правительство клинєт ся до певних уступок, котрі будуть мати тимчасовий характер, а аж по влученні наших зельнич між держави зельнич май наступити стала організація заряду тих зельнич. Здав ся, що від полагоджено переговорів в справах зельничних коло зробити зависимым своим поведєнь при проекті дотично товариства парохідного плавань на Дунаю и у державної зельнич Карла Людвіга. В авен в тим стоять також звєства ухвала коло польского що-до участі в загальної дискусії бюджетовій аж при фінансовім законі, бо тогді ситуація вже выяснить ся.

Більше поясав справу N. fr. Presse, котра так паше: „Рішення в справі децентралізації державних зельнич наступити вже сами діями. Жадані Поляків дедуть ся так представити: У Львові має стати центральна дирекція, котрою начальним управителем має бути намьстаніє з такими атрибутами, як має в крайовій дирекції скарбу в раді шкільній; установити ся краєва рада зельничача, котра бы супротив центральній дирекції у Львові мала таку саму задічу як державна рада зельничача при генеральній дирекції; вносене дирекції руху в Кракові а відданє цілон сїм галицьких зельнич

державних під управу центральної дирекції у Львові, кінця розширенне компетенції львівської дирекції в тім напрямі, щоб той дирекція прислужувало имованіє урядників аж до IX ранга (длани 1200 зр) и право закуповувати деякі матеріали и прибори зельничні. Бажані Поляків бодай в часті відознати ся. Формальне рішенє правительств не наступило. Здав ся, що дирекція руху в Кракові буде вносене, а відпочинає розширити ся компетенція всіх истинуючих дирекцій руху. На установленє краєвої ради зельничачої в Галиччї не дозволять ся, рбвжже замішено проект утворити при всіх дирекціях руху т. зв. повітові ради зельниччї. Задержати ся одностайний аспект урядовий а також право генеральної дирекції усувати невдовільних урядників. Мають утворитися инспектораты руху, котрі бы контролювали на просторах зельничних, а були підчинені дирекціям руху. Формальне рішенє не наступило, але зміни в повисенні точках можна бы лише тогді надіятися, коли бы в войсковой стороні віднесено які засади против тих зарієжен.

Над справою децентралізації вбдільш на наряду — як доносить Fremdenblatt — рада міністеріальна вже сими діями и тогді авдає якийсь остатнє рішенє. Тому може и передчасна єсть вість Kurjer-a Lw., котру мы повисне потувмо, такого амсту: „Децентралізацію зарядів зельничних можна уважати за довершений факт. Правительство відознало ся засади на засади в Львові правоз дирекцій галицьких зельнич, але не вистісно досі, під якими умовами и які дальші концесії далі Галиччї. Дирекція руху в Кракові буде вносене, весь шлях поділений на 5 до 6 инспекторатів. Установленє галицькою правоз дирекції руху єсть першим кроком до загальної децентралізації австрійських зельнич. За дія згоди правительства на децентралізацію настала в генеральній дирекції зельнич державних велика констернація. В першій хвилі позав ся бар. Чедієв и інші достойники до дієсії, але вытолковано ем, що хочь освідомі дирекції буде Львів, то все таки в генеральній дирекції буде мати деякі права. Візці цю-оули агадані достойники свои подані о димісії.

Отже висті про стан справы децентралізації, и хоч не знати ще остатнього порішеня аз, то все таки треба признати, що правительство значий уступки зробило Полякам, вглядю Галиччї, хоч з другої сторони и Поляки вкисне выступали за сєю справою в соїт а дажео смієвніше позодити ся у Відні.

Дописи „Дїла“.

Зь Тернополя.

[Брак руху в руских таавротах. — Еміграція о-ляків до Бразиліа. — Комісар Пашудоні.]

У нас вже в кінці! Комітет для будови власного дому Русин Бєсїды и міщанського Братства, комітет для устроєня аматорського представлення міщанського, комітет бурми, комітет вечеровий, комітет для закладаня крамниць и читальн, аж кожда комітетів вистових и пресерансових... чи ж не життя, не рух між Русинами Поділя, краями славной (за святої пам'яті) хлібом та сїло, а тепер неможливим, відко и всякими квасами моральними и матеріальними...

Але говорім на серіо. Всі товариства, у нас, а єсть их чимало, ба навіть одно політичне, киють и идють, не даючи знаку жити, а „Подільська Рада“ сити вже так твердо, що навіть готова не пробудитися и на страшний суд... Причина того здаєт ся в нас самих членах товариства. Рука Бєсїды, заложена головою заходами проф. Баранського, и процитавши схилю за его побуту тут, ба и побітніше а навіть ще два роки тому, ледя дихав, майже не бере ніяких ініціатив, як бы повинна, хоч-бы в звичайних товариствах сходилих и забават. Кожде добре зорганізоване товариство повинно приносити своим членам якісь пожиток, а тим більше товариство руске своим членам, котрі многі річєт же більше потребують, ніж другі люди, — однак тут ані бесід нема о яких відчатах, бібліотечі, концертах и тому подібних річях, котрі, як то часом чуємо або вычитуємо в газеті, суть на порядку денним в других товариствах, и пр. в Бєсїді станіолабєської. Майже поклоном членів и то самих чисельних Русинів (бо єсть и кількох Поляків але синокроних, чи як ся то називає), в засади не показуєт ані на Бєсїді ані в ніяким другим товариствах руских. обмежуєт на плачею гульдена місячно. Дал відчатах, концертів, театрів и т. п. може знайти ся, то значить повинні знати ся одинові люди, але наш член правдивий (то значить: не цураючий ся товариства и рускою мови) на від дуже скромний вдали ся. В жадені способі не хоче оден другого завестидати и выступити першій в якийсь проєктом або відомі, а виробити оден має канцелярію, другий також, третій и т. д., а по канцелярії то вже лише и то сакі найлучші, потрапляють хіба виробити ще партію, и годі. Може оно вже так и має бути, тільки а та й другі відчуваємо, що чогось нам бракує, а то „щось“ мабути називаєт ся життя — рух и дух рускій. А вже що-до міщанського Братства, то крім дуже малесенького числа людей, котрі часом (при okazji) заітересують ся и заглянуть, дал решти єсть то зовсім terra ignota. О якісь ініціативі до заклада читальн и т. п. ані бесід, хоч

жити, — односторонньо поправляти ся. Дуже прикрашувати себе до самої пошесті суспільності такої злочастної гра на біржі. Кружати майже безпастанній моті — що сей або той програв. Тимь дорожжям забавляючи блудячи ся як селеский так і мейсй мошкани. Випливаючи з водни крахи страшний. Платити за се сводами і приплати, решту вычерку мавіеостадіа прієлга. Тотя гра ширити ся з піднесеним чомом — без сорому и вогду. Чи-ж у Полікнот не стано на стільки енергія, щоби запротестувати против того торжествено и канути засуду на таке поступованье?

— В справі будови сибіроном зєзвінці пише „Новое Время“, що нижніири, котрі підз проведомі Михайловського робили розвідки в Сибірі, куди бы повести залізну часть зєзвінці, вернули вже до Самары и працюють надь выго-товленієм палива для тои зєзвінці. Побили паливо мав зєзвінці ити надзюжь дороги по-чтовон и перетати рьку Обь межи мейсмом Коліваном і стадією почтовою Дубровино. Рька Обь вь найдогбдйшомь для будови мейсма мае 800 сажень широты а коли воды на весну роз-хлїють доходить широта ея до 4¹/₂ версты. Ся обставина спонукала нижніири, що вынайшли ише мейсма, 40 версть понизже Колівана лежа-че, котре не вымагає тілько нахлїду. Рька вь томь мейсмі широкя на 380 сажень а вь часі повені на 680 сажень и мае скалисті береги. Имовірно рїшати ся компетентніи круги за оимь другимь мейсмом а вь тїмь случаю переїде зєзвінця в 30 версть бдї мейсма Каніека. За рькою Обь тагнє ся край урожайный, зеленєчий досить гуто. Шо 15—20 версть можна надї-бати больша села. Збїже, дерево и худоба то головне богатство того краю. За жито плати тамь минулого року 25—30 копійок за пудъ (40 фунтов), за кой по 15—30 рублїв за штуку. Тагнй край тагнє ся аж до рьки Томы, за ко-трою розтїгє ся тагнй, т. е. правїсть, без пї-лїкхь дорожь комуникаційных. Тагнй кедрова мае шо охлїд людокхь дорожко, бо селєно збїрають тамь кедровїи пишики але основна таг-га — то правдєва пустиня. Працювати туть не можна; грунт болотистий, мїзми, бракъ сонця и свѣтла та мїрїяди комаровь, перешка-джають работї. Робїтнїки по 2—3 днїхь утї-кають хочь добре платїть, бо по 1¹/₂ рубля денно. Мїсцеве населєнє не хоче брати ся до такои работи, тожь мусїть уживати ся до не-велькїи підоборїи нїдївїду.

— Странна пригода случїла ся вь Бїлградї вь монахїерї підчась вѣчїрного представлєня днї 18. и. ст. жовтїи. Смиритель зєзвїтї, вїдїшов до кїлїи, щоби продукувати ся передь публи-кою. Вь тїй хнїи напали на него дїкї зєзвїр и роздерли его на куснї.

— Дїбнїи вѣсти. Вь Краковї померъ д-ръ Іо-

сифъ Мохнїцкїй, адвокат краевый вь 60 роцї жїтїя. Покбїный, сынъ руского ошчєнїка зѣтїиый бувъ, аю одїнъ зъ найспособнїйшихь оборон-цѣв вь карныхь справахь. — Цїсарь дарувавъ громадї Рбїл вь пошїтї лїсодїмъ 100 ар. за-помогї на будову школы. — Маршалокъ кра-евый кн. Евст. Сангушко, выїхавъ вчера до Вї-днї, щоби зложити вь руки цїсєра прїєлєгу ако таїиый совѣтнїкъ.

Вѣсти зъ Авр. Львѣвскои.

Презенту на опорожнену парохїю regiae collationis вь Нїновї горїшнїмъ надїло намїс-тїцтво о. Дєзїд. Щуровскому вь Воковѣ.

Именованя, перєчєсєня, конкурсы и пр

— Конкурс. Выдїлї краевый розписує кон-курс на двї стїпендії по 200 ар. рбїно вь су-дїцїи бл. и. Наполеона Євєнєского вь речїнцѣмъ до 15 и. ст. надолїста, прїзачєнї для учєнї-ковъ школы рбїночїи вь Чернїковѣ. Першє-ство мають учєнїки походїчї вь губєрнїи мїнї-скїи або згагалї вь Россїи. — Окружна рєдѣ школьнѣ вь Жїдачєвї розписує конкурс на посады учателєскї вь речїнцѣмъ до кбнцї на-долїста с. р. а то: 1) на посаду старшого або мо-лодшого учатєля при школахъ 4 клєсєныхъ вь Роздольї и Жїдачєвї, 2) на посаду молодшого учатєля при школахъ 2-класєовїи вь Моноствїрцї, 3) на посады учатєлєв при школахъ єтєтє-ныхъ вь: Вїснїовѣ, Чернїцѣ, Дєжєнцї лїснїи, Дубранцї, Дєржєвї, Иванїнцѣхъ, Ієсїдорбїцѣ, Ієлїкнїцѣхъ, Юєвїтїчєхъ, Кєторїнцѣхъ, Лєхонї-чєхъ зєзвїчєхъ, Лєхонїчєхъ подорожнїхъ, Лєбнї-цѣхъ, Мєхїлїцѣхъ, Мїхїнцѣхъ, Новбїнцѣхъ, Покрбн-цѣхъ, Тєлєсарєвѣ, Воїцї гїдїдїчєскїи и Жє-равнї, та 4) при школахъ єїлїзєвїцѣхъ: вь Вє-лїцѣхъ подорожнїхъ, Вєрєжнїцѣхъ корєвїснїи, Ієлєвѣ, Кїбїцѣхъ, Кєрчїнцѣхъ, Крєхєвѣ, Лєтїнцѣхъ, Лєсєковѣ, Мєжїрїчїхъ, Мєлїнєкєхъ, Облєзїнцѣхъ, Прєтєсєхъ, Тєрїанцѣхъ, Уєтїи и Журєвєхъ. — Окружна рєдѣ школьнѣ вь Кєлєшїи розписує конкурс на посады учателєскї вь речїнцѣмъ до кбнцї надолїста: 1) при школахъ єтєтєныхъ: вь Вєбїнцї, Дєвбїи вїлїдїлєвїи, Крєсєвїи, Пє-трєнцѣхъ, Тємєшєвїчєхъ и Зєвєдцїхъ; 2) при шко-лахъ єїлїзєвїцѣхъ: вь Вєрєжнїцѣхъ, Вєрлєгєхъ, Дєбрєлєвїчєхъ, Дєлєнєтїи, Кємєнцїхъ, Кєпєнцїхъ, Мєдїнцѣхъ, Мєлєковѣхъ, Пєрєвбїцѣхъ, Рбїнцѣхъ, Сївцїхъ кєлєуєвїи, Угріновїхъ старшїи, Угріновїхъ сєрєдїлєвїи и Зєорїхъ. — Краєва рєдѣ школьнѣ розписує кон-курс на посаду прївїсєрєчїного учатєля єїлє-лєвїи при IV. гїмнєзїи у Львѣвї вь речїнцѣмъ до 15 и. ст. надолїста. — Прєзїдїт суду кра-євого у Львѣвї розписує конкурс на посаду со-вѣтнїка при судї краєвомъ у Львѣвї вь речї-нцѣмъ до 6 и. ст. надолїста.

— Зъ сїмь члєновъ вышлєсємо цїнїкѣхъ мєгїзї-ну au Louvre у Львѣвї.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдєнь 21 жовтїи. Вчера конферували зъ прївїтєлєствомъ нїмїстнїкѣхъ гр. Туна, маршалокъ Лобковїч и д-ръ Рїєрѣ, мабуть вь справї чєско-пїмєчєскои угоды.

Будєпєштѣ 21 жовтїи. Pester Lloyd доносїть, що мїнїстерство вїиной зъ вгїдєлєвїхь стратєгїчєскихъ єсть прїотїнє дєцєнтрєлїзєцїи; але Пोलїкї одержать дєякї концєсїи.

Парїж 21 жовтїи. Сподївають ся прї-вїду Гїрса. Мїнїстеръ марїнєрїкї Барбєй о-державъ высокїй ордеръ русскїй.

Бєрлїнѣ 21 жовтїи. Полувїлєя бршє-ра, вь котрїй доказуєсь, що рєстїтуцїя Бїс-маркє єсть можлїва, що Капрївї злїй дїплє-мєть а Бїсмаркѣ мусїть рєтувати сїтуєцїю.

Цѣна збїма и другїхъ продуктѣв.

20. и. ст. жовтїи 1891.

Львѣв: Пшєнїцѣ 10.— до 10-80, жїто 9.— до 9-50, лїчїлї 6.— до 8.—, овєсь 7.— до 7-50, горєхъ 6.— до 10.—, вїка — до —, рїпакъ 13.— до 14-15, лїєнїка — до —, конїшнїна чєр-вєна 35.— до 45.—, конїшнїна бїлєя — до —, конїшнїна швєдєка — до —, хмїлѣ бдї 55.— до 60.— зр. вь 56 кїлєв вь Львѣвї, оковїта за 10.000 лїтрѣвъ 18.50 до 19-50 зр.

Тєрїєпбїлѣ: Пшєнїцѣ 10.— до 10-75, жїто 8-90 до 9-40, лїчїлї 5-90 до 7.—, овєсь 6-50 до 7.—, горєхъ 6.— до 11.—, вїка — до —, рїпакъ 13.— до 13.—, лїєнїка — до —, конїшнїна чєр-вєна 40.— до 45.—, конїшнїна бїлєя — до —, конїшнїна швєдєка — до —.

Пблєвєлєнїє: Пшєнїцѣ 9-75 до 11.—, жїто 9.— до 9-50, лїчїлї 5-80 до 7.—, овєсь 6-40 до 7.—, горєхъ 6.— до 11.—, вїка — до —, рїпакъ 13.— до 13-25, лїєнїка — до —, конї-шнїна чєрвєна 40.— до 45.—, конїшнїна бїлєя — до —, конїшнїна швєдєка — до —.

Ярослєвѣ: Пшєнїцѣ 10.— до 11.—, жїто 9-25 до 9-60, лїчїлї 6.— до 8.—, овєсь 7.— до 7-75, горєхъ 6.— до 10.—, вїка — до —, рїпакъ 13.— до 13-50, лїєнїка — до —, конїшнїна чєр-вєна 40.— до 46.—, конїшнїна бїлєя — до —, конїшнїна швєд. — до —, тїмєткѣ — до —.

Надбєслєнє.

Д-ръ Евгенїй Олєснїцкїй

отворївѣ

канцєлєрїю адвокатєску вь Стрыю

при улицї Мїцкєвїчє (давнїйше Кєхїлєвїи) вь камєнїи пєвї Вєрєбєшєвєи на I бїтѣ поворѣтѣ.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ!

ОКУІСТѢ И ОПЕРАТОРѢ

школы вїдєнєскои и бєрлїнєскои

Д-ръ Д. Мєллєрѣ

ордїнує бдї 9—12 и бдї 3—5 годїни

ул. Ягїлєнєскѣ ч. 13. II. пов.

Найдєшевше жєрєло прїєдмєтѣв єн-тїчїнїхъ у Львѣвї

пбдѣ „КОПЕРНїКОМЪ“

ул. Тєатрєлїнѣ ч. 6 (плєцѣ сѣ. Духѣ)

напрїотїлѣ головнѣи єдїєкѣ.

Окуларї, цїлїкєрї, баромєтрї, тєрмєс-трї, мїкроскопї, малїкїи єлєктрїчїи,

рєлїєфї, и т. п. по цїнахъ найдєшевнїхъ. Рєспєр-єцїи найдєшевнїи и нєвїсєрїє.

Зєлєсєлїи єє прїовїнцїи адрєсуєтѣ: „Новїи опїтїи“

пбдѣ „Кєнєрїлїкѣ“, ул. Тєатрєлїнѣ ч. 6 у Львѣвї.

Вжє выїшовѣ зъ друку

КОРОТКІЙ ВЫКЛАДЪ

НАУКИ ВѢРЫ И ОБЫЧАЄВЪ

длї хрїстїєнєскои молодїи и жєнїкѣв зъ дєдєтнїмъ

„Рѣкѣ церковнїй“

т. е. полєнєнє вѣжїбїнїхъ прїзвїдїкѣв и обрї-дѣв церковнїхъ, нєлїсєлѣ Анєлѣ Дєлїнєскїи

прєрѣзъ Яктєрєвѣ и Угєвѣ.

Кнїжкѣ єє обїємѣє 189 стрбнї и мєжє послужїтї яєнѣ пбдручїнїкѣ до кєтєхїзєцїи вь Церквї и школї. — Набутї можнѣ вь Стєв-рєлїгїєскїи кнїгєрїи у Львѣвї и у авторѣ, почтѣ Пєрємїлїєнїи. — Цѣнѣ бршєрєуєнїи 75 кр.; опрєвєнїи 90 кр. На почтѣ упрєлѣє єлєдєлїтї 5 кр.

УВАГА. Тєгѣ самѣи авторѣ пєчєтєє єє „Наука вѣры и обїчєєвѣ“ вь 3 томѣхъ и коштєє вь дєрѣвї прїєдлєтѣ 3 зр., по вышєчє-тєнїю 4 зр.

Найдєшевше жєрєло длѣ зєкуплѣ.

СИМЕОНА АМАЛОВИЧА

ТОРГОВЛЯ ШКОРЪ

и шєвєскїхъ вїрѣбѣв, таюжє

МАГАЗИНЪ

мужєскои, дамєскои и дїтїннѣи

обувї

бѣзвѣчєнїи чїсєлєннїи мєдєлєми зєслѣ-ги и прївїтєлєствєннїи мєдєлємъ;

тєхѣдїтѣ єє у Львѣвї Рєнѣкѣ чїсєлѣ 9.

Вхѣдѣ чєрєзъ єнїи.

Глєдєєсь учатєлѣ домоового до 3 хлопцѣв вѣ шкѣлѣ нєрѣднїхъ. Влїзшє вѣдѣ-мѣсть у о. Т. Кєкїшє, парѣхѣ вь Дусєновѣ почтѣ Янчїнѣ.

Змѣна льокалю!

Пбдїсєлєнїи мае чєстѣ повї-домїтї, що прїєрѣсє євѣи робѣтнїю краєвєкѣ зъ ул. Гєлїцїи ч. 12 на ул. Ягїлєнєскѣ ч. 8 вь пєртєрѣ. Другїй, головнїи нєлѣдѣ зъ ул. Рєнтєнѣ ч. 2.

Дїєкуєтї Блєв. Рєдїєцїємъ за дєтєсєрїєнїи вгїдєлїи и упрє-мєнїю о нїхъ на далїшє, єстєє вь глєбѣнїи пошєжєнїи.

ДИМИТРІЙ КОВАЛЬСКІЙ прїєлєзѣ мужєскїи

мєшєєє у Львѣвї ул. Ягїлєнє-скѣ ч. 8 вь пєртєрѣ; другїй го-ловнїи вхѣдѣ зъ ул. Рєнтєнѣ чїсєлѣ 2.

Високу прѣвїзїю, встєлїи дѣхѣдѣ, завдєтѣкѣ

пбдєлѣю кєждѣму, хтѣ зєймє єє роз-прєдєлєнє лїсѣвѣ и кнїжкѣхъ вь лїсєлїи на рєтѣ.

Wechselhaus N. FUCHS

Budapest, Franz Deáksgasse 12

Д-ра Е-

гєрѣ бѣлѣє, кєфєтєннїи бдї потѣ трїкотѣи и сѣтїковї, рукавїцѣ и рушнїкїи дє нєтїрєлїи

найдєшевше вь торгѣлїи

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ

Льбѣвѣ, Гєлїцїє ч. 16.

Цїнїкїи на жєдєнѣ дарѣмъ!

Перша повна популярна

ИСТОРИЯ РУСИ

уложєна пбдєлѣ найбѣжїбнїхъ жєрєлѣхъ прѣє. Олєксєндрѣмъ Вєрїєвїнєскїмъ зъ 40 иллюстрєцїи и 2-мѣ малїми истѣ-рїєннїи вь 18 аркушєхъ друку. Цѣнѣ лїшє 50 кр.; вь кра-євїи опрєдѣ 73 кр.

Дѣстєтѣ можнѣ вь тѣхъ „Прѣсѣтѣ“ ул. Орємєнєскѣ ч. 27 и по вѣсѣхъ кнїгєрїяхъ Гєлїцїи и Вєлєкнїи.

Товариство имени Шевченка

(у Львѣвї ул. Акадємїчнѣ ч. 8)

Правда" письмо літер.-політ. рочи. VI, IX, X. и XII.	2— кр.
XI (1878) 2 тома 1 ар.; XII (часть літературна)	— 50
Доповнення до Правди, Ієлєна Франка	1—
„Зоря" письмо літер.-науковєрочи VI (1885) безь бібл. Зорѣ	3—
рочиєнїѣ VII (1887) IX (1888) и X (1889) по	5—
Д-ръ Ол. Огоновскїи. Історїя русск. літерат. I 170 ар., II 3 ар., III 2	2—
Studien auf dem Gebiete der ruth. Sprache	2.25
Бєстємєрїєв: Руська історїя в жєтєннє. 3 томї	1.50
Олєксѣ Вєрєєвѣ. Кєртїна хрїстїєлїтєрїєчнѣ	1—
Дурґомєвїи. Гєлїцїє-русскѣ пєлєчєнїєнїє	— 15
Кузїш. Шєкєспїрѣ тєвїє рєрєкл. ч. I. (днїи. 3 ар. тєпєрѣ)	1—
Хутїрїє пєсїєнїѣ 1 ар. Крашєнїкѣ	— 35
рєдїєкѣчїє. Дѣвбїмъ 10 кр., Яє кєзємъ рѣгїи вїпрєєлєзѣтѣ	— 10
Пѣсїєтїи и опѣвїдїєнїѣ	— 20
Д. Мєлєєв: Руська хєтѣ, Буков. Алѣмєнєхъ	1.20
Нєчѣуї. Пѣсїєтїи и опѣвїдїєнїѣ	— 30
Сѣвїтєлєдѣ украинєскѣи народѣ	— 50
Кєлєдєшєнѣ сїєлѣ	— 80
Нєлїєжєнѣ пѣсїєтѣ	— 20
Нєд чѣрнїи мєрємъ	— 90
Ф. Зєрєвїч: Бѣнѣдїкїїнѣ	— 10
Грїгорїєвїчѣ: Сѣкѣлїкїи кємєдїѣ	— 35
Тєтѣ на зєрчїєнїєхъ, кѣмъ.	— 20
Дрѣзлѣ: Вь гѣстїєхъ дѣбрѣ, домѣ дїшнѣ (опѣв.)	— 50
А. Мєгїлїнєскїи письмо (вїдѣ Зорѣ)	— 50
Горнїцкїи. Орєлєнєскѣ Днѣвѣ, пєрєкѣ стїхъ.	— 35
Гуцѣлѣ и Гудѣлѣ, двѣ кєртїєнїѣ олѣвїи по	— 50
Пєлєтїєвѣ чїсєлѣ „Зорѣ" вь ювїлїєхъ. Русєлѣкѣ Дїєтєрєвѣи	— 50
Апѣрїєчнѣ лїтєратурѣ. Д-ръ Ол. Кєлєтєвскїи	— 35
Прїовїдїї ідєї вь письмѣхъ Тєрѣ Шевчєнкѣ О. Пєртїцкїи	— 35
Нєрѣдїи опѣвїдїєнїѣ Мєлєє Вѣчкѣ I. 35 кр., II. 35 кр., III.	— 32
Олєксєвїи Сєлєнїєннїи	— 12
О рѣзѣнїємъ вѣлєчїєннїи дѣтѣ	— 12
Нєдїєлємєрѣ, апѣстѣлѣ вѣбѣдѣ Мєх. Цєрѣ	— 10
Пѣсїєтїи Нїк. Уєстїєнїєвїчѣ	— 85
Олєсєвїи пєлєчїєннїи Бєлѣдїи	— 10
Стрєстїєннїи чєтвєрѣ Нїк. Уєстїєнїєвїчѣ	— 45
Мєстѣ вєрѣхѣннїи Нїк. Уєстїєнїєвїчѣ	— 35
Мєртѣ Бѣрєкѣ, опѣвїдїєннїи истѣрїєчнѣ Нїл. Грєбѣвїчѣ	— 32
Гєлїцїєнѣ кнїжнїи Острѣжєскѣ, истѣр. опѣв. Ієлєд. Шєрєнєвїчѣ	1—
О вїлєчїєннїи. И. Н. Пбдручїнїкѣ длѣ жєнїцѣхъ	— 30
Тємїи мїєсцѣ вь єлѣвїи О полку Ієгорєвїи, О Пєртїцкїи	1.40
Жїєнѣчѣ нєвѣдїи вь русскїхъ пїєснѣхъ нєрѣднїхъ Нїл. Франкѣ	— 35
Зєлєрѣ Бєркѣтѣ, обрєзѣ грѣмъ. жєтїи Русїи вь XIII П. Франкѣ.	1.30
Зъ рѣжїєнїєхъ краєвїи и нєрѣднїхъ Дєлїєвѣ	— 23
Нє дѣрѣбѣннїи цїлѣ, кємєдїѣ Гр. Грїгорїєвїчѣ	— 30
Нѣє Сєлєтѣстѣгѣ Ієлєнѣ Франкѣ	— 35
Слѣвѣ О полку Ієгорєвїчѣ Ол. Пєртїцкїи	— 80
Сєлєдїєннїєннїи вь дєлївїи Русїи, Ол. Пєртїцкїи	— 20
Обрѣсѣтѣлѣ, пѣсїєтѣ вь рѣс. жєтїи, нєр. П. Дєлєскѣи 2 чєстїи	— 60
Зєкѣнѣ О зєлєнїємъ опѣчєнїю	— 45
Сѣдїєлїєтѣ мєлєи сємїєнїєстѣмѣ, О. Обєчнїи	— 30
Опѣвїдїєннїи. Нїк. Гѣгѣлѣ	— 35
Вєчєрнїи, Нїк. Гѣгѣлѣ	— 10
Грїтѣ. Кєлєшїє, Мєрєує	— 10
М. Ф. Рєлєвїчѣ и русскїи пєлєчїєннїи, Кѣрїи. Уєстїєннїєвїчѣ	— 80
Флєєтѣ, тєгєдїѣ Нѣгѣнѣ Гєтѣ Пєрєвѣ Ол. Франкѣ	1.50
Прѣ рускѣ прѣвїсѣи С. Нєлїєбѣдѣ	— 05

вий абери членів Народної Торговлі повинні бути присутніми і записати на предсідателя зборів проф. Костя Лучаківського, а на заступника о. Іа. Чапелюка. Збори одностайно згодилися на цей вибір.

Проф. К. Лучаківський, подякувавши за вибір і констатувачи, що на збори явилось достатньо членів, як сего вимагає статут товариства, та що достатній оповіщення про збори були в своїй часі в руських і українських газетів українців, запропонував на секретарів п. д-ра О. Кулачківського та В. Лавровського і приступив до порядку денного.

Д-р Костя Левицький, член і секретар Товариства управління, відчитав слухуюче Справозданне Товариства управління Народної Торговлі за рік адміністративний 1890/1891:

Світлий Зборі!

Товариство управління, вибраний загальними зборами в 1. н. ст. листопада 1890 р. по разі перший має честь нині стати перед Світлим збором, щоб зложити справозданне за діяльність "Народної Торговлі" за рік адміністративний від 1. липня 1890 р. до 30. червня 1891 р.

В минулому році адміністрацією удержувала "Народна Торговля" одинадцять складів, центральний у Львові а філіальні в Станіславові, Перемишлі, Тернополі, Дрогобичі, Коломиї, Стрию, Самборі, Сятині, Рогатині і Бродях. В цих складах уторговано 286.233 ар. 70 кр., а доцисавши до того квоти 7.962 ар. 74 кр. в посередництва при світлі в нині, разом уторговано 274.196 ар. 44 кр., то єсть о 19.995 ар. 81 кр. більше як в році адміністративний 1889/90, в котрому разом уторговано 254.200 ар. 63 кр. З поодиноких складів виказалися надлишки торгу: Коломиї на 5.251 ар. 95 кр., Львова на 2.385 ар. 45 кр., Станіславова на 1.292 ар. 20 кр., Самборя на 954 ар. 90 кр., Перемишля на 781 ар. 87 кр., Сятиня на 366 ар. 02 кр., Тернополя на 184 ар. 05 кр., Дрогобича виказавши збитку на 737 ар. 01 кр., а Стрий на 1.341 ар. 77 кр., Рогатиня виказавши збитку на 5.376 ар. 45 кр. а Броди на 5.913 ар. 33 кр. Що до збитку в Рогатині і Бродях повелся ся, що в посередництві році адміністративний 1889/90 склади в Рогатині виступили лише десяти мисливців а склади в Бродях лише восьми мисливців. Взагалі треба зазначити брадний стан піднесення наших торговель а збитки в цих складах дають ся поновити мисливською конкуренцією купцевою а в часті зовсім случайними відносинами.

Поодинокими членами "Народної Торговлі" була свого часу піднесена гадка, щоб філії вивести, бо вони єсть тягаром нашій інституції. Товариство управління уважало за бажане таке поведіння, щоб в нас не позбавити ся філії а лиш у виняткових случаях приступити до продажі філії своїх купців, а передовсім тим людям, котрі в хідом працюють при нашій інституції, в руках котрих спродані склади розвивали ся по мислі цілей нашій інституції, а рівночасно старати ся о отриманні на них місце нових філії.

Цією нашою інституцією єсть не лиш достатучний добрий і дешевий товар, але також розбуджати життя купців між народом в краю дорогою посередництва при звороті і доставі товарів для крамниць а в той напрям мають словати свої обавляти філії "Народної Торговлі". Засвоєння філії одержало би нас бд народу в краю. Засвоєння даліших філії однак бажане Товариству управління на час побільшій, коли дотепершній філії зможуть сильніше стати на ґрунті і току на терміні не мбгь вдоволати жданню патріотів з Золочева і Добромиля, щоб там вше в свій рік отворити свої філії.

Оборот зкладок щадничих представили ся в той спосіб, що в діем 30. червня 1890 р. вносили стан щадничі 108.680 ар., 42 кр. а в діем 30. червня 1891 р. 93.334 ар. 31 кр. Взагалі отже обновили ся стан щадничі в свій рік адміністративний о 15.346 ар. 11 кр., при збитку однак в місяці грудня 1890 р. а в червні 1891 р. вклади перевалили звороті. Змен-

Вз низу під підмогою розляг ся завог голосний ступіть і записав безладний галас. Чи там улави які піяки і ударив головою о ріг лапи? Може чоловік на чоловіка підняв кулак так сильний, що по нахилі его на землю, накрив смітвом і облути напоєм? Може то такий криком закрила там перозуна, босорова забав?

Над зухвалістю галасом шину, в куки, освітленою малою лампою і наповненою запалом черемхо, біда дівчина, в цім утомленій і заплаканим очима, тримала на колінах бою, пікату, веселу дитину. Из за короткої, сполонів одишми тої ети, червона мала рука дитини вилзла злого елементарних, збрунаний та погнетений, а срібний голосок задремів довгим, збитопним сміхом.

У сусідній комнаті протягло засичав канцеляр:

— Ти и-и-хо!

— Ти и-и-хо! — повторила Ізабелла, схилена над дитиною.

Дитина приглушила свій срібний звучний голос і тогостям, коротким пальцем ударюючи о кожду букву, тихо, майже шепотом читала:

— А... б... с...

Пер. Мак

шме вкладах щадничих не уважало нешкористими обавом для нашої інституції, бо тою дорогою управління ся відносення між власними маєтками інституції а маєтками чужими, котрі призначені в надмірній мірі а випадковий несподівано в одній часі — мбгь би порушити правильний хід інтересів товариства. В ділі вкладах щадничих заставали ся управлінням товариства над тим, щоб в дім 1. січня 1892 р. перенести їх в цілості до вряду центрального, щоб зробити простішою адміністрацію тим же вкладами.

В предложеном бізнесі віддано товари по ціні закупки бд дебіторів складів, котрі то послідий представляють по важку суму 36.480 ар. 18 кр. Ся сума збільшила ся бд часу засвоєння "Народної Торговлі" а сама цілість довжини а послідком кредиту, виченого в купецтві. Коли ж позиції довжини віддано до так званих сум, то ж управлінням Товариства уважало колючими приступити до примусового стягання своїх належностей бд довжини, але також зарозити окремий регуляції в той спосіб (§. 14), що "поодинокими особами" може начальники складу уділяти кредити під власною відповідальністю а то не довше, як на тричі діви а то не вище двох пів ар. В случаях укладення згоди між начальником представити справу до поршених дирекції. В той загальній сумі довжини мбгь вше ся також кредити уділені своїм купцям за гіпотечною обезпечкою.

З "Народною Торговлю" як у Львові так і в провінції аботавало в купецтві зносинах: триста п'ятдесят і п'ять крамниць, котрі в послідній адміністративній році в "Народній Торговлі" побрали товарів на суму окол 40.000 ар.

В предложеном бізнесі позиція уділяти членів складів представляла ся в сумі 25.923 ар. 40 кр. Від збільшення числа членів зможеть в великій часті даліший розвиток "Народної Торговлі", повалив значне число членів не лиш піднести повагу інституції на зверх, але дає їй до тривалого розпоряджності капіталу і уможливила даліший кредит а тим самим прискорює більший розвиток при залученню гуртовних умов купців.

Взагалі порівнюючи бізнес за адміністративний рік 1890/91 з бізнесом року попереднього, виходить нижче антивот в 188.175 ар. 64 кр. на 179.072 ар. 28 кр., отже о 9.103 ар. 36 кр. На зменшенні антивот виступили колючі позиції а именно бдписане 10 пр. мобільних вейск складів і устрійства, даліше припадкові позиції а именно готівка в касках і впереді упавчий чини а вбдци діїства вартості товарів на складах по ціні закупки в сумі 126.663 ар. 33 кр. З випадковим 15.346 ар. 11 кр. щадничі, мусьт зменшити ся оборотом капіталу товариства а се обмежило склади торговель. Загальне обпачення стану складів а бдд купецтвім виглядом користі, бо вложений гроші частіше робить, отже приносить більший заробок. Натомість збільшило ся резервний фонд з 4.541 ар. 93 кр. на 5.733 ар. 78 кр. а пенсійний фонд урядників з 841 ар. 72 кр. на 1.025 ар. 67 кр. В порівнянні з оборотом представляла ся користю чистий зиск в сумі 3.230 ар. 31 кр.

Зя самон річ виходить, що особа громадна мусьт поновити златно більший кошти адміністрації, як особа фізична при веденні всякого підприємства і тому сї кошти єсть одним з невіддільних сторін товариства основаних на взаємній допомозі членів. Відчуваючи се добре, управлінням Товариства старань ся о зменшенні коштів адміністрації — розуміє ся однак без порушення інтересів інституції. І діїство кошти адміністрації зменшили ся в послідній році о 911 ар. 84 кр. — помітно значного підвищення чини в деяких складах в порівнянні з попереднім роком. Се зменшенні коштів адміністрації представляла ся се користіше з тим причиною, що в минулому році удержувало вей одинадцять складів а в попередній році два склади виступили лиш часті року. На зменшенні коштів вплинули: вббр двоєх директорів замість троєх, як також очальне розпоряджання вичного персоналу. Даліше обпачення коштів адміністрації може наступити через правильний вимір податків заробкового і доходного і в той цілі дирекції товариства віднесла до краєвої дирекції скарбу у Львові о перевнесенні виміру податків бд вейск складів — до Львова (по мислі закону з 29 липня 1871 В. а. д. 91). Остаточні дані би ся отримати обпачення коштів адміністрації та через зменшенні видатку на оголошення (а нонус). Стан платного персоналу був слухуючий: в центральній вряду два директори, бухгалтер, кореспондент і слуга дирекційні а в вярді складів 8 начальників і 3 записників, 6 касирів лавових і 38 осіб вишого персоналу купецкого, се єсть купецтвіх помічників і практикантів, отже разом працювало 69 людей, котрі побрали титулом платі 19.193 ар. 13 кр. Вей начальники складів і купецтвіх помічників працюючи при "Народній Торговлі" — се молодий наш цвіт купецтві, що виховав ся при самій інституції. Хотини тих людей тєснїше приваляти до нашої інституції і займати їх бізнес розвитком тої ж інституції, Товариство управлінням уважало за бажане запросити вейх начальників складів товариства на першій з'їзді, котрий бдбув ся у Львові в дім 6. н. ст. лютого 1891 року. Зборили на з'їзді начальники виказували свої гадки на зсправах: призначення практикантів, обавованя їх і удержування, піднесення торговель, ціни і якості товарів, і убезпечення персоналу на случай

хороби. Денні з обдесених справ поршених Товариством управлінням а деякі в них, особливо ж справа убезпечення буде поршена на одній з найбільших засідань Товариства. З другого боку Товариство управлінням строго наглядая ведення діла по вейск складах товариства, не руководачи ся тут тількинишими вглядами, а лиш бережливим публічним, народним маєтку. Тому в минулому році бдбували ся часті і несподівані контрольні склади на провінції, а впереді них не лиш члени дирекції але і члени управлінням Товариства: засідники предсідателя Ізабел Вейч і члени Товариства Іларіон Гарасимович а в виняткових случаях старший начальник складів. В часі послідного року адміністраційного усунуло одного начальника складу а двоєх начальників уступило. На їх місце не прийнято нових сил з-поза товариства, лиш своїй молодший персонал. В ділі убезпечки маєтку товариства починав Товариство управлінням можливі заходи, щоб кождий начальник складу мав канцію в висоті 1.000 ар. З касирів лавових дає виміри за-муж а одна заложила свою гарантію у Львові. Нових касирів прийнято дає. Щарим заходами В. Ізабел Вейч належить заводити нове урядженне коматів до склади при складі Львова. Що до тої коматів члени Товариства були тої гадки, щоб в уряді бддла виміри того рода коматів у Львові, а наколи би мислі того коматів доходу не приносила, значути в в бддла опадати кошти адміністративні.

Загальний оборот в нас "Народною Торговлю" за рік адміністративний 1890/1891 представляла дуже поважну квоту: 937.599 ар. 14 кр. Се резултат, до якого добилася перша народно-економічна інституція "Народна Торговля". Горачим бажанєм управлінням Товариства єсть даліше розвивати ся народну інституцію, щоб она обгорнула цілий край та стала вбддл селізон, християнської інституції купецкою. До зсвоєння тої дії за мало сил самих членів управлінням Товариства. До того треба сподіватися вейх верств руского народу в край.

Оський рік виступав "Народною Торговлю" се явний доказ, що сї інституції може хосенно розвивати ся. Коли ж она впрола горачим бажанєм руского народу, то в даліший в розвиток залежить бдд сил та духа народу!

Предлагаючи світлому збору бізнес за адміністративний рік 1890/1891 з чистим зиском в сумі 3.230 ар. 31 кр., на підставі §. 46 а) і г) статута прому: Світлий зборі звольте прийняти до своєї відомости справозданне управлінням Товариства адміністративний рік від 1. липня 1890 р. до 30. червня 1891 р. а рівночасно уповажити управлінням Товариства до підляу чистого зиску по мислі §. 62 а) і к) статута товариства.

Над сям основним справозданєм не забрав нікого голошу і збори прийняли справозданне одностайно до відомости. Рівнож не жадано ніяких виносень що до поодиноких точок бізнесу.

Приступило до другого точи порядку денного і п. Григорій Врецьон а як член центрального комітету контрольного відчитав: Справозданне контрольного комітету центрального о діяльності управлінням Товариства і стані товариства "Народна Торговля" у Львові за адміністративний рік 1890/91, а именно за час від 1. липня 1890 р. до 30. червня 1891.

Комітет контрольний, підписав на предложеном бізнесі контрольний світово до діе центрального складу у Львові, каскаєрїю і діе діловодство, але також брав участь в засіданні управлінням Товариства і контролював тим спосібом цілу діяльність Товариства, дирекції і персоналу.

Кождо четвертою комітет контрольний переходив тощо вей позиції касової підручної книги, аванс "страццю", порівнування приходу з розходами і перевірявання вейх у касових юкстах, де побрїмо виписаний кождий прихід і розхід. Провірявання стан каси в книгах переписувано за кождим разом готівку в касі і готівку, вложону в грошех, цінних паперах і купонах; крім того переглядав і перевірявав менш підручні книжки, в котрих вписувано почтові і скарботорські видатки та оплати. Кождо разу комітет контрольний зважовив виказаний суми в касі і в книгах вичини вбддл з діїстивим станом каси в готівці.

Контрольний комітет брав участь у переведенні інвентур в центральній складі, а в своїй часі переглядав і вивентури філіальних складів. В свій рік, в котрий нині аде ся справу, вбддл готівки в центральній складі переведено дає вивентури, в Станіславові три, в Перемишлі дає, Тернополі чотири, Дрогобич дає, Коломиї дає, Стрию три, Сятині дає, Самборі чотири, Рогатині дає, Бродях чотири. При амій начальників у Тернополі, Самборі і Бродях роблено також вивентури, тає що в тих трьох філіальних складах були аж чотири вивентури. Вивентури філіальних переведено всюди в присутності виделюваного директора центрального складу або в присутності виделюваного члена Товариства. Вивентури вей підписані начальниками складів і контрольними комітетами.

Активні сегодішнього бізнесу складають ся з готівки в нас центральній і у філіальних, з товарів по ціні закупки, а дебіторів або довжників за посередичення між ними а фабриками, з мобільних і устрійств та з чиниш впереді заплачених. Готівки в центральній і філіальних касках єсть виведені у головній книзі на основі юкст у центральній і на основі рапортів з філіальних складів, присланих два рази ко місяця, а провіряних а

підписаних мисливцями комітетами контрольними. Готівка бізнесу в загальній квоті 4.617 ар. 14 кр. єсть зиском вбддл з книгами в касових рапортах і в готівках книгах. — Квота 126.663 ар. 33 кр. представляла діїство вартості товарів по ціні закупки, а дозвимо того єсть фактури, переведені тощо в головній книзі і вивентури, переведені у вейск складах. Кождо позиція ціни кождо товару єсть згодна з позиціями, укладеними у книгах товарних і остаточно в головній книзі.

Комітет контрольний переглядав спис дебіторів центрального складу і філіальних складів. Дебітори центрального складу єсть довжники за товари, які при посередиченні центральною торговлю бддла просто з фабрик. Ними єсть переважно церковній братства і деякі поодинокі люди, залучуючі в вбддл. Дебітори у філіальних складах єсть довжники складів за побраними товарами. Ними єсть переважно сільські крамници, або товариства або поодинокі личності, виванчий становиском і довір'ям. Дебітори загальною вичини товариству нашою поважну квоту 36.480 ар. 18 кр. Они єсть в ділі в листах і вивагати головного складу та філії.

Квота 9.756 ар. 39 кр., котра представляла стійність мобільних і устрійств вейск складів, укладена єсть в головній книзі, тає само і в горы заплачений чини в сумі 1.556 ар. 24 кр. Вбддл переконав ся контрольний комітет, що загальний дохід сягає діїство квоту 179.072 ар. 28 кр.

На пасивні складають ся позиції: фонд резервового і пенсійного, уділи членів, податки, невіддлї діїденди, етемдлїх належностей, бжучий рахунок кредиторів і щадничі. Контрольний комітет провіряв і рубрику пасивів і переконав ся, що кождо позиція пасивів бізнесу рівнож згодна з позиціями у головній книзі, що кошти адміністрації центральною торговлю і філії єсть діїство до високоці виказани квот, що проценти щаднич вичинено, що кошти фондів процентують ся в обороті торговель, — словом, що пасивні сгачують бддл суми 175.841 ар. 97 кр., та що тим спосібом зароблено на чистий зиск в сумі 3.230 ар. 31 кр. Заслуга то головку управлінням Товариства, котрий на своїх засіданні обдумував, в вей спосіб побільшити товару у складах і піднести рух вей торговлі загальною. В той цілі вибрав навіть окремі комісії спеціальні.

Контрольний комітет єсть свідком, що управлінням Товариства шире бддл о поступ вей розвиток торговель, та що бухгалтеря торговель веде вей книги дуже чисто, старанно і вбддл.

Тому вносить: Світлий зборі звольте управлінням Товариства уділяти абсолютну, а п. Волошиневича, як бухгалтера, за вивентури заслужене признає.

Над справозданєм комітету контрольного рівнож не було ніякого дискусії і збори дали абсолютну Товариству управлінням а п. Волошиневича, бухгалтера, висказали признає за совісну працю.

Діє слухуючий точи порядку денного поагодив загальні збори в сей спосіб, що означав висоту мари презенційної для членів Товариства управлінням на 1891/92 р. на 3 ар. (так само як і в минулому році) а до центрального комітету контрольного вибрани п. Вас. Тисовського, Гр. Врецьону і д-ра Олек. Кулачківського. [П. Ізаб. Шухевич оповістия резултат саругіні: На 38 голосуючих одержав: п. Тисовський 37, п. Врецьона 36 а д-р Кулачківський 31 голосів.]

При п'ятій точці порядку денного: Внесення членів — поставив д-р Дідошак вносення, щоб Товариство управлінням поставив на слухуючих зборах загальних предложення, в якіх спосіб виганорудити контрольний комітет з вей труд. Мотивуючи свої вносення, зазначав д-р Дідошак, що бддл трудів в совісного познания обавляв зб сторони контрольного комітету зависити розвиток інституції. Бм ж комітет контрольний був на засіданні Товариства а при тоїм се і повинні контролю, то годять ся, щоб признати ему якусь виганоруду, тим більше, що мари презенційної, яку має Товариство управлінням, статуту товариства не признають комітети контрольному. — Над тим вносенєм виказалась довга дискусія. Вей загально признали нагу діяльності комітету контрольного, але з другої сторони а зазначили, що комітети контрольному признають статуту 3% тантими з зиску, та що годять дуж розкидати грошех. Рівнож піднесли голоси, щоб на Товариство не накладати же вей гро обавляв виганорудити зб предложенєм що до виганорудити комітету контрольного, а лишити довільній розвазі Товариства, чи взагалі труді комітету контрольного варт виганорудити чи нї. Вбддл прийнято вносення д-ра Дідошака в замїткою о Зелського, щоб комітет контрольний являв ся на засіданні Товариства.

Друге вносення проф. М. Пачовського було тог змбт, що добре було би, если би по книжках до склади при Народних Торговлях, а именно при Львівській складі, були в дії газети руські і може єсть одна польська. Против сего вносення піднесали замїткі лиш зб огляду на се, що преувертата газет для вейх філії вивела би поважну суму кількості ар. а на такі видатки годь рїшити. Вбддл збори прийняли вносення п. Пачовського вей форм бажання виказаного до Дирекції Народної Торговлі.

На тоїм засіданні загальні збори, а проф. Лучаківський і о. Дудкович попрачали короткими словами присутних членів.

Именования, перенесения, конкурсы и пр.

— Именования. Краева дирекція скарбу именува-ла претендента для податку бдз цукру Стан. До-сковского офіціаломъ. — Краева рада школьна именувала Ив. Волова дійснимъ учителемъ при школі сѣлянской въ Грушеничахъ.

— Конкурсы. Выдѣла красныя розноуе конкурсы на 21 отісѣній въ фундаціи бдз. п. епископа Альба-іа Пукальского рѣчно по 100 ар. въ рѣчницѣмъ до 15 н. ст. падолиста. — За тымъ-же рѣчи-цею розноуе выдѣла красныя конкурсы на одну стипендію фундаціи Іос. Черкавского рѣчницъ 200 ар. — Дирекція почты и телеграфовъ оголо-шуе конкурсы на посады експедиційныхъ почтовыхъ: при урядѣ почтовомъ въ Стриганцяхъ повѣта томиакого въ платню 560 ар. и въ Слѣбницѣ повѣта грабдовского въ платню 510 ар.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 22 жовтня. Комісія залѣзнична вызначила пос. Билиньского на референта справы удержанія залѣзничнѣ Короля Лю-лика. — Комісія бюджетова полагодила деякі титулы міністерства справъ внутрѣшнихъ и припала резолюцію Рутовского що-до ре-гуляцій рѣкъ въ Галичинѣ.

Берлинъ 22 жовтня. Король румунскій привде слѣдующого тижня. Румунскій на-слѣдникъ престола має заручити ся зъ кн. Единбургскою.

Парижъ 22 жовтня. Архіепископъ зъ Е має ставати передъ судомъ за се, що сирот-тивъ си обѣжникови міністра Фаліе въ справѣ паломництвѣ до Риму.

Лондонъ 22 жовтня. Times доносить, що въ черниговской губерніи лучились по-громы жидовъ.

Вѣдень 22. жовтня. На засѣданіи пала-ты посолъ пос. Билиньскій ино председа-тель комісії промисловои поведомивъ, що въ внесенія що-до змѣны истинного закона промислогова бдано одному референтови, который вскорѣ предложитъ свои внесенія. — Пос. Гаекъ поставивъ наглице внесеніе, що-бы комісія промислова до трехъ мѣсяцевъ предложила справозданіе о змѣнѣ закона що-до недѣльного одпочинку. Палата одкинула се вне-сеніе, за котрымъ голосували лишь молодѣ-Чехи и антисеміты. — Пос. Шлезингеръ высказавъ бж-жаніе, чтобы до комісії справедливѣе роз-дѣляно мандаты. — Пос. Экспертъ мотивувавъ свои внесеніе що-до реформы закона о при-вилеяхъ.

Надѣслане.

Д-ръ Евгений Олесницкій

отворивъ

канцелярію адвокату

въ Стрию

при улицѣ Мицкенича (давнѣйше Колѣбовѣ) въ каменницѣ панѣ Варабашевон на 1-омъ поверѣ.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ!

ОКУЛИСТЪ и ОПЕРАТОРЪ

школы вѣденской и берлянской

Д-ръ Д. Меллеръ

ординуе бдз 9—12 и бдз 3—5 години ул. Ягайлоньска ч. 13. II. пов.

Найдешеніе жерело предметѣвъ ок-тинныхъ у Львовѣ

пѣдъ „КОПЕРНИКОМЪ“

ул. Театральна ч. 6 (пѣдъ св. Духа)

напротивъ головного оврагу.

Окуляръ, шпекеръ, барометръ, термометръ, микроскопъ, малымъ асортативъ

рабѣнцѣвъ, и т. п. по цѣнахъ найдешеніихъ. Репара-ціи найдешеніе и найскорѣе.

Замовленія въ провінціи адресуютъ: „Новый оптикъ“

пѣдъ „Коперникѣмъ“, ул. Театральна ч. 6 у Львовѣ

Цѣна абѣма и другихъ продуктѣвъ.

20. н. ст. жовтня 1891.

Львовъ: Пшеница 10.— до 10-80, жито 9.— до 9-50, львівъ 6.— до 8.—, овесъ 7.— до 7-50, горохъ 6.— до 10.—, вика —.— до —.—, рѣпакъ 13.— до 14-15, львівка —.— до —.—, конюшина чер-вона 35.— до 45.—, конюшина бѣла —.— до —.—, конюшина шведка —.— до —.—, жѣлъ бдз 55.— до 60.—, ар. за 56 килѣ въ Львовѣ, оквитъ за 10,000 литрѣвъ 18,50 до 19,50 ар.

Тернополь: Пшеница 10.— до 10-75, жито 8,90 до 9-40, львівъ 5,90 до 7.—, овесъ 6,50 до 7.—, горохъ 6.— до 11.—, вика —.— до —.—, рѣпакъ 13.— до 13.—, львівка —.— до —.—, конюшина чер-вона 40.— до 45.—, конюшина бѣла —.— до —.—, конюшина шведка —.— до —.—

Подолячска: Пшеница 9-75 до 11.—, жито 9.— до 9-50, львівъ 5-80 до 7.—, овесъ 8-40 до 7.—, горохъ 6.— до 11.—, вика —.— до —.—, рѣпакъ 13.— до 13-25, львівка —.— до —.—, конюшина чер-вона 40.— до 45.—, конюшина бѣла —.— до —.—, конюшина шведка —.— до —.—

Ярославъ: Пшеница 10.— до 11.—, жито 9-25 до 9-60, львівъ 6.— до 8.—, овесъ 7.— до 7-75, горохъ 6.— до 10.—, вика —.— до —.—, рѣпакъ 13.— до 13-50, львівка —.— до —.—, конюшина чер-вона 40.— до 46.—, конюшина бѣла —.— до —.—, конюшина швед. —.— до —.—, тимотка —.— до —.—

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“.

Портретъ епископа д-ра Юліана Пелеша

пѣдъ оригиналу Вох. Чеховича

въ гелиографічній репродукціи въ розмі-рахъ 48/64 смт.

ХХ по цѣнѣ 3 зр. ХХ

(якѣ въ пересылкою.)

Можна набути черезъ редакцію „Дѣла“.

ИЛЮСТРОВАНЪ

ЖИТІЯ СВЯТЫХЪ

на кождый день въ році

продають ся опранный по 3,70 ар. въ пересылкою почтовою. Безъ пересылки и опранны по 3,20 ар. Дѣстати можна у Львовѣ въ книгарни Стари-польской; въ Тернополѣ и въ Станиславѣвъ въ торговлѣ п. Стаховича; въ Коломиѣ у о. П. Ла-ского; въ Стрию въ Рускомъ Каспѣ. Для ча-тальни Братствъ церковныхъ и бдѣйшихъ се-лянъ и мѣщанъ цѣна обижнае до 3 ар. 50 кр.

Всякій зголошенія приймае издавецъ о. Евгений Гизаръ у Львовѣ

площа св. Юрія ч. 5.

Д-РА РОЗЫ БАЛЬСАМЪ ЖИТІЯ

есть уже болѣе лѣтъ 30 лѣтъ знане, травленіе, апетитъ выхлѣвочке, бдѣванія усуваюче и лѣгодно развѣвляюще

средство домсва

Вѣкина фламинка 1 ар., ма-ла 50 кр., почтою о 20 кр. болѣе.

Вся части опакования мають

сво павѣщеніе марку охоронку

законно депозитовану.

Склады по всѣхъ анти-пахъ Австро-Угорщины.

Таковыя можна купити:

Прагску универсальну масть домову

Она пѣдѣла книжкѣхъ досѣдѣвъ знаменито полаго-дну чистѣне, трауляцію и загонѣе поранѣнѣхъ мѣсъ а хрѣтъ того дѣла усмирнѣе и розкладѣе бѣла. 3700 14—50

Въ досѣхъ по 35 кр. и 25 кр. почтою 6 кр. болѣе.

Вся части опакования

мають сво павѣщеніе мар-ку охоронку, законно

депозитовану.

Главный складъ

В. Fragner, Prag,

Nr. 203-204, Kleinseite, Apoth. zum schw. Adler.

Россылка почтою що дня.

Пѣзды залѣзничй

пѣсля часу такъ званого „средно-европейского“

бѣдъ 1-го жовтня 1891.

Вѣдхадять зѣ Львова.

Въ напрямѣ до Стрия: 5,50 рано. Пѣздъ особ. до Стрия, Хирова, Нового-Санта, Лавочного, Мун-кача, Будапешту, Станиславѣва и Гусатина. — 10-14 передъ полуднемъ. Пѣздъ особый до Стрия, Хирова, Сухом, и Станиславѣва. — 7-48 въ вечерѣ. Пѣздъ особый до Стрия, Лавоч-ного, Мункача, Будапешту, Хирова, Сухом, Ста-ниславѣва и Гусатина.

Въ напрямѣ до Черновѣцъ: 4-48 рано. Пѣздъ особ. до Станиславѣва и Коломиѣ. — 8-40 рано Пѣздъ особый до Станиславѣва, Черновѣцъ, Ясѣ, Букарешту и Гусатина. — 3-54 по по-лудни. Пѣздъ особый до Станиславѣва, Чер-новѣцъ, Ясѣ и Букарешту. — 9-48 въ вечерѣ. Пѣздъ особый до Станиславѣва, Черновѣцъ, Сучавы и Гусатина.

Въ напрямѣ до Вѣлци: 8-40 рано. Пѣздъ мѣшанный до Вѣлци и Сокала. — 5-40 по полудни. Пѣздъ мѣшанный до Равы рускои.

Приходять до Львова.

Въ напрямѣ въ Стрию: 5-31 рано. Пѣздъ особый въ Сухом, Хирова, Станиславѣва, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрия. — 3-10 по полуд. Пѣздъ особый въ Сухом, Хирова, Гусатина, Станиславѣва и Стрия. — 11-12 въ ночи. Пѣздъ особый въ Нового Санта, Хирова, Гусатина, Станиславѣва, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрия.

Въ напрямѣ въ Черновѣцъ: 6-17 рано. Пѣздъ особ. въ Сучавѣ, Черновѣцъ, и Станиславѣва; — 1-23 по полудни. Пѣздъ особый въ Букаре-шту, Ясѣ, Черновѣцъ, Станиславѣва. — 7-23 въ вечерѣ. Пѣздъ особый въ Букарешту, Ясѣ, Черновѣцъ, Станиславѣва и Гусатина. — 11-22 въ ночи. Пѣздъ особый въ Коломиѣ, Станиславѣва и Гусатина.

Въ напрямѣ въ Вѣлци: 7-50 рано. Пѣздъ мѣшанный въ Равы рускои. — 3-46 по полудни. Пѣздъ мѣшанный въ Сокала и Вѣлци.

Авѣшъ розкладу вѣдъ на пѣлахъ залѣзничнѣ державныхъ въ Галичинѣ дѣстати можна на кождой стаціи по цѣнѣ 6 ар. на примѣрникъ, — а книжочка въ форматѣ книженѣвъ по 6 ар. за штуку.

Коли годиникъ часу средно-европейского по-казуе годину 12-ту, то всѣмъ годиникъ: въ Чер-новѣцѣхъ 12-45, въ Подолячскахъ 12-44, въ Сучавѣ 12-44, у Львовѣ 12-35, въ Будапештѣ 12-16, въ Вѣднѣ 12-06, въ Празѣ 11-53.

ИЛЮСТРОВАНА

БІБЛІОТЕКА

для молодѣи, мѣщанъ и сѣлянъ

пѣдъ редакціею Ом. Поповича

выходить вже 7 рѣкъ въ Черновѣцѣхъ мѣсячными книжочками и кошче на рѣкъ (12 книжочекъ)

только одинъ зр. ХХ

Подобикой книжочки „Бібліотеки“ вы-сылаетъ редакція на показъ даромъ.

Адреса: „РУСКА БЕСѢДА“

въ Черновѣцѣхъ, улицы Петропчѣ ч. 4.

Oesterreichisch-ungarische

Finanz-Rundschau.

Въ сѣтъ тижневно появляющій ся журналъ має публика газету, котра слѣдитъ весьма уважно въ подѣи на торѣ эффектами и подѣе ихъ въ обективный способъ. Ка-питалисты и властители планерѣвъ мають нагоду добре поинформироватись о всѣхъ, що має выхлѣвъ на ихъ майно. Спекулянтъ же має нагоду найти указку, актъ ему добре поступати. Подѣи на величезномъ торѣ эффектами загально интересуютъ, такъ что для каждаго важнымъ есть мати тѣ односны ясно выложенъ.

Числѣчи на велике розширеніе газеты, ставляеся цѣна пренлаты за 52 часѣхъ лишь 1 зр. на рѣкъ. Подписана администрація готова вѣмъ, що цѣкаві на се предприемство, выслати числа на показъ оплатно и даромъ.

Администрація „Oesterr.-ungar. Finanz-Rundschau“

Wien, I. Bezirk, Wallnerstrasse Nr. 11.

Новѣсть!

ВОДА

МАРШАЛКОВСКА

вынаходу

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

фляконъ 50 кр. и 1 зр.

Новѣсть!

РУ.

канички, шовковій, серпичъ, сапѣннѣй досѣи, лѣвтанки и шѣрняи штаны, — простирала, бѣлѣжъ, сушеніири и въ-выробы рукавичничъ

поручаетъ найдешеніе

2537 ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львовѣ, Галичка ч. 16

Цѣники на жадање да ромъ.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опрочентовуе ихъ по

4 1/2% на рѣкъ.

2319 84—?

Иллюстрованный Календаръ Просвѣты

на рѣкъ 1892.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 60 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и въ всѣхъ болѣ-шихъ складахъ.

Ученикъ 6, 7 або 8-ой кл. гімназіальной або униченый гімназіальотъ може одержати приватну лекцію въ Поте-личѣ. Почта въ мѣсци; адреса: Дубъ.

Глядаеся учителя домового до 3 хлопцѣвъ зѣ школъ народныхъ. Близна вѣдо-мѣсть у о. Т. Кекіша, пароха въ Дусанѣвъ почта Ячинѣ.

На свѣта

На свѣта

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найважливіших поштів“ виходить як вівторок, і як вівторок і п'ятницю на черговий разок з „Діло“.

Предплата на „Діло“ приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, і Баро мистецтв у. Карла Людвига 9. у Відні М. Дукес, I. Schülerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelk, I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі М. Haaseenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і залежність за номерами платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком з Австрії: на границю: на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар. на пів рік . . . 9 ар. на пів рік . . . 12 ар. на чверть року . . . 4 ар. 50 гр. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 1 ар. 50 гр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів рік . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 35 гр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підк. ч. 24 у. Баторія. — Гукоси звертати ся лише на попередньо-австрійський. — Рекламісти неоплачують абз. від порта.

Поодинокі чиселю 8 ар. а. в.

Оголошення приймають ся по ціні 6 ар. від одного стрічки нумерованої в рубр. „Надбавка“ по 20 ар. а. в. Подати чиселю за по 10 ар. від стрічки.

Зь днесь 1 жовтня розпочав ся четвертий квартал сегодочного видавництва „Діла“. Просимо о найшоршу сплату заборгованості і надсилання передплати!

Рада державна.

На початку вчорашнього засідання палати послав по. Романчук — на підставі ухвали єдиного — мотивував своє нагальне внесення в справу побільшення числа членів комісії для реформи виборчої з 24 на 36, так щоб всі сторони мали свою національну репрезентацію в комісії. По. Романчук зазначив, що Русини не мають в комісії свого представника.

По. Барайтер заявив в ім'я свого сторони (німецькі націоналісти), що хотів би підтримати це внесення.

По. Герольд в ім'я молодого-Чехів вложив таке саме застереження і додав, що всі комісії повинні бути врівноважені паритетом. Відтак жалувалися, що Чехи не суть так численно репрезентовані в комісії, як се повинно бути відповідно до числа їх населення і жадані, щоб вже раз за разом теперішню несправедливу порцію, побла котру одбувають ся вибори до комісії.

По. Планер в промові, повній софістерики намагався оправдати, чому ліві не може за тим же внесенням голосувати. Вибори до комісії відбуваються на основі порозуміння між сторонами і годі відступати від того в тій же справі, тим більше, що ця справа єсть також внутрішньою справою кола польського.

По. Кайцль заявив, що вибори до комісії укладані на підставі прийнятих умов дискредітують гідність палати.

По. Планер зробив замітку, що число 24 членів в комісії для реформи виборчої єсть достаточне.

По. Кайцль зазначив, що пристав би на се число членів в комісії, если один з членів відступить свої мандат в користь Русинів.

По. Тільшер встановив внесення, щоб над тою справою голосувати поименом. За внесенням Тільшера голосували молоді-Чехи, німецькі націоналісти і австрійці. Серед молодих Чехів настало велике невдоволення з результату того голосування, бо маравак Чехи голосували против поименомного голосування.

При поименомному голосуванню однією внесенням по. Романчука 88 голосами против 77. За внесенням голосували молоді-Чехи, німецькі націоналісти, австрійці, моравські Чехи, Русини і кілька послів з більшої частини. Польки голосували против внесення — лише деякі, як Щепановський, Леваковський, Соколовський, Вайгель, Гітшові і Потоцькі, вийшли підчас голосування з сали.

Зачалась спеціальна дебата бюджетова.

Прийнято без дискусії татув 1 і 2-й „добрі цесарські“ і „дипломатичні кабінетні“.

При татув „рада державна“ жалувалися ся молоді-Чехи. Взяв за собою на несправедливий односини і склад парламенту, який просто в теперішній вид відстрашує. (Тут зазначив передсідатель бесідники до порядку.) Відтак домагався загального права голосування, щоб витворити правдиву репрезентацію народу. Жалувалися, що в Австрії право інтерполяції і петицій не існує, бо на інтерполяції правителю рідко або цілком не відповідає, а як полагати на резолюції о петиціях, сего ніхто не знає. Тому доки не треба зміняти регуляції, щоб правителю мусило відповідати на інтерполяції або бодай раз в році давати справу в покладженні петицій. Вкінці підвів, що акустика сали рад державної дуже лиха, а що чеські промови не стенографують ся та не долучають ся до протоколу.

Слідуючі бесідники по. Фуєс промовляли в тій самій думці. — Гр. Тафеє признав ті хибні і преріжні зв'язки. — Антисеміт по. Шлезінгер жалувалися на теперішній спосіб виборів до комісії, при котрих праві конаєкції меншості парламентарій. — Промовляли ще послы Вахатий і Мезиняк — а відтак прийнято сей татув.

При татув „рада міністрів“ жалувалися по. Промберг, що єдином оцінкою не згадує нічого про позбавлення платів урядників при міністерствах.

Міністер Штайнбах заявив, що перші проби позбавлення доз урядників вже почалися і певно на тій же основі ся, воби лише гроші буди.

По. Воганка домагався ся, щоб в Празі виходила чеська газета урядова, — а відтак прийнято сей цілий татув.

Довша дискусія виникла ся при татув „фонд диспозиційний“.

Молоді-Чехи по. Спіндлер зазначив, що буде голосувати против фонду диспозиційного. Чехи не погодяться вийти на розмежування територій лівих, іменом наважувалися до дискусії в Ліберці, де ліві і поліції стояли по стороні галабурдників. Ще кілька таких сцен, і цілі Чехії буде встановлено боротьбу в національній гоні.

По. Барайтер зазначив, що єго сторони буде голосувати против фонду. Правителю, котро оцінює ся на таких більшостях, могло би залишити цілком ту рубрику, котра мовить єсть завою довіри.

Гр. Тафеє зазначив, що вже 13 раз промовляли в тій справі і за кожним разом мовили, що фонд диспозиційний не єсть для него kwestією довіри а лише звичайною рубрикою бюджетовою.

По. Планер зазначив, що супротив тепер існуючих односин також не узав

жає-се справи за kwestією довіри. Відз і єго сторони, голосуючи тепер за бюджет, тим же висказують ліві, що змінилися обставини. Відтак виступав по. Планер против „чеських пересадних домагань“ і представляв, як молоді Чехи ведуть боротьбу против держави. Обов'язком правителю єсть, стати перед чеським народом і ясно сказати, що єсть, що тепер, для ся, ті агітації, суть пагубні для держави. В Чехії иде до-що раз горшого і то не лише що-де угоди, але і взагалі в загальних суспільстві.

По. Герольд признав, що ситуація в Чехії напружена і що правителю повинно щось зробити для заспокоєння справедливих жадань чеських. Бесідники зазначили, що вярбав Чехів для династії і держави повинна би їх абольвати від служби таких тарат по. Планера.

По. Кайцль заперечував против впречення, мов би Чехи були ворогами держави. Суть вони лише ворогами теперішнього устрою і теперішнього правителю. Таки Чехи жадають до того, щоб бажав Гр. Гоєнварт, с. є. розширення автономії, а чи Гр. Гоєнварт був також ворогом держави?

На тій же закінчилась дискусія і фонд диспозиційний прийнято значною більшістю.

На початку засідання промовляли правителю проект зміни ординації виборчої до ради державної; § 13 ординації що до округів виборчих з меншою посылкою в Галичії буде такий: Ярослав-Радимир-Сявва-Порохичів з м'якцем виборчим Ярослав; Чешавський-Любачівський з м'якцем виборчим Чешавський.

Слідуючі засідання палати послав відбувався п'ятий.

Справа зміни ординації виборчої в тій же намір, щоб громадам більшості признати право безпосереднього голосування — вирішила на перше місце яке хоч би за-дала того, що правителю зазначив, як єсть kwestія політична, котро тизати в теперішній порі дуже не на місце, і що одні парламентарі сторони, підтримують тепер правителю, Навч р'шучо напирати на покладження тої справи, а другі сторони, Полки заявили супротив не р'шуче становили опозицію. Справа поки-що була порушена лише в комісії а бодай в поодиноких кількостях. Ми подали вже коротку наду про дискусію над тою справою, викликаючи внесенням по. Романчука, в код польський, тепер же коли Н. Реформа побігла більшості про ою дискусію, повторимо за нею же раз ту характеристику наради коли польського.

Н. Реформа пише: кожний чоловік справді повинен признати, що жадання по. Романчука було оправдане і тому належить ся публічне признає послы Леваковського і Соколовського, котрі їх підтримали, та послы дров Вайгеля, Щепановського, Потоцького і Едвардо Гітшові, котрі разом згаданими

двома послы голосували, щоб вдовольнити бажання Русинів.

По. Леваковський підтримав жадання Русинів, поспитався зарозуміти, чи Гр. Стадницький зробив се нещастие заважання в комісії іменем кола.

По. Яворський сконстатував, що коло що нічого не поробишло в тій справі, але директиві польським членам комісії виборчої могла удріти комісія парламентарія кола.

По. Пининський був гадки, що комісія парламентарія добра дала директиву. Єсть противний жаданню Русинів, гадає одинок, що треба вказати по. Романчука, що при тій же не руководжено ся ніким у передженим супротив Русинів. Они мають можливість і нагоду говорити о справі виборчих деінде, н. пр. в галицькій сеймі. (Цілий справді справедливо замічає корреспондент Реформа: — Відз коли-же то сейм галицький має право зміни закона виборчого до ради державної?)

По. Чайковський був той само гадки.

По. Соколовський був за признає Русинів одного м'якця в комісії виборчої, хоч би в огляду на акцію угоду в краю, котра би в наслідок того потерпіла шкоду.

По. Хмариновський протияв ся сему за-дала того, що Полки не узають безпосередніх виборів а Русини свого часу підтримали безпосередній вибори.

По. Биджейович полемізував з по. Соколовським і протияв ся, щоб Русинів допустити до комісії.

По. Давид Абрагамович був противний жаданню Романчука а мотивував се так: До гармонії з Русинами треба не лише добрий воля з нашої сторони, але також і з Русинів. Сего не було. Они-же завоюють ся в рад державній яко дубину репрезентації галицької. Вкінці придержуваясь гадки висказав в престолий бесід і тому повинні ми омирати всякі драматичні kwestії.

По. Руховський був гадки по. Хмариновського.

По. Вольфарт р'шучо зазначив ся, щоб відкинути жадання руского клябу.

По. Пининський (Цілий було би знати, який — Прим. Ред.) по. Яворського коло відкинувши жадання руского клябу всіма головами протав голосів шести послів, згаданих вище.

В кількі консервативних послів при нарадах над реформою ординації виборчої показався значна різниця в поглядях поодиноких фракцій. Клерикали в Австрії горькими завалили через послів Добльгеммера і Ебенгоха, що мусять наставити на виповнення бажань своїх виборців. Хорвати в Далматині вказали на несправедливість свого правно державного становища і заявили, що будуть індивідуальні супротив сего цілого kwestії. Німецькі клерикали з Тиролю агітували принципіально на безпосередній вибори в сільських громадах, але поставили умову, щоб кожда громада була м'якцем ви-

1) Крылате слово.

Начерк Н. Потапенка.

I.

— Ох, лишенько-ж мов! Вже то ти нічого розумно не вмієш зробити! І жно же чоловік на світ, п'ятдесят років р'к'б'т живе, а нічого не навчить ся... Лехо та й тільки! А ще титар, староста церковний! Не розумію, як яки ласки тебе тільки вибирають. О, Господи, прости мені гр'х!

— Хе-хе-хе! Як яки ласки! А ось в такий ласки, що вкази тай вибрати. І не то, щоб яки, а на четверте трітьє... І похвалю неписьмо маю. А похвалю неписьма даром не дають. А ось тебе не вибрати, тому що ти баба; баб не вибирають і похвалю неписьма тоб, хоч яки в туй гордай, ніколи не дають, бо ти знов же таки баба... Хе-хе-хе!

— Та ти мені не доказуй, сама знаю, що я баба. А ти скажи, чи гарно ти батюшну просив?

— А зв'язно — гарно. Яв треба. Кажу: Батюшко, ми би вами всею душею, так би вже владувалися, що й сказати не могу, ось як би владувалися. Ціло би, кажу, життя згадували!

— Ну, а б'з?

— А б'з мені відповідає: І рад би, каже, Омелько Григор'євичу, та не могу, бо старий уже я. У тебе, каже, народі несь буде п'яти, а я, самі знаєш, не вживаю, бо старий уже... Що-ж, я тільки, каже, другий пошунти буду... Старий уже...

— Гм... А у Скорохода так був! Скороход, можна сказати, простий мужик, а б'з у него був, а ти — титар... Яв же с'так? Скорохода тепер по цілий селі трубити: „а у нас батюшка був, а у нас ба-

тюшка був!“ А тепер ще додасть: „а у титар не був, до титар не поймав!“ Ось який в тебе недотеп! Господи, прости мені гр'х!

— Е, нехай собі горіє! Тй же горіє, — гордо забили. А за те у нас буде старшина і п'сарь сказав: — неписьменко буди! Учитель — так тй навчить аз великою радості! Ну, про д'ка, Андрона Андронича, і говорити нічого... Нй, а знаєш, хто те об'цяв ся прийти? І то найближчий...

— Чи не церковний сторож Сидорка на закуску?

— До там — сторож. А об'цяв ся прийти сам п'сарь урядничий...

— Ну?

— Що-ж, а в тй м'якці не встав! Я вго, можна сказати, зговети за якийсь хв'т просто серед дороги. Он гав'з верхом в Буцльовку, — там на першій день правили мужики шинку розвели і шинкаря Абрама на веротат за ноги в долі головою повисли... Такий народ — розбійники в Буцльовці. Так ось б'з і г'з туди — Абрама ратувати. А я вмо дорогу заступив та кони за хв'т; заждіть, кажу, мене урядничий, так і так, вчороз на третій день правили буди ласкав з м'ю хату, не в'б'з уже верну, кажу... Дуже рад, каже, тільки ось Абрама вилучу; там, каже, в Буцльовці мужики хавали ся, що повисли в долі головою, а може вже й повисли, так б'з, б'дний, повислий в долі головою, не дай Боже заляг ся... І живи, каже, приведи... Ось як!

— Гм... Оно так, а все ж жалі, що батюшка не буде... Хоч би годинку, хвилю поку одну поведи, все би сердцю мому лехше було... А то, знаєш, Скорохода те пор... Ах, ти...

І тут Горина, не дожидавши своїх окликів, а замість того махнувши лише рукою, хопила рогач і поривисто вонула вго

в т'ч. П'ч була широка, простора і в т'ч у той час відбувалися цілий г'зави, котрі можна було побачити рівночасно тремтінням: в'ром, слухом і нюхом. Там пишали ся красою і видавали властивий їм запах такий смачний р'ч, що навіть сам батюшка, не зважаючи на свою старість, на котру б'з так любив поклацуватися, не вставив би перед такою покусою. В саміт осередку печі, серед палаючих погост, на довгій залізній б'л'с лежало молоденко порос в тоненьким хвостиком, закутеним в колючку і в навню-здивованою мордю. Б'с п'шав, молочна шк'рля вже зачала рум'яніти, а саме оно в-легка підкинувало на своїм з'л'зним л'говину. В'ки его були роздуті, в'з чого треба вносити, що в'з в'з в'з була пречесна л'в'н'я з гр'заних круп, бо всякий хоч трохи розуміючий справу чоловік знає, що л'в'н'я л'в'н'ю начиня порос не може знести. На право на круглий сковороді смажила ся л'в'н'я, поважна, м'сета л'в'н'я; але в'зраз же було видно, що она без начинки. З-л'ва же окремим шп'ло в'з сметану п'ль невеличких карасиків, котрим, як в'д передовим п'сб'м, тут в'зв'стало не пошину б'ти м'б'це, але в'з т'м'з то й л'в'н'я, що д'з Андрона Андронича не протияв ніяким другим закуску, не г'р'в'ч, кром' карасів, і навіть на першій д'з В'зв'д'н'я, розс'л'з'н'я, все таки закусувати карасем. А по то т'я приправи, що л'в'н'я в'з у величезній горшці в'з смачний г'зубий пече, то с'зав ся був якийсь л'в'н'я одай Горина, але певно — там в'зв'стало щось дуже важке, бо Горина саме туди пошину в'зв'нула рогач і протияв горіє в'з л'в'н'ю огонь. При т'м'з приправи, в'зв'стало б'з часу до часу на вершці гор'ч'з в'зв'д' дуже д'б'н'м'з було, якось загадково мурлила, порос електрично шп'ло, деколи навіть св'стало, л'в'н'я, плаваюча в'з в'зв'н'м'з масл'з, об'завалася пересоліцею, а

карасі, не зважаючи на те, що зазнавали гор'ч'н'ю дол'з, спокійно та розважно балагурили між собою, скоро і основно годуючи сметану; а в'з всего того виходила саморбна апетитна симфонія, яко не с'отирити ніякий музикант на світ.

Переставивши горіє, Горина присунула б'л'зше до себе порос і, надавши йому б'л'зше відок'д'ну позу, відсунула его навад; потім те саме зробила з л'в'н'ю, б'д'н'з перев'нула карасі на другій б'л'з, поправила що догу в'з печі і вже тоді відб'шла. Омелько Григор'євич, в'з виду так серйозної роботи, якою занимала ся Горина, не продовжував розмови, а сидів мовчки на лав'ц'з. Онз поглянув об'з руки на кол'н'я і похилив свою сину голову в'з танним безнадійним в'зидом, мов би на душі у него було велике горе; так зрозум'ляло ся і Горина. Она стала перед ним з лицем, потер-в'н'м'зним б'д'з жару в'з печі, в'з високо за-касанною л'в'ю, опираючись правою рукою на рогач.

— Чого ти голову с'хилив? — спитала она не без б'д'н'я сп'б'чти в'з голод.

— Та і собі думаю: і по що дармо час пропадає? — серйозно відпов'д'з Омелько Григор'євич. — Вже й сонце зайшло і в'з хаті суц'рочно. Зібрався би люде та по-ч'н'вали. Їй Богу!

— Ах, ти-и! Починали! Слава тоб' Господи, що два рази н'в'з зможеш налігати ся. В'д'ши, на ч'н'з чоловік поб'в'з ся! Ну, то йди же, кл'ч'з гостей! А я до того часу с'правлю ся! Та не забудь. Фершала з'з ж'н'кою пошинути!

— Так би й нажи! Їй Богу! Ось те я люблю! Ех, та й стара-ж у мене! Сама любить м'н'ти і мені не боронить!

Тй слова Омелько Григор'євич сказав весело і радісно, і в'зв'ст'з с'кинувши в'з себе неську т'н'з смутку, хопив св'т'ку і шп'нку та вийшов в'з хати.

борчим. — Видице не поришавъ плоть нѣ-
чого позитивнаго въ тѣхъ справахъ.

Комісія для карного закона од-
була засѣданіе дня 21 с. м., и послѣ Ве-
бера, Пацака и Пининскій поднесли
коммюникѣ реформы того закона та заповѣди,
що при спеціальній дебатѣ поставили деякі
поправки до поодинокихъ постановъ того про-
екту. — Міністеръ судобництва г-р.
Шенборнъ заявивъ, що ему видає ся не-
можливимъ, щоби цѣлу реформу закона
залишити та зачати акцію бдѣжати на частъ
побѣдѣйшій. Вже чотири комісії заходились
одна по другій сею реформою и власне ся об-
ставина доказує, що ви почасти потреба. Ми-
ністеръ поручивъ змѣнивши комісії предло-
жений проектъ въ надѣ, що роботи доведуть
ся до устѣйшого результату. — Секцій-
ный шефъ Краля бдѣжавъ заклиди послѣ
Вебера що до вѣдѣнь, котрихъ не можна никакъ
не зрештормувати, якъ лишь реформою систе-
ми каръ. Далше заявивъ, що новий проектъ
старѣє ся, щоби, о скільки можна, примѣнати
ся до старого закона и нема конечиности тво-
рати новихъ понятъ и новихъ означень; при
грошевѣхъ же карѣхъ старали ся обмѣнати
розрѣшюванѣ мѣжъ бѣдними и богатыми. —
Пос. Либавскій заявивъ, що цѣле творе-
нѣ нового закона не було потрібне. Реформу
карной процедури и цивильного процесу бдѣ-
жувать за найважѣйшій реформы въ Австріи
и прѣстає на переходѣ до спеціальної дебаты.

Пос. г-р. Книбургъ поставивъ интер-
ляцію до міністра, чи бдѣжъ поставити ся, щоби
судові урядники мали дѣше образованѣ, щоби
звѣдѣнтія регулюмѣхъ для испытѣнтія та о бѣдѣ-
шу платію для ассукулантѣхъ. Відтакъ до-
маганъ ся, щоби начальники повѣтовѣхъ
судѣбъ поднесли въ осямъ рангъ до семенъ. —
Міністеръ судобництва г-р. Шенборнъ бдѣ-
жувъ на те, що міністерство приготувавъ
проектъ що до реформы испытѣнтія и що до у-
регулюваня практики судовою. Що до ассуку-
лантѣхъ то бдѣжъ не може на жалъ давати нѣ-
якихъ обѣщанѣхъ а за те хочъ малу частну
повѣтовѣхъ судѣбъ буде можна довести до
высшого рангѣ.

Куды дорога?

Въ справѣ реформы ординаціи вы-
борчонъ до рады державной забрала
вчера слово „Народна Часопись“ — додатокъ
до Газеты Львовской — и заявила такѣ ста-
новѣще, на якѣмъ стало майже цѣле „слово“
польске у Вѣднѣ (бо — на скільки показує
ся въ засѣданѣ „кола“ польского — за роз-
ширенѣмъ права голосованя въ куріи сель-
ской въ мѣжѣ 57 членѣхъ „кола“ стоить толь-
ко 5 посѣлѣхъ: маурѣ-селянѣхъ Поточекъ, два
краковскіхъ послѣ Соколовскій и Вайтѣхъ, льво-
вскій посѣлѣ Леваковскій и посѣлѣ савѣдѣхъ
Едв. Гибовскіхъ).

„Народна Часопись“, якъ видко въ
статѣхъ, зовсѣмъ не забрала бы була слова
въ тѣхъ „дравлѣхъ“ справѣ — бо й на що ро-
зказувати своимъ читателямъ, що у Вѣднѣ
пѣдъ ся хвилю ведѣсь борба о политичне пра-
во селянъ, а польске „слово“ всѣми силами
опираєсь тому, щоби такожъ рускѣ и мау-
рскѣ селяне дѣтали се право? — она була бы
радо справу сѣю промовчала, коли бы не всту-
пила статья „Дѣла“, де мы не только въ ру-
ского, але и въ краковского становѣща засудили
поступованѣ „кола“ польского, яко неабоудѣ
въ добромъ краю, въ интересахъ селянства и
маломѣщанства руского и маурского-поль-
ского, та й указали на мотивы, якими руко-
водитъ ся „слово“ польске. Мотивы сѣи чѣсто
кастовѣ, самолюбивѣ и дуже вузкоглядѣй.

Омелянъ Григорьевичъ Конопленко, а по
уличному Щербатый, любивъ выиграти, але
только у празники. Въ будній дѣнь его нѣчимъ
не можна було спонукати выиграти лишню чар-
ку, т. е. семену, тому що пѣвѣхъ чарокъ не ма-
ли на него найменшого впливу. За те у праз-
никѣхъ бѣдѣ уже вѣжъавъ своимъ обовязкомъ
бути пѣвѣмъ и мабуть думає, що се обовяз-
комъ каждого порядного человека. Коли жъ
наступали свѣтки або Рѣздѣ, то бѣдѣ хазѣ
ся ихъ, якъ шклярѣ хазѣ ся фѣйрѣ, и ста-
равъ ся не пропустити даромъ нѣ одного дня.

Сельска уличка, на котру вышшѣмъ Оме-
лянъ Григорьевичъ, була вся заслана свѣ-
жѣмъ сѣнгомъ. Дѣла хазѣ, верхи деревъ,
стѣны сѣна и соломы, поверхня рѣкъ, а за рѣ-
кою степъ, котрому бѣдѣ не было видно, все
те было покрыте бѣлосѣйжѣю полевою, бдѣ-
же усею вѣдѣло приятно радѣстною свѣтѣстѣю.
Омелянъ Григорьевичъ, збѣжавъ на вышшѣмъ
своему на пѣвѣхъ свою высокую стѣну и заложивъ
шапку ажъ на уха, перетѣнавъ въ поперѣ-
кѣхъ шарову уличку, застрѣгаючи своимъ вы-
сокимъ чоботами въ купѣнѣхъ сѣнгу. Оны
обѣщавъ усе хазѣ, де жали его запрѣщѣй
гостѣхъ. Трудно означити, якъ довго прѣшшѣсь
ему подорожувати по сѣнгу; але коли бѣдѣ
вертавъ ся домы въ найдалшого кѣнца се-
ла, де живѣ урядникѣ, то вѣжъ зовсѣмъ было
темно, цѣле небо было покрыте хмарами, а на
нѣмъ не свѣтали нѣ зорѣ, нѣ мѣсяцѣ. Коли жъ
Омелянъ Григорьевичъ прѣшшѣсь домы и
зайшовъ у хату, та не въ ту хату, де вѣдѣ
розмову въ Горляну и де смажило ся поро-
ся въ компанію, а у другу, котра была че-
резъ сѣни и называлась ся горницѣю, — то бѣдѣ
застѣвъ тутъ уже майже всѣхъ своихъ гостей.
Якъ свѣдѣли за довгѣмъ дубовѣмъ столомъ,
покрытымъ бѣлою скатертю въ узорчатѣхъ
берегахъ. Въ комнатѣ было ясно и нахѣло пе-
редѣмъхъ смажѣнѣмъ поросѣмъ, котре и
всѣми нашими прѣжѣтѣми перевозѣмъ про-
чѣхъ предѣмѣхъ, стоявшѣхъ на столѣ.

(Далше буде.)

„Правда въ очи коло“ — наже припо-
вѣдка. Уколола-жъ она и „Народну Часопись“,
котра такъ, де бдѣ о суверенѣхъ интересѣхъ
Поляковъ а Русинѣхъ, або шляхты и селянъ,
мусѣтъ очевидно ставити по сторонамъ першѣхъ,
т. е. Поляковъ и шляхты. А що справа амѣ-
нѣ ординаціи выборчонъ сѣдѣ каждого
справедливого и бессторонного человека така
ясна, якъ сонце, то „Народна Часопись“, ма-
ючи полемизувати въ „Дѣломъ“, мусѣла хопи-
тѣсь методы крутарѣства и инсинуаціи.

Пересѣлавши за рѣчѣ майже — за ма-
тадорами „кола“ польского — и пѣсеньку на
тема тѣ сѣмного ludku въ Галичинѣ, котрый
нѣмъ то „самъ себе несѣдѣмѣй и дѣлѣного по-
требує якогось разумѣйшого праведѣ“, „На-
родна Часопись“ переходѣтъ до статѣхъ „Дѣла“,
„котре“ — наже — въ цѣлому сѣмѣю нахѣну-
лось на Поляковъ и представѣло рѣчѣ такъ,
мѣнь-бы то Поляки т. е. делегация польска у
Вѣднѣ дѣдала въ несправѣ краю и на школу
головно польского и руского селянства. „На-
родна Часопись“ хоче се заперечити и такъ
крутитъ: „Насампередъ наже „Дѣло“, що пред-
ставѣлъ всѣхъ партій парламентарѣхъ
стоятъ принципѣально за амѣнѣ ординаціи
выборчонъ, кромѣ однихъ Поляковъ. Ну, а се
не дѣло „Дѣло“ нѣякого доводу, бо въ засадѣхъ
межъ и Поляки годѣтъ ся на ту амѣну, але
межѣ засадою а практичѣмъ ен прѣмѣне-
нѣмъ то ше велика рѣзанѣца. Засада сама со-
бою може бути добра, а однаковъ въ прак-
тичѣхъ може показати ся не конче хѣсенною.“
[Тутъ „Народна Часопись“ затѣкає да сѣро
пѣсеньку на тема тѣ сѣмного ludku]. „Посѣдѣ
Полякамъ — наже далше „Народна Часо-
пись“ — заступаючимъ въ радѣ державной
интерѣсѣ краю, такъ само милѣ рускѣ и поль-
ске селянство, якъ и посѣламъ русинѣхъ. Одѣн
и другѣ старають ся о его добро, а прѣшу-
стѣмъ, що польска делегация була бы и про-
тивѣна амѣнѣ ординаціи выборчонъ, то ценно
робити се не въ засады, але членѣтъ ся въ
фактичѣмъ становѣхъ рѣчѣхъ въ краю.“

На сѣю крутанѣну „Народна Часопись“
мы сважемъ ось-що: Насампередъ мусѣмо
зновѣ сконстатувати, що въ комісії одѣн
лишь Поляки, и то принципѣально, за-
явили ся противѣниками розширеня выборчѣго
права селянъ. Се нахѣтъ сконстатувати передѣ
закрѣтѣмъ засѣданя комісії д-рѣ Гербогъ. Я-
кого-жъ треба бѣльше докѣтъ? Бѣли бы Поля-
ки „въ засады“ годѣли ся, а йшло нѣмъ только
о „практичѣхъ прѣмѣненѣхъ засады“, — то бу-
ли бы се въ комісії заявѣли. Рѣзанѣца межѣ за-
садою а практичѣмъ ен прѣмѣненѣмъ мы,
такъ само якъ „Народна Часопись“, разумѣ-
мо дуже добре, только мы разумѣмо инакше,
а она зновѣ (удѣа, що разумѣе) инакше. Она
оповѣдѣ „кола“ польского въ сѣй справѣ на-
магаєсь мотувати томотѣю селянства, —
мы жъ зновѣ въ тѣй оповѣдѣ бачѣмо самолюбѣ-
ство и кастовѣй егонѣмъ Поляковъ и шляхты-
чѣхъ, — Поляковѣ передѣ грозовѣю нѣмъ при-
бѣносерѣдѣмъ голосованѣ утратѣю мандатѣхъ
на Галицѣй Руон въ користъ Русинѣхъ, а
шляхтычѣхъ передѣ утратѣю мандатѣхъ на Ма-
ураухъ въ користъ не-шляхтычѣхъ. Се само-
любѣство и тѣй кастовѣй егонѣмъ они ставѣтъ
они ставѣтъ вышѣ, нѣжѣ справедливѣсть для
мѣлиовѣхъ селянства и маломѣщанства а се,
якъ мы сказали, гра въ огнемъ, бо людѣ ру-
скѣ и маурскѣ рѣчѣхъ добре разумѣе.
Такъ само, якъ мы, глядѣтъ на справу и бес-
сторонній чужинѣцъ. Той самъ мотѣвъ оповѣдѣ
польского „кола“ наводѣтъ дневникѣ чешскѣ,
наводѣтъ и нѣмѣцкѣй дневникѣ вѣдѣнскѣй [га-
зѣ 4049 Wien. Allg. Ztg., де бѣсѣда о. гро-
мѣхъ вышшѣмъ членамъ „кола“ польского
утратѣ мандатѣхъ „zu Gunsten der Ruthenen“
и „demokratisch angehauchten Bauern“]. „На-
родна Часопись“ аде въ шовѣнистѣчно польско-
шляхтычѣхъ рогаѣхъ нахѣтъ далше, нѣжѣ
пѣдѣ-урѣдѣмъ Fremdenblatt, бо той, хочъ ра-
дѣтъ усунути для осятого судѣмъ справу ре-
формы ординаціи выборчѣхъ въ порядку дѣсно-
го, а все-такъ не годѣтъ ся на то, щоби, на
случай розширеня права выборчѣго въ куріи
сельской, селянство галицѣе зѣ-пѣдѣ того
права вышшѣмъ...

Але найкрасѣйшѣй конѣцѣ статѣхъ „Народ-
на Часопись“. Она пише: „На що жъ выхо-
дитъ такѣхъ представѣлюванѣхъ рѣчѣхъ, якъ робѣтъ
„Дѣло“, якъ не на пѣдбурѣванѣ однихъ
противъ другихъ, на сѣянѣ рождѣру и не-
нахѣнѣти середѣ рускомъ и польскомъ суверѣнѣ-
ности? Атже въ тѣмъ самѣмъ чѣслѣ вышшѣмъ
она на одѣхъ сторонѣхъ противъ „пѣвѣхъ Поля-
ковъ“ а на другѣхъ хѣвалѣтъ (?) такогѣхъ агѣ-
тѣтора, якъ польскѣй социѣлѣстѣ Людѣвѣхъ Ва-
ринскѣй, що померъ недавно тому въ Шай-
сѣлѣбурѣхъ. Тенденція отже ясна. На такѣ по-
ступованѣ сважемъ: Не тудѣ дорога! Не да-
леко зайдѣмъ (кто? — Рѣд.) нею; ахѣше за-
вернути зѣ нею, коли ше пора. Мѣра и згода
суверѣнѣти, такъ нѣмъ дуже потрібѣнѣхъ кра-
евѣхъ, а для насѣхъ, Русинѣхъ, едѣно спасѣнѣхъ,
не осягнѣмъ тѣмъ способомъ що будѣмо одѣи
на другѣхъ ундѣтъ (sic!). Того повинѣна оо-
бѣвно вытерѣгатѣсь така газета якъ „Дѣло“. Най
жѣ прѣймѣ бѣдѣ насѣ ту добру раду.“

За „добрѣ раду“ красѣнѣмъ дакуемо,
только шкода, що тѣя „добра рада“ вышшѣла
бѣдѣ „Народна Часопись“ на фальшивѣ адре-
су и „Дѣло“ мусѣтъ ен звернути назадѣмъ,
абы переславъ ен на адресу властѣву — на
адресу тѣхъ, котры своєю политѣною справѣдѣ
пѣдбурѣють однихъ противъ другихъ и сѣють
рождѣру та нехѣнѣсть середѣ польскомъ и ру-
скомъ суверѣнѣти. Що адреса на тѣй „добрѣй
радѣ“ фальшивѣ, о томъ пересѣдѣчує насѣ
такѣжѣ инсинуація, що мѣнь-то „Дѣло“ хѣ-
вало агѣтѣора социѣлѣста Варинского. Бѣдѣ
се просто выдумѣка честѣной редакціи „На-
родна Часопись“, бо „Дѣло“ подѣло лѣше
самъ фактъ, що львѣска партія робѣтанѣца
устроѣла порѣнокъ въ память Варинского.
По що-жъ „уудѣтъ“ на „Дѣло“, що нѣмъ то
оно хѣвало Варинского? Та вже скорше
було звернутѣсь въ „добрѣю раду“ до кра-

ковского Сѣва-у, котрый на цѣлѣхъ стѣнѣхъ
подѣа сѣрѣю статей п. заг. Kongres socjalistów
w Erfurcie... Мы разумѣмо, дѣлѣного „Народна
Часопись“, нѣ прѣшшѣла нѣ прѣшшѣла, вы-
ѣхала при справѣ реформы выборчѣхъ въ агѣ-
тарѣмъ-социѣлѣстѣ Варинскѣмъ, — але
stachy на Luchy! На тудѣ дорога! — ска-
жемъ мы „Народна Часопись“ ан-жѣ сло-
вами.

Куды жѣ дорога? Для насѣхъ дорога тудѣ,
де бачѣмо добро и поступѣхъ своего народа, —
въ тѣй дорогѣ мы не завернемъ нѣяко, на-
хѣтъ абычѣтъ въ нѣн аѣхъ на хѣвалѣ не смѣнѣмо.
Куды нѣде зновѣ дорога „Народна Часопись“
— оскѣвати лишь только, що „вѣсю не зайдѣмъ да-
леко“, мѣра и згода суверѣнѣти не осягнѣмъ.
Шѣдо часу и атѣасу!

Польонизация русских школъ.

Письмо къ Социалистамъ.

Въ 19 ч. „Учитель“ въ рубрицѣ „Кон-
курсы“ читѣмъ ось что:

„Ц. к. рады школьѣхъ окружѣа въ Сокалі
рописує конкурсы на посады учителей при
школѣхъ етѣтовѣхъ въ Верѣхъ и при вѣлілѣ-
ныхъ школѣхъ въ языкомъ выкладѣмъ поль-
скимъ, а то въ Верѣхъ, Волячѣхъ, Гатовѣ-
чѣхъ, Лѣцѣхъ, Жабѣхъ, Перѣмѣсѣхъ, Махѣнѣ-
хъ и Суляковѣхъ.“

Думаєтъ бы кто, що выказѣнѣ села нехѣ-
бно засѣленѣ польскими Маурама, дѣлѣного
въ ихъ школѣхъ языкомъ выкладѣмъ естѣ
языкъ польскѣй. Кто бы такъ думаєтъ, помѣ-
линь бы ся дуже. Тажѣ се все сѣла чѣсто-ру-
скѣ, въ первѣмъ Русинами засѣленѣ, де нѣ-
хѣто польского слова не почѣе, а вѣжѣ-жѣ не
почѣе нѣтъ устѣхъ тѣхъ польскѣхъ Русинѣхъ обрѣду
латѣнского, котрыхъ при теерѣшнѣй консерви-
ціи рагъ фѣсѣхъ повинѣувано на Поляковъ. Не
думаєтъ вѣхѣдѣти у всѣхъ замѣсловѣхъ справѣхъ
при помѣчи котрыхъ вѣдѣтъ ся до насѣхъ школы
выкладѣмъ языкѣхъ польскѣй, — мы только кон-
статѣмъ фактъ, що тенденція: черезъ школы
польонизувати народѣхъ — у насѣхъ далше про-
цѣтѣа. А оскѣтъ зѣ сѣго посѣву ось якѣ:

Въ Лѣсѣхъ, де вже бѣдѣ довшѣго часу
истѣнує школа польска, тамошній учитель, за-
вѣзѣтый польонизаторѣхъ, весь часѣхъ шѣствѣтѣноу
науку марѣує на тѣмъ, щоби дѣтѣхъ выучити
польского языка. Сарака знѣтъ позѣбуєтъ, що
школа естѣ только розсѣданѣмъ двѣлѣза-
ціи И ось якѣй хѣсенѣ має народѣхъ въ тѣхъ
школахъ: Дѣти остѣточно научѣтъ ся цѣнѣнѣтъ
по польскѣ — и стѣють чужѣми бѣтѣковѣхъ ма-
терѣхъ своихъ — ажъ въ далѣмъ жѣтѣю верѣтъ
они зновѣ до своего рѣдного языка. О мо-
ральнѣмъ и матерѣальнѣмъ едѣвѣнѣню народу
въ сѣмъ сѣлѣ а не агадѣу. Пѣнѣство и розѣпу-
ста тутъ на порядку дѣлавѣтъ.

Въ Лѣцѣхъ народѣхъ, не добавѣючи хѣ-
ба для сѣбе въ польскѣй школѣ, нахѣтъ на нѣ
въ часѣхъ неприѣстѣности учителей, понытѣкаєтъ
бѣня, которѣхъ дѣрѣа, понытѣкаєтъ всѣхъ при-
лады школьѣхъ, потѣмъ рѣчѣхъ всѣхъ и посудѣну
учителей на уличѣ... Ось намъ бѣлаѣхъ наслѣдѣ
къ польонизациѣной системѣ у насѣхъ!

Мы бы также рады нашимъ за-
дѣмъ навѣнѣнѣмъ заглянути до актѣхъ су-
дѣмъ въ Бѣлѣхъ, а тамъ найшли бы очевид-
ный доказъ, що адѣчѣбѣтъ народу въ кож-
дымъ дѣмѣхъ змагає ся наибѣльше въ тѣхъ се-
лахъ, де въ школѣхъ заведѣно выкладѣмъ
языкѣхъ польскѣй...

Пытаю ся: Чи естѣ въ захѣдѣхъ Галичи-
нѣхъ въ мѣсѣтовѣхъ засѣленѣхъ Маурамаи хотѣ-
бы одна школа въ выкладѣмъ языкомъ
русинѣхъ. Рѣчу, що коли-бѣ тамъ зѣрѣвѣзова-
но школу въ выкладѣмъ языкомъ русинѣхъ,
то аражѣрѣвъ такогѣхъ w dziejach szkolnictwa
galicyjskiego niebywałego факту бѣдѣтѣвлено бы
на Кулячѣхъ и зѣсѣмъ справедливо, бо
вѣжѣ-жѣ школа не естѣ мѣсѣцѣмъ для ексѣрѣ-
ментѣвъ полонизациѣныхъ, гермѣнизациѣныхъ
и т. п., только для просѣтѣхъ народу, котра
то просѣта шѣритѣ ся мая въ тѣй мѣстѣ
якоѣ народѣхъ въ цѣденѣхъ своихъ
зѣносѣхъхъ ужѣває. Се такъ асѣне и для
каждѣго человека у котрого зѣмѣслѣхъ справѣ
дѣнѣстѣхъ зѣсѣмъ не зацѣнѣвъ ся, легко зрѣ-
зумѣмъ, то только безѣумный або пѣдѣмъй по-
сѣмъ бы сѣму перечѣти.

Доисѣзуєтѣль до Сѣва-у въ ч. 228 въ
„Krolestwu“ жалѣуєтъ на Москалѣхъ, що вытѣ-
сѣкають языкѣхъ польскѣй зѣ школы и пише до-
словѣно ось что: „Z całego szeregu bied na które
jesteśmy wystawieni, najsilniej dają się teraz
czuć rosyjski system szkolny. Rugowanie polskie-
go języka i uciskanie naszej narodowości było i
pozostaje rzeczą bolesną, zwłaszcza że ludność
polska nie daje żadnej przyczyny do prześlado-
wania, bo jest ona zajęta wyłącznie spokojną
pracą około zebrań kawałka chleba!...“ Сѣжа
зѣмъ, що Москалѣхъ зѣ школѣхъ польскѣхъ,
вытѣсѣкають языкѣхъ польскѣй, — але позво-
ляють панѣе зѣ-за кордоѣхъ сказѣтъ сѣбѣ, що и мы
Русины маѣмо такожѣ сердце тай чувѣство и въ
дѣвѣльше сожалѣемо надѣ тѣмъ, що ихъ братѣ
на Галицѣй Русѣхъ вытѣсѣкають языкѣхъ русѣй
въ школѣхъ. Вы бо, братѣ Поля-
ки закордонѣй, живѣте въ абсолютѣй держѣ-
вѣ, а мы въ конституціѣй, де всѣмъ наро-
дамъ, а тѣмъ самымъ и рускомѣхъ народѣхъ
загарѣнтовано рѣвнѣ права языковѣхъ и въ
школѣхъ такъ и въ урядѣхъ...

Надѣмо ся, що то наше сожалѣнѣе вы-
явѣтъ при наибѣльшѣй нагодѣ нашѣхъ посѣхъ
соймѣхъ, бо — правду сказѣвши — мы по
зѣсѣтѣхъхъ декларѣціи въ соѣмъ надѣвѣли ся
дѣнѣхъхъ амѣнѣ на ачѣше, але досѣ... Знѣтъ
оно такъ будѣ; зѣзѣмъ сонѣ зѣдѣе, росѣ очѣхъ
выбѣтъ... Бо-жѣ мусѣмо подѣнѣтъ, ше й той
харѣктерѣстѣйшѣй фактъ: Тамъ, де выбранѣ
на прѣдѣдѣтели мѣсѣтѣвой рады школьѣхъ
сѣвѣнѣка руского, тамъ, щоби зѣзѣнѣтъ кружѣ
дѣлѣнѣстѣхъ его, вынѣтъ богѣто школѣхъ вѣлілѣ-
ныхъ въ пѣдѣ его надѣору, а прилѣчено ихъ
до тѣхъ школѣхъ етѣтовѣхъ, въ котрыхъ прѣдѣ-

дѣтелями мѣсѣтѣвой рады школьѣхъ естѣ чи
то лѣтинскѣй священѣхъ чи Janie Wielmożni
rzadę aby ekonomicznie...

Рухъ въ русских товариствахъ.

На засѣданіи головногѣхъ выдѣлу товари-
ства „Просѣтѣ“, котре бѣдѣло ся дѣя 10 (22)
жѣвѣня бѣдѣхъ проводѣтъ д-ра Омѣхъ. Огоно-
ского, полагѣжено сѣдѣуючѣхъ справѣхъ:

I. Уловѣжѣно голову товариства д-ра
Омѣхъ. Огоновского, щоби въ портрѣту Тараса
Шевченѣхъ, маэованѣго на папѣрѣхъ сѣіюхъ нѣмъ
самѣмъ въ 1850 роцѣхъ въ Оренбургѣхъ, жѣртѣ-
ванѣго Алексѣмъ Бенѣжѣновскѣмъ, а нѣмъ
нахѣжѣмъ до д-ра Іосѣфа Коржѣновского въ
Краковѣхъ, арабѣти фотографѣчну зѣмѣку.

II. Порѣчено аладѣти грамотѣхъ для почѣ-
ныхъ чѣленѣхъ.

III. Одѣчѣтѣно и прѣнѣто протоколѣхъ за-
галѣныхъ абѣрѣдѣхъ, що бѣдѣхъ ся въ Тернополѣ.

IV. Ухѣлѣно припѣрѣчѣти кѣсѣрѣю то-
вариства, щоби на остѣмѣльванѣе Калѣндѣра
высѣлаувавъ 150 ар.

V. Ухѣлѣно высѣлатѣи Калѣндѣрѣхъ на рѣбѣхъ
1892 тѣмъхъ только чѣленамъ, котры упѣлатѣи
чѣленѣску выкладѣку.

VI. Рѣшено п. Нѣк. Івасѣюковѣхъ, артѣстѣ-
мѣларѣхъ, за выготѣленѣе чѣленѣской грамотѣхъ
доплатѣти до давѣйше вышѣченѣхъ 20 ар.
ще 40 ар.

VII. Прѣнѣтъ въ чѣленѣхъ товариства п.:

1. Вас. Яриковѣхъ Лѣзинскѣй зѣ Лѣзинѣхъ.

2. Мартѣхъ Пѣска и 3. Юстѣна Пѣска зѣ
Дрогобѣча.

4. Янѣхъ Бѣдѣлахъ зѣ Рожѣнова.

5. Стефанъ Бѣлинскѣй, госѣдѣарѣхъ и чѣленъ
рады повѣтовѣхъ зѣ Горѣдѣнѣхъ.

6. о. Дѣмѣтро Бѣлинскѣй, парѣхъ зѣ Бѣ-
линѣхъ величѣхъ.

7. Іванѣхъ Гаращѣхъ, ц. к. стражѣнѣхъ сѣар-
бѣновѣхъ зѣ Нѣжѣанѣковѣхъ.

8. Пѣтро Бѣлинскѣй Тарасѣвичѣхъ, 9. Іванѣхъ
Добрѣнскѣй Соколовѣхъ, 10. Стефанъ Ку-
лячѣйскѣй Цѣмѣяѣхъ, 11. Гругорѣй Кулячѣйскѣй Сѣмѣ-
танѣхъ, 12. Пѣтро Кулячѣйскѣй Рѣчка Дмитрѣхъ,

13. Гринѣхъ Кулячѣйскѣй Сѣмѣтанѣхъ, 14. Михай-
ло Кулячѣйскѣй Волѣхъ, 15. Теодѣрѣхъ Кулячѣйскѣй
Гутѣхъ, 16. Іванѣхъ Кулячѣйскѣй Хѣпка, 17.

Іванѣхъ Кулячѣйскѣй Дѣшнѣхъхъ Гринѣхъ, 18. Іванѣхъ
Кулячѣйскѣй Кѣстѣхъ Теодѣра, 19. Михайло
Кулячѣйскѣй Кѣстерѣхъ Теодѣра, 20. Іванѣхъ Ку-
лячѣйскѣй Гутѣхъ Малѣхъхъхъ, 21. Володѣмирѣхъ
Кулячѣйскѣй Дѣшнѣхъхъ, 22. пѣвѣцѣхъ церковѣнѣхъ
Дѣмѣтро Кулячѣйскѣй Дѣшнѣхъхъ, 23. Андрѣхъ
Кулячѣйскѣй Гутѣхъ Іоанѣхъ, 24. Іліѣхъ Кулячѣйскѣй
Рѣчка, 25. Іванѣхъ Кулячѣйскѣй Рѣчка Васи —
госѣдѣарѣхъ зѣ Кулячѣхъ.

26. Самѣонѣхъ Кулячѣйскѣй зѣ Львова.

27. Адѣльхъ Глинѣковск

не можна, хоча деякі суть власне такою гад-
кою. А за те се певне, що се подорожі, як і
подорожі до Парижа цісареві ідентичні по
Французькій аліанси, котрий тоді має виходити
із життя, коли німецькі війська в Австрію
прийде до Сана-Федеріс. Тепер же росій-
сько-французька аліанса не прийняв ніякого
випередження на безпосередню наступальну до-
бу. Як тепер стоять справи, то в случаю
воєнного замішання сей аліанса був би пра-
родичим результатом теперішньої кон-
стеляції. Але формальна угода, хоч би она
була лише угода, вийшла би із крові обох
народів і стала би ся кращою ніж деякі
письменні союзи. Настільки того на будуч-
ість німецька політика знаходить ся тепер
в тяжкому положенні, аніж була давніша.
Дlatego з політичних причин цісар Віл-
гельм повинен був залишити свою другу
подорожу до Росії, позаяк самі наслідки
отримавши в ній призначення до немоги з
сторони Німеччини, а наслідком того се по-
дорожі, если впродовж не вийшла, то при-
своїла союз з Францією. В той брошури
знаходиться і такий уступ: «Ближній Бисмарк
перед тим роками проти нас погляду ви-
стиг знатоків політичних відносин, цілу
свою дипломатичну штуку розвинув в той
направ, що би грозячи війною відвернути а не
шукати за нею, то бачи себе не обманувати
зовсім, що по боротьбі з нами шанси побі-
ди для Німеччини стануть ще гірші, ніж
на той час. Ось лише мав ту надію, що
ему удасть ся через союз з Австрією знов
привернути давній союзник до Росії і по-
годити Австрію з Росією. Через те і ста-
нови Німеччини до Франції було би так
сприятельське, що Франція могла би лиш
погодитися з Німеччиною або збити на ста-
нові другою державою, як примір-
ом Італія. Если повероти до сей політики
не є можливий, тоді треба вже часити ся
в війну а чим скоріше до неї правде,
тим краще для Німеччини. Коли війна на-
ступить, то она не буде адекватно так стра-
шною, если ки. Бисмарк буде напад на держа-
вний канцлером а Капріні провідником
корпусу, аніж протина, коли Капріні буде
складати дипломатичні ноти а ки. Бисмарк
обійме яку-небудь військову команду. По та-
ких загальних замідках а політичних
положенні брошура виступає енергично про-
тив торговельного трактату з Австрією і
називає сей трактат окупом для Австрії.
В кожній раз най парламент — нажест
в брошурі — радить від торговельних
трактатів дуже повільно, аніж доки ему не
предложать всіх трактатів з вищими дер-
жавами, щоб при тому не пожертвувати ні-
яким інтересом.

Köln. Ztg. так доносить про пово-
рот царя до Росії: Наполеон вже рі-
шучо постановлено, що царя родина рішила
се торжество сьрбного весілля припадоє на
9. листопада обходити не в Петербург але
в Лівадію, а се тому, що цар і цариця по
зверненнях і журбах останнього часу хоті-
ли святкувати сей празник зовсім тихо та
в найпростішій задержаності з родни-
ного характеру. При тому цар бажав, щоб
в подорожі з Фреденсбурга до Лівадії про-
водила его вся родина перебуваюча тепер в
Данії а особливо данський король і королева
та княгиня Ульська з двірськими. Подорожі
має відбути ся в найпростішій дорозі і о-
собливо можна їздити найкоротше. Тому поїде
цар на своїм паровозі, «Поларна зв'язка» дня
29 жовтня до Гданська а з воден найкорот-
шим шляхом об'їде подорожі через Пру-
сське узбережжя дорогою Марієнбург-Міланка, а
обіде переїде в Варшаву аж до Криму.
Цар не від'їде з Берліна і в той раз
цар після теперішніх програм сев'ї, чо-
го впродовж і ніколи не оловіщали. Після
нашої думки се не має найменшого полі-
тичного значіння. Перед тим же кан-
цлер Капріні означив нижню ситуацію
так в рахунок сали в Ослабріці, що на-
хто в пануючій не бажав, щоб мав захи-
тати, що влітку з європейських правительств,
о скільки можна бачити, не тоє війни, бо
она перемішала би наслідками правдоподі-
бно в попередній війни. Що перед тріма
тижнями канцлер сказав в повному роз-
вагою, се в ній що востань надіє ся і нема
ніякого зміну в тому, що цар при своїм
повороті не збочить до Берліна. Се постано-
ва не впадає в очі, бо в всіх сторін
відомо, як цар не радо виступав перед
ширшим загалом, та як він потребує су-
покою тим більше, що знаходить ся в ро-
динній жалобі.

Лондонська кореспонденція повідом-
ляє, що жисті замішання в Данії
чужої ситуації. В Лондоні чим раз
більше вірять, що європейська війна може
вибухнути а то з двох причин, перше, що
канцлер петербургський хоче заридити якімсь
способом внутрішнім непокоєм, котрий гро-
зяв а для головної нужди і dlatego мабути
прискорити переведення своїх намірів. По
друге же dlatego, що виступає найважаче з
Азії супротив австрійських інтересів. Ко-
респондент власне доносить, що познакомив
ся з одним російським офіцером козаць-
ким в Кавказі, котрий перебував через
довгий час в Лондоні і бачив там розказу-
вань о військових справах в Росії. Росій-
ський кружок відомий загальною говіркою
лише про близьку ся війну, а найбільш
приготовлена до війни тепер роблять ся на
ружних границях. Недавно тому сей офі-
цер об'їздив ся по границі і бачив, що на
ній а також на границі галицької сотисич-
ній відска стоять на зимових кватирках в
баракках на ту ціль з дерева побудованих.
До переді кілька місяців знаходили ся в
об'їзді, тепер там повстали цілі села і м'я-

ста. На око здаєть ся, що хочуть там утворити
рід військовий пограниччя як то ще недавно
було в Австрії, а се саме тому, що на гра-
ниці прийшли до жовтків їх жінки і
дівчата там оселились як у себе в домах.
На питання кореспондента, як прийняли би
російські Румуни, коли би они перейшли че-
рез їх границю, російський офіцер відка-
зав, що они приймуть їх дуже приязно і
щиро. Після погляду сего офіцера, та напад
Росії наступити рівночасно на тріх то-
чках, а саме в Кавказі на Ерзерум, сухо-
путем через Румунію, Сербію в Болгарію
на Константинополь а морем на дарданель-
ський пролив. Щоб сей план замаскувати,
об'їде ся правдоподібно велика демонстрація
на німецькій і австрійській границі. Флота
добробільше має оперувати з своєї сторо-
ни то на Дунаю то на болгарських берегах.
Султан має в сеї приєднати а бачи розду-
мувати, як султанський двір перенести до
Дамаску. Зі самої кореспонденції не можна
ієно розібрати, чи гадка про турецьке по-
ложення є поглядом офіцера відомого козаць-
ки, чи може гадкою лондонських кружків. Ве-
ликого значіння впродовж не можна припису-
вати тим висказам офіцера, бо такий напад
військ, звичайно шарить ся у відомих
кружках.

Париж і лондонський газети доносили, що
Туреччина відмовляється від болгарському
правительству одні індивідууми, котрі дуже
позоряться о обиванню в убитий Болчана.
Се вистіпала Agence Balcannique зовсім фаль-
шива. Болгарське правительство зажадало від
Порти видати двох підозрюваних осіб о се
злочинство, але досі не отримало ніякого від-
повіді. Так само неправдиве було доношен-
ня заграничних газет мовлячи про великий
вислаз представлення до міністра президента
Стамбула, що поступоване слідство комісії
в справі Болчана мало бути зовсім само-
вольне. Стамбуловці не ставали ніяких в
той справі докорів. Що до твердження, що
Стамбуловці мав найміти зборів на сесію
своїю скликати не до Софії, але до Тирова,
то Agence Balcannique уявляючи формаль-
но зазначити, що сесія справу не піднісено
ще ніколи. У всіх тутешніх кружках
видає ся очі, що систематично ширять ся
неправдиві всти о болгарських відносинах,
імовірно в той цілі, щоб загати за грани-
цю обаламутити. Висті, не мов би в Софії
останньої неділі узнано чоловіка, котрий
станув на улиці з революційним в руці
протин міністра-президента Стамбула, є аб-
солютно неправдива. Стамбуловці в неділю
не був в місті а вихлав з денками сво-
їми приятелями на село.

В французькій палаті послід
зачала ся генеральна дискусія над бюджетом
року 1892. Шість послід з по-
данація записаних ексель ся зараз пра-
ва, набрати голосів, тому сподівають ся, що
загальна дебата скінчить ся вже в четвер
а обіде в суботу можна буде зачати справ-
джувати видати в бюджет міністерств.
Крім того всі послі, котрі заповніли интер-
пелляції, рішили ся з причини бюджетової
дискусії внести інтерпелляції до деяких
міністерств. Так зробить Ле-Оув'є з сво-
єю інтерпелляцією о представстві Люгер-
на і Мартіно з інтерпелляцією о догляді
в Судаві. За тим праміром поїде интер-
пелляція Кастелана о катастрофах на заліз-
ницях. Кастелан повідомив президента па-
лати, що він до сев справу при бюджеті міні-
стерства будівництва забере що окрім то-
го голосів. Кастелан на полагождення своєї
справу в інтерпелляцію буде жадати, щоб за-
мислувати парламентарну комісію, котра, ма-
ла би переглянути ще раз законодавство о
залізницях з огляду на збільшений рух
та на конетні гарантії для безпеки подо-
рожних.

НОВИНКИ.

— Підіть же до нб! Нова благодать ушла від
світлинської ради повстала в мешканців того
півдня! Рада повстала так почати ся о добро
підприємств собі громад, що з превеликою
любовою наділи їх новим добродійством. До-
бродійство се лежить в нечуваній дозі і ні-
ким, навіть міністром годі-ом, що неспрак-
тикованій податку від нб, який світлинська
рада повстала наложити на ібану селянських па-
робків і двичити танцями по вечірні в неді-
лю або свято. Тепер без дозволу ради пов-
стали погугати не вільно. Щоб-ж достати до-
зволу, треба знести до владу ради повсталої
пробу в якух ухвалено, заосмотрену озем-
пем в 50 пр. а вложити в наш повсталої
2 пр. окуп. Тоді достать цертіфікат на та-
ноту. Ми чуємо вже про рійні плати, але по-
доті від нб заважає отсе першій раз світлин-
ська рада повстала. Та а цікаво, що при тому
рій: чому такого податку не платять від танцю
в повсті також пань, а платять лише хлопці?

— Як Уел (в Підкарпатті) пишуть нам: Ро-
боти в полі повинні. Ранні засоби омишні
поскоди, підні мізерні і як дошу не буде
школа тут могол сегоднішній. Груда тонка сл,
випуває, а сегодні що треба впошувати по
межах нечестивій плоти землі. Миша з'їда-
ють засів, в оточає аж душно, — кому би
охота, той без музика може до танту гуляти.
Ори під ярину тажа: плуги отає що прок,
бо миша понакладала формальні буди в корп-
цій і соломі, як би загати для своїх хар-
чів — баранів, збжа і великих „легуніок“.
Всі роми збжа сего року неспити. Завела і
баранів. Пасба перотрива. Треба було реду-
кувати в двох нб на один, бо гротка ці-
ком не допала, а люде одного дня мійнош
ють, другого розпорють, армаркують, щоб як

найкорше, бо — як нажуть — 1-го листопада
забрати ся з агентами до „Роман“ т. е. Бра-
ннів. А що роблять у нас жандарми? Агенти
з тої сторони мають спокій, бо жандарми до-
сліджують тепер устан, щоби, Боже бори,
пест господарів не вийшов на улицю. Пест
мусить бути все унятий, а ні, то господаря су-
дно карати. А я би думаю, аніж, а іменю,
що випадало би карати того, хто би ний пест,
доброго мійшода держав на улицю. — I. D.

— Пресні ексель Юлія Куликовий вложив в
руки цісаря ексельскому присягу в середу 21 н.
ст. жовтня. Того самого дня складав присягу
також крайній маршалок ки. Сангушко в ха-
рактері тайного советника. При акті торжест-
венній о Куликовом був присутній міні-
стер просвіт бар. Ганч. Обіде оба галицькі
достоїнні були ще на аудієнції у цісаря.

— Оки. В Мшанб, повіта залізничного
— як нам пишуть з-відтак — оги дня
11 н. ст. жовтня зазначити до тла два об'їзди
найважчих господарів до вліни прина-
сами. — Зі Станіславського пишуть нам: Дня
18 н. ст. ввечері найбільш оги знов село
Княгинин під Станіславом. Недалеко, бо
30 червня погоріло тут 52 господарів а 10
домів, з тих двох вже по раз пий, а
сміть разом спопеліли 2 господарства, аніж
два завдяки тому случаю, що втер втє-
некри на огорді, аніж побігло би було нб
сел з димом. Оги, що повстали на тоді і
був, як мовлять, підложений, обгорнув в
одній хвилі назав всі забудовані об'їзди гос-
подарств, хоті доми далекіх від себе, а ви-
стиг їх разом з цілим сегоднішнім об-
їздом. Мешканці хвали зможан виконати в по-
жеж дошу одж і тільки чудом повалою
нб випустити з об'їзду худобу. Ратуни не
було майже нікого; ані від самих такі гро-
миди, ані від сторож пожежарів, прибувши
в Станіслав. Громадано, наколи на сторожі
пласних доми, то бавили ся з прибу-
лими на празник гостями — Попрі Прес.
Богородиць — а деякі, хоч вилили при огні,
були в такій стай, що хвали на ногах дер-
жали ся. Сторожа пожежари насила до Княгини-
на, як звичайно, за вбже, хоті оги був
під самим містом, а присявши лас ся з
найблизькою в зубах так неділо за рату-
ню, що перед носом з агорді копера з
великим запасом намоложеного збжа, котру
можна було легко уратувати. Зі тої причини
обмежували акції ратунової сторож пожежарів
на тамтешній негодарів і вийшли на користь не
селянам, тільки крабському товариству асеку-
раційному, котрі повдигає в убезпеченої кю-
ти сий пожежарів, подібно як паштоту
господарів, пожежарів в червн, по 325—
350 пр. Оги так часті пожежі в Княгинин
велькі мав на нб призадумати ся. Во-ж
під тим виглядом село се справді нещасли-
ве. Сего навіщуть оги так часто, як рідно
яку мійшоду Галичини. Тут горить кілька
разів до року. Рідко наїти тут господарів,
щоби не горіли! Деякі наїли ся по п'ять ра-
зів і більше. Заведення встали обдубувати ся
або і ще не докінчили будови, знов усе попе-
дло. То ж і не диво, що село, колюсь дуже
важко, охотити на бду і переходити цілком
в руки жидівські. Не досить того, що жидона
пробила в деяких частях села, котрого ґрунти
окупує мійшод зобіх оторів, Vocot-на
Станіславова, побудували доми на чинш, але
це і втискає ся сама до вистинного села, щоби
не попустили великих татарів мійшод, а ро-
бити гешетів такі самі, як би мешкали ся
в місті. Оги був підложений, як давній-
ше так і сий разом. Ог тут поде пошу
для жандармерії — висліджувати підданців
а не слідити по торгах то армарках, чи нема
до — Дух святий при нас хрещених — в
руках руского селянина руского пашпорту на
худобу.

— Жидівський „гешет“. Вчера доносили ми о ве-
ликом банкрутстві Лібермана в Борислав. Ний
подіє більш дані для характеристики жи-
дівських „гешетів“. Ліберман, виступив в
околиці драгобичів як кількох процесів кар-
них о нубачне насильство, розпочав свої
предприємства без капіталу. В свої „интере-
с“ провадив в сибі з другими жидівськими
капіталістами в Драгобача і Борислава, а був
такій рухливий, що не було підприємства в
Борислав, до котрого би він не належав. Кре-
диту не мав Ліберман в ніякій львівській
банку крім влі австрійського заведення кредито-
вого для торговлі і промислу. В ній віри
теї суті приватні люде. Зі пасивів вносили
чих 628,000 пр. належать ся Лайзерови і Мой-
сесви Гартенбергам а також Ісакіон Берг Ва-
гманови 400,000 пр., заведено кредитуому для
торговлі і промислу 30,000 пр., кількодесть ти-
сячів рудий і 100,000 пр. дробних нече-
зів. До обіди мав Ліберман: копанні
воку в Гартенбергам і Вагманом, пред-
приємство в Борислав до сибі в Ваг-
маном і Корнгарбергам, копанні нб в Схід-
ниці і учати в фабриці цезани Гартенбер-
гам в Драгобичі і в Росії. Крім того, як
више сказано, мав учати в всіх дробнійших
предприємствах в Борислав. Зі грошів зичен
у Гартенбергам платив Ліберман вельчезні
проценти, а коли Гартенбергам змркували, що ку-
плати все за дешові гроші від Лібермана ви-
плати ему кредит і Ліберман збанкрутував.

— Ориґінальний конур о голошу редакції Kur-
jer-a Lwowsk-ого. „Резерва виборів, повдає ся
в конурі, запропонована в рад державній
висказана в цілком краю велике занепокоє-
ня. Математичні станційові і ний ретрогра-
ди обчислюють кілько би то контувало більш
часті наших посоль, а би заведено у нб
безпосередні вибори з менших посоль до
оги і ради державної. В листі уміщеній
ондги п. „Чи се містичка“ обчислено, що
вибори з кожного округу контувають перебільно
600 локтів кобасам, 30 ведер горілки і 50
бочок пива — не втискали тут готівки. До-
ся голошувано в кожній округі кількодесть ви-
борців, представників до оги коло 50,000
а до ради державної до 150,000 правоборців.

(До тепер вибирало до оги до 200 виборців
а до ради державної 600—700 виборців.) Го-
лодує ся тепер на случай заведення безпосеред-
них виборів о обчислено: 1) Скільки треба
би в кожній округі кобасам, горілки, пива і
готівки на переведення виборів? 2) Кілько до-
теперішніх посоль з менш посольстю одер-
жало би ся мійшод при мандатах? 3) Кілько
выказ би добробача краю, через збільшен-
ня консуції згаданих артикулів? 4) Чи старо-
сти по заведено безпосередних виборів дали
би на богослуження? 5) Хто для браку в том
случаю достаточного числа жандармерії достав-
лять найбільшого числа почетних жандармів —
отанчики чи новородні карєрні „ліберальні“? 6) Чи
при збільшенні так наго консуції ко-
бас і напий пошало би ся потреба збіль-
шеня числа лікарів і ветеринарів? 7) Чи з
уваги на те, що переведення такого вибору „до-
теперішніх“ способом контувало би що най-
менше кількодесть тисяч пр. а навіть більше
ніж сто тисяч — більшості дотеперішніх по-
соль не зрештєувало би з тої почести з
оклиці: „А побачимо, чия правда буде бже
кобасам, горілки і кубань?“ 8) Як вигла-
дає би наш сийт і „коло“ польске на случай
ухвалення реформи виборів? 9) Чи ухвалення
реформи виборів було би наглядним доказом,
що „любимо наш люд“ і чи вийшло би на до-
бре „любленому люду нашому“, сий користав
би з конституційних свобод? 10) Чи сарбо-
вані ласи в Галичині мали би в будучности
більшій чи меншій обдуг? 11) Чи по заведено
виборів безпосередних збільшило би ся число
наших емігрантів (корчів)? 12) Чи еміґрація
люду нашого зростає чи протина? — Хто
найдше найлучшу розвину на новому тему,
одержити в нагороду всі творы Мпичовича
оправдані — найкращіше видані з пояснен-
ня Малецького. Розвину мав бути о скільки мож-
на коротка — дотеп не завадити. Речинець кон-
курсу до 8 н. ст. листопада. На случай ужити
поводом просити о подає адреси. Крім
надгородженої розвину будемо печатати також
і ті, котрі признає ся обдодій. Дня 8
листопада оголошений буде результат конкурсу в
Kurjer-a Lwowsk-ом.

— Шаритатні ширити ся вже від довного ча-
су в Тернополі, між шкільною молодістю
так в школах народних як і середніх.
Мімо сего школи досі отворені і лиш бурею
замкнено.

— Новозадажений вистіп вистіп ондги в по-
ч шбу в годичника Янковського при улиці
Театральній у Львові і закрив різних річей
на 80 пр.

— На аудієнції у цісаря вложив ондги т. е.
22 н. ст. жовтня маршалок крайній ки. Ест.
Сангушко присягу як тайний советник.

— Архієпископом загробним іменованій при-
лошанній Вусетич. Вусетич був довгий час
посоль хорватських в угорських сибі.

— Дробні всти. Цісар дарував грошід Хо-
дович повіта стрільського 100 пр. на будову
школи.

Всти з Аеп. Львівського.

Правительство асигнувало плату з фонда
реліґійного для прийнятого сотрудника в Про-
шнів.

Канонічну інституцію на парохію Бур-
штинь одержав о. Тесе. Телуховський з Коло-
колина.

Заповідей одержали о.: Петро Пе-
трицький з Межиріччя в Колоколин і Мих.
Студинський з Бурштина в Межиріччя.

Ведені со.: Ін. Везушко як парох Вел-
кополя, Ник. Левницький як парох в Лецеві,
Енг. Ватошинський як сотрудник в Струсові,
Ів. Мартинюк-Лотоцький як парох Спикова,
Теох. Ковальський як завідаєль Івча, Меч. Ми-
гович як парох Покровець і Ник. Малий як
завідаєль Кут.

Увільнені о.: Ник. Левницький від сотру-
дництва в Веліж, Меч. Мигонич від сотру-
дництва в Ячці, Олексо. Здерковський від сотру-
дництва архикадрального і Ін. Пастіш від
сотрудництва в Забодичі.

Президія нажестивності годить ся на на-
новічну інституцію о. Мих. Андкевича на Огид-
дів.

Господарство, промисл і торговля.

Ц. к. упривіт.

Assicurazioni Generali в Триєсті

заложена в році 1831.

Головний агент для Галичини у
п. М. Дубенського у Львові, улиці
Спикотуска ч. 43 В. В місяцю вересня 1891 року
в бідній убезпечені на життя тов. Assicurazioni
Generali внесенно 533 внесен на суму
1,809,220 пр. а. в. а виставлено політ 469 на
суму 1,576,615 пр. а. в. Ог 1 счня до 30
вересня 1891 р. внесенно 5289 внесен на 16,834,957
пр. а. в. а виставлено 4530 політ на суму
14,106,975 пр. а. в. Заповідений шкоди в том
обдіді від 1 счня до 30 вересня 1891 р. вимо-
сати 1,357,849 пр. а. в.

Висказаний стан убезпечення обдідху життє-
вого внісений в дні 31 грудня 1890 р.
124,121,441 пр. в капіталах і 198,881 пр. а. в.
в рентах на 48,639 політах, на що резерво-
вано в готівці 28,927,291 пр. а. в. Заплатений
шкоди в 1890 р. в бідній життєвом внісено-
сати 1,580,843 пр. а. в. а для всіх галузей обд-
часу заложен товариства (1831 року) побла шор-
очинних винадів виплачено 235,717,767 пр. 43
пр. а. в.

Товариство признає належачим до чинної
армії або оборони правом на случай війни важ-
ності забезпечені до суми 5,000 пр. а. в. а прина-
лежачим до загального ополчення, на случай
їх покликані до чинної служби, партії за-
безпечені до суми 15,000 пр. без доплати акон
небуді премії.

Подлинник считать см по 10 пр. 8дх стипендия.

ни женщины. А что никто больше не будет
напрощенымъ, то ниръ можна было вважати
установленнымъ. Урядникъ, по томъ, якъ зинетъ

Подплати чешахъ ся по 10 кр. одъ станина.

За тых з'яўдзеннях камунікатыву можна вычатаці мбже стрычкамі, що кожо польське однесло поражение в своих домашнихх що-до децентралізації и теперь менеры кола старань ех підготовки до того олінію Польщых в Галичых. При такым майже вже ршучым полагодженіи справы децентралізації дуже схвильныи куріозуму выдае ех телеграма N. Reform-ы: „Рудки 26 жовтня. Видѣль тутешной рады повѣстованіи поришань вѣзати телеграфічно кожо польске, чтобы дальше поддирание министров

Виходить у Львові що дня (крім неділі і русяк свята) з 5-го години по полудню. Літературний додаток „Бібліотека найважливіших поглядів“ виходить в п'ятницю, в суботу і в неділю на першому разі в „Діло“.

Предплати на „Діло“ приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у Львові 24, Постризьке бюро оповіщення, у Львові 11, і Бюро пасти у Львові 11, у Відні М. Дукан, І. Шулєндрасе 8; Рудольф Моше; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppell, I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплати на „Діло“ в наміщеності на поштові платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ в літер. додаток в Австрії: за границею: на цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 гр. на пів року . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр. **Редакція, Адміністрація і Експедиція** під ч. 24 у Львові. — Грошові вимоги за листами на попередній виступ. — Редакція неопечатані листи без порти. **Одностороннє число копій** 8 кр. в. в. **Оголошення** приймають: за пів року 6 кр. за один рік 12 кр. за два роки 20 кр. в. в. **Підписи** членів: за пів року 10 кр. за один рік 20 кр. в. в.

Зі дня 1 жовтня розпочався чотвертий квартал сегоднішнього видання „Діла“. Просимо о найкоршій силі залогостей і надіслати передплати!

Рада державна.

На вчорашньому засіданні палати послов відповідала міністерство оборони кравон Гр. Вельсберг-Гайм на інтерпеляцію пос. Гави в справі нехорошого поведіння вояками четвертого батальйону оборони кравон.

Міністерство вельсберг-Гайм розв'язало факти, подані в інтерпеляції. Кара догодного опиту, вимовлена для одного воїна, була засуджена і після регуляції, а сей воїн добровільно просив продовжити йому службу, щоб міг зложити виступи, і авансувати на геєрайгра. Що-до побиття рекрута геєрайгра заряджено сідство і провинишого се покарало після воєнного права. Сей винишкий випадок доказує лише, що принцип строго виконують ся. Інші факти в інтерпеляції показують ся несправедливими і самі воїни здавали, що вдоволені з свого стану. Міністерство готово виступити протав воїна несправедливостей, але з другої сторони мусить боронити кравон оборону перед замишлом, мов би обходили ся не по людські з воїнами і поводились против регуляції. Ця організація і практика служби дає поруку, що захисник приносин, що ставляється лише тав воїна, які дають ся виконати в що з всіма воїнами однаково обходиться ся. Вибачи кождий воїн після регуляції має право жалуватись, а кождий старший має обов'язок уважати справедливий жалоби та пересвідчити воїна, що в інституції воїнових уважати ся їх права і інтереси.

При дальшій дискусії бюджетовий надзитулов „Публічна безчестота“ набирала голоси більшості.

Пос. Славний уважав необхідним, щоб ввдні, Прага і Побережжя мали власну дирекцію поліції. Пытав правительство, що оно зарядило для охорони основних законів, котрі домагали ся урівняння окремих законами поступовани в парно-поліційних справах.

Пос. Роверт жалував ся, що по селлах збільшилась волюнтість; домагав ся правительством винагороди школи, яка наносить ся при публічних ексцесах, бо обов'язком правительства є старати ся о публічну безчестоту. При будові дучають ся дуже часто нещастий пригоди, тож треба остро прайдержуватись припасов будованих.

Пос. Кайцль і Троля обговорювали посольний ексцес в Ліберці, а Кайцль жалував ся на поведінку властей супротив робітників, котрі хотять освоювати робітничий товариства.

Пос. Праде похемізував в висловами молодочесних послов, що до ексцесів в Ліберці.

По промові правительственого комісара Пашарта прийнято цілий титул.

При титулі „державна служба будована“ промазали посла Кульц, Менгер і Габсбург в справі регуляції рінк, а представителі правительства Рашке доказували, що загальна регуляція рінк єсть тепер неможлива, бо кошувала би 500 мільонів.

На тав перервано засідання, а сідуюче відбудеть в четвер.

Комісія бюджетова — як вже вчора ми коротко подали — вела наради надзитулов, які прийдешніми, міністерства просили, вимови надзитулов і в середній школі.

Резервист Верт зазначив, що міністерство просили погодити по можливості бажання виповняти манушн сесін і можна надіятись, що і дальше в тав наприкін буде ділати. Підійшов потребу більшої дотації для бібліотек університетських і загадав, що в значено 2000 ар. для університету львівського на закупку книжок медичних для маючого відкритого виділу медичного у Львові. Пытав деякі зміни в наслідок активності і обсягу деяких кафедр віденського університету.

Міністерство Гавч признає, що ереквенція на університетах зменшилась, а сегоднішнє число зменшення вносить 485, хоча це не знати, чому вніс ся на чеській виділу теологічний в Празі. Загально це зменшилось ся ереквенція на виділах правничих і збільшилась ся на медичних і теологічних. Що-до гадки резервиста, щоб вивести якусь суму пашаліну на будову і потреби при університетах, то годі щось позитивного сказати і треба наперед порозумітись з правительством.

Пос. Пінніський підійшов потребу відкрити при львівському і краківському університетах політехнічну клініку. Жалував ся на лий відносини господарської студії при краківському університеті. — Пос. Руховський обговорював тав при дотації господарської студії в Кракові, а також жалував ся на поведінку при обсяді галицьких кафедр, вимови що не реалізує на науковий сили з-заграниці, а збавно, що університети закладають ся при приєднанні для себе добрих сил так само як театри о приєднанні. — Пос. Чернявський домагав ся звичайної кафедрі для славянської філології.

гін у Львові і основани кафедри для романських мов в Кракові.

Пос. Менгер підійшов вату соціально-політичних наук, котрі на жалі, майже цілком не уважали на університетах. Рівнож підійшов, що деяка обсяда юридичних кафедр на поодиноких факультетах викликає загальне зачудування в кругах юристів. Було би в тав, щоб не отирати нових університетів або виділів, а радше дати слушателів більше стипендій.

Пос. Ротанчук ургував системізованню заповіданню цесарським розпорядженням в 1863 р. чотирох кафедр з рускими мовними виділами на юридичних виділах університету львівського — а також висловив бажання, щоб в тав університеті основано кафедру рускої історії.

Міністерство Гавч обговорював піднесу справу що-до господарської студії в Кракові і висловив заходи міністерства при обсяді дальших кафедр для тав студії. Також висловив польських послов о прихильності міністерства що до системізованню тав кафедр, яких они домагали ся. На закладений бажання пос. Романчука не зволівав міністерство нічого відповісти — тав бодей виходить збравозданню віденських гавч.

При титулі „школи середній“ висказав ся резервист Верт з признавством о поодинокій розпорядженню міністра просили, що до науки класичних мов. Рівнож зазначив бажання, щоб зменшити число суплентів зазначенням посади учительських.

Міністерство Гавч подає висказ ереквенції в році шкільному 1891/92. В 172 гімназіях єсть 55,516 учеників, менше о 160 бд попереднього року; в реальних же школах єсть 21,718 учеників, більше о 1,589 бд попереднього року. Поближши ереквенцію 1891/2 р. з роком 1886/7 показує ся, що в гімназіях убуло 1,030 а в реальних школах прибуло 3,414 учеників. Що до вкоти сучасників, то висказ міністерство на се, що на шість лтв зростає екста стітум посади отворено це 210 надзачайних посол учительських (мж вшним 13 посол при руских класах рівнозначних), а 151 суплентів має додаток службовий. Але на будуче не буде можна отирати стільки посади, бо буде зворотна увага на збільшення числа класних инспекторів.

Поодинокій послам заклади предклади бажання своїх країв в справі шкіль середніх. — Пос. Пінніський хвалив обмеження науки класичних мов в гімназіях. — Пос. Чернявський бажав зменшити оплату шкільних, а вли не можливо, то більш польских при ульвінню бд оплати. — Рівнож домагав ся доповнення внашн школи реальної в Терополі.

Пос. Менгер жалував ся, що ученики з чеських гімназій не знають по німечці. (На се кликнули молоді-чеські послы комісії, що се нічого не шкодить.) — Пос. Романчук мотивував потребу збільшення числа гімназій в Галичині. — Пос. Руховський рівнож зазначив ся з збільшенням числа гімназій і з збільшенням плану науки в реальних школах. — Пос. Лупуль говорив про потреби Буковини.

Міністерство Гавч відповідало на домагання галицьких послов, вимови, що напевно вже скоро отворить ся нова гімназія в Буковині і вбудує будинки для двох гімназій в Кракові, а міністерство вимови збільшення плану науки на справу збільшення гімназій в Галичині. Справа отворення гімназій в Сереті не представлялась так добре, як се гадали би посол Лупуль. — Що-до оплати шкільних, то число збільшення вносить 45 процентів, а в заведених наукових з рускими мовними виділами се число доходить навіть до 75 процентів. Рівнож не забавом вимови ся збільшення плану науки для реальних шкіль.

Оба повисий титули: університети і школи середній — комісія приймала.

При генеральній дебаті бюджетовий записали ся як бесідники септатари молоді-чеські послы: Дик, Савол, Вахатий і Спіндлер, з котрих лише перший три говорили, а за бесідників про нд один посол, лишачи ся обговорює генеральному бесідников пос. Вальнскому.

Пос. д-р Дик говорить: Стоїмо перед початком нових епох австрійської політики державної, котру зазначувано т. ав. віденськими конвенціями, перед політикою, котра поставила, замість організації державної на основі історичного розвою поодиноких королівств і країв, принцип поділу країв після народностей. В тав політиці бачить чеський народ велику небезпечність для себе. — Говорить: загранична політика Австрії намагає ся до моря; але наші народи не вдоволяє ся таким зброєю, котрий поглинає всю силу податку лише на воєний цілі, а для економічних, культурних і національних потреб народів, вимови славянських, не лишав ся нічого. Бесіда престольна заповіла встиг так звану неополітичну політику. Та нова політика означає, що бюджетав бд заповіданого в бесіді престольній з 1879 р. перенесена рівноправності. Славянське населення має речі ся своїх домагати правно-державних. — Критикуючи теперішній парламент, загадає пос. Дик, про такі насильства, як на примір постановлені посла Алішпелера в Каринтії минулого року бд нагляд поліційний за се, що висказ теле-

Крылате слово.

Начерк Н. Потапенка.

(Далше.)

III.

Урядник бхраву і не зморщившись „дбгав“ компанію, а писарь згодив ся лише на половину. — Не можу, я хорый на печини! — поясняв бд. А що-до дати, то они користали зб свого легкого положення і пили вино та вишнівку; то не перешкаджало очкам хороши та жваво фелчерови жінки журитись і блищати по солов'яному, а Андроні, котрого жінка вже три роки з причини недуги нбг не вставала з постелі, дво-значно сповирати на не.

Присутність урядника, розумів ся, звернула розмову на випадки в Будцльбці, причбт публіка більше всего интересовалась тав, як вніс ся на воротах Абрама.

— Та хіба-ж в низ голову? — пытав Омелян Григорьевич, котрий вніс ся на мбт собі уявити поважаного Абрама в тав бд двох положено.

— Зовсім так! — відповідав урядник давним асим голосом, що загдував звук трубы, розливаючий ся в чистім полі підчас сильного морозу. — Можете собі уявити: прайгав я в Будцльбці, — а я сівши ся, так мов на крилах летів, аж нбг спотів ся, подумайте, — а що-ж я вбжу? Довкола шину това. Я, розумів ся само собою, нагайкою на право і на ліву, — „дорогу“ працу, — дади дорогу. Підбавжаю до шини, дякую ся: — можете собі уявити — бдний Абрам: ко висить пятами до гори, а головою в низ, похм настан загнули ся і закрили ему лице; висить бдний Абрам і навіть не криче; а тільки стогне хриплим голосом, а жінка его, Рузика, сидить на землі, то єсть на самій шину і вно, просто по повчому вно. Ого народ! А мужики стоить в сміють ся. І подумайте, так висить бд уже

більше, як годину! — За що? — пытаю. А за те, кажуть, що у него в шини вже на першій день правниці горьки не стало! А? як вам се подобає ся? За те, що горьки не стало! А? Так се, кажу, для того, що в, такий сль, що бд Рвдза заклади пичити, та й горьки жлокує так багато, що для вас і трох шини за мало. А они мов: Що-ж, то для нас велика крида. Правниці — і парав горьки нема! Коли вніс ся три мати шини, то і сповил сдб обов'язок! Як же то? Ог ми, кажуть, і повисили его, щоб настрашати! Я, розумів ся, знів разв Абрама з ворб і бдав Рузку. Ог як то рін дити ся!

— Ну! — сказав Антиох і вже по тав одбм звуц можна було побачити, що бд абрав ся сказати ине терке слово. — Ну! А Абрама нам за те не прайв двох ведер горьки?

— Прайв, тільки не два, а одно! Що-ж такого, що прайв? Я не вбжу в тав нічого! Ний прайв і м в Омелян Григорьевичев сробували.

— Гарн урядник, — збдливо продовжав писарь.

— А що-ж таке? Се не хабар! Я так на се дивлю ся: односторонній і зовсім не бун. А як чоловік чує влчність, то я не перешкаджам. Так, Марку Івановичу? — звернувшись ся урядник да старшину.

— Оно.. Так оно і єсть.. Ге!.. — потвердив старшина, у котрого перед очима зачав уже розгелювати ся першій туман.

— Старшина не розумів нічого! Що бд може розуміти в порівнянні з мною? — обставив при сдбм Антиох, з жовчю блискаючи своїми маленькими чорними очками.

— І охота нам! — зб добродушно у смішнню промовив Андрон. — Та-ж бд, Антиох, хорый на печини! Тому бд и довбав.

— Нб, що-ж, я хочу по справедливості розсудити, — говорив урядник. — Бд я чоловік вяртував бд смерти, то хіба-ж можж аказати ему бдувати влчність?..

Тут і старшина і фелчер і всь дами

рухами та окликами посбдчили, що урядник зовсім правий, а Омелян Григорьевич нахил по осмій, прайдержуючи ся, розуав ся, домашнього рахунку.

Учитель Сбромахний цілий час по звичаю своему сидів мовчки, але думками бд брав дилуку учить в розмові. Он не звичайно серйозно розбрав пытав, чи можж аказати чоловікови чути влчність, если ему охота жить? Пытав се ршнв бд так, що справд не можна того аказати, лиш не знати, що думати про веро горьки, котрого присутність разом з почуттєм влчності здавалось ему мов би невідомо. І ся обставина перешкодила ему висказати гласно свою думку.

По тав, як вніс ся по осмій, фелчер бдмислював і сказав:

— Нб, кому-ж не прайв влчність! Та се що? Ог я нам розпонім пригду, яка б мною сказала ся, коли я в тав же фелчерський аказує в мбтоту Станислав, знаєть? То було, щоб не помилити ся, в тав вбмисл сідсесті першій роц. Так єсть, сідсесті першій.

Треба замітити, що фелчер уважав себе необхідним зазначуванням обв'язком і вніс не мбг пригдувати, щоб влчність небуд товариств вніш оспідачи вніс над ним верх. Як б урядник не розпонім був про Абрама і не зинтересував тав слушав, то може бути, фелчер мовчав би, і гості Омелян Григорьевича Шербатові ніколи не довідались бд, що стало ся в 1871 роц. А так фелчер чує ся вбмисл розпонім. Тут буде не бд рчч позенств, що оспідачи похемізує влчність і відносно до того вносить вуса і влчність, підсоловчи підбородок. Волосе на голів бд стріг дуже низько, через що его великий уха адавали ся ще більшими. Вбмисл треба додати, що звав ся бд Одріганово і що Андрон називав его в очі — Андріем Савичем, а по-за очі — „рудю собакою“, тому що бд, по словам того-ж Андрона, був „унос рудий“.

В тав роц в нашій мбтотості наотала сильна епидемія, то єсть: скачати по

просту — недуга, — продовжав Одріганово — недуга, скачати-б, непонятна і навіть самі вемсій доктори, коли прайхав, і я его, зб обов'язку мого, спытав, що се за недуга і яка є латинська назва, так бд мей сказав: „А торч є знає, і сам не розберу! Давайте на вніш випадок олеум ріці в емульсію амідалі, а притбм обклади зб гірчичі стано. А так побачимо.“

Андрон порибив его: — Нб, ако в, Авдію Савачу, по латинськи зб нами не розмавлите. Я, хоч і дбшм до третон класу урядно школи, та є Богу навіть латинськ азбуки не тямлю!

— Ах, даруйте, прошу! Я забув, що ви не спеціаліст того діла! — зб устнкою висловив промовив Одріганово. — Олаум ріці, то по просту олії ріцинові, котрих смарують юхоту чобити для миктоті, а емульсію амідалі, то — мідлаово молоко. Та-ж, сказав се доктор і бдзхав. А недуга, звачаєть, в більшій часті, падала на жолудок, то єсть: животу здувала, але мж вніс і в горьку та в холоду видла. Ог я і зачав лччати. Перша пошла ся мей одла баба; дав я їй того лчу и оклад зб гірчичі, то єсть, на полєнцію поставив. І що ви скажете? на другій день она Богу думеньку свою грйну бдала. Що-ж я тут вніс? Доктор прайказав, а я мшу слухати..

— Замітьте, замітьте! — знов порибив ему мову Андрон. — А як звала ся баба? — При тав словах вніс вніс горьки у вт чарк.

— А на що вам? Справд, не тямлю, як дійсно звачась. Мабуть, Федоса..

— Ну, тав за унокій душ Федоса треба вніс! — замітив Андрон. — Ся гадка вимислила загальне одумовлення і вей вніс за унокій Федосини душ. А фелчер продовжав:

— Після того прайшов я, по своему обв'язку, до одного парбба і став зб лччати..

— За унокій, чи лч? — спытав Андрон і знов хопив за фелчу.

— Чекай, ще час. Став я его лччати

Варна 9 (21) жовтня.

[Дать первый болгарский релятивно-промышленный выпуск.]

Въ другій половинѣ нашего столѣтя ма-
ли мы кобыла родбѣ выставъ насчиталъ на
собѣ досылъ бдѣмннй характеръ; нмъ надна-
вано въ горы бдѣмннй цѣли: политичнй, эконо-
мичнй, сусбѣмнй або національнй. Старшѣ
въ мѣжи насъ може пам'ятати першу *свѣтову*
выставу въ Лондонѣ (1851 р.). Черезъ нѣ спо-
дѣвано ся тогды поправити натягавий бдѣшо-
ня межѣ рбнмнй народностями; фантазавано
собѣ, що народи, об'явннши ся въ собѣ, на
выставѣ, розбичнуть нову еру загального мнра
и братства та, що вбѣна бдѣ тогды станеть се
неможливо. Поважншй выставѣ мали вже болѣ-
ше *спекулятивно-всесвѣтлѣй* характеръ (н. пр.
вѣдѣнска 1873 р., по котрой нмъ ставъ знаннй
фнансовый крахъ). Деякѣ выставѣ устроювано
въ пам'ятъ важныхъ *историчнхъ* подѣй, нмъ
н. пр. Французѣ устроили передъ двома рока-
ми выставу въ пам'ятъ преголошанъ релу-
блнкѣ, а въ Чикаго обдбулось за два роки ви-
става въ пам'ятъ 400 лѣтнього обдкрытѣ Амери-
ки. Вдѣ спекулятивного характеру выставѣ
вчинила користншй зворотъ Англія въ р. 1871,
на тую выставу допущено тѣлько тавѣ пред-
мети всесвѣтного промыслу, котрѣ були въ
промисловѣмъ свѣтѣ чимъ справдѣ повнмъ
або, если не новимъ, то разумно збранимъ
въ одну колекцію. Хто мавъ на оцѣ яку-не-
будь спекулятивну цѣль, то не хотѣвъ брати
участѣ въ тѣй выставѣ вже за-дѣля того, що на-
пѣй не давано вѣжнхъ медальѣвъ анѣ нагородѣ
помагающихъ до реклами. Всѣмъ знагдано о
ще одибшъ родѣ выставъ — а до всего рода
будуть належати обѣ болгарскѣ выставѣ въ
рр. 1892 и 1893 — о выставѣхъ *малюваннхъ*

На перші погляди могло бы здавати ся, що цього на світі не може бути більше космополітичного, інтернаціонального, ніж власна велика вистава. А між тим життя показує до цього: навіть і в тій області не завжди дасть ся стати на повсюдний інтернаціоналізм ґрунт, але часами треба узгляднати по-при інтернаціоналізм сторону національну або також сторону одної держави, одної провінції і пр. Вистави з таким змішаним інтернаціонально-національним характером мають велике значення особливо для народів менше культурних, ась як Болгаре, Румун, Серб, Русин, або для народів невеличких своєю чисельн., але котрі все таки не хотли бы відказати своїм національній окремійності, бо їх до тій окремійності щось таки тягне, — та їх окремійність єсть для них таки милою.

Першу вставку до устроювання національних виставок подає Англіканіць Джинз - Уіллі (1887). Вона зорганізувала в Лондоні американську виставку яко першу изь задуманих нимъ національних виставокъ. По американській виставкѣ наступили инші національнї виставки, а всѣ они мали цѣль: подати всесторонню картину жизни краю (заруду) и его продуктивныхъ силъ. Таку цѣль мали сегодѣшнї виставки: вивѣщає в Лондонѣ, добре намъ звана чеська вистава изъ Праги и французскія в Москвѣ (хочь на тѣхъ послѣднїхъ ходило вже и о политично-економічїхъ цѣляхъ).

Объ болгарскій рѣзничко промысловъ выставки, надъ котрыми вже бѣдъ больше якъ року продумують а заходятъ ся въ Болгаріи, будутъ мати характеръ чисто національно-краевый. Передъ двома мѣсяцями за инициативою правительствна организувала ся при министерствѣ финансов особна комісія вложена въ рѣзничкѣ специализиѣ, котра мала передовѣсти уложити проектъ („правильникъ“) выставки, отожсати его друкомъ а вѣщати приступати до переведеня его. Почетнымъ председателемъ комісії есть оамъ князь, а фактическимъ председателемъ министеръ финансовъ Начовичъ. Межи поодиначими членами комісії находятъ ся такожъ прихильный для Русинѣвъ Галичанинъ Л. Тимофетичъ, яко специалистъ по части ветеринариѣи.

Въ тѣмъ дѣлѣ, якѣ и въ многихъ дру-
гихъ, Богдаре муслиби показати ся ще моло-
дыми, недосѣдѣдими. Длѣтото на двѣтѣ, що
правительство выслахо своимъ коштомъ дея-
нѣхъ членѣвъ комисіи на короткій практичній
судѣхъ за границу, удеклихо подорожѣ на вы-
ставу до Праги, позѣвѣхъ выслахо де-кого до
Томеяну и до Загребу.

Многимъ въ пробуждающихъ въ Болгаріи чужаицамъ не хотѣло ся въ-разу вѣрнги, що-бы пришло не то до двоухъ выставъ (въ Филиппополя 1892 р. и въ Русуку 1893 р.), але бодай до одвои. Думано събъ, що значе ся на чистыхъ ерѣзѣхъ, поѣзѣише хѣбно досѣдѣу, екѣщи однаде охота до працѣ, а такыи чинѣи цѣла справѣ забуде ся. Майже тымъ по двоухъ мѣсяцѣхъ працѣ комісія выготѣвила проектъ выставѣ и выбрала мѣцея. Обдѣдуи се они, якъ сказано, въ двоухъ пунктѣхъ крѣю: въ Филиппополя дѣятого, бо днѣ єсть культур-

нимъ осередкомъ для полудисной Болгаріи (буашон Румелии), богатонъ збвжмъ, винами, рожани та худобою, — а въ Русчуку длатого, бо тутъ есть центръ для рѣзничной продукціи а горюваи для пивничной Болгаріи (давного килжества).

Изъ видно изъ „правилника“ и оголоше-
ныхъ комисією поясненіи, Болгаре не думаютъ
брати ся до рѣшенъ въ своихъ, котры бы только
свѣтлая чужацацѣ, блгоуго, але въ першѣ
мѣси ходѣть намъ о практичну користь, яку
можна буде выдѣбути въ обохъ выставѣхъ для
самого населенія. Такъ само скромно, мало
претензіозноу показалась и сама публика.
Изъ же пріятно приходѣтъ ся читати въ де-
ляныхъ болгарскихъ газетѣхъ, изверно понатѣ
статѣхъ, трагующѣхъ бѣдъ часу до часу о буду-
щихъ выставѣхъ. Всѣ оны заступаютъ менше
область такой поглядѣ: Мы безъ претенціи и
не хочемо ничимъ хвалити ся, знаемо, что не
дорівнаемо Чехамъ анъ Мадарамъ анъ нацѣтъ
Хорватамъ, але хочемо за те притягнути сѣ
самыхъ собѣ. Нехай наша выставка выпадѣ въ
очахъ чужацевъ изъ найгорше, то и тымы
намъ не смутити ся. Мы тогда свѣдѣаемо, о
свѣдѣи мы лишили ся позаду другихъ наро-
дѣвъ, и будемо ихъ, свѣдѣи силъ нашихъ,
догнати. Уже въ томъ буде для насъ велика
моральна и матеріальна користь и на се мы
не пожалуемо своихъ невеликихъ фондѣвъ.

Посла проекту виставки буде обіймати передовіші продукти в промислѣ рѣзничій Болгаріи, але щобъ той продуктъ в той промислѣ можна лѣпше арозумѣти и порѣвнати зъ заграничними, то зарезервовано такожъ мѣсце для заграницѣ.

Мы яже неразъ указували, що Болгарія, мимо бурныхъ часѣвъ бдѣ часу освобожденія и много десятихъ хлѣбъ своимъ интеллигенци, нае передъ собою красну будущицѣ. Особливо славно будущицѣ адлясь же ея на поли економичныхъ, а се пазно поведе за собою и поднесенне загальною просвѣты. У насъ часто ставлено собѣ пытанье: бдѣ чого вимъ въ Галичинѣ зачати свою народну працю: чи бдѣ подавати народнои теоретичнои просвѣты, чи бдѣ подвигненя его матеріально, або чи працювати рівномѣрно изъ обохъ напрямкахъ? Про Галичину рѣшати не хочу. Про Болгарію скажу, що тутъ потрібае бдѣше науковои просвѣты, бо на поли економичныхъ Болгаре народъ высоко розвинути самъ собою. Але если Болгарія, хочъ и бдѣше розвита економично, все-таки трудитъ ся на тѣмъ поли дальше, то пытаюсь: чи не на часѣ бухо-бъ и вимъ вимъ ся на тѣмъ поли свергичиваше до дѣла? Чи бы не адала ся и вимъ свои, руска, выставка? — выставка призначена не для заимчиванія передъ чужими, але щобъ мы самѣ изъ иѣй оглянулись мовѣ у зеркалѣ и побачили: акѣ мы?

Драганъ.

Оповѣщеніе.

Отворення першій загальній зборі філії товариства „Просвіта“ в Рогатині відбудуться в середу дня 11 листопада (30 жовтня) о. р. в Рогатині з такою програмою:

1. Торжественное богослужение с гостини
радо. 2. О гостини 11¹/₂, сборы членовъ въ сали
радо поновтовон, щобы:
- а) избрати выдѣлѣ,
 - б) примаи новыхъ членовъ,
 - в) выслушати явсены членовъ и
 - г) выголосати одчить.

Маямо пошуу надѣю, що свѣтла и патріотична Публіка, свѣдома своєї задачі, громаднє посилити тамъ, де єи є сирава народна клече, и просимо уважити се оголошенє якъ записани, а Хв. Редакція вишихъ рускихъ часописей просимо повторити се оповѣщенє.

- Именем комітету:
- о. Іосиф Макогонський, парохъ Липицъ и деканъ рогатинскій.
 - о. Іоанъ Маренячъ, парохъ Юлашкова.
 - о. Стефанъ Городецькій, парохъ Верболовце.
 - о. Іосифъ Яворскій, парохъ Путатанецъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Пов'я урядова Pol. Corr. такъ пише о кра-
вяхъ фінансахъ Галичини: „Въ по-
слѣднихъ часахъ про кравне предложенье
бюджетное, насъ мае предложатись на наибольшій
сесті союму (1892 р.), розширеню такій по-
голосенъ, въ котрыхъ можна бы виробити собі
фальшивые пересѣдченые, що кравей фінансовъ
Галичини доходять вже до кризису. Передо
всѣмъ треба піднести ту обстанову, що нема
найменшого сумнѣву, що адміністративній ви-
датки та зобовязаня, выходячы зъ кредитныхъ
операцій мають повне покриты безъ ніякого
дальшого заимѣжованія силы податковой на-
селеня. А въ адміністративныхъ выдаткахъ умѣ-
щено вже нѣкыты такы инвестиційны выдатки,
котры ибслю давнѣйшихъ ухвалъ соймовыхъ
розражено на цѣлы лѣты. Если-жъ бы тене-
рѣйшія средства показаны сл недостаточными
и соймъ жадавъ кравей податки подыснати
або шукавъ за новыми жерелами доходу, то
се було бы въ нѣстѣтокъ наирѣзъ союму, не
обмѣжати инвестицій ухваленымъ попереднимъ
соймамъ (якъ новы регуляцій рѣшъ, субвен-
ціонованье промышленныхъ предпріятствъ, госпо-
дарскихъ закладовъ и т. д.) а лишь дальше
ити въ томъ напрямѣ въ перевѣсити вышій
край коронній. Другою причиною фінансового
хлопоту Галичины могла бы буть обстановка,
що за-дѣя новомъ умовы зъ правительствомъ
щодо индустріалізаціонного фонду, мае Галичина
теперь болѣйшій выдатки, аныжъ досъ. Але кѣмъ
переведено бы проктовану одъ болѣешихъ лѣтъ
консервацию индустріалізаціонного фонду, с. а. розпо-

жене на довгий збіг речинця сплати, то средства, якими Галичина досі розпоряджалася, зовсім вистали би на покриття видаток.

После речи державной Колерз и Турингер, избраних за Форарльберг, выступили сами деятели из клуба Гогенварта, органъ того клуба Vaterland со подвѣдомыя такъ, мось бы они своихъ выступленийъ лишь удовлетворилъ домоганию своихъ избирателей, але они сами впрочемъ буля удовлетворенъ своимъ, лий въ клубъ неступють. На те пояснение они высказали до сего дняшняго свое за явление, де кажутъ, что треба шукати причины ахъ разъ въ принципальнѣй рожница, бо теуерншпий клубъ зовсѣмъ не подобный до ижегого центра, се а до независимой бѣдъ правительствѣ парти, та се власне причина, чому они въ него неступють.

Дуже важний заявлений зробив посол чеський Масарикъ въ недѣлю дня 25 жовтня на численнихъ зборахъ виборчихъ въ Табоу. На передуслідньому засіданню ради державнои — сказавъ вінъ — міністеръ-президентъ виласнивъ намъ наше відношенє до правительства. Гр. Табоу загадавъ про подівъ въ Хульшові. Се дуже мене заболѣло, бо въ тѣмъ проявило ся роздрозненє правительства до чеського народа. Моїмъ обов'язкомъ уважаю вказати на тѣхъ теперішніхъ наше положенє політичне, але не даного, щоби розярити народъ сууротитъ правительство але, щоби розвинити нашъ цѣли и нашъ змаганя. Думаю що за-для такої пригоди ми не потребуємо ще брати ся ажъ за пасивну політику, але если би прийшло до того, тогдѣ пасивна політика не може обмежати ся на пасивність, вглядомъ парламенту, але она мусѣла би розширити ся и на відмову плаченя податківъ та на всѣ наслідки, якѣ зъ того виходять. Я гадавъ би що бы ми не бивали ся зъ толку, але мужно и рѣшучо далше боронити ся и ажъ тогдѣ брали ся до рѣшучої опозиція пасивнои, если нищихъ средствъ не буде." Бесѣдникъ похваливъ такожъ відношенє чеськихъ пословъ до феодальнои великои посѣлости та замѣтивъ, що ихъ теперішня політика не бд рѣзняє ся бдъ попереднио и зъ той причини згода молодо-чеського клубу зъ консервативними не можлива. Можна би вправдѣ обомъ партіямъ годатися бдъ случано до случано, але згода мусѣла би зобов'язувати обѣ партіи, не тільки Чеховъ але и феодальну посѣлость. Резолюцію, котру збори одноголосно на конци ухвалили, называємъ ся, щоби послы вилили ся до рѣшучої опозиція и бдѣ влиняти условіємъ не доустали до виконаня угоди.

Супротиавъ вѣсти Times а, мовѣ бы су-
танѣ хотѣвъ выслати при нагодѣ побутъ
россійскаго цара въ Ливадію особно по-
собствію пѣда проводомъ великаго везира, до-
носить въ Константинополь, що ся вѣсть не-
принадина и въ томъ заглядѣ не поршеномъ ще
ничего. При томъ додаютъ, що такий привѣтъ
може и бѣдуде ся, иль звычайно, але не че-
реть министра а лише черезъ маршалка або
иного якого дѣлскаго урядника. Впрочемъ
доси и въ російскій амбасади ще не знаютъ,
ти російскій царь поѣде до Крыму и коли о-
но буде.

Дуже цікачу висті о зйзвдз Гірса зъ королемъ Гумбертомъ и маркізомъ Рудінімъ привієзъ бруксельскій дневникъ Nord, котрій має інформаціє въ російского министерства справъ заграничныхъ. Зйзвдъ бувъ неспротокований. А вага зйзвду лежить въ несподіванімъ вразіженію, яке бить вылигативъ въ Европі Рудіні и Гірзъ вважили собі мали заявити, що замання обохъ правительствъ и обохъ державъ суть мирніє а зъ того можуть тішити ся всі приятели мира. Далше сей дневникъ выстугавъ противъ Нмечанцивъ пишуци: Свѣтліи резульатъ новои позачки привито въ Россіи зъ тымъ бльшимъ задоволеніємъ, позаякъ ентузіастична участь въ ній париского населєня выказала повну згоднѣсть зъ політїкою французского правительства супротивъ Россіи а Россіи наконецъ освободилась зъ підъ берлинского ярма.

Въ сихъ дняхъ заповѣли, що въ нѣмецкомъ парламентѣ внесена буде интерпелляція о заграничній політиці. Пбеля Saale Zigta интерпелляція буде обговорювати передовий справу договору потрібнаго союзу и выйде въ того заложена, що продовже но договору дуже поспішаю и що не одержано блявдвонь виганороди за обидцями, якъ поробила Нѣмеччина. Въ той интерпелляціи мають порушати такожъ паревку подорожчцаревань-идови и бесѣду канцлера Капривого выголошену въ Оснабрюхъ. Оя интерпелляція мая, якъ пишуть тенденцію, чтобы кя. Бисмарковъ дати насаду, взяти участь въ дискусіи

Падольстовий зовніт письма Nord und Süd привносить цікаву статью походячу від особи добре поінформованого о політиці маркиза Рудіного. Ся статья зазначає, що Рудіні держать точно сторону потрібного союзу як основу європейського мира и высказує бажання, чтобы можна заключити ще торговельно-політичну угоду. Она була бы довершением політичного союзу и дала бы возможность, чтобы въ итальянскомъ кабинетѣ обдумали ся перешли такі, чтобы маркизъ Рудіні могъ вліяти ся до центру.

НОВИНКИ.

— Вийти змін товариства „Прогрес” в Станіславське повітське Ви. членів спокх, що канцелярія змін „Прогрес” знаходить ся при улиці Собської ч. 66 (давнійшої вулиці Тисячолітньої), до була хандармерія в компанатах „Русько Бесіма”. Туди просимо також удатися у всіх ділах, дотикаючих руху прогресівного в Станіславщині. Година урядова бдз 12—

2 въ полудни каждого четверга и ярмарочного
дни, въ котромъ то часѣ одинъ изъ выдѣленныхъ
удовольствъ баженимъ Вы. членомъ. — *Вмѣстѣ.*

— Выдать товариства "Радика" в Коломыи запра-
шав членов на загальний збори, котри будуть
сл в поведлоу для 2 п. ст. надолгота о год.
5-той по полудни. Порядком дневний звичайний.
На случай, если бы на сих загальних збо-
рах не було кимсь, будуть сл други
загальний збори того самого дня о год. 6-той ве-
черю в тих самих порядком дневний.
Решеня сих других зборов будуть важли, хоч
бы и не кимсь сл похвал членов. — Запра-
шаючи на загальний збори звертає сл увагу вои-
сколомисльни Русинь и вт околици а особ-
но тегатри працюючи до Коломыи, щоби они
не бегали сл а вои громади вступали до сего
товариства так конечного для удержания то-
вариского житя, выжили гадать та знаменого по-
знакомленя. *К. Колумийский, П. Милуцкий.*

— Творчество «Академичеки Громиды» въ Краковѣ устроили въ первыхъ дняхъ палодости въ саки готелю савогого въ Краковѣ концертъ при спбвѣ участы спбвана п. Мышуги и децанцатьохъ спбвнхъ въ творчество «Либовскіи Болнѣ» подѣ провондотъ профессора Патали Вахннннка.

— Вечером, в танцмаш «Общество Русских Дам»⁴ обуде си дни 5 (17) изаполнота. «Комитет» — нѣ нась просити оповѣстити — старая ся, щобы сей вечерокъ удалъ си нѣ найлѣпше. Музыка 55 поку буде грати найновѣйшій танцъ подъ предводѣмъ звѣстнаго солиста-скрипача п. Кисовскаго и коломижкѣ уложени нѣмъ специально на сей вечерокъ. Болѣе же додамо, що танцмашъ проводити буде п. Федоровичъ не сумѣвающимъ ся, що наша руска интеллигенція такъ мѣщанъ нѣтъ и замѣщава вѣрсе ся чужденно, щобы тѣмъ спосо-бомъ побольшити доходѣ, приназначенъ въ користь бѣдныхъ свѣрѣтъ. Запрошення розедае ся.⁴

— Про торжественный въезд епископа Ю. Пашова до Перемишля доходить въ-бѣгѣхъ, что вчера о 10 годичіи рано приѣхавъ епископъ лыкальнимъ поѣздомъ въ Львова. На дворці вѣдѣнчичѣхъ ожидали достойного гостя представители духовенства, властей правительственныхъ и численна публичн. Повѣсть и шляхту репрезентувавъ презоствъ рады повѣстово кн. Адамъ Сапѣга, вице-презесъ д-ръ Чайковскій, ин. Брон. Юць, Юнга и п. Староство представлявъ совѣтничъ наместничства Горещій, дирекцію скарбу: совѣтничъ Несторовичъ, судъ: президентъ д-ръ Дилевскій, а мѣсто бурмистръ д-ръ Дворскій въ чинами рады громадскои. Прибушового вѣздуку повѣталь на вступѣ архидіаконъ крижосианчъ о. Литинскій именекъ капітулау а бѣгачъ представителей властей. По привѣтаню передѣвъ ся епископъ въ церковній ризы и проводкомъ численнимъ духовенствомъ рушивъ до мѣста. Передъ епископомъ шли братствъ церковній въ хоругвами, капітула и цитойцѣ. Въ улицѣ „На брамѣ“ задержавъ ол похѣдъ а с Димокской въ Лиманчикъ понавѣтъ епископа довгою промовою именекъ каяра цѣлои дієцезіи. Перешовшииулицею Францисканскою задержавъ ся похѣдъ ажъ передъ катедральною церквою, прикрашеною гербами и хоругвами. Тутъ врученъ епископови ключѣ блъ церкви и повѣтано хлѣбомъ и соломъ. По обдѣраженѣхъ епископомъ при входѣ до церкви молебни, бѣбузо ся въ катедрѣ богослуженье и на томъ закончило ся торжество.

— Название языка русского урядниками почтовыми подносил яже и польский часописец, бо читаемо въ одиѣхъ въ нихъ: "Показувано намъ посылку почтовоу подѣхъ опакую, надану у Львовѣ 24 н. от. вересил а адресовану по руски до Виткова, почта Корингъ. Посылка оя выслана була до — Варшавы, до ея цензура переглянула и прилагавши на нѣхъ завету карточку въ написанъхъ по русійски и по французски, заклало цензурою", завернула retour и лаше щазливый слухай привѣстъ еи назадъ до рукъ выдающего."

— Управлінняю совіть "Народного дому" у Львові розписує конкурси на дві стипендії з фундації бл. п. Луки Пипана, кожда по 120 вр. річно, призначені для учасників гімназійальних а то в першому ряді для синів покійного фундатора з недостатку же таких для селянських синів з села Стубня перемиском опархін або для синів руских священників з руских селян вважал. Наданої тими стипендіями можуть користати з них до уключеня студій університетських. Просьби треба вносити на руки дотичних дирекцій гімназійальних до управліяючого совітя "Народного дому" до 30 п. ст. грудня 1891.

— Огонь. Дня 25 и. ст. жютия навѣстивъ великій огонь сего Деревяныи коло Мьялѣина пошта каменѣцого. Огонь повстанъ въ неосторожности дѣтей, котры запалили стирту сѣна, хотѣли смалати качи на празникъ св. Параскевія. За годину объявъ огонь 23 загорды а мѣщѣи такоже приходство, церковь и школу. Будышныи парохіальныи и церковныи агорѣли до тла а за те, що уратовано въ рухомостѣ церковныхъ и па-

роха треба подкидувати чужинам аюляж, бо свои падебу були заняті при гашенні своїх хат.
Підъ проводомъ пароха въ Деревницъ о. Оршкенича заявлявъ ол комитетъ, чтобы збрати склады на църковъ и проситъ всякі дати выслати на его руки. — О страшииъ огня доплати подъ днѣмъ 21 н. ст. жонтия въ Дубецки. Огня выбухъ на передмѣстоу дубецкииъ изъ стайниці Каншера, маючого жидѣ въ Лѣвска и властители сего передмѣсти, котре перше належало до гр. Красицкогъ въ Вахорѣ. Огня анищивъ до прихити горалюню, колѣнаицѣ будинокѣ дворянскихъ и цѣлий збѣръ збѣжа въ колѣнаицѣ моргивъ. Кромѣ того погибло въ огни колѣнаицѣ вѣловѣ, коровѣ и толѣтъ кромѣ коней, котри уратовано. Страшна то була хвиля, коли бѣдна худоба рычала въ огни а ратувати еи не можна було. Гука експлодуючого спиритусуа бувъ такъ сильныи актъ бы колѣна гарматъ на разѣ выпалило. Цѣле мѣсто було въ страху, тѣмъ болѣше, що итерѣ що хвилѣ вмилявъ ся. Вѣщици удало ол огневѣй дубецкой сторожи пригасити огонь. Шнода выписити больше актъ 55,000 ар. але зашлестити не полонити стрѣлы бо бувъ ассуринованныи на 70,000 ар. Причиною сѣмъ було неосторожие обходжѣние одного доимбнича въ шѣсто. — Дѣя 26 н. ст. жонтия згорѣло въ

Зъ рѣзныхъ сторбъ краю доносить

Хто тільки уважно слідить за ходом життя політичного в нашом родинам ру-

На се вѣче мило вѣсть намъ запросити
вѣсть патриотѣвъ нашего почита — Ви. О
цѣвъ духовныхъ, свѣтлоу нѣстелѣцѣю и вѣсть
нашихъ честныхъ вѣщава та сознѣвъ. Кѣчемо
до вѣствъ, вѣ чихъ груди въ бѣе руске сердце:
прѣбываѣтъ громадно въ день вѣчныхъ до Тур-
ки! Справа для руского народу дуже важна!
Ожидаемо Васъ, дорогой братъ, въ цѣро-русскимъ
прѣвѣстоу и въ братноу любимоу.

ДЪЛО

Полученный результат не по 10-му, а по 11-му классу.

Спас, илюсь-соль есть въ нѣмъ и уважаніе и хлѣ

За що всадили до арешту?

Свободи горожанський у культурних на-
родів — то великий скарб, якого она бо-
режуть як око в голові, а коли думати си,
що на горожанській свободі петербурзька
одинадцять, то, хоч-би она була і незалежна
звільності, опінія публічна пропадає і
етя на сторожі тої свободи. Лише ніхто
еуспішність остає холодною на порушення
горожанської свободи однією.

Ми одержали сьогодні в Порохину бд-
яного намі чоловіка писем, де розказу-
ють факт, як урядник політичний пока-
рав чоловіка арештом, а справді тоді ареш-
тувати, на якій основі і яким правом?

Нам дописувателі так описує самі
факти:

Честний Іван Кравець, 28-літ-
ній руский молодець в Угорки а член
читальн. в Порохину, шоста дня 21. в ст.
вересня на почту до Порохину, а після
зачаю, вступив до школи до учителя Бочка-
я, чи не має чого надати на почту. В той
хвилин виходив з класу ученик і Іван Крав-
ець показав йому „книжочку місіюну
ч. 3.“, а коли ті слодобили собі книжочку,
Кравець сказав, що коли би хотів та-
ку мати, нехай оголосить ся до него.

„Побачив се учитель Бочка-
я, а Кравець має книжочку руску, зажа-
дав від него, щоб позичив йому перчитат-
ти. Кравець ухилив се радо. Минув кілька
днів і Кравець улюбив ся о звороті сво-
єї книжочки, але учитель Бочка-
я, кажучи, що це не перчитат. Побачив
Кравець улюбив ся ще кілька разів, а
завсегди доставав від Бочка-
я одповідь, що бачи книжочка не перчитат.

„Маж там же дня 18. в ст. жовтня ве-
чером приходив до Івана Кравця бд-
ч. к. староста в Ярославль полське ве-
звання, що-
бы дня 18. в ст. жовтня, — а того дня
припадала неділя — ставив ся рано до ста-
роства.

„Не знаючи, о що ходять, ставив ся
честний Іван Кравець около 9-ти години
рано в староства, вказав аму двері, в
котрі мав увійти, ахотів і вийти: при-
стоюючи сидів в двійку комісар старост-
а. Познанський і учитель Бочка-
я та й курить
цигара.

„Комісар Познанський, взявши „книжоч-
ку місіюну“ в руку, почав питати честного
Івана Кравця: як називав ся, звідки бд-
ч. де родив ся, а Кравець, — той сгор-
яв, що п. комісар держав у руці. Іван
Кравець одповів, як називав ся, звідки
родив ся, а книжочку — каже — достав
з русон читальн. в Порохину, котра єсть
членом.

„Тоді комісар п. Познанський спав
(наш В. дописувателі додає, що до-
словно):

— Tak! To ty Jan Krawiec z Węgierki
paradził na szkołę i masz takie fałszywe i pod-
burzające broszury, co tacy świąszczenniki wy-
dają? Za to będąciesz kanclerz 2-ego wio-
dowego sądu państwowego w Białymostku masz dać
2 złr. kosztów. Rozumiesz?

„І справа обіщана! Честний Іван
Кравець хотів бодя слово промовити, але п.
комісар не дозволяв. Пришлов включив
і зараз бдировав засудженого
до арешту.

„Честний Іван Кравець пересадив в
арешт до виторна до полудня. Не треба
і казати, яку тяжку муку душевну перебув
бд-ч. в арешті через ті дні, доби, а рівно
не треба догадувати, що дало ся в громад-
і, коли честний молодець вернув у виторек
під вечір до села і розповів, що в нм
стало ся.

„На послідок додає ще й те, що ко-
ли зараз другого дня, в середу, честний
Іван Кравець вшов до о. Т. Піддубського,
пароха в Порохину, оговів аму о своїй
пригоді, то коли переходив по пришко-
лу, дів Бочка-
я шукали за ним камінями...“

Водити ся се писмо — в наведень
соби, міждо і бд-ч. — годі допускати, що-
бы суть факт (бо о те маю, а не о по-
дрбности) була выдумана. Отже маємо од-
стану звернути ся до вышеш влади з ба-
жанням, щоб описане справою зацікавила
і розсудила: на що всадили чоловіка до
арешту?

мелкинуло у кожного в голові і в одній
хвилині минуло похмільє і всі стояли неоп-
рушно, сумно, бояли ся підняти очі та погля-
нути один на одного в лице.

Перший прийшов до себе Андрій. Ог-
поправив рукою око, котра в потилиці
загнула ся на саме тім і промовив нім
особливим, величавим голосом:

— Покуса! Справді чортівська покуса!

Старшина розвів руками і сказав: Ге!

— А ну ж бо вигляд по тринціоті!

— ніж промовив Омельяк Григоревич,
услыш чітуче лівую рукою в потилицю.

— Та забудемо те. Га Богу!

— Збудемо! — промовив хтось аму у
бдповідь. Андрій нахил в чарів горілки і
всі мовчки випили по тринціоті.

Було вже по півночі. Через маленьке
окно видно було, як пластами падав сніг,
а втер розмови аго по поодув і в рвн-
них місцях нагромаджувал цій горы.
Рівні жінки писарі пожежним голосом за-
вели розмову о тім, що можна сподіватись
урожайного літа, бо снігу багато. Писарі
Антіохів бдхали тяжко і сніг, аніж
бд-ч. розбуджені „недуги печінок“. Розмова
тягнула ся вло. По учителя Своякова
ніхто не замишав ся в однім словом,
так мов би аго і на світ не було...

Вь великоруского перекладу. Мак.

Меморіаль виділу краєвого

в справі децентралізації земліниць держав-
них.

Виділу краєвий переслав міністри
торговлі Бакеремови меморіаль, в котрім
представив бажання Галичини в справі де-
централізації і організації державних зем-
линиць Галичини.

Меморіаль починаєть ся загальних
амітків.

Коли в двох 1 січня 1893 р. землі-
ця Кароля Людвика перейде на власність
держави, то всі галицькі шляхи земліниць,
довготи 2,500 міліометрів, будуть під
однією адміністрацією земліницьою. Бд-ч. се так
намі для комунікації і торговлі Галичини,
що виділу краєвий був спонуканий поста-
вити свої висноги, аніж в тім напрямі,
що правительством значе нову політику тар-
фову, котра би уменшувала продажу краєвих
продуктів в більшій мірі аніж довод
чужих, і що земліниць державний яко консу-
менту причиняє ся до піднесення рукоді-
лництва в краю. Галичина не має водної
комунікації, тому а не зробить конкуренції зем-
линиць галицьким. Зараз земліниць будо
власноводно вилізати на умови розвитку
галицького рільництва, торговлі і промислу,
та тому сій задачі не одповідать тепершній
обсяг діляни дирекції руху державних зем-
линиць у Львові і Кракові. Сій задачі од-
повідать би лиш се, если би цілий край, що
зараз земліницьою, не був поділений на
дотепершній округи, если би по більшій
обсягу діляни той зараз був одвічний
за свою діяльність перед краєм і держа-
вою, та если би при своїх функціях мав
і мав обовязок порадитись интересованим
кругам. Таких умов не виставляло досі
заради приватних земліниць і дирекції
руху у Львові і Кракові, бо не розуміли
„окремих“ потреб краю. Нідгд в пр.
Австрії дієрентіальний тариф для збжа
трансіто не вимагає до такої аномалії, щоб
іф шодою для краєвого рільництва підма-
гати продукцію збжа в Росії і промисл
миларської в Німеччині. Довготи шляхів
земліниць вилізати 600 міліометрів бд-
ч. Сучасні до Кракова і тому в інтерес
Галичини треба би установити оплату, котра
би давала поменш на вду і транспорту на
далей простору, а не так як в Австрії в
наслідок тарифу полюсови підмагав ся
як раз переїзд на малих просторах.
Вирозуміти потреби краю могла би лиш
центральна галицька дирекція земліниць
державних в краю в одіком у Львові,
котра могла би уложати економічну тарифу
в інтерес краю і аго продукції. Тоді дирекція
треба би признати право видавати оруд
о справі пронованих в краю земліниць, тре-
ба би отворити самостійне бюро тарифове,
котре могло би мати зносини з комітатами
торговельними і промисловими в краю і то-
варствами рільничими. Адміністрація гали-
цьких земліниць державних була би консу-
ментом продукції краєвої, бо дотепер од-
дирекції руху у Львові і Кракові заковала
ледя третю часті потрібного матеріалу і ви-
вентаря в краю, і то головні матеріалі де-
реалізації, а если дотепер видавали ся од
дирекції два міліони ар. по-а краєм, то по
уде жавенню земліниць Кароля Людвика та
сума побільшила би ся в двох. Вбачи для
выгоды подорожничих і транспортних
товарів треба би, щоб центральна дирекція
у Львові могла именувати, нагороджувати і на-
ратити персонал урядничий, бо лиш при такій
компетенції може дирекція бдхувати за
свої персонал. Генеральний же дирекції у
Відні остало ся право видавати основні
розпорядження що до інструкцій, именувати
шефів і в своїй послідній рішені в адмі-
страційних справах.

На перод поступатів віднесено в ме-
моріаль справу языка урядового. Виділу
краєвий просить побла ухвали соймовою
зібнати § 7 організаційного статуту заради
земліниць в краях, розрезаних в рад
держави, в своїй свободі, щоб уряд
земліниць в Галичині не лиш аніж досі по
польски, а вглядно по руски, пересувався
в властими правительственными (не войско-
выми), урядами, судами і властями автономі-
чними, але щоб в цілій внутрішній
в обслу нашого краю, а служб уживали
языка польского, а всі свої оповіщення,
приважені до загальної відомості, рівнож
написи, подавали по польски а у східній
часті краю по польски і по руски.

Вь меморіаль вычислено подрбне об-
сяг діляни центральної дирекції
у Львові. Сей обсяг діляни був би о мн-
го більше розширений аніж тепершній
статут організації признає дирекції
руху в Кракові і Львові. Маж вшнати
мало би сій центральної дирекції признати
право, укладати річний прелімарі і нагду-
вати дотациями вызначеними міністерством
торговлі побла затвердженого бюджету
державного; — именувати всіх урядничих до
IX класу рангі включно.

Щоб правя дирекція земліниць могла
выполняти успішно свою задачу, треба до-
дати їй дорадчий орган, котрий була би крає-
ва рада земліниць. Ся рада сходилась би в
важних означених речизах на раду і
выдавала собі оруд о всіх важнейших
квотіях, дотично интересів рільництва,
земліництва, горництва, промислу і торговлі
в Галичині. Рада земліниць бд-ч. проводила
намістника складалась би з 16 членів, а то
чотирох членів, именованих намістником,
чотирох членів именованих выдком пра-
вля, чотирох бдхувачих палат тор-
говельних і промислових у Львові, Кра-
кові і Бродах, двоох бдхувачих това-
рства рільничих у Львові і Кракові, в
одного бдхувачих краєвого товариства на-

етового в Горлицях, одного бдхувачих
краєвого комісії промислові і в одного бд-
хувачих краєвого комісії рільничої. Комі-
тет краєвого ради земліниць зачеркнена
на великій розшті.

Вбачи вь меморіаль лашав міністро-
ни торговлі до порішення, чи би галицька
дирекція земліниць не мала бути підчинен
ше й земліниць в Мораві, Шлеску і Бу-
ковині.

Виділу краєвий розбавив сей мемо-
ріаль ще до важности, а до кола польско-
го вь просьбію, підсвати сю справу в міні-
стерстві торговлі.

Зь франції радикальної.

1.

Вь остатніх (20 и 21) номері „Наро-
да“ вь 24 и ст. жовтня знаходимо справозда-
че вь другого виділу українських ради-
калів і статью про „уніатський синод“, вь
амітотів котрих годить ся обізвати чата-
льн „Діла“.

Про зьїзд радикалів пише „Народ“:

„П-гій зьїзд українських ра-
дикалів відбув ся у Львові вь вчор-
раді бд-ч. 3-го жовтня вчор до ночі 5-го
вь великій залі „Народного Дому“, котру
управляющий совет „Н. Дому“ радо і востан-
беоспортивно одлучив, за що зьїзд ухва-
лив аму горіло подякувати. На 125 запроше-
них вь зьїзд зьїхало ся до 60 (то-б-ч. то
в-двох більшій зьїхало ся) а було на по-
одинових нарадах 45. Що-до селян, як
арешто і що до всіх інших, то рішено
з-горы запросити тільки людей вповні сві-
домих найбільших консервативних радикалів,
що не були би тільки фігурантами. Та-
ких селян запрошено 8 вь рвнних сто-
рив ською Галичини, а яніж вь тільки
одній, вь Коломиїчан — дуже натігн-
ний молодий гайд. Інші селяни, як ареш-
то і багато вь інтелігенції, не яніж ся
мж яніж тому, що думали, що зьїзд
буде побла руского календаря, не яніж, що
мж часом все побла новішого календаря.

„Справу ревізії програми, котра ще не-
давно для многих радикалів, особливо мо-
лодих, выдала ся найважнійшою, усуне-
но вь порядку денного. Выказано толь-
ко вь рвнних бд-ч. своя погляд на сю
справу, вказано на матеріал до того вь „На-
роді“ і выбрано комісію, що на трітій зьїзд
мж предложити готовий проект зрешто-
ваної програми. До тої комісії належать д-
р. С. Данилович, Евг. Левицький, д-р Теод.
Окушевський, Вол. Охримович, М. Павляк,
Остан. Терлецький, д-р Р. Ярославич.

„За те обговорено основно і порішено
всі інші точки наради, а аніж: внутрішню
організацію і фонди партії, органи партії,
радикальне касово-просвітне товариство,
акцію серед селян і робітничих, найбільш
політичну діяльність партії і станові-
ско партії до вшнх партій та інституцій.
Для історії додамо, що рефератами і внаеско-
данцями поодиноких точок були оцей то-
вар: для реформи програми Вол. Охримо-
вич (студент прав), для внутрішньої ор-
ганізації і фондів партії Яков Невестюк
(студент медицини), для органу партії та ра-
дикального просвітного товариства М. Па-
вляк, для акції партії серед селян і ро-
бітничих д-р С. Данилович, для найбіль-
шої політичної діяльності партії Ів. Фран-
ко, для становіскої партії до вшнх партій
та інституцій д-р Ів. Р. Ярославич (сту-
дент медицини).

Рішено мж яніж, що загальний
зьїзд партії має відбуват ся стало що року
у Львові вь початку жовтня; окрім того, вь
мру потреби мають відбувати ся зьїзди за-
гальні надвчійні.

„Дотепершній властитель „Народа“ М.
Павляк бдхав аго на власність партії. Ре-
дакцію „Народа“ зьїзд поручив одному ре-
дактори М. Павляку, що має вь вості вь
порозумінні вь бдхувачих партії Ів.
Франком. До поодиноких рубрик редактор
прібрив собі рефератів, що разом вь
нм і бдхувачих партії вже утворив
редакційний комітет „Народа“.

„Часом популярну „Хлібороб“ реко-
мендовано членам партії ширити між се-
лянством. Нарешті ухвалено оснувати ор-
ган робітничий соціально-демократичний
для міських і фабричних робітничих вь
Русі вь рускій мові латинськими буквами.

„Для товариського життя членів партії
а головне для народної освіти вь радикаль-
них дус рішено оснувати у Львові
ідею товариства, а для выкону сего укла-
ви вибрано комітет зь д-р. М. Сельського і
М. Шухевича, дах вь д-р. Остан. Терлецько-
го, Ів. Франка і А. Галкевича.

„Що до акції серед селян, то ухва-
лено скликати до Львова вь початку
1893 р. всеукраїнське зьїзд для наради над
справами політичними і економічними, а також
вь раві заважання якого крива посольского
станув, по зьїзді, радикальних кандидатів
до союму і ради державної. Кандидати обо-
в'язані зараз по розписанню виборів вхати
на місце для агітації вь давній окрузі вь
дусі і інтересі партії. Поручено також чле-
нам партії звертати пильну увагу на всілякі
выбори до ради громадянської і повітових
для выказання ах вь интересі партії. Нареш-
ті бдхувачо ся до руского поступового
жівотства, щоб організувало ся вь рамках
нашої партії і розвивало вь своїх круж
діяльність рівнобжну нашій (пропаганда, агі-
тація за розширенням прав політичних) вь
порозумінні вь видими членами партії.

„Врешті що-до останньої точки, то ухва-
лено на-тепер не вхидити вь півний зносини
вь галицьких політичними партіями, окрім
робітничої. Ухвалено однако вступати вь
члени всіх руских інституцій і старати ся
вх діяльність звертати вь користь вымогів
партії.

„Додати треба бд-ч. те, що зьїзд ухва-
лив на комерс 4-го жовтня выслати проши-
рочому на той час вь Відні проф. М. Дра-
гоманову телеграму вь признанні за аго
великій заслуги коло поступу галицьких Ру-
синах.“

Отже справоздаче вь нараді II-го зьїзду
радикалів. До того справоздаче написав
д-р Р. Ярославич статью „До зьїзду“, де
заставляючись над „здобутками“ партії через
рвн по вь заснованню, але зараз на вступі
каже, що „вь рвн по заснованню партії годі
мати претенсії до вычислювання політич-
ній партії зробила, та що вь політичній
жівоті народа, а мж ся не маємо... Ми по-
ки що більше партія культурна аніж політична,
котрою ми ще тільки ставмо. Тепер ми ще
тільки азотом думови, вь нм котрих хо-
чемо стати практичними діятелями.“ Длатого
— каже автор — партія радикальна могла
суарити нм партій та інституцій вь
краю поставати тільки критичну вь півній
і слові. Вь „старорускій“ партії бачили ради-
калі дві групи: „мертвих обожателів по-
тербурского та римского абсолютизму“ і
„живих робітничих над підвизненням
простого люду“. Тих других зликали ради-
калі до собього діляни і радили нм, що-
бы вступали вь зносини зь такими російськи-
ми кругами, котрі вь Росії ведуть бороть-
бу проти уряду і тої часті суспільности, ко-
тра той уряд підпирала. Але досі — каже
автор — ніхто вь москвофільно-поступовців
не одбув ся на бдху яніж до них прих-
или ся; орган вх партії „Галицька Русь“
[отже „Галицька Русь“ — орган москвофіль-
но-поступовців!] не писав щось на тему
„сепаратіа“ до радикалів, та вь такім
чудним мотивуванням і такими „логічними“
словами вь выводах, що всякому образовано-
му чоловікові приходить ся на нм тільки
племіна здивувати. [Бачите, д-р Ярославич!]
Народовська партія — каже далі автор —
не прийшла ще до рівноваги [?] вь своїх
думках і бд-ч. самого заложена нашої пар-
тії раз-у раз вь нама лав ся [?], для ради-
калів має тільки слова дообові [?] і не-
визнати [?]. тронити нас позицію [?] яко „мо-
сквофільно“. [Ну, се вже д-р Ярославич, ко-
би адрор, выдумав собі, аби тільки
жати на свою честну голову якусь корону
торневу, бо і як же радикалові бути без
говітла-мучителя? Коли дійсного нема, то
выгрів собі вь фантазі, а фантазія у ради-
калів, звістна, буває. Народовці не могли вь
радикалами „лати ся“, бо лавку через ці-
лий рвн вав був вь арешт „Народ“ вь
свідб вь „органом москвофільно-поступов-
ців“, а „доносити“, „тронити поліцію“ — то
не вь натурі і не вь програмі народовців.
Впрочім „тривати поліцію“ когось яко „мо-
сквофільно“ — то би було навіть глупо, бо у
нас москвофільні суть, яніж признають ся до
того і поліція іно аніж не каже, навіть вь
урядових ависах не чинити нм ніяких
перепон. Ба і самі д-р Ярославич вь сій же
самій статі бдхав сьрфко выше говорити,
що аго партія зликала „москвофільно-поступов-
ців“, котрих організує вь „Галицька
Русь“, до собього діляни, і навіть дуже
жалує того, що „москвофільні“ не мали бдху
яніж до радикалів прихилили ся. Отже су-
протия такого власного правничіа потрібно
чясом „доносу“? Каска, вачека зьїзду,
д-р Ярославич, ніколи не знайдіть! Далі
автор бдхав на польську партію робітничу, вь
котрою радикалі „були подекуди навіть вь
стосунках практичної роботи і бажали би такі
стосунки удержати і на будуче“, а польська
партія робітничая гоює „народову соціалізм“, а
свідб „од мого до мого“ вь нм формі. Ра-
дикалі думали, що та партія буде ослаб-
вати нахил до „ідеалістического ідею“, а
тимчасом она на соціалістических контресах у
Відні і вь „Броцку“ не вступала аніж „кра-
ева“ але яко „польська“, неючати „руських
робітничих“, а влатувала ідею ського ша.
Переходячи до внутрішньої організації партії
радикальної д-р Ярославич і тут высла-
зує свою розчарованість. „Люде, котрі
давали товчю до заснованню партії, мали
право — каже автор — чясити на те, що
на нм ініціативу збере ся немала громада.
Судячи по призам вь печаті, на студент-
ських вчачі і по академічнх товариствах
прикладники нових ідей росли числом і
мж молодежю і мж старшими. А про те
стало ся інакше. Загально автентий і
яніж заманистувачи себе люде зовсім не
визли участі вь заснованню партії, а зложили
ся на не чинники нові, до того часу мало
вистий. [Се рвч зовсім натуральна: тамті
„загально автентий“ уже трохи підстаріли ся,
набрали „жвотейского досведу“, а прийшли
чинники „нові“, котрі згодом підстаріють
ся і не прийдуть, а за те яніж ся чинники

щ: повставш.]. Другія звадіть потімнив трохи автора, бо бть побачають на них першіи раз доленки встаробіи і новіи прихильникіи радикалізму, і „представителюу живачого руху, д. Н. Корнянскоу, котроу участь в на-
радахъ звадіу і в вазиваньі, щ) бть теперь буде свои змаганіа лучати зъ аматаніи партіі, певно причинити ся до єи розвою“. Дав-
шіи розвід партіі — вісчить д-ръ Ярославичъ — вь нашихъ власнихъ рукахъ: бть нашою сміливісти, рішучости і консеквенциі вь по-
ступованіи належати буде вь будучиіи.»

Дописи „Дѣла“.

Зъ Вѣднѣ.

[Церковь ох. Варяжы у Водик. — Новый цеховый музей для науки и промысла.]

Нѣкто не запрещать, что руска церковь св. Варвары у Видин мѣст для Русинѣвъ велико не значитель, бо есть какъ-бы репрезентативно Русинѣвъ въ общенно до нашихъ народностей, а нашей консисторіи повинны ея иже не такую мѣсти въ особенной почтительности и дѣяти, чтобы она была въ дѣйствости гдѣгодно предъставительско Русинѣвъ. Тѣмъ-то-мъ сего року презенту сѣ церковь св. Варвары дуже лихо. Не думаю тутъ говорити о необходимѣмъ мѣсці, въ которомъ она находится сѣ, бо сего годѣ переимѣнати, ані о заутрашнемъ укрѣпленіи, бо и на се фондѣтъ нема, але о брані хоральнаго стѣну, который въ нашѣмъ обрядѣ грае велику роллю и притягивае чимало людей до церкви. Ще минушаго року елловѣзъ хоръ питомцѣвъ вѣденской семинаріи свою службу дослѣть добре, але давній голосъ убилъ, а нашей консисторіи на двацѣтихъ вѣдѣныхъ мѣсцѣ въ вѣденской духовной семинаріи не приняла сего року ані одного стѣванка тенориста. Що оно такъ стало сѣ, мусимо винувати такожъ о. д-ра Т. Сембратовича, который не настоялъ, чтобы бодай въ львовской дѣдѣній пришлѣ до семинарии спѣваки. Наслѣдкомъ браку хору публика руска и чужа начинае омѣнати церковь св. Варвары, чтобы не наражати ушей на храпный и недоладный свѣтъ дѣка, и свѣтитъ чи то до грецкой чи до російской церкви. Такъ далѣе бути не повинно, коли не хочемо, чтобы вже въ короткомъ часѣ являлись на недѣльнѣмъ богослуженіи въ церкви св. Варвары лише ректоратъ и пѣвчѣтъ. Коли-жъ уже нема надѣтъ, чтобы въ сѣмъ роцѣ зложивъ сѣ хоръ въ самыхъ питомцѣвъ, то о. ректоръ повиненъ безусловно наймити одного або двоухъ спѣваковъ, котрі бы доповнили силы питомцѣвъ и що свѣта та недѣль обдѣлѣни службу. Що грошѣ надѣтъ сѣ, о томъ знаемо, бо о. ректоръ дѣставъ що року 500 зр. на потреби церкви, тожъ бодай 200 зр. можна въ томъ сумѣ ужити роѣвъ-рѣчно на спѣваковъ. Такъ само часъ уже, чтобы о. д-ръ Т. Сембратовичъ постаравъ сѣ о знесеніи другихъ посады дѣка, бо одно-го дѣка въ семинарии зовсімъ дослѣть, а суму 800 зр. (одинъ дѣкъ побравъ рѣчно 800, другій 600 зр.) можна бы обернути на удержаніе нѣколько порядныхъ спѣваковъ. Трудностей въ томъ не було бы никакихъ, а только котѣхъ спѣваковъ-Русинѣвъ пайшло бы що року гару підмогою, а церковь св. Варвары складный хоръ. На доказъ що дѣтокъ дѣтокъ въ семинаріи не треба, най послужать та, що старшій семинарскій дѣкъ, офіціалъ міністеріальный Такачъ, являе сѣ въ роцѣ въ церковь наибольшѣ 8—10 разѣвъ на малу годичну, отже побравъ за каждый разъ 80—100 зр. Намъ едае сѣ, что и найвысшій урядникъ не побравъ за урядованіе такія плати, и мы иѣriamo, что о. д-ръ Сембратовичъ, въ огляду на добро церкви, постаравъ о знесеніи одного дѣкаства и не допуститъ на будуче до по-добного маршовавѣ грошей. Не хотѣли бы мы большѣ въ той справѣ забираати грошеу и надѣймо сѣ, что о. ректоръ, дѣлючи о добромъ своей церкви, постаравъ сѣ, что вже въ ближайшу недѣлю почуємо въ церквѣ хоръ. Рѣвно жъ знаемо надѣтъ, что въ сѣвдучиыхъ рѣнахъ нашей консисторіи будутъ огадливѣйшіи и въ интересѣ обряду та подѣселѣи церкви св. Варвары вышлѣтъ до вѣденской духовной семинарии роѣвъ-рѣчно по нѣколькохъ спѣваковъ.

Передя кількома днями отворено у Відні в присутності цесаря новий цесарський музей для промислу и штуки. Музей аґте приватноу власностію цесаря и представляє ся пречудово. Веб сходи и стіни в середині выкладані мармором, ганком и декориріи богато різьблені и золочені, коридори украсені пречудовыми образами. Самі музеи поділений на дві часті. Перша часть займає 38 величезних сал, в которых містят ся єгипетські мумії, грецькі выкопаналка штуки якь ориґінальні так и вь репродукціях, велике число статуи найславніших різьбарів зь різних століть, австрійскі монети золоті и срібні зь найдавніших часів, всяка побудина, воєнні знаряди и лицарські зброю та одаги. Друга часть — єе галерія образів, яка містила ся давніше вь Белведері, побільшена старими числомь малювків зь різних століть. Школа малювательства італійска, німецка и нова репрэзентована дуже красиво. Зь новою школоу робить незвичайне вражіння образъ Матейаса „Рейгант“. Цілий музей опівнюють німцеді часисен на кількості міліонів. Число образівь доходить до півтора тисеача, а містять ся они вь пиядесятках салках. Здаєсь, першій Відені може повеличатися такою будівлею и такимь прекраснимь зборомь, котрий чимало хобіи принесе для науки. Для публики вольний вхід до музею три рази на тиждень аовсяма безплатно.

3-ND.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ

До Рол. Конгрессу, доносить въ Гаму, что римская курия а угорские правительство вжестожили си въ справѣ обсаждения опоружическихъ архіепископій угорскихъ. Наслѣдкомъ того въ ближайшихъ двухъ абстануть оголошеніи номінаціи именуна въ Маріенберга Велатого архіепископомъ въ Остригомъ а принасомъ Угорщины, о. Паска архіепископомъ въ Калоца, а въ Вуцетача архіепископомъ въ Загребѣ. Паска конисторія оббуде торжественное засѣданье на початку грудня а на томъ вѣсданю має оголозити св. преизіаціи сихъ трехъ князівъ церкви а архіепископа тиваненьско-позаньского, бо и се мѣсецъ буде до грудня вже надале. Мѣсяцъ курію а прускимъ правительствомъ наступило вже порозумѣнне не лише що-до принципу що архіепископомъ має бути именованій Польскъ, але навіть вже обѣ стороны мали пристати на одинъ виборъ. Пѣсла донесеніа Köln Ztg., которе прайшло въ Познанъ, наслѣдкомъ арт. Дидера на тиваненьско-позаньскій престолъ, має буга д-ръ Стаблинкій.

Румунський король прийхав
вже до Берліна и мешав в королівській
палаті. Між ними був аложив візиту
також німцедому канцлеру Капріному. Ві
казарні пільно артилерії гвардійскої в Мо
абіті відбула ся ревія першого полку арти
лерії, при котрій калас служив руму
нський король. На той то параді були присутні
оба монархи, цесарь Вільгельм и румунський
король Кароль. Цесарь выголосив коротку
промову. Офіцари в обох поминах пільно
артилерії гвардійської выдали сільно обід
а на ній з'явив ся оба монархи. В час
сего обіду німецкий цесарь обіднесь тоаст
за щасливу долю буашого товариша вбоко
вого, котрий теуер знов приступив до ар
міи. Король румунський достаив власне по
честу рату прибочного офіцара гвардійского
полку. За сь тоаст король дякував и при
томі підніс в радості, що він зміг в
молодой армії румунської занести засади дру
скої армії а виконати выголосив тоаст за
щасливе поведженє цесаря Німеччанин. В
Берліні розійшла ся поголоска мав би ру
мунський король мав омилути Відень и че
рез Одерберг и Пешт похити до Бухаресту

Българскій корреспондентъ National-Zig-
нища, що велика частина сербского населенія
воружо бдилося ся до Россіи а съ имѣнно бди-
чаеу подозрѣю короля Александра. Ся непри-
язнь ще выросла нежданчею субскрипціи на
акціи сербского товариства пароход-
наго бо въ нихъ заступили въ Россіи лише
триста або чотириста штукъ. Въ тѣмъ трѣба
добавувати неприязнисть. Корреспондентъ
мѣствуе ся гадку такъ. Були бы въ Сербіи вже
помирили ся зъ тою нежданчею, бо уважали є-
лишь за финансово, селя бы оповѣли лише не
було показало ся, що Россія не только позвѣ-
щя не підпирала, але ще й исклѣдала. Вѣсно
показало ся, що навѣтъ българскіе наши
дѣлѣтъ, котрі хотѣли взяти участь въ суб-
скрипціи, обмѣшляли бѣдъ сего люде підпирати
вѣкъ російскій интересы а имѣнно при тѣмъ
вказували на се, що російске товариство па-
роходнае Гагаріна зовсімъ выстає для сербской
потребы. Підчасъ короткого побуту въ Бѣл-
градѣ самъ ки Гагарінъ высказавъ ся въ та-
комъ змѣстѣ до рѣзкихъ особъ. Догадують ся
а се навѣтъ зовсімъ справедливо, що якъ Рос-
сія зашкѣдила субскрипціи сербского паро-
ходнаго підприємства, то їй походило ся не
только о се, щоби виняти конкуренцію для
пароходнаго товариства Гагаріна, але въ тѣмъ
були и політичній причини, а имѣнно, що серб-
скій бдиосныи, якъ въ Петербургѣ думаютъ
не суть ще досытъ сконсолідованъ и російскіи
оскѣмъ поваятъ а ще для того стараютъ ся о се
щоби Сербія не высаманципувалась въ пол-
влѣву Россіи. Въ заложіи сербского това-
риства пароходнаго Россія добыла крокъ до
такой самостоятельности и длитого намагала ся
перешкодити, щоби се підприємство уда-
ля. Вѣдѣрныя злобѣи что до поступованія
Россіи въ тѣй справѣ мѣзи высклѣтали велика
задивованье и они разумѣе ся утрудняють и
дѣлѣтъ становищею поодинокихъ мѣродахнѣхъ
особъ, котрі и безъ того стоить на развѣтѣхъ
або піддаются підъ впливъ Россіи або стану-
ти по сторонѣ тѣхъ, котрі вже побѣдили шѣдъ
длѣнѣево того впливу для краю и хотѣли бы
зъ підъ него освободитися. Захѣтане станови-
ще тѣхъ особъ стоить въ непосреднѣйшій зга-
дѣ министеріальными крѣпѣсѣмъ, котрѣ дѣ-
стно истнуе, хочъ ще удержуєсь въ тайнѣ.

Римский корреспондент Pol. Corres, наш
розмову з одним з найважливіших
лиць особі двору папського. Ся особа
думає, що положення папи стало ся небу-
дечно не наслідком поведення римського на-
селення в дні 2 жовтня. Папа самі боятися
що серед таких обставин населення могли
бы винути ся на папські палати и стати са-
мобезпечним для его особы. Итань наприклад
случай війни, если бы французский флоток войдѣ-
ло Итань, то шось такого могло бы имовири
приключитися. Неостанно розширюють в Ри-
мѣ городовою против Ватикану, мовѣ бы Ва-
тикань складав загрозю, якъ Итаню ро-
дѣлети. Вь кождѣмь случаю папа рѣшивъ сѣ
покинути Римъ вь тѣмь самѣмь дѣнѣ, коли
бы війна поставла. Теперѣ папа не думає по-
кидати Риму, позавиъ ще не було подѣй, кот-
рого можна вѣсѣмь оправдати такѣмь важнимъ по-
ступкомъ вь очахъ католического свѣта.

Парламентарний комітет для конгресу мира, который має відбутися в Рамбейху, офіційно оголошує, що всі сили лашують є постанови, після котрих парламентарна конференція мала бь радили бдз 3 до 8 надолжста. Зь членбв польского кола фдуть на конгрес профессор міжнародного права на ливбскомь університеті дръ Рошковскій з поітвеномь.

НОВИНКИ.

— Заглавный сборы товариства „Шидельна помѣч“ у Лавова забудуць ся въ субботу, дня 31 н. ст. жонгльа о годины 7 вечера въ школь избранныхъ въ „Народный Домъ“, на котры въ члены товариства мыма честь запроситъ. На порядки дняшнихъ: 1) Подчитанье справосодана въ цѣлороочной дѣятельности товариства, 2) справосоданье кассира въ стану кассы, 3) выборъ контрольной комити для пересмотрѣна доходовъ и расходовъ, 4) выборъ нового выдѣлу и 5) внесеня выдѣлу въ членовъ. Гр. Врѣмена голова, Антонъ Паненскій секретарь.

— Русий народный театр перебуває бід двох-трьохтисяч в Коломиї. Окрім вистав, о котрих в "Діалі" вже згадувалося, предстання театру ось-такі далі: "Выховаеця" Яцукі, "Варонь цяганьскій", "Не судилося" Старинного. "Надъ берегомъ прощай!" (на беневей в Омишаньского), "Запорозецъ на Дунаї" Гуляна-Артимовского в "Вечерици" Ніциньского, "Верховани" (на беневей встарана-артиста в Степаньского), "Двоици в Корнезі" и другі разъ "Мікато". На 29 н. ст. жонята завоюважко "Галку", потімъ другі разъ буде предстаніи "Варонь Цяганьскій" и наконецъ 1 н. ст. поділожа "Палитъ Музика" Яцукі, "Театрови — ниніе намъ нашъ Ви. дописуватеи — веде се в Коломиї до-теперъ дуже добре, самі кожнимъ разомъ биткомъ наповнені. А се ниніе повинно дирекція и нашихъ артистовъ спонукувати до такихъ стараній гри. Передъ всіма мусимо звернути увагу, щобъ шукати не окорчувати, а били артисти не нудно се до аконь ролі, то дїище старати ся заступити его ниніше силою. Дуже вражати такожъ часті похоби в акцентуванію. Бракъ рухівъ у деякихъ артистовъ и артистокъ треба би кинце доповнити, бо оно некоректно пидвали на загальне вражінне. Вирочити сими замїтками не хочемо нікому умяти, бо наше товариство драматично взагалі грає во-всімъ добре, а деякимъ артистамъ и артисткамъ можемо оправді гордити ся."

— Въ справіахъ буквенныхъ доверенцій мытвыхъ выдано, какъ то мы вже доносили, комісііи ослуху вѣдомому суда карного. Таке рішеніе выдалъ трибуналъ кассачійный у Вѣдін а то не подставъ §§. 62 и 63 процедуры карного процесу. Выдалованіе чужого суда въ буквенній справіахъ есть не лишь вынужденіе, якъ се по-близъ загадкихъ параграфовъ бути бы повинно, але такожъ одинокимъ въ своімъ родѣ. Доси лучаши ся такіи случаями въ процессахъ політичныхъ вже не-разъ. Президентъ изъ полудневого Тиролю а Триесту ставлюи були передъ мислорудій суда карнаго а за часомъ Австроверіа а навіть и Та-гого деловано въ Чехіи неразъ чужій судъ до-переведеніа процесовъ правосыхъ. Одинокимъ въ справахъ неполітичныхъ, въ справахъ такихъ, де розходять ся о обвиненіахъ або налученіахъ урло-вои власти, якъ се власно тепері нас мѣще, не-було еще случаетъ, щоби деловано чужій судъ. Ся обставина, якъ думае Неме Кс. Прессе, кидаетъ не дуже принаде обѣго на судобництвѣ въ Бу-ковиніи. Що-до оногомъ слѣдуетъ и процесу то, якъ доноситъ въ Вѣдин, не можна ще предвидѣти, сколько часу забере и сколько правдъ задесть ои-справна вѣдомому суду. Майже вси участники доверенцій перебувають въ Чернівцахъ и въ Сучавѣ, тожъ dotyчній акты судові одержать вѣ-домой судъ черезъ вышій судъ крайній у Львовіи. Кисовіири одбуде ои и кождего ропправ-передъ вѣдомымъ судомъ просягнати.

— Епіскапа звиняного в процесу віденського приступити 18 н. ст. надиктовати передат суду вільнодумних. Як процесу тов, як звиняний, були вжиті інші жандарми, котрих одано під вільнодумний суд. Одного сей не міг звалув розпочати свій тин ности а то для того, бо акти в процесу віденського побішли до павільного трибуналу клас- ціяного у Відня. Тепер одержав уже звиняний суд по акти а по переведенню сідатова, котро- бдував ед сего тиждям, приступити до головної розправи 18 н. ст. надиктовати. Сідатова веде на підпис-авдітор Гейкало.

— Обжалований в обманство ставили дня 27 и ст. жонглю два жиды покутий пизарі въ Бобрині, Гершона Лейба Вароля и Яковъ Дуниадъ Бардахъ передъ трибуналомъ лѣвбеского суду карнаго. Прокуратура державна обжалувала и обоихъ о се, що въ 1890 и 1891 році обманли Іллана Гуоаза, Лепка Кокоха, Дмитра Горина и Оленку Водинского, представляючи, що Гершона Лейба Вароля есть публичнымъ адвокатомъ а черезъ се потеряли агадний оолино шкору и больше якъ 25 ар. Гершона Лейба Вароля прибиранихъ прокъ того передъ Ізясеномъ Гузакотомъ фальшиво характеръ публичного урядника а Яковъ Дуниадъ Бардахъ помагавъ ему въ томъ. Обжалований Вароля оправданъ на се, що въ Бобрині покутий пизарю вѣбъ малѣе дѣятрности судовій и староства та що тѣ покутий пизарі выписали розправу судую въ жости, бо гадали, що Вароля постраивъ ся о то, що въ Бобрині осяивъ адвокатъ. Переслуханий свѣдѣки выказали, що Вароля выдывъ себе дѣйство укаліеі-копачимъ адвокатомъ а Бардахъ приводивъ ему кліентовъ. Судъ признавъ Гершона Лейба Вароля виновнымъ вложану обманства и засудивъ его на 3 мѣсяці вѣзвѣдѣ; Бардахъ-жъ увѣзвѣнивъ дѣдъ обжаловани.

— Обирам згодіть другу «Іабо» почтаву у Ашань іт
почи въ середи на птинцю. Злодѣй дѣстали и
блжнныъ до бора и пробывали розвити нму верг
гайлѣвоку. На щастье се имъ не удалось си и они
перевозивши столикы урядникѣвъ забрали въ-пѣд
тамъ до 60 ар. в поутѣлкѣхъ. Втора рано полиціѣ
на комисіѣ подѣ проводимѣ директора Кіаков
ского оглядала мѣсце крадежи, чи однакомѣ уда
до ся полиціѣ выловити злодѣѣвъ не знати.

— Товарищам учителям школы высылки подает и подносит, что въ субботу для 31 и с. от. жителям о 6 години вечерам бдѣе свое застѣдане въ силѣ финиш школы реально. На порядку делѣния и нарядѣ: 1) секция науконъ въ товарищамъ учителямъ школы высылки, референтъ д-ръ Вармскій и 2) романтизмъ а иллюминизмъ въ школы референтъ профессоръ Визовъ. Не одержавши и

прошения заслать уважати се оповѣдѣнѣ за на-
прошенѣя.

— На двенадцать деревень в Камнях вносили пожертвовать Впоп.: о. Км. Мещинский в Ходовичи 1 зр. 70 кр., о. Илья Маковой в Солиники 2 зр. и о. И. Мерзана в Дошны 2 зр. За те щедр. дары скажила Впоп. Давлетул. сердечную похвалу! — *Вол. Полошиневич завладелец Камной.*

— На будучу церкву в Мураві вложили: дальшого Владо. Добродітей: о. Григ. Дикоті вдалі парохіянці Роводолу в блях себе 11 вр. 44 кр., о. Исаа. Погорецій в Врокови вб складки вш церквей 4 в. 20 кр., о. Сим. Тичунчикт припошанинці станіа. кавітулы 2 вр., о. Юа. Федусевичи катихиза вб Стрыи 1 вр., о. Воход. Вахнінчикт в Калущи 1 вр., рукоук-кат. комітетъ церковный в Лисковатомъ 1 вр. Дакунчи маканымъ Добродіама в шхъ шхедр жертомъ, якъ такожъ за ширй рады, проситъ піданосный вейшъ Владо. Землянбъ о салнуу макану помбъ. Вой заходъ порогбъ будови дому Божого цвѣннуа якъ дымъ, скоро за припріама дотепернишнхъ Добродіама в другіа Братъ-свещеники зарядитъ по церквахъ складки на нашъ домъ Божій, а поданосный дохожитъ вейшъ силъ, щобы наміарана діла довести до конця. — *Андрій Пеленскій*, завідаючъ Журова (почта в мѣсто).

— Зміни в ордени Службові зайшли, як і ніше Berl. Tagbl. зь Риму, на приказ генерала Службові Адерсдорґа. Між іншими усунуто провінціала римського Фреддіго, адміністратора ордену, різних ректорів і майже цілий вишній наряд Службові, «колегію германіканів». Воя опорожнені мбюца побавляжувало Нандіца. За при чини того звариждца подуть одиц за велику ми ролубавість усунених достойників, други-ж дучать сю справу зь фінансовими справами ор дена.

— Як співпрацювати зі такою емігрантською агентурою, оскільки найкращі співкупоючі єврей. Володимир Митя 27-літній а 24-літній Іосиф Мандур завернений були прусською жандармерією до Галичини, задля малих фондів на подорож до Америки. Прибули отже зоблизиною до Подгуша Пашова і тут там на дворці обшочили їх агенти та вигукнулиши від них 14 пр. заволоді до Більши. Тут інші якісь обманники взяли бди емігрантів 13 пр. і запровадили до Лінго і вт-вдод до Хшанова. Вт кожній місцевості му обля оплачуватися іншими обманниками там що тога коротка дорога коштувала їм 47 пр. На щастя дошло се до відомости краківської поліції, котра обманників арештувала і віддала в руки суку. Боть се ціла порганізована шаляга, що в сей спосіб туманить емігрантів і коли від вт них понаде ся вт єм рука то не вибудує ся вт-вдод доти, доки вей гроші, які при собі має не впадує ся вт рука обманників.

— Зодѣля, вѣнчанинѣ крадежѣ у годниинѣ карѣ Янковского у Лѣвошѣ, о чѣмъ мы въ своѣмъ часѣ писали, выслѣдила же и уважила зодѣльска поліція. Суть то Яновъ Гастъ и Юсѣвъ Стефановичъ, небезпечны и кѣлька разбѣвъ каравѣи имѣли злочинцѣ. Крѣмъ нѣтъ уважила поліція, ще дѣти видѣваду, що у вгаданцѣхъ злодѣйѣхъ покупувала годниинѣ.

— Агенти вийшли з Галичини двічі, до загрозливих дощів росянути вибрали са не думалиху пору до Львова. Оногод доносили ми о вказанню шістьох таких торговців, тепер же удало ся комісарови поліції п. Кишинівському наслідати ще шість агентів и увязняти. Всі они приїхали, якъ звѣстно, на „кучки“ до Львова т „кучка“ нещастно скінчалася. Незадовго отакутвой передъ судомъ и тогдѣ свѣтъ дізнаєсь о ихъ подальшій работѣ.

— Огонь. Для 13 н. ст. жювтия зиницязь огонь вь селѣ Натѣтичахъ похвѣта жювнѣскаго Зѣнагорода селѣннѣскаго правѣ зѣ всѣмъ будннѣмъ господарскимъ и цѣлымъ сѣгорочнымъ зборамъ Шкода величевна а нужда страшна мѣжи погорѣлками, зѣ которыхъ лишь кѣлькихъ бузо убѣзпеченыхъ. — Для 25 н. ст. жювтия нахвѣстязь огонь мѣсточно Ро жѣтѣбѣнъ и зиницязь кѣлымъ домѣвъ въ ринку положенныхъ. Шкода выноситъ бѣхнѣе дѣтъ 10.000 зр. а зиницъ одинѣ дѣтъ бузо убѣзпеченыхъ.

— Крива рада шкільних на своїх заходах: 1) апробувати граматику мови латинського д-ра Самоленича, оброблену проф. Т. Солтисником; 2) прийняти директорові гімназії в Коломиї Іос. Скупиневичеві третій додаток п'ятилітній; 3) прийняти проф. І.В. Гімназії у Львові Іос. Слотвинським перший додаток п'ятилітній; 4) затвердити вибори Ін. Машиновського, управителя школи народної в Мостях великих і визначити Пил Саркенича, управителя школи народної в Жовкві на представствіх учителів та до окружної ради шкільної в Жовкві; 5) затвердити вибори Михайла Менкаліти учителя школи народної в Звенигороді на представствіх учителів та до окружної ради шкільної в Звенигороді; 6) затвердити вибори Меч. Поповича учителя 4-класової школи народної в Калуші і визначити Ів. Громаду управителя також школи напредставствіх учителів та до окружної ради шкільної в Калуші; 7) прийняти громаді міста Стрий 628 зр. річної підмоги на платню учителів та помішників шкіл народних; 8) прийняти громаді міста Теребовлі право презентування учителів в тамтешній школі жіночій; 9) організувати 4-класову школу мужську і 6-класову жіночу ім. Сташниця у Львові; 10) організувати школу етатову в Долиніх повіта городоцького; 11) іменувати Винк. Німентовського учителя школи етатової в Криленцях повіта гусатинського а Волх. Яппівського в Диківі повіта чепанського.

ВѢСТИ ЗЪ АЕП. ЛЬВѢВСКОЙ.

Архиперейску грамоту похвальну съ правомъ
уживания ѳднѣнъ прилоняньскихъ одержавъ
Адальбертъ Глинскій, парохъ Миклашева.

На конкурс из речницемъ до дня 7 н. ст.
грудня розписанъ парохіи: Межирѣче, дек. ро-
дѣльскаго; Колоколинъ, дек. журавельскаго и
китно, дек. дѣдовскаго замѣскаго.

Заслуженіе одержанъ о. Им. Нвсз
Ольшанинъ въ Заслуженіяхъ новыхъ.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) з 5-го година по полудню. Літературний додаток „Бібліотека найважливіших новітостей“ виходить в суботу, а в суботу і неділю на чергову редакцію в Дзюжж.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛО“ у Львові 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і бюро газети ул. Карла Людвіга 9. У Відні М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelk, I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі М. Naassenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „ДѢЛО“ і пакунок за нисерати платити у Львові.

Предплата на „ДѢЛО“ в літер. додатком в Австрії:

на півріччя . . . 18 кр.	на цілий рік . . . 24 кр.
на півріччя . . . 9 кр.	на цілий рік . . . 12 кр.
на чверть року . . . 4 кр.	на чверть року . . . 6 кр.
на місяць . . . 1 кр.	

у Львові:

на півріччя . . . 18 кр.	на цілий рік . . . 24 кр.
на чверть року . . . 4 кр.	на місяць . . . 1 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи приймають ся лише на попереднє застереження. — Рекламні оголошення віддає варті. Поодинокі чиселі коштує 8 кр. а. н. Оголошення приймають ся по ціні 6 кр. бдз однак отримувати нисерати по рубль. „Надбавки“ по 20 кр. а. н. Подати чиселі ся по 10 кр. бдз отримувати.

З 1 жовтня розпочався четвертий квартал сегоднішнього видавництва „ДѢЛО“. Просимо о найкращу службу залогості і надсилання передплати!

Письмо з Відня.

[Справа реформи ординації виборчої. — Народи надзвичайними справами в комісії бюджетової. — Рушні послы в бюджетовій дебаті.]

„Кола“ польське узнало за потрібне оправдати ося становиче в справі реформи виборчої окремим комунікатом, який роздано редакціям віденських газет. Однак комунікат не досягнув своєї цілі. Навіть ті послы з німеччини, ліванці і з клубу Гогенарта, що голосували против Рушнів, заявили приватно, що они робили се наrado і тільки в конечности додержали умови, та що Полля найлучше були би зробили, коли б один з їх членів комісії виборчої був аргументував і зробив місце для Русина. Сесю гадку висказали, очевидно приватно, і декотрі міністри. Президія „кола“ дуже незадоволено, що так мало польських послів брало участь в голосуванні, і робили з-за того декотрим з них докори, а один з головніших проводирів „кола“ вислав до краківського „Славу“ статтю, в котрій горко жалув ся на невольничість п. Романчука, що не додержав компромісу і заскочив Полків несподівано своим внеском, а також і моравским Чехам та Хорватам завдав невольничість, що не додержав компромісу. Однак компроміс був заключений тільки між трома найбільшими клубами, а о заскоченню і смішно говорити, коли п. Романчук три дні наперед заповідав своє внесення! Що же до польських послів, то окрім 14 голосувалих було тоді ще в 10 в палаті, але ті вийшли умовно, що бы не голосувати в справі загально неслим патичної.

Комісія бюджетова закінчила нарady о школах. Комісія та відбула свои засідання, то значить, що другі послы, не належачи до неї, мають вступити. Рускій член в. п. Романчук, промовляв чотири рази о школах, а именно раз о університетах, два рази о гімназіях і раз о семінаріях учительських.

При титулі „университеты“ п. Романчук домагав ся чим скоршого утворення чотирох кафедр руских на правничих видах у Львові, установлених цесарским розпорядженням з 1862 р., т. е. кафедри для права кримінального і процедури кримінальної, для права цивільного, процедури цивільної і для права вексельного і торговельного. За для приспособлення одитних сил домагав ся надавання стипендій і запомог для приспособляючих ся кандидатів. Далше порушав потребу основання кафедри для руской истории, як єсть уже кафедри для польской истории у Львові і в Кракові. — Міністер Гавч відповів, що правительство єсть прихильне утворенню егаданих кафедр правничих і готово, скоро знайдуть ся університетські кандидати, надавати їм стипендії або запомог за для достаточного вишколення; справу же основання кафедр руской истории правительство возьме під розвагу.

При титулі „школы середній“ п. Романчук указував на недостаточне число гімназій в Галичині, а именно домагав ся, покликуючи на торбні своє жагання в резолюції комісії, заложена що-найменше одной гімназії руской. Також доказував потребу заложення приготавляючої класи при руском бддхій гімназії перемиськой. Наконец домагав ся, підпирати попередню промову д-ра Черкавського, зменшення плати шкільної або ухищення при одержанню та втриманню ульвненія бдз неї. — Міністер Гавч відповів, що правительство думає о заложенню дальших гімназій в Галичині (котрых домагали ся також послы Пининський і Черкавський), тільки не може вже тепер сказати, в котрых місцевостях мають ті гімназії стати; на всякий спосіб справа гімназій будацкою буде скорі ршена користно. [Спеціально о рускій гімназії міністер не згадував.] Що до пла-

ти шкільної заявив, що дана торбнім розпорядженням можливість, одержати ульвненіє нже в першій півроці першої класи, потягнула за собою досить значне зменшення той плати. Спеціально в помеху учеників руских гімназій бддше як три чверти (75%) єсть бдз шкільної плати ульвненних.

При титулі „школы народній“ п. Романчук домагав ся чим скоршого заложення одной семінарії учительской у східній Галичині, розширення одной руской класи при школах вправ в семінаріях тернопільській і ставіславській на 4-класній школи (в сій справі ставили питання також референт д-р Берз і в. п. Пининський) і роздлу руской школи вправ у Львові на школу для хлопців і окрему 4-класову школу дівчат. — Міністер Гавч відповів, що справа новон семінарії учительской в Самборі і руских школах вправ в Тернополі і Станіславові трактую ся тепер в міністерстві і до найбільшого року шкільного буде користно полагатися.

Рускій послы мають сими разом взяти бддшу участь в бюджетових розправах в повній палаті, ніж в минулому лті, коли першій раз прийшло ся виступати на парламентарій арені у Відні. Окрім справ політичних і національних порушувати будуть також справи економічні, до того зроби вже початок п. Подлашецький.

У. Сем.

Рада державна.

Вчорашнє засідання палати послів вачало ся дальшою дебатом надъ правсовими внесеннями пос. Форрефера.

Пос. Пацак промовляв за правдивою свободою преси, наводючи приміри, чому тепер копіюються за чеські газети. І так одну газету забрала прокуратура за се, що сказано в ній, мов би міністер Шенборн клонив ся тепер до ліванців. Видици постанови внесення, щоб і чеські внесення в справі правсовій передано комісії зложеної в 24 членів.

Пос. Люегер виступив сильно против преси і журналістів віденських. Жалував ся на нечесність антисемітських газет. Корупція жидовской преси єсть безприкладна, бо ся преса складаєть ся з міжнародну шаку розбитацку. — Віцепрезидент бар. Хлюмєцький перебивав бесіду пос. Люегера.

Пос. Плєнер боронив ліберальну прасу. Після его гадки, як-раз антисемітська преса ширить невольничість між населенням. Відтак підпирав внесення пос. Пацака.

Пос. Пернерсторєр вигадосив свій безбдз в обороні свободи преси. Відъ поборо корупції введи, де лише ви побачите, рівно як у жидів так і християн. Реформа преси єсть тепер необхідна; в парламент єсть потрібна бддшність і тому треба лиш добрих волі. На раз жадав би свободи коопортації і если праса будде собі те право, то виймуть дасть собі раду.

Пос. Телішевський рівнож промовляв в обороні свободи преси і підпирав дотичний внесок.

По фактичних спростованях передала палата правсові внесення пос. Форрефера спеціальної комісії, зложеної в 24 членів.

По тій присутності палати в дальшій дебаті бюджетовій, а то до титулу „децентрація“ заряд міністерства просив.

Пос. Масарик домагав ся основною реформі науки в школах середніх. Тепершій зарядження спийують фізичне образованіє молодіж. Наші гімназії не повинні так перегружати учеників. Деякі виклади повинні відбувати ся на відкритих повідх. Хвалить послідєє розпорядження міністра Гавча що до обмеження науки нивіж класичних і домагав ся бддшним деталізаціє в науці рідного языка. Треба би установити ліванців шкільних і допустити жєнщин до вишних шкіль. Домагав ся основання другого чеського університету. Просив видати, щоб сторонництві парламентарій не уважали справу просвіт за політику а старали ся збддо піднести просвіт, бо школа то постоує.

По промові пос. Фуріара, котрий промовляв за реформою гуманітарних студій — перервано засідання.

Слѣдуюче засідання палати послів бддє ся в второні.

На 60 тм засіданню палати послів в дні 29 жовтня на порядку денний прийшло справозданіє комісії санітарно в наглагого внесення пос. Рольберга о підмогу правительства для селян в Шлеску при нищені мшєй бддшних. [Повний зміст того внесення подали мы свого часу.]

Справозданіє пос. д-р Фільтутъ поставив резолюцію визнаючи правительство, щоб сейчас розважило поставлений внесення пос. Рольберга і перевело бдз провозоки все те, що уважало за бдповідне.

По справозданні забрав голос пос. Барєвський і такъ промовив:

„Послѣдними роками мшва навѣстила рівнож дуже много окрестностей в Галичині і нанесла значній шкоди в бддшних вѣсѣвах. Вѣсти, якъ ми одержимо в напхотичині, доносѣть, що се лихо в мшвах окрестностях краю не то не зменшило ся, але противно вѣтершій осени такъ збддшило ся, що треба бути приготавленим на величезній шкоди в найбільшій будучности, а тимъ самимъ і нужди в краю мусять ставати щоразъ бддше. Тожъ позволю собі в имени моихъ товаришів в Галичині постановити внесення: „Высшая палата зволить порѣшати, що внесення посла бар. Рольберга і товаришів, надъ котрымъ ведемъ нарady, що до підпомог селянамъ при нищені бддшних мшєй, розширєть такожъ на Галичину і на нижній край коронній, де такожъ того потреба.“

Палата прийняла резолюцію комісії санітарно і внесення пос. Барєвського.

Молодо-чеській клуб на засіданню дні 28. с. м. радив надъ рефератомъ зельничої комісії, в имени котрой проф. Тіхшєр здавав справу в єн наряд о децентрації зельниць. Клуб ухвалив, щобъ жадана клубу, якъ молоді Чехи поставили попередни сесіи що-до децентрації зельниць в бюджетовій комісії, на ново поставити і боронити ихъ ршучо. Далше молоді чехи клубу ршили ся внести интерпеляцію в справі мштовихъ дефавдацій на букварієско-ружмшєської границі і прийняв проект той интерпеляції виготовлений посломъ Частмаромъ Лангомъ.

На мѣсце посла Кайзля, котрий звѣв ся реферату бюджетового о „бдзосереднихъ податкахъ“ комісія бюджетова вибрала референтомъ пос. Маттнера.

Окружне народне вѣче в Коломи.

Комітетъ для устроєня окружного вѣча народного в Коломи вѣдав до Русинів вѣ олодич сѣдуючій бдзозу:

Панове Громада! Відъ часу послѣднихъ виборів до ради державной домагали ся селяне вѣ всѣхъ сторін вѣ повнѣ коломишского, сѣлшєского, косовского і сусѣднихъ, щобъ скликати до Коломи окружне народне вѣче на наряд надъ справами і потребами руского народу. Вѣ чують потребу представити жадана руского народу радъ державной і соймови краєвому, щобъ они старали ся вѣ дорогъ законодавчій положеніє хлѣборобівъ похвалити.

Тому-жъ то бдбули ся дні 8 і 29 н. ст. вересня с. р. в Коломи надъ скликаніємъ окружного селяньского вѣча двѣ довѣрчій наряди, в котрыхъ взяло участь 52 дѣлѣвѣдшнихъ селян і патріотівъ зъ трохъ згаданихъ повітівъ. На тихъ нарадахъ обговорено справи, надъ котрыми має ся радити на вѣчу, і вибрано комітетъ до устроєня того вѣча.

Співзачиню вложено на насъ завданіє скликати отже Окружне Народне Вѣче до Коломи вѣ величезній готелі Англійского на 1-мъ поверсі на дні 5 н. ст. надоліста 1891 (т. е. в четверъ передъ св. Дмитріємъ) на 10 ть гдинъ передъ полуднемъ вѣ сѣдуючимъ порядкомъ нарядъ:

1. Нарда надъ внесеніємъ петицій до ради державной і сойму краєвого о розширеніє права виборчого.

2. Нарда надъ внесеніємъ пропавтатого письма до рускихъ послівъ ради державной і сойму вѣ справі оборони селяньськихъ интересовъ.

3. Нарда надъ внесеніємъ петицій до сойму краєвого вѣ справі проєктованого установленія вѣдѣвъ окружнихъ і вѣ справі зміни законівъ: громадского і повнѣтового.

4. Нарда надъ переводженіємъ виборівъ громадскихъ.

5. Нарда надъ внесеніємъ петицій до сойму вѣ справі виконувани і зміни закона дорожнього.

6. Нарда надъ внесеніємъ петицій до сойму вѣ справі виконувани і зміни закона довоцкого.

7. Нарда надъ внесеніємъ петицій до

сойму о охорону народного промыслу ткацкого вѣ вѣзлуду на наказъ мочени конопель і лену.

8. Нарда надъ внесеніємъ петицій до ради державной і сойму вѣ справі зміни закона о конкуренції церковній, адміністрацій майна церковного і о патронаті.

9. Нарда надъ внесеніємъ петицій до ради державной вѣ справі первенства громадъ при продажі дровъ і прута вѣ дѣлѣвѣ камеральнихъ і при бдданю работъ.

10. Внесення участниківъ вѣча. Сѣшѣть, Панове Громада, на всеародну раду і поважити, що знаєте й можете гддо свои справи вѣступити!

В Коломи дні 26 н. ст. жовтня 1891.

За комітетъ: Д-р Сосновскій Дмитро-ович. — Іларіонъ Гурскомичъ. — Д-ръ Кирило Трилюковскій.

Децентрація зельниць.

Вчера подали мы меморіаль вѣдлу краєвого вѣ справі децентрації зельниць. Вѣ меморіаль вѣдѣть вѣдѣть краєвий тай вѣ бажана, якъ певно і коло польське сразу постановило було правительству. Рівночасно рознесли телеграми вѣсти, що до Відня приѣхала депутація мѣста Кракова вѣ трѣхъ людей вѣдъ проводомъ президента мѣста, Шляхтовского, ходити до міністрівъ і старав ся, щобъ вѣ мѣста Кракова не забирати дирекції руху зельниць державныхъ. Розумѣєть, що при загальнѣмъ напорі, якій старали ся галицькі демократи польскі і ихъ органы викликати на коло польське, щобъ не бдступало бдз своихъ домагань, сей крокъ краківскихъ ставчичівъ дуже не на руку а навѣть, можна би сказати, мовъ би умисно викликаний тою партією коло польского, котра хоче вже бдступити бдз своихъ домагань супротивъ правительства. Gazeta Nar. нахилюєть ся на се поведєніє краківскихъ менорівъ і каже: „Централістамъ прибувъ дуже пожаданий союзникъ вѣ ихъ борбі противъ жаданъ коло польского вѣ справі децентрації зельниць державныхъ. Союзникомъ єсть вѣстний, малодушний, злокачливий патріотизмъ краківскій, котрий такъ само, якъ колишъ авантюризмъ ся вѣ німечкою бюрократією і вѣ москвофіліями, щобъ удержати вѣ Кракові експозитуру наместничства, такъ теперъ выславъ депутацію до Відня, щобъ підкопати се, що коло польське вачало вѣ интересъ краю вѣ справі децентрації. Видно, що правляче теперъ вѣ Кракові сторовниство, щобъ догодити своему злокачливому патріотизму, не вѣстидас ся гадѣти союзниківъ вѣ тѣхъ таборѣ, котрого органами суть такі послами якъ N. fr. Presse, оба Tagblatt и, Fremdenblatt и т. п., такъ само якъ колишъ вѣ товариствѣ Куземскихъ і Намовичівъ та нашихъ якъ подобныхъ прихильниківъ бддученъ західною польскою части Галичині бдз вѣхддо руской борони оборончій льокальныхъ интересовъ краківскихъ противъ утворенія одноцѣльного наместничства у Львові на цѣлий край.“

Якъ оно і не єсть, якъ краківскі депутация заложала контр-мшу вѣ справі децентрації справдѣ лишъ за для печальности о интересѣ мѣста Кракова, чи може єсть она лишъ фігуркою шаховою вѣ рукахъ менорівъ коло польского, котрий выростивъ интенцію правительства та хотѣть своему поражєнію надати бодѣ якій-такій вѣстний виглядъ оправданія — досить, що вѣдѣнска преса показує повсѣрстувалася фактомъ роздвоєня вѣ польскій сусѣбности що до децентрації. Fremdenblatt підѣвѣ фактъ гостини краківской депутації у Відні до першорядного значіння і майже нже ршучо висказавъ ся противъ децентрації. N. fr. Presse звернула увагу, що за примѣромъ Польскѣ вже домагали ся такихъ самихъ концесій Чехи і Словяни, та що уступка Полякамъ могла би мати дуже поважній наслідки.

Вѣ послѣднѣмъ числѣ N. fr. Presse нже такъ ршучо вѣступила противъ домаганъ Поляківъ, бо єсть лишъ: „Правительство має обовязокъ вже такъ вѣ зародѣ придумати пробу сѣдералізувати австрійське зельничство і розбѣти его на групи поодинокихъ краївъ. Переговоры що до нової організації державныхъ зельниць підпирати ся не лишъ мотивами що до самої рѣчи, але найбільшу розу бдзраєва вѣ тѣхъ політичнихъ моментъ і вѣзглядъ на Поляківъ. Тимъ спосібомъ понадеєть ся пору політичнихъ концесій і гешетівъ замѣни вѣ парламенті. Мы переконані, що такожъ і міністерство торговлѣ вѣ точні погладу свого ресорту не може бажати націоналізованія урядничѣв зельничнихъ і внесенія краківской дирекції, котра обнимавъ єсть галицькихъ зельниць державныхъ. Австрійскій міністеръ торговлѣ не єсть федералістъ і бдз певно не мрѣ за тѣмъ, щобъ національний пристрасти вѣвести до службы зельничной. Се було би лишъ нахлѣдність лєдѣ вже виносима політичною неслѣпотою, котра ослабѣла змогу правительства до якої акції вѣ парламенті.“

ла совою але лше оружилась и супокйна
выжидала, ажь доки альзацко-лотаринска
сирва сама не порашить ся.

На римській конференції мира побачило п'ятнадцять посольств австрійської ради державно-ї і м'єняно Вірмача, Володимир Гиньович, Дворжаж, Вошняк, Клавич, Вітнер, Гольєр, Богатий, Газе, Бараватер, Райхер, Русь, Неделя, Фандерлік, Гемцелат, Рольєрберт. Язъ бачимо попереднє доносеннє польських дїєвників, о котрихъ мы вчера гадували, будио азъ польского кола має їхати такожъ проф. Рошковскій — и неправдино. За те другій польскій посоль, презеся явдїєскои палати посоль д-ръ Смоляни припоруचितъ, щоби посоль Русь заступавъ его на римскій конференції.

Після петербургських телеграм комісія в справі Паміру, котра мала складатися як із заступників Росії, Англії, Афганістану і Хитя мабуть не з'їде ся на слідуючу не сиу, щоби там на місці розмалити границі, бо за той час тепер мають встигнати переговори між агаданими державами, щоби цілу справу марно поритати. Марне подогодження як російські дեսпикати кажуть, діло бы ослагло ся лишь тогди коли бы права Росії на Памір признано а взаємно відовлено претенсії Хитя і Афганістану до малих приграничних ханатів. Зь того подогодження справу можна догадуватись, що марказ Селсбєрі не має сили, щоби в середній Азії опинити навстрі Росії, тамтє більше, що се єму зашкодило бы в боротьбь выборов.

Гостина румунського короля Карола у цесаря Вільгельма обговорює ся із нмѣцкай прасѣ дуже жваво а дискусіи із тои нагоди вискакують королеви приналежному до цѣсарекон династіи Гогенцоллерн-визь та румунського народона свои симпатіи. Заразомъ они підносять велике значѣннє на тернаціональнотого ставаннєся Румуніи и вказують на реформу румунського вѣиска, котра тепер переводить ся. National-Zeitung думає, що при гостинѣ із Італіи розходитъ ся о те, щоби перервати сѣтѣ, із най честотливѣйше родини Вакарескѣхъ замѣтала королеву, тымъ бѣльше, що сю родину підписавъ одна ерація румунськихъ боярѣхъ, котра дѣлая із росіей сѣбѣмъ интересѣ. Що король бѣджджу монархіяхъ потрібнотого союзу, се, якъ каже N. Ztg., дуже радѣстна пова. При тѣмъ мабуть рѣчь не ходять о новіи трактати, але въ кождѣмъ разѣ сказати можна, що всѣ заходи и цѣль росіискот-панславистична підземна робота въ Букарештѣ стала даремною. Münch. Allg. Ztg. каже: „Румунська політика може бути лише мирною, она природотого трактату до державъ, котріи звализа ся, щоби отримати шпитий законий бѣдосинимъ европейскій и котрій із своєи стороны нѣколи не будуть грозимия для нара и цѣлѣстѣ Румуніи, але суть заперукою для єи цѣлѣстѣ. Оддаленнє бѣдъ того до формальнотого союзу обороннотого нже не дуже велике. Въ тавій способѣ поминаютъ положеннє и въ самѣй Румуніи. Тамѣшня ліберальна партія є навіть готова, щоби фактичне зблизженнє перешити въ формальний трактатъ; консервативна жє партія хотѣ привидіально не супротиває ся, але впрочѣмъ прихилиє ся до поглядю, що ще не надійшла хвиля, щоби входити із тѣсий умови. Якъ бачимо, розниця поглядѣхъ не такъ велика, щоби державний розумъ самого короля єи не мѣгъ виробити, коли надійде єсправедлива пора до того.

Бувшия сербскія міністеръ торговлі а опісля посоль въ Лондоні Мияновичъ уважавъ за одного въ найблизшихъ анатоміяхъ балканскаго пбозострова. Онъ оженивъ ся въ Англіюю и теперъ живне яко приватный чоловікъ въ Лондоні та бдѣ часу до часу лабрная гомость въ рбннихъ квестіяхъ и его заявленія мають ту добру примету, що вызначають ся необычайно обвѣтливими поглядами. И теперъ бдѣ помѣстивъ корреспондентію въ Standard-н и въ нѣй выхвалюю мудру політику султана Абдул-Гаміда и звертає на те увагу, що о томъ дуже добре знаютъ майже всѣ політики въ Сербіи и въ Болгаріи та що політична не зависимость тыхъ обохъ краївъ такъ долго нестуне, доки султаниъ має власть въ Константинополі. Щоразъ бдѣше бере нархъ се пересвідченіє на цѣлѣхъ балканскихъ пбозострівъ. Якъ для удержанія загального еулозіє и интересъ цѣлоє Европы а особливо Англіи треба щоби Сербіи и Болгаріи нестували, такъ само важне єсть и се, щоби возодѣлать въ Стамбулѣ не вмѣнювали ся. Сербскій політикъ не сказавъ отже нічого нового, хба лишъ се, що вже и теперъ Сербъ такъ думаютъ. Въ Софіи заведгы признавали констность удержанія Туреччины а именю бдѣ коли пбзнали абиякоє російське господарство и російскую адміністрацію. Въ Българіѣ приодать ажъ теперъ до того пересвідченія поки що ще провадять політику прихильну до Россіи. А предцы вже въ 1885 р. болгарскій міністеръ Начевичъ сказавъ коли кн. Батенбергъ зривъ ся болгарского престола и появляєсь идея балканского союза, щоби въ Туреччинѣ балканскій союзъ а вероуомъ, бо ляхъ тыхъ способѣхъ можуть малі державы коло Тучины агропатитсь и султана выбрати собі найвысшимъ своимъ покровителемъ.

Въ сербській партії радикал-
ній приде знов до розділу а певно-
частіна сербські радикали звближили ся до
партії Гарашчина а то въ тій цілі, щобъ
въ Скупщині підняти акцію противъ бу-
гого короля Мілана а що позичає. Праз-
тельство сербське сего драматизу справу старіє ся
заводити перепини въ давнього прітку.

Въ Нѣмеччинѣ великую сензацию произвѣлъ цѣсарскій рескриптъ выданный противъ проституціи и исключительно подписанный его имп-

немъ. А до выдачи сего письма спонукала цѣсаря Вильгельма моральна гниль, яка зросла ще за часомъ Бісмарка въ Берлинѣ, а теперъ розширилася въ застрашакучій способъ. Се показало ся при процѣдѣ родини Гайнцбѣ, въ котромъ ставало 65 свѣдѣвъ и они всѣ жили въ того поганого заробку. Щось подібного поклававъ такожъ мордъ вымоганий въ Берлинѣ на способъ звѣстнаго Поруса. Щобъ тѣ злочини побороти, цѣсарь Вильгельмъ наказує въ ономуъ рескрипті, щоби суди наважали на тѣхъ переступки якъ найбільшій кары. А на вѣсть хоче ашикнути судову процедуру въ тѣмъ напрямѣ, щоби „правній оборонецъ не помагали лукавдыми способами, щоби злочинцъ одвѣсь побѣду а правда не выиснилась.“ Нѣмцѣи прѣса майже всѣ дуже заважала ся тѣмъ цѣсарскимъ розпорядженіємъ. Многѣ дневники остро осуджувати те, що сей рескриптъ домагав ся бди суду звастрѣня кары. Затѣмъ под носомъ гадку, що нѣмцѣкій цѣсарь не повиненъ давати зъ себе примѣру нещонамована законѣвъ та вилізати на асудѣ, тѣмъ бѣдѣше, що найвищоюю задачею суду є абсолютна справедливѣсть. Неотуи въ нѣмцѣкій прѣсѣ выкликнуло се ся формальность, що на цѣсарскимъ письмѣ нема міністеріальной сѣнатуры, а такѣ поступованье переходить въ систему для конституційного жита дуже небезпечну. Хочь справа, въ якій цѣсарь выступивъ, зовсѣмъ справедлива, але сама корона не повинна высталяти ся на крѣтнущу. Се письмо цѣсаря побѣзофіціальній дневники представляють яко приватне заявленє цѣсаря а не яко актъ власти.

Рошфор ставил проводником нового политического сторонника и Ф. Энциклопедиста. Недоброжелатели буланжистов замахнулись на него, напечатав в газете: *Ligue intransigeante socialiste*. Двухдневный *Intransigent* отозвался манифестом подписанным несколькими буланжистами, который проводом Рошфора бажануть борота са против реакції.

Гладстонъ въ сегоднѣшнѣй бесѣдѣ въ Ньюсеахъ надѣ Тейлзъ высказавъ гадку, что треба добру призадумати ся надѣ эвакуацію Бгнату. Органъ либеральной партіи Daily News поддиряя се бажающе тымъ, що англійска обсада Бгнату є псѣднѣйшою причиною до неприязни не лишъ съ стороны французской республики, але также съ сѣхъ частинъ континентальныхъ державъ, котры за ню первѣйшою згодили ся Велика заслуга такъ управляти Бгнатоу, ише Daily News, икъ мы нимъ управляемо, але ще больша буде заслуга, если мы здержимо свое слово. Наша обсада є безкорыстна и мы де маемо зъ того пожитку. Каналь є знеустралюваный. Дорога до Индіи въ часъ войны нела бы довкола Рога доброн Надѣвъ а не черезъ нузий каналь, котрый мѣгъ бы бути замкненимъ черезъ затопленне одного корабля. Нашъ здобутокъ въ Бгнати приносятъ намъ корысть и займають вымачену сторону въ англійской исторіи. Але нема причины, щобы робити придуценне, що если британскій вѣнскъ опуститъ Кааро, то сѣ здобутокъ ажъ нагнута або загальт дальше не будуть роизвати ся. Теперѣшное правительство предкувало гарнизонъ на 3000 войсковъ а военный маршалокъ, сержантъ Греневель стоять на службѣ недива. Щобы Бгнать оддати въ руки Туреччинѣ, то о томъ и думати не годитъ ся. Либеральная партія не даятого прогнала султана зъ Болгаріи, щобы его осаживати въ Бгнати. Такъ само не можна признать, щобы по англійской окупациі наступила окупациа французска. Дипломатія повинна знати спосѣбъ, щобы Бгнать поставати подъ интернациональну охоту и щобы державы не мали жадныхъ самолюбныхъ намітровъ кромѣ одної цѣли, щобы Порту не допустити до занятя браю. Англійцѣ, що теперъ суть въ службѣ недива, могли бы и дальше тамъ проживати и працювати хочъ и безъ вѣдомости салы та войсковыхъ парадъ. Лордъ Сельсбері знає о томъ такъ само якъ и Гладстонъ, що теперѣшный станъ не дастъ довго удержати ся. Если мы не будимо числяти ся зъ будущою, то при явяхъ небудь приключенихъ можна нагдъ згратити всю свою силу. вже передъ нѣколькома роками самъ Сельсбері зробивъ предложенье Порту, що Англія зъ Бгнату уступити, але лишь подъ тымъ условіемъ, що она буде мати право зъ вѣнечности випадку вернути тамъ назадъ. Може бути, що либеральная партія довольнала бы ся и такою условію эвакуацію, бо замѣтитъ се, що ин ортаны хоче ламати англійскыхъ урядниковъ и генераловъ въ Бгнати. Бгнать здѣлавъ бы отже якъ доса подъ вѣдомомъ Англіи.

НОВИНКИ.

— Администрация наша просит тех новоиспеченных Ва. переделатников, котры не знают початку поведти "Оливер Твиста", чтобы как-нибудь поскорее управили ся, а вышло ся им, бо по ибершурованно поведти може никак аркушныя хибнуть. Звертаа ся такожь увагу мейх Ва. переделатников, що рекламаций аркушны поистей высылають ся дуже часто въ дотычных тислах. "Дала" въ браку самых аркушных поидеть.

— На доходъ фонду будовой русско-народнаго театру у Львовъ обдуде ся въ Сокали, ажь намъ зводѣтца пишуть, вѣчеромъ полученый въ забавоу танцями июмѣрю 16 и. ст. надолхота. Запреще-ня розбѣжѣтѣ ся незабаромъ.

— 3ъ Станислава пишутъ намъ: Въ деписъ прощаніи ои. д-ра Пелена доносено Вамъ де-що невѣрно. Сказано було, що наближало була заступлена войсковѣсть. Тынчасомъ въ салѣонѣ ои класи на дворцѣ, де було остатне призначѣн, були найже всѣ итабові офицеры въ обома командантами рѣгимѣнтахъ. Такъ само була депутація тѣла учи-тельскаго гимназіалнаго въ директорѣмъ з. Кер-

картот. Тамъ же бувъ и сов. Шанковский. Шляхъ булъ такожъ заступленъ черезъ маршалка Бринчицкаго. Була и офидиальная промова, котру державъ въ томъ-же салонѣ въ имени збранныхъ делегаций вохъ становъ заведены и званы о. архипресв. Фаціничъ, а на ню одиовѣтъ по руски (въ вышнюю колянокъ речень, сказыныхъ въ середнѣй безоды по вѣнецки и по польски). Пресса, епископъ, Вѣйсковъ и делегаций булъ въ вышнихъхъ одлахъ, а не въ змычальныхъ. Видно, корреспондентъ бувъ только въ церкви. Цѣлый же перерывъ бувъ густо павоженный интеллигенцією.

— Перший світг почав вчора у Львові перепадати при сильному обниженні теплоты. За Коломиї донесли, що околицині горы вкрили сніже світгом. У Відні і в Німеччині упав перший світг дн 29 н. ст. жовтня.

— Дзерзальці миттові. Зь Заліцих доносять, підлядиом 30 н. ст. жовтня, що комісії слідча д-а Левона розсліджувала обманства, яких дучили ся въ тамшодь горальнх бар. Северина Брунишко. Комісії арештувала кількох фуніонаривъ горальнх з компата радна бдинкула оупротивленіе, вношене арештованимъ и рішила въ держати ихъ дальше въ слідчій влізниці. Прокураторія державна зачитбувала ся сумою 150.000 зр. на Заліцихках, життєвств бар. Брунишко.

— Выделение в деленного суда кариго до розсудження справы дефодацїи митовых на Вуковинї єсть, якъ добуває ся Н. Г. Пренне, вже другимъ такимъ розпорядженємъ въ томъ процесѣ. Насампередъ делегацию львовскій судъ кривый до перевода слѣдства и ажъ оповѣла на зародженіе наймѣшого трибуналу насащійго у Відні призначе судъ вѣдомскій. Якъ кажутъ, повѣрено переведеніе слѣдства двоимъ судьямъ слѣдчимъ, одному соитяковому суду кривого, одному заступникови прокуратора и одному адьянктиови. Тя фунционарї являютъ выбирати ся въ моходинокъ, безженныхъ урядниковъ кариго суда и прокуратора державноа то дѣятого бо вой они бузутъ мусѣти доишій часть не требувати въ Вуковинѣ, заки покнчати слѣдство. Увлеченныхъ за дефодацїи єсть доси 40 особѣ, число-жъ замѣтнѣнхъ въ ою заору далеко болѣе.

— Севастополь урядъ денациональнй не уживавъ до се го часу въ перепишѣхъ въ денациональнѣхъ клирикопалыца латинскаго. На доказъ нехай послужитъ слѣдующій документъ: N. 400. Venerabili Clero curato Decanatus Skoleensis. Die 13 Octobris 1891 celebrabitur Congregatio decanalis in Skole praehabita ad mentem ven. ad dttto 17 Julii 1890 Nr. 4986 sequentibus modalitatibus. Може бузъ бы вже часъ пачати по руски писати?

— Народный ополка позавтракало недавно, как пише коломыльона „Гулка Рада“, вь селахъ Княждворъ и Кидачи подъ Коломыею. Цѣлю тыхъ ополка съ подшошное господарства, промыслу и просвѣты. Ополка въ Кидачи заложена захо, домъ господаря Гр. Кузьмака а въ Княждворъ Петра Кузьмака. На зборакъ въ Кидачи прозводъ Петро Корчиныйскій а въ Княждворъ господаръ Иванъ Риманчукъ. На обохъ зборахъ буля гостѣ въ Коломый въ жицаньскыхъ хоронъ.

— Князь Константин Чартерыйский вице-президент палаты пановъ, померъ вчера у Вѣдн въ 70 ро-
дѣ жатъ.

— Важний процес є об'явлення митної розбіжності для 17 п. ст. податку перед краківським трибуналом суду в присяжних проти Валеріана Мамоцького і 13 його свідників. Між свідниками є Маркуш Найбергер, Мольер Другер і Вайдлінг, купці жиди з Кракова і Рашева та кількох урядників скарбових. Як відомо, перевезений був аж раз процес сей в Рашев і трибунал уваляний об'яжованих, але в наслідок внесено прокураторію в Рашев жалоби неважності, поручити найвищий трибунал судний і квазіційні перенести нову розправу і розправна та дбуде ся тепер в Кракові. Проводити розправ вбуде свєтінки Волєв.

— Подлин. Рада школьни мѣсца въ Бродкахъ складше сѣмъ щиро-сердечну подяку. Ва. І. Бромилекому, купцѣви у Львовѣ, за чотири образы въ рамкахъ вартости по-надъ 30 зр., дарованій для народнои школы тамъжѣ. — *Гр. Дибуллѣ, предѣлитель.* *П. Долгика, учитель.*

— Нещастна пригода случила се вчера при буденіи палати судовоу у Двѣцѣ при улицѣ Ваторіи. Велика корба гнѣзна упала въ третого поверха и ударила на доліи прационикѣ роббникѣвъ Иа. Пельовского и Фраица Гарциндского, при чѣмъ Пельовскій дѣстаетъ смертельную рану въ голову. Протѣи роббникѣвъ, котрі робили на горѣ при корбѣ, запряжено строгое охлѣстоу.

— Вино подорожало. З'являються, що виноградів сього року не удасться і ціни вина значно піднісуться, нараджують ся реставратори віденські надъ підмисленнямъ ціни вина по реставраціяхъ.

— Убийство жандарма. Зв' Оооку в Хорватію до-
носить: Дня 24. п. ст. жовтня о 7 годинах в ве-
черю застрелили два підлітки, по жандарма
убрані жандарма Тому Бенотича в Слатині,
іх хилили, коли той же них задержав, щоби них
ідегітували сн. Убийники утекли але обох их
знають добре в Слатині. Одного господаря, що
купувв бач них 9 крадощих свиней арешто-
вано. В слатинських повітх убито послідніми
часами звадцатьо добрх Молхари, посесора Кер-
пича а тепер жандарма.

— Обманыта при віденських перегонах коників. Одъ довшого часу виглядають результати віденських перегонів коників велике заудо-вання із спорстменськимъ світъмъ. Коїтъ, прызнані знатоками за найкращі і одержуючі при перегонахъ із лишніх містакъ певній нагороди, бувають майже все побирані у Відні коніми, що із кожного вилгуку були гіршими і при ялякихъ перегонахъ крімъ віденських не одержували нагороди. Си обставина дивуєла знатокомъ, але довгий часъ не могли они одкрити причини. Ажъ послѣдніми днями плавъ віденскій „джонеплюба“ на слѣдъ обманытъ, який доноукає си джоней. Якъ вѣстно, публича пригадаюча си перегонамъ кладє станци на коніи, при чѣмъ коні найкращіи бувають обставлені звичайно найвищою

иначе мѣжъ тѣмъ якъ на конѣ т. эв. Out Siders, не представляющаго возикомъ выдѣтъ на выиграну кладу, ставки хита немногій любителей, якіи необ-
звѣданный эъ гроу «ізістеръ» або т. эв. асккурующа
ся граці т. а. тѣ, що рѣвночасно кладутъ ставки
и на нинѣшній коня. Колижъ такімъ Out-Sider до-
бъжитъ першій до меты и одержитъ шагороду, тог-
дѣ вѣбъ ставки покладеніи на нинѣшній коня прина-
дѣють границѣ, що поклади ставокъ на него, а що
на нинѣшнихъ коняхъ було богато ставокъ а на
Out-Sider ѣ дуже мало, то лучше ся, що «totali-
заторъ» выплатитъ перназъ за 5 эр. покладенныхъ на
Out Sider а по 80 до 200 эр. Якъ видко, есть се
добрый заробокъ и джойкѣ впавно делято допу-
скае ся обманѣтѣ. Они эволюиовали ся и черѣзъ
податкованій особы кляли ставки на Out Sider-ѣ
а конямъ хлѣбнымъ задалали рѣбныі такіи хлѣи,
що ослаблявали коня и рѣбили его неспособнымъ
до скорого бѣгу. Въ той способѣ публика трати-
ла все богато грошей въ користи рѣбныхъ обман-
нищѣ. Говорятъ, що мѣжъ обманщиками суть и
девки високо поставленій личности въ «джойкѣ-
кляубу». Віденскій газеты домагають ся въ виду
того строгого слѣдства и знесенія totalизатора.

— Выдать товарищам извинения помощи слушателям красной школы государственной лесовос- в. Лысов, просить побуждать бунтарей слушателей той школы, ак- 62
ция мбеда теперь не занимала о точке подходе
мбеда своего переубеждения и то вл. найкоротшим
часы. Зголосения адресовати треба до Т. Хо-
невского, заступника председателя у Лысов у.
Конерніка ч. 19.

— Дрѣбной вѣсти. Театръ п. Бачиньскаго пере-
бываетъ послѣдними часами черезъ два тыжднѣ
въ Домблицѣ, въ подѣжѣ одѣхавъ до Ропчицъ.

— Звертаємо увагу на анонім п. Ін. Дуткенича уміщений в сім'ї члосл. П. Дуткенич, з роду Русинів, а при тому чоловік, що хоче со-
відати нести свої інтереси, повиннен знайти вся-
ку підмогу у Русинів.

Наука штука и література.

— Календарь на р. 1892 — товариства „Прогрѣ-
та“ вже вийшовъ въ тыхъ двохъ въ друку и
розсилав ся лишъ тымъ членамъ, що записали
до товариства вклада. Про самъ календаръ по-
говоримо въ понедѣлокъ больше, тутъ лишъ за-
значимо, що естѣ бѣзъ однимъ въ найближшыхъ
книгарняхъ, айдъ теперъ вклада въ Галичинѣ.

— «Руски орнаментика. Антонина зъ Лявковѣтъ. Лѣтъ 1891.» Заповѣдана давнѣйше «Руска орнаментика» вже выпшла зъ литографіа А. Прішляка. Въ складницѣ зъ мержанними берегами находить ся 16 великихъ картоновъ зъ грубого паперу, а на нихъ выігравовани дуже старинно прерѣзні вѣзрѣцъ. И такъ на 6 картонахъ маемо рускѣ буквы великія и малѣ, але на кож дѣмъ картонѣ оуть ои иншого рода: простолінійні, іотачикъ и т. п., ои дже гарні. Для выгоды оуть такожъ у зборнику латинскіи и нѣмѣцкіи буквы, арабскіи и римскіи числа, та подобніи буквы и монограммы. Ведтакъ на кількохъ картонахъ парисована орнаментика до вышиваня: галузкы, мотыль, птицѣ, икоры, гербы, картинны и т. п., а найбільше есть мережкы и то нашихъ чисто-русскихъ (якъ в. пр. на картонахъ 13, 14, 15 и 16). Робота въ хрестини. Вѣзрѣцъ выкованъ одною краскою, темно-синьою, жимо того заразъ на нихъ пѣззати, до треба давати лишу заполохъ. Вже-жъ було бы лишне, коли бы вѣзрѣцъ були выведеніи красками якъ киевскіи та лѣвковскіи выдани нашою орнаментикю, тѣмъ-жъ таке выданы було бы дуже дороге, а тѣмъ самимъ и неспроутне для большої части нашого жѣноцтва. А такъ се виданье незвычайно дешеве (коштуе лише 1 вр.) и може его набути кожый, кто рускою орнаментикою запинае сл. Выданы се не лише може бути добрымъ подручникомъ для кождої жѣноцны при домашныхъ жѣночыхъ роботахъ, але і для учительокъ, котри по школахъ учать дѣвчатъ жѣночыхъ робѣтъ. Коли чужоземной люде заинтересуовалася такъ нашою орнаментикою (в. пр. у Прагѣ, а свого часу и въ Лондонѣ), то тѣмъ-жъ больше мы повинни про се дѣбати и не соромитись носити платки зъ нашою орнаментикою. А то зѣвѣсто, неразъ маркануть на се, що на вѣчеркахъ дѣвчѣ сл лише одна-друга панна въ народкахъ строю, а прочіи вѣжъ убрани пѣдла моды. Слѣдъ причиною сего була недостатка вѣзрѣдѣтъ, то вгадане выданы може въ иначій мѣрѣ сему за-побѣгти. Панѣ Антонина зъ Лявковѣтъ поклала велику заслугу, выдѣвши ою орнаментикю, а певно кожый выкаже на се повне признанье, такъ якъ се мы робимо на томъ мѣсці.

Переписка Редакції и Адміністрації.

Воч. о. Рев. зъ Ана. 8 ар. одержали. — Воч. о. М. Га. зъ Галб. вва. 10 ар. одержали. До жбнци року прывде намъ ще 13 ар. 50 кр. — Вяр. В. М. зъ Суа. 8 ар. одержали. — Ва. М. Сод. зъ Нов. До жбнци року ще 50 кр.

Телеграммы „Дѣла“

Будапештъ 31 жовтѣя, Игуменъ Васарій именованый принасомъ Угорщины. Правительство рѣшило устроить выставу краеву въ 1895 р.

Копенгага 31 жовтня. Родина царська з данським королем і королевою виїхали вчора до Гданська. Грецька родина королівська виїхала день перед тим до Греції.

Берлинъ 31 жовтня. Царь півничій стрѣтити ся зъ царемъ Александромъ мабуть въ Ростокѣ або Штетинѣ.

Римъ 31 жовтня. Правительство французскаго мало довірливо повідомити папу, що архієпископа зъ Е засудити на найнижшу кару а відтак пошлюють. Въ сей способъ правительство хоче задержати свою повагу и бути въ добрыхъ зносинахъ зъ Ватиканомъ.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) з 5-й години по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найважливіших новітніх“ виходить на вівторок, і на вівторок і п'ятницю на перерву разом із „Діло“.

Предплати і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Кароля Людина 9. У Відні М. Дукса, І. Шнеллер-Траппе 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelk, I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі М. Haasenstejn & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплати на „Діло“ і нисерати за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

із Австрії: за границею: на північній... 18 ар. на північній... 24 ар. на північній... 9 ар. на північній... 12 ар. на північній... 4 ар. 50 кр. на північній... 6 ар. на північній... 1 ар. 50 кр.

у Львові: на північній... 16 ар. на північній... 8 ар. на північній... 4 ар. на північній... 1 ар. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під № 24 ул. Баторія. — Рукописи не повертаються, а редакція не несе відповідальності за зміст своїх повідомлень.

Подписокне число копій 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються за північ 6 кр. однієї сторінки вперше, а за наступні по 20 кр. а. в.

Подписокне число копій 10 кр. однієї сторінки.

Зі дня 1 жовтня розпочався четвертий квартал сегоднішнього видання „Діла“. Просимо о пайсирну плату за гострості і надсилання передплати!

У Львові дня 2 н. ст. листопада 1891.

Справа реформи ординації виборчої і становниці, яке „коло“ польське супротивило не і супротивило Русинів, суть так великою, що вражіння, яке вони викликали, мають не так скоро затре. „Коло“ із парламенту вивело переголосувало Русинів, але та матеріальна перемога єсть із дійсності великим моральним поразенням. О перемозі матеріальної кожний наперед був переконаний, але ледве чи хто припускав, щоб вона була така незвична. Коаліція трох найбільших клубів котра розпоряджує 236 голосами, здобула ся тільки на 88 голосів, а сторонництво не належачи до коаліції, не звязані між собою ніякою умовою і розпоряджаючи лише 116 голосами, мало що не одержали більшої. Нехай би були звязані ся лише всі Чехи із чеського і моравського клубу — не рахуючи вже німеччинських націоналістів, антисемітів і диків, а внесення русинського клубу було би перейшло.

Польське „коло“ із комісії виборчої було зовсім осамочене, а в палаті властиво так само. Всі славянські послы, окрім одного Хорвата і сьмох чеських феодалів (Шварценберга, Волькенштайна і інш. подібних), станули против нього, помімо всьох аліансів і компромісів. Німечка аліанс, котра найкраще додержала аліансу і ршила перемогу, устами свого проводира Пленера дала „колу“ виразно познати, що она із душі ставлять також по стороні Русинів і правилих їх жаданье управління, та докоряла „колу“, чому оно рускому заступникови не зробило місця в комісії виборчої. В обороні поступованя „колу“ не підійшло ся ані оден голос, а противно, всь голоси, німеччинських націоналістів і молоді Чехи прямо а німеччинський ліві посереді, станули за Русинами.

Ще сильніше обвила ся така сама оцінка по-за палатою. Послы, що голосували против Русинів, заявляли свій жал, що до того змуслих їх konieczність; міністри висказували ся против поступованя „колу“. Оден із знатніших словянських послів мусів відтак слухати докори своїх виборців, що усувають ся від голосування, а не голосувають

за Русинами. В підбій дусу обвала ся і праса, не тільки славянська але й німечка: ані одна газета не станула прямо по стороні польського „колу“, а хіба указувано на konieczність додержання умов.

Само „коло“ чувствовало хиткість свого становища. Вираді на засіданню „колу“ лише п'ять послів голосувало за жаданьем русинського клубу, але на тій засіданню багато послів не явилось. В палаті ж сколо десять польських послів умисне усуваю ся від голосування, а в позбавленні і голосуванні ані оден не має смілости выступити явно в обороні становниці і поступованя „колу“. Части польських журналістів станула також против „колу“ а за реформою виборчою на жаданьем русинського клубу.

„Колу“ се аго изольовало і несприятливості аго выступили були очевидно дуже несприятливі. Дятого оно, щоб опрадат ся, вислало насамперед комунікати до віденського преси а відтак статтю до краківського Служу. В комунікати оно подало мотиви свого рішєня, і то такі: 1) що три найбільші клуби давніше порозуміли ся, аби комісія для реформи виборчої складала ся із 24 членів; 2) що, по мысли бесіды троновой, треба усувати принципальні спори. Але ж тільки від „колу“ зависало, щоб давне порозуміння наступило новим, а принципальний спор не звинувачує ніхто, тільки то ж „коло“.

В статті Служу „коло“ нападає на п. Романчука, на моравських Чехів, Далматинців і молоді Чехи. П. Романчук закликає незалежність, незалежне поступованье, незалежні елементарні права парламентарних і т. п., моравських Чехів і Далматинців закликає також незалежність, а на молоді Чехи вже такі обурює ся. Намі адесь, що обурювати може тільки поступованье польського „колу“, загально осуджене, враз із претенсіозністю; правда одна, що та претенсіозність, аби всь клуби і сторонництво в рад державній служили тільки польському „колу“, робить це і кінце вражіння. Комісія, яку Служу сердає ся, що п. Романчук „заскочив“ польське „коло“, хоч п. Романчук дав „колу“ три дні наперед звати о внесення русинського клубу, що поступив несприятливо, хоч бач лавно і отверго удав ся до всьх клубів, і т. д. і т. д.

Полемізувати із такою статтю було би очевидно не то злишно, але смішно, а навіть пошудливо. Ми отже констатуємо тільки сенсуювання Служу, — констатуємо, що с стаття

пів-офіційно надбана від „колу“, і констатуємо аго прояву характеристичну, що сго статтю повторила ся Служу більша части польськ журналістики: Dziennik Polski, Gazeta Narodowa і Przegląd. Скажемо отже „колу“ і тій журналістці отсе: Що п. Романчук зробив, то зробив за одностороннім рішєнем русинського клубу, — знайте отже, панове, що межі Русинами, чи в клубі чи в краі, не жа людей, котрі хотіли заслужувати ся намі против інтересів свого народу.

Зазначення в „Ділі“, що „послы руский в сирній реформі виборчої статує в обороні інтересів краю, а польскй против“ — дуже розлютило Служу і подбав сго органы польскй. То hasło podburzające! — викликає Служу — а що справа реформи виборчої буде трактувати ся на вічній і вборчі та в петиціях до ради державній, то Служу бачить в тій „зародку niebezpieczeństwa“ заравно політичного, лиз і суспільного. А Gazeta Narodowa бачить в тій навіть „новомодній“ оклику комуністичній на місце аужитого „ліса і насосиска“... Ну, Польскй в Познаньщій мають безпосередне загально голосування, а хвала Богу „комуністами“ не стались, ба, що більше, само віденське „коло“ польське назвало би се bagatelystem kłuzackiem, коли-б правительство пруске скотало для Познаньщій внаслідок скасувати безпосередне голосування... Зі органами шляхти галицько-польскй і в консервативній більшості „колу“ польського говорити лише кастровий ефемеризм і мовністична неація прав русинського народу. А се чей же не інтерес краю, не заперука агідного сожитя і поступу обох народів в краі, русинського і польського.

Рада державна.

В суботу відбула нарада комісії бюджетова.

Додатково до етату міністерства просити полагало ся отсі справи: Д-р Берг резервував в сирній додаткового предату 35.000 ар. на закупку будинку для учительськх семінарій в Станіславові, що до 3.000 ар. на адаптацію того будинку. Ухвалено ті кредити без дебати.

Відтак резервував д-р Фухс про більшу резолюцію, внесену до титулу „в республіканське“. На аго внесення ухвалила комісія резолюція: що до внесення епископства в Станіславові, що до будови палати для греко-кат. єпископа в Черемшані, що до управління

на платні прихотані при греко-кат. єпископствах і що до виплати в горы єпископства доповнено конгру. Опісля вніс д-р Фухс резолюцію: „Завязавсь правительство, розвинути проект закона, котрий внісавсь би закон із 13 чейня 1890 р. в тій напрямі, що признавалось би сьотемізованням сотрудникам, котрі мають повинні душпастирскі функції при церкві положеній по за парохією і при тій мають поміщення, 500 ар. конгру.“ Відтак другу резолюцію: „Завязавсь правительство, порозумітись із єпископами що до реформи закона із 7 мая 1874 р., именно в сирній висоты додатку до релігійного фонду, і предложити палаті проект закона, побла которого додатки до релігійного фонду визначавсь би побла доходів парохій.“ — Міністер Гавч заявив, що правительство не має нічого против потреби реформи закона що до додатку до релігійного фонду, бо вже в мотивах до закона із 1874 р. сказано, що сей закон підлягає ся свого часу ревізії. Рівно-ж фінансовий устаток не бдують покладати на палату. Бачи-ж отже ухвалити ся ту резолюцію, то министерство просити розсудити сго справу. — Комісія прийняла обі резолюції.

По тій приступила комісія бюджетова до титулу „оборона краєва“.

Пос. Гайльсберг бажав би знати про результати поштів односторонніх охотників. — Пос. Козловскій, висказавши признання управі військовій, а именно командови у Львові п. Віндштреда, говорив про недостатність інтендантури і ганин, що до става для війська відбувалось із залішенням публічної ліценції. Рівно-ж хотів би знати, чи уважливо резолюцію, визнаючи до уважливости рольників і дробних промисловців при доставках для війська. Бажав би, щоб маневри не відбувались підчас жнива, шкоди в маневрах односторонньо вигорджувались, в волях обходжено ся по людях при маневрах, та щоб принавано бдливо вивчатися, котрі в напруженні сил стались несприятливими до праці, і родинам погубилих на маневрах волях. — Пос. Кайдль примітив, що все це єсть причина жалуватись, монь би деякі органы військ. односторонньо супротив народностей держави несприятливо, обиджуючи і визнаючи, а через те єсть негода між населенням а войском. Вибачи жалуват ся, що в праксі шкіль надетскій не влізти кадетам в приватній рошоті уживати чеської бесіды.

Міністер оборони правон ір. Вель-зергайтц відповів на всь поштів замітки. Про результати сегоднішніх іспитів односторонніх охотників не жа бачити дати, але як будуть, то міністер подасть их до загальної відомості. Військовий круги самі о се дбають, щоб результати іспитів були вдоволюючі, і тому не жадає того, що не єсть доконче потрібне. — В сирній достави для війська звала управа військова прихильно становить супротив дробних промисловців і поступово управити

1) Послѣдній историчный вѣсти про опришкѣвъ XVIII-го вѣку.

- Иванъ Бойчукъ, другій наслѣдникъ Довбушука.
- Ще денки перекази і легенди про Оленку Довбушука.

Писавъ о-ро Юліанъ Целевичъ.

Замінаючи нашу розвідку про Василя Баторяка, першого Довбушуківського наслѣдника, і про его товаришів, натякнули ми під кінець, що подамо небагато ще вѣсти про Івана Бойчука, котрий ми такъ аж і тамтѣ, завершував також із историчних, урядово перевіреных документѣвъ.

Визнаємося тепер із даного слова і подаємо ті далшій, на тепер „пошлѣдній“ вѣсти про розбійництво на Гуцульщині із часѣвъ передъ завітаннямъ Галичини Австрією. Що они не можуть бути послѣдними, переконають ся наші читателі із самої розправы, обіймаючої невеличкий періодъ межі рокомъ 1764 т. а рокомъ смерті Баторяка, а рокомъ 1769. Исторична акція, що розвивалась була лѣтомъ року 1769 такъ буйно і широко, не могла безъ причини закінчитись такъ нагло. Не она перервалась, але замкнулась лише жорсто, із которого ми черпали вѣсти наші про эту акцію. Сю розвідку операції ми на судовихъ, заперотокованихъ звѣданяхъ вѣдѣлѣхъ (чотарѣвъ) товаришѣвъ із компаніи Бойчуковон, зловисенихъ і ставленихъ передъ городскій судъ галицькій в р. 1769, але на тѣмъ і вѣдати ся. Не амаи тогдѣ ані самого Бойчука, ані не розбили цілою аго надъ 30 го-

ловѣ числѣмъ ватаги, — тожъ не знаємо, що ся із нами стало, чи доказували далше і де доказували, ба навіть не знаємо із документахъ, чи засуджено і укарано тѣхъ чотарѣвъ опришкѣвъ, котрий в наведенихъ роцѣ одѣчали за свои учинки передъ галицькимъ судомъ. Може удасть ся ще намъ або кому иншому бднувати далшій документи і про вести далше нитку нашого оповѣданя, котра на жалъ тутъ уриваєсь, і чей-же ся наші вѣсти не будуть послѣдними.

Дотыкай вѣсти наші подають лише оденъ короткій епізодъ із р. 1764, такожъ такий оденъ із р. 1765, і трохи більше обемнѣй звѣданя із 1769, обіймаючи якихъ 8—10 тиждѣвъ часу. Про те, що діялось в р. 1766—1768, не маємо ніякого звѣданя, бо із чотарѣвъ пересудованихъ опришкѣвъ два не належали вже в тѣхъ лѣтахъ до компаніи, а два инші прилучились до товариства доперва в р. 1769, в котрѣмъ ихъ і спіймано. А що Бойчукъ і в тѣхъ рокахъ не дармувавъ, рѣчь певна. В тѣмъ часѣ вдарили були опришкѣ на мѣсто Домну — і судъ заважавъ всѣмъ чотарѣмъ питання, чи брали участь в тѣмъ нападі, але не дознавъ ся нічого, а тѣмъ самимъ і ми нічого не довідались, бо два назвали, що вже тогдѣ (після 1765 р.) не ходили в опришкѣми а другі два твердили, що тогдѣ (передъ 1769 р.) не належали ще до товариства. Оденъ із нихъ звѣдавъ лише тільки, що чувъ, монь-то ватажкомъ при тѣмъ нападі на Домну бувъ Іванъ Бойчукъ.

Не знаємо, дякого ставлено сихъ Бойчуковихъ опришкѣвъ середъ галицькій судъ городскій, міжъ тѣмъ коли Баторяка і товаришѣвъ его ставлено пять лѣтъ тому назадъ передъ мѣскій судъ станіславскій а засудъ смертѣ дано до потвердження власті домініальной. Можна би думати, що судъ городскій бѣльше вправний до такихъ рѣчей, умівъ в обвиненняхъ лѣше видобути звѣданя, дозна-

тись правды, і що в повныхъ та докладно уложенихъ протоколѣвъ виведе яснѣйшій образъ діяльности обвиненихъ розбійниківъ, ніжъ би то удалось судовѣй лавѣ мѣщанськѣй. Тимчасомъ противно. Така сама путаниця в укладанню питанъ, ставленя тѣхъ самихъ питанъ всѣмъ опришкѣмъ, безъ огляду, чи нині у всѣхъ однакова, чи инша, такъ само, або й ще більше, ба навіть із якимъ звязатємъ перебувано тутъ і тамъ опришкѣми, коли незалежаний ставъ самъ добровольно оповѣдати відъ кнѣзя до кнѣзя свою розбійницку карієру. Ані одного разу не знаходимо, щобъ судъ амагавъ ся визнати правду, коли звѣданя одного опришка не згоджували ся із звѣданями другого, або коли котрий попадавъ в суперечливѣ із самими собою. Бувало й такъ, що обвинений ставъ виводити самъ із себе щось нового, о чѣмъ судъ не знавъ, якъ и. пр. зачавъ признаватись до якогось розбѣю, не обнятого жадною точною в готовѣмъ списѣ питанъ — а судъ перебувавъ аго оповѣданье, не давъ аму говорити і переходивъ до дальшого. Тимъ і стало ся, що ті протоколи, ако жерело историчне, хочъ зовсѣмъ вѣрно, не дають богатъ добутокъ историчного. Ваторяковимъ повно-дѣла була лава мѣщанська хочъ виговоритись і списала досить точно аго оповѣданье в протоколѣ, — тутъ не було і на столько дѣтету и терпѣливості.

Заледно покоталась Баторякова голова підъ острѣмъ топорѣвъ станіславскіхъ палат, ахотнѣвъ пошисену нимъ балту ватаги ще в тѣмъ самѣмъ року (1764) в свою крѣпку долиною ясенѣвскій гора, Іванъ Бойчукъ¹⁾.

¹⁾ В звѣданяхъ своихъ про рокъ 1762 і 1763 згадує Баторякъ про трѣхъ Бойчуковѣвъ (Гл. „Діло“ в р. 1890 ч. 18.). Оденъ із нихъ бувъ в р. 1762 разомъ із жидомъ Шмаємъ компаніомъ Баторяка, и того спиравъ із замъ на роцѣ

Дармѣ, що гетьманскій універсалъ, котрий ми свого часу були навели, грозилъ найтяжшими карамъ тѣмъ селянамъ, в котрихъ опришкѣ вважались-муть прѣмѣж і охорону, не помогли і грѣбѣ, що таке село пойдѣ безъ пошадѣ в дымѣмъ, а на громадѣтѣ спаде люта кара. Не устрашались гуцульскій села грѣбѣмъ гетьманскімъ, монь тому, що грѣбѣмъ не виконувало и все уходило безъарно. А чому-же не виконувало? Здавъ ся, вѣ обави, щобъ не повстала ціла до крайности допроваджена а до гуляни и руханни такъ похѣбна Гуцульщина, що при цілковитѣй беззильности властей якъ королѣвскон, а відъ смерті гетьмана Потоцко-го (1761), пана ключа станіславскіхъ, і власті домініальной, — було справомъ великимъ небезпечномъ. Переслѣдувано бѣдъ часу до часу опришкѣвъ, але солѣ та громадѣ не тямано, а омишляно, якъ ослѣй гнѣва, хочъ нині ихъ була явна, якъ на дохоми. Ясенѣвъ державѣ перѣдъ межі всѣмъ околичними селами. Тутъ заходили по всѣхъ бѣльшихъ нападахъ товаришѣ на одностороннѣ, тутъ переховували ся, коли пойдѣ чутѣ, що вирушили в погнѣ за ними жовнѣри и „смоляни“. Кожный гнѣда ясенѣвскій знавъ ся в гѣльцяхъ, Ясенѣвѣцѣ укривали ихъ, остерѣгали, переховували ихъ добѣмъ, гостями по походахъ, заминались в нині в хатахъ або в похованихъ і хѣбѣхъ, и жѣнки та дѣвчата ясенѣвскій гуляли до не-

1763, тѣмъ якъ і Шмай, адесь вѣ намови самого ватаги гнѣда ясенѣвскій Данилюкѣ. Иншій Бойчукъ, Василь, такожъ гнѣда ясенѣвскій, вѣдѣвъ Баторяка в р. 1763, і бѣдавъ яного із руки властей. Третій Бойчукъ, на имя Іванъ, бувъ такожъ знакомый Баторяка и соѣ то бѣвъ сууживу, а не иншій, ставъ по отраненю Баторяка ватагомъ нової компаніи. Повороточа в р. 1762, в Путѣлова в Мохляхъ навадъ до Ясенѣвѣ, перебувъ і бдочинавъ Ваторяка в Бойчуковѣхъ колибѣ на похованихъ три дѣй.

^{*)} Гл. сѣйлетовы „Діла“ в сѣчн 1890 року.

Зъ Станіславава.

[„Руока Беоѣда“ въ Станіолдновѣ.]

Дуццо ся мені сими часами переїздити через Станіславськ. Будуци въ сій столиці Покуту, не мѡгу я не бдѣдити осередка руского жита, с. е. „Рускоя Бесѣды“. Врѣжѣнама, якѣ я при сій нагодѣ выписѣ, хочу и въ Вами подѣлитисѣ.

Напередз щодо вишньої сторони, то урядувать ся я дуже, що поміщеніе „Бесѣдъ“, умѣшлованіе и устроєніе вѣзвѣтъ одно-вѣдѣ якъ члену, такъ и гѣдности та патриотизму рускои интеллигенціи въ Станиславовѣ. Можу сказати щиро, що такъ гарного ладу и вѣзбрѣвого порядку я й не сподѣвавъ ся. А що хороше поміщеніе и устроєніе має собі вилить на загаль, о тѣмъ не треба говорити. „Руска Бесѣда“ займає цѣлий першій поверхъ каменищъ при улицѣ Соборскои на розѣ улицѣ Кавказскои. Цѣлый дѣловѣ окладає ся, — не вчислюючи мешканя служачого, — въ трохъ великихъ комнатахъ, гарно умѣшлованихъ та пристроєнихъ и въ бѣльзѣну. Именю-жъ похваляти належить вкусе пристроєніе най-бѣльшой комнаты, признаючи на забавы, а въ котрой находить ся читальня.

Теперь что-до внутренней стороны, т. е. руху и жити. Лучшее са менѣ заныто до „Бесѣды“ самое ветреное порою. И то засасть я много мужицъ разныхъ станомъ и станомъ, въ которыхъ одна громадна чытака часослова, — а часословъ, мимоходомъ сказавши, есть повыше 20, — друга горячо диспутувала про быжучий народный и политичный вышадни, третя грала вѣста, а въ третей комнать нинѣ четверта группа одбывала застѣданы выдѣловы. Всюду ширьство, немнужность, мовъ у однихъ великой родни. Принимаю са, що той вѣтеръ я перевиъ на розмовѣ такъ прятно, якъ рѣдко коли. И такъ я поймъ задачу каждому „Бесѣды“, що она посянна бути зборнымъ мѣстомъ для вѣствъ, що по дѣевиой прадѣ хотѣть одбѣхнути и покрѣпѣти на дусъ въ дружнѣй розмовѣ про рѣзны справы. И то важно, бо въ той только способъ вироблюють ся однаковы правднѣй поглядѣ.

Утѣшило мене, коли довідався ся я, що станіславська інтелігенція, безъ огляду на рангу, радо гориться до „Бесѣдъ“. Не мѣгъ я однакъ того учути про інтелігенцію доохрестяну. А прѣдцѣ то давно, бо доохрестяні повинні разомъ зъ мѣсцевими становити одну народну цѣлать, — всѣ чуємо одно и до того самого йдемо. А лизъ бы то гарно було, коли бы кождый, хто и за орудуку прійхавъ до Станіславова, дбѣдавъ „Бесѣду“, прислухавъ ся розмовамъ, запобѣгавъ ся, подавъ свою гадку а въ той способъ вироблювалася бы звязъ духа мѣжъ інтелігенцію Станіславяниномъ. Кождый повиненъ горувати до осередка житя и підпорати его. Вирочѣмъ для замісцевыхъ членства неладка не такъ незлака, бо на цѣлий рѣкъ толькы 3 ар. А все-жъ такъ значне число такихъ членствъ змѣнило крутъ такого осередка житя народного, додавъ ему значѣня и поваги. Надѣяться, що выдѣлъ ужине спосѣбѣ, щобъ и доохрестяну інтелігенцію къ собі притягнути.

Се Вамъ мой враждия,

Пронзмей.

Старо-чеські послы рѣшили ся, якъ доноситъ Politik, вложити свои мандаты до союму. Причиною того мало бы бути се, що гр. Таффе одкинув ультиматумъ, яке др-р Рігеръ поставивъ що-до чеського языка у внутрѣшній службѣ урядовій. N. fr. Presse гадає, що старо-чеські послы вибрали ту дорогу лишь тому, чтобы не потребували ставити въ оборонѣ чесько-німецкой угоди и за нею голосувати, до чого они були зобов'язали ся. Зложенье мандатівъ єсть формальнимъ одкинемомъ стипуляцій угодовихъ, бо нема сумніву, що при доповняючихъ виборахъ вийдуть лишь молоді-Чехи. Про сю справу такъ пишуть Narodni Listy: „Недавно одбувъ др-р Рігеръ парадъ въ др-р Магумеъ и Цайтгамеромъ въ своихъ добрахъ въ Малечі. Поражено, що др-р Рігеръ рѣшивъ ся на послѣдній крокъ и поставити правительству ультиматумъ що-до заведення чеського языка у внутрѣшній службѣ урядовій. Др-р Рігеръ робивъ се, але безуспішно. Правительство одкинуло домаганьямъ старо-чеськой партіи и теперъ не лишає ся сторонниками др-ра Рігера нічо вишого, якъ лишь выступити зб сойму. Коли се стане ся, — а ми надіємо ся того — тогдѣ не буде нікого въ чеській народі, хто бы мавъ обов'язокъ або охоту, вважати на вѣденську умову або навіть на боронити. Ми вправдѣ не хочемо співати вѣденської угоди ігнорувати пам'ять, але ми вдюжені и горді зб того, що се такіи результатъ въ вѣденской угоди и що то молоді-Чехи були, котрі поважали вѣденську угоду“.

Міжнародний банк торговель-
ний в Москві заложити, ніж доносити
Московській Відомості*, кредитній заведення
в Бухарі, Афганістані та Персії а то й тіль-
ко замір, щоб в середню Азію відати в
безпосередній фінансовій зносини. До заснова-
ння цих установ в середній Азії причиною
є найбільше міністерство скарбу в Росії,
яке прагне, щоб торговельний
банк подвоював свій капітал. Московській
друківні присвячує сему підприємству асту-
пну статтю, в якій підносить вдалі плани
міністра Вашинградского та нагадує предри-
чливця, що він по-ири інтереси торговель-
ні мусить дбати в про політичні цілі Росії.

Після доведення Politische Correspondenz з Атези на жадання губернатора Крети Махмуда-паші вималовано з Константинополя на Креду вишого урядника Гаїля Вел з урядів генерального інспектора судноництва. Він достав припоручення, щоби разом з комісією азіологом з двох християнських а двох магометанських Кретенців виготовити план реорганізації кретенського судноництва. Сей елборатор має по попередній апробач з сторони Порты предложити кретенському народному зборови а зборі скликати має на чейтві слідуєчого року. Даше те перь на порядку дивизій виходити ся реорганізація поліції. Нисево прїїхало недавно таїх чотирьох урядників а з них сїмох Греків, щоби перейматі управу мѣсеної поліції, котра дося була з рукал жандармеріи. Що до загального розположенія населенія то ово безперечно, даш можна замѣтити, повѣшило ся, хоч і не збуло на змѣнахъ, щоби обшчине Махмуда-паші представити нещирими. Минушого тижня мали таїх убити двох Турків.

Доперва тепер надходить ближній звісток о політичній бесіді міністра Рібота, котру бачь выгодно вь французькій пам'яті зь нагоди інтерпелляції Делакоса. Іменно часть бесіди, котра обговорює відносини Франції до прочої Європи, варт, щоб ми навести зь текстів достоїннми. Рібо акцентує обговорювати євнестету справу вь французько-англійській відносини а дальше такъ сказавъ: „Наші намісени до нашихъ воєннихъ державъ не мають вь собі нічого такого, щоби могло бути предметомъ запозовнення. Вь Европі панує загальне пересвідченнє, що мирні війни не бувають больше забезпечені, якъ тепер, позаякъ пришила до давнѣйшої ситуації нова заоружка рівноагн європейськихъ силъ. Вѣд пам'ятаємо слова, котрі сказавъ вь тій справі канцлеръ сусѣдної держави. Сего результату годібно маємо зазначити зближенню, яке наступало міжъ обома воєнними народами, міжъ Францією а Россією. Никто не може дивувати ся сему зближенню а тому тїсному союзові, котрий є внаслідокъ не лише давнихъ симпатій, але такожъ вь особливихъ нашихъ інтересахъ, котрі суть дійсною солідарі вь їхъ уважанні за такихъ. Угода російсько-французька є вже новою заоружкою мира вь безпечности Європи. Не заведуючи дотеперішномъ осторожності, Франція зь довір'ємъ може дивити ся на будучизну. Оди справедливо вьторда є вь чувствахъ симпатій вь поважанні, які викликає успіхъ. Ті чувства належать єй такимъ, котрі за послѣдніхъ десятихъ лѣтъ ввели свої сили збрата на воєну и показали цнотливостъ вь енергію, а за помічю нїхъ республіки могли впасти здобути єе становеще, до которого она вь Европі має право.“

— Наше руске товариство політичне ґрунтує ся въ Городенщинѣ. Ухвалѣ основана сего товариства зашла дня 26. н. ст. жовтня на зборничку въ Тишківцяхъ у Ва. о. Зенона Шуховича, а въ цѣль обговорѣня виготовленого вже проекту ста тутъ рѣшено скликати ширшій кружокъ людей до Городенки на день 10 н. ст. грудня о. р.

— Загальнѣ зборѣ „Подгірськои Ряди“ въ Стрию бѣ будуть ся дни 6 н. ст. падзѣства (въ четверъ) о годяній 3-бѣ пополудни въ сали пѣдѣ „Чернымъ Орломъ“. Програма зборѣвъ: 1. Справна безосередныхъ виборѣвъ до ряди державномъ. 2. Справна організації дальшои дѣяльности „Подгірскои Ряди“ въ той особѣ, щобы могла наупослѣдѣншійшій повикати выначеной §-омъ 2. статута цѣль розбудженя політичнои самосвѣдомости мѣжъ сѣльскихъ народамъ. 3. Справна реформи закона о пертрактаціяхъ спадковныхъ. О якъ найчисленѣйшу участь просить — *Видѣлъ Подгірскои Ряди*.

— Зъ Бучацкаго являють намъ, що тамъ Польня вже розвинувши велику агітацію за кандидатома польского повѣтового и центрального комітету п. Чайковскимъ противъ кандидата, поставленого Русскими въ повітѣ п. Александра Барвіньского. Говорять, що вже и вичначено суму на одбуте вибиранія лудки для польского кандидата — не багато, лише 6000 вр., ну, якъ на голосованье посередке въ куріяхъ сельской досмѣ и того. Рівнобачимо въ тою ашцію выступивъ латинскій пробищъ Бучача ко. Громищівцѣ минушого тижня противъ кандидатуры п. Барвіньского въ Gazet i Narodow 54, уквітавши въ ній статью такою довжиною, якъ довгія загодять ол ковазы для Хруаивъ. Въ статіі тѣй бивъ одмовляе п. Барвіньскому права кандидатури въ рускій бучацкій повітѣ, бо свою „Историю Руса“, выдану „Просвѣтою“, написавъ не посальшувавши ен на корітѣхъ польскоихъ шляхти и польскихъ касидзѣвъ, але побѣла правды историчнои, опертъ на вѣсть на жерелахъ и писмѣлахъ польскихъ. А для лудки — каже ко. Громищівцѣй — не можна читати исторію по правді, треба ен конце посальшувати.

— Выдать товарища „Альбионъ Боннъ“ складаю
симъ Вл. о. Порфирію Валянцкому прилюдно по-

Дяку за дарований для роздачі між дійсних членів товариства 200 примірників твору: „Малоруські музикальні народні тости“.

— Званыя ў староствах. Намістніцтва перанізоў
комісара публічнага, Густ. Брінгера, з Дрогобыча
да Львова, прыдзіляючы яго да службы ў на-
містніцтвах, і практыкантскаў канцэпцыйных на-
містніцтва: Адол. Гайлькрафт Стральскаго з
Золочева да Дрогобыча, Сев. Доляницкаго з Льво-
ва да Золочева, Виян. Вичкоўскаго з Львова да
Каміянкі, Ром. Прокопавіча з Каміянкі да Сяно-
ка, д-ра влад. Журовскаго з Терэбавы да
Яска, Мих. Волынянскаго з Камуша да Терэба-
вы і Зигм. Пайончыўскаго з Сянока да Львова,
прыдзіляючы яго да службы да староства льво-
ўскаго.

— Президентъ вышого трибуналу у Львовѣ баронъ Яковъ Симонъвичъ, одержавъ хрестъ командорскій Франца-Йосифа.

— Снеги навзвелили не лишь Карпаты въ Галичинѣ, але и нини, теишійши край Тамъ доно-
титъ въ Германштаду, що тамъ унали велики
снѣга и морозъ доходитъ до 8° Цальси. За Ва-
гарин пишуть также, що за-для великихъ снѣговъ
перервана комунікація мѣжи Вѣлградомъ и Царь-
городомъ. Ориентальный поездъ экспресоний, иду-
щій изъ Софин до Вѣлграду, мусѣвъ изъ Царьброду
повернути назадъ до Софин, бо снѣгъ замѣня
дорогу.

— Икселюнца ширить ся из страшный способъ из Перемышля. Нема майже одного дому, де бы не слабувань хось на ою недугу. Минувшого тыждня введужало тамъ на икселюнцу 400 особь. Такожъ у Львовѣ ширить ся она що разъ болыше.

— П. Вексодимир Іжжж, баритоніст опери италієскої в Одесі, одержав на концерті в Чернівцях за второк для 3 н. ст. подолити між ними також Лисенкову композицію "Була колись гетьманщина".

— Виядунана катастрофа залізнична. Огонь розв'язався як в Будапешті в'їзді, що на шляху до лінійного містечка 30 кілометрів від міста, в'їздилися два поїзди та що в наслідок цього 50 осіб утратило життя. На в'їзді з того вислано в як найбільшій швидкості поїзд ратунковий, в котрому знаходилося 10 лікарів і 48 осіб з повного об'їзду санітарного і медичних організмів ратункових. За двадцять кілометрів переїхав поїзд 30 кілометрів і став на станції Іжасент, де майже зупинився катастрофа. Тут показалося, що катастрофа була виявлена наприкінці міністра Вароша, що хотів переїхати, як скоро можна до неї прийти на станції двох катастроф. На станції стояли два поїзди а коло них служба залізнична удаючи заборити і ранимих. Служба назначена билими перепасками представляла легко ранимих, червоною тажко. За 40 минут оглянули лікарів, медичних ранимих, пооблягували їх а об'їзду санітарний пошукаючи їх до вагонів. На тому об'їзді він проїхав а присутний міністер Варош висказався гр. Андрашу, президенту товариства ратункового призначив за добру організацію і скору допомогу.

— Въ Перемышля застрѣливъ ся въ нощи въ 30
въ 31 н. ст. жонина за-дѣя нещастнои любони
академикъ Володиславъ Антоновичъ родомъ въ
Дрогобича.

— Д-р Зярудовський, которого через кілька тижнів держали в Кульшаркові, одержав вчора звідомлення жона его із товаришів адвоката д-ра Беклеса. Як кажуть, буде д-р Зярудовський лиш на обсервації із заведено, де его кілька разів обсервували д-р Дубинський і д-р Едв. Савицький.

— Намісництво в порозумінні з виділком краєвців розвизало раду міську в Мисленицях. В містачів до сего розпорядження сказано, що рада громадою в Мисленицях знадобувала кон-секвентно лежач на ній обов'язки та що се знадобувало і напущий тепер в Мисленицях поладі я демаралізації грошів розвоєни міста а рада громадою не дає поруки, що знаведе поряд-док в зарідбі громади, усуну нахужити і що буде могла правильно оспевати озов функцій. Для тимчасового веденя справ міста устано-вить ся особний заряд. На разі поручив на-місник, сазнаюваче обов'язків начальника мі-ста комісарев правительственому Генрикови Сат-ковичев.

— Мое озеро повстало на границе Мехики и Сполученихъ державъ пѣвицѣи Америки. Въ околицѣ той земли падовже рѣки Колорадо пустиня той самой наземъ, обнимающая собою 7600 □ кілометръвъ. Пустиня ся лежитъ 300 стѣвъ нище бѣдъ уровни моря и колѣсъ бузъ его дноу, якъ вказують на се два охонѣ озера съ сѣй околицы и земли нересечена оземю. При кобѣ черныя завлаживали мешкищѣ оза Салатонъ, що земля "Долины смерти", якъ тамъ пустиню называють, вкрѣпа съ вогкостю, другого дѣла покрывала вода вже величезну простору а третего озеро мало 48 кілометръвъ довжины а 13 ширины. Хотѣи озеро повстало поволи, то одначмо добѣдали ся люди о томъ ажъ тогдѣ, коли вода внищала насыщъ сезѣнничѣи и почала вливати копальѣ соли. Выслана правительствомъ коміѣи инжиѣнръвъ оконоставила, що причиною повстаня озера буза рѣка Колорадо. Рѣка ся несучи дуже богато памуку заглажила свое устье а коли въ червня о. р. взошла для велиныхъ дощѣвъ повниъ, перервала вода береги кодыде-сѣтъ кілометръвъ поныше мѣста Юма и численныи струями, що въ дальшѣмъ бѣгу утѣряли одну велику, бо 1 ¹/₂ кілометра широкую а 3 ¹/₂ метра глубокую рѣку, залила пустиню, натоплюючи богато чередъ оленихъ и ихъ насту-хѣвъ. Мешкищѣи пустинѣи дуже тѣшатъ ся въ повстаніи сего озера, бо вогкостъ вилыне корятепо на рослиннѣвъ, въ той околицѣи дуже убогу, але еси рѣка Колорадо отворить собѣ назавѣ устье до моря, то сонце певно въ короткомъ часѣ амочуить пустиню на ново.

— На загальному зборі членів товариства взаємної допомоги слухачівляків кравців школи господарства лісового у Львові вибрано вийдати, до которого убавляяч пп.: Ах. Взяючий як предствдатель, Ах. Холоневський, як заступничий предствдатель, Ах. Верноляк як скарбничка, Каз. Шумляк як секретаря, Чесл. Дембальський як бібліотечаря и як вийдывай: Стан. Кобыляньський.

и Теод. Краговскій а яко виступники виділю-
вихъ: Гавр. Зайкобъ и Тад. Бобровскій. До комі-
сії контрольной избранъ пи: Теод. Шміхъ,
Ал. Ольшевскій и Ин. Боронскій.

Вѣсти зъ Ел. Перемыскон.

Комітету інституцію на парохію Рави
руська дек. Потелицького одержавъ о. Евг. Гор-
ницькій.

Заподѣляемая одержали оо. Георг. Вербицкій въ Краковѣ дек. яворовскаго, Іос. Губицкій въ Чернилинѣ дек. яворовскаго и Иванъ Михайлуха въ Коритинкахъ дек. нѣжанковскаго.

Принятый до семинарии духовной у Львова на IV. рѣшъ богослѣния питомецъ переходящъ изъ-туда въ семинарію перемысльскую: Атан. Вованко, Ив. Копиць и Іос. Курьмаць.

Уволеніе одъ звани каноническаго въ епархіи до епархіи львовской одержалъ увѣнчанный бого-слово Павло Дудыкъ.

Правительство предоставило на дотацию рѣчныхъ 300 зр. для надатись мающаго сотрудника въ Севастопольск. базиса на два года.

Посмертный — ☞ — оновѣтки.

О. Іосифъ Базилъ, парохъ въ Россотчин, свѣт-
скаго деканата, станіславовскаго епархіи, упоко-
ивъ ся въ 78 році жита а 49 священства. Вѣ-
чна ему память!

Наука штука и література.

— Н-р № 19. Учитав⁴ житиць: 1) дальшу чистоту "Короткой истории педагогич⁴" а то часть по 30 днів війни аж до початку 18 вѣку; 2) "Методичне опрацювання" 80 уст. "Псих⁴" з 1 чистки дал П. Клеюм; 3) докінчення опрацювання з загальних зборів польского товариства педагогичного⁴; 4) опрацювання з діяльности годовного видѣлу руского товариства педагогичного у Львовѣ за часть бѣд 1881—1891 року; 5) новинки з 6) школьной вѣсти.

— Змість п. 20-ого „Зерп“: Соціальний прожиток — повість В. Чайченка. Батьківське право — оповідання А. Крижанького. Історія літературного руху — Ом. Огоменського. Кілька слів про Василя Мому — подане О. Кониської. Про сибірські нагоди статей Чайченка в „Правді“ пише М. Школяченко. Про виступаю чеську свою вишкільку подане Денюх. Зб отхидь два п. в. „З самостійних сибирь“ написав В. Ляманський; Освіт — К. Охорониць; Православні — Цезарь Біляков; Запорожці — Н. Жарко; До Українки С. Вердацька. Дуже старинно зібраний збірка з літератури в штуки, театру і музики та бібліографія. Зб ілюстрацій перша представляє Трохима Заньківського, друга „Зачаровану скриньку“, третя — нападъ любови на серця. Ілюстрації дуже чисто збиті.

— „Давно“ ч. 30 містять такі статті Ганси Б'юде. — Пригоди Донь Кікота з ілюстрацією. За юнацькою новістю переробляє Микола — Про діаманти — з ілюстраціями. Два стишкі. Записки школяри. Про юнака Гайбова. Оновістки.

Именования, перенесения, конкурсы и пр.

— Кенкуров. Выдѣлъ красный розписное конкурсу на отіспендіи: 1) одну въ фундаціи бл. п. Петра Якова Ростовскаго, рѣчныхъ 370 ар. въ речницѣхъ до 15 н. ст. падолиста, призначенныя для учениковъ шкѣлъ народныхъ або гѣмъ называемыхъ въ Дрогобичѣ, належачихъ до роженіа фундатора; 2) на двѣ отіспендіи запису Ем. Тарасевича по 125 ар. рѣчно призначенъ для учениковъ шкѣлъ середнихъ и высшихъ; 3) одну въ фундаціи бл. п. Ангела Іосифа Спадизьнскаго рѣчныхъ 180 ар., призначену для учениковъ середнихъ и высшихъ шкѣлъ католического вѣроповѣданія безъ рѣвнѣцїи обряду и 4) на одну евернуальне больше отіспендію въ фундаціи бл. п. княгини Анны Острожской рѣчныхъ 103 ар., призначену для учениковъ шкѣлъ середнихъ и высшихъ. Речницѣ до вношенія войскъ поданы назначенный на 15 н. ст. падолиста. — Дирекціи почтъ и телеграфовъ розписую конкурсу на посылку календаря при урядѣ почтовогъ въ Ярославль въ IX кн. ранга въ речницѣхъ до 13 н. ст. падолиста. — Выдѣлъ красный розписное конкурсу въ отіспендію въ фундаціи им. гр. Алевара Голюховскаго по вымотѣ 60 ар., утворено громадами буншого поета Радикна на призначену для омыбѣхъ сельскихихъ, що убогѣннѣши одну въ шкѣлѣ народныхъ въ владѣннѣхъ поетѣхъ ходять до шкѣлъ гѣмъ называемыхъ або высшихъ. Речницѣ до вношенія поданы назначенный на 15 н. ст. падолиста.

— Бѣлянина. Цѣсарь надать совѣтнѣннѣши двору при красѣй дирекціи скабу у Львовѣ Адольфови Гайтхенеру кавалеронѣхъ крестѣ ордерѣ Леопольда.

Прага 2 подлиста. Старо-чеський посли
з'їдуть ся на нараду, чи мають складати
маніати.

Римъ 31 жовтня. Водносимы Ватикану до Астро-Угорщини и Нимеччини надвычайно поглиншили ся въ наслідокъ послѣднихъ подій у Франції.

Парижъ 2 падолиста. Арентовано члена португальской амбасады, Фария, за обманства. — Кардиналъ Лавіжері занедужає небезпечно въ Альжірі.

Лондонъ 2 падолиста. Гаданьѣ, що мѣжь Сполучеными державами півночної Америки а республікою Чилі може прийти до війны. — Въ Японіі було страшне трясенє землѣ.

то иныи при посереднихъ выборахъ купца

мірять ся ідеї того, як євонь их праса; нарбд, що цївнє права свободної праси, єсть сама справдї свободнимъ. Въ Англії, Франції, Німеччині, а навіть въ меншихъ державахъ конституційнихъ має праса свободу, яка їй належить ся, лишъ Австрія осталась ще позаду, а по Австрії Туреччина. Говорить ся звичайно — кінчатъ нашъ посоль — що думка вільний бдї мита, але въ Австрії думки не вільні нї бдї податку нї бдї мита.

Дописи „Дїла“.

Зъ Львського повіта.

[Урядова негация языка руского.]

Водъ о. Очабрука, пароха въ Львоватого одержуємо ось-таку дописъ:

„Дня 21 п. ст. жовтня с. р. я побіляв до тутешнього ц. к. старосту въ Львську витягъ зъ метрихъ уродженихъ въ р. 1873 хлѣбцѣвъ для ужитку войскового въ ямцѣ рускомъ. На се одержавъ я до трѣхъ днівъ ось-яку бдѣвѣдъ бдѣ Львського ц. к. старосты п. Франца:

Zwracam Wielebnemu gr. k. Urzędowi państwowemu w Leszczynowatем celem zastąpienia przyległego wyciągu z metryk urodzonych w R. 1873 sprzedanego dla celów wojskowych, nowym sporządzonym na przelegającym blankiecie w języku polskim. Użyte w niniejszym wyciągu języka ruskiego nie odzwierciedla obowiązującego postanowieniem prawnym, pominiawszy bowiem, że wedle rozporządzenia Ministerial. z 16 września 1875 l. 1767 (Obwieszczenie Namiest. z 25 września 1875. Dz. ust. kr. N. 66.) prowadzenie metryk w języku ruskim jest wyłączone, a zatem wydawanie wyciągów urzędowych w tym języku nie ma gaeu — zaprzeczę, że Urząd państwowy, jako metrykalne podlegające co do tych agend władzom politycznym a w najwyzszej instancji Wys. ok. Ministerstwu spraw wewnętrznych obowiązujące są wedle Najw. Rozporządzenia z 4 czerwca 1869, rozporz. Minister. z 5 czerwca 1869 Dz. ust. p. N. 24 posługując się przytem bezwzględnie w odnośnych korespondencyach i aktach językiem urzędowym t. j. polskim, co zresztą nie narusza bupajmniej prawa do używania w wszelkich innych nieodnoszących się do prowadzenia metryk języka ruskiego jako krajowego. Powyższemu wzywaniu zechce Wny gr. k. Urząd państwowy uczynić zadość do trzech dni.

Lisko 23 października 1891

ek. Starosta Franc.

[Прим. Ред. Староста Франца поступивъ очевидно незаконно, бо его рѣшеніе противъ ся постановамъ розпоряджѣна министерского въ 16 вересня 1875 р. ч. 1767 (В. 8. кр. 66). Побѣла того розпоряджѣна — посвѣдченіе певнихъ въ реестрѣ записанихъ фактовъ урядъ парохіальний має право выставляти въ одномъ въ ямцѣвъ рускомъ, отже и въ рускомъ. Метрихъ прецѣвъ не пишуть ся и по польски, лишъ по латинѣ, а далѣго по польски выдѣвати выписъ має бути вѣрно, а по руски не вѣрно? Язвѣкъ же урядовий не обновляе урядъ парохіальнаго, бо бѣвъ не єсть: „д. к. урядъ парохіальний“.]

Зъ судовон салѣ.

[Галиційн купецъ вѣбжа.]

Сего поведѣння зачѣлась въ Самборѣ розправа судовѣ передъ судомъ присяжныхъ

отей?), що ходили въ селю, а за ними стояли два жидовскі вояки. Гостѣ побѣжали, а жиды въ своимъ возамъ жилили ся на гостиницѣ. Мы побѣжали въ мѣжъ себе одного до жидѣвъ напытати ся, въ водѣ бдѣтъ? — а жиды бдѣвали, що они купцѣ брацлавскі. И справдѣ булѣ до купцѣ, а сторони, то дѣлѣвъ ся, чи силѣтъ, подирадѣтъ насъ, не їдѣтъ розбѣвъ, лишъ забравѣмо амѣ вѣрденѣмъ способѣтъ, що мають на возѣхъ и вѣбжѣмъ. Але жиды не спали, спостережѣли насъ, и далѣго казѣтъ Бойчукъ забрати на силу, що дасть ся, не оглядаючись на нѣщо. Мы забравѣли тогдѣ у тѣхъ жидѣвъ суку. Але мы амѣ побѣжали погодили, дѣстали дѣкрѣтъ на то, и я одѣрпѣвъ уже кару за той розбѣвъ, бдѣмѣдувавъ жидѣвъ, свѣдѣвъ въ дѣбѣхъ дѣвъ недѣлъ ба и це бѣли рѣками середъ села. Вѣдѣтъ ручилю ся за мене цѣло село и мене пустили на волю. Вѣдѣ тогдѣ я вже нѣколі не пристававъ до опришкѣвъ, не бавѣвъ ся вже такими рѣчѣми, але опришки глядали мене безнастанѣ, рабували мене вѣбжѣмъ разѣвъ, неволили дѣти мои, и я кривъ ся передъ ними, якъ ждѣтъ. Добѣтъ, котру мы забравѣли подѣ Коломѣю, завезли мы до Цюха, до Соколовѣвъ, дали ему суку на убранѣе, а рѣшту розпаювали межѣ себе. Чи Бойчукъ змѣнувавъ у Цюха, того не скажѣ, але здає ся, що нѣ, по самѣ тогдѣ що господарѣвъ. Потому амѣ нѣмы и нѣже не бѣувавъ, и не знаю нѣчого. Робѣтъ абѣ мною, що хочѣте, не скажѣ, бо вже нѣ Бойчука, нѣ компаніи его не знаю.

Такъ бѣвавъ Кривнюкъ. Вѣдѣнравъ ся бдѣ воюки вѣны, бѣжѣвъ ся, що бѣльше нѣчого не знаа, що нѣ вѣбдѣтъ бѣльше не нѣвоны, лишъ въ тѣмъ розбѣво на гостиницѣ коло мѣйскѣмъ, въ котрый уже бдѣокутувавъ и другій разъ каранимъ бути не повинѣвъ, та що бдѣ часу того розбѣво не то що вже не бровѣтъ, але и самѣ горько терѣвъ бдѣ злости и мести Бойчука. Пѣкавъ, стѣгнавъ, и що разѣ бѣжѣвъ ся на мѣхѣхъ и тѣх... брѣхѣвъ. Бѣдѣ дѣтѣно Бойчукъ назѣвъ до него яку вѣбѣтъ, если и то не була проста лѣжѣ, то причина

противъ Вольфа Сандавера, самбѣрского купца вѣбжа. Це передъ вѣбжѣмъ нѣвоныи доивѣтъ намѣ нашъ самбѣрскій дописуватѣль про сю сензационну справу, въ котрой тогдѣ велѣло що-ни слѣдѣство судовѣ, — теперь же подаемо въ головныхъ начѣрѣхъ актѣ обжалованѣ, выготѣвлѣный самбѣрскою прокурѣторією.

Трибуналѣ складають: сов. Колѣсницѣскій якѣ председѣтель а сов. Рѣшкѣвичѣ, Мадѣйскій и Вѣйдовѣскій якѣ вѣтанѣ. Обжаловѣу прокурѣторъ Саханѣкъ.

Актѣ обжалованѣ записѣвъ Вольфовѣ Сандаверѣ, что бдѣ видѣмъ закупѣна вѣбжа на рѣчницѣ дававъ завѣтки и властиво повѣчѣвъ грошѣ такѣмъ сѣлянѣмъ, котры мали нѣвесничѣ грунты и не могли доставѣти замѣловѣго вѣбжа. При тѣхъ интересѣхъ не хѣбѣло вѣколі горѣвъ и разѣвоны сѣляне адавались Сандаверѣ на лѣску и нѣзаску. За тѣхъ рокѣ Сандаверѣ подавъ до суда 180 жалѣбѣ на сѣлянѣ, котры не могли додержѣти умѣны. Съ торговѣла вѣбжѣмъ була по просту лѣхѣво, бо слѣдѣство судовѣ выказѣло, что Сандаверѣ побравѣвъ въ 13 случѣяхъ по 100%, а булѣ случѣхъ, що побравѣвъ и по вѣбжѣмъ процѣнтѣ. Судѣво слѣдѣство — лѣвъ зазначѣно въ актѣ обжалованѣ — могло обѣрати лишъ нѣмѣшѣй фактѣ, а не суть слѣды же бѣльше равѣчѣхъ обманѣвъ лѣхѣварѣнѣхъ, де лѣхва доходѣла до 800%.

Обжалованѣй Вольфѣ Сандаверѣ числѣтъ что-яно 27 лѣтъ, женѣтѣй, бѣтѣко одѣнон дѣтѣй, представѣлъсь домытъ „прѣвичѣно и можна его зачислѣтъ вже до т. зв. дѣвѣлѣовѣнѣхъ жидѣвъ. Передѣ трибуналомѣ не стѣнувъ вѣбжѣ самѣтъ, а лишъ въ товариствѣ своего фактора Лѣйзѣра Жуниѣка, котрому прокурѣторіѣ мѣла рѣвно-жѣ де що закаути. Разѣмѣ вѣлѣ тѣшѣтъ, тожѣ и разѣмѣ суть обжалованѣй. Жуниѣкъ, звѣчѣлѣный хѣлѣтѣникѣ, булѣ факторомъ Сандаверѣ, бо нагаѣвъ сѣлянѣ въ пѣжирѣлѣй вѣбѣтъ лѣхѣварѣскій.

Актѣ обжалованѣ подаѣвъ вѣбжѣнацѣтъ вмѣстѣ орѣстѣнѣ пѣчѣтъхъ ходѣчѣвоны, котры стѣли жѣртѣво лѣхѣварѣ Вѣй они розѣкажѣтъ передѣ трибуналомѣ про сѣзонѣ интересѣ, а крѣмѣ того перѣслуѣаѣтъ же вѣбжѣнацѣтъ свѣдѣбѣвъ.

Сандаверѣ дававъ зазѣдѣтъ а разѣще почитѣвъ грошѣ на вѣбжѣ, але знаѣвъ натѣредѣ, що почитѣвои не може доставѣти абѣ своего грунту стѣльѣго вѣбжа, якъ умѣняѣвъ ся, и то-му то бѣвъ въ розѣмѣломѣ уложѣвъ собѣ планѣ ишѣтити сѣлянѣ. Крѣмѣ того, коли сѣлянѣнѣ бдѣлавѣвъ почитѣнѣй грошѣ, Сандаверѣ числѣтъ вѣбжѣ по вышѣй цѣнѣ, амѣжѣ умѣняѣвъ ся. Въ той способѣ дочислѣвъ процѣнты до процѣнтѣвъ, а маючы бдѣ пѣяного доживѣна дѣже корѣстѣй для себе усѣловѣ, мѣжѣ побѣрати по 100 або и бѣльше % лѣхѣвъ.

Для примѣру можна навѣстѣ, что Сандаверѣ умѣняѣвъ ся въ сѣлянѣномѣ о доставѣ 10 парѣ вѣбжа (10 кѣрѣвъ жѣта и 10 пѣше-нѣцѣ) въ певнѣмъ рѣчницѣ, хочѣ знаѣтъ, что той сѣлянѣнѣ мѣла лишъ 1½ морѣа поля. Сѣлянѣнѣ бравѣвъ грошѣ и не думѣвъ о рѣчницѣ нѣ доставѣ вѣбжа нѣворотѣ грошѣвъ, и коли и. пр. булѣвъ вѣнѣвъ Сандаверѣмѣ отѣку, дѣнавѣвъ ся по двѣхъ, трѣхъ рокѣхъ, що сѣй дѣвъ вѣбжѣнѣвъ ся на 300 зр. Що одѣно тѣрѣба зазначѣти, именѣно се, что Сандаверѣ выжѣдавѣ нагоды, коли сѣлянѣнѣ вже не могѣ добути ся абѣ своего положѣна, и тогдѣ добѣнавѣвъ его до рѣшѣтъ.

Щѣ въ слѣдѣствѣ заждаѣвъ самбѣрскій судѣ бдѣ товариства господарского у Львѣвъ факѣвоны опѣнѣ въ справѣ т. зв. купѣна на рѣчницѣ, бо поналазѣла ся нѣзѣка рѣвѣнѣца мѣжѣ цѣнами, якѣ Сандаверѣ даѣвъ продаѣчѣмѣ, а якѣ бѣтакѣ допомѣнавѣвъ ся бдѣ него, та рѣшѣтъ. Мѣжѣмъ бути въ тѣмъ, что зловѣнѣный и судѣжѣнѣй по розѣво жидѣвскѣхъ брѣкъ мѣсѣвъ ара-дѣти Бѣйчука и прочѣхъ своихъ товаришѣвъ, а може навѣтъ и помагаѣвъ смѣлымъ та жѣмѣбрамъ вѣтропѣлювати ихъ, чтобы лишъ ура-тувати свое жѣтѣе. Бути може, что сѣбѣвъ-уважѣного въ нѣмъ Варѣцабу зловѣли доверѣна на его доносѣ. За те одѣлатѣвъ ся ему Варѣцаба рѣвѣнѣмъ за рѣвѣне. Подѣбно, якѣ Кривнюкъ прѣчѣнавѣвъ ся лѣше до наѣлау подѣ Коломѣю 1754 року, а выпѣръ ся всѣмѣмъ далѣшѣмѣ уча-стѣ въ розѣбѣнѣмъ гѣлѣтѣистѣй въ роцѣ 1755 и вѣбѣнѣтъ, такѣ само не прѣчѣнавѣвъ ся Варѣцаба до того, что до Бѣйчуковѣи ровѣты налѣ-жалѣвъ уже въ роцѣ 1754 а вѣтѣкъ бдѣ компані-и лишѣ тому, что Бѣйчукѣ булѣвъ на него рѣ-лютинѣвъ ся въ лѣвъ, коли подѣбали тамѣ яко-гось чѣловѣка, а опѣвъ въ за то дѣнкѣ справѣи въ р. 1755, при котрыхъ, лѣвъ кѣжѣ, булѣвъ и Кривнюкъ. Такѣ отѣже Кривнюкъ прѣчѣнавѣвъ ся лишѣ до року 1754, але Варѣцаба свѣдѣтъ про него и за роцѣ 1755, а Варѣцаба зновѣвъ прѣ-чѣнавѣвъ ся лишѣ за роцѣ 1755, але Кривнюкъ зрадѣжу его и за роцѣ 1754. Розумѣе ся, что и Варѣцаба прѣдѣнавѣвъ себе мѣжѣмъ вѣсѣмъ невѣнѣнѣмъ, бо налѣжавъ пѣбѣ до компаніи (въ р. 1755) лишѣ вѣбжѣ дѣвѣтъ, а коли вы-брали ся товаришѣ розѣбѣвати, вѣтѣкъ бдѣ нѣхъ и не бравѣвъ въ розѣбѣхъ вѣтѣвоны участка. Вѣз-перѣчно булѣвъ такѣ, что оба, и Кривнюкъ и Варѣцаба, налѣжали до Бѣйчуковѣи компаніи и въ р. 1754 и въ 1755, а може и вѣбѣнѣтъ, ба, прѣчѣнѣтъ тѣрѣба и то, что и въ р. 1754 не обѣчѣвало ся гуѣнѣе опришѣвъ на одѣмѣтъ домытъ яловѣтъ и не дѣже полонѣмъ та по-платѣмъ налѣдѣ на жидѣвскій брѣкъ въ су-куномѣ, але что набѣрили они чѣмѣмѣ и передѣ-тъмѣ и по тѣмъ.

Иванѣ Варѣцаба розѣвътъ свое сугѣсѣи-um vitae такѣ: Рѣдѣвъ ся въ дѣтѣ Иванѣ и

тѣнѣтъ доставѣ выдѣвалѣсь лѣвъ невѣчѣлѣй. Комѣтѣтъ товариства господарского бдѣ-булѣвъ зѣвѣданѣе и дѣръ Таѣдѣ Пѣлатѣ прѣдѣ-ложѣвъ такѣу опѣнѣю, на котру комѣтѣтъ его дѣнѣвъ ся:

Умѣва на купѣно въ рѣчницѣ мѣжѣ куп-цѣмъ а рѣвѣнѣчѣмъ продуцентѣмъ обѣмѣжѣна въ натурѣ рѣчи на мѣсѣцѣ лѣтѣй, коли оба могутъ змѣркувати, якѣй булѣ урожай и лѣва цѣна вѣбжа. Звѣчѣлѣно въ черѣна и дѣнѣи прода-ють рѣвѣнѣчѣмъ вѣбжѣ на пѣи, чтобы мѣтъ гѣтѣвѣку, потрібѣну на выдѣтки, а купцѣ купѣ-ють, чтобы заѣнѣнѣтъ собѣ матеріѣлъ до бу-дѣущѣхъ транзѣкцѣй, особливо выѣвоныхъ. Та-ка продаѣвъ свѣдѣтъ звѣчѣлѣно о тѣмъ, что положеѣне рѣвѣнѣчѣи тажѣе; и чѣмъ скорѣе бѣтъ продаѣвъ, тѣмъ оно гѣрше, бо тогдѣ адѣе ся бѣтъ на судѣбу. Купѣцѣ, ако сторона силѣ-нѣйшѣ, не рѣванѣкуе при тѣмъ такѣ, якѣ рѣвѣ-нѣчѣ, и ставѣтъ корѣстѣй для себе усѣловѣ. Доходѣтъ нераѣвъ до того, что така продаѣвъ на рѣчницѣ — се повѣнѣчѣный интересѣ лѣх-варѣнѣй, при котрыхъ продаѣчѣй выставѣла нераѣвъ вѣксѣлы на вышѣу сумѣ, якѣ може ему прѣнѣсти доходѣ въ полѣ.

Особѣливо господарѣ, что мають вѣбжѣ, вѣбжѣнацѣтъ або и дѣнѣтъ вѣбжѣи морѣвъ грунту, могутъ при такѣмъ интересѣ богѣто-стрѣтѣи, бо не знаѣтъ цѣны вѣбжа и обѣта-нѣвъ, что впливають на подѣвышенѣе або зѣн-жѣнѣе цѣны вѣбжа. Тѣ звѣчѣлѣно въ потребѣ годѣтъ ся на найѣкорѣстѣнѣйшѣй для себе усѣ-ловѣи купѣи.

Щѣ-до цѣнѣ торговѣхъ, ако подѣставѣ до-одѣвки продаѣжѣи о лѣнѣтъ мѣва въ карѣй-справѣ Вольфѣ Сандаверѣ, то теперь подѣ-валѣмѣмъ зѣрѣту населѣна и консѣмѣцѣи вы-тѣрили ся вже въ Галицѣи мѣсѣцѣй огниѣца-торгу вѣбжѣмъ, де уладѣаютъ ся цѣны само-стѣйно побѣла мѣсѣцѣвъхъ одѣносѣвъ, хочѣ бѣвѣ-перѣчно тажѣе и побѣла цѣнѣ всѣсѣтѣного-торгу.

Околицѣ Самѣора, что мѣвъ дѣва бѣлѣшѣй-мѣныи и положѣна на границѣ Подѣбѣра, ко-тре не продукуѣ стѣльѣго вѣбжа, вѣбжѣко его-потребуѣ, єсть тажѣе — по дѣмѣтъ Товари-ства господарского — такѣмъ мѣсѣцѣмъ ог-ниѣцѣмъ торгу вѣбжѣвоны. Найѣнѣнѣйшѣю и одѣнокою подѣставѣю до означѣна рѣчѣнѣцѣвъхъ цѣнѣвъ въ Самѣорѣ и околицѣ, мають бути да-ти общѣрѣвъ дѣвѣрѣнѣхъ въ Бѣсѣковѣчѣ, Глу-боковѣ, Берѣстѣй, Нѣдѣбѣ, Рѣйтѣровѣчѣ, Вѣлѣ-жѣи и Рѣбѣна, та вѣбѣна купѣцѣвъ вѣбжѣнѣхъ, перѣслуѣуванѣхъ самбѣрскѣи судѣмѣ.

Отѣже порѣвѣнуѣтъ цѣмъ, плѣнѣнѣй ага-дѣнѣтъ дѣвѣрѣнѣмъ общѣрамѣ, въ цѣнама, кѣ-стѣговѣнѣнѣмъ въ справѣ Вольфѣ Сандаверѣ, и берѣчу на увагу рѣвѣнѣцѣ что-до яности — а тѣмъ-самѣмъ и цѣны — межѣ вѣбжѣмъ дѣвѣрѣнѣхъ, а вѣбжѣмъ мѣвѣнѣхъ посѣлѣостей можна заѣлѣчѣти, что продаѣжѣ, о котрыхъ мѣва въ понышѣй справѣ карѣй, булѣвъ мѣжѣмъ заѣвѣдѣмъ дѣже не-корѣстѣй для продаѣчѣи, а дѣже корѣстѣй для-купѣи, бо бѣтъ булѣвъ бѣзѣчѣнѣй передѣ стра-тою въ случѣи, если бы цѣны торговѣи зѣнѣнѣи-ся. Подѣбѣй продаѣжѣи — мѣсѣтъ подѣвѣпувати-нѣтѣновѣе продаѣчѣи господарѣвъ, котры-найѣже все суть уже въ лѣхѣвъ положѣно, коли въ такѣй способѣ шукаѣтъ гѣтѣвѣи.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Першѣй загѣлѣнѣй зѣборѣ фѣлѣи товариства „Прѣсѣтъ“ въ Бродѣхъ бдѣбулѣвъ сѣго по-ведѣлка, 2 п. ст. падѣлѣтѣи. Заѣчѣли ся бо-го-служѣнѣтъ въ парохіѣлѣйѣи церкви, котрѣ бдѣзѣжѣвъ о. Григоріѣ Яремѣ, кѣтѣхѣтъ гѣмѣ-нѣлѣнѣнѣй, при сѣпѣхъ хорѣ учѣнѣнѣвъ. Подѣчасѣ

матѣри Маріѣ въ мѣсѣцѣ Кѣсѣвъ, котрѣ налѣ-жѣтъ до добѣръ Дѣдушѣвѣского, хорѣнѣжѣго га-лицѣского. Лѣдѣжѣмъ будѣтъ, помагаѣвъ бѣтъ ба-тѣкои гѣлѣдувати, ходѣвъ на бѣтъ волѣскіи яко-olody giot (?) на зѣрѣбѣи, служѣвъ по двѣрахъ, вѣѣ его пожевалѣ, даѣвалѣ вѣру, кождѣй знаѣвъ, что хто, якѣ хто, але Варѣцаба не рушѣтъ чѣ-жѣго тѣнѣва. Не одѣному бѣтъ пѣванѣи служѣвъ, а всѣмъ „dusze wie i wiegnie“ и всѣ булѣ въ Варѣцабѣ вѣдѣловѣнѣи. А когѣ-жѣ вымѣлавѣвъ наѣвъ Лѣбѣнѣцѣй, жѣдѣчѣвскѣй судѣи городѣи, сѣу-повѣнувати воѣмъ, бѣцѣ, якѣ не Варѣцабѣ? Такѣ само, коли тѣрѣба булѣо сѣрѣдѣта чѣ воѣмъ ии бѣцѣ, зновѣвъ нѣхѣтъ нѣшѣй лишѣ тѣ Варѣцабо, жѣона и сѣрѣдѣтъ! То жѣ и умѣвъ бѣтъ яносѣ такѣ зашѣтѣдѣрувати, чтобы на поставѣнѣи за-сѣитѣи Бѣгу свѣтѣку, а тѣхѣмѣтъ, нѣшѣкомѣтъ, хочѣ бы въ подѣ мѣста або при шляхѣ въ за-сѣмерѣи налѣстѣи на когѣ, обраѣувати и подѣти наѣнѣчѣнѣмъ сѣтанѣи. Чуѣвъ бѣтъ и вѣдѣвъ, якою-тѣжѣкою зѣмѣрою заѣлѣло опришѣкѣство на цѣ-лѣмъ простѣранѣи бдѣ Черногорѣи жѣмъ по Дѣв-стѣръ, сѣрѣцо его стѣсѣлаѣлось на вѣдѣ великого-вѣсѣчѣи, что такѣ тѣжѣко булѣо прѣдѣлѣло Под-гѣръеи и Попѣтъеи, и для того ставѣ бѣтъ смѣло-номѣтъ въ коѣсѣвѣмъ двѣрѣ. Стаѣ допѣнавѣвъ на-тѣмъ становѣисѣу, не передѣвъ черезъ перѣо су-дѣвъ потѣмоности, — певѣна рѣчѣ, бѣдѣтъ такѣ бѣжѣвъ дѣтъ, что-бѣ судѣи вѣрѣли, что Бѣйчуковѣи стало страшно и вѣсѣно на тѣу-нѣстѣи. Та жѣмѣ, чѣрѣтъ не спѣтъ, а неспѣуѣа вѣрѣдѣнѣка... И его неспѣуѣа и такѣ стало ся, что Варѣцаба ставѣ опришѣкомѣтъ въ Бѣйчуковѣи-равѣтъ. Булѣ то пѣхѣбѣка, — что прѣвѣдѣ то прѣ-вѣдѣ, але тому не бѣтъ нѣвѣсѣнѣтъ, лишѣ Бѣйчукѣ, бо по що его намоѣвъ? А вѣрѣчѣмъ, что то кому налѣло, что бѣтъ ставѣ опришѣкомѣтъ? — ии спѣвъ кому въ тогѣ воѣсѣ въ голови, что бѣтъ, прѣвѣсѣнѣнѣи крѣзѣ черезъ плѣчѣ, ходѣвъ въ Бѣйчуковѣи и его товаришѣнѣи черезъ гѣ-дѣвъ по горѣхъ, долѣхъ и лѣсѣхъ? Не то что не вѣбѣвъ нѣкого и не араѣувавѣвъ нѣчого за той-чѣсѣтъ, але навѣтъ уратѣувавѣвъ жѣтѣе одѣному-новѣнѣмому чѣловѣкомѣ, котрого дождѣла певѣа-сѣмѣртѣи.

„Коли Бѣйчукѣ — „Грунѣсурѣ“, якѣ его-назѣвѣвъ — передѣ чѣтирма роками (отѣже 1755 р.) мене зѣвѣрѣувавѣвъ, булѣо насѣвъ абѣ мною-вѣсѣхъ сѣмѣохъ; вѣтажѣкою булѣвъ самѣ Бѣйчукѣ“.

богѣслужѣнѣи выголѣсѣвъ о. Тѣрѣнавскіи дѣже-патріѣстѣичѣу проповѣдѣ.

Зѣборѣ бдѣбувалѣвъ ся въ нѣшѣтѣй сѣлѣи за-вѣду Балѣбѣна. Участвѣнѣвъ булѣо око-ло 100 осѣбѣ, переважѣно сѣлянѣ. Прѣдѣставѣ-тѣла властѣи не булѣо. Зѣборѣ бдѣрѣвътъ го-лова мѣсѣцовѣго комѣтѣу о. Яремѣ, повѣнавѣвъ зѣбравѣнѣхъ и прѣдѣставѣвъ нѣмъ дѣлѣгѣта голо-вного выдѣлѣу тов. „Прѣсѣтъ“, п. В. Лѣвѣрѣ-ского. П. Лѣвѣрѣскій повѣнавѣвъ зѣбравѣнѣхъ ии-менѣи головного выдѣлѣу. Прѣдѣдѣтелѣмъ зѣ-борѣвъ вѣбранѣо о. Лѣтоцѣскіи, дѣканѣ въ Брѣ-дѣхъ, а сѣкрѣтарѣмъ о. Лѣвѣцѣского въ Шу-ровѣчѣ. Опѣсѣла поянѣвъ о. Яремѣ статѣтъ, по-тѣвѣрѣдѣнѣй нѣмѣстѣнѣнѣомъ.

При кѣнѣ зѣборѣвъ вѣбранѣо выдѣлѣу, до-котрого уѣбѣшли: дѣканѣ о. Лѣтоцѣскіи; п. Лу-каѣвѣцѣй, ц. к. адѣкѣтѣтъ судовѣи; о. Гр. Я-ремѣ, кѣтѣхѣтъ; п. Пѣтро Скоѣбѣльскіи, гѣмѣ-нѣлѣнѣнѣй профессорѣ, и Грѣцѣ Бѣймакъ, госпѣ-дарѣ въ Кѣдлѣбѣнѣсѣ, с. Ив. Сѣрко, сѣмѣновѣй-пѣсѣлѣи о. о. Цѣлѣвѣскіи. Заѣстѣнѣнѣи вѣбранѣ-ио: Антоѣна Хѣлѣа, госпѣдѣра въ Попѣнѣковѣи-мѣлои, Андрѣи Дѣнѣкова, госпѣдѣра въ Ясѣноѣи и Дѣнѣла Шѣрѣмѣтоу.

До новѣзѣсѣновѣнои фѣлѣи вѣписѣло ся подѣ-часѣ сѣхъ загѣлѣнѣхъ зѣборѣвъ 30 новѣхъ чѣленѣвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫИ.

Дѣвѣнѣи консерватѣи Väterland и осо-бѣливо Grazer Volksblatt дѣже заходѣтъ ся, что-бы кѣмѣ Гѣгенѣвѣртѣ не розѣбѣвъ ся чѣ-рѣзѣмъ заложеѣне католичѣского цѣнѣтра въ радѣ-держѣвѣи и далѣго остро выстѣпуѣтъ про-тивѣ того плану, до котрого стрѣмѣлѣтъ вѣй-бѣльше хрѣстѣанѣско-сѣциѣлѣи послѣ въ До-лѣшѣноѣ Австріи. Väterland доказѣвъ, что іѣ-мѣлодѣи послѣи не могутъ вѣстѣи таѣкомъ полѣтѣи, яку прѣвѣдѣло цѣнѣтрумъ а сѣе далѣго, что она-суть сѣкѣрѣною партіѣю оѣвѣнѣнѣвою, котрѣа-зѣдѣуѣаѣвъ собѣ популярѣбѣтъ острою крѣтѣкою а прѣтивѣо, коли бы они хотѣли заѣдѣрѣжѣти-полѣтѣичѣу неѣзѣлѣбѣжѣтъ, тогдѣ вѣтрѣли бы-сторонѣнѣкѣвъ и масѣи ихъ не зѣроуѣжѣли бы. Цѣнѣтрумъ въ въ Нѣмѣчѣнѣи числѣло 108 зѣ-чѣнѣвъ и склаѣдѣаъ ся лишѣ въ нѣмѣчѣнѣхъ по-сѣлѣвъ, бо авѣ Поляки амѣ Альѣзѣтѣа до него-не налѣжали. Въ Австріѣ жѣ сѣмѣи народѣ-стѣи и жѣдѣна въ нѣхъ не сѣчѣе зѣрѣчи ся бор-ѣи за свои окрѣмѣи права наѣиѣональѣи. Далѣ-ше оборѣнѣтъ кѣлѣбу прѣдѣставѣютѣ, что кѣлѣбу Гѣгенѣвѣртѣа бдѣдѣвъ вѣнѣку прѣслѣгу, бо досѣ-стерѣже Австріѣу передѣ вѣликою небѣзѣчѣно-стѣю, а именѣно, чтобы не повѣстѣла бѣльшѣ-бѣтъ, въ котрѣй лѣберѣла лѣвѣнѣца мѣла бы голо-ву рохѣу. Зѣ другои сторѣны провинѣиѣональѣи-газѣтъ иѣкѣрѣкальѣи въ Долѣшѣи Австріѣи ка-жѣтъ, что ихъ послѣи стрѣтали бы зѣвѣсѣмъ-вѣнѣвъ полѣтѣичѣнѣй, если бы прѣдѣрѣжуѣвали-сѣ бѣзѣсѣлѣного кѣлѣбу Гѣгенѣвѣртѣа и далѣго-радо вѣтѣлѣтъ прѣнѣцѣиѣональѣу неѣгоду, яка по-стѣ

Посмертний — 5 — оновістки.

О. Данила Круна парохъ въ Подборцяхъ коло Винниці, свѣтликъ консисторскій, щирый пародолобець, упокоивъ ся въ 64-мъ роцѣ житя. Похоронъ обудуть ся завтра. Вѣща ему пам'ять!

Юстия Пенекъ, канцеляръ поштового суду въ Стрию упокоивъ ся днѣ 6 н. от. падолиста въ Товмачі у свого брата въ 28 роцѣ житя.

Иванъ Оликовій, архипресвитеръ старообрядцъ православною консисторіа въ Чернівцяхъ, упокоивъ ся тамъ въ 65 роцѣ житя.

Анна Сивулянова, мати професора німецкою гімназіи у Львовѣ Николасъ Сивуляна, упокоилась въ Добромилі въ 71 роцѣ житя.

Емануилъ Левицкій, урядникъ магистрату, упокоивъ ся мин. тиждня въ молодѣтні вѣці у Львовѣ.

О. Омельянъ Банковскій, бувшій канцлеръ консисторіи въ Холмѣ и професоръ тамошню духовно семінарію, а въ остатнихъ рокахъ канцелярскій рѣшникъ школъ въ Дублянкахъ, померъ 7 с. м. у Львовѣ.

Наука штука и література.

— Въ Чернівцяхъ появилася ся книжка п. а. Die Lage der gr. or. Ruthenen in der Bukowina der Erzdiöcese. Zugleich Antwort auf die „Apologien“ des Bukowinaer gr.-or. Metropolitens Silvesters Morariu-Andriewicz. Im Auftrage der westlichen gr.-or. Mitglieder der Ozeronwitzer ruthenischen Vereine verfasst von Silvester Daszkiewicz, 8-а 181 стор. ціна 1 р. 50 кр. Про саму книжку поговоримо иншимъ разомъ обширнѣше. На теperь лишъ толькѣ скажемо, що, якъ доносять черновецькі газети, выхикало появленьє семінариі підъ пору православною синоду въ Чернівцяхъ міжъ буковинською публикою немалу сензацію.

Переписка Редакції и Адміністрації

В. А. Ч. въ Бр. Рахунки сходять ся. — В. Г. Г. въ Тери. До кінця року ще 7 р. Веч. М.

Рех. въ Печ. За „Черну Раду“ 80 кр. — Веч. П. Г. въ Б. зам. 4-50 р. за IV. кварталъ.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 9 падолиста. Спѣльний бюджетъ на 1892 р., розданий спѣльными делегаціями, показує на Передатавницю 104,474,350 зр., се є о 2,245,942 зр. больше вѣнжъ въ сѣмъ роцѣ.

Будапештѣ 9 падолиста. Угорскій міністеръ скрбу Векерле мавъ пригрозити вже 40 міліонѣвъ золота для реуляції валюты а зъ надынки за 1890 р. буде мати ще 10 до 15 міліонѣвъ.

Петербургъ 9 падолиста. Въ половинѣ сего мѣсяця має выдаться заказъ вывозу пшеницы зъ Россіи за границу. Царъ одкинувъ предложенье міністра Винниградского, щобъ завести 1—2 рублѣвъ мита при вывозѣ пшеницы, бо Россія не має пригнобѣть, щобъ могла ажъ вывозити. Правительство выдало 60 міл. рублѣвъ для голодующихъ губерній.

Бѣлградъ 9 падолиста. Тутъ оповѣстили газети петицію босанскихъ емігрантовъ до конгрессу мира въ Римѣ. Въ петиції просить ся конгрессъ, щобъ постараво ся о добровольно одступленьє Босни и Герцеговини Черногоръ и Сербіи.

Надѣслане.

Адвокатъ красивый въ Стрию

Д-ръ Евгеній Олесницкій

перенѣвъ свою канцелярію до дому п. Вильчинского при улиці мѣжъ ул. Третього Мая а ринкомъ напротѣвъ камениці Турка.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ!
ОКУЛИСТЪ и ОПЕРАТОРЪ
школы вѣденской и берлинской
Д-ръ Д. Меллеръ
ординує одъ 9—12 и одъ 3—5 годны
ул. Ягайлоньска ч. 13. П. нов.

Д-РА РОЗЫ
БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ

єсть вже больше якъ одъ 30 лѣтъ знане, травлене, апетитъ выхикающе, одбиване уснуванче и лагодно розбѣдливаче

средство домашне

Вѣлика флашка 1 р., мала 50 кр., почтою о 20 кр. больше.

Всѣ части опакования мають ся выдѣлену марку охоронну законно депонувану.

Склады по всѣхъ антикахъ Австро-Угорщини.

Тяжко, кожна купити:
Прагску универсальну масть домову

Она пѣломъ многѣхъ досѣдѣвъ знаменито полемичу чиниє, травуванче и загонєє пораненныхъ мѣстъ а прожѣ того дѣлає умироточе и розбѣдливаче

Въ дозахъ по 35 кр. и 25 кр. почтою 6 кр. больше.

Всѣ части опакования мають ся выдѣлену марку охоронну законно депонувану.

Головний складъ
B. Fragner, Prag.
Nr. 203-204, Kleinsche, Apoth. zum schw. Adler.
Россылає почтою що днѣ.

Поезды зельзничий

пѣсля часу такъ звязного „середно европейского“ вѣдъ 1-го жовтня 1891.

Вѣдхидь до Львова.

Въ напрямѣ до Стрия: 5:50 рано. Поездъ особ. до Стрия, Хирова, Новога-Санча, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіслава, Гусатина. — 8:40 рано Поездъ поштовый до Станіслава, Черновець, Ясєль, Букарешту и Гусатина. — 3:54 по полудни. Поездъ особ. до Станіслава, Черновець, Ясєль и Букарешту. — 3:48 въ вечерѣ. Поездъ особ. до Станіслава, Черновець, Сучавы и Гусатина.

Въ напрямѣ до Черновець: 4:48 рано. Поездъ особ. до Станіслава и Коломиѣ. — 8:40 рано Поездъ поштовый до Станіслава, Черновець, Ясєль, Букарешту и Гусатина. — 3:54 по полудни. Поездъ особ. до Станіслава, Черновець, Ясєль и Букарешту. — 3:48 въ вечерѣ. Поездъ особ. до Станіслава, Черновець, Сучавы и Гусатина.

Въ напрямѣ до Бѣлци: 8:48 рано. Поездъ мѣшаний до Бѣлци и Сокаля. — 5:42 по полудни. Поездъ мѣшаний до Равы руской.

Приходять до Львова.

Въ напрямѣ одъ Стрия: 8:31 рано. Поездъ особ. до Стрия, Хирова, Станіслава, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрия. — 3:10 по полуд. Поездъ особ. до Стрия, Хирова, Гусатина, Станіслава и Стрия. — 11:12 въ ночи. Поездъ особ. до Новога Санча, Хирова, Гусатина, Станіслава, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрия.

Въ напрямѣ въ Черновець: 6:17 рано. Поездъ особ. до Сучавы, Черновець, и Станіслава; — 1:21 по полудни. Поездъ особ. до Букарешту, Ясєль, Черновець, Станіслава. — 7:23 въ вечерѣ. Поездъ поштовый до Букарешту, Ясєль, Черновець, Станіслава и Гусатина. — 11:12 въ ночи. Поездъ особ. до Коломиѣ, Станіслава и Гусатина.

Въ напрямѣ въ Бѣлци: 7:50 рано. Поездъ мѣшаний до Равы руской. — 3:42 по полудни. Поездъ мѣшаний до Сокаля и Бѣлци.

Ажѣ розкладу вѣдъ на шляхахъ зельзничныхъ державныхъ въ Галичинѣ достати можна на кождѣй станці по днѣ 6 кр. за примѣрникъ, — а книжечки въ форматѣ книжечки по 5 кр. за штуку.

Коли годниѣтъ часу середно-европейского показує годну 12-ту, то всакує годниѣтъ въ Чернівцяхъ 12:45, въ Подольцяхъ 12:44, въ Сучавѣ 12:44, у Львовѣ 12:35, въ Будапештѣ 12:16, въ Бѣдин 12:06, въ Прагѣ 11:58.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

отворила при своїмъ львовскомъ складѣ въ Народній Домѣ

КОМНАТУ ДО СНѢДАНЬ

зъ всякими выгодами для П. Т. Гостей.

Вина всякого рода, пиво львовенское зъ бочки на мѣру, перекусни зимній и теплѣй.

Поручає ся ласкавыми вѣздѣмъ П. Т. Публики.

Вже вийшовъ

Иллюстрированный Календарь Просвѣты на рокъ 1892.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 60 кр.

Достати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и въ всѣхъ большихъ складахъ.

Складъ наилучшомъ гербаты хиньской

ИВАНЪ ДУТКЕВИЧЪ

У ЛЬВОВѢ

улицы Краковска ч. 2 домъ п. Валляха.

НОВО ОТВОРЕННЫЙ

СКЛАДЪ ПАПЕРОВЪ и ПРИВОРОВЪ до писаня

рисованя и мальованя.

Наибольшій складъ книгъ торговельныхъ, товарѣвъ, Галантерейныхъ.

РАМЫ ДО ОБРАЗОВЪ.

СКЛАДЪ БИЛЕТОВЪ зъ ЖЕЛАНЯМИ.

БИЛЕТЫ ЛІТОГРАФОВАНІЙ.

Принимають ся всякія образы до опранны.

Складъ наилучшомъ гербаты хиньской.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикестуса ч. 6 у Львовѣ.

Однокій и выключный для Галичини

СКЛАДЪ РОССИЙСКОГО ЧАЮ

оснований въ 1870 р.

дого тыждня свѣтій	кап		
транспортъ наилучшо-	Кайсовъ {	знам. зорный	1 80
го чаю зъ Москвы и		melange	1 80
поручає его пѣломъ при-	Souchong {	одличный	2 10
ложену єму цѣнникѣ		наилучшій	3 10
		melange P.	3 10
	Melange	караванний	4 10
Замовленя вышыва-	Fu-czu-Fu {	к-ръ I.	3 00
ются собѣсно и скоро		к-ръ II.	4 00
такъ за посѣлѣтатю		к-ръ III.	2 40
опакованье франко.		к-ръ IV.	3 10
		к-ръ V.	3 75
Особливу увагу	К. и С. Поповъ	одличный	1 80
звертаємо на 3 вышыва-		melange	1 80
ють сорты К. и С. Попова.	Высѣвки {		

БРИ-

твы правдивый швейцарскій англійскій, мыльнички, ремѣнь и марморин до острия, мыла.

пензѣ и т. п.

поручає найдешевше

магазинъ товаровъ модныхъ, бѣла мужского, товаровъ галантерейныхъ, вырѣбъ, рукавичныхъ, пареуморіи и т. п.

БРАТОВЪ ЛАНГЕРОВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 10.

Цѣнники на жадане данѣ.

ЗОКІЯ

безилатна учителька

книжечка припущена кр. радѣю школьнѣю на премію — конштує въ гарнѣхъ переплетѣ 35 кр. Достати єи можна въ канцеляріи тов. Просвѣты, въ кингариіи анст. Славяноушійского и у п. Гр. Вроцкы, учитель школы нравств.

Кальоншѣ російскій

признаній загально за наилучшій

поручає найдешевше

однокій головный складъ въ спеціальномъ

МАГАЗИНЪ

вырѣбѣвъ

ГУМОВЫХЪ

(Ватероо, Дюльс.)

РУССКІЙ СІВЪВАНІКЪ

накладомъ „Товариства Просвѣты“ ул. Вѣрменска 27. Мѣстѣтъ въ собѣ въ 9-ти аркушахъ большыхъ на великовѣмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ. Пѣснь тѣ суть то перлы поэзіи руско-украинской найбѣдѣтливѣйшихъ нашихъ поетѣвъ, а съ Шевченка, Федьковича, Млаки, Гуцковича, Маркиана и Володимиръ Шашкевичѣвъ и преміоній найбѣдѣтливѣйшій народный пѣснь. Найбѣдѣтливѣйшій рускій композиторъ уложившій до нихъ музыку суть по правѣй сторонѣ пѣснь подписанъ. Цѣна 40 кр., оравный 50 кр. на пересылку 6 кр. — При закупкѣ 10-ти примѣрниковъ въ канцеляріи Товариства дается 30%, работу. Набути можна ихъ такожъ по всѣхъ кингариіяхъ Галичини и Буковини

Въ канцеляріи товариства „Просвѣта“ продають ся портреты бл. п.

Д-ра Александра Огоновского

по 2 ар. и по 1 ар.

Цѣль доходъ призначеній на фондъ памятникѣвъ и стипендіи.

Въ канцеляріи товариства „Просвѣта“ продають ся портреты бл. п.

Д-ра Александра Огоновского

по 2 ар. и по 1 ар.

Цѣль доходъ призначеній на фондъ памятникѣвъ и стипендіи.

Въ канцеляріи товариства „Просвѣта“ продають ся портреты бл. п.

Д-ра Александра Огоновского

по 2 ар. и по 1 ар.

Цѣль доходъ призначеній на фондъ памятникѣвъ и стипендіи.

Въ канцеляріи товариства „Просвѣта“ продають ся портреты бл. п.

Д-ра Александра Огоновского

по 2 ар. и по 1 ар.

Цѣль доходъ призначеній на фондъ памятникѣвъ и стипендіи.

Въ канцеляріи товариства „Просвѣта“ продають ся портреты бл. п.

Д-ра Александра Огоновского

по 2 ар. и по 1 ар.

Цѣль доходъ призначеній на фондъ памятникѣвъ и стипендіи.

Въ канцеляріи товариства „Просвѣта“ продають ся портреты бл. п.

Д-ра Александра Огоновского

по 2 ар. и по 1 ар.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

выпробованій и певній средства косметичный

однокій 9-ма медаллами заслуги и 2-ма дипломмами признаній.

Олѣйокъ таніновій, выжидний и подпмагачъ волосъ, ласку роста. Флаконъ 50 кр.

Помада хінова, каміонне корнѣвъ волосъ и запобѣга выпадѣтъ волосъ. — Сложъ 80 кр.

Вода атенська, до импаннѣ волосъ, запобѣга творити ся парикъ, одѣжжу, робити треваліи барву и полость. — Флаконъ 80 кр.

Олѣйокъ хіно-таніновій, дѣлає вышнѣе на корнѣвъ волосъ и на порѣстъ волосъ. Въ случѣхъ до въ пѣснѣхъ пѣдѣтъ волосъ, вышнѣе волосъ, вышнѣе волосъ, вышнѣе волосъ. — Цѣна 1 р. 20 кр.

Есенція мятѣва до полоканя усть, кромѣ припѣлого, скрѣпленого слѣку и запаха, дѣлає по рѣсно дѣлає на нѣла и зубы. Флаконъ 50 кр.

Порошокъ рѣстнино-алькалічний, до чинѣня кубѣтъ. Надає перлану бѣдѣтъ, одѣжжу, ка мѣтъ и кваси, котріи выдѣтъ бѣла и порохнѣвъ пубѣтъ. Пузыло 30 и 60 кр.

Віолінъ средство противъ прѣтъ рукъ и пахъ. Флаконъ 50 кр.

Вода львовска. Правильный, вышнѣе и доводѣтравалый запахъ тонъ воды адрѣтъ се, що въ Аптекаріи за выстѣвъ вышнѣе бѣдѣтъ публично прокламована и бѣдѣтъ. Цѣна флакону нешного 80 кр., большого 1.50 кр.

Нігретина. Выборное средство до фарбованя въ сейчасъ волосъ на тревалу и красну барву черну и темну; єсть цѣломъ опѣдѣтъ а въ ужитю цѣломъ по-дѣтъ. Цѣна 1 р.

Бѣлі и гарній руки. Найбѣдѣтъ черной и по-падѣтъ руки вышнѣе ся и вышнѣе ся по подѣлѣтъ вышнѣе вышнѣе Кременъ рѣстнино-алькалічний. Сложъ 80 кр.

Смавило литовское до обуя и шпѣръ, жѣтъ пѣдѣтъ, робити єи непроизвольною и тревалю. Пузыло по 50 кр. и 1 р.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власнѣхъ торговельныхъ: ул. Конерника ч. 3. и ул. Галицка ч. 17. Въ фліялѣ: въ КРАКОВѢ Суконницъ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2.

ДРАМАТИЧНІЙ ТВОРЫ

ГРИГОРІЯ ВОРАКОВСКОГО.

Цѣна 1-30 кр.

Достати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

ДОСИ НЕДОРОВНАНЫЙ

В. МАГЕРА правдивый очищенный

ТРАПЪ ЗЪ ПЕЧЕНКИ

черезъ Вильгельма Магера зъ Вѣднѣ.

Найпершими знатоками медицинскими розсѣдѣнъ и за-дѣя своего легкого травленя дѣлає порученый для дѣтей и ординарный у всѣхъ случѣхъ, въ котрыхъ дѣлає хоче ослабнуть эмбоннѣе цѣлого организма, имѣнно грудей и легкиѣхъ, прирѣстъ ваги тѣла, поправленье сонѣвъ а передѣльсь очищенье крови.

Фліянку за 1 р. можна одержати въ складѣ фабрики: Wien III/3., Neumarkt Nr. 3 а такожъ

по всѣхъ антикахъ австр.-угор. монархіи.

У ЛЬВОВѢ у пп. антикарѣвъ: Петра Міколаса, Жигмонта Рукера, Йоса Байзера, К. Крижановского та у пп. купцѣвъ: Ст. Марковича и К. Балабана.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Предплатата на „Дѣло“ и платежѣта за изсрѣтъ платил
у Лѣвонѣ.

Предизлата на „ДЪЛО“ въ литер. додатком
на **„Трибуна“** в Австрия: на граница: —
на цял ръс . . . 18 пр. на цял ръс . . . 24 пр.
на полъ року . . . 9 пр. на полъ року . . . 12 пр.
на чъртъ року . . 4 пр. 50 пр. на чъртъ року . . . 6 пр.
на мѣсць . . . 1 пр. 60 пр. у Львовѣ:
на цял ръс . . . 10 пр. на полъ року . . . 8 пр.
на чъртъ року . . . 4 пр. на мѣсць . . . 1 пр. 35 пр.

Редакция, Администрация и Експедиция похъ ч. 24
ул. Ваторія. — Рукосавъ иператоръ ся хане на поперѣ-
зестероленіе. — Редакция поочетатъ вѣдѣль бѣзъ порта.

Поодинокѣ число комитѣ 8 пр. а. н.
Огошѣние приймають ся по пѣтъ 6 пр. бѣзъ одио-
строѣтъ иператоровъ въ рубр. „Надѣлѣна“ по 20 пр. а. н.

Подѣлки чѣсѣтъ ся по 10 пр. бѣзъ стѣжка.

Про політичну ситуацію, внутрішню у війську, містоїсть Пржеглад зв'язав з кореспонденцією із Відня такої змістком: В зв'язі радів державних, у всіх єн ірусах панув настрій менше або більше неспокійний а перні роздрозненні так, що послы загалом оминяють навіть існуу боюду о теперішньому положенню а о майбутньому справлях, позаяк кожда боюда сорачити а змню воли роздрознення збільшила єл. Вєз іруши зробили такє спостереження, що чим довше триває наріжмю-тарпа проміжєрїя, тимь труднїше стає становскє посередь виглядом виборчїм, тимь труднїше можуть порозумївати єя іруши поміж собою, тимь більше незалежно відношення кождо іруши незалежно правителства. Особливо на війна значимє дуже ширитєся не-

Дальше подносить, что до непосредных выборов не можна допустить нашего народу, бо бытъ ще темный и недоспѣлый. Сей аргументъ о недоспѣлости есть такий, що въ немъ народъ рускій разъ уже рѣшучо повиненъ розправити, передоспѣть есть се аргументъ вѣрно противоконституцінный, бо конституція не знае доспѣлыхъ и недоспѣлыхъ, а аналъ однихъ горожанъ, всѣхъ равныхъ въ правѣ, — а по друге треба тутъ попытатисъ: хто есть той, хто смѣе одказувати нинѣ ще нашему народови арбітрій, и де у него влязои право брати народъ сей подъ курателю? Не вже той, хто посѣдае одповѣдне число морибъ домінального грунту, вже тымъ самымъ мае бути больше довірливимъ, лѣтъ честный господарь, котрый власнымъ тяжкимъ трудомъ прийшовъ до русовласняного господарства, священный або урядный въ маломъ мѣстѣ, котрый кичитъ

Посмертний — 5 — оновістки.

Василь Верига Петрушевич-Высоцкий, родомъ зъ Высоцка вѣжнього и основатель тамошней церкви, котрой посвященъ бѣбуло сѣ дня 13 н. ст. жонти, упокоивъ сѣ въ пѣтанцю дня 6 н. ст. падохста въ Одесѣ въ 76 роцѣ жити. Вѣчна ему память!

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— Именованя. Міністеръ рѣшництва именовуватъ управителѣвъ въ послѣдствѣхъ наморальныхъ IX ранги: Кипр. Теляковскаго, Адамъ Соколя, Кар. Корняковскаго, Дѣва Кроковскаго, Гагр. Навратила и Франца Геллера застраторами дѣбѣвъ VIII ранги; такожъ управителѣвъ X ранги: Іос. Флехнера, Дѣва Унѣра, Мако. Паллазъ, Раш. Навратила, Ад. Гибл, Кар. Гетнора, Валек. Томашевскаго, Франца Мара, Ферд. Павча, Фридр. Клясовска, Мат. Боржонскаго, Іос. Петриго, Іос. Зенячка, Іос. Ясеняковска, Федр. Поляжничскаго, Іос. Крупинскаго, Каз. Ахта, Кар. Малачинскаго, Іос. Мавяца, Іос. Шварца и Стан. Грипеняча управителами въ IX рангѣ а ассистентѣвъ дѣбѣвъ Іос. Хвалибога, Мик. Гриницкаго и Мако. Шинковскаго ассистентами въ XI рангѣ.

— Перенесеня. Дирекція почтъ и телеграфѣвъ перенесла ассистента почтового Людв. Клевковскаго зъ Тарнова до Дрогобича а крѣсна рада школьна перенесла учителя школь мужеской им. св. Мартина Іос. Танковскаго пѣланцю просѣбу до шк. ольмужеской им. Премонича у Львовѣ.

— Міністеръ рѣшництва перенѣвъ управителѣвъ мѣстностей наморальныхъ: Кипр. Теляковскаго Тѣвца до Дрогобича, Гагр. Навратила зъ Небикова до Черновца, Мако. Паллазъ зъ Мизуна до Варшавы, Іос. Зенячка зъ Лѣвца до Лопинки, Іос. Петриго зъ Лопинки до Лисовца, Ферд. Поляжничскаго зъ Шешора до Утороня, Каз. Ахта зъ Петрава до Львова, Іос. Мавяца зъ Озавѣ до Мизуна, Іос. Шварца зъ Станиславца до Старого Санча, Дѣва Яна зъ Львова до Галицкаго зъ Ферд. Свободу зъ Яворина до Озавѣ; такожъ ассистентѣвъ Іос. Станячка и Адамъ Вудимина зъ Вѣдн до Львова.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 12 падохста. Правительство має небагомъ предложити просѣбу будовы зѣлѣзницѣ зъ Станиславова до Сиготу и шефъ Віттекъ вѣдѣвъ на переговоры до Будапешту.

Прага 12 падохста. Комитетъ екекутивный старо-Чехѣвъ одобвъ парадъ и хочъ Рігеръ заимѣвъ, що Ір. Тазѣ не дасть пѣлан конценсіи шо-до языка чешского у внутрѣшнѣхъ урадованю, порѣшено, що староческѣ послы не мають складати мандатѣвъ до сойму.

Будапештъ 12 падохста. Газеты нотуютъ, що Шперъ має стати міністромъ фінансовъ.

Римъ 12 падохста. Мѣжнародный конгрессъ мира отворено вчера торжественно на Капітоліи на торжественнѣхъ засѣданю, бо доси одбувались лишъ конференціи. Промовлявъ Бенгі.

Лондонъ 12 падохста. Доносять, що одна провинція за другою въ Бразиліи оголошує независимѣсть и губернаторъ Фонсека естъ у великомъ клопотѣ.

Надѣслане.

Адвокатъ красивый въ Стрию
Д-ръ Евгеній Олесницкій

перенѣвъ свою канцелярію до дому п. Вѣлчинскаго при улицѣ мѣжъ ул. Третього Мала а ринкомъ напотиъ каменнѣхъ Турна.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ!

ОКУЛИСТЪ и ОПЕРАТОРЪ

школы вѣдѣнскон и берлинскон

Д-ръ Д. Меллеръ

ординує бѣдъ 9—12 и бѣдъ 3—5 години

ул. Ягальоньска ч. 13. П. нов.

Цѣна збѣжна и другихъ продуктоѣвъ.

11. н. ст. падохста 1891.

Львовѣ: Пшеница 10.65 до 11.40, жито 9.30 до 10.—, ячмѣнь 6.58 до 8.—, овесъ 7.— до 7.50, горохъ 6.25 до 10.—, вика — до —, рѣпакъ 13.— до 13.50, льнянка — до —, конюшина червона 40.— до 46.—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль бѣдъ 55.— до 60.—, пр. за 58 килѣ въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 19.70 до 20.50 пр.

Тернопѣль: Пшеница 10.50 до 11.30, жито 9.— до 9.70, ячмѣнь 6.50 до 7.50, овесъ 6.80 до 7.25, горохъ 6.25 до 9.—, вика — до —, рѣпакъ 13.— до 13.50, льнянка — до —, конюшина червона 45.— до 55.—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Подоляковска: Пшеница 10.50 до 11.50, жито 9.— до 9.85, ячмѣнь 6.40 до 7.50, овесъ — до —, горохъ 6.25 до 10.—, вика — до —, рѣпакъ 13.— до 13.25, льнянка — до —, конюшина червона 45.— до 55.—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Хмельницка: Пшеница 10.75 до 11.50, жито 9.30 до 10.—, ячмѣнь 6.75 до 8.—, овесъ 7.— до 7.50, горохъ 6.50 до 10.—, вика — до —, рѣпакъ 13.25 до 13.75, льнянка — до —, конюшина червона 45.— до 55.—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, тимотка — до —.

ИЛЮСТРОВАНІЙ
ЖИТІЯ СВЯТЫХЪ

на каждый день въ році

продають ся опранный по 3.70 пр. зъ пересылкою почтовой. Безъ пересылки и опранный по 3.20 пр. Дѣстати можна у Львовѣ въ книжницѣ Старицкаго; въ Тернополѣ и въ Станиславовѣ въ торговлѣ п. Стахевича; въ Коломиѣ у о. Н. Лепкого; въ Стрию въ Рускомъ Касинѣ. Для членѣвъ Братствъ церковныхъ и бѣдѣвшихъ оцѣнъ и мѣщанъ цѣна обнижася до 2 пр. 50 пр. Всѣхъ издѣленій примѣвъ издавецъ

о. Евгеній Гузаръ у Львовѣ
площа св. Юрія ч. 5.

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“.

Поезды зѣлѣзничій

пѣсѣхъ часу такъ звикого „середно европейского“ въдѣ 1-го жонти 1891.

Вѣдѣхотѣ зѣ Львова.

Въ напрямѣ до Стрия: 5.50 рано. Поездъ особ. до Стрия, Хирова, Нового-Санча, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станиславова и Гусятина. — 10.14 по полудни. Поездъ особ. до Стрия, Хирова, Сухон, и Станиславова. — 7.48 въ вечерѣ. Поездъ особ. до Стрия, Лавочного, Мункача, Будапешту, Хирова, Сухон, Станиславова и Гусятина.

Въ напрямѣ до Черновца: 4.48 рано. Поездъ особ. до Станиславова и Коломиц. — 8.40 рано. Поездъ поспѣшный до Станиславова, Черновца, Ясѣя, Букарешту и Гусятина. — 3.54 по полудни. Поездъ особ. до Станиславова, Черновца, Ясѣя и Букарешту. — 9.48 въ вечерѣ. Поездъ особ. до Станиславова, Черновца, Сучавы и Гусятина.

Въ напрямѣ до Бѣлци: 8.49 рано. Поездъ мѣщанскій до Бѣлци и Сокаля. — 6.49 по полудни. Поездъ мѣщанскій до Равы рускои.

Приходять до Львова.

Въ напрямѣ зъ Стрия: 8.31 рано. Поездъ особ. до Стрия, Хирова, Станиславова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрия. — 3.10 по полуд. Поездъ особ. до Стрия, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрия. — 11.12 въ вечерѣ. Поездъ особ. до Стрия, Хирова, Гусятина, Станиславова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрия.

Въ напрямѣ зъ Черновца: 6.17 рано. Поездъ особ. до Стрия, Черновца, и Станиславова; — 1.33 по полудни. Поездъ особ. до Букарешту, Ясѣя, Черновца, Станиславова. — 7.33 въ вечерѣ. Поездъ поспѣшный до Букарешту, Ясѣя, Черновца, Станиславова и Гусятина. — 11.22 въ вечерѣ. Поездъ особ. до Коломиц, Станиславова и Гусятина.

Въ напрямѣ зъ Бѣлци: 7.50 рано. Поездъ мѣщанскій до Бѣлци и Сокаля. — 3.46 по полудни. Поездъ мѣщанскій до Сокаля и Бѣлци.

Асѣмъ розкладу жѣдъ на шляхахъ зѣлѣзницъ державныхъ въ Галичинѣ дѣстати можна на каждой стѣціи по цѣнѣ 6 пр. за прикѣпленіе, — а книжочка въ форматѣ карманномъ по 5 пр. за штуку.

Коли годиникъ часу середно-европейского показуе годину 12-ту, то высказуе годиникъ: въ Черновцѣ 12.45, въ Подоляковцѣ 12.44, въ Сучавѣ 12.44, у Львовѣ 12.35, въ Будапештѣ 12.16, въ Вѣдн 12.06, въ Празѣ 11.53.

Альбумъ заслуженныхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ обезпеченъ въ Празѣ.

Убезпечайте будинки и збѣжѣ!

Мало тамажъ лѣтъ, щобъ господа безъ великихъ удѣловъ элементарныхъ мѣтъ дѣдѣти сѣ живнѣ; а додѣвши ихъ, лѣтъ великихъ неидѣтъ естъ для него огонь, котрый не лишъ его будинка, но и всю его нацѣю, збѣжѣ збѣжѣ, въ збѣжѣхъ хмѣлахъ забирає и перебиває въ пошлѣ.

Тамажъ неидѣтъ прѣтѣлѣвъ господа стѣа цѣломъ бѣдѣтъ, естъ бѣдъ залучує не постарѣє сѣ ще о пѣланцю охорошу для своего майна черезъ обезпеченіє себе въ чѣстнѣхъ аведѣню.

Небезпеченіє огню, котра имѣно въ осѣи въ тѣсно забудованныхъ осѣлахъ и будинкахъ, переполненныхъ великимъ запасомъ вѣлѣна и наклады на кождого честного господа, малочасъ очамъ добру свѣтѣ и своимъ роднымъ пообходнымъ обезпечѣє не лишѣтѣ своего майна безъ асекурѣции.

Для господа для добру охорошу особено банкъ взаимныхъ обезпеченъ „Славія“, котрый союбѣтѣ и безпородочно лѣнѣтъ шкоды при помочи двухъ мужѣвъ добрихъ въ котрыхъ одного самъ пошкѣдованъ выбѣрає, при чѣмъ „Славія“ шкоды виномъ и безъ проводки вынагородѣтъ.

Взаимнѣ „Славія“ старѣє сѣ доставляє своимъ членѣмъ чѣмъ разѣ большѣй користи и обѣщанѣ свои залучѣє членѣвъ лѣтъ набожѣнѣйшѣхъ вымолвити.

За дуже умѣрену оплату обезпечѣ „Славія“ не лишъ будинка господа сѣй, аварѣдѣ, худобу и т. д., но на означенный часъ уже бѣдъ 3 мѣсяцѣвъ пошлѣши, такожъ залучѣє збѣжѣ и пѣшу въ етодѣлахъ, оборѣлахъ и старѣлахъ.

Для того не пошлѣєтъ бы нѣхто оцѣнѣ безъ обезпечѣна, при такъ частыхъ и великихъ пошарахъ, при такъ грѣшнѣхъ небезпечности и такъ пѣдѣупавшѣмъ станѣ економичнѣмъ своего краю пѣдѣ дѣмъ морѣстными условіями асекурѣции, лѣтъ дѣ „Славія“.

Убезпечайте будинки безпородочно и збѣжѣ бѣдѣй на чѣстѣ молѣтъ!

Внесѣи для обезпечѣна прѣимѣи Головна репрезѣнтѣция банку „Славія“ у Львовѣ, улицѣ Комерѣна ч. 5 и вѣдѣ мѣщѣе Заступництво того банку.

Головне Заступництво банку „СЛАВІЯ“ у Львовѣ.

Новѣсть!

ВОДА

МАРШАЛКОВСКА

ВЫХОДУ

ИВАН ИГНАТОВИЧ

Фликонъ. 50 кр. и 1 пр.

Новѣсть!

Запросны до передплаты

на XIII и XIV томъ

Рускои Историчной Бібліотеки.

Томъ XIII вже выйшовъ и жѣтѣтъ: Гетьманованѣ Івана Выговскаго и Юрія Хмельницкаго. Томъ XIV друкує сѣ (доси вже 5 аркушѣвъ) и выйдѣ въ кѣнцѣхъ вересня с. р. и мѣсяцѣхъ мѣ: Гетьманованѣ Бруховецкаго. Оба томѣ въ опрѣвъ въ англійскѣ полотно зъ золотенѣхъ вытѣскамъ и зъ пересылкою рекомендацѣю 3 пр. 10 кр. Брошурованѣ въ пересылкою 2 пр. 50 пр.

Передплату прѣсылати переказѣмъ пѣдѣ адресѣ: Ол. Бараньскій у Львовѣ, ул. св. Миколая 13.

Товариство имени Шевченка

(у Львовѣ ул. Академична ч. 8)

Правда" письмо літер.-політ. рочн. VI, IX, X и XII.	2— кр.
XI (1878) 2 томѣ 1 пр.; XIII (часть літературна)	— 50 "
Доповѣню до Правды. Івана Франка	1— "
"Зоря" письмо літерат.-наук.-роучн. VI (1887) безъ бібл. Зорѣ	3— "
роучнѣхъ VIII (1887) IX (1888) и X (1889) по	5— "
Д-ръ Ом. Огоновскій. Исторія руск. літерат. 1170 пр., 113 ар., III.	2— "
Studien auf dem Gebiete der ruth. Sprache	2.25 "
Костомаръ: Русскѣ истѣріи и жѣтѣнѣ. 3 томѣ	1.50 "
Остап Вересей, картина хронографична	1— "
Другомѣна. Галицко-рускѣ письменство	— 15 "
Вушин. Шекспировѣ творѣ перекл. ч. I. (дани. 3 ар. теперь)	1— "
Хуторна поезія 1 пр. Крашанка	— 35 "
Федьковичъ. Добуш 10 кр., Язъ козамъ роги направляютъ	— 10 "
Повѣсти и оповѣданя	— 20 "
Д. Мавяца: Русскѣ хѣта, Бухов. Альманахъ	1.20 "
Нечуй. Повѣсти и оповѣданя	— 30 "
Світотѣдъ украиньского народа	— 50 "
Кайдашѣна сімѣя	— 80 "
Навѣжена повѣсть	— 20 "
Надъ чернимъ морѣмъ	— 90 "
Ф. Зарвничъ: Бондарѣна	— 10 "
Григоріянцѣ: Соколикѣ комедія	— 35 "
Тато на заручинахъ, ком.	— 20 "
Дроздѣ: Въ гостяхъ добро, дома хѣтѣе (опов.)	— 50 "
А. Могильницкаго письма (выд. Зорѣ)	— 50 "
Горинцкій. Опрѣвѣна Дѣва парѣкъ стихъ	— 35 "
Гуцулъ и Гуцулка, двѣ картинѣ ольній по	— 50 "
Киятѣковѣ чѣдо "Зорѣ" въ жѣнѣвъ. Русалина Днѣстровѣ	— 35 "
Апѣриѣна література. Д-ръ Ом. Калитовскій	— 35 "
Провѣднѣ ідей въ писемѣхъ Тар. Шевченка О. Партицкій	— 35 "
Народнѣй оповѣданя Марѣа Вовчка I. 35 пр., II. 36 пр., III.	— 32 "
Етнографіѣ Славянцѣвъ	— 12 "
О розумнѣхъ выхованѣ дѣтѣй	— 12 "
Надѣлѣмарѣ, апостѣлъ свободы Мѣх. Царѣ	— 10 "
Повѣсти Нѣх. Устѣпановича	— 85 "
Одѣсѣвъ пѣваннѣхъ Байдѣ	— 10 "
Страстнѣй четвѣрь Нѣх. Устѣпановича	— 45 "
Мѣстѣ верховинѣ Нѣх. Устѣпановича	— 32 "
Марѣа Вовчка, оповѣданѣ истѣричне Іл. Грабовича	1— "
Галицка ікниѣна Острожска, истѣр. онов. Ілѣд. Шаранѣвича	— 30 "
О выхованѣ. И. Н. Подручнѣхъ для жѣнѣцѣвъ	— 30 "
Темнѣй жѣдѣ въ оловѣ о полку Игоревѣ, О Партицкій	1.40 "
Жѣноѣа неволя въ русскѣхъ пѣсанѣхъ народнѣхъ Іл. Франко	— 55 "
Захаръ Беркутъ, образъ громъ жѣтѣ Русѣ въ XIII. И. Франко.	1.30 "
Зѣ рѣжнѣхъ краѣвъ и народѣвъ Денѣвъ	— 35 "
На добродѣйнѣхъ цѣлахъ комедія Гр. Григоріевича	— 30 "
Вѣа Constitutor Івана Франка	— 25 "
Словѣ о полку Игоревѣмъ Ом. Партицкій	— 90 "
Сѣкѣдинѣнація въ двѣхъ Русѣ, Ом. Партицкій	— 20 "
Обручѣнѣ, повѣтъ въ рос. жѣтѣ, пер. И. Ланскѣмъ 3 части	— 60 "
Закопѣ о загалѣмѣхъ ополченю	— 45 "
Соціалнѣ мѣжѣхъ социалнѣстѣмъ, О Обачнѣй	— 30 "
Оповѣданя. Нѣх. Гоголѣ	— 35 "
Вечернѣй Нѣх. Гоголѣ	— 10 "
Гуцѣ Кѣйѣка. Маруѣа	— 10 "
М. О. Раснѣкѣй и росѣйскѣй пѣсанѣхъ, Корн. Устѣпановичъ	— 80 "
Фанѣтѣ, трагедія Іоганѣа Гете. Прѣводъ Іл. Франка	1.50 "
Про руску правѣнѣ С. Нагальбѣдѣ	— 60 "

При закупкѣ товарѣвъ просѣмо докѣпѣватѣсь на нашу часѣнѣхъ.

Выдаєтъ и одѣбѣсѣтъ редакторъ Іосѣвъ Бѣлѣй.

Дѣлѣтъ въ одѣбѣ. Черкашѣнѣхъ.

Зѣ друкаѣхъ тов. им. Шевченка, мѣстѣ зарѣдѣтъ К. Вѣдѣрѣнѣго.

Предизлата на „ДЪЛО“ и възможността на изобретения платини
у Ланон.

Рада державна відбуде сего тижня ще два засідання в п'ятницю і в суботу. Будетъ міністерства просвіты приїде на завтра вранці, а міністерства правопол оборони ввечері. Будетъ, якъ сподівають ся в парламенті, тарныхъ кружкахъ, подагожданий на одиби засіданню. Облога приїде на днешній породоу бюджетъ міністерства суддівництва. Зв'язку на наради бюджетової комісії в делегаціяхъ палата посланіи сходять ся в сь

дуючымъ тыждни на пленарно засѣданьѣ лише два разы.

Промова цесаря до сидливых делегаций припала рівночасно з другими двома політичними енцициклами, а саме з промовою маркіза Руїніо з Медіолану в лорда Сельсберіо з Лондону. Розуміється, що мило воли мусати порівняти ся три промови і вивести з того якийсь заключення. Таке порівняння зробивши N. fr. Presse і заклучила, що промова цесарска значно рівняється з представленою політичного положення бдз промови Руїніо і Сельсберіо. Коли австрійскій прем'єр не добавляв з найменшого хмарки на політичність горизонту а натишійсій президент міністрів у одностанку до Росії добавляв заперечений мир — то з цесарської промови констатується, що все змалювало до удержання мира не довело до того, щоби усеупити небезпечности політичної ситуації Європи и треба адоволяти ся дуже скромною надією, що осягнеться той ціл як „не есть выключеніе“, та виснажує якесь меліохолічне бажання, щоби монарх міг одозвистати своїм народам зю вістю, що тепершній журбиз и тягари загроженого мира покинчились. Цесарска промова унікала сими разом розсуджати спеціальні відносини монархизму в одностаних естєтїях; не агадуєсь про народи на Балкані и з про оду державу. Противність між двома групами європейських держав лиш легенько нагнєнена з сей сподобь, що стоими в добрых відносинах з тими державами, котрі згідно добачають з удержанню мира запоруку добра и гаразду на-

самі даяць тогды адновды дэлегацям, котра дужо подобала ся царю. Вже тогды мжиж обом державам вилучено дипломатичну угоду, що ся держава мала управляти дипломатичною акцією, котру интерес найбольше обходив, а именно Франція, если справа больше Францію, а Россия, если се больше хотікало России. На пытанье, чи теперь истинно, якій письменній обовязавані, Флюрансь сказав, що із той справы лишь тепершній міністеръ справъ заграничныхъ Рібо може подати лий абуды послания. Варочыя Флюрансь думав, що Россия буде подпирати Францію въ Африцѣ а Франція Россию въ Азіи. Паміръ лияше ся при России такъ само, якъ побыв и бажана порфира ся дардавелска озрава. На прокламацію независимости Болгаріи нема що пахувати бди чусу уауду Кіміля-пашы. Флюрансь бажав, чтобы російска выгатача въ Парижи могла перевестись успешно. Оза на пово сирания бы ту знавъ, яка влже народъ французкій въ російскимъ народомъ.

Коли посоль Лантесере, котрого вибрано задовт президентом бельгійської палати посоль, отримав бельгійській парламент, висказав у своїй промові дуже важке заявлення, мабуть на той ціл, щоби умирити широкий круги населення, а іменно, що теперішня сесія буде з мусити бути ревізійною сесією. Тй его слова залата посоль прийняла гриміюми оплесками. Отже початок сесії вказує лано на те, що справа загального голосування прийде на наради бельгійської парламенту.

НОВИНКИ.

— Заглавный сборы товарищам "Швейная машинка" у Леова (для опоматания обложки рукояток) шлоба на родинках — школы выразил и милое школы имени Мариины Шаповалова) обдули он вчера въ сдоби нъ, сажь швейныхъ въ будинку Народного Дому". Широкого сировоздани нъ, снхъ зборбъ не подамо сегодни за для недостатъ мѣсца, а подамо завтра.

Терпеливый вѣздъ епископа Юлія Музал-
ского до Станіслава обдѣлъ съ вѣтра дня 12 и
т. п. падежию. Въже въ Баупли на дворца по-
дѣланнымъ повѣтъ епископа предстатель ка-
питулы станіславской въ капитул деканата езу-
болоского, почвъ епископа обдѣлалъ до Стані-
славава и прѣбувъ тутъ о годѣи $\frac{1}{2}$. На бо-
го-прикрашеніи дворца въ сани 1 класы прѣ-
наты епископа: капитула станіславская, на-
чальники владѣй правительственныхъ, прѣзѣ-
рды повѣтовъ, бурмістръ мѣста и деуцатія
станіславскихъ Русинѣвъ. По короткой промѣ-
тѣ епископа удалъ онъ воѣ, поперодѣи бур-
містръ, повозамъ до мѣста и тутъ при первой
крѣпостной бранѣ, выставленъ коштѣи мѣста
при уази Орменской и прикрашенъ хоругва-
ми, задержанъ съ епископъ и духовенство руске
понятъ его короткою промѣю, бурмістръ же
хлѣбомъ и солемъ. При той бранѣ ожидаю епи-
скопа также и духовенство латинского и ор-
менского обряду, братства церковна въ хоругва-
ми та предстатель мѣщеного кагалу. Зъ-вѣдомъ,
пересѣдѣиши въ церковный рынъ, узавъ съ епи-
скопъ въ супровѣдъ духовенства, процесій и на-
роду рынкомъ и площею Франца до катедръ,
поступиши по дорогѣ до орменского и латин-
ского костела. При вхѣдѣ до катедръ правитѣ-
льству мѣщенимъ селомъ контопаннъ о Шанъ

надежду. Якобысь в сарках, в приютах, в школах, в тюрьмах. Товпы міських и доокрестных населення, як святилища одиноким, що брали участь в походах, завоювали на короткій часі церков, вийшли з опікунства, по одурманеній масовій, бдівали до своєї палати. Зарив по скінченні торжеств, бо вже о 3 годик, починав вглядати на аудієнції представителів духовенства всіх трьох обрядів, репрезентативну каталу

— Ось Аполлінія доносить, що 27 н. ст. жовтня появили ся в селі Залюдич два киди невідомої людк в Росію і принесли до о. Числа дорого опрахане евангеліє, котора той же и купив за 150 руб. На другій день арештувала жандармерія на дварку в Донатія обох незна-

комых в довідавши ся, що они продали в Завидичі євангелію, прибула сюды, щоби его оглянути. Євангеліє, походяче нїмовірно з крадежи, оцінене було на 2000 зр.

— Стіпендія для учеників шкіл лісового господарства у Лінцях із фондів Генр. Стішендана, бывшего директора тех шкіл, будуть умовно вже сего року із жито, бо намістництво потвердило вже достатню грамоту фундаційну. Фонд стіпендіальний выноситъ 4.600 зр. а стіпендія будетъ высылати по 100 зр. вѣдно.

— Случаеи убиства. За Нахворным шипуты, що дни 6 н. ст. педомоста вострѣлявъ жандармъ въ Милуличина, Риваровичъ, дочку шиняра Мошка Егоровича въ Яблонци. Выстрѣлъ наступилъ случайно, впрочеѣмъ посылить сю справу на рѣшене сѣдство.

— Зміна урядників в найвищому треба була об'ємно широкій крузі. Шмерігін висулював 63 аттє і пблшув в на ехертуру. Поручено, щоби ему по-на стхлу пелюю лаштє по часть службово-го додатку, такжє що его платєн вьидє на суму 20.000 ар. рбчєно. Що-до его наслєдника комбїнація вєстє стхлу щє передасїхї. Варєдєт бєтє до-платє стхлу вєстє, крїмє пєдєдєхїхї. Шмерєгєнє, в

ного вже часу. Друга президентів Штрессера утримували найвищими трибуналами, але треба сумніватися, чи його замінюють першим президентом. Він має вже 45 літ служби в правительстві старався, щоб всі сили при найвищому трибуналі і в судах відновили. На слушанні ж, коли бы наслідником Штрессера мав стати дійсно Штрессер, то місце заступника президента досталося б найближчій будучності.

президента сенату Габетинюки. Штрёмаеръ и Габетинюкъ суть членами палаты панабъ и оба суча дивотны въ политичныи житю. Штрёмаеръ булъ колымака паперотами министромъ просвѣтъ а въ отсутствіи Анерперга въконувать урядъ президента министерства. Въ кабинетѣ же Тасевого бытъ три чинавъ портфелѣ министерства судобдѣнства. Коли Дунаевского покликано до кабинету, Штрёмаеръ уступитъ. Д-ръ Габетинюкъ булъ министромъ судобдѣнства въ кабинетѣ Гогенварта: Его покликало тамъ неоднократно въ университетской канцелярии. Такожъ въ Галичинѣ аже въ найкоротшій часъ мають наступити значащій зміны въ управленіи судовъ. Вицезидентомъ вышного суда въ Львовѣ буде замѣнованый д-ръ Мишесъ Тхуржинскій, а въ Краковѣ бар. Будвицскій. Наслѣдникомъ Тхуржинского въ министерствѣ и посадѣ персонального референта для Галичины мае бути именованый совѣтникъ краевого суда въ Львовѣ Заваленскій, аже се разумѣе на рѣчь до непевна. А посадѣ президентъ Плонтковский аже выслужилъ 48 лѣтъ и хоче уступити, то въ Львовѣ въ замѣнку посады президента першою постанови въ Червоныхъ вицезидентомъ суда мае бути замѣнованый совѣтникъ суда Виницскій. Президентомъ суда въ Золочовѣ встанетъ прокураторъ Генцель а президентомъ суда въ Самборѣ Бавенскій. Всѣ та вѣсти що-до именованъ въ Галичинѣ подана одна польска газета.

— Нові японські зв'язники мають вибудувати шлях із Галичині в тодішні Хабовки через Новий Торговий Закопаний до побільшого шляхом до Нового Торгу через Малий до Ахтандорфу на Угорщині і до Нового Санча через Коростеню над Дунайцем до Маньова. Концесію на такий будівельний міністерство торговлі Мх. Адериови наставити великих послухів до Язваска Апоз. Девальдиста, нижніпрова до Коростеня і до Малийського і С-т до Квалков.

— Огнѣ лучшей ся послѣдними днями въ Галичѣ въ слѣдующихъ мѣстностяхъ: Въ Бѣлокерениці, повѣтъ золочевскаго, згорѣло 1 загородъ, шкода 8250 зр. — Въ Хлопкахъ въ повѣтѣ рудчанскіомъ, згорѣло 21 загородъ, шкода выноситъ до 25.000 зр. Великій той огонь повстанъ изморозью черезъ подпаленіе. — Въ Рогбнѣ, въ повѣтѣ самборскіомъ, згорѣло 6 загородъ, шкода 9000 зр. — Въ Води Якубѣ, въ повѣтѣ дрогбыцкіомъ, згорѣло 1 господарствъ, шкода выноситъ болѣе какъ 7000 зр. — Въ Якубѣ, повѣтъ гусятинскаго, згорѣли склады болѣе пессора Вел. Гусятына, шкода 11.916 зр. убѣдочена въ цѣлости. — Въ Веринѣ, повѣтъ жидачевскаго, згорѣло шестъ загородъ, шкода выноситъ 31.200 зр. — Въ Микѣ, въ повѣтѣ сябѣцкіомъ, згорѣло 5 господарствъ, шкода выноситъ 6000 зр. — Въ Липицѣ горшничій, повѣтъ рогатинскаго, згорѣло 6 господарствъ, шкода выноситъ 5000 зр.

— Рентарь лядовом полтехини оголошує кон-
курс на посаду асистента при кафедрі будови
машин на політехині у Львові. Посада та-
буде надана на часъ відъ 1 н. ст. січня 1892 до
конця вересня 1893. Рентуерити прилягає до
себе повсяки вивести 600 зр. річно. Речинце
до вношеня поданихъ назначень до 30 н. ст. па-
диста 1891.

— Нігініна за соціалістами в Чехії. Прагнучи поліції доставити відомості о тайних зборах соціалістических партій, котрі відбувалися і на подію с. р. в Прасеку, кардинальського повіта. І в тих зборах головним безсумнієм була соціалістка Марія Гергетц. Она мала говорити з підночної справі, але заступила ся перед зборами в тій випадку, що єв арештовано за причини переступства вяршання релігії і публікацією сушокую та зневаги особи цісаря. У арештованню відбули оя релігії і при томъ найден часовий австріяотичний письма та кореспонденції з австріякими і заграницними соціалістами. Позаяк про ті збори не повідомлено власті тому у пати робітників в Прасекі, котрі нех скажунали, зроблено домашню ревізію. У них талі само знайшли соціалістичний письма та ном промітучую кореспонденцію тому і вохъ п

тільки завершено. Всього випускників бодаю до п'яти. Марія Герберт мала 29 літ і не мала робітничого на вихованні. Ще як була молодю дівчиною, заповнала ся в одних сторонників соціалістичної партії в б'є того часу сама до сеп партії причисляла ся. Що до ся чоловіка, то б'є в с'їй справі стоить нове на стороні.

— Средне-европейский час, паведенный у нас на земляничных и урлах почтовых задуше заветы магистрат краковский на всех публичных годинниках в томъ мѣстѣ. Магистратъ бѣдѣ сѣ въ той справѣ до астрономичной обсерваторіи, котра ще-день управляетъ мѣсѣй годинникъ на вежи Маріанского костела въ Краковѣ, чи можна ввести середю европейскій часъ на краковскихъ годинникахъ. Можна надати сѣ, що на приміркахъ Кракова побудуѣ и другі галицкі мѣста, та що тогдѣ мѣсь годинниками на земляничныхъ и почтахъ а годинниками нашими на буде рваницѣ.

— Дрббй всто. У Львовй померъ олодмъ гр. Теодоръ Лянцкоронскій, власительъ Топорова. — Въ Смигравѣ, посля вѣстей вѣдомскихъ чинаи-сей, одкрыли богатѣ поклады золота. — Цѣсарь даруеъ погорѣльцѣмъ громады Волчкѣвъ, стані-славского повета, 400 зр. пѣхотомогі. — Въ вто-ромъ днѣ 17 н. ст. надолѣта обдуеъ ся VII за-сѣданіе польского товариства природоуважѣвъ имъ Коперника въ сали университета о 6 год. вече-ромъ.

Посмертный — ⚰ — оповѣсти.

О. Николай Кимъ, парохъ въ Луцѣ, мокрянскаго деканата перемыскаго епархіи, упокоивъ ся для 11 н. ст. надолета въ 55 році жита а 26 священства. Вѣчна ему память!

Именования, перенесения, конкурсы и пр.
— Именования. Высший суд краевой в Кра-
нов надает Ерон. Пугачевскому, аэокултантов
судовому в Перемышлянах, посаду аэокултант
в округ краковского высшего суда краевого.

Телеграммы "Дѣла"

Відень 13 подоліста. Вчора відбули міністерська конференція під проводом імператора в справі децентралізації залізниць і на тих нарадах був присутній шеф Генерального штабу ген. Бек. О результаті ходять поголоски досить одиїний. — На віденській біржі розійшлася вість, що правительством зажадає небавом 14 мільонів, а саме бути дальшій кредит на військовий цілі.

Ведень 13 падолиста. Сове́тники краєвого суду Пиздорь Винницькій именованый совітникомъ высшого суду краєвого въ Чернівцахъ.

Будапешть 13 падолиста. Розійшла слава, що Пілнерь має стати міністром скарбу. Екстерт, доказує, що Угорщина є

уже готова до регуляції валюты. Въ Австріи
наибодновѣднѣйшимъ мужемъ до переведенія ре-
формы бувъ бы Штайнбахъ.

Париж 13 падолиста. На засіданні парламенту пос. Льорз жадає, щоби заради-ти фінансовим кризам. Іменно висказати своє бажання, щоби закарзати спроряджувати чужі папери. При томї нарквкати на велику силу жидівського капіталу і закінчити слова-ми, що коли жидівські вельможі насї пригнї-тають то треба их вигнати. Міністерь Ру-віє одповів, що уважає за низне своєи че-сти одповідати на таку інтерпелляцію. Опі-сля палата одкинула внесенє Льора великою більшістю.

Після берлінських газет починає, которую правительство хочет затянуть, чтобы довести вооружения немецкой армии, как выносить 240 до 300 миллионов марок. В пружинный бюджет титуловать односторонней над-высочайшим выдаты на войсковой потребности правительство закладывает сумму около 80 миллионов марок, отже о 60 миллионов больше, чем в этот раз.

Бльєвідъ оголошує въ Times-ѣ свою розмову зъ буляшимъ міністромъ Флюрансомъ о французско-російській згоді. Побла гадя Флюранса перші початки об'явлена міжъ Францією а Росією треба ще чекати до того часу, коли болгарна депутата обійдеда європейскій столиці. Флюранс

При закупці товарів просимо покликуватися на нашу часопис.

Диссертация в единичном экземпляре. Москва, 1949.

Шелуха на озёре Чаркунском

9% отчислений по ст. 17 Закона о налоге на прибыль И. М.

Предилата на CH_2IO^+ и нележителност на нисократы плантэй
у Ливоней.

ДЪЛО

Подлинник чинило кошует 8 пр. а. в.
Огощения прижимают ся по цвѣтѣ 6 пр. бѣзъ одним
стрѣжъ шкороваго въ рубр. „Надбѣлае“ по 30 пр. а. в.
Подлинн чиняют ся по 10 пр. бѣзъ стѣжна.

рада на Яблонові, де жили були крім добыч жидка Мортна із собою і осадил на окупі, а 2) про напад на Болохів. Бути може, що перед тим же задирні були на Долину, але з неможливістю не можемо сказати навіть того, чи того нападу dokonano із тими роцї, чи ще із давніших атак. Оба обійдені залягли лише, що не ніколи жде тогдї до рахты, коли Войчук вдарив був на Долину.

Римъ 14 падолиста. Конгресъ мира вибравъ президію зложеному зъ 12 віцепрезидентівъ и 12 секретарівъ. Рішено висказати італійській родині королівській слова поважання и повитання. При дебатахъ надъ квестією мира говорило 19 бесѣдниківъ. Бреховскій жадавъ щоби Росію прилеволи до надання конституції.

Надбослане.

Адвокатъ красивый въ Стрию

Д-ръ Евгений Олесницкій

переехъ свою канцелярію до дому п. Вильчичского при улиці міжъ ул. Третього Мая а рынокъ напротивъ каменницъ Турка.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ!

ОКУЛИСТЪ и ОПЕРАТОРЪ

школы вѣдѣнской и берлинской

Д-ръ Д. Меллеръ

ординуетъ бдѣ 9—12 и бдѣ 3—5 години
ул. Ягайлоньска ч. 13. П. нов.

ИЛЮСТРОВАННІЙ ЖИТІЯ СВЯТЫХЪ

на каждый день въ році

продать ся опранный по 3.70 зр. въ пересылку почтовою. Безъ пересылки и опранны по 3.20 зр. Достати можна у Львовѣ въ кнатарни Станиславской; въ Тернополі и въ Станиславовѣ въ торговли п. Стаховича; въ Коломыи у о. П. Демко; въ Стрию въ Рускомъ Касинѣ. Для читателей Братствъ церковныхъ и вѣдѣвшихъ евангеліи и мѣсяцъ свѣта обихаживъ до 2 зр. 50 кр. Всякія агломерации приймае издавецъ

о. Евгенийъ Гузаръ у Львовѣ
площа св. Юрія ч. 5.

Д-РА РОЗЫ БАЛЬСАМЪ ЖИТІЯ

есть уже больше лѣтъ бдѣ 30 лѣтъ знае, трахонне, апетитъ выдѣляющее, бдѣнныя уснување и загбдно розбѣдѣнныя

средство домашне

Велика флашка 1 зр., ма-
ла 50 кр., почтою о 20 кр.
больша.

Вся части опакования мають
сю наведену ярку охоронну
законно депоновану.

Склады по всѣхъ апте-
кахъ Австро-Угорщины.

Такимъ можна купити:

Пратку универсальну масть домову

Она покла мнѣхъ дослѣдѣ знаннѣмъ подго-
днѣе чашнѣ, трануліцію и загбныя поровнѣхъ
мѣсѣ а крѣмъ того дѣлае уснување и розбѣдѣ
бдѣ. 3.700 11—59

Въ довахъ по 35 кр. и 25 кр. почтою 6 кр.
больша.

Вся части опакования
мають сю наведену яр-
ку охоронну, законно
депоновану.

Головний складъ

B. Fragner, Prag,

Nr. 203-204, Kleinwalle, Apoth. zum schw. Adler.

Розсылака почтовою по дѣл.

Зъ несомно або й теперь можѣ
бити малѣнцѣ деревнѣ або обра-
ботѣ, въ выкопѣхъ якопостасѣ,
золотѣхъ и пр. илючнѣ.

Ю. Панькевичъ
въ Сѣльци и Бзупѣлѣ

Писарь, Русинъ

въ крѣпостѣ и скорѣмъ писемѣмъ
обнакомленъ въ мапиуліцію
административную и судѣбную, глядае
зарѣзъ уміщѣн въ канцелярію
административную, Русина або Поляка, та-
кожѣ въ акѣмъ-небудь судѣ або
урядѣ. АДРЕСА: Петро Джусъ
въ Тернополі.

Теофіль Копистинскій
артистъ-малыр

звѣстный бдѣ кобѣмъмалити лѣтъ
изъ своихъ прѣмъ малернѣхъ, у-
красная церква въ стилѣ вѣдѣннѣхъ
разомъ въ позолотѣхъ, престолѣ,
иконѣхъ и инѣхъ рѣчѣ. Принимаетъ
рѣшѣннѣ работы покла илустраціи
плакатѣ. Выготавляе всякія вели-
чныя церковныя образы до иконѣхъ,
престолѣхъ илустраціи — о-
дѣлѣхъ краснѣхъ на полотнѣхъ и де-
ревахъ. Побольше въ фотографіи порт-
ретѣ. Зъ уваженнѣмъ п. и консер-
ваторіи реставраціи всякія старин-
ныя, а то фрески, рѣзбы и т. п. вхо-
дѣтъ въ кругъ прѣмъ малерства —
по найбѣлѣннѣхъ цѣнахъ. Под-
писаннѣ прѣмъ Вѣдѣ Духовенствѣ
занятѣхъ собѣ-его адресу.

Т. Копистинскій

бдѣ старѣмъ Станиславскѣмъ Ин-
ститутѣ, ул. Бѣлѣхъска ч. 5 у
Львовѣ. 4059

ЮСИФА ФРАЖЕТА зъ ВАРШАВЫ

перша и найстарша

фабрика выробѣвъ плѣтерованыхъ
(зъ т. зв. хинѣского сѣбѣла)

отворила маґазинъ у Львовѣ
при площі Капітульной подѣ ч. 3.

и поручае передѣлѣмъ прѣдметѣ, що олуґать до домового ужитку,
а илѣнно прѣдметѣ: ножи, вилки, ложки, ложечки, сѣрпѣи,
тачки, цукорницѣ, чарки на мѣло, этажеры, коши, самовары, ли-
хтарѣ, канделябры и т. д., дѣлае прѣдметѣ церковны и костельны:
монстрѣи, чашѣ, ануляки, кроны, хрѣсты, релікваріи, трибу-
лярѣ и т. п.

Цѣны фабричныя подѣ цѣнникѣ. Товары можна набутати
безъ подѣнѣхъ цѣнъ танѣмъ на сплату рѣтами.

Фабрика заетѣе увагу П. Т. Публичнѣ, що на часѣ пятидеся-
лѣтнѣмъ мѣстоу, принявши собѣ за закладъ, продукувати выробѣмъ
найбѣлѣннѣ добротѣ и зрѣлѣстѣ, выкладѣмъ грубомъ веретѣмъ чѣ-
стого сѣбѣла, зѣмѣла вымѣнѣе мѣсѣ въ краснѣхъ промѣлахъ, а уна-
чѣи ся поступѣи и безпѣлѣннѣмъ ушѣннѣмъ выробѣмъ, нагороджѣнѣ
и многими золотыми и сѣбѣными медалѣми на тутѣшнѣхъ и загра-
ничнѣхъ выставѣхъ. На Петербургскѣй выставѣ въ роцѣ 1880 при-
изнѣно зѣ сѣбѣннѣхъ медалѣ, на пѣсѣбѣннѣхъ выставѣхъ въ Парижѣ 1887
и 1890 золотѣхъ медалѣ.

Въ безпѣлѣннѣмъ розвоѣ свои дѣяльностѣ фабрика дѣйшла
до того, що свои выробѣ розсылае до найбѣлѣннѣхъ мѣсѣхъ
цѣлѣностей Россіи, якѣ до Иркутска, Тѣмѣска и т. д. Большѣи власнѣ
маґазинѣ выхѣдѣе ся: въ Петербургѣ, Варшавѣ, Москвѣ, Харковѣ,
Одесѣ, Тѣмѣлѣ, Рѣзѣ, Консѣнтинѣ, Кіевѣ, Житомирѣ, Люблинѣ,
Калишѣ, Гроднѣ и Вильнѣ. Подѣмъ армѣрѣмъ: въ Нижнѣмъ Нов-
городѣ, Самарѣ, Полтавѣ, Кіевѣ, Ілѣсѣвѣтградѣ, Прѣмѣ и т. д.

Фабрика закупѣе у насѣи знѣннѣхъ прѣдметѣ, означѣи ся стѣм-
плѣмъ за 1/2, часть продажѣ, по бдѣчислѣнѣ стали, скѣла, дерева
и золота. 4082 1—6

Въ Друкарни Людовѣй

у Львовѣ, площѣ Вернаднѣска ч. 7

каждого часу можна купити

БІБЛІЮ

выданѣ Дѣмѣхѣмъ въ Перемѣлѣхъ въ численнѣхъ мѣдѣ-
рытами. Крѣмъ 1-го тому (що цѣлѣмъ розпрѣдѣнѣ) томы
2, 3, 4, 5, 6 и доповнѣннѣ 7-мѣ томѣ.

Цѣна вѣдѣннѣхъ томѣхъ разѣмъ 5 зр. 50 кр. Зъ пере-
сылкою почтовою, а поодиноко по 1 зр. 36 кр. зъ почтовою
пересылкою.

ГУММОВІЙ

спеціалнѣсти, безѣдѣннѣхъ, французскѣ фабрикаціи, за
туз. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 зр. Суспензоріи и т. п. Зѣборки
зѣборнѣхъ до ужитку (36 шт.) 6 зр. Розсылака цѣлѣмъ
дискрѣтно.

J. Reif, Спеціалнѣсти, Wien

IV., Margarethenstrasse Nr. 7.

Цѣнникѣ дрѣмѣхъ, оплатѣи и дискрѣтно.

МАґАЗИНЪ ФУТЕРЪ

Н. ЧАНЧИНЬСКОГО

у Львовѣ, ул. Галицка ч. 1.

Футра до подорожѣи и до мѣсѣ мужескѣ, у всѣхъ родѣхъ.
Футра дамскѣи покла найбѣлѣннѣхъ фасѣнѣхъ, а то: Пѣм-
тѣхъ, Рѣтонѣхъ, дольмѣннѣхъ короткѣ, дольмѣннѣхъ, такожѣ
зарукавѣи и кофѣмѣхъ дамскѣхъ, бѣлѣхъ, шѣпочѣхъ зъ футра
и т. п. — Шапки и колѣнѣхъ мужескѣхъ, зарукавѣи дамскѣхъ
и покрывѣла до сѣней. — Верхѣи готовѣи до мужескѣхъ фу-
терѣхъ, верхѣи готовѣи до дамскѣхъ футерѣхъ, новѣи фасѣнѣхъ. —
Великѣи выбѣрѣ найбѣлѣннѣхъ матеріѣхъ, выключѣи на верхѣи
до футерѣхъ. — Шѣпки на футра поодиноко або гуртомъ у всѣхъ
можѣннѣхъ родѣхъ. — Зѣмѣннѣхъ въ провинціи за надѣбѣн-
нѣмъ точнѣи мѣры выготѣлѣе сѣмѣмъ, точно и совѣстно.

За товарѣи купѣннѣхъ въ маґазинѣ гарантуе.

Цѣны сталѣи дѣже прѣсугнѣнѣ.

Цѣнникѣ илустрованнѣ оплатѣи

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педагогичного, дво-
тѣмѣннѣхъ педагогично-научныхъ, выхѣдѣе
бдѣ 1 чернѣи 1889 р. у Львовѣ ул. Нѣрменска
ч. 27. Предѣлата на цѣлѣи роцѣ 3 зр., на поклѣ
року 1 60 кр., на чертѣи року 1 зр.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

п. к. упрѣн. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купѣи и продажѣ

всѣхъ ефекты и монеты

по курсѣ деннѣхъ, найточнѣишѣмъ не вѣчислячи
нѣмѣмъ провѣнѣи.

Яко добру и певну льѣкацію поручае

4 1/2% листы ипотечнѣи
5% листы ипотечнѣи преміѣннѣ
4 1/2% листы товариства кредитного земского
4 1/2% " Банку красѣного
4 1/2% позичку прѣсѣну галицку 3483 160—7
4 1/2% позичку пропѣнѣннѣ галицку
4 1/2% " буковинскѣу
4 1/2% позичку угорскѣхъ зѣлѣннѣхъ державнѣхъ
4 1/2% " пропѣнѣннѣи угорскѣу
4 1/2% угорскѣи облиґаціи индѣмнѣзаціи

а всѣ тѣ наперѣ Контора вымѣны Банку ипотечного все
купѣи и продажѣ

по найбѣлѣннѣхъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае бдѣ
П. Т. купѣннѣхъ всѣхъхъ вымѣнѣннѣхъ а иже платѣи мѣсѣ-
цѣмъ наперѣ цѣнѣхъ, такожѣ зѣмѣннѣхъ мѣсѣмъ за гѣтѣмъ,
бѣтъ илѣннѣхъ бдѣчѣннѣхъ, а зѣмѣннѣхъ лѣмъ за бдѣчѣннѣхъ
и сѣмѣмъ сѣмѣмъхъ коштѣхъ.

До сѣмѣмъхъ у которѣхъ вымѣнѣи купѣи, доставѣла новѣи
рѣсѣи купѣннѣхъ, за зѣмѣннѣхъ поштѣхъ, которѣ сѣмъ илѣннѣхъ.

Складъ наилучшом гербаты хиньской.

ИВАНЪ ДУТКЕВИЧЪ

у Львовѣ

улицѣ Краковска ч. 2 дѣмъ п. Валляха.

НОВО ОТВЕРЕННІЙ

СКЛАДЪ ПАПЕРѢХЪ и ПРИБОРѢХЪ до писанѣи

рисѣваннѣи и малѣваннѣи.

Найбѣлѣннѣ складъ книгъ торговельныхъ,

товарѢхъ ГАЛАНТЕРІЙНЫХЪ.

РАМЫ ДО ОБРАЗѢХЪ.

СКЛАДЪ БИЛѢТѢХЪ зъ ЖЕЛАННѢИ.

БІЛѢТЫ ЛІТОГРАФОВАННІЙ.

Приймаютъ ся всякія образы до опрѣнѣи.

Складъ наилучшом гербаты хиньской.

Складъ наилучшом гербаты хиньской.

Складъ наилучшом гербаты хиньской.

Северинъ ВалигѢрскій

красѣмъ мужескѣи.

Львовѣ, ул. Хоружнѣи ч. 9. и роцѣ ул. Сѣвѣла ч. 1.
поручае Вп. Публичѣи и Вѣдѣ Духовенствѣи свои робѣтѣи
мужескѣхъ одѣлѣхъ.

Въ свои робѣтѣи выготѣлѣе всякія зѣмѣннѣхъ, вхѣдѣи
въ сѣмѣи красѣнѣхъ, ако то: гарнѣтуры цѣлѣннѣхъ и войсковѣхъ,
рѣмѣ, пѣдѣтѣи, плащѣи, а такожѣ верхѣи до футерѣхъ по найбѣ-
лѣннѣхъ цѣнахъ.

Прадѣлючи довѣи чѣсѣ въ томѣи зѣмѣи изъ въ краѣ
такѣи и за границѣю, можѣи изѣмѣннѣи зѣмѣи покла найбѣ-
лѣннѣхъ фасѣнѣхъ, зѣмѣи вымѣннѣхъ мѣсѣхъ илѣннѣхъ, о чѣмъ
сѣмѣи чѣсѣннѣи лѣмѣи зъ признѣннѣхъ бдѣ Вѣдѣ Духовен-
ствѣи и п. Уряднѣхъ бдѣи у мѣнѣи можѣи пождѣи чѣсѣи по-
рѣдѣннѣи.

Поручѣи ся дальнѣишѣмъ наглядѣмъ П. Т. Публичѣи остаѣи
зъ показѣннѣхъ

Северинъ ВалигѢрскій.

Для церквей

КАДИЛО

ЦЕРКОВНѢ

благѣннѣи

поручае

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

пачка 1/4 фунта 50 кр.

Для церквей

Для церквей

Для церквей

Д-ра Лемана помада на лице

(прирѣдѣнѣи антикарѣмъ П. Георгіѣннѣхъ въ Новѣмъ Саѣдѣ)

есть улюбѣннѣмъ артикуломъ тоалѣ-
тѣннѣхъ въ кругу зѣннѣхъ дѣлѣ. Зѣ-
мѣннѣхъ нешѣдѣи усѣмъ ся помада по-
но и въ найкорѣтнѣишѣ чѣсѣи робѣтѣи,
о студѣи (веснѣннѣхъ), зашѣннѣхъ и зѣ-
мѣннѣхъ все то, що илѣннѣхъ и красѣи
шѣпки стѣи на перѣлѣкѣхъ.

Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Графинѣи Н. Естерґазѣи до Гѣлѣнта пише:

Зъ великою прѣмѣннѣишѣи конста-
нту, що Д-ра Лемана помада на
лицѣи есть дѣйствѣи знаменнѣи-
шѣи средствомъ, которѣи сѣмѣи
можѣи кождѣи поручѣи. 3984

Достѣи ихъ можѣи:

у Львовѣи лѣмѣи въ аптѣцѣи пана

П. Мѣлѣннѣхъ.

КальонѢ россійскій

признѣннѣи загѣлѣи за наилучшѣи

поручае найдѣшеннѣи

одинокѣи головнѣи СКЛАДЪ

въ специѣлнѣмъ

МАґАЗИНѢ

выробѣвъ

ГУМОВЫХЪ

Р. КРИММЕРА

у Львовѣи

Готѣи Францѣи сѣи

(Кирѣсѣи, Бѣлѣи.)

Цѣи закупѣи товарѢхъ просѣи поклѣнѣватѣи на нашѣи чѣсѣннѣхъ.

Издѣннѣи и одѣлѣннѣи редакторѣи Мѣнѣи Сѣлѣи.

Дѣлѣи въ саѣр. Чернѣннѣхъ.

Во друкарнѣи мѣ. кн. Жѣнѣннѣхъ, зѣмѣи зѣмѣннѣхъ К. Жѣнѣннѣхъ.

(Далше буде.)

Могъ бы хтось противъ того замѣтити, що школами фаховими підпирася са лише інтенсивній вже промислѣ, але держава не може робити нѣякихъ експериментівъ для сотвореня промислу. Однакыжъ такъ не єсть. На полі металевого и деревного промислу, говарства и ткацтва находять ся зародки бѣзъ даваа переказаного домашнього промислу мѣжъ рускиихъ населеньемъ, котрі заслужують на увагу и вже заинтересували собою вѣстоукѣ шукти. Металевъ виробы руского племена Гудуль въ полудневно-всходной частинѣ краю свѣдчать, що Гудуль має вроджене а навѣть високе розвинене почутье краси, котре бѣзъ старання плеае.

Знаменитый знаток домашнего промысла, Людвик Вербицкий, член управы местного музея промышленного у Ливона, высказал, что эти работы этого рода належать подъявляемъ техники до найстариннѣйшихъ и удержали ся яко характерныя останки старинной minulosti (Голосы: *Дѣлито так!*)

Що до стилю то в виробках металевих. Гуцуляць приходять головню останній стилю знавистішого, хочь находить ся також і мотиви ренесансу. Деякі гуцульські убори для прикрас нагадують на вишиваний Шімавотськ козо Троїй золотй прикраса або на річч найдень в етрурійських гробках. Подібну різноманітність в багатстві мотивів в орнаменті надбудуемо також в виробках гончарських і дерев'яних руского народу а особливо Гуцуляць, в которых можна побачити велику творчу силу и багатство думок.

Вз этих выробах добачу агадний знаток домашняго промыслу незвичайну и вроджену способност руского народу зь огляду на вытворенье богатон и характеристичнон орнаментик и вназю погляд, що тй выробы можуть мати трезалу вартост, якь таковы в се, що они можуть дальше розвивати ся.

П. советника двору д-ръ Эксера находится въ фабрикованныхъ Гугулами фляжкахъ, деревянныхъ подбёботъ въ тапкахъ-жъ фляжками фабрикованными въ Индостанъ и шо-до красы ставить ихъ на ровнѣ съ тапками. Такъ само заслужуютъ на повну увагу членискій зебрѣкъ вышиванъ и ткааннѣ а особливо рѣзны роды килимѣвъ, котры не лишъ въ Гугулащнѣ, але въ цѣлѣй повнѣчно-необѣднѣ части Галичины, въ численннхъ мѣстечкостяхъ поивѣтъ бредѣсого, ебаржеского, окаятского и ышнхъ ырабляють ся въ нонны. Сѣ цѣннѣ ыробѣ руского промыслу подивлялн мнѣвшого ону знатока и любитель штупа на выставѣ, устрѣвоѣ заходами влаетеля болѣшнхъ посылѣстей Володислава Федоровича у Львовѣ. Недѣяно звернувъ свою увагу на сей ыробѣ килимѣвъ, котрый удерживъ ся мѣжъ русскимъ народомъ а кромѣ того ще лишъ въ Скаидѣ наивнъ и на балканьскѣмъ поивѣстрѣ, факельны знатока, д-ръ Рігль, кустѣсъ ц. к. музея для штупа и промыслу, обхавъ цѣлу повнѣчно-необѣдну часть Галичины и розсѣдѣжувавъ ен въ томъ напрямѣ. Нема отже ыякого сумѣву, що тѣ цѣннѣ зарѣды промыслу руского народа заслужуютъ на увагу, ыглядѣ и силну подѣвору въ стороны правительствѣ.

Отже позволю собі для оправдання мого погляду навести дотичний висказ владуна-ного вже знатока штуки Людвіка Вербицького (читає):

„Зъ цѣлости вобрѣтъ, якъ анаходимо при виробѣтъ домашнього руского народу, штука такъ и промовляе до насъ. Тѣ вобрѣтъ, що до насъ такъ вѣжно промовляють и що мають такъ багато характеристичныхъ чертъ, повинни бы якъ образцева мова творчохъ способности народу плевать ся въ найблизьшимъ пізнаньомъ и хоронати ся бѣдъ всякихъ шкоднихъ впливѣвъ. Характеристично, що ся мова мимо неурывныхъ обставинъ и мимо сего, що вроджений народови змысль шукаъ довгий часъ нѣ звѣдѣн, не знаходивъ пѣдиоры, прецѣ не звымыла и що перш, хочъ якъ слабѣ змагавъ, чтобы збудити любовь до своего, такъ здумѣли выискать интересъ загалу для промыслу домашнього и укрьпѣти пересвѣдчѣнъ о живненности сего промыслу въ найдалѣшихъ кругахъ нашего краю. Познано, що въ виробѣтъ домашнього промыслу развивае ся далѣше традиція народнохъ штукъ та що на насъ черезъ промыслъ домашній не лишь самѣ творы штуки, азе и техника виробѣтъ и выгладъ знярядѣвъ переходить.“

Чтобы однако же свой домашний промысел могъ подняться съ и дальше развиться, такъ чтобы въ нѣмъ отразило ся богатѣе жезро въ работу для вѣншихъ и середнихъ верствъ народу въ Галичѣ, потреба конечно, скорѣи и сильнѣе подмощи аб стороны высочайшаго министерства просвѣтъ. Долготъ позволю собѣ до Г. Е. п. министра просвѣтъ, которъ въ послѣднихъ лѣтахъ такъ много приклонности показавъ для сего галузи науки, авернуть ся въ просьбю, чтобы зводилъ свою увагу авернуть такоже на домашний промыселъ межа русскими народами у веходнѣ Галичѣ.

Передо нами было бы пожеланиемъ заложити на коштъ державы факхову школу для выработкиъ металенихъ и державныхъ въ Коломыни або Косовѣ и школу факхову для пилимарства въ Залозцяхъ повѣта брѣдского, або въ Товстому повѣта скалатского. Охота, въ мѣсто руска молодѣжь горше ся до шкѣль промысловыхъ, удаючи ся въ вѣсходнонъ Галичинѣ до Закопаного и прикладючи ся въ негуючиѣ тамъ рѣзбарбѣри шкѣль въ выначачуючиѣ пильностью и таланомъ до науки, може послужити поручкомъ успѣшного ровного мѣстичѣхъ ся охвентуально заложити шкѣль факховыхъ у вѣсходной части краю.

Противъ возможныхъ закладъ финансовъ
натуръ позволю собѣ наконецъ бдѣтельнаго
о гарнизѣ, а въ правдивыхъ реченіяхъ,
умѣщеніяхъ на будищу берлявской деула-
ціи шибельной: „Грошъ вложенъ на школы,
принесетъ вышій проценты“. (Браво !
Браво !)

На 66-й и 67-й заседаниях палаты посетившая вызвала сд. дуже цікава дискусія при посвідці міністерства просвіти "школы народної". Дискусія була в тон причини цікава, що міністеръ Гавчи высказавъ важно слово, одповѣдаючи на жалобы Словѣнцѣвъ въ справѣ недошанування правъ народа словѣньского що до языка выкладкового въ народныхъ школахъ, а именно, що знанье языка итальянскаго въ Австріи есть необходимою конечностію, бо се выходить на користь народѣвъ Австріи.

Дякуючи — на засіданню паяти в п'ятницю — зачала промовою пос. Краєв. Бєсєдникє полємувати вь висказанї єдерикала пос. Колєра, бїтанї промавляв за вменєранїємь стальных огуружних инспекторбєт шєбєльных и жалувалє сє, що вважалї давєш бєдучати убогостє правдєвє релїгїозности вьнутрїшном. Сєй убогостє дасть тїмь полєзнєсьє, що при наудї релїгїї вьздєсь нєлику ватує догматї. Рєвно-жє можна добачати, що алякоголїзмъ бєбєльняє сї и що дїтя из народнихъ шкєлахъ не суть свєбодїй бдї того порока. Що до жалувє пос. Кальтєнегєра, що вь шєолахъ народныхъ за мало бїють, то нє сє можна сказати, що вєсї бї — казанї бєсєдникє — мєнї давє по одному рєнєскому за кождїй разь, аля вь авєстрїєнхъ шкєлахъ бїють по за уза, тагають и побивають дєтєй, то є ставї бї богатымъ чєловєкомъ. Пєдъ конецъ своєй промови розговєрєвє сї пос. Краєв про антїсємітїзмъ, котрый — по-сєго єго тєдїє — повєстав на чєстньхъ мотївахъ, вїснєно вєстї борбѹ протївъ коррупцїї, аля тепєрь вьпродїєвє сї вь борбѹ протївъ расѹ — и завєзавє Нїмцєв до єдностї, бо на Нїмцєв є настєють тїя вєрогї: вїтернєцїональнїй капїталъ звє своєю коррупцїєю. Слєянїє вь-надъ Лєбї, Мєлєдєм и Савє, та єторїонїєтвє парокїхъ єщїєнїєлєд.

Слідуючий бесідаєть, антисеміта пос. Кайзеръ представляє систему науки въ народныхъ школахъ. „Школи народні — говоривъ пос. Кайзеръ — виповняють би повинність свою задку, коли би діти навчилися основно елементарнихъ відомостей, знали добре читати і писати і навчилися думати. Але тепершнє світло напхавъ дітей всімими можливими відомостями зъ історії, науки, природничихъ і т. п. та має такий наслідок, що дитина стугамить і страляє охоту до свого далішого образования.“ Відтакъ зачавъ пос. Кайзеръ пояснювати зъ попереднього бесідникомъ що до характеризацїї антисемітизму і підчасъ того відпредставлявъ Хімедей заповідавъ его, щобъ не відходить відъ предмету, а пос. Кайзеръ переставъ говорити, сконстатувавши, що въ неординарний спосібъ поступає ся зъ стороны президія палати посвідъ супротивъ бесідниківъ зъ поодинокихъ стороницъ.

[illegible]

Якъ власти шиблий въ Кариніа посту-
пають въ петиціяхъ поподознихъ громадь о
словинскій языкъ выкладовый, ній стане ва
приніть шибльна громада св. Яковъ въ Ро-
зентау. [Подноситъ ся крикъ. Штайнвен-
деръ: Се стара исторія! Повше: Але все
нова! Штайнсендеръ: Вже пять разъ разъ
розказувана! Сиритичъ: Се садавана не-
справедливості! Моро: Стара шапка! Дръ
Троніа: Се жорстокобъ!] Пес. Кліуъ роз-
казуе, якъ то громада св. Яковъ бдѣ 1878 р.
стараясь о словинскій языкъ выкладовый въ
своій школь, а поминю того 12 літнього часу
не може добитись свого права. Відгать розпо-
вѣть пос. Кліуъ кбляхъ драстичныхъ фак-
тбъ, н. пр. що нменовано учителя музики въ
люблянскій семінаріи учительскій такого,
що не знає по словински. „Такий то миръ
національний въ краяхъ осеховыхъ Словин-
цями. Намцямъ, що стоять при німцехъ ге-
гомоніи, може подобатсь такий миръ. Але
правительству не може бути рбнородушимъ,
чи въ краяхъ єсть народъ живинний и охочій
до діланя, чи лишъ на половину збгнаний тру-

пы. Сей взаимноуничтоживший мир национальный въ Каринтіи есть для словенскаго населения явнымъ пикиемъ къ явиши супротивъ въ гробѣ. Но они не дадутъ се живцемъ похоронити. Словенскій народъ въ Каринтіи не умретъ, быль лишь спать, аже уже начинае будити ся и рушати ся изъ своего гроба, а цювѣи все-кресне, коли правительство повѣзаетъ, що ево веруемому, несполитично и несправедливо бую, насильно ставляти перешкоды великому и естественному народови въ его духовный раз-вѣтъ.

Міністеръ просвѣты Гаячи оправдываетъ поведеніе шовинныхъ властей въ Крайні въ Каринтіі. «Що-до петицій громадъ о заведеніи словянскаго языка въкладового въ школахъ народныхъ въ Каринтіі, выдана ся — говоривъ міністеръ — мнѣ бы аній планъ уложенный, чтобы дѣлать въ некорысть мирного сожитя обоимъ народностямъ въ томъ краю и племямъ та инія нѣмецкаго языка. А знанію, ядїому, словянскаго и проумѣлаго для всѣхъ образованныхъ людей, се есть знаніе нѣмецкаго языка зачтѣлось въ Австріі до тыхъ конечностей... [Дѣянца начинаютъ оплескивать, на правичи протестъ; а посвобода каже: Се для каждого необходимо! Дръ Ферляичъ: Але не для школы народнои! Свобода: И какъ то выхотѣть изадоронѣ, если знають по нѣмцки! Шулъ е. Мы не потребуемо ватихъ радъ!...] и се повѣнній аргументъ разважнїй политикъ тымъ болѣе, що выисненїе тыхъ жаданъ выйде на добре самому населеню. Гадаю, що въ племяхъ инанію сего словянскаго ядїому есть може одиное средство, чтобы шовинство, которе щоразъ болѣе ровняеся съ національнѣмъ направлїемъ, охоронитъ передъ воизмѣмъ бдокремїемъ, яке мусѣло бы донести до того, що вѣщавїи духовнои работы збавля бы. Рівно-жъ Каринтіа має, що вышї двосныи. Вѣдъ знатокъ каринтскихъ двоснѣхъ годять ся въ тымъ, що для каринтскихъ словянѣвъ знаніе нѣмецкаго языка есть необходимо и въ экономичныхъ взглядахъ. Тѣ, що жадають вышнї орґанїзаціи каринтского шовинства, може самї будуть жалували сего, за чимъ теперь побивають ся. Орґанїзація, яку дѣеи въ томъ край домагають ся, принесла бы не корысть, а тяжку шкodu.

Бесіда міністра Гачча викликала в нас
нать великий несудожий. Іменно Слоніциць
котрий єсть в єлюбѣ Гогенварта, сильно заче-
понились в доматились заріає окликати
єлюбѣ на марду. N. fr. Presse в негачево
радостію констатує вражнєє в значнєє бо-
єдѣ міністра просвіты, бо высказє міністра
„що знаннє імєдѣного языка єсть в Австрії
такое необходимою koniecznością, котру пови-
нєє порозуміти кожний розсуждливий полі-
тикъ“ — єсть якъ-разъ послѣднємъ словомъ
вєрбѣ, котру зъвєца всєа бѣдѣ дванацѣти
лѣтъ. N. fr. Presse констатує, що промовою
міністра Гачча правительство занїмлює свій рѣ-
шучій зворотъ до єлюбнѣ в шо єлюбѣ Гоген-
варта муснє розпачєсь, бо Слоніциць, якъ
взагалѣ полудшеєй Славяно супротивъ заявле-
нє в правительствѣ не можуть належати до
єлюбу, котрий підпорєє таке правительство

Пос. Варятинській обговорював не-
достатки учительств в Галичині. Авальобоготів
в Галичині єсть 64 проценти. Се доказує, що
в Галичині єсть дуже нещодрадий відносина
на поля шкільництва. Недостатки учительств
можна бы варадити основаньми новых семі-
нарій учительскихъ. Именно доконче треба о-
сновати учительску семінарію у востодній Га-
личині зъ викладавми языкомъ рускомъ.
Водтакъ вынававъ пос. Варятинскій конечности
перемѣнити женскій семінарія учительскій въ
Перемѣнити и у Львові на утравнистий, а
чотирокласную школу вправѣ, истянуку при
учительской семінаріі у Львові роздѣлити на
школу вправѣ для хлопцѣи и дѣвчатъ, чтобы
и львовская женская семінарія учительская ма-
ла свою школу вправѣ. Крімъ того домагаемъ
пос. Варятинскій ще подагоджени многихъ
нашихъ бажанъ руского народу на поля шкѣ-
льництва а и въ имени пос. Романчука жадаемъ
новой повной гімназіі у востодній Галичині
въ рускомъ языкомъ викладавми.

Пос. Соколя жалувати ся на принади чеського народу на поли шовалиництва народного. Чеський народъ уважавъ за такого, якого бы не належало до рівноуправленихъ народівъ въ Австрії. Въ Австрії повно теперъ не панувати противъ Славянъ. Навіть високопоставлені особи не суть свободні відъ того антиславизму, якъ се ми тутъ нещодавно чули. Цісму антиславизмови бдано побільшаварді славянську школу. Рівножъ не лишъ зі сєї сторони Литави, але і по тійот видно сю непамять до Славянъ. Въ Угорщині вынароджують славянській дити. Але Славяне не будуть спокійно придивлятися і ждати, доки Мадари не помилчать своєї чортівської роботи. Антиславизмъ показати ся і по тійот сторони Литави, хочъ може не такъ явно, якъ въ Угорщині. Домагають ся бдати школу народну побільшати управу автономію.

По промові ще посла Свѣжого, котрий залунав ся на правді польских и чешскон молодогож школьник в Шлезку — замкнуто дискусію и приступлено до выбору генеральныхъ бесѣдниковъ. Молодо-Чехи и Словѣнцы посілали громадно записатися до голосу, щоби могли vybrати своего генерального бесѣдника. Молодо-Чехи хотѣли vybrати бесѣдникомъ пос. Герольда а Словѣнцы посла Грегорца, котрый зачисляе ся до радикальнѣйшихъ послѣдъ славянскихъ. Одвѣтъ набути на жаданіе гр. Гогенварта агодилися молоддо-Чехи и Словѣнцы на пос. Шувальскотрый зачисляе ся до умѣренѣйшихъ послѣдъ славянскихъ. Дѣвица vybrала бесѣдникомъ за посла Гона въ Карпатѣ, котрый вѣдѣя напористѣе выступатъ противъ словѣнскихъ домаганъ — а противъ мавъ промолвати профессоръ пос. Шувальск.

Генеральный бездельник промазали на 67-омъ заседании въ субботу.

Перший промовити пос. Шугаєв. Зазначає, що буде говорити від імені обидженого чувства національного Слов'янства, котрий почув такий слова бдє правительства, яких не надлягає ся ані не заслуужили. В дискусію надъ шкєльництвомъ народнымъ говорили и антисеміти в клерикалы, але міністеръ Гачъ не уважавъ за потрібне ані словесемъ вгадати про нихъ, лишъ виступавъ противъ домаганъ пос. Ключа, котрий не домагавъ ся нічого наземляного а лишъ пошанованія основнихъ законѣвъ державнихъ. Міністеръ Гачъ высказавъ певні грозибъ, але Слов'янъ тими грозибми и насильними зарядженіями не дадутъ одстрашитися. Міністеръ вгадавъ про якєсь постановленіє агітаціє побєа плану, и я се правіаю, бо мы все будемо агідно и побєа плану поступати въ борбѣ за нашій права, опершись на тѣ конституціи, на котру міністеръ заирєагавъ, але зъ котороу дуже мало можна було добачити у вчерашній бесѣдѣ. [Пос. Грегорєвъ кличе: Треба бы его посадити на лавку обжалованихъ!]

Міністеръ говоривъ про конечну потребу
знанія вѣдѣнаго языка и я згодивъ бы ся на
се у вдвоєно до образованихъ, але що та
квѣстія обходити квѣстію організації карнат-
скихъ шеблѣ народникхъ? Що приде селяни-
новн, котрий має свою хажу десть въ гаубо-
кахъ Альпахъ, зъ того, що почуе въ школі
кілька окружбѣхъ вѣдѣцехъ и чи биъ безъ
того не може истувати? Мы Словѣнцѣ въ
последнѣхъ часахъ ажъ надто були смирні и
міністеръ-президентъ певно не має безон-
ныхъ ночей въ наслідокъ домаганъ Словѣн-
цѣвъ. Не робили мы сего зъ легкимъ серцемъ.
Насампну и вижидують розю, яку ми въ тѣй
падлѣ бѣдгемо, ведемо коштомъ нашої по-
пулярности. Намъ дуже тажко прихо-
дить бороти ся зъ загальною оцінією
котра домагає ся, щоби мы перейшли
въ таборъ молодѣ Чехѣвъ. Мы доси
якоєсь все опиралиъ тому, ажъ ту вчера зъ
міністерскою лавою роздалась така промова,
котра санкціонує тѣ агітаціи, пѣдъ котримъ
стоимемо, и котра виразно каже, що Словѣн-
цѣ не мають чого надѣяти ся бѣдъ те-
чорѣшнього правительства адля сло-
вѣнскихъ послѣдъ нема ишого мѣ-
сця ажъ лишъ на сторонѣ безвзгляд-
нои крайнои оппозиціи. Міністеръ про-
свѣты причинивъ ся до того, що оппозиція стра-
шно амонла ся. Упадкомъ старо-чешскои партіи
зачавъ ся бѣдъ сего нещастного розпоряджѣн-
ня дислокаціонного. Чи сего ще ёму не досить
чи хоче per force мати ще попри молодѣ
Чехѣвъ и молодѣ Словѣнцѣвъ замѣстѣ
умѣрованихъ послѣдъ словѣнскихъ, котрѣ
уже зужили ся въ услугахъ для тѣхъ системъ
и котримъ бѣдъ вчерашнои промовы падить ся
пѣдъ нѣгати? Сирѣмнѣ жаданя пос. Клеуса
вмѣстили заявленіе міністра, а що то буде
если наші наслідники пѣднесуть програ-
му полуднево-славянського прав-
дѣ державного? Мы того ще не зробимо, але
можуть прийти наші наслідники, котрѣ се
поставлять. Не знаю, чи и цѣлий кабинетъ го-
дить ся на таїй поглядѣ міністра просвѣты
але може бути, що треба буде звести борбу
передъ котроу мы не жаждемъ. [Пос. Тіш-
шоръ: Разомъ зъ союзниками!] Мы будемо
такъ поступати, якъ наказує намъ честь на-
родна и надѣю ся, що наші крѣпкіи народи
не загине!

Бесѣдникъ рго, пос. Гоиъ възхваляють
міністра за его оцѣнку бдиосинъ въ Карятинъ,
бо се выйде на користь и удовольствие словѣн-
скаго народа.

По фактичних спростованих деяких посвід, в пр. пос. Кіюна суурити предта-
вления міністрів Гавчмєх паритетних дво-
синь та по промьлх референца пос. Бєра -
принято титул "народне шєблєництв" -
тими самими полєгдєжєво цїлий єтєть мїні-
стерства просєтє.

Ведтакъ зачала ся дискусія надъ статутъ міністерства обороны краю, при чьмъ забирали голосъ члены Патакъ, Свобода, Сальвадорі, Бендель, Дубскій и Поповскій — але перервано дискусію и одложено до сѣдующаго засѣданія палаты послѣдъ, на второкъ.

Земля !

Земляки!

Лиха година настала. Пануючы недуг кладуць шельбу на маладзёх вяснах, не о дзеці бядняка не мае чым згчыцца ся, а подужаеца, ве мае чым бодзвядным занестыся. Та бо я здаровы нудуючы. Дорожня по-разабольша тасе, зь дому ве досылаюць тарчу голедз досудую, а тут треба учыцца ся. Ншш анов мэрзнуць за дла брану достаточной одежы. Сердце болат, бачучы нш недэлю абнш сьвято, як шкеларэ дэфілююць парамы дэцеры. Неадзеж мнэ змншл поры нде нш дэбнш сурдучу, у ншго падэрт зобнш цо палыц ншдо, ншш прнкрыв старон сурдучую дэры на блншой одежы. Будэ нш я таш, цо нужны радэ асодушвалн сл цо выступалы аб шкелы, а другы такы ншступалн... Докы будэ нш-такы фондз, доты помагаю сл, аб фондз нш вычэрпалн сл, не добэр перавышнв прнхдэ, атжэ сьцэ абнш, цо засьнво нашон будучон ннтелнгенцн эмарнш, прнмдэ... Дзятэго удасно ся до рускнх патрыотнчнхх сэрцэ вш поклоннш. Збнрайтэ по лешт на запомогу нашам бэднш школарншам, а прнсмайтэ чым своршэ, абм грэзчб бэдз сабоднш.

Торбѣхъ одинъ рускій патріотъ (мабути священникъ), который не хотѣлъ, чтобы египтяны вымывали, приславъ поставъ простого господарскаго сукна, изъ котораго зробило сукна бѣлыя туники; була то велика помѣчь для наибольшаго потребующихъ одеждъ. Кобы-жь то Господь Богъ и теперь нахвауъ яного патріота, абы подобнымъ даткомъ обдарувавъ нащѣ

Рухъ въ русскихъ товариствахъ.

Станіславівська філія „Прогресу“ розб-
слала своїм членамъ відозву
ось-такого змісту:

Всеповажный Добродню!

Поновибраний виділяв філії товариства „Проста” в Станіславові задумався, влучи-
в у установи нового статута того ж то-
варства, як один з сторони піднести проєкційний
рух в Станіславові, агроадмуніація лю-
дей бажають проєкції в сільній агіація
проєкцій с. а. читальні в держачі тамт б-
чачи, як другія же сторони уживати пооди-
ноків статутів означених способів в
цїлі подлучення економічного стану нашого
селянства в мало-міщанства.

Сего не може выдѣлѣ спонимати безъ по-
мочи свѣдѣній, энергичныхъ, просвѣтъ спря-
вляющихъ, въ своихъ сторонахъ вильмовыхъ и об-
становкахъ мѣсцевъ знающихъ особъ Станіславов-
щины. Дятого жъ знаючи Вашу прихильность
до просвѣтъ народовъ, Вашу вильмовость и
знанье просвѣтъныхъ и спонимочныхъ односнѣ
Вашою мѣсцевостя, запрошумо Васъ лично на
два дѣдныі нашон ефіліа, котрі будуть
имати урешенихъ презентіахъ для 22 н. ст. жно-
копада (въ недѣлю по св. Михайлѣ) с. р. въ
комнатахъ ефіліа „Просвѣтъ“ въ Станіславовѣ
ул. Соборского ч. 54 о 2 бѣ годичъ пополудни,
по дѣдую котрыхъ порадимо ся спѣль-
но надѣ спосебамъ, якъ бы бодай де-
ний точей нового статута въ до-
брыхъ успѣхахъ въ поодиножнѣхъ
мѣсцевостяхъ ввѣсти въ житѣе.

Заразомъ просимо заинтересувати най-
большій кругъ громадицъ, наклонити ихъ и
взяти въ себю до Станіславава.

Просвѣта и спользна праца — се подва-
тина нашего народного жия.

Въ имени выдѣлу філін тов. „Просвѣты“
зъ Станіславонѣ — *Ив. Порайко*, голова; *Ом.
Абрисовскій*, секретарь.

Перший загальний збори ново-заявленого товариства „Черемський Воляк“ відбувся 13. д. ст. падоліста с. р. при участі 24 членів товариства.

Іменем комітету виконавчого промови до зборянців (міжє котрыми були і жєвцяны) д-ръ Тєсєлє Кормєшє. Вь довжї промовї предстваняв блж истєричєсє значєнє музикы, а головнє руско-народнє музикє и прєсє, тє вєзвєлє нє потрєбує оргєнизєцїє того цїлєву, подєлючїє зє прїмєрє „Дьєбєсєкє Бєнє“, котрый вє короткємє чєсє тємє вєдєнє сл.

Обселя приступлено до порядку денного. Головою збору вибрано п. Григ. Цеглинського, а за секретаря покликав о. Кодратського. При виборі до виділь товариства увійшли п. о. М. Копка, К. Черлуковичевич, Д. Чебаский, д-р Т. Кормось, о. В. Ярема, В. Гараштан, пані Софія Цеглинська і панна Ольга Ціпановська, а яко заступники п. о. Д. Кудасько і Д. Кузьма. Головою товариства вибрано через аклямацію д-ра Т. Кормось, за заступником голову панну Ольгу Ціпановську, а за секретаря п. о. М. Копка а що заступником К. Черлуковичевича. Виділь ухвалила вибирати п. Софію Цеглинську касиркою, а п. Ярему секретарем а п. Гараштана бібліотекарем.

Зборы закінчивъ п. Цеглинскій промовою, въ котрій бажавъ новому товариству щастливого розвитку.

Підчас зборів виступав п. Д. Шехович на невластивість постанови статуту, ідея яких члени спілчати не мають права голосування і вибору на загальних зборах. На с. д-р Кормись обдвів їх писемні комісії редакційної, що статут уложено зверхнім членом до статутів „Львівського Вісника“ „Лютя“ — однак если таа постанова пожежє непрактично, легко буде статут змінити.

На разѣѣ вписало ся до товариства 48 чле- с
нѣвъ, а есть надѣѣ, що число членѣвъ въ ко- 0
торѣмъ частѣ подаетъ ся. Прѣбы хорѣ обду- п
ють ся що пятницѣ о годинахъ 6-ѣй вѣчеромъ. и

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ

Польскій клуб оголошує наступний мовимікати: При кінці вчашнього засідання польського клубу дня 15 падохіста голова Яворскій забрав голос і повідомив клуб, що парламентарна комісія польського клубу зараз по появленню вчашнього видання суботного дневника Wiener Tagblatt казала адоментувати оголошене ним доведення о ахвасті авдіенції голови у Гро Величества. Зь погляду на замітку помилкову аз вчашнім рівнішнім видання Wiener Tagblatt, що редакція на запитання аз дуже авторитетнои стороны була бы готовоу близше означити жерело, аз которого дневникъ доставя Яворскій доведення, голова клубу Яворскій заявив, що він, показав его обовязкомъ передовсім в дбати о честь клубу, уважая сею замітку за документъ; длитого уважая основні обовязкомъ аз тоді справив робота доклады извне ad finem. Клубъ одностогосно агодуе ся на заявленіе голови и приймае си до відомости.

Клябъ консервативствъ бдбувъ
въ понедѣлюкъ довге засѣданьѣ, въ котромъ
обговорено парламентаріе положеніе. Гра-
фовъ Гогеншвартовъ и чешскіе посланъ вели-
чїи посѣлости удаю сѣ шось троха утихоми-
рїти Словацкѣвъ, котрї въ насѣдѣюхъ бесѣдѣ
мїністра просвѣты барона Гавча сильно звору-
шїлись. Клябъ згодївъ сѣ на зааву солїдар-
ности, потру небанкомъ огласовѣ сѣ при-
людно.

Старо-чеські дневники оголосили слѣдую- і в
цій комунікати: Мужі довірялі чеських по- люс

своём национальном сторонничестве
вели свои парады в субботу 14 ноября
далее в тенерифских сиренах политиче-
ских и уважали окликали всех своих
на выборы на неделю для 29 ноября.

Емиграція Магометанъ въ Боснію, котра доси відбулася ся въ дуже малыхъ партіяхъ, дала нагоду турецькому поволю въ Бѣлградѣ, чтобы бѣгъ пересѣвъ въ тѣхъ справѣхъ сдѣлалося. Оанъ именито до себе закликавъ колько-то емігрантовъ и переселювавъ ихъ, бо въ причины ихъ еміграціи розширила ся гадка, будто австрійска адміністрація въ Босніи є несправедливою. За того переселуханъ бувъ такий результатъ, що они алавили, що не мали ніякихъ причинъ до еміграціи а до опущенія краю намовили ихъ агента, котрі обіщали їмъодному бѣгъ сукхана. Турецкій посолъ одъѣхавъ ся до свого правительства що до сего, и въ ему постулати противъ емігрантовъ. Навѣст, котрый бѣгъ доставъ бѣгъ своего правительства в такий, чтобы бѣгъ по своимъ силамъ старавъ ся спинити еміграцію и відмовивъ емігрантамъ всякою помощи. Сей патавъ ясно подає таку причину, що тутъ розходиться ся о відважнихъ елементахъ. Ихъ же на власну шкоду виводять въ рідномъ землі та они не мають причинъ відосити жалъ на австрійську адміністрацію а ихъ побогмою маля бы знавше неспризнаного выступленія противъ Австро-Горцины. Одъ того наказу турецкій посолъ дпиралъ бѣгъ себе вѣхъ емігрантовъ, що приѣзжать до Бѣлграду, обдмалая имъ всякою бѣдою а дає имъ таку раду, чтобы они верали до своихъ батьківщинъ. Сербскій комітетъ, котрый сподѣвавъ ся, що Россія буде мати причину до выступленія супротивъ дальшою адміністраціи Босни и Герцеговины черезъ Австрію, бачить по лихбѣхъ усилху свои вѣщанія, що аго надѣвъ не сповнились. И дальше находитъ ся бѣгъ въ великомъ клонотѣ ще вальше того, що нема у него средствъ, чтобы выдѣланихъ зъ окупованыхъ краевъ навады послати до ихъ батьківщинъ. За Босни вѣдано наватъ одного дериша и сей сконстатувавъ, що Порта для сєхъ справъ не хоче ніго зробиати. Такожъ сербскій комітетъ теперь стараєть ся зкрити своє пораженье и въ бѣгъ цѣли его секретаре Нікола Симичъ вивалъ писмо до своихъ приятельвъ въ Боснію, а котрымъ ихъ просить, чтобы они здержали еміграцію, бо зима зближає ся а Порта не хоче ніякого зробиати для боснійскихъ емігрантовъ и то въ політичныхъ причинахъ. Такожъ є можна поддержати еміграцію вѣжъ dlatego, розвѣстъ земля емігрантовъ може перейти въ чужій руки. Такимъ способомъ сербскому комітету не вдало ся зтягнути Туреччину до своихъ нитрѣхъ.

На подозреленя, якъ президентъ французской республики Карво вызвалъ при нагодѣ латеканскаго сребного вѣсла царскаго въ Крыму, царь Александръ III бдѣлъ въ виду юлюю телеграммоу адресованую до президента французской республики: "Пане президентъ! Приимать бѣдъ мене и съдъ царѣцъ подану Вашъ мѣлѣ трауляція и за то, что Вы прино бажаете щастя мени и моей державѣ." Зъ растагнѣнополѣ на торжество сребного вѣсла - выѣзжая до Крыму російскій амбасадоръ ъзвѣдоуѣ. Овъ проснѣвъ султана о аудіенцію и мѣлѣ розпрошѣе еѣ передъ своимъ выѣздомъ. При концѣ же сего таждѣя султанъ изъ своей стороны вышлѣ до Ливадіѣ мабутъ особбѣе солдате, правдоподобно Шахир-пашу або гада-пашу въ однихъ высочайшихъ дворцовыхъ стоѣнникомъ и кобѣлѣкомъ офицерами. Органъ російскаго министерства справъ заграничныхъ дѣлъ въ кореспонденціѣ изъ Петербурга доноуѣ, что оппозиціѣ французскихъ радикаловъ отѣвъ правительства въ парижскомъ парламентѣ не мѣло дѣтнунула цѣря. Наслѣдкомъ же оппозиціѣ закинула помы по ставляти въ империалію - тѣмъ способомъ становящю французскаго кабинету зновѣ скрѣпилось.

Після телеграми, що надійшла з Мо
абу до лондонських діячів, наші там
крити широко розгалужений заговор
літчий. Минулої тиждня, як роз
дує донос, арештовано там 80 осіб а
ж ними дворян і писателів та людей
пожилих із середнього стану. Их обвиня
ють у участі в тайному товаристві, котре
ло на меті, осунути політичну пар
тію, котра би розвинула агітацію за присер
пеш зборів територіальних із заступ
ством всіх класів суспільности. Такі збори
бували за панованні перших царів і зви
салися «земським собором».

Королю Милану армян ся аз всѣхъ
ихъ правъ въ Сербіи законныхъ и конста-
нтныхъ ему заповрученныхъ. До того наклонна
сербскій совѣтникъ державный д-ръ До-
буша, который въ той цѣли выдѣнъ до Паржа-
яку же цѣну Миланъ рѣшилъ съ на той по-
ложь, се ще не извѣстно, але въ кождомъ ра-
спрѣсѣ муслаа бути дуже сильною, бо та-
ка, въ котрыхъ королю Милану армян ся,
и дуже великій. Дѣйстви въ остальныхъ час-
техъ говорили въ Бѣлградѣ, що въ скупшти-
нѣ готовили ся сильна акція супротивъ Ми-
лана и навѣтъ ронцаувала, що Гарамайни-
е поставити внесенные, чтобы Милана про-
гнати. Коли до того и познѣка даю-миліонова
банкомъ камою волжскимъ рѣбила ся,
и азъ очевидно теперь потребуе много гро-
шъ, бо житье его въ Парижѣ а дуже дороге.

Супротив всіх надій політика в Румунії запергає за протиня потрібному союзу. В її міністерській криниці побідити не вблагає Вернеску и пбсая его предло-
женіа покланяно до кабинету Верісцаана и Вла-
дербурга. Се суть зявстай мужи и прихмбрюж-
аємберги, що передь роками новостям не
знавалі своїх анти-династичних поглядів
знавалі нещастям то, що Румунія нахи-
сає до потрібного союзу. Щоби признати,

ние значительное мое реконструкция кабинету в
укарешил и який в пастрой в Румунія, до
буде звернути увагу на те, що аж те
архивники починають обговорювати тогати
оголошений в Верліні іменемъя цесаремъ
коротко въ Кародемъ, котрый мавъ сказати,
до кажде велику вагу на призна въ бдоснии
въ Нмеччини. Се несподіване поршване мі-
стерокон кривъ вийшло в того, що пер-
сони мѣжъ консерватистами а юнімістами
овбили ся.

Въ Бразиліи домашня борба не лише неава, але дальше розвиває ся і обіймає вже разъ бльшій обсягъ краю та при тьмъ незвичайно заостроє ся. Але звста, що припадає о самій борбѣ, суть вже надто тенденційні або несправедливі, такъ що образъ цго руху буде мижна собі представити ажъ якъ акцію цѣлої борби. Початокъ недовдоволення поставъ зъ того, що фінансова господарня въ Бразиліи була дуже ледата і грозила зникнути ажъ продукційні сили. На тѣхъ тогдѣ мавъ розбѣ ся республіка заснована диктаторомъ Фонсекою. Прийнята звста, що будъ "бразилійськихъ сполученихъ державъ" зачинають риватись поодиножъ провинція, а именню дѣше мали оголошити свою незалежність: провинція Ріо Гранде до Суль і провинція Парна, до нихъ мавъ небавомъ прилучатъ ся ще три провинція Багіа. Відорванн першихъ двохъ зъ мейомъ ваги, позаякъ они мають мноту бльшихъ язъ міліонъ мешканцівъ. Головно починали ся до сего дѣрвання колоніи індіанцѣ, котрѣ въ першихъ двохъ провинціяхъ мали великій простори. Ихъ несправдъ до цублики походять зъ того, що они бдѣ часу пожежн республіки и прогнанн цѣсаря ивъ Педра, терпѣвъ мнотг гонєня за дѣлю ивъ національности. Республіканцѣ звсѣгдажъ нестерпѣливо односили до нашихъ надѣвъ. По заложєню республіки повстало особно стороничне названн "пяти містами", пона вѣдали окликъ "Бразиліа для Бразилійцѣхъ" и сѣльно виступили супротивъ осѣдающъ Бразиліи европейськихъ емігрантѣвъ. Въ тѣхъ борбъ домашній буде рѣшати се, чи до двохъ переднихъ провинцій прилучать ся ще провинція Багіа, чи нѣ. Си третя провинція чинить майже два міліони и если би она побѣдила буть, тогдѣ положєнн диктатора було дуже небезпечн. Въ трохъ мѣстахъ провинція Ріо Гранде до Суль, котра перша підляла прапоръ бунту, войско стоїть за тогожъ иступлю до ворогѣвъ правительства а супротивъ тыхъ мѣсть диктаторъ генераль Фонсека вѣдѣвъ свою бдѣжн войска. Позаякъ мнотг республікань городомъ Ріо-де-Жанейро а Ріо Гранде нема ще збудованон звѣзничнй то треба до войско перевозити моремъ. Чи правительству удатъ ся буть прадуманъ, то не ясею дуже певно, бо войско въ Бразиліи не мѣсть бльшихъ якъ 28 000 тысячъ на 14 мильовѣ мешканцівъ. Коли би все войско три до сторону диктатора Фонсеки, то ледва нимъ удало би ся побѣдити буть въ двохъ провинціяхъ, если би повстанцѣ борбу вели ивно. Впрочѣмъ ще доси я того не знати певно, якъ сами мають повстанцѣ, позаякъ иморомъ бразилійскій поплъ у Відан не яче въ тыхъ испоконяхъ ивчого великого чєня, що въ нго батькобдѣвъ пануа звѣдѣ судобѣй.

НОВИНКИ.

Въ мѣстѣ Городеку — ятъ мы вже агадували
основу сѣ читальни мѣщанска. Ятъ намъ съ
родка пише адвокатъ д-ръ Лонгинъ Озарко-
вичъ, починъ за основанъ читальни найновѣе въ
сѣхъ мѣщанъ городецкихъ, котры ятъ нечутно
себѣ читальни смѣй заходять сѣ въ сирѣхъ
снани еи, а до д-ра Л. Озарковича удалъ сѣ,
а бунъ имѣ помѣчанъ при полагденно
нымъ формальностей. Другѣ допосудатель
е доносѣтъ намъ, що при являзюу читальни
дѣтъ сѣ наибѣльше чѣ. мѣщане: Качмарскѣй,
дѣ, Муралицѣ и Столярчикъ.

Брутальный поступок радикального князя из „Анненкиевых братьев“, — котора, чтобы иметь большинство товарищей, выкалывала вытатуировку чужого товарища, — брѣхъ принятый въ члены товарищества, выкалывание у людей честныхъ людей у Лаврова великое злое. Показуя он, что такъ князя, да сполна въ, не ажижикъ передъ тѣми, хочъ-бы и горюхъ, утѣшительными способами Неблагородный поступокъ князя изурядитъ товарищамъ-академикомъ, — самъ народности, лишь бдиливныхъ въ, — въ поросѣдочке, да въ великой способѣ додуманъ оидеитво тѣмъ частный русскимъ молодому, — котора словами выдае себя за предостановку, — всесильныхъ поступковъ идей, — „воодушевляю и пересѣдочка“, а въ практичнѣмъ, — дѣлаю може послужитъ за изорѣдъ пѣвнми сатрапизм... Жаль, великой жаль, что ону для практичного дѣлостановленія своихъ „вѣрныхъ“ идей такъ князя обобраза себя, — „Анненкиевыхъ братьевъ“, которъ брѣхъ своего заслоняетъ Дружній Ляхъ, — до остатного часу не такого „поступку“, какъ отъ теперь про-

3а снатиенсгс пишуть намъ: Дня 15 с. м. въ
буѣлоу оа посннчнне бужнну шкѣлнго
дѣлѣ, повѣта снатиенсгсго, при участн
мносолнз, нѣколыхъ пп. узнтелнхъ, п. Осн
днра въ Тухова п. Потпоронсго поессора
лн. Водпарн довершнхъ о. Юлнз Пр
ннцнпн, парохъ мѣсценнхъ въ красною про
дѣлнше на мѣстѣ новон шкѣлы отѣла
а, ате клѣ передъ колымакоу рокамъ цѣла мнѣ
да прннлѣ тѣзрѣстѣ, нѣхрнстн муслн у
нн въ корннхъ п бужннхъ стѣлѣ порѣж
ннхъ доверѣа тогѣднго року заходѣмъ о.
ровсго, о. Преснурннцнго п нѣколыхъ чест
солнзъ удалѣ оа той бужннокъ купнтн п
нннтн на красну шкѣлу.

Въ Мосѣвѣ п Кутахъ пашеу страшна нѣз
Въ Кутахъ — лѣа нннѣ, оѣа полѣва на

ное — на 8 000 населения ложится 7 000 хат. Навить исл, каты и худоба хоронуть на слабости. Динари кажут, что причина сла-
га есть питья воды из Черемоша.

На празнику в Рамис величій посварили сь
дочку Веprюк в Ізворова в Петро Синашко.
Дочка сварила Сімашко кинула Веprюка на
під, прикидавав недалеко століть сестри-
н і вказуючи на Веprюка клинува: „Ану
щоб, дайте ему гарту“¹² Хлопці їм присо-
удили та їм зачали доплати Веprюка до ви-
гнанн з него внутрянкості такт, що до добм
орі.

— Самоубійства. Зя Героджа доносили, пам'ять Гримальо Боредіє, рекрута 89-го піхотного, зустріли в дні 16 с. м. о годині зчорноч. Набій до карабіну витягнути з рота свого старого товариша Андрія ропа. Причина самоубійства така: Вь році 0 засекретовано его яко рекламента до роти доповнило, бдохуну збави надати и повн на урлоуп. Вояк зарваз и оженив Гиммалою сего року на весні комісія асе-ковна узнала его молодшого брата способним зраці, на хбй побідати Гримальо отрати-во рекламція и его покликано до чинної кбй на три роки. Мурбиз покинути госпо-тво, жбнку и дитину, и освядило вь туги ривати собі житье. — Вь Ярославі добрав собі вь вьстрблоти зь революнеру офіцязь арти-и, Мих. Вахера. — У Любев зустріли инушою почі Стан. Штрайт, дітарій про-торій скарбу. Причиною самоубійства ма-ла пригода любовна.

Против напавших на стѣнахъ помертвыхъ тѣлъ, которыхъ неизмѣрно много явилось въ по-
мѣстныхъ домахъ на рогахъ львовскихъ улицъ,
губернаторъ посылалъ часовыхъ и повѣлывалъ магистрату,
да повелитъ напавшимъ тѣмъ картинѣмъ лише на
дѣлахъ та крестовыхъ. Справкою сего займался са-
мъ градоначальникъ. Львовъ и все радий погасилъ са-
мо, что значилъ хлѣбная клинсыдѣхъ на воѣхъ
дѣлахъ треба закнупити. Въ тѣхъ цѣляхъ магистрату
повѣлывалъ предпринимать похороны, чтобы хлѣ-
бныхъ помертвыхъ картинѣмъ лише на церквахъ та по-
хоронити.

Розбійничі напади. На залізничній станції Банат в Сербії напали вчоромі чотири розбійники на чолі з Олександром Броніаши, який оголошував програбування підручну касу. Живитимого начальника, що був наочним свідком страшної сцени, не робила ніякої праці. Забувшись касу утікати в гробницю. — Зі зміни знову доноситься, що в Ясках шайка пішла, аложена із двох вояків, двох рідів і трьох хлопців, допустила се після часами кількох розбійничих нападів і тих, котрих жертвою упала в самій передній місті вдова, Олена Богач, разом з дітьми своїми і одна жидівка, мешканка постома. Вкрити розбійничий доповідь о свідченнях, у котрого забрали були одну сторянку і один дукат. Священник який собі знає, зроблений на дукат і ноту транковес, подає се поліції до всти, котрий удає ся прихопити воєка, який гроші в одній шинку. Воєка признає злочину і видає своїх товаришів.

Вино из бурьяна. Деогилаторы Кубайбальца
Нибекс выпайбаше способе фабрикавал в
куркуновы бурьяны, что своныя ланкшом
мошые вина испанскыя и въ омаку имъ до-
воля. До проциняция побрѣе се вино довшого
иде вино из винограду, на те же бутъ ду-
мачные и лѣтотоме алыкоголю не уступае во-
нѣшнимъ винамъ.

Новое банкротство в Берлине. Банкир Едв. из Шарлоттенбурга поведомил полицию, alleging у него депозитов отстранив 400.000 марок. В той сумм ипотек ся 100 марок, заложных на сирот и 20.000 в фондс церковных. Банкротство Ма-кують соби рогатными житием банкира, вы слагают до 600.000 марок. Банкира ошано.

Дарованъ вѣсти. Цѣсарь дарованъ громадѣ Те-
цѣ въ повѣтѣ станиславовскѣмъ 50 пр. нѣд-
ѣ на будову церкви.

ВѢСТИ ЗЪ АЕЛ. ЛЬВѢВСКОН.

На конкурсъ за речницемъ до 5 в. ст.
1892 разписана парохіи Фирлейска дек.
того.

Въ пропозицію на парохію Волю голо-
принятій оо.: 1. Евг. Павлушинъ, 2.
Богачевскій и 3. Мих. Федосовъ.

каноничну інституцію на парохію Гонт-
ержавъ о. Ник. Курбасъ въ Гонтѣва.

Служба въ Комендантскій одержанъ
ментій Саямаръ сотрудникъ въ Сивилгъ.

Изъ обща пресвитеріалнаго принаго кромѣ
кло наведенныхъ: Іос. Зацерковный, Юл.
скій и Евст. Ходинъ.

СВЯТАГО ПРАВОСЛАВНАГО ЦРКВИ.

Посмертный — $\ddagger$ — оповѣстки.

имені Шаярвані, бувший народный черевъ 37
интелъ, упокойня оя 3 с. м. въ Хоростко-
37 роуѣ жити. Покойный бувъ учителемъ
завоуи, Гусатиѣ, Хоростковѣ и въ Вѣлоѣ.
ему память!

1940

вания, перенесены, конкурсы и пр.
имения. Царь именовать д-ра Кар.
ского званием профессором химии и
т. Штрапа изданным профессором
одному, обоим на университет краевоско-
скими повестными именами: Леоп. Керг-
шту, Викт. Лучаковский для Обертина,
ачальский для Теребеня, Кар. Подляс-
Барел, Мих. Любович для Збаржа,
андровский для Мостиски. — Министер-
ство назначивать главным податочным
и Корн. Цареве и Емилула Симона

контрольорів головного уряду податкового и дальнє податковий поборникъ Виктора Розенфельда, Раймунда Сенсцего, Антона Галушчу, Степана Дуготца, Ивана Мединского и Ивана Пляшовского.

— **Перевисена.** Міністеръ судобництва перевис судобствъ повитовыхъ: Томъ Гомеколя въ Мостиско до Добромилля, Генр. Янишевского въ Варшаву до Будапешта, Алоиса Брауна въ Надбрюно до Староп Сопи, Тита Залчибского въ Будапешта до Галича, Іос. Намеца въ Скалату до Надбрюно и Ол. Менциньского въ Староп Сопи до Яворова.

— **Конкурсы.** Адміністрація домохъ въ Надбрюно розписує конкурсы въ речницѣхъ до 15 н. ст. грудня 1891 на ильняхъ посады провозничихъ лѣвничихъ въ скарбовыхъ мѣстностяхъ надбрюно ильничихъ. Подана вносити належить на руки доточного старосты до адміністрації домохъ въ Надбрюно.

— **Окружна рада школьна въ Терабоніи** розписує конкурсы въ речницѣхъ до 20 н. ст. грудня на посады учителей 1) при школахъ етатовыхъ: въ Маминскахъ, Остроничу, Плябандіи и Скоморони; 2) при школахъ етатовыхъ: въ Боричевіи, Брикуніи, Гумискахъ, Маловіи, Налужіи, Сабодіи, Струдовіи, Тичиніи, Поніи, Залавіи и Зубовіи; 3) на посады двохъ учителей при 5-класовій школѣ жовтоскопій въ Терабоніи и 4) на посады молодшихъ учителей при 2-класовій школѣ въ Яновіи и Кобыловкахъ.

— **Окружна рада школьна въ Городку** розписує конкурсы на посады: 1) особногъ учителя релігій греко-лат. при 4-класовій школѣ мужской въ Городку въ рѣчно платно 600 зр., 10% додаткомъ на мешканье и право до 5-класовій додаткомъ по 50 зр.; 2) на посады учителей: а) при школахъ етатовыхъ: въ Добротанахъ, Ленискахъ, Доиніи, Милчачахъ; б) при школахъ етатовыхъ: въ Бартатіи, Каменибродіи, Дѣлнєвичкахъ, Угерцяхъ, Невабитовкахъ, Воли добротанскихъ, Волчугахъ и Зашкеникахъ. Подана вносити треба пайдалнше до жѣнці падолиста о. р. — При намістницѣхъ у Львовіи опорожненыхъ есть нѣльа посады новыхъ. Речницѣ до вношеня поданъ назначенный до 20 н. ст. грудня.

— **Блаженніи.** Старшій совѣтникъ скарбу и начальникъ етатової дирекції повитової въ Коломиіи Максиміянъ Людвигъ при переходѣ въ станъ сунчанку одержавъ ордеръ зельзичи корони III класу.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣднѣ 18 падолиста. Вчера гр. Таефе бул у цѣсари на аудіенціи въ справѣ биржевой подѣ. Заразъ по аудіенціи одбула ся парада міністрѣхъ. Кажуть, що соймы будуть скликані ажъ въ мѣсяці цвѣтнѣ.

Парижъ 18 падолиста. Фракція радикальна подѣ проводомъ Клемансо зачинає отверто выступати противъ приязни зъ Россією. Статья Nord-a, въ котрій сказано, що Россія хоче, чтобы тепершій кабинетъ удержавъ ся, выкликала недоволеніе. Дисциплина той фракції подноситъ закиды, що Россія тыль хоче мѣшати ся у внутрѣшній справы Франціи.

Берлинъ 18 падолиста. Парламентъ начавъ нарады. На порядку стоить просекъ противъ невольничества. Зъ причины великихъ домагай въ бюджетъ и проектованіи позички 150 миліонѣхъ цѣла праса жадає одъ Капріво, чтобы ясно представити вѣщину ситуацію.

Римъ 18 падолиста. Конгрессъ мира замкнено по оголошенію, що будучій зѣздъ одбуде ся въ Берли. Принято постанову, чтобы старити ся о заведеніи мѣжнародного суду мирового и чтобы правительства предлагали ему всѣ спорныя справы.

Константинополь 18 падолиста. На честь великого везира австрійскій амбасадоръ бар. Калисе давъ балетный обѣдъ.

Надѣслане.

Адвокатъ красивый въ Стрию
Д-ръ Евгений Олесницкій

перенѣвъ свою канцелярію до дому п. Вильчинского при улицѣ мѣжъ ул. Третього Мая а ринкомъ напротивъ каменіи Турка.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ!
ОКУЛИСТЪ И ОПЕРАТОРЪ
Д-ръ Д. Меллеръ
одинуа бѣтъ 9—12 и бѣтъ 3—5 години
ул. Ягайлоньска ч. 13. П. нов.

Цѣна зѣбѣи и другихъ продуктохъ.

17. н. ст. падолиста 1891.

Львовъ: Пшеница 10.65 до 11.40, жито 9.30 до 10.—, ячмѣль 6.58 до 8.—, овесъ 7.— до 7.50, горохъ 6.25 до 10.—, вики — до —, рѣпакъ 13.— до 13.50, льнянка — до —, конюшина червона 40.— до 46.—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль бѣлъ 55.— до 60.—, зр. за 56 килѣ въ Львовіи, оконята за 10.000 латрѣхъ 19.70 до 20.50 зр.

Тернополь: Пшеница 10.50 до 11.30, жито 9.— до 9.70, ячмѣль 6.50 до 7.50, овесъ 6.80 до 7.25, горохъ 6.25 до 9.—, вики — до —, рѣпакъ 13.— до 13.50, льнянка — до —, конюшина червона 45.— до 55.—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Подолячича: Пшеница 10.50 до 11.50, жито 9.— до 9.85, ячмѣль 6.40 до 7.50, овесъ — до —, горохъ 6.25 до 10.—, вики — до —, рѣпакъ 13.— до 13.25, льнянка — до —, конюшина червона 45.— до 55.—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 10.75 до 11.50, жито 9.30 до 10.—, ячмѣль 6.75 до 8.—, овесъ 7.— до 7.50, горохъ 6.50 до 10.—, вики — до —, рѣпакъ 13.25 до 13.75, льнянка — до —, конюшина червона 45.— до 55.—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, тютюна — до —.

Портретъ епископа д-ра Юліана Пелета

послѣ оригиналу Вел. Чеховича

въ геліогравіи рендукціи въ розмірахъ 48/64 цнт.

по цѣнѣ 3 зр. (лишь въ пересылку.)

Можно набутти черезъ редакцію „Дѣла“.

Поезды зельзичи

послѣ часу такъ званого „середно европейского“ бѣтъ 1-го жовтня 1891.

Вѣдхидь зѣ Львова.

Въ напрямѣ до Стрыи: 5.50 рано. Поездъ особ. до Стрыи, Хирова, Нового-Санча, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіславова и Гусатина. — 10.14 пелѣдъ полуднѣхъ. Поездъ особый до Стрыи, Хирова, Сухов, и Станіславова. — 7.48 въ вечерѣ. Поездъ особый до Стрыи, Лавочного, Мункача, Будапешту, Хирова, Сухов, Станіславова и Гусатина.

Въ напрямѣ до Черновѣцъ: 4.48 рано. Поездъ особый до Станіславова и Коломиѣ. — 8.40 рано. Поездъ пошійный до Станіславова, Черновѣцъ, Ясѣя, Букарешту и Гусатина. — 3.54 по полудни. Поездъ особый до Станіславова, Черновѣцъ, Ясѣя и Букарешту. — 9.48 въ вечерѣ. Поездъ особый до Станіславова, Черновѣцъ, Сучавы и Гусатина.

Въ напрямѣ до Бѣлицы: 8.49 рано. Поездъ мѣшаний до Бѣлицы и Сокаля. — 6.49 по полудни. Поездъ мѣшаний до Рава руской.

Приходять до Львова.

Въ напрямѣ до Стрыи: 8.31 рано. Поездъ особый въ Сухов, Хирова, Станіславова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыи. — 3.10 по полуд. Поездъ особый въ Сухов, Хирова, Гусатина, Станіславова и Стрыи. — 11.12 въ ночи. Поездъ особый въ Нового-Санча, Хирова, Гусатина, Станіславова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыи.

Въ напрямѣ въ Черновѣцъ: 6.17 рано. Поездъ особый въ Сучавы, Черновѣцъ, и Станіславова. — 1.21 по полудни. Поездъ особый въ Букарешту, Ясѣя, Черновѣцъ, Станіславова. — 7.33 въ вечерѣ. Поездъ пошійный въ Букарешту, Ясѣя, Черновѣцъ, Станіславова и Гусатина. — 11.23 въ ночи. Поездъ особый въ Коломиѣ, Станіславова и Гусатина.

Въ напрямѣ въ Бѣлицы: 7.50 рано. Поездъ мѣшаний въ Рава руская. — 3.45 по полудни. Поездъ мѣшаний въ Сокаля и Бѣлицы.

Лѣтній розкладъ вѣдъ на шляхахъ вѣдхидь державныхъ въ Галичинѣ дѣтати можна на кождой станціи по цѣнѣ 6 зр. за прикрѣпленіи, — а книжечки въ форматѣ книжечекъ по 5 зр. за штуку.

Коли годанникъ часу середно-европейского показуе годину 12-ту, то показуе годинникъ: въ Черновѣцѣхъ 12.45, въ Подолячичахъ 12.44, въ Сучавѣ 12.44, у Львовіи 12.55, въ Будапештѣ 12.16, въ Вѣднѣ 12.06, въ Празѣ 11.53.

Писарь, Руинъ

въ красныхъ и скорыхъ писемъ обзаконченны въ мануальномъ адвокатско и судовомъ, гдѣе зарѣзъ умѣнны въ канцеляріи адвоката, Руинъ або Полина, также въ актомъ-небудъ судѣ або урядѣ. АДРЕСА: Петро Джусъ въ Тернополіи.

Въ кождой русской хатѣ

повинна знаходити ся знаменита

книжечка

И. БАНТОВОГО

УКРАИНИСТВО

на литературныхъ позавѣхъ

въ Москвитинѣ.

[Передрукъ зъ „Дѣла“]

Цѣна 50 зр. зъ пересылкою

55 зр. Набутти можна въ редакціи „Дѣла“.

РУ.

наличны, товокой, серичы, сѣпаний досей, папѣтаны и шкѣрній штаны, простирала, бѣлѣжъ, сушеніи и въ вырѣхъ рукавички поручає найдешевше

2537 **ТОРГОВЛЯ**

Братей Лянгнеръ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жадає даромъ.

АНТ. ЩЕРБА

мужескій кравецъ

во Львовіи, ул. Коперника ч. 10 або

ул. Шайхѣхъ ч. 1.

малъ чести поручати Ви. ПП. Публ. ца и Вел. Духовенству свою одъ року 1873 испикують

РОБѢТНЮ МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ

послѣ найповѣрливѣшій моды, въ найлучшихъ тонѣхъ и по цѣнѣхъ якъ найдешевшихъ, управлюючи аки Руинъ о ласкавѣхъ вагадѣхъ Вел. П. П. Публ. ца и Вел. Духовенства, поручає ласкавому покровительству.

Въ ласкавѣхъ замовленя выкопують въ найкоротѣйшій часъ.

2808

Кістканы Гольбайна

Образки зъ жити

дѣтаны

въ редакціи „Зеркала“

по 15 зр. (въ почтовомъ пересылкою по 20 зр.)

Въ канцеляріи товариства „Просвѣта“ продають въ портрѣхъ бл. п.

Д-ра Александра Огововского

по 2 зр. и по 1 зр.

Цѣльнй дохѣдъ примаченый на фондѣ памятниконъ и етѣпидіи.

ТОВАРИСТВО ТКАЧѢВЪ

и КРАЕВЫЙ ВЗОРЦЕВЫЙ ВАРСТАТЪ ТКАЦКІЙ ВЪ ГЛИНЯНАХЪ

Одначеній медалей на красной выставѣ въ Краковѣ

поручають знаній зъ доброй асисти и дешевости своихъ вырѣбъ: полотно грубѣе въ краевой прѣжѣ и тонкій апротованій, дыны, полотно на простирала, хуеючки до носѣ, стирис, ручники, узорный обрусѣ, серветы и серветки жаккардовы, барвнй портіеры, стѣны, хѣдники, полотно въ краскахъ, запасы, мѣхы, сѣтки мулярежъ и до хѣдны, сѣтканы покрывала на мебѣль и т. п.

ВЪ СКЛАДАХЪ:

въ Глинянахъ: у адвѣкатѣхъ малазійскъ;

въ Березанѣхъ: въ торговлѣ Б. Карвонекон, (давнѣйше Б. Вроньскон);

въ Станіславовѣ: въ торговлѣ В. Добосиньского;

въ Хоростовѣ: въ торговлѣ С. Кляра;

у Львовѣ: въ торговлѣ Войтѣвскон, ул. Галицка ч. 11.

Прѣбѣ выслати ся даромъ и франко.

Северинъ Валигѣорскій

кравецъ мужескій,

Львовѣ, ул. Хоружичи число 9. и рѣтъ ул. Соколя число 1.

поручає Ви. Публ. ца и Вел. Духовенству свою робѣтню мужескихъ одѣжѣхъ.

Въ своей робѣтнѣ выговарюють всѣмъ замовленіи, входящій въ сѣбѣ кравецтва, аки то: парітуры цѣпильны и полейовы, расѣ, пальтоны, плащѣ, а также верхи до футѣръ по найдешевшихъ цѣнахъ.

Працюючи довѣй чѣсъ въ тѣмъ званіи якъ въ краю такъ и за границею, можу одовѣстити инѣныя послѣ найповѣрливѣшійхъ фасонѣхъ великихъ вымотамъ моихъ кліентѣхъ, о чѣмъ свидѣчать честный листы зъ признаніемъ одъ Вел. Духовенствъ и ин. Урядникѣхъ а котрѣ у мене можна кождого часу переклануть.

Поручаючи ся дальнѣйшѣмъ надзирѣмъ П. Т. Публ. ца остаю зъ поважаніемъ

Северинъ Валигѣорскій.

Иллюстрированный Календаръ Просвѣты

на рѣтъ 1892.

Цѣна 50 зр., зъ пересылкою 60 зр.

Дѣтати можна въ канцеляріи „Просвѣты“ и въ всѣхъ бѣльшихъ складахъ.

ГАЛИЦКІЙ

КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

приймає вклады на

КНИЖОЧКИ

и опрѣентовує ихъ по

4½% на рѣтъ.

2119 56-7

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя и посередничить въ закупкѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

въ вирѣхъ зъ фабрики

по жѣдоразовѣй цѣнѣ фабричной. Теперѣ итує

фабрика Іа по 82, Іа по 76 зр. за 100 килѣгр.

іосѣ фабрика.

При замовленіи просимо о точнѣхъ поданіи

исчѣты и станціи зельзичи.

При закупкѣ товаровъ просимо кондидуатисъ на нашу часошню.

Видѣнны и етѣпидіи редакціи „Дѣла“.

Клиентъ въ сѣбр. Черновѣцѣхъ.

Въ грушкѣхъ ул. въ Жолѣхъ, аки замовленіи К. Велѣтѣвскон

ДІЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і урочайних свят) з 5-й години по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найважливіших новітніх“ виходить з авторства, а в авторстві і петицію на першому разі з Ділом.

Предплата у інерсаті приймають: у Львові Адміністрація „ДІЛО“ у. Баторія 24, Центральне бюро оповіщення, у. Ковчарів 11, і Бюро газет у. Кароля Людовика 9. у Відні М. Дукса, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haeusslein & Vogler, G. L. Dauthe & Comp.

Предплата на „ДІЛО“ в інерсаті платити у Львові.

Предплата на „ДІЛО“ з літер. додатком у Австрії: на границю: на цілий рік . . . 18 ар. на пів року . . . 9 ар. на чверть року . . . 4 ар. 50 ар. на місяць . . . 1 ар. 50 ар.

у Львові: на цілий рік . . . 18 ар. на пів року . . . 9 ар. на чверть року . . . 4 ар. 50 ар. на місяць . . . 1 ар. 50 ар.

Реданія, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Рухомі австрійські листи на поштові відомості. — Рухомі австрійські листи на поштові відомості.

Позначення чисел копій 8 ар. а. в. Оголошення приймають: на цілий рік . . . 20 ар. а. в. На місяць . . . 2 ар. а. в.

Зі дня 1 жовтня розпочався четвертий квартал сегоднішнього видання „Діла“. Просимо о найкращу сплату заборгованості і надсилаємо передплати!

Крах біржевий а польске „коло“.

Чим далі, тим більше компромітуючо для „кола“ польського укладаєся ситуація спекуляції біржевої і краху на біржовій біржі в суботу минулого тижня. Компромітуючо не лиш тільки фактом, що цілий „шмидель“ вибухнув в нагоді австрійці презеса „кола“ Яворського у цвєра, але ще й твердженням двохаварських, що в тій „шмиделі“ взяли участь деякі члени „кола“ польського, ба навіть, що деякі фігури польські були моральними винуватцями краху.

Що-до факту австрійця пос. Яворського у цвєра, то в деяких кругах не вірять, що б цвєр сказав Яворському так, як бивсе оголошено зараз на австрійській газеті найбільше довіреним, а оповідає в „колі“, в догадується, що пос. Яворський давав до слів цвєрських що-до „грози ситуації“ значну дозу пересадки, щоб в той спосіб програти „кола“ польського в справі децентралізації австрійської австрійської. Як відомо, слова цвєра, сказані до Яворського, мали бути оголошені комунікацією „кола“, а однак же не виступило, — ба що більше, коли W. Tagblatt Шенца подав слова цвєрські так, як про них говорено в кругах польських, п. Яворський адементував їх як неправдиві, хотів кореспондент польський до двохаварських правдивих донесли були більше, ніж до само, що подав W. Tagblatt. Вже в цілому ході тої справи очевидно показує компромітація „кола“ польського.

Та — як сказано — не досить того. Оскільки-то, що спекуляція біржева почала ся зараз по австрійській п. Яворського у цвєра, в час, коли відомі цвєра могли бути австрійською тільки в кругах польських. З того-ж виводять ся нижче саме собою заключення, що винуватцями краху біржевого став ся хтось з кругів польських. W. Tagblatt Шенца прийняв мимий слова цвєра о два дні пізніше, коли крах був уже кимсь підготований, а з того виводять, що за плечима Шенца стояв хтось вищий. Шенца, по завданню „кола“ польського, що донесено W. Tagblatt а невідомо з правдою, заявив, що бив готов виставити докази, а навіть вивести самі зажадати свідчення. Супротив такого заявленя — „колу“ польському не оставалося нічого іншого, як, стоячи на сторожі поваги „кола“ польського, ухвалити, що ово бажав виставити справу usque ad finem. Тільки-ж треба взяти на увагу, що коли Шенца заявив ся готовим передати докази правди, то мусить показуватися на якесь найповажніше жерело, а тим же можуть бути тільки польські круги, котрим п. Яворський в довіру подав до відомості свою розмо-

ву з цвєром. Між тим в двохаварських подають ся найкращі позитивні твердження, що деякі члени „кола“ польського брали участь в суботнійшій „шмиделі“ на біржовій біржовій.

Читателям нашим уже відомий позавчорашній інтерв'ю в парламенті віденський в справі донесеня Шенца Tagblatt а в біржовій шмиделі з міліонними естратами та підкопанням кредиту державного, — австрійської і австрійської гр. Таффега в імені правительств і пос. Віденського в імені „кола“ польського. Після найважливішого ж тоді графічеського виступу міністер виступив австрійський депутат біржовий, що зовсім годиться на те, щоб компромітувати біржову в своїй кружбі діяв не тільки найкращий свідок, аби викрити винуватців, а свідок судове буде виключено не лише за провинню з §. 308 (спирити непокоханий виступ), але мабуть також ще і за основні виступи парламентарів кодексу карного. Свідство в рамці компроміту біржової вже розпочало ся в свій навить в плані вивчати нагороду для того, хто доможе викрити винуватця чи винуватців краху.

Віденський кореспондент Kurjer a Lwow-ського оповідає, що справа найважливішого „шмиделя“ ймовірно не скінчиться так гладко, як свого часу австрійський Шварц-Ландерманн, бо правительством, перевівши справу на дорогу кримінальну, мало постановити брати ризик не на жарті і не покладати особі навіть високо стоячій, величезно важливу участь в тій розбишчавстві або й самій його викликали. „Межи деякими матадорами Ландерманну — сказано далі — панувало тривога, тим більше, що офіційна публікація на яку на них, як винуватців усього, а вони всім старали ся, щоб офіційну публікацію утихомирити. Але гріхом було б, щоб „кола“ польське дало ужити ся за параван для несовісних спекуляцій, величезно — як говорять загально — деякі члени „кола“ польського інсценували се розбишчавство або взяли участь в добутих. Як свідно обдорвана повага „кола“ польського через той поступок мігмох опришків, трудно описати. В публікації мовлять члени „кола“ польського найчужоріднішим балаканням, називають імена і величезні суми, як по одній частині розбишчавства заробили. Трохи уловлюючи офіційні аж по ринку зв'язано гр. Таффега, що свідство карне буде ретельно безоглядно.“

Чи справді ово так буде — додам ми бд себе, — доживемо, побачимо.

Рада державна.

Змість промови посла Телішевського з дня 17 с. м. подає ширше N. fr. Presse в такий спосіб: Російський обговорював виводи міністра кравової оборони, виходячи з дебати над контингентом рекрут, і зробив замітку, що о військових справах

треба промовляти, бо они так важкі, що о них мовчати годі. Не можна ідентифікувати військових справ з справою заряду війська. По такій вступі бесідник підійшов, що по ньому треба, щоб в армії шанували національну честь, так само як релігійну. В той же намір посол бажав би, щоб у війську задержували недільний супочини. Оподаткування говорив о некорисності податку руско-католицьких населень військових. Далі вказав як ризик коначну, щоб офіцери знали язык свого полку. Був дійство, — як міністер вступив, — вступив така несподівка, що не ма для кожного народності досить офіцерів, то одвічалним за тесть військовий заряд. Військ бо повинні о те дбати, щоб військовий заряд школи були бляшми до народів. Бесідник, в порушення по послоту Поповича, підійшов до потреби зазначити кадетську школу у Львові. Потім жалував ся, що руских селян на мало уважали при вивченні підданців. Підданці російські в руских полках обсядують жидами. Власно в тих полках найчастіше дають ся члени жалоби, що національного почуття не мають і офіцери обходять ся з воїнами негуманно. Наконіць бесідник промовляв за польгами для селян у військовій службі.

На засіданні дня 18 поданою палата послів ради над проситом у державні австрійські Кароля Людовика. Пос. Вашатський забрав слово і заявив, що бив не має ніякого заміту против удержання австрійських Кароля Людовика, але цікавий, чому правительством свого часу так само не переніло в свою управу Північної австрії? — Міністер торговлі Вагелем вступив у увагу, що правительством удержання австрійських Кароля Людовика виконує бажання ради державної і галицького союзу. Против пропозиції забезпечити в рівній мірі і державний інтереси і жадати акціонерів. Вже од Нового року на ліній австрійських Кароля Людовика правительством введе таріну податку. Фрахтову-ж таріну може ввести доперва од 1 липня 1892 р. в введенні ся стріло бив чимало перепити технічних. Правительством задумав ужити фонд австрійських Кароля Людовика передовісти на поближені средства перенесення і при той так само буде поступати, як при удержанні австрійських архієпископів Альбрехта. — Пос. Шавиць виступив резолюцію, щоб фонд австрійських Кароля Людовика ужити на невідомий цілі тої австрії.

По ухваленні удержання австрійських Кароля Людовика почала ся дебата над бюджетом міністерства скарбу.

Дебата над бюджетом заповідала ся, як кажуть, дуже цікаво, бо рівні сторони хотіли виступити против міністра скарбу Штайнбаха, за його податкову реформу. На промову против міністерства буде доповідати аж в п'ятницю.

Референт пос. Коаловський, предла-

даючи справозданье комісії, домагає ся найбільш оговорювати при будучій реформі податкової, щоб в істателі землі і доходи, котрі так дуже обтяжені податками, були справедливо оподатковані. Посол промовляв, щоб зменшити кошти стягати податків і вважати кошти адміністрації, а суму, котра з того опадить ся, ужити на інвестиції. Правительством повинно більше уважати на резолюцію ухвалену парламентом, а именно на ті, що односять ся до реформи екзекуційної. — По Коаловському промовляв австрійський пос. Кайзер, домагаючи, щоб реформа податків виступила вичисленою, а жадав, щоб при тій виставі податку, що селянський стан виставляв податками обтяжений. — Молодо-ческий пос. Комарь предлавав, що треба бив внести прогресивний податок дохідний і прогресивний податок спадковий, а сей податок при дахших своїх мусить бути далеко вищий, ніж при бляшних. Позаяк кажуть, що буде перенесена загальна реформа податкова, то ціла справа податкової реформи провадити ся тим же спосібом. Тепер можна бив лише перенести внесення послів Шенца, котрі домагає ся внесення податкових додатків у найвище оподаткованих. — Пос. Гросс предлавав сумний стан австрійських економістів і казав, що Австрія буде мусіла вквітати аж 1888 р. виставити таке саме середство і аррегулювати проценти. Бесідник жадав поліпшення дохід дюрніотів. — На ту беду виступив пос. Шенцавський і похвалював виставу попереднього бесідника. Виставка на військ в Австро-Угорщині суть менші, ніж в Швайцарії, а стан австрійських економістів є добрий. Президиарь росте о мільони з року на рік на інвестиції видає ся по річці 19 до 20 мільонів. Коли тепер рівновага в бюджеті приверсена, то можна подумати о величезних реформах. Реформи ті треба бив виставити в величезній розмір. В Пруссії не ма ніякого зв'язу між видатками на будову австрійської держави бюджетом. На австрійські видатки ся особий облігав без огляду на державний бюджет. Бив посол промовляв на інвестиції в Австрію, то бив доведе, що несправедливо закидують, будто Галичина як пасивний край мала бив з того найбільшій пожиток з коштів заплата бив иній край. Галичина в бюджеті 1888 р. давала доходу 52 мільонів а видатки в державного скарбу вносили на той край ледь 40 мільонів. На собіль отже видатки Галичина заплата 12 мільонів. Ся наданка в сегоднішній бюджет піднесе ся на 23 і пів мільона. Такий орбег за чотири роки є в великій. Галичина отже має повне право домагає ся інвестиції. Що до реформи податку, то бесідник каже, що зміну цілої системи леще перевести, ніж часткову реформу. Реформа податку дохідного потягне за собою зміну і в інших у нас заведених податках. Домово-чиншовий податок є прецідент також дохідного податком. По бесіді пос. Шенцавського перервано дебат. — При кінці засідання пос. Ма-

Послідній історичний в'єсти про опришків XVIII-го року.

- Іван Войчук, другий наслідник Довбушука.
- Ще деякі перекази і легенди про Олексу Довбушука.

Написав о. р. Юліан Целесевич.
(Даліше.)

Вз Болехова оповідають про спалення шляхетського двора Довбушуким і про обід на монастирі трохи вище, як де вийде. В тій оповіданні поданий і місяць тих подій, а навіть і шляхтич.

Тим же до того суду (в Болехові), мав бути замок, і в тій судній шляхтич гербу Равич. Оз мав багато служби і оружа і дуже добре жав собі з угнемонь гомбаского монастиря. Раз появляв ся в монастирі Довбуш і покори просив гугмена, щоб той на завтра вийшов для него і для его товаришів обід. Гугмен обіцяв, але в той день дав знати до Равича, щоб приблизь до усього службою до Гомбаса. Той так і зробив. Коли-ж он поховав ся по корчах і чатували на Довбуша, побачив, що Болехов горить. Кинув ся до міста, але прийшли вже за пожею. Опришки вбивали і підпалили замок, бо не було ніякої оборони, а жінка Равича, з дитиною на руках, залазала ся сходами і не знала, де ся подіти.

Коли Довбуш в армарові в день св. Петра наїзав на місто і порозбивав живих склених, то першим его дилом було, що повиндлав на улицю похований „християнський застав“ і голосив, щоб собі кождий свою забрав.

Бувини уважали в тих сторонах за Довбушу садбу, а історію его любови уміщують в Гомбас, хоч в наведній намі півня виразно наводять ся Косби, Куты, Степан Давиди і т. д. Ватажок мав на голові три золоті волоски і бд тих волосків походила его велика сила і така мідь, що чина куля не хазалась его. Коханка побойшла его одного разу і бив привязав ся їй, а в їй берес у него така мідь. Коли его одного разу обсянула — бив дуже любив, щоб его обсянула, — виврала ему ті три волоски. Бд тоді спратив бив свою силу і ен чоловік убив его. Але той чоловік дав до люду тану кулю, на котрій правдо 12 священиків службу Богу, бо лиш такою жовна було Довбуша вбити.

Вз Бразь (недалеко од Болехова) дохотує ся по шийній доні пересадити, що в тій селі десь (але ніхто не приповід, де закопав Довбуш в землю свою руминцю. Кождого року підходить она з свого глибокого стовку криву до гор і наближав ся що-раз до поверхі. Коли она виврала вже цілком на верх, тоді з'являв ся на світ новий Довбуш.

Межи Бразем і Тухлем єсть одне невідоме місце, а серед него галиця. На той галиць знаходять ся багато потоненого скла, а сени ріками злилися там дні срібну люду. Люде околичні кажуть, що на той галиць опришки, вертаючи ся Болехова, попасали, ния трушки, що их нарабували у болеховських жидів, а в порожній елішній топили. За-вдод того скла.

При дорозі в Вездіж до Лодина під берегом показують ще досі старий дім, де опришки, вертаючи в Болехова, мали гостини ся, заповнивши властительці дому наперед свою гостину з ян дім.

Дуже красну легенду про Довбушука знають оповідати люде в Саджаві під Бо-

городчанами.¹⁾ Потверджує она вповні нашу оуду, наведений в давніших наших розвідках про опришків, а повторений тут, що лицарско-романтична ача Довбушук не позавля уважати его простим розбишчиком, але мистиком несправедливих кривд, як терпів бд бутних свавольних урядників панських класа люду убого, стоячи по-я правом. В легендах своїх народ „вдає“ з того благородного вату, — як примічав справедливо о. И. Охримович — і ваче творить з него мігаче лице“, а той, про кого народ уложив так красні півні і вудує так гарні легенди, чия пам'ять вилла ся так глибоко в серце народу, — той не був британтом. Чому не уважувать народ таку живим, поетичним красками і образами пам'ять страшний бд него ватагів, що в більше розбивали і сильніші мачи ранти, і далі виходили на розбів, — чому нема півні в легенді про Ватюка, Войчука і австрійських Печурачів? Отже не годимо ся з гадкою автора монографії міста Станіслава, мов то не належить робити рванців між одним розбишчиком і другим, і одного осуджати як розбишчика, а другого величати і класи на підставі сили. Ми стоїмо при нашій висказі, бо для історика до оцінки даної живости не може і не повинно служити кодекс карим, тим більше, коли бив в даній оцінці і в даній часті навіть не обсядував. В часах і в краю, де стояло все свавольно, могла і мусіла лиш таю самою свавольно отата слава натис такого, яким був Довбушук, що „ставав за

¹⁾ Ту легенду сповідав в Саджаві за одним тамтешнім галицею Вино. о. И. Охримович, руский священник в Грабовці, що в р. 1882. і знові вийшов в р. 1890 прихилити до такого ужитку, як план в пої тепер робимо. За труд і лакаву готовість нехай ему буде викладена на сім місяці сердечна подяка.

правду і мистав ся за кривду“. Інакше треба бив хибна цілий народ руский осудити за ту анекдоту Довбушук народом розбишчаним.

Помічимо ту легенду дословно, як ми ен одержали:

„Довбуш був собі недивний, слабосильний чоловічок. Налегав на одну ногу, та в недостатній акції собі був. За всі гроші, що мав, купив собі пістол та вложив ся по селях. а дівора бувало бивити за ним улицю та жарує собі і сміє ся з него. Люде за-ніщо его мали.“

„Але Пант-Бог дав бдтак ему велику силу, бо раз дуже засудив ся був у Бога. У верховній, над дубров, стояла величезна скала, а в їй, пил ся не приказує, сидів бив. Бд було, як гримить в него, вийде на скалу, зай ширити ся Пант-Бог. Пант-Бог пустить у него блискавку, але бив у одній мить сховався у нору, а грим ударити в скалу та одторочить кусень каменя. А по часови знов той поганець вилзав на скалу, глумить ся, і знов перед блискавкою ховався у нору. Та довго так грав ся нечестив з Паном-Богом.“

„Раз вчесь саме тоді надвдів ся Довбуш ліосом та вадрав, як бив глумить ся Богу. Подивив чим бивше в гору пістол та в дус у него! — бив лиш провалить ся з скали у дубру, завав ся глибоко в землю, а за ним лиш закурило ся та занесло дегтем та сиріом.“

„І гарав ота перед Довбушуким ангел: „Ты, Довбушук, багато заслужив ся у Господа тима, що знівз из свята того зорта. Кажи лише: що за то бд Бога хочеш?“

„Призадував ся Довбуш, та в каже: „Люде мене в н-в-що обернули, насмівають ся з мене, а я хотів бив ния показати, що я таки зможу нм до-що доброго вчинити і в пригоди стати. Ний же Господь дасть

сарикъ постановитъ внесеніе, чтобы проектъ пос. Пленера постановитъ на дискусію въ порядку на ближайшемъ засѣданіи. Пос. Пленеръ подтвердитъ жаданіе пос. Масарика и палата его ухвалила.

Въ справѣ россійскихъ жидовъ постановитъ интерпелляцію антисемитъ пос. Гавка: что правительство хотѣло бы, чтобы они не оседали въ австрійско-угорскихъ краяхъ?

Слѣдующее засѣданіе рады державной будетъ съ въ пятницу.

Спѣльнѣ делегаціи.

Войсковая комісія угорской делегаціи дискутировала на засѣданіи дня 16. листопада при бюджетѣ военномъ надъ бюджетомъ министра войны бар. Бавера на резолюціи ухваленіи минувшаго року. Именно дел. Беоути жаловалъ ся, что неадекватно расписаныхъ записокъ, бо не выходила бы та же рѣшительная поглядѣть мѣжъ заявленіемъ покойного министра гр. Біланда, который сказалъ, что армія уже зовемъ готова, а теперьшними жаданіями. — На те спѣльнѣ министръ войны бар. Баверъ взялъ въ оборону своего передника и сказалъ, что его тогочасное выреченіе было зовемъ справедливо. Але если бы покойный гр. Біландъ теперь сидѣлъ въ делегаціи, то того бы уже не могъ бы сказать. Одношени змінили ся, а заревоу зросли и жаданіа. Що-до неадекватного роста военного бюджета, то сему виню вымѣшты часи. Наколи бы мѣръ забезпечено на довѣшій часъ, то бар. Баверъ бувъ бы готовый обанити военный бюджетъ. Министръ самъ то познае, что жертвы, якіи край дае на войско, суть великіи, але бы застерѣгае ся противъ того, мовъ-бы край давалъ ихъ мѣлтаріямъ. Ты жертвы выхадать въ користь самому краю въ томъ смыслѣ, что армія буде добре заосмотрена, коли побѣда на поле бою. — Ресерентъ комісії дел. Раковскій жадаетъ заложени на Угорщинѣ третей войсковой академіи, а дел. Беоути жадаетъ двухъ академіи на Угорщинѣ, а дел. Пулюскій выказываетъ жаданіе, чтобы перевести рѣшѣніе что до полковъ войскъ, а се дѣлать, бо угорскій языкъ робитъ великій поступокъ, и истинный постановитъ въ той справѣ уже застарѣлъ. На те спѣльнѣ спѣльнѣ министръ войны бар. Баверъ, что бы радъ порозумѣе ся въ дводѣлнхъ министерствами и переведе рѣшѣніе полковыхъ языкъ на основѣ послѣднихъ конвенцій.

Слѣдующий для министръ войны баронъ Баверъ за порозумѣе въ угорскій министромъ-президентомъ гр. Санаріемъ подавъ делъ посвященъ въ справѣ знанихъ подѣлъ въ капитаномъ Усачемъ. Перенесеніе 79 полку лѣнтерин до Рени оправдываетъ причинно лекцион мобилизаціи. На жалобу что-до нерационального поступованія комісії при испитахъ одиорбныхъ охотниковъ министръ замѣтитъ, что бы не може бути одиорбнымъ съ субективнае одиорбное зрозумѣе аспітового регуляцію. Що-до званіи охотника, котора выказувае логичность большаго потребѣ для австрійско-угорской арміи, министръ заявляетъ, что бы не пасае сен брошюры, а въ ижего до и написана не написана. Цѣры въ бюджетѣ въ делегаціяхъ предложеніе суть прецѣды менши одъ тѣхъ, якіи жадала брошюра. Обязанность министра войны есть стремити до того, чтобы армію поставити на высшемъ степеніи военной готовности, але въ другогъ стороны рѣшае тутъ достаточно финансовое положеніе державы. — По той промовѣ спѣльнѣ министра войны бар. Бавера принято бюджетъ министерства войны въ загалѣннѣмъ начерку.

Зъ екенове гр. Калынокого предложеніе въ бюджетовѣ комісії австрійской делегаціи подано вже что-наибольшійшій

менѣ велику силу надъ ихъ врагами, чтобы и мѣръ ихъ карати и они мене не годны покарати, та чтобы иже куля мене не вмаляла!

И на диво всѣмъ людемъ ставъ Давбушъ ватажкою у верховіяхъ. Зовбранихъ хлопцевъ-молодцовъ, ходитъ на врага та караетъ людскоу краяду. Страшныи та лютой бувъ быльши на жиды та паны, а на люде бувъ дуже ласкавыи та милосердныи. Вѣдъ богатого бувало одиоме, а бѣдному дасть.

Разъ, нападши на Богородчанъ, на двѣри панскій, набравъ два яхны червоцѣвъ. Завдавъ на олецѣхъ молодцѣвъ мѣхъ, ударивъ по нихъ топоромъ, подравивъ, та велѣвъ ихъ нести шляхомъ до Надвиронъ. Зъ подравленыхъ мѣхѣвъ сыпали ся червоцѣвъ на дорогу, а бѣднота въ усѣхъ сторони збѣгала ся та забирувала.

И богато, богато добра робивъ былъ людемъ. Жиды та паны за него были подобраны, бо бояли ся его кары.

Та напропастила его жѣнка, тогочаснае насѣнье, въ-за которого дѣе ся въ свѣтѣ не одно лихо. Въ похмѣлю, середѣ любощѣвъ, авривъ ся былъ любѣ Давбушъ, въ водки взяла ся у него така сила, та выговоривъ ся, что его може погубити яхне куля, надъ которою бы читано 12 службъ Божіихъ. Давбуша оповѣла то чоловѣкови Стефанови и той такою зачатною кулею погубивъ Давбушу.

И бѣдѣ тогды тѣмъ стало бѣднѣмъ людемъ на свѣтѣ.

Подобравъ легенду записали мы въ Манастирѣнѣхъ подѣ Соловѣннѣмъ:

До 12-го року жита бувъ Давбушъ инимъ. Коли ему вже минуло 12 лѣтъ, дучило ся одного разу тахъ, что его батѣа покликали на панишину. Наравъ розказавъ ся хлопцѣмъ языкъ. Тату, — каже, — я побѣду за насъ ковати. Старый радѣвъ, что сымова роуцѣнныи ся вже уста, ба вже и хапае ся за

амѣсть. Треба ще зазначити, что дел. бар. Хлюмекскій постановитъ свою интерпелляцію въ томъ смыслѣ, что пытанъ ся, въ якихъ односинахъ стоить Австро-Угорщина до балканскихъ державъ а головнѣ до Туреччины. — Дел. Зіель ставитъ на становищу посла мѣста Відня и сказалъ, что для ижеденского населенія въ торговельно-политичномъ значеніи односина до Румуніи представляютъ наибольшій интересъ. Теперьшнюю негодную торговельно-мытовую есть наибольшее дѣтнении Відня.

Зъ бесѣды гр. Калынокого замѣтне се мѣще, де бы обговориванъ тронную бесѣду и сказалъ, что суперечность, яна привила ся въ пониманіи сен бесѣды, дежить властиво въ политичной ситуаціи. Въ послѣднихъ часахъ ситуаціи не разъ была далеко больше неспоконна и поданкой справы о много больше заострились и спонукывали до поважнѣе обанъ, иже се теперь дѣе ся. Навѣтъ сума поставлена въ бюджетѣ военномъ доплату надѣвши, что чинни одѣлчальныи за тѣхъ политичныи не могутъ ситуацію уважити вызначно затреженою (imminent bedrohte). Противно же истинно дѣлшій доказъ, что теперьшняя ситуація взглядно и удовлетворителна, позываетъ же державы выпустити заповѣсѣе, что ширѣ бѣжуютъ мѣра и о тѣмъ не думаютъ, чтобы котора въ нихъ зробила початокъ и начала на другу. Суперечность дежить въ томъ, что мѣмо всякого успокоенія, надѣвъ на миръ не може одобути собѣ грунтъ, позываетъ по-при тѣ высказаніи протестовъ не лише войсковой, але можна бы сказаши военныи идуть неведѣржно напередъ въ размѣръ дои небуваломъ. Наколи отже въ односторонній теперьшней ситуаціи а мировомъ то була бы велика небезпечность заманути очу на те, что убрѣженя треватъ далѣше и на небезпечность яна въ того выхадати. Если бы навѣтъ державы старали ся всѣмъ позывающій ся трудности политичныи усунути, то вже само нагроможденіе такихъ великихъ армій ковае въ собѣ, янъ се легко повѣсти, небезпечность. Министръ констатируетъ, что суперечность, яку подносать въ тронной бесѣдѣ, знаходитъ ся въ самой ситуаціи, се е власне противенство мѣжъ жаданіями и заповѣнями мѣра въ односторонній а далѣшимъ поступованіемъ войсковыхъ убрѣженъ въ другогъ стороны. Министръ прикѣпчи высказуе надѣю, что небезпечность можна буде усунути и тренодо заветъ миръ.

Загранична политика Австро-Угорщины есть лена, загално знана и бѣла неросѣдѣна министромъ одиорбнае зовѣмъ бажанію и потребамъ населенія. Нашъ односинаи скрѣплены головнѣмъ потребамъ сеномъ, который ставъ наибольшимъ моментомъ для европейской ситуаціи. Онъ одобуе собѣ ширѣе признаніе и помощь всѣхъ державъ, которъ суть удовлетворѣны въ своихъ послѣдствіяхъ и въ теперьшнемъ ставу правяго мѣжъ европейскими державами. Зъ того природно выхадать, что ты державы обзавѣають ся до себе, жалуютъ ся объ собѣ и взаимно собѣ помагуютъ. При великихъ державѣхъ односинаи ихъ до себе о много лекше означатъ, чамъ при меншихъ. Се походитъ въ того, что великіи державы мають мету передъ собѣо далеко сенѣшню вѣжъ малъ, у которъ рѣшѣи стремленія, что въ ихъ середѣхъ истинно, могутъ на хвалю взяти перевагу и амѣнати дотеперѣшній односинаи. Малъ державы балканскій лежать на надѣо близько до Австро-Угорщины, чтобы они не мусѣли разувати ся въ природныи вымѣныи великомъ суебѣноу державы. Зъ того выхадать насѣдство, что министръ суебѣноу давати ся на всѣ можный амѣныи партій и особѣ въ тѣхъ державѣхъ. Ты всѣ перемѣны не могутъ сурѣватъ насѣе заявлять такъ остро, янъ загалъ думаа.

Зъ сербскими мужами державными гр. Калынокого мавъ нагоду сего лѣта скрѣпити ся въ нихъ учувъ, что они добаваютъ, янъ великіи користи принесли бы для Сербіи добры односинаи съ нашою монархіею, але не все могутъ се перевести въ практику. Що-до ситуаціи въ Болгаріи, то внутрѣшнее положеніе. Але хлючнина не вѣмѣвъ ковати, бо бувъ ще дуже молодой и махавъ косяку будѣе. За то аманъ его и позывають польовый, ба и несятъ нагайкою. Рогатѣнныи Давбушъ замахнувъ косяку, стѣвъ польовому голѣу, и вѣтъ до хаты. Люде пустали ся за нимъ въ погоню и прийшли до хаты, але хлючнина оперъ ся о стѣну и обдѣвавъ ся косяку, тахъ що нахто не зжикнѣтъ ся до него првотупити. Вѣдѣтъхъ утѣхъ въ хаты и вымѣнѣвъ ся на службу до одного пана. Ставъ бытъ у того пана пастушкомъ и насѣе бытъ. Заслуженныи же хотѣвъ вышѣе, лѣшъ домагавъ ся бытъ въ золотымъ рукомъ, а за то обѣщавъ пасту, пока буде жага. Панъ обѣщавъ, але вже въ горы поставивши собѣ не додержата слова. Одного разу вымѣвъ Давбушъкъ оцѣ пасты въ великій и далекий полонинѣ. Въ-томъ зачало мованіа и гравѣтъ, бѣвъ грѣмъ за громомъ. Коли на хвалю поростане грѣмѣтъ, нескъ му выйдѣ въ скалы и глумитъ ся до Бога, а коли нагрѣмѣтъ и луеио грѣмѣтъ, вновь ковае ся до скалы. Давбушъ побѣжавъ, янъ несамовитно глумитъ ся Богу, выцѣпѣвъ въ цѣпки и застрѣливъ чорта. Але Давбушъ самъ перенудитъ ся своего чину и почавъ угнѣтати. Въ-томъ злетѣвъ до нему ся Петро и пыталъ: „Что ты бѣлѣтъ?“ — „Ничого“, — каже Давбушъ. Св. Петро почавъ Давбушу успокоювати и напиривъ, чтобы такъ признавъ ся. Коли-жъ ся доидѣвъ, занятавъ ся: „Что-жъ ты за то хочѣшь?“ Давбушъ каже, что хотѣвъ бы бути такымъ сильнымъ, абы лѣшъ одиный Богъ бувъ надъ нимъ старшій та чтобы его не бравъ ся аиъ грѣмъ, аиъ куля, аиъ ижего злого. Вѣдѣтъхъ бувъ бытъ такъ сильнымъ, что бравъ дванацать хлопѣвъ наразѣ и замазавъ ихъ, а его товаришъ Иванъ Сендѣгорскій бравъ чотырохъ.

(Конецъ будѣ.)

женіе знаходитъ ся въ безперестанномъ розвоу и въ томъ взглядѣ дѣлѣтно можна сконстатувати незначительный поступокъ. Болгаре бажаютъ докончѣно, таи самъ министръ мавъ таке самое бажаніе, чтобы въ ихъ краю управлѣнныи правно-державные становиско князъ въ Болгаріи и становиско сен державы до нихъ держатъ. Але теперь годъ, ба все было бы надѣржно. Сильныи администрація Болгаріи опирае ся головнѣ на выначный особѣ министръ-президента Стамбулова, але навѣтъ ежъ бы въ Болгаріи теперьшнее правительство мусѣло уступити, то гр. Калынокой думаа, что односинаи тахъ иже такъ скрѣплены, что черезъ те же теперьшнее правленіе не заколебало бы ся. О односинахъ до Туреччины телеграммы подали ирѣе справозданіе.

Що-до односинаи въ Румуніи мѣистръ сказалъ, что они суть удовлетворителныи. И мѣмо министерской амѣныи лишеныи они зовѣмъ признаніи и навѣтъ при сенсуальныхъ далѣшихъ перемѣнахъ гр. Калынокой думаа, что згода въ интересѣхъ обоихъ суебѣннѣхъ народѣвъ буде тревати и въ будущности. Що-до наклѣченія торговельного трактату въ Румунію, то гр. Калынокой не може поставити ижекого означенного взгляду. На несну Румуніи завела у себе генеральну тарифу и внесла мѣта супротивъ австрійско-угорскихъ краѣвъ введеній, отже въ каждѣмъ разѣ повастъ для насѣе сенъ пожатокъ, что мы ведемъ конкуренцію въ нимъ на одиѣи основѣ. Стопа сен новон тарифъ е дуже висока а Румуніи не хоче заключити лѣвннѣхъ трактатѣвъ торговельныхъ, заки же не зробила досѣдѣвъ на новомъ тарифѣ. Наколи Румуніи хотѣтъ заключити ииъ торговельныи трактаты, то наша державя, янъ вѣсннѣвъ, буде першою, въ котроу они начнутъ переговоры. Що-до импорту худобъ, то сен справы не можна побѣла думати министромъ бѣдѣмъ нашѣхъ переговоровъ трактатовъ таи досѣе справѣ нема ииѣио ветеринарской конвенцій мѣжъ Австро-Угорщиною а Румуніею.

Справы краевѣ

[Завѣдѣніе медицинскаго факультету на львовскій университетъ. — Краевѣ комісія для справъ промышленныхъ.]

Минушаго мѣсяца донесли мы, что постановоу въ дня 25 жовтня цѣсаръ позволивъ въ початкомъ школьного року 1894/5 отворити на львовскій университетъ выдѣлъ медицинскій.

Щобы сию справу донести янъ найскорѣе до вѣдѣнъ, зовѣннѣвъ ся выдѣлъ краевѣй дати на сию цѣль значительный жертвы. И такъ на грунтѣ, належачѣмъ до краевѣго шпиталю у Львовѣ мавъ выбудувати комитѣтъ фонду краевѣго два новыи павильоны на клинику внутрѣшнихъ недугъ и хірургіи, мавъ расширити задуманый шпиталь положивъ, а въ головнѣмъ будинку шпитальномъ мавъ заосмотрѣти потребными приладами клинику недугъ очныхъ, шкѣрнѣхъ и венеричѣхъ. Для всѣхъ тѣхъ пятыхъ клиникъ мавъ выдѣлъ краевѣй дати цѣло внутрѣшнее урядженіе, вартѣста до 20.000 ар. Клиники тѣ мавъ выдѣлъ краевѣй оддати на ужитокъ университету львовского въ рѣнахъ 1897 и 1898. Скарбъ державный не буде мати иижекого права до власности будинковъ и апаратѣвъ. Всѣ клиники мають бути подъ зарѣдомъ шпиталю краевѣго, а профессоры, управлѣнныи клиниками, мають бути на нихъ безплатными примаріями. Комты удѣржана будинковъ и хорѣхъ мавъ поносати фондъ правѣй. О сѣмъ комты тѣ въ огладу на потребности науки университетской будутъ черевѣннѣати обязавуючу норму шпиталю, надѣмшгую тую мавъ покрывати скарбъ державный. Если бы на хѣнѣрѣкомъ факультѣтѣ мали повстати ще иишъ клиники, то выдѣлъ краевѣй мавъ помѣстѣти ихъ у краевѣмъ шпиталю и въ той справѣ умовати ся въ администрацію державную.

Скарбъ же державный, побѣла умовы въ выдѣлѣмъ краевѣмъ, мавъ дати на будову и на агарданъ адаптаціи 150.000 ар., а что всѣ комты вынесутъ больше, иже 350.000 ар., то на край припадае 200.000 ар. Очевидно все то залежитъ же бѣдѣ того, чѣ сойитъ на сегодѣи ся. Зъ пертрактаціи выдѣлу краевѣго въ администрацію державную вышло тако, что край Галичина мусѣтъ понести больше комтѣвъ, если не хоче, чтобы справа ще далѣше одвѣтѣла ся.

Дня 15 с. ж. одѣбуло ся въ будинку соймѣмъ за вѣдѣнѣе краевѣмъ комісіи для справъ промышленныхъ. Нарядѣмъ янъ мѣдѣрѣсѣе комісія, янъ Юрій Чарторійскій. Зъ членѣвъ комііи были присутныи па.: Иа. Франке, Володѣславъ Федѣровичъ, Теофілъ Меруновичъ, Мих. Михайльскій, Тадей Романовичъ, Иа. Роттеръ, д-ръ Ферд. Вайгалъ, д-ръ Іосѣвъ Верѣнскій, д-ръ Альфредъ Згуревъ и Францъ Зѣма. Членъ выдѣлу краевѣго Т. Романовичъ зѣдѣвъ справу въ дѣлѣннѣхъ секціи администраціи, котора есть исполнительнымъ органомъ комііи, и бѣра комісія за частъ бѣдѣ дѣя 27 лѣнныа до 15 падоулата с. р. За той частъ бѣдѣхъ секціи сѣмъ засѣданъ и полагодила отѣи важнѣйшій справы:

1. Обѣцаніе або удѣленіе позички въ фондъ промышленного товариству ткачѣмъ въ Комарѣмъ и трѣмъ привѣтнѣмъ предпріемствѣмъ промышленныхъ.

2. Удѣленіе субвенцій товариству Zgoda у Відня на урядженіе постійной выставы фабрицѣвъ краевѣго промыслу и бѣра информацийного для польскѣхъ ремѣннѣхъ.

3. Представлено до вымѣнованія мѣжъ нимъ: гр. Едварда Старжакского кураторъ школы гончаренной въ Коломыи; д-ра Кароля Беноніого бѣдѣручникомъ выдѣлу краевѣго для дополняющей школы промышленной

въ Тарновѣ; д-ра Фелікса Чайковского членомъ комітету управлѣющаго ткацкою школоу въ Корсѣмъ; И. Хмуру членомъ комітету управлѣющаго коронкарскою школоу въ Канѣуѣ.

4. На основѣ экстраординарныхъ справозданій члена комііи п. Людя Вербицкого пороблено одновѣдѣи приговѣленіа: а) что-до одѣнесенія и лѣшного зборганізована ткацкого промыслу въ Комарѣмъ; б) что-до шкѣлъ ткацкихъ въ Рихвалѣ-Блажовѣ и Вѣламовичахъ; в) что-до шкѣлъ старѣннѣхъ въ Станіславовѣ и въ Живцѣ; г) что-до школы коронкарскѣи въ Живцѣ.

5. На основѣ экстраординарныхъ справозданій п. Юліана Захаръ янъ рѣшено прѣйти въ помощь кампирскому промыслу въ Брунѣ старѣмъ тѣмъ, что одному молодшому тамошнему кампирѣи дасть ся нагоду до лѣшного образованія.

6. Отворено шевскую школу въ Угновѣ и подтверждено планъ ся факонѣи науки.

7. Оголошено доукомъ справозданіе п. Иа. Франке о промышленномъ шибѣннѣмъ на выдѣлѣмъ выдѣвъ въ Празѣ.

8. Надаѣо стѣпендіи то до музею для штуныи и промыслу, то до технологичного музею у Відня — пятѣмъ одновѣдѣио пригѣтовѣннѣмъ кандидатѣмъ въ Галичинѣ.

9. Надаѣо одѣу стѣпендію вышѣмъ школъ промышленныхъ въ Краковѣ и 82 стѣпендіи ученикамъ факонѣхъ шибѣвъ промышленныхъ въ краю.

На 253 писемъ, которъ въ тѣмъ частѣ насыланъ до бюро комііи, полагоджено 312, а рѣшта полагоджено ся теперѣ.

Членъ комііи Иа. Франке зѣдѣвъ справу въ далѣшномъ развоу дополняющихъ шибѣвъ промышленныхъ. Послѣдній школы того рода отворено въ Тернополѣ и въ Подлѣжурѣи заосмотрѣно ихъ средствами научными. Школа въ Вѣдѣ мавъ теперѣ отворити ся, статутъ ея затверджено. Небавомъ буде отворена дополняющая промышленная школа въ торговельныхъ курсѣмъ у Бродѣхъ. Въ Стрию, де була надѣа на помощь для такой школы бѣдѣ дирекціи державныхъ вѣдѣннѣхъ, черезъ одмову тои-жъ дирекціи сарава заложѣнныи школы одвѣтѣла ся. Въ Кентахъ отворѣнныи школы вже прѣготовляе ся. — Натомѣстѣ мѣста Городокъ и Сѣнѣвъ, де истиннѣмъ выдѣлѣмъ школы, де отже побѣла ухвали сойку повинныи бути дополняющей промышленной школы, до-теперѣ не зробили ижекого, чтобы завети у себе такой школы. При вѣдѣхъ побѣдѣ п. Франке, что министерство вѣставило до сегодѣшного прѣліминарѣи вышѣи сумми субвенцій для промышленныхъ шибѣвъ въ Галичинѣ. Именно призначуе для дополняющихъ шибѣвъ промышленныхъ въ Галичинѣ 12.000 ар.; для истиннѣхъ правительственныхъ шибѣвъ промышленныхъ 110.670 ар.; для правительственныхъ школы для промыслу деревенного въ Коломыи, котора мавъ отворити ся, 1.500 ар. (на каартѣхъ); для факонѣхъ шибѣвъ краевѣхъ 16.200 ар.; для музеѣвъ и вышѣхъ институтѣвъ 16.500 ар. — разомъ 150.870 ар. на цѣлы промышленныхъ шибѣвъ и музеѣвъ въ Галичинѣ. Ресерентъ замѣтитъ, что таа одѣмѣшенна сума илжѣмъ зѣ скарбу державного позволитъ комісіи тѣмъ успѣшнѣе оловати свою задѣчу.

Оба тѣ справозданія принято до вѣдомѣи.

Т. Романовичъ предложивъ справозданіе комііи, которе мавъ передати ся выдѣлову краевѣму и соймѣи.

Такъ само приняла комісія до вѣдомѣи амѣныи въ прѣліминарѣи, побѣла котрыхъ вымѣныи на рѣбѣ 1892 на цѣлы справъ промышленныхъ, належачѣхъ до одѣгу дѣлѣна комііи, выносають теперѣ 193.330 ар.

Членъ комііи Л. Вербицкій выѣвъ вмѣнѣмъ административной секціи справу выдѣлыи громадѣ мѣста Кросна наразѣ 5.000 ар. ако заложѣмъ на поставленіе будинку для ткацкой школы въ Кросѣмъ. Будинку той вже готовый, а заложѣмъ помыслу признавъ соймѣи. Рѣшено выдѣлати подѣу условіяхъ, что будинку буде бѣдай 20 лѣтъ служати для школы.

Вѣдѣтъхъ заставѣннѣа ся комісія надѣе справѣо перенесеніа колодѣйскон школы въ Товѣстѣ до Гримѣхова. По дискусіи, въ котрѣи забравъ голосъ п. Володѣславъ Федѣровичъ, комісія зѣгодѣла ся на сѣй проектъ скалатской рады поѣтѣиоу, лише чтобы перенесеніе не обѣжало краевѣго фонду. Секціи административная мавъ заявити ся сѣю справѣю.

Рѣшено поручити товариству педагогичному новѣе выдѣнѣе трѣхъ книжѣвъ для дополняющихъ шибѣвъ промышленныхъ и признати на тую цѣль заимѣку 600 ар.

Д-ръ Згурекій постановитъ внесеніе, чтобы 1 гал. товариству доставъ для арміи удѣлѣти субвенціи 2.000 ар. За тую суму мавъ купѣтѣся машини, которъ одѣдѣтъ ся до ужитку товариству, але она зѣбѣтану въ власностио краю. — Внесеніе се принято.

Далѣше признаѣо стѣпендіа: 1.000 флѣнѣвъ на сѣй рѣбѣ шибѣлнѣи Іосѣфовъ Хенѣнскѣмъ, ученикомъ факонѣи школы друкарской въ Парижѣ, а 224 ар. для учениковъ школы въ Гробнѣмъ. Рѣшено урядити подѣчасъ надѣлѣннѣио сѣиіи соймѣиоу выдѣлу краевѣго выставу выробѣиъ учениковъ шибѣвъ промышленныхъ. На сию цѣль призначѣно кредитъ 400 до 500 ар.

Вѣдѣицѣ ухвалѣно дати беззвѣротну заложѣмъ копѣиарскѣи школы въ Озерѣнѣхъ на лѣшну организацию спѣлкии и позичку въ фондъ промышленного, и далѣше выдѣлати заору рисункѣи и памятни промыслу артистичного въ Польщѣ.

Въ справѣ зборѣвъ „Акад. Братѣвъ“.

Вѣдѣ бузшого годови товариства п. Охримовича одержали мы спрѣствованіе, которе простѣе дѣѣ — янъ бытъ важѣе — „обѣтнѣи

Дятого треба селянству в необхідні
полекшати, в необхідні домогати. Треба
підперти его, если не хочемо статие сбиані
новинами его руїни. Теперішні положення
селянства незалежне а сели крім того б
брався селянство сила робуча, який б
обхідно потребує в своїх господарстві,
приновляючись его послугувати в малій
господарстві робітників, так дорогими в
теперішніх часах, — то его положення
мусить в дні на день погіршатися, бо не
скупний дохідів свого малого кусанка зем
лі бив мусить віджиги ще платню за робо
ту в полі, а сего не було би, коли б
в порі найвишнійших робіт в по
мбів мати під рукою сноп дна. Що то
вдають на платню робітників в по
стане для селянина великий вага економічній
и бив не може того винести, — се цілком
існе, бо же так, де після катастрофу чистий
дохід рибний опавено на яких 8—15 ар
нема місяці для робітника, а сели треба за
платити за поденну роботу, то берсе не
самого капіталу, — абі нішими словами: ко
ли не трох роках сина господаря верта
домой, встает батьківське господарство помен
шене и внаслід як-раз о вартість своїх
сил и праці. Бо абі заступлено непристуги
силу робучу наймлену и шости на оплату
важлиє из основного капіталу, абі такий сил

„Но пускай ему Богъ дать все лучшее. Въ Петербургъ я хлопоталъ сердечно. Здѣсь я нашелъ вѣзлительное лице, которому положилъ на сердце его судьбу. Онъ писалъ мнѣ, что на дняхъ получить уже мѣсто въ Вильнѣ. Слава Богу! —

„Въ Газетцію прїѣдется ити скоро. Австрія уже готова. Сегодня я читалъ польскую газету, въ которой говорится, что отлагать не лзя [зимою 1888 р. замосилось на скорую войну въ Россію]. Полковъ Вауеръ, сынъ триа-тришка подъ трема королями министромъ войны, имевонный въ ночь, вснадѣнно. Рудольфъ главный иностранецъ пѣхотныхъ полковъ, всѣ комеданты именонны. ... Война уже рѣшена. Подъ границей даже по селамъ драгуны, русскіе поли. Народъ ждетъ первыхъ отрядовъ казаковъ съ восторгомъ. Православіе пойдетъ по телеграфу. Іезуиты вѣ вонъ западническая еволучъ удегучится или замолчитъ. Русь наша восприизнуетъ 518 лѣтнюю годовщину отмѣканія независимости. Двуглавый орелъ мощными крыльями обойметъ все Славянство. — И мы поведемъ тамгуда гдѣ жатва еще будетъ многа. Я надѣюсь кончить начатое дѣло въ Гиндичкахъ, на которое такъ стѣнутъ Х., поучавшій меня (vornehm), чтобы я съ мужиками не переписывался. Но я считаю мужиковъ лучшими всѣхъ насъ. Это сила Руси, почтенная, неперснорченная. Я съ наслажденіемъ говорю съ моими двумя гостями понимающими меня, но вѣ любящими меня. Аристократія Х а дѣя меня отравительная. Онь же есть свѣтъ мѣшанина изъ Р. Но Богъ съ нимъ!

«Дай Бог, чтобы мы скоро пошли домой. Русский народ — добрый, предобрый, для меня даже сильнее великодушный, но мы идём в нацистские. Здесь пропадают наши труды и великое множество славных труженников, а почва наша там, где нужна новая жизнь, новые великие идеи церковной и национальной...

— Просту Васъ о Х^и хранить молчаніе. Храни Боже, чтобы онъ узналъ что нибудь о томъ, что истинно, по ему непріятно. Онъ знаетъ вредить...

У насъ тепло, вчера було 20 градусовъ тепла. Но Давидъ еще не тронулся.

„Быть может придется ехать в Петербург, такъ увидимся. Но это только пока мечта.

„Примите утѣшеніе въ сочержанномъ у
васеи и братской любви. Вашъ покорный
И. Наумовичъ, Кіевъ 18 мар. 1888.“

Зъ Ярославъ.

[Письмо ц. и. старостамъ въ Ярославъ.]

9. 28417.

До Шановної Редакції Дзєвизна „Дѣло“
у Львовѣ.

Въ числѣ 236 дневника „Дажо“ въ 30
января 1891 замѣчена вѣстала статья затвѣ-
тована „За що всадили до арешту“ предта-
вляюща по части перекрученій а по части цѣ-
комъ выдуманый фактъ относящій ся до насу-
дженъ въ тутошнѣмъ ц. в. Старостѣй Ивана
Кравца въ Угоркѣ за кару двудневного арешту
и втораго компѣтъ поступована карного въ
январѣ 3 апр.

Статья таа представляла именно річъ въ той свободѣ, що Иванъ Кравецъ забавъ за тоа засуджений, що намовавъ выходити въ школы дѣти до цунована рускихъ книжочекъ мисійныхъ Бро 3, при чомъ въ описъ току розправы карной приточе якъ фактъ, що коли Иванъ Кравецъ войшовъ до канцелярія ц. к. комисаря повітового Познаньского, вставъ тогочъ въ учительнъ въ Угорки Бочаимъ сидячого при столѣ и курячого вразъ въ нѣмъ цигара, дажѣ, що той комисаръ голодующия Кравецъ вырокъ карний скававъ до него, що забавъ за тоа засуджений, понесе напавъ на школу и має такі фальшивы и побѣдующия брошюры що руска священники выдають, а въ концѣ, що Кравецъ забавъ отданий до арешту безъ помилува то до оправданя ся.

Правильный станъ рѣчи представляе ся
однакожь въ наступующій способъ:

Одзовую в 2-го Жюнія 1891 Ч. 1082, бдтушила тутейша Рада шиблина оуружна ч. н. Старшору донесеца зариду школы ета-тован в Угорць в 21-го вересня 1891 Ч. 1083, ведля которого Ивань Кравець начал 16-го вересня 1891 на школу передь разпочатьем науки и роздавал помехи дѣти шибляны руски книжочки мисійны, а далѣ, що коли учи-тель и мировныя школы Бочкай забороняли му того, учувъ бѣгъ него изъ присуствію дѣтей шибляныхъ слова обржаючи повалу его уря-ду. Вь слѣдствіе того верепроважена збѣдана розправа парня, котора выказала що Ивань Кравець войшовъ дня 16 вересня 1891 до лю-каля шибляного в Угорць передь разпоча-тьемъ науки безъ вѣдомости и позволенія учи-теля Бочкай и заманялиа учениковъ до купо-вани одержаныхъ изъ читальнъ русковъ в По-вонныхъ рускаихъ брошюрокъ „Книжочка ми-

сійна», а далій, що коли названий учитель неадекватно содержания тихъ брошюръ «аборигенъ» Крауценъ ихъ продалъ въ школьному магазині, фукнувъ ся на него Іванъ Крауценъ въ особбѣ ображаючій, выкинувши въ присутствію дѣтей школьныхъ «Вы ся на тобѣ не разумѣте». Зъ вгледу на то, узнаній збѣдѣвъ Іванъ Крауценъ ореченьемъ зъ 18 го жовтня 1891 до Ч. 24977 винявши перекопчѣнъ §-у 11 цѣе. розв. зъ 20-го дѣтня 1894 Дѣ. зап. держ. Про 96, позволенного черезъ то, що обвиниши до школьному магазині въ Угорці безъ збѣдѣвъ кированиа школы заховати ся тамъ въ особбѣ ображаючій учителя и нарушающій порядокъ и причинобѣ въ школѣ и засудженій на подставѣ того §-у на зару 48 годианного арешту и зворотъ коштовъ явленъ ся на терминѣ учителя Бочкай въ квотѣ 2 алр.

Понеже Иванъ Кравецъ оречение тоя
принять и асодить ся на розпочать кары за-
разъ по розправѣ, протое бданный астаать за-
разъ въ дню розправы до арештбѣи судо-
выхъ.

Подчас розправы не поддавалъ комиссаръ Полявскій цѣлкомъ жадной критикѣ содержания книжочки одобранъ Кравцовъ, а въ такомъ же подлиннѣ цѣлкомъ, кто и въ явѣ цѣли такой книжочки выдалъ, лишь тримаючи слъ тожно предмету доведена оказавъ тольми Кравцовъ называю книжочку безъ явѣ будъ уважъ, а особенно уважъ потупающихъ содержанъ тои книжочки, або ображающихъ ставъ рускиѣ священнои.

Оречение засуджающе Кравца на нару-
оголошение збстало въ спокойнѣ и предметно-
востію, яку наказуе позага уряду.

Уступая названию статьи, из которой на-
ведено это якобы дословное выражение с ко-
миссара повстанного Познанского: Tak! To ty
Iwan Krawiec z Węgierki napadłeś na szkołę i
masz takie fałszywe i podburzające broszury, co
guszy świąszenniki wydają⁴ содержит ошче-
ность цитируем выдуманную, во в слове там-
наведённых не было ни одно высказание.

Також цілком несправданим є й вимога, щоб наведений факт, що коли Іванів Кравець ввійшов до канцелярії комісара Поляницького, застав її сиділого при столі разом із учителем Бочкаєм в курячого вразі з ними цигара, пожеже із хвали коли Кравець ввійшов до канцелярії названого урядника, зазначити буть тільки при своїх столі, а Бочкай сидів оподаль на канцеляр чиняючи на Кравця, але цигара не курить. Пожеже тою оголошено перекрученим і цілком вигаданим фактом, яко порушаюче повноту тутешнього уряду, потребує саростования, протів звичає са Шановну Редакцію на підставі § 9 уст. прасовою з 17 грудня 1862 Да. зак. держ. Прп. 6, щоби тоя нисьмо, представляючи правдивий станъ рѣчи сخواستла въ цілости замістити въ найближшій часъ "Дисципліна Діло".

Ярославъ 12-го Падолнаго 1891.
П. в. Старосево — *Nath.*

Д. К. Старостин — *Math.*

Зъ причиною бдложеня речниця се-
сїи сойшовою N. Reforma такъ цїше: Скли-
канье сойму доверя въ мѣсяцъ цвѣтнъ ста-
еся для краю просто пораженїемъ. Въ сра-
вахъ именно экономичныхъ — дорожныхъ, ме-
дираціонныхъ, рѣбничихъ и промысловыхъ,
въ сравахъ фазовыхъ шедь — прилажено
многія проекты а бдожене въ теперь для
краю буде дуже шедьше. Суть сравы, ко-
рыхъ сдожене принесъ для краю бѣсно-
ву втрату. Одишою крайного скарбу такъ,
що въ 1892 р. буде зновъ конечна потреба,
затлгнута позичку близько на два міліони
Белъ соймъ абере ся доверя въ цвѣтн, то
позичку не можна буде реалізувати въ часъ
найболѣе короткабъ для такихъ операцінъ,
се и на весїи, а она муштъ перенестись въ
осени, въ часъ болѣе неводновдабмъ для
грешеного торгу.

Урядова газета віддана оголошує власноручне письмо цесареві, в котрім цесарь здовольня просьбу Шмерлінга що-до його дамісії. При тій нагоді висказує цесарь зі великою подякою признання за его знамениту службу із різних урядів, котра тривала через 63 літ. Дивлячись Шмерлінга виходила, як каже са із письмом, зі найчистішою любовю до бачини в із почути обовязку. Яко найвищий судья Шмерлінг був набірець високого зрозуміння свого саху, перенятий змислом справедливості та має ту заслугу, що яко начальник найвищого трибуналу вказав правдиву дорогу до позитиву судопроцвта.

Австрийскій епископъ избралъ се у Ватикана на конференцію, гдѣ тревала бѣ 5 е м. Результатомъ конференційныхъ прарадъ были се листы папстерскія выданныя до всѣхъ австрийскихъ католиковъ. Въ томъ листѣ обговорено се мѣжъ иншими справу науку и выхожану молодежи въ сей способъ: Становиско признане церкви въ законодательствѣ а именно въ школьныхъ законахъ, не е въ силѣ успѣшно планата христіанскаго вѣры и задрти душу до религіа и въ томъ то причнамъ у всѣхъ станахъ розширя се индиферентизмъ а церкви сего не може однатя. Къ-ль-ко разбѣз епископы вказували на сумай плоды школьныхъ институцій. Епископы въ папскомъ высказували на властивомъ мѣста жалоба, адо досѣ безъ успѣху. Епископы же и теперь общиють не замовенути и жалоба повторювати въ своѣмъ имени и въ имени вѣрныхъ, ажъ справедливы домагама церкви не податодить се успѣшно. А самі вѣрны не повинны перестати жадати католическихъ школъ а введеня того рода дальше подвисоти. Дальше листъ припоруоче старата се о заложенье

католического университета. Письмо австрийских епископов гласит: «не про положение папы в Риме и не так опису: Мы мусим ждать и ждать того, чего всё католичество на папбу возмил в епископа, в священника и в святой всегда бажает и домагают ся, се с свободы для нашего папства церкви при сповнованию его святого уряду а наследством того повин и правдичен его независимости бдз всяком нинеш святской власти. Яко справедливый суть тй домагаи а нль сирочнодзго католики мають причину бути занепокоеными, се кажууть недавний подбй из жовтня сего року.

Въ парламенті французскій вирішувати разъ у разъ справи, котрі мають на цілі зацятати становище теперішнього кабінету і змусити его уступити. Однакъ правительствомъ знає досі все якось виникнути ся драстичні справи і при послідавстві голосуванню за внесеннямъ правительствомъ показує ся більшість. Найновішою справою, котру зроблено постановою кабінетовою, бувъ стрейкъ козальниківъ вугля. В департаментахъ Пад-Кале і Норъ козальники вугля покинули роботу і вачали стрейкъ, въ котрому бере участь по-надъ 40.000 людей. Змова вибухнула не въ причини низької плати, якъ звичайно, але за-для того, що робітники домагалися ся заведення асекурації на старість і заможновихъ частъ. Франція не має ще усебе тихъ інституцій і въ тій згадці стоить по-на Німеччину. Виправді минулої сесії і французське правительствомъ внесло до палати проєктъ забезпечення на старість та хочъ сей проєктъ, якъ се признають анатони, і въ своїмъ роді найкращій, то досі не мігъ вбѣти въ життя, бо засагати ще въ сенатъ. Зъ причини сего стрейку козальниківъ вугля поставивъ пос. Басль въ парламенті внесення, щобъ правительствомъ перебігти козальні въ державний вярді, але сего внесення не піддержавніть соціалістичні поєзз, бо пос. Гено жадавъ лише мировихъ судьябъ. Зъ французьки радикальбъ пос. Клемансо домагавъ ся, чтобы сама держава виступила яко мировий судья въ спорі міжъ підприємцями і робітниками. Се последнее внесення викликало въ палаті велику дебатъ а міністеръ-президентъ Фрейсіне виступивъ супротивъ сего проєкту въ великою рішучістю. Коля же пос. Клемансо старавъ ся дебатъ розширити ще і на інші політичні справи, пробы тямъ способомъ ударити на становище кабінету, міністеръ Фрейсіне відбѣ, чтобы переходъ до дневного порядку уважати kwestією довір'я. Французькі парламенті прививъ внесення правительства великою більшістю голосбъ.

— За друга академикъ-Русифъ не приня-
тыхъ радикальнымъ выдѣломъ товариства „Ака-
демическаго Братства“ въ члены того товариства пи-
шутъ намъ: „Студенты не приняты въ члены
„Академическаго Братства“ задумаютъ сосунуть
новые русские товариство академиче и вже نبا-
вимо подадутъ статисти до затвердження ц. к. на-
мѣстничеству.“

— Выставу „Роздвоеніи нѣчи“ въ Коломны одержимо на среду въ четвертъ 2 и 3 н. ст. грудня с. р., въ пятницу, ще п. Бюрокскій захотѣвъ на нѣлющюцу. Въ згаданныхъ дняхъ на-печку дабудуть оя сѣ выставнъ посоланъ въ Коломны.

— Членѣвъ товариства „Азѣсскій Банкъ“ просить оя щюбы при змѣнѣ мѣста пробуванія подавали свои надолжидатѣльнѣй адресы. — *Д-ръ С. Федок.*

— Пог жиявайнукъ сонимантйеъ, — по рече Адамъ.

...пре жидовських спекулянтів, що вже од те-
перя вербують народ на роботу до Румунії на-
ше червоноцка "Буковина": "На Буковині опе-
рує колянадесять жидівсь спекулянтів, котрі те-
перя займають ся виключно вербованням народу
на роботу до Румунії. Од хатн до хатн хо-
дять по селах за біднягами, дають їм несе-
лачій позички грошей і зобов'язують их до
браконику том запомогти в Румунії. Селянин да-
можить ся на греші, приймає умовин і продася
спекулянтові, котрий тимчасом годить ся в
румунськими продуцентами і в часі живнє про-
вадить до Румунії сотин робітників. Селяне
очевидно не достают там за роботу нічого, бо
мають лишь бробоити то, що одь жиди везли в
ямлі, а живнати их і обходять ся вь нами, днє
вь худобу, такь що набавляють ся вьнастрійні-
ших недуг и вь посылній нужді вертають вь
осени до краю. Жидь, що вь ямлі позичав ко-
ля соток не коляма реньоних, заробляє тисячї,
бо селянин навить не знає, якь угодить ся опе-
кувант вь продуцентах. Вь той ошобі цілї
села сходять на нужду, тисячї родин марнують
ся вь деморалізація, пінаство, розпуття і самоу
бійства обгортають цілий край. Беззаконств, не-
порядків а може й байдужість властей причи-
наєсь помадо до розвою того страшного торгу
людьми. Вьступильне руського посла Подільсько-
го вь радї державнїх противь том спекуляцій
можє зверне увагу властей на язу, котра ни-
щить Буковину а значу частє Галичини і они
займуться змищенсьом намирив-спекулянтів,
намыслючых найжизнейшіх сил краєв. Ми
поки-що звертаємо на оє увагу руської интелі-
генція по селам, щоби остережала селян одь
ихх безсовістних агентав а вь потреби да-
вала знати про них властем."

— Про крадѣжъ въ тернопольскій яловъ общности доносятъ ще слѣдующій подробнѣй: Крадѣжъ спонсировано, коли нѣ урядники и служба буили на общ-дѣ. Доси новосозданный вилковникъ избравъ въ поддручину, захватилъ яловъ 34.800 вр. подмашаючи лѣтъ бы на смѣхъ 19 вр. въ касѣ. Каса была замкнута. Походившими о крадѣжѣ бурмистръ мѣста д-ръ Козыминскій, который есть заравомъ и начальникомъ директоромъ касы, сконстатувать крадѣжъ. Грошѣй складали на переважю отъ монашеска банникотвѣ а то было тамъ: 15.000 вр. пятами, 3 тысячанъ, коблѣнацатъ сотокъ и 216 сѣбныхъ

рельєсних. В кімнаті не міг вийти сего
випасти, а однак не полинивши бач найбо гірших
слідів по собі, бо на місці крадіжки знайдено
лише брудну хустку до носа і заправляноку шма-
точку. Досі не удалося вишукати злодія і ди-
рекція місцеві кави оголосила дати 1000 зр. на-
городи за зловлення его. Слідство веде комісія
судова зложена із заступника прокуратора Тур-
гетства і судів слідчих Мыдловського і
Гриневецького. Поліція львівська вислала також
до Тернополя свого комісара. Матковського.

— Календарі общества имени Михаила Качковского на ро́къ 1882 із сконфіювала ц. к. прокуратюра въ четверть 19 н. ст. идоидита за — портреъ цйсара Франца-Иосефа I. Портреть той представити С. В. цйсара австрійскаго въ провадженю головуе и викадъ дужь естатлюю. Се и дако ц. к. прокуратюрин причину до конфіювати календаръ за річъ небудуу — за портреть цйсара. Органъ москволюбскій, подхоуи о омихъ вѣсти, нуте при томъ „замѣчательный фактъ“, що „конфіюката календаръ наступила инъ разъ во время приѣзда во Львовъ п. Александра Барвинскаго, которому Общество Качковского естити солиу въ оидъ“. Ина звѣдъ межи сконфіюкованимъ портретьмъ цйсара въ Календарі общества им. Качковского а приѣздомъ посла Барвинскаго до Львова? — смыслъ кождый. Звѣли оводно нѣако неа, аже читателѣ „Галицкои Руси“ можутъ сконфіювати собі три нумори: день конфіювати „Календара“, часко хѣтъ посла Барвинскаго и суму слѣдъ въ идиотичкой замѣтцѣ „Галицкои Руси“ — поствити на астерію, а зовсѣмъ певно выгнати теорю!

— А д-р Ізакъ Овсѣевъ, профессоръ мужеской семинаріи учительской у Львовѣ, будучи читая въ вторникъ дня 24-го, с. ст. задала въ „польскіхъ товариствъ природоиспытателей“ им. Комеринга“:

— Въ Исаеми померил дил 16 и. ст. надолоста да учепат Галичанин: Иванъ Брада въ 45 роцъ жити и Галичанецъ Штаненбергъ въ 44 роцъ жити. Възгалаъ науке теперь въ Галичанинъ въ псаломъ ижекоуны возмилъ смертальности. Въй часоми перепеваний помертальности оповѣстали. Псаломъ ижекоуны львовскихъ лѣварѣвъ блъ початъ жоталъ 80 000 оубѣа блъ ижекоуны.

— Франц Васильович, потарь львівськїй, померъ вчерѣ въ 87-омъ родѣ житя.

— Огня. В 6 ночи в 6 на 7 н. ст. надолго потушен огонь в Замочку, жовковського повіта, об'їзжався мещанин Ів. Лявко в великій економічній будинках і полях загорів селянських. Шкода необмежена досить велика.

— На сейчаску дванадцать в Устю епископовъ
было дн 17 н. ст. издохло, на нисенно де-
канъ кудриничего о. Гуля, щобъ внести на ру-
ки станицаевскому каіулу жалобу на латын-
скихъ священниковъ, що въ тамошномъ деканатъ
протизаконно перетягати греко-кат. віропо-
добины на латынскій обрядъ.

— Найвышшій трибуналь у Відні однінував жало-
бу невідомості Франца Ойдецького, заслуженого
в Кракові в ліценції с. р. на 10 днів арешту
и 20 зр. кари за участь в табірних това-
риствах соціально-революційних и на розши-
рюванні незаконних брошури.

— Однією з наука ми знамали середніх, заведе-
на, має відбиток, на пробу із гімназій імперської
у Львові, була предметом дискусії на послід-
ній засіданні «Кружка львівського товариства
учителів школи вищої»⁴⁴. Справа сво обгово-
рювалася проф. Конарський і на підставі розва-
дів прийшов до переконання, що із вигляду
дидактичних і гігієнічних а також із вгляду
на домашній обов'язки учнівків і професо-
рів, введення однопозовної науки із гімназій
львівських єсть дуже корисне. По дискусії, яка
виглядала як пакт реформаторів проф. Конарського,
пийнято єго внесення одностоповної.

— Насмерцю поганого погугу Dziennik Pol. До заведення для божовильних із Кузницької встановлено недавно одну учительську зарплату із Тернопільщини. Причина, що мала виводити це нещастя, єсть дивно страшна. Лучило ся се на одній вівтор, де вгадуу учительку два мужики на стайнішній загинотуваній в одних збочестиях. Нещастна жортва збожовіла в насидомі тогз в интересованій особы хотіли цілу справу затерти. На щастя довідало ся о томъ топаретно педагогічне, — вислідом длохъ своихъ делегатівъ в тѣ, розваднши справу, представили якъ старшому прокураторови державному, Здияському в нідерпродзекторн ради школьной кривинъ а-гона Божбиньскому. Ще дальше станесъ въ сего справно донесено въ своїмъ часѣ.

— Статистика инспекторствъ швейцарскихъ. Въ однихъ изъ послѣднихъ чиселъ вѣдомства Szkola статью подъ вышнимъ наведеннымъ заголовкомъ, издающую ярже свѣтло на школьный бытъ, мы находимъ въ Галичинѣ въ порѣзжаномъ въ мишину краиш. Посылъ свои статьи бую въ дѣловъ Австріи 324 инспекторствъ школы народныхъ а въ тѣхъ 10 священниковъ, 4 педисованныхъ директорствъ и профессорствъ школы середнихъ, 7 директорствъ гимназическихъ, 84 профессорствъ гимназическихъ, 9 директорствъ семинарий учительскихъ, 29 профессорствъ семинарий, 31 учительствъ школы высшихъ, 63 директорствъ школы высшихъ, 65 управительствъ школы народныхъ и 19 учительствъ школы народныхъ. За всѣмъ числомъ 324 инспекторствъ принадлежатъ на Галичину лишь 46, мѣжь тѣмъ какъ на Чехію принадлежатъ 75 а на далеко юншу Мораву 53. До того треба додати, що и всагальна ровень образованія инспекторствъ въ тѣхъ трѣхъ краишъ не есть ровня, бо коли въ усѣхъ галицкихъ инспекторствъ есть лишь 12 въ университетоникомъ образованьемъ т. е. четверта часть, есть ли въ Чехіи 42 а въ Моравіи 28, значитъ, больше половина. Причина сего лежитъ головню въ недостаточныхъ дѣлахъ нашихъ инспекторствъ, побирающихъ по 500 до 600 р. рѣчно, мѣжь тѣмъ какъ въ западныхъ провинціяхъ, до коммуникаціи дуже удекшена и округи школьный далеко юнши, численность инспекторской дѣлы по 1000 р. або й больше. Въ томъ выгладѣ отже есть Галичина дуже окривджена, бо повинувши се, що послѣ числа дѣтей, обязанныхъ ходити до школы, повиний мы мати бодалъ 64 инспекторствъ, то само число аналитическихъ въ нашихъ краю повинно

спонукати якости школяр до побільшення школярських округів у Галичині. Щоб же мати образок з етикеткою Галичина під впливом просвіти позаду тих двох країв, додати навести, що в Мораві на 100 чоловік не уміє читати 5-7 осіб, на 100 жінок 8-10 осіб, в Чехії виноміст се часо 4-60 авертуально 6-90 а в Галичині аж 64-87 а 71-60.

— *Salus publica lex suprema*. Коли як, Бісмарк переїздив із суботу в Варшаву до Фрідріхсруга через Берлін устроїв в його честь берлінська публіка голосну демонстрацію. Тисячі народу обгоріли на доордах обожали князя цейтми а коли поїзд відїждив працюючи его охлокот: *Salus publica lex suprema*. Охлокот сей єсть відповідою на вітний слова Бісмарк, висловив до книги пам'ятковий із Монахії: *Suprema lex regis voluntas*.

Посмертний — — оновітний.

О. Григорій Гречей, приходивши із Доміно-ві, рогатинського повіта, діяльний патріот і ревний свідчення упокорив ся — аж як вже заступили були — минулою серединою 55-річ життя, а 25 лютого. Були єв один із найближчих друзів оновітних і народолюбів. Але такій тишиє ся був великою любовію і середі приходивши і в околиці. Похоронений же в 1871 р. оснувані в Доміно-ві читальню і громада доміно-віська його прохання прийняла до такого самопожертви, що при виборах вітчим не давала затягнути в таборі противників. Немало дбав похоронити і о матеріальним быти спокій приходивши і Доміно-віцям пам'яті похоронного будувати передати дітям і внукам. Віч на-ві йому пам'яті!

О. Іван Стебанич, сотрудник в Серван-цях, городенького деканата упокорив ся дні 15 н. ст. похоронив в 48-річ життя а 11 лютого. Віч на-ві йому пам'яті!

Теодор Бачинський, сын адвоката в Стрию, студент права, член Академічного Протеста і відомою „Січ“ упокорив ся дні 22 н. ст. листопада в Стрию. Віч на-ві йому пам'яті!

О. Ариам Андрійчук, православної парох в Шербоцях виживши на Буковині, упокорив ся дні 18 н. ст. похоронив в 57-річ життя.

Похоронив держави ся все описи рукою на-родности. Віч на-ві йому пам'яті!

Іван Малиновський, директор урядової мовничих при виїздах суду кресови у Лан-ці, упокорив ся в 71-річ життя. Віч на-ві йому пам'яті!

Умововия, перенесення, конкурсы и пр.

— *Объявлено*. Цесарь надає оновітникам при трибунах адміністраційних, Франц. Скулеско-му, при переході в стані супочинку хресті по-мандорній ордеру Франца Іосифа.

— *Именовані*. Намістник амонувати лікаря повітового II класу, д-ра Кліма Кийгиницького, лікарем повітовим I кл.; асистентом санітарним: д-ра Викт. Желавонского із Рудави, д-ра Верн. Грігавта із Теревонки і д-ра Ант. Кропивача у Львові лікарями повітовими II класу а секундарі в шпиталях с. Лавара в Кракові, д-ра Евг. Лиховича, асистентом санітарним при старості в Стрию.

— *Перевезені*. Намістник переніс лікаря повітового, д-ра Вини. Сковинського в Надвірню до Вірки а до Надвірню надає асистента санітарного д-ра Нв. Ведиарского.

Телеграми „Діла“.

Відень 23 листопада. Nord пише о про-мові Калькокого досить симпатично а лише додає, що замітки міністра о Сербії відносно не можна прийняти до Болгарії. Далше за-являє, що на Босну і Герцеговину небезпечно розширвати африканської теорії та єв за-саду заводити в Європу.

Загребь 23 листопада. Епископ Штрес-маєр просить в Римі, щоб его увільнити від урядових функцій та поїхати до Риму.

Гамбург 23 листопада. Hamb. Cor. вивіщає, що вїсти о зближенні са Росією до Німеччини, походять із Петербурга і мають ту ціль, щоб стримати нагу знижку рублі.

Мадрид 23 листопада. Міністерство подає ся до димісії. Капосас, міністер-пре-зидент лишиє ся і зложив новий кабінет.

Надбслане.

Адвокатъ красивый въ Стрию

Д-ръ Евгений Олесницкій

переніс свою канцелярію до дому п. Візвич-ского при улиці між ул. Третього Мая а ран-комъ напротивъ каменіці Турка.

Д-ръ А. Хоминъ

спеціаліст недугъ внутреннихъ переніс до Львова і ординує від 3—5 год. по полудні ул. Заморевича ч. 3.

ЗМІНА ЛЬОКАЛЮ!

ОКУЛИСТЪ И ОПЕРАТОРЪ

школы віденьской и берлинской

Д-ръ Д. Меллеръ

ординує від 9—12 в від 3—5 години ул. Ягилонська ч. 13. П. нов.

ИЛЮСТРОВАННІ ЖИТІЯ СВЯТЫХЪ

на каждый день въ році

продають ся опрانی по 3.70 зр. в пересылкою поштовою. Безъ пересылки і опрانی по 3.20 зр. Дібати можна у Львові в книгарні Старо-польської; в Тернополі в в Станіславові в торговлі в Стаховицях; в Коломиї у о. Н. Де-кого; в Стрию в Рукавях Касині. Для я-талені Брандъ перекладних і біднийших се-дині в міщані ціна обнижаєть до 2 зр. 50 кр.

Всякі зголомаші приймає видавць

о Евгений Гузаръ у Львові площа св. Юрія ч. 5.

Поезды зельзничі

посля часу такъ званого „середино европейского“ відъ 1-го жовтня 1891.

Відходять зб Львова.

Въ напрямі до Стрия: 5.50 рано. Поездъ особ. до Стрия, Хирова, Нового-Сача, Лавочного, Мун-кача, Будапешту, Станіславова і Гусятина! — 10-14 переїз полуднемъ. Поездъ особий до Стрия Хирова, Сухом, в Станіславова. — 7-42 въ вечері. Поездъ особий до Стрия, Лавоч-ного, Мункача, Будапешту, Хирова, Сухом, Станіславова і Гусятина.

Въ напрямі до Черновців: 4.48 рано. Поездъ особ. до Станіславова і Коломиї. — 8.40 рано Поездъ поїсний до Станіславова, Черновців, Ясєв, Букарешту і Гусятина. — 3.54 по по-лудні. Поездъ особий до Станіславова, Чер-новців, Ясєв і Букарешту. — 9.48 въ вечері. Поездъ особий до Станіславова, Черновців, Сучави і Гусятина.

Въ напрямі до Веліди: 8.40 рано. Поездъ мішаний до Веліди і Сокала. — 6.40 по полудні. Поездъ мішаний до Рави рускою.

Приходять до Львова.

Въ напрямі від Стрия: 8.31 рано. Поездъ особий в Сухом, Хирова, Станіславова, Будапешту, Мункача, Лавочного і Стрия. — 8.10 по полуд. Поездъ особий в Сухом, Хирова, Гусятина, Станіславова і Стрия. — 11.12 въ ночі. Поездъ особий в Нового Сача, Хирова, Гусятина, Станіславова, Будапешту, Мункача, Лавочного і Стрия.

Въ напрямі від Черновців: 6.17 рано. Поездъ особ. від Сучави, Черновців, і Станіславова; — 1.24 по полудні. Поездъ особий від Букарешту, Ясєв, Черновців, Станіславова. — 7.23 въ вечері. Поездъ поїсний в Букарешту, Ясєв, Черновців, Станіславова і Гусятина. — 11.22 въ ночі. Поездъ особий в Коломиї, Стані-славова і Гусятина.

Въ напрямі від Веліди: 7.50 рано. Поездъ мішаний в Рави рускою. — 3.46 по полудні. Поездъ мішаний в Сокала і Веліди.

Ажт розкладу відъ на шляхахъ залізничі, державнихъ в Галичині дібати можна на кожній стації по ціні 6 кр. за примірникъ, а книжочки в форматі кишеньові по 5 кр. за штуку.

Коли годинникъ часу середно-европейского по-казує годину 12-ту, то показує годинникъ в Чер-новцяхъ 12.45, в Подольськяхъ 12.44, в Сучаві 12.44, у Львові 12.35, в Будапешті 12.16, в Відні 12.06, в Празі 11.58.

Складъ найльпшом гербаты хиньскои.

ИВАНЪ ДУТКЕВИЧЪ

У ЛЬВОВѢ

улиця Краковська ч. 2 дѣмъ п. Валляха.

НОВО ОТВЕРЕНІЙ

СКЛАДЪ ПАПЕРОВЪ И ПРИВЕРОВЪ ДО ПИСАНІА

рисованія и малюванія.

Найбольшій складъ книгъ торговельныхъ.

ТОВАРОВЪ ГАЛЯНТЕРІЙНЫХЪ.

РАМЫ ДО ОБРАЗОВЪ.

СКЛАДЪ БИЛЕТОВЪ ЗЪ ЖЕЛАНІАМИ.

БИЛЕТЫ ЛІТОГРАФОВАНІЙ.

Приміають ся всій образи до опрانی.

Складъ найльпшом гербаты хиньскои.

До моихъ П. Т. Гостей!

Позаявляю оновітні вкати вкати єв а жей похитиєть се много гар-нихъ і тривалихъ плащівъ зна-нихъ та одягові, за-дѣя закупна бѣлошюмъ екологією, — то прода-ють по значно анжиской ціні і запрошую П. Т. Публику до сего при-бѣдного закупа.

Замовлені на одягъ вв француз-скихъ і англійскихъ матерій вико-нують ся за 24 години дуже елан-тно і дешево.

Зъ поваженіємъ

Давидъ Дварцвальдъ

у Львові, площа Капітульна 3.

XXXXXXXXXXXX

рочки, маншеты, новітніи, налессоны, скарпінки, хуст-ки, краватки, шаліи, ру-

2763 кавички и т. п.

поручає найдемешно

МАГАЗИНЪ

БРАТОВЪ ЛЯНГЕРОВЪ

у Львові ул. Галичина ч. 16.

Цінаки на мале дарюєть.

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

Академикъ-Русинъ

гладить лекції на оселі в домѣ священникомъ або иншимъ. Влас-на відомість в редакціі „Діла“.

Накладомъ „ДЗВОНКА“ пол-виниць и можъ набути черезъ всѣ книгарні:

- 1) Леонидъ Глазковъ: Байки дѣла 5 зр.
- 2) В. Чайченко: Олеси онов. „ 5 „
- 3) „ Байки „ 5 „
- 4) „ 2 Оповідання „ 5 „
- 5) Нв. Франца: Леси Милити „ 50 „
- 6) М. Лесина: Коза дерева оперетта до сѣмъ и форт. 80 „

Редакція „Дзвонка“ Львові, ул. Чарникова 26.

Колдры

на ошатіи войні и бѣловіи, матрацы, пѣлѣди оруж-до обжоні, сѣ-ники, подуш-ки и т. п.

Одинкой у Львові спе-ціальный

складъ и роббня

виробовъ постель-покрѣ широкі

Іосифъ Шустеръ

Львові, ул. Коперника 7.

Запросины до передплаты на XIII и XIV томъ

Русскои Историчной Бібліотеки.

Томъ XIII вже вийшовъ и ле-титъ: Гетьманованіе Івана Выго-ского и Юрія Хмельницкого. Томъ XIV друкує ся (досі вже 5 арку-шівъ) и вийде въ кінцѣ вересня с. р. и жетати-ме: Гетьманованіе Бруховецкого. Оба томи вв опрانی в англійське подотно зъ золотими вытискомъ и зъ пересылкою реко-мандованною 3 зр. 30 кр. Брошу-раніи зъ пересылкою 4 зр. 60 кр.

Передплату прислать перека-зомъ вв адресую: Ол. Баран-ский у Львові, ул. св. Миколая 13.

МУЖЕСКУ

Безсильность

высказаніе ивено сержантис на-ождили тайныхъ грабѣвъ, водо-дѣли и рознуєтъ, уєзе шевени и на донго одинокъ, розширені вв многіхъ выдѣлахъ илостерон, книга

Самохорона д-ра Ретана

Россійско выдѣние: 1 зр.

Польско выдѣние: 1 зр.

Нѣмецко выдѣние: 2 зр.

Тысячи людей найшли въ нѣй повешеніи своихъ вѣдѣтъ и на-рѣни свои мужескіи силы при по-моци пѣлавого єв живиєть способу лѣченія. По одержанію франко-па-дежастости, вышлѣє ся франко-ни-ка въ кувєртѣ маляковій, изда-тель Р. Ф. Бірей въ Липсу. (R. F. Birey's Verlagbuchhandlung in Leipzig.)

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXX

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикетуха ч. 6 у Львові.

Одинкой и выключкой оль Галичині

СКЛАДЪ РОССІЙСКОГО ЧАЮ

основанъ в 1870 р.

Поручає правильно кож- дого тыждя свѣтій транспорти найльпше- го чаю зб Москвы и поручає его послѣ приго- уженого ему цѣнника	знам. черный melange	1 60
	бѣлый melange	1 80
	бѣлый чай	2 —
	чай меланж Р.	3 —
	каравайный	4 —
Замовленіи выповня- ються совѣсно и скоро тѣмъ же за послѣплатою епанкованіе франко.	к-ръ I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV. LXXXVI. LXXXVII. LXXXVIII. LXXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII. XLVIII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. LVII. LVIII. LVIX. LX. LXI. LXII. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXIX. LXX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXII. LXXXIII. LXXXIV. LXXXV.<	

Предлата на „ДЪЛО“ и възможността на изсратъ платий
у Лъвова.

ДЪЛО

Подинное число конштуе 8 пр. а. и.
Оголошени приймають ся по цннѣ 6 пр. бѣзъ одном
стрѣлки каторою вѣ рубр. „Надѣслано“ по 20 пр. а. и.
Подяки числять ся по 10 пр. бѣзъ стѣшка.

«На підставу наявну у віденського допитувача Przegląd у Відновіддану — а се учинати певно і другий допитувачів, мій товариш — що початок судово-наріс слідство на

Наука штука и литература.

— Звѣсть „Зорь“ ч. 21.: Сопляный промѣнь, пошѣсть Чайченка. — Стихи Манжуръ, Лесѣ Украинки, Школиченка и Забѣлы. — Сто тысячъ, комедія въ чотирохъ дѣйствіяхъ Карпенка-Карого. — Исторія литературы, Ом. Огоновского. — Оцѣнка комедіи „Сто тысячъ“. — Конечъ записокъ Дениса въ чешской выставѣ. — Про Руске товариство педагогичное у Львовѣ. — Дробный вѣсти. — Число се прикрашаютъ три гарий иллюстраціи: портретъ артиста Марка Кропивницкого, „Гуцулы, славянолюбивое дерево на Черемошу“ и „Въ Та-трахъ“.

Именованія, перенесенія, конкурсы и пр.

— Конкурсъ. Преподѣла красной дирекціи скарбу розпошуе конкурсъ на нѣмля посады оцѣтничковъ окарбовыхъ, секретарѣвъ, комиссарѣвъ, нѣмляна цѣль посады концепціонѣвъ и нѣмляна посады практикантѣвъ концепціонѣвъ. Подана вносати треба до 10 дѣвъ бѣдъ часу оголошенія конкурсу.

Выказъ складанныхъ жертвъ

— На будову церкви въ Журовѣ прислали давольно отой ласкавъ Добродѣль свои щедры жертвы: Впр. о. Конст. Ченѣвъ збраву складку въ день св. Влкс. Дмитрія въ церковь въ Кадовицѣ 3 зр. а въ Кропивницку 5 зр. — Сироты по бз. п. Изаріонъ Глодиченко, бушнѣмъ шаруху Журова, 7 зр. — Пр. о. Онуферъ Курбасъ парохъ въ Кустинѣ 7 зр. — На поминкахъ въ Боднарѣ въ домѣ Веч. о. Л. Раковского 6 зр. 15 кр. — Въ день св. Вмуч. Дмитрія збраву въ Журовѣ 5 зр. 20 кр., корецъ зукору, гарнецъ житя и есаолѣ, а въ день св. Арх. Михаила 2 зр. 64 кр. — Впр. о. Михаилъ Онушківичъ въ Короствѣ 1 зр.

Будовою напосъ церкви наврѣнѣнѣе занали ся Бго Екоп. Виреосъ. Митрополитъ. Не хило дарували намъ въ перепискахъ лѣсахъ весь потрібный матеріалъ, але ще приобѣщали вырубано дерево своимъ коштомъ спровадити до Галича. За тую оцѣнку старанности о нашу дѣмъ Божій рускій парохіинъ Журова навѣтъ по въ силѣ высказати свои подяки, ахъ добрый дѣти свои матери-церкви задержати въ сердцахъ найбравшу память и навѣнцѣшу любовь для своего архіерал-владыки.

Зъ весною розпочали бы мы будову напосъ церковцѣ, та нашъ силы дуже слабѣ, щобы могли еи выкопачити. Мы цѣлымъ сердцемъ бажаемо, дѣждати ся сѣмъ дуже радѣствомъ для насъ хвалѣ — въ своей церкви помолити ся Богу. Мы погробовцѣ, бо народили ся, коли же напосъ церковцѣ не було, однакъ любовь для насъ тымъ бѣдѣшу заховали мы въ сердцахъ своихъ, а любовь

тую оживили въ насъ наша стара въ дуже хорошии зноами вѣнница. Уже 73 лѣтъ стоить она сама одна и выжила насъ на молитву, головоу намъ сумну и радѣтну вѣсть, а звуки тыхъ аво-новъ стѣвъ для насъ теперь чимъ-разъ милѣйшии, бо въ душѣ нашей палае надѣя на свой дѣмъ Божій.

Та се ще въ рукахъ Божіихъ и Вашихъ, дорогой Земляки! Вѣдъ Ващъ залежить, чи наша надѣя сповинѣтъ ся.

Колектантѣвъ не вымысламо, бо такимъ системою много маруе ся гроша, та якъ то кажуть, очей нѣкому дерти не хочемо. Чил ласка и въ чий дѣмъ св. вѣра и любовь до св. нашего обрѣду та въ грудехъ руске сердце бѣе, сѣе не по-жалеу хенты на нашу святиню. Дорогой брати Земляки зъ-надъ Дѣботра, Сяну и Буга! Подайте намъ свою помѣчну руку а Господь сторицею над-городить!

Андрей Пеленскій, завѣдатель; Иванъ Фернега, Андрей Гречукъ, Иванъ Озарко, Іосифъ Озарко — рускій парохіинъ Журова (почтѣ въ мѣсці).

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 25 падоліста. Въ дебѣтъ надѣ внесеньемъ Писера пос. Романчукъ заливѣ въ имени руского клубу, що клубъ стоить за внесеньемъ зъ мотивѣвъ рѣчевыхъ а супротивъ внесена д-ра Патая уважае за доко-печне одосланье такъ предложена самого, якъ и внесена Патая до податковомъ комисіи, бо се внесенье, збѣднѣнѣе додатокъ въ найвысшихъ класахъ заробковому податковому подлягнѣнѣхъ, одиѣнѣе вымогати прогресіи.

Берлинъ 25 падоліста. Авдѣнція Гірса у цѣсаря Вилгельма, во второкъ рано, мали характеръ цѣлкомъ приватный. Авдѣнція тре-вала 20 минутъ и не було на нѣй министровъ.

Парижъ 25 падоліста. Передъ бѣдѣз-домъ булѣ Гірсъ у Карнота и консервувѣ зъ пѣвъ годины. Рѣбо ввѣнѣвъ журналистѣвъ, що его розмова зъ Гірсомъ була привѣтска и мала характеръ мирный. — Архіерископъ зъ Е. засудитъ трибуналъ судовый на 3000 франківъ кары за посланіе пастирске крити-куюче зараженіе правительства що-до бого-мольствъ.

Лондонъ 25 падоліста. Миністра вой-ны Пейхаота прокламовано президентомъ бра-

зильской республики. — Въ Шангай були но-вой зворужена и мали вырѣзати до 1000 хри-стіанъ.

Переписки Редакціи и Администрации.

Веч. о. Д. Б. въ Стан. Рахунки годить ся. — Веч. п. М. въ М. 3 зр. 60 одержали. 60 кр. вы-слали де сабдуе. — Веч. Е. Р. въ Стр. За соф-рѣкъ нес. На слѣдуючій рѣкъ улачено 1 зр. — Веч. Сена. въ Тур. Тагъ.

Веч. о. Зелень Шухевичъ въ Тимшнѣхъ. При-сланого ще 5 лютого 1890 року 1 зр. бѣдъ о. Сим. Вилкинского зъ Колѣнѣвъ на поминки бл. п. Вол. Барвинского передали мы въ своемъ часѣ комитетови памятникному и ямею на се покнѣ-тованье.

Надѣслане.

Адвокатъ красивый въ Стрию

Д-ръ Евгений Олесницкій

перенѣвъ свою канцелярію до дому п. Вѣлѣн-ского при улицѣ мѣжъ ул. Третього Мая и ри-номъ напротивъ каменицѣ Турка.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ!
ОКУЛИСТЪ И ОПЕРАТОРЪ

школы вѣдѣнської и берлинской

Д-ръ Д. Меллеръ

ординуе бѣдъ 9—12 и бѣдъ 3—5 годины
ул. Ягайлоньска ч. 13. II. нов.

ИЛЮСТРОВАНА
БІБЛІОТЕКА
для молодѣни, мѣщанъ и селянъ
пѣдъ редакцію Ом. Поповича
выходить вже 7 рѣкъ въ Чернивцѣхъ
мѣсячными книжочками и коштуе на
рѣкъ (12 книжочекъ)
только одинъ зр.
Подписокъ книжочки „Бібліотеки“ вы-
слагаетъ редакція на показъ даромъ.
Адресъ: „РУСКА ВЕСЕЛА“
въ Чернивцѣхъ, улицы Петропача ч. 4.

Цѣна збѣжи и другихъ продуктівъ.

25. м. ст. падоліста 1891.

Львовъ: Пшеница 11.75 до 12.50, жито 10—
до 10.90, ячмень 6.58 до 8—, овесъ 7— до 7.50,
горохъ 6.25 до 10—, вика — до —, рѣпакъ
13— до 13.50, льнянка — до —, конюшина чер-
вона 45— до 65—, конюшина бѣла — до —,
конюшина шведска — до —, хмѣль бѣдъ
55— до 60—, зр. за 56 килло въ Львовѣ, окупита
за 10.000 литрѣвъ 19.70 до 20.50 зр.

Тернополь: Пшеница 11.50 до 12—, жито 10—
до 10.75, ячмень 6.50 до 7.50, овесъ 6.80 до 7.25,
горохъ 6.25 до 9—, вика — до —, рѣпакъ
13— до 13.50, льнянка — до —, конюшина черво-
на 40— до 60—, конюшина бѣла — до —,
конюшина шведска — до —

Подоляччина: Пшеница 11.50 до 12—, жито
10— до 10.70, ячмень 6.40 до 7.50, овесъ — до —,
горохъ 6.25 до 10—, вика — до —, рѣпакъ
13— до 13.25, льнянка — до —, коню-
шина червона 43— до 65—, конюшина бѣла
— до —, конюшина шведска — до —

Яресьля: Пшеница 11.75 до 12.55, жито 10.25
до 11—, ячмень 6.75 до 8—, овесъ 7— до 7.50
горохъ 6.50 до 10—, вика — до —, рѣпакъ
13.25 до 13.75, льнянка — до —, конюшина черво-
на 45— до 65—, конюшина бѣла — до —,
конюшина швед. — до —, тимотка — до —

Вже печатае ся шестій выпускъ сочи-
ненія пѣдъ заголовкомъ:

Житія Святыхъ

гр. кан. Церковно почтаемыхъ на каждый день
въ роцѣ

Цѣле сочиненія буде состояти зъ 100—110
дружкованыхъ аркушѣвъ аничайного формата (въ
IV томахъ) и буде выдавати ся періодично вы-
пусками по 8 пѣдѣлъ. Каждый выпускъ буде об-
нимати по одному мѣсяцю житія Святыхъ (9 ар-
кушѣвъ друку). Цѣле сочиненіе выйде въ 12 вы-
пускахъ въ протгугу 1891 и 1892 р. — Прену-
мерата на одинъ рѣкъ (6 выпусковъ, 50—55 ар-
кушѣвъ друку) съ почтовою пересылкою 4 зр.

Иларіонъ Гмитрыкъ

профессоръ Богочестія въ ц. и. гимназіи въ Самборѣ

Словарь руско-нѣмецкій

Кавенія Желеховского.

Знижена цѣна 12 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Складъ наилучшом гербаты хиньской.

ИВАНЪ ДУТКЕВИЧЪ
У ЛЬВОВѢ

улицы Краковска ч. 2 дѣмъ п. Валляха

ново отвореный

складъ паперѣвъ и приборѣвъ до писаня

рисования и мальования.

Наибольшій складъ книгъ торговельныхъ.

товарѣвъ галантерейныхъ.

РАМЫ ДО ОБРАЗѢВЪ.

складъ билетѣвъ зъ желаніями.

БІЛЕТЫ ЛІТОГРАФОВАНІЙ.

Принимають ся всякіе образы до оправы.

Складъ наилучшом гербаты хиньской.

Д-ра Е-
гера бѣе, кафтанини бѣдъ поту
трикотей и сѣтковой, рукавицъ
и рушники до натирания
найдешевше въ торговани
БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ
Львовъ, Галицка ч. 16.
Цѣнники на жданье даромъ!

Колдры
на овечей рошѣ и
бавовнѣ, матераци,
вѣздки пруж.
до лѣтнихъ, сѣн-
ники, подуш-
ки и т. п.
Одинѣй у
Львовѣ спе-
ціальный
складъ и робѣтъ
акробѣвъ постѣла
пѣдъ фирмою
Іосифъ Шустеръ
Львовъ ул. Коперника 7.

Новы униформы

для урядниковъ державныхъ звѣзницъ

могутъ Ви. п. урядники одержати
въ аничайнѣй бѣдъ многокъ лѣтъ въ
своихъ солиднѣсти и рѣальности фир-
мѣ по найвысшихъ цѣнахъ и най-
лѣпше выгнѣтованъ.

Рѣбнѣжъ поручаю ся лѣсо спе-
ціаліста въ выгнѣтованію уни-
формъ для урядниковъ державныхъ
и предлажаю мой богато заосна-
тѣнныи складъ одѣжи мужеской и
дѣтской.

Завѣрѣваю увагу Ви. Публики
на мои условія сплаты.

остаю зъ высочайшъ поважаемѣмъ

Давидъ Шварцвальдъ
у Львовѣ, плѣца Кайтуальна ч. 3.

Кістакы Гольбайна
Образки зъ жити
дѣтѣвъ
въ редакціи „Зеркала“
по 15 кр. (зъ почтовою пе-
ресылкою по 20 кр.)

Северинъ Валигѣорскій

кравецъ мужескій,

Львовъ, ул. Хоружина число 9. и рѣкъ ул. Сокола число 1.

поручаю Ви. Публици и Веч. Духовенству свою робѣтню
мужескихъ одѣжѣвъ.

Въ своей робѣтнѣ выгнѣтованію всякій замовленія, входѣвъ
въ одѣжѣвъ кравецтва, ахъ то: гарнитуры пидѣлѣвъ и войсковѣй,
рисѣвъ, пальто, плащѣвъ, а также верхи до футеръ по найдо-
ступнѣйшихъ цѣнахъ.

Працюючи довѣй чѣсть въ томъ званію якъ въ кра-
вѣтѣхъ и за границею, могу одоволити вынонѣ після найво-
вѣйшихъ фасонѣвъ всякаго вымѣрѣвъ моихъ кліентѣвъ, а чѣмъ
судѣнѣтъ численнѣй листѣвъ за признаемѣмъ бѣдъ Веч. Духовен-
ства и пп. Урядникѣвъ а котрій у мене можна каждого часу пе-
регляднѣти.

Поручаючи ся дальнѣйшъ взглядѣмъ П. Т. Публики остаю
зъ поважаемѣмъ

Северинъ Валигѣорскій.

Десять медальѣвъ заслуги, дипломъ признанія
и дипломъ генерозный

на всесвѣтній выставѣ въ Антверпенѣ
за незрѣваннѣй

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерий.

Антѣлентія. Нѣякій артикулъ тоалетный не може ити въ

авидѣ что-до успѣху и добротѣ въ Антѣлен-
тію. Се средство, одержанѣе зъ одѣвѣжующихъ субстан-
цій, ухилѣе въ короткѣмъ часѣ весняники, являи пѣчѣн-
ковы, бланки и т. п., падае шнѣдѣрѣ снажу бѣдѣтъ, снѣ-
жѣтъ и вѣжнѣтъ. — Цѣна 2 зр.

Піліптонъ. Молодѣе сыному и сполнѣтѣному по колѣкоразо-
вѣмъ ужитѣю привѣрѣе краску барву. ПІЛІПТОНЪ
не эпрбуе, лѣне бѣдѣмѣмѣе волосѣе, котре пѣдъ впливоу
сего бѣдѣнѣею средѣства бѣдѣска не прѣвѣтѣну барву, мѣ-
жѣтъ а бѣдѣска. — Цѣна эликсону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ. Найвысшѣе выгнѣдѣе волосѣе надѣржѣу, цѣ-
бузѣмъ волосѣе измѣдѣе и до вытворѣваня та
порѣсту волосѣе побудѣе. Цѣмъ эликѣвъ 3 зр. Пѣвъ эли-
кону 1 зр. 69 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

не вѣстѣтъ жаднѣхъ мѣдальныхъ приношѣвъ, естъ се найче-
тѣйша и найнѣжнѣйша мѣдѣла роетинѣа, приношѣвъ прилаге до
лица, надае краску, природну бѣдѣтъ и естъ неоцѣнѣмѣмъ сред-
ствомъ до тѣпѣнѣею окрасѣвъ лица.

Пудѣлко мало бѣлого пудру 80 кр., цѣзѣ 1 зр., зъ лебѣдѣ-
комъ 1 зр. 80 кр. Рожевъ для блѣднѣею, не допусѣе розпѣдѣтъ
пѣдѣнѣею и бѣдѣею, мало пудѣлко по 70 кр., бѣдѣе зр. 1.10
зъ лебѣдѣкомъ зр. 1.60.

Вода фіялкова. Усувае зъ лица прищѣ, лишѣвъ, угрицы,
морщѣны и долѣка бѣдѣвъ. Лице одѣвѣжу выбѣею и вѣ-
жнѣею. — Цѣна 1 зр.

Мыло косметичне бѣдѣе чѣе надѣвѣмѣмѣю, вѣжнѣ-
ко, лѣдѣбно впливае на нашѣробѣкъ, не допусѣе розпѣдѣтъ
рукавъ и лица, дуже добре очѣщуе шѣкуру. Ухилѣе вѣе-
ники и жѣсто-бурѣ плямѣ въ лица. — Цѣна 60 кр.

И. ПГНАТОВИЧЪ

у Львовѣ въ власныхъ торговельхъ: ул. Коперника ч. 3,
и улицы Галицка ч. 35, въ Краковѣ Суконницѣ ч. 20,
и въ Чернивцѣхъ Ринокъ ч. 2.

ТОВАРИСТВО ТКАЧѢВЪ и КРАСВЫЙ ВЗѢРЦЕВЫЙ ВАРСТАТЪ ТКАЦКІЙ ВЪ ГЛИННАХЪ

бѣдѣнѣнѣй медальѣвъ на красѣвъ выставѣ въ Краковѣ
поручають знаніи въ добротѣи ачѣстѣи и дешевѣстѣи свои шѣро-
бы: полѣтна грубѣ въ красѣвъ прищѣ и тонѣй ачѣретѣвъ,
дѣмѣ, полѣтна изъ прѣвѣтѣрѣа, хустѣнѣи до носѣ, стѣрки, ру-
чѣники, узѣрѣжѣй обѣрусѣ, серѣтѣи и серѣтѣи жакѣрдѣи, бар-
вѣи портѣры, стѣры, хѣдѣники, полѣтна въ красѣвахъ, записѣи,
мѣжѣ, сѣтѣи муларскѣи и до жѣдѣю, сѣнѣники покрѣвае на
мѣбѣлѣи и т. п.

ВЪ СКЛАДАХЪ:

въ Глинѣнахъ: у власнѣмъ мѣстѣнѣ;
въ Берѣжанѣхъ: въ торговѣи Б. Карѣвскѣи, (данѣнѣе
Б. Вроньскѣи);
въ Станѣславѣхъ: въ торговѣи В. Добѣшнѣею;
въ Хорѣстѣи: въ торговѣи С. Кѣлѣра;
у Львовѣ: въ торговѣи Войцѣхѣи, ул. Галицка ч. 11.

Прѣби выслѣають едъ дарѣмъ и франко.

Перша повна популярна

ИСТОРИЯ РУСИ

уложена пѣдѣи найновѣйшихъ жѣрѣтъ пров. Олександрѣмъ
Барѣвѣнскѣмъ зъ 40 иллюстраціи и 2-ма малѣми истори-
ческими въ 18 аркушахъ друку. Цѣна лѣше 50 кр.; въ кра-
сѣвъ опрѣвъ 72 кр.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“ ул. Орѣнѣека
ч. 27 и по всѣмъ книгарѣмъ Галицѣи и Буковѣи.

Вже выйшовъ

Иллюстрованный Календарь Просвѣты

на рѣкъ 1892.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 60 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и въ всѣхъ бѣдѣ-
нѣхъ складахъ.

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШІИ, почта и стація зѣвѣзницѣ тамѣе.

Получивши на власнѣбѣ по старѣй фирмѣ „Паана и сына
Серафима“ „Лярниу дзвонѣвъ“ въ Калушѣ, бѣдѣчену сѣбѣ-
нымъ медалѣмъ заслуги, ачѣтомъ похваляемѣмъ и признаемѣмъ
на выставѣ тов. им. Кавѣекого въ Коложѣи (акъ о томъ
своего часу газѣты дописѣли) — маю и теперь на складѣ гѣтовѣй
дзѣвѣи, выношу скоро замѣдѣи и приймаю старѣи або
ушкодѣженъ дѣвѣи до перѣлѣваня за дуже умѣрѣвану цѣну.

Дѣкуючи всѣмъ Ви. приходѣнѣмъ и фундаторѣмъ за
вѣй дѣтѣнѣрѣнѣи замѣленя въ давнѣйшѣи сѣбѣлѣи а теперь
мѣбѣ власнѣй лярни дзвонѣвъ прошу о ласкавѣй замѣленя такъ
на пѣдѣнѣи нѣи дѣвѣи акъ и на цѣлѣи групѣ. За тѣвѣ-
дѣбѣи матеріалѣу и гармонічнѣи звукѣи моихъ дѣвѣнѣвъ ручѣ
и для того осмѣлаю ся приношѣвати ихъ Ви. П. Т. публици

Зъ глубѣннѣмъ поважаемѣмъ

АНТОНІИ СЕРАФИНЪ.

При закупкѣ товаровъ просимо поклѣиватисъ на нашу часопись.

Видѣмѣи и критичѣмѣи редакторъ Павелъ Бѣдѣй.

Клѣрѣ въ сѣбѣ. Чернѣвѣе.

Въ друкарѣи тов. им. Жѣтѣека, нѣдѣи мѣдѣе К. Вѣдѣека.

одау почь, паразь, — цоош врозумѣн, колы

писавъ въ „Словѣ“ и несподитъ нинѣ занятый москвофилъ ходивъ тогдѣ, яко академикъ, въ козацкій ходоу, — нагалять въ тихъ часахъ майже всѣ молодой люде були народонцими. Никонѣцъ и що-до днѣшнихъ першихъ народонцихъ до Федьковича — авторъ пописавъ ба-валюки. Молодежи галицкій не могли подо-бавити якъ-разъ гбрий творы Федьковича, — годѣ жъ собѣ представляти тую молодѣжь за идотѣвъ, коли она була очитана не тільки въ свой литературѣ, але и въ европейскій лі-тературахъ. А ще большу дурницю плете ав-торъ, коли каже, що повѣстокъ Федьковича народонцѣ ибѣ-то майже не достерегли, збу-ли мовчки и не заохотили автора, чтобы да-ше писавъ повѣстки. Насампередъ годѣ на-вѣсти доустити, чтобы не достерегли, коли любу-вали ся того крою повѣстками Марва Вонча, а потому: якимъ способомъ збули мовчаньствъ, коли печатали и напечатали все, що толь-ко написавъ Федьковичъ? И мусѣли на-вѣсти тѣ-пещити, що Федьковичъ пише повѣстки, коли печатали кѣськома наворотами: насампередъ 1863 р. въ „Вечерницѣхъ“, потѣмъ 1865 р. въ „Нивѣ“, одтакъ 1867 р. въ „Правдѣ“...

По такій характеристикѣ початковъ укра-инифікаціи въ першій уступѣ статьи, ав-торъ другій уступъ присвячує працѣ украино-філоскій и тутъ доперва виходить на яву его недоуцтво въ повнѣсть блеску.

„Зъ початку 1860-хъ лѣтъ — пише ав-торъ — було лише „Слово“ и оно вѣстило такожъ працѣ Уравничѣвъ. Зъ рокумъ 1864-хъ антагонизми заострили ся, „Слово“ перестало вѣстити тѣ працѣ, бо въ украини-фікаціи почало догляджувати „ниграту поль-ску“. Тогдѣ (отже въ 1864 році) украини-фізмъ галицкій подумали о власнихъ видавнич-ствахъ. Иніціативу давъ тутъ Полякъ Свенцицкій чи Стахурскій. Емігрував-ши въ Украину по повѣстаню 1863 р. знай-шовъ притулокъ въ Галичинѣ. „Вѣсть звер-нувъ увагу Поляковъ галицкихъ на koniecz-ность ибѣнати Русинѣвъ... Пропагандѣ тѣхъ посвятивъ вѣстальничий Сіоло. Рѣшучасно-жъ дѣлавъ вѣсть такожъ межѣ Русинами, розпа-люючи особливо посередъ молодежи любовь до Украины, ся минаючи и для являе ся люду. За его иніціативою и при его помощи почала виходити часопись ру-ска „Вечерницѣ“. Свенцицкій умѣнявъ въ нѣй початокъ свои повѣсти „Колѣсь було“... и перекладъ Шекспірова „Гамлета“. „Вечер-ницѣ“ виходили несповна два роки, а коли въ нѣхъ уступивъ Свенцицкій, подавали вже по-редуцѣ рѣчь украинскіхъ а въ оригиналь-ныхъ рѣчь повѣсти Федьковича“.

Прочитавши той уступъ — приходять ся толь-ко плечима здвигнути. Авторъ, очевидно, дуже чул ся чужинцѣмъ, коли укладаючи свою статью, на-вѣсти иніціативу до першо-украинифікаціи часописи мѣгъ приписати По-лякову Свенцицкому, коби толь-ко не тѣмъ ошѣмьонимъ въ першій уступѣ русинѣвъ народонцимъ! Тѣмъ-жъ тутъ ему вже зо-вѣсти не дописало, бо тутъ треба було ви-явити уже знаньствѣ фактѣвъ, и виявило ся, що бѣвъ недоуцъ, що не мавъ и понятя о рѣ-чи, про котру береть писати — не мавъ, якъ Пѣ-мець каже, на-вѣсти біапен Данст. Свенцицкій емігрувавъ до Галичинѣ по повстаню польськѣмъ, а „Вечерницѣ“ почали виходити въ хѣтѣмъ 1862 року, а перестали виходити по 7-хъ въ 1863 році. Якъ же-жъ, питаємо, мѣгъ Полякъ Свенцицкій дати иніціативу до першо-украинифікаціи украинифікаціи „Ве-черницѣ“ въ 1864 бмъ році, коли тая часо-пись почала виходити въ початкахъ року 1862?

Крути верти, мабуть такъ треба, хочъ може въ прихристію, признають, що иніціатива до ви-давничства „Вечерницѣ“ вийшла такъ бѣ са-михъ першихъ народонцихъ! Ще большу нѣго-ранцію выказавъ авторъ, коли постановивъ „Ве-черницѣ“ сучасно въ „Сіолѣ-емъ“, бо Сіоло ви-давала Свенцицкій въ рр. 1866 и 1867, отже въ 5—6 лѣтъ по появі „Вечерницѣ“.

Правда, авторъ въ третій уступѣ ста-тѣи на вступѣ „поправляє помилку“ и каже: „Не „Вечерницѣ“ назывався часописъ, по-ставивши при участі Свенцицкаго, але „Нива“. „Вечерницѣ“ виходили доперва по упадку „Нивы“, и переставши несповна пѣвтора року, рѣвно-жъ упали“.

Добре „поправивъ“! волявъ бы бувъ не „поправляти“, „Нива“ виходила въ році 1865 [и тамъ Свенцицкій вѣстивъ початокъ свои повѣсти „Колѣсь було“ и перекладъ „Гамле-та“], а „Вечерницѣ“ почали виходити въ ро-ці 1862, — якъ же-жъ могли „Вечерницѣ“ виходити по упадку „Нивы“? Але авторъ, по-ставивши собѣ тезу, що народонцѣ самѣ не могли дати иніціативу до основаня першо-украинифікаціи, выхвѣвъ въ Пола-комъ Свенцицкимъ и въ „Нивѣ“ передъ „Ве-черницѣ“...

Се аргоутеу и недоуцтво выказує авторъ статьи „Narodowcy i gaduкали русcy“ скрѣвъ въ свой мазанивъ въ польскѣмъ Kurjer. Зъ претенсією на авторитетъ судить часы и лю-дей, а не має елементарного знаня.

Коли-жъ мы нинѣ трошна займали ся тѣмъ блаторомъ, то не зъ огляду на читате-льнѣ Kurjer а Lwowak-ого [коли редакція Ku-rier-а хоче годувати свою кублику такою по-лювою, нехай тая публіка одорово ви выди-хає], але на-вѣсти иде о тую частину збаламу-ченъ такимъ недоуцтвѣмъ авторитетѣмъ моло-дежи руской, котра все, що являе ся въ Ku-rier-ѣ про справу рускій, держитъ мовъ за смѣ-хѣліе, а референта на-вѣсти на рабѣна. Молодѣжь тая сѣбно вѣрять словамъ своихъ рабѣновъ, а що рабѣны ошѣмьують и огидять давній середѣ молодежи вымѣтъ студіюваня рѣдною истори-ю та литературы, то она, не займаючи нинѣ такимъ „дранимъ“, але рѣчамъ т. зв. „ре-алистичнымъ“, не може и провѣрити фактѣвъ и, якъ ованано, jurat in verba magistris.

Частъ же вже той частинѣ молодежи роз-глянувши добре ся ситуацію и — схамену-тисъ. Кажемо: частъ бы вже, бо по тѣмъ сѣна-дѣлъ, до якого она довела сего року въ „Ака-демічнѣмъ Братствѣ“ — годѣ вже до-не-оставати ся въ тѣй загнѣній атмосфѣрѣ... Вѣ-на слухъ безперечно гарній фразы, якъ она выдвожує на темѣ, широкого либерализма, „повнон толеранціи воли и думокъ оданицѣ“, „всестѣнон поступу“ и т. д. — зовѣсти не гармоніують въ тѣмъ анѣ либерализмъ, анѣ толерантнѣмъ анѣ поступовѣмъ учинкомъ т. зв. такъ радикальнѣ „Академічнѣмъ Бра-тствѣ“. Либерализмъ, толеранція и поступъ — коли-жъ се були не понятя, а живий особы, вѣстичили бы т. зв. радикализмъ въ „Акаде-мічнѣмъ Братствѣ“ процесъ за тѣмъ публікачу азевагу. Боли такъ має мавѣстувати ся радикализмъ, якъ промѣвъ ся въ „Братствѣ“, то людемъ — хто анав, чи вже не лучший бы бувъ старій випробованій абсолютнѣмъ, бо може той не поступавъ бы такъ брутально, якъ поступавъ молодежнѣй радикализмъ въ „Акад. Братствѣ“. Молодѣжь руско-украинскѣ повинна бути та-кою, якою бувала давнѣше: либеральною, толерантною и поступовою, благородною и го-поровою. Не азалась она „радикальною“ — то правда — але кожного часу середѣ давнѣхъ фактичнѣхъ обогативъ мѣстѣла въ собѣ всѣ

высше наведѣній примѣты, а въ додатку була патристично. Аргоутантѣ недоуки ошѣмьують нинѣ по польскѣхъ шмѣтахъ честѣй думки и змѣтѣны тои моголѣжѣ, але она сорому Руси не прислеса и колишня молодѣжь — честѣй рускій народонцѣ сѣбно можуть загнѣнути въ очі кождому нѣмѣшному молодѣцу т. зв. ра-дикализмъ, высповѣдѣвъ въ усѣхъ своихъ ду-мохъ и учинкахъ, а потѣмъ спитати его: що-жъ не-боже, крѣвъ ся бѣвъ пѣвничкомъ твого ра-дикализму? якій „амѣтъ“ твоєи „формы“? Зъ бѣдѣвѣи покаже ся, що „форма“ може и въ чѣмъ собѣ, але „амѣтъ“ поганый, дуже по-ганый — нѣтолеранція, брутальность, ненавѣсть...

Не вже-жъ „форма“ радикализму у Ру-синѣвъ не може мати нѣякого гарного, додат-ного „амѣту“?

Спѣльнѣй делегаціи.

Справовѣдѣне бюджетовои комісіїи австрійскои делегаціи о бюджетѣ міні-стерства справъ заграничнѣхъ похлѣнує ся на промѣну цѣсаря при отвореніи делегаціи и на експозе гр. Кальнѣного, констатиуючи, що гад-ни въ обѣхъ тѣхъ заявленѣхъ цѣсарѣмъ годѣтъ ся въ собѣ. Обѣи выказує ся надѣю, що не-безпечность вѣбни, котрой нѣхто не бѣжавъ, дѣйствѣи буде ухвалена. Справовѣдѣне прѣлчує ся такожъ зовѣвъ до выказаного цѣсарѣмъ бѣжѣны, чтобы похлѣчили ся журѣи и татары на-рожденного мѣра. Пѣдѣвѣсти ся въ справѣ-даніи въ вѣдоволенѣмъ, що тѣрдержаній со-ювъ одновѣсно и нѣиш державѣ консервативнѣй на-вѣвѣвѣвъ до того соювъ, та що гр. Кальнѣ нѣй давъ лѣсий и рѣшучій посявеня, котрыхъ нѣхто не може але собѣ толкувати, а именно заявленя о политикѣ державѣ на Вѣходѣ, сво-бѣдѣи бѣвъ всѣмъ помѣннѣхъ бѣмѣмъ въ-бѣвѣвъ египѣтнѣхъ та о добрыхъ бѣдѣвѣвахъ въ Порту. Справовѣдѣне ствердѣе, що фѣ-кторѣ, одѣвѣчѣвъ за управу политикѣ, уважѣ-тъ тѣперѣшнѣе положѣне яко вѣзгѣдѣи вѣдо-волююще, рѣвно-жъ зазначѣе безвѣстѣиу дѣ-лѣвъ о развиткѣ и скрѣпѣленѣ оружіи оны державѣ, котра естѣ одовѣлена въ власныхъ посявѣствѣхъ та змѣтѣвъ лишь удѣржѣти и скрѣ-пѣти мѣжѣнароднѣй законный статус quo. Спра-вовѣдѣне узѣвъ политикѣ гр. Кальнѣного якъ-разъ за бѣдѣвѣвѣу, выказує повѣе до-вѣрѣе въ его дальшу управу министерствѣмъ, а та-кожъ подѣку за заслуги, якѣ министръ по-казѣвъ, чтобы захѣвати и скрѣпѣти знѣтно ста-новѣне монархіи, яко покровѣтельнѣ мѣра въ мѣнуувѣмѣхъ десѣтѣлѣхъ, и поручѣе правѣти бюджетѣ.

Угорскѣ делегаціи прѣрѣвала диску-сію надѣ бюджетомъ маринарѣи и ухвалѣла его пѣбѣи предложѣни министерства вѣбни. Рѣвно-жъ бѣдѣу ся засѣданѣ такъ званѣи ко-місіїи чѣстирохъ, на котрыхъ велѣе аргѣ-ды надѣ кредитомъ для окупѣваннѣхъ краѣвъ. Дискусіи була майже така сама, що и въ австрійскѣй делегаціи надѣ тои справѣи о сѣбѣ-нѣй министрѣ сѣарѣу Кальѣй давѣвъ тѣвъ самѣ посявеня, лѣвъ застерѣвъ ся прѣтивъ того, мѣвъ бы еміграціи Магомедавъ можѣа було мотивувати вѣрѣспѣвѣдѣиными причинами. Ко-місіїи прѣвѣла прѣдѣлѣваній кредитѣ.

Въ кругахъ членѣвъ делегаціи чѣсѣтъ на се, що делегаціи закѣпѣчѣе сего-рѣчнѣ сѣсїю дѣи 3 груднѣ. Комісіїи угорскои делегаціи майже похлѣчили свои пра-цѣ а комісіїи бюджетовѣ австрійскои делегаціи має полатѣти ще вычѣвѣиный кредитъ для войска и бюджетѣ маринарѣи. Членѣ сѣбѣ-нѣхъ делегаціи за-вѣдѣує въ початкомъ груд-нѣ устроѣти сѣбѣльнѣй шѣръ въ чѣстѣ 25-лѣ-ннѣхъ роковнѣхъ нѣтѣновѣи институтѣи делега-ціи. Шѣръ бѣдѣує бы ся въ т. зв. Cursalon-ѣ мѣского паркѣ.

Въ комісіїи бюджетовѣ австрійскои де-лѣгаціи министрѣ вѣбни похлѣвъ станѣ у-оружѣи и шѣи арміи. Тому що выка-зѣно обѣву, чи министрѣ вѣбни не схо-че мѣвѣсти меншого калѣбру карабѣновъ, якъ те-перѣшнѣй (8 мм.), то министрѣ вѣбни за-вѣвѣвъ, що оны-то управа войска не дѣмѣе змѣнѣти и карабѣновъ. Меншій калѣбръ (пушѣа цѣвка) має те за собою, що куля иде въ рѣвнѣй шѣи понавѣ землею дальше, якъ при большѣмъ калѣбрѣ. И такъ куля въ тѣперѣшнѣхъ махѣлѣхъ иде 600 кроковъ рѣвнобѣжно въ поверхню земли, а при бѣдѣвѣмъ порѣсѣ 1000 кроковъ и ажъ потѣмъ бѣдѣнѣсти ся въ гору. Чтобы за-вѣсти одновѣстѣе оружіе, министрѣ вѣбни казѣво 11-мѣлиметровѣ карабѣны прѣрѣробѣти на 8 мм. Корѣсть въ того же и така, що прѣрѣробѣ старого карабѣну коштує лише 10 зр., а зовѣстѣи новѣй „махѣлѣхъ“ коштує до 34 зр. Прѣрѣробѣи карабѣны лише трохи тажѣи, якъ нѣиш. Оружіе вывѣи пѣхѣтѣ 8 мм. карабѣномъ майже охѣченѣ. Кавалѣріа має дѣ-стати нѣиш карабѣны, до котрыхъ буде мож-на уважѣти патрѣновъ пѣхѣтѣ. Але министрѣ вѣбни казѣвъ при тѣмъ, что хочъ на тѣперѣ не-має потреби ще большѣи змѣнѣти калѣбрѣ, то такъ похлѣе може до того прѣйти. Въ Россіи заведѣно ажъ 7-6 мм. калѣбрѣ, а въ Румѣніи 6-5 мм., чтобы войскъ мѣгъ набрати лѣвъ наибольшѣ мушѣи въ собою. На разѣ не-будує и на-вѣи змѣнѣти калѣбру карабѣну.

си нѣвъ наибольшѣ о се, чтобы выйѣти въ тои справѣи бѣдѣи якъ такъ похѣгово... Передѣ кѣлькома дѣиими похлѣвъ въ газетахъ за-явленѣе послѣ д-ра Розеншѣи, въ котрыхъ бѣвъ бѣдѣуєсь всѣмъ участѣи въ спекуляціяхъ биржѣнѣхъ. — а вѣтра оубѣдѣуєвъ п. Але-ксѣндѣрѣ Шарѣвъ, выдѣвѣвъ Wiener Sonn Mon-tags Zeitung, що сѣарѣвъ кождѣй прѣрѣсѣдѣ-чѣи, що д-ра Розеншѣи не можѣи нѣвѣвъ лѣчѣти въ яку зѣвъ зѣвѣстѣиоу пѣвѣию бир-жѣвою.

Въ колѣ польськѣмъ прѣрѣвѣвъ ту справу пос. Гомпѣшѣи и вѣвала ухѣвъ, что пос. Явор-скѣй має заинтерѣловѣти министрѣ въ повнѣй пѣлѣтъ что до сѣдѣтѣвъ въ справѣи шѣвѣдѣи, а другѣ, что парламентѣрна комісіїи мѣсѣтъ дѣти ажѣсь бѣдѣвѣи за-вѣвѣвъ въ пѣвѣицѣхъ га-зетахъ. Сѣ бѣвъ ухѣвъ кола нѣже прѣрѣвѣдѣи.

На засѣданіи пѣлѣтъ посѣдѣвъ въ вторѣкъ прѣдѣвъ пѣвѣицѣи заинтерѣловѣвъ пос. Явор-скѣй, яка естѣ бѣдѣвѣвъ правѣтельствѣи на вѣ-терпѣліацію въ 17 с. м. въ справѣи непокѣицѣи вѣсти, похлѣченѣи въ газѣтѣ Wiener Tagblatt? На се бѣдѣвѣвъ министрѣ судѣвѣицѣи гр. Шенборнѣ: „Вѣде ся судѣио-карѣе сѣдѣ-ство, за-вѣдѣи прокурѣторѣи, что-до розши-рюваннѣи непокѣицѣи вѣстей о политикѣи бѣ-похѣицѣи монархіи и что-до манѣвру биржѣ-вого, похлѣченѣи въ тѣмъ вѣстѣиамъ. Прѣрѣслу-хѣно сѣдѣвѣвъ и за-вѣдѣио рекѣвѣиціи, а ро-аужѣвѣвъ, что сѣ рекѣвѣиціи, похлѣченѣи нѣхъ жа-дѣуєтъ органѣи судѣиой бѣвъ нѣишѣхъ властей, похлѣдѣуєсь лѣвъ найуспѣшнѣйше. Але чтобы въ тѣй стадіи справѣи полатѣти де-що до вѣ-дѣицѣи, и пр. зѣвѣианнѣ сѣдѣвѣвъ або резулѣ-тѣтѣи рекѣвѣиціи, се выдѣе ся менѣ цѣлѣкомъ недовѣицѣи и а мужѣи зѣдѣржѣтѣи ся въ даль-шнѣи заявленѣи ажѣ до хѣлѣи, коли сѣдѣ-ство карѣе дѣсѣиѣтѣи похлѣчѣи ся“.

Зѣвѣианнѣе комісіїи парламентѣрнои кола польско-го естѣ такѣ: „На засѣданіи кола польско-го въ 22 с. м. заинтерѣловѣно прѣрѣсѣ кола въ справѣи пѣдѣвѣицѣи, якѣ кѣиули дѣвѣи газѣтѣи на похлѣченѣи членѣвъ кола и тогдѣи сконстѣтовѣно бѣвъ всѣмъ сумѣвѣу, что 1) въ въ чѣтѣвѣрѣ (12 пѣдѣицѣи), нѣвъ въ пѣтѣицѣи (13 пѣдѣицѣи) прѣдѣвъ вѣчѣрнѣмъ засѣда-нѣмъ кола, яке бѣдѣує ся 13 с. м. не а-рѣдѣвъ нѣвъ найменшѣи мѣвъ словомъ нѣ-хѣто, анѣ прѣрѣсѣ кола, анѣ лѣиш членѣвъ пар-ламентѣрнои комісіїи, на котрой нарадѣ 13 с. м. бѣвъ прѣсѣутнѣи чѣ лишь министрѣ Зѣле-скѣй, про сѣло, якѣ цѣсарѣ говорѣвъ до прѣрѣсѣи нѣлюбу; — 2) что выказѣно най-глушѣе обѣурѣеи на пѣдѣвѣицѣи — котрѣй по-казѣуєтъ ся те-тѣмъ большѣ неоправданѣи по-повышѣмъ сконстѣтовѣно — явнѣи на чѣ-вѣвъ польско-го кола, мѣвъ бы они зѣвѣианнѣи въ пѣицѣ въ 14 с. м., котру пѣвно найбѣ-нѣйше въ 13 с. м. пѣдѣготѣвлено въ Парижѣ и Берлѣнѣ; — 3) что прѣрѣшѣно поставѣти на-вѣишѣи нѣтерпѣліацію до министрѣ прѣзѣдѣнта. — За парламентѣрѣну комісію: Яворскѣй, Ма-дѣвѣскѣй, Вѣлѣнскѣй“.

Сѣдѣство вѣде ся и въ вѣдѣнскѣй кор-рѣспѣндѣнцѣи до польскѣхъ газѣтѣвъ бѣли вѣвѣи-анѣи въ сѣдѣвѣвъ до судѣи сѣдѣчѣиго та прѣ-рѣслухѣи.

Ся послѣдѣна аѣра на вѣдѣнскѣй биржѣи будѣ мати пѣвно вѣдѣиъ и на карѣе законо-датѣство, бо, якъ до-вѣсти Ungarische Post, въ комісіїи угорско-го парламентѣи до рѣформѣи закона карѣиго ухѣвалѣно, что хто въ розѣм-слѣи розѣукаєъ фѣлѣишнѣй вѣсти, котрѣй вы-кѣикують уладѣиъ або зѣвишѣу курѣу на-вѣлѣорѣвъ на биржѣи, вѣвѣиъ естѣ провинѣи а карѣиъ мѣвъ се зѣвѣицѣио ажѣ до одного року и карѣиъ грошѣвою до 2000 зр.

Справы краевѣй.

[Пѣлѣтъ легѣлізаціи въ нѣпотѣчнѣхъ справѣхъ богатѣ-льнѣхъ.]

Мѣнувшѣио року ухѣвалнѣвъ соѣмъ звер-нути выдѣловѣи краевѣиоу проектъ закона по-до похлѣвъ легѣлізаціи въ нѣпотѣчнѣхъ справѣхъ богатѣльнѣхъ а зарѣвомъ порѣчѣи выдѣловѣи краевѣиоу, чтобы по выслухѣиу гад-ни радѣ повѣицѣи и нѣишѣхъ компѣтѣнтнѣхъ фѣкторѣвъ въ тѣмъ наирамѣ, чи и на сѣбѣль-сѣи законъ будѣ похлѣдѣиъ для сѣльско-го на-сѣхѣи, зѣдѣвъ справѣи въ результѣтѣ тѣхъ роз-сѣдѣвъ и предложѣвъ бѣдѣвѣицѣи внесѣи.

Выдѣлъ краевѣиъ повѣиуєиъ новѣшо-му порѣчѣиу розѣиукаєъ про гадѣу вышѣи судѣи, пѣлѣтъи нѣтарѣицѣи и адвокѣтѣи, товар-ствѣи правѣицѣи и повѣицѣи радѣи.

Одѣржѣиъ выдѣловѣи краевѣиъ гадѣи прѣдѣставѣиуєтъ ся въ сѣй способѣ, что вышѣи судѣи краевѣи у Львовѣи и Красѣвъ, пѣлѣтъи нѣтарѣицѣи а адвокѣтѣи, товариства правѣицѣи та 41 радѣ повѣицѣи — за-вѣианнѣи ся прѣвѣвъ заведѣи въ на-вѣишѣу краѣу закона въ 5 чѣрѣвъ 1890 р. В. а. д. ч. 109 о похлѣвъ легѣліза-ціи въ нѣпотѣчнѣхъ справѣхъ богатѣль-нѣхъ, уважѣиуя таиѣи законъ не лишь не бѣ-повѣдѣиъ але прѣсто похлѣиуєиъ для на-шо-го сѣльско-го населѣиъ. Лишь 19 радѣ повѣи-цѣи за-вѣианнѣи ся за тѣмъ закономъ, гадѣиуи, что сѣльскѣе населѣиѣ бѣдѣи въ частѣи бѣу-въ увѣдѣиѣне бѣвъ коштѣвъ и стрѣиы часу, лѣи-тернѣи въ на-вѣишѣу потѣиуєиъ въ справѣхъ нѣпотѣчнѣхъ примѣуу легѣлізаціи.

Зѣвѣиѣи рѣчь, якъ велике значѣиѣе ма-ють грунтѣиыи кнѣи для правѣицѣи бѣдѣицѣи кредитѣиыхъ и зѣвѣиѣи охѣиомѣицѣиыхъ насе-лѣиъ, сѣбѣлькѣи трудоу и заходѣиъ бѣу-въ при о-сѣваніи тѣхъ кнѣи и удѣржѣиу ихъ въ фѣ-актичнѣмъ станѣомъ. Зѣвѣиѣи дальше, сѣбѣль-кѣи за-вѣиѣи на тѣмъ, чтобы права бѣдѣицѣи въ вѣрѣдѣиѣиъ кнѣи грунтоуѣиъ не могли нѣколи бѣи захѣиѣи. Тѣжѣ, чтобы грунто-уѣиъ кнѣиамъ за-вѣиѣицѣи се зѣвѣиѣиъ, бѣвъ котрого они не мали бы по-до нѣстѣу-ва-ти, установѣиѣно въ §. 31 за-вѣиѣиъ закона нѣпотѣчѣиго легѣлізаціи прѣмѣуъ для нѣ-потѣчѣи вънесѣвъ. Въ сѣй способѣ примѣуѣи легѣлізаціи прѣвѣиѣиъ докумѣнтѣвъ нѣпотѣ-

Ео дикѣи, нѣлюдскѣи, страшнѣиоу нѣнавѣици кѣ-пѣи въ души хѣиѣи на думку про зѣлѣдѣи.

VII.

Рѣвѣиа вернула до себе. Кѣиъи лише прѣишѣиъ, — зѣтѣхѣла она. — Е! такѣи прѣиѣде, пѣвно прѣиѣде, — а-дѣвѣиѣи ся тѣи.

Сѣдѣи на порѣвъ хѣиы и прѣрѣсѣдѣвъ такъ до пѣвѣио вѣчѣи. Вѣиѣицѣи похлѣла ся на лѣж-кѣи въ одѣи. Вѣиѣи зѣвѣиѣиѣи отворѣиѣи и прѣ-слухѣиѣи ся бѣдѣиѣиѣи въ сѣла, котрѣи бѣиѣиъ за-вѣиѣиѣи ажѣ у команѣу.

Пѣлѣжѣиѣи троха, вѣстѣиѣиѣи на до-рогу и глѣиула въ сторону загорѣиъ Зѣиѣиѣиѣи. Въ темнѣиѣи не бѣиѣиѣиѣи нѣиѣи сѣвѣиѣи.

— Чѣиуѣиѣи — подѣиукала собѣ. Глѣиула на небо. Нѣиѣи бѣуѣи зѣвѣиѣиъ темнѣи. То тѣи до-далѣи нѣдѣиѣи. — Пѣиѣио прѣиѣде.

Вернула до лѣжѣиѣи та пѣлѣжѣиѣи трохи. И зѣиѣиѣи вѣстѣиѣи. Зѣиѣи подѣиѣи до нѣи пѣиѣиѣи коштуѣи. Въ мабѣи пѣиѣиѣи. Она вѣиѣиѣи на дорогу. Въ сѣлѣи пѣиуѣиѣи темнѣи-та и цѣиѣиѣи тишина. Анѣи одна собѣиѣи не бѣиѣиѣиѣи.

Она оперѣиѣи о пѣиѣи и довѣиѣи чѣсѣи жѣдалѣи терпѣиѣиѣи.

Нѣиѣиѣи — тишина не прѣиѣиѣиѣи, не ска-ламуѣиѣиѣи.

Нараѣиѣи розѣиѣи ся за-вѣиѣи лѣи пѣиѣи. она вслухѣиѣиѣи ся. Пѣи гѣиѣиѣи тамъ, де за-города Зѣиѣиѣиѣиѣи.

По хѣиѣиѣи розѣиѣиѣи ся одѣиѣи краѣиѣи и на-разѣи урѣиѣиѣи ся.

Тѣперѣи уже не сумѣиѣиѣиѣи ся. Сѣиѣиѣи хѣиѣиѣи пѣиѣиѣи ку загорѣиъ Зѣиѣиѣиѣиѣиѣи и коли вѣиѣиѣиѣи стѣиула при нѣи, за-вѣиѣиѣиѣи, въ сѣлѣи за-чѣиѣиѣиѣи ся рухѣи.

Краѣиѣи за-чѣиѣиѣи пѣиѣиѣиѣи ся разѣи на-разѣи. Тѣперѣи чѣиѣиѣи вы-рѣиѣиѣи. Бѣиѣиѣи до-рѣиѣиѣиѣи, зѣиѣиѣи тѣи сѣиѣиѣи зѣиѣиѣи въ Бѣиѣи Горѣи. Чула пѣиѣиѣи удѣиѣи лѣиѣиѣи, частѣи, мѣиѣи бѣи тѣвѣиѣиѣи пѣиѣиѣиѣи о тѣиѣи.

— То за мою гуѣи — дѣиѣиѣиѣи въ розѣиѣиѣи. Краѣиѣи не устѣиѣиѣиѣи. Выказѣиѣиѣи бѣиѣи рухѣи по сѣиу и въ рѣиѣиѣиѣи стѣиѣиѣиѣи пѣиѣиѣиѣи абѣиѣиѣи ся людеи. Тѣи за-вѣиѣиѣиѣи ся прѣдѣиѣи Рѣиѣиѣиѣи, что стѣиѣиѣи бѣиѣиѣи доуѣи.

— А то что?

Verfälschte schwarze Seide. Man verbrennt ein Mäullchen des Stoffes, von dem man kaufen will, und die einzige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Entweder, wenn gefärbte Seide fräulert sofort zusammen, verbleicht bald und hinterläßt wenig Asche von ganz hebräunlicher Farbe. — Verfälschte Seide (die leicht färbig wird und bricht) brennt langsam fort, nämlich glühend die „Schugfäden“ weiter (wenn sehr mit Feuchtheit erdwärmt), und hinterläßt eine dunkelbraune Asche, die sich im Gefäß für drei Seiden nicht fräulert, sondern krümmt. Verbrüht man die Asche der echten Seide, so zerfällt sie, die der verfälschten nicht. Das Seidenabrid-Depot von G. Henneberg (R. u. R. Hofstet), Zürich verleiht gegen Ruher von seinen echten Seidenstoffen an Jedermann, und liefert einzelne Koden und ganze Stüde porto- und zollfrei in's Haus 4

— Еміграція до Америки прибрала дуже великий розмір на Литві і то, як пишуть, зовсім не-оподобано і без ніяких видимих причин. Досі емігрували з Литви виключно жиди, те-пер-же рух еміграційний пролонгований і вже-селанським. Тисячі руху бачилися як бачили і глядіть роботи за границю. Найчисленнішою емігрують католики губерній виленської. За око-лиці Молодечини емігрувало сім'я часами до Америки до 2000 людей і в останньому тижні виїхало туди з повітів ошмянського і ви-ленського 200 осіб. Емігрують переважно мо-лоді люди без родителів, гадаючи, що по-якось чи-ся, коли їм устане на прожити мастоту повер-нути з гробни домів. Що еміграція відбуває-ся без плану і перорумно, видно вже хоч-би з того, що багато селян виїхало тепер до губер-ній самарської і оубоїнської, отже там, де те-пер найбільша нужда.

— Велика пожежа налетіла минулого тижня на м. Любому. Залила тривала цілу добу а ввечері згасла вода майже всі наземні пожежні-дільниці м. Любому. Ріка Табо підняла ся о півто-ра метра і раю стояло 6000 домів під по-дою. Вся комунікація була перервана а мош-навіз емігрантів, доки не пасілка сторожа остана-вля чинами. Інші страхи мусіли завладіти людьми відно до того, що відстаніти особ-утило ся ввечері, як потворили ся такі несподівано по улицях.

— Малий мисливць з Гервін. Так називають в Лондоні одну Американку, панну Анні Аббот, що дня 16 н. ст. надоліста виступила першій раз публічно в палаті Алігамбра і попоува-ла ся перед публікою своєю силою. Мала, на-віть 100 фунтів не важаючи жінщина, підносила легко по двох, трьох, чотирьох і п'ятих муж-чин, між тим як великі заводи кількох муж-чин, щоб піднести крісло, на котрому она сиділа не удали ся. Ліску білоруду, котру приот-пути цілою силою тагнула на долину, підняла до-горы як перо. Она кала руки на голову де-ликих мужчин і підносила їх в той спосіб до-горы. Здає ся що Анні Аббот може своєю си-лу уділити і иншим особам, бо коли положила свои руки на голову одного хлопця, то хлопець так задрожів, що кількох сильних мужчин не могло его підняти. Цялий ученый світ лон-донський не може ввечері того зглянути выто-кувати собі причини его. Славний професор елек-трики і магнетизму признають, що в силі Анні Аббот не бачили ніякого обманства, але и не знають звідки она бере ся.

— Другий виступ. Ввечері виступив будинок дворянського театру. — Дня 24 н. ст. на-доліста відбула ся в церкві св. Юра у Львові

ввечері п. Саверина Шляхетського, окличеного богослова з панною Лонганою Калиновичною дочкою и Тита Калиновича підприємця будови залізниць. — Володимир Заборский, директор учительської семінарії в Тернополі, неспер-нає на заплане легкого по інфляції.

Вести з еп. Станіславівської.

Решення до рукополагання назначений на день 15 н. ст. грудня. Пресби треба високта найближше до 10 н. ст. грудня.

Телеграми „Діла“.

Ввечері 26 надоліста. Палата панові ухвалила на вчерашньому засіданні закон о контингенті рекрутств, о удержанні зель-зниць Карла Людвіка та о отворенні гя-карських палат.

Берлін 26 надоліста. Царь Віль-гельм мав промову до рекрутств і сказав, що мабути лише підчас мира будуть мати нагоду заявити свою втрість и лояльність, а пиненно підчас тяжких борб внутріш-ніх. — Гостиня Гірса в Берліні мала бути дуже сердечна и есть доказом, що при-зний односини між обома сусідними держа-вами буде можна и дальше удержати.

Петербург 26 надоліста. Вышеград-ский мав податись до димісії за-дл недово-лення царя, але цар не приняв димісії, зая-вивши, що коли буй міністром ввечері часях, то ній лишити ся на томъ становищі и ввечері часях.

Лондон 26 надоліста. Новый прези-дент бразилійский Нейксого зівстє стант об-лоти и одкинути розваженье парламенту а скликав его на 18 грудня.

Адвокатъ красвй въ Стрию

Д-ръ Евгеній Олесницькій

переніть свою канцелярію до дому п. Вільчич-ского при улиці між ул. Третього Мая а ри-комъ напроти камениці Турка.

Надбсладе.

Д-ръ А. Хоминъ

спеціалістъ недугъ внутрішнихъ першумъ до Львова и ординує бдъ 3—5 ои год. по полудни ул. Зиморовича ч. 3.

Вже вийшовъ зъ друку короткій выкладъ Науки вѣры и Обычаевъ

для христіанской молодѣжи и женихѣвъ зъ додаткомъ „Рѣкъ церковныхъ“

т. е. посполоніе важливишихъ правдицъ и обрѣ-дѣвъ церковныхъ, написанъ Анатоліемъ Долинскимъ парохомъ Литерова и Угрова.

Книжочка ся обнимає 189 сторіць и може послужити яко підручникъ до катехизацій въ Церкві и школі. — Набути можна въ Ста-вровицькій книгарні у Львові и у автора, почта Череминцями. — Цѣна брешуропанаси 75 кр.; опрашюи 90 кр. На почту упрощає одлучити 5 кр.

УВАГА. Того самого автора печатає ся „Наука вѣры и Обычаевъ“ въ 3 томахъ и конштує въ дорожѣ предлати 3 зр., по вышеч-таню 4 зр.

Вже печатає ся шестий выпускъ сочи-ненія підъ заголовкомъ:

Житія Святыхъ

гр. кав. Церковно почитаемыхъ на кождый день въ рождѣ.

Цѣла сочиненіе буде состояти въ 100—110 друкованихъ аркушѣвъ звычайнаго формата (въ IV томѣхъ) и буде выдана ся періодично вы-пусками по 8 недѣль. Кождый выпускъ буде об-нимати по одному мѣсяцю житія Святыхъ (9 ар-кушѣвъ друку). Цѣла сочиненіе выде въ 12 вы-пускахъ въ протину 1891 и 1892 р. — Прену-мерата на одна рѣкъ (6 выпускѣвъ, 50—55 ар-кушѣвъ друку) съ поствою пересылкою 4 зр.

Иларіонъ Гмитрыкъ

профессора Богословія въ ц. к. гимназіи въ Самборѣ.

Поезды зельзничі

убеда часу такъ званого „середно европейского“ вѣдъ 1-го жовтня 1891.

Вѣдхадять зѣ Львова.

Въ напрямѣ до Стрия: 5.50 рано. Поезда особ. до Стрия, Хирова, Нового-Саяча, Лавочного, Му-никача, Будапешту, Станіславова и Гусятина. — 10.14 посередъ полудня Поезда особовый до Стрия, Хирова, Сухом, и Станіславова. — 7.48 въ вечерѣ. Поезда особовый до Стрия, Лавоч-ного, Муникача, Будапешту, Хирова, Сухом, Ста-ніславова и Гусятина.

Въ напрямѣ до Черновца: 4.48 рано. Поезда особ-овый до Станіславова и Коломиѣ. — 8.40 рано Поезда поштинный до Станіславова, Черновца, Яссы, Бухарешту и Гусятина. — 3.54 по по-лудни. Поезда особовый до Станіславова, Чер-новца, Яссы и Бухарешту. — 9.48 въ вечерѣ. Поезда особовый до Станіславова, Черновца, Сучавы и Гусятина.

Въ напрямѣ до Белци: 8.40 рано. Поезда мѣшанный до Белци и Сокаля. — 5.49 по полудни. Поезда мѣшанный до Равы-русской.

Прихадять до Львова.

Въ напрямѣ зѣ Стрия: 8.31 рано. Поезда особовый въ Сухом, Хирова, Станіславова, Будапешту, Муникача, Лавочного и Стрия. — 3.10 по полуд. Поезда особовый въ Сухом, Хирова, Гусятина, Станіславова и Стрия. — 11.12 въ ночи. Поезда особовый въ Нового-Саяча, Хирова, Гусятина, Станіславова, Будапешту, Муникача, Лавочного а Стрия.

Въ напрямѣ зѣ Черновца: 6.17 рано. Поезда особ-овый въ Сучавы, Черновца, и Станіславова; — 1.24 по полудни. Поезда особовый въ Бухаре-шту, Яссы, Черновца, Станіславова. — 7.23 въ вечерѣ. Поезда поштинный въ Бухарешту, Яссы, Черновца, Станіславова и Гусятина. — 11.22 въ ночи. Поезда особовый въ Коломиѣ, Ста-ніславова и Гусятина.

Въ напрямѣ зѣ Белци: 7.50 рано. Поезда мѣшанный зѣ Равы-русской. — 3.46 по полудни. Поезда мѣшанный зѣ Сокаля и Белци.

Августъ розкладу вѣдъ на шляхахъ зѣднанія державныхъ въ Галичинѣ дѣстати можна на кождый станціа по цѣнѣ 6 кр. за примѣрникъ, — а книжочка въ форматѣ кашнеавѣ по 5 кр. за штуку.

Коли годинникъ часу середно-европейского по-казує годину 12-ту, то показує годинникъ: въ Чер-новцѣхъ 12.45, въ Подольскихъ 12.44, въ Сучавѣ 12.44, у Львові 12.35, въ Будапештѣ 12.16, въ Відни 12.06, въ Празѣ 11.53.

Альбумъ заслуженыхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Складъ найльпшом гербаты хиньской.

ИВАНЪ ДУТКЕВИЧЪ

У ЛЬВОВѢ

улиця Краковска ч. 2 дѣмъ п. Валляха.

НОВО ОТВЕРЕННЙ

СКЛАДЪ ПАПЕРѢВЪ И ПРИБОРѢВЪ ДО ПИСАНЯ

РИСОВАНИЯ И МАЛОВАНИЯ.

Найбѣльшій складъ книгъ торговельныхъ.

ТОВАРѢВЪ ГАЛЯНТЕРІЙНЫХЪ.

РАМЫ ДО ОБРАЗѢВЪ.

СКЛАДЪ БІЛЕТѢВЪ ЗЪ ЖЕЛАНІЯМИ.

БІЛЕТЫ ЛІТОГРАФОВАННЙ.

Пріймають ся всій образы до оправы.

Складъ найльпшом гербаты хиньской.

Складъ найльпшом гербаты хиньской.

ВЖЕ ВЫШЛА

„РУСКА ОРНАМЕНТИКА“

е. збѣрникъ рускихъ буквъ монограммъ и народныхъ узорѣвъ до вышиванія и знич-чя бѣлы, постели и т. п. Продавати книгарні и На-родній Торговлі по цѣнѣ 1 зр. 15 кр. — тека до того по 30 кр. Головний складъ у о. Ант. Захаріевича въ Сассо-мъ коло Золочева.

Кістяки Гольбайна

Образки з жити

дѣстани

въ редакціи „Зеркала“

по 15 кр. (зъ поствою по-ресылкою по 20 кр.)

Повѣсти О. Федьковича

ЧАСТЬ I.

Сторѣвъ 1—78. Цѣна 20 кр.

(съ пересылкою почт. 35 кр.)

Дѣстати можна въ друкар-ни тов. им. Шенченка у Льво-вѣ и въ книгарні Ставрови-цькобѣ.

Черезъ Адміністрацію „Діла“

можно замовити за нижнєму цѣну осяй книжки:

Фавель, трагедія І. В. Легого, въ перекладѣ Івана Франка, зъ пе-редислѣвою ономъ и послѣсловіемъ. Цѣна зняжена зъ 1 зр. 50 кр. на 1 зр. (зъ рекомендаціоною пересылкою 1 зр. 15 кр.)

М. Равенскій и російскій на-сладникъ, Корнелія Н. Устѣловича. Цѣна зняжена зъ 50 кр. на 50 кр. (зъ рекомендаціоною пересылкою 65 кр.)

Хто замовить обѣ книжки на-разъ, одержать ихъ за цѣну 1 зр. 60 кр. ризкоу ужо зъ рекоменда-ціоною пересылкою.

Поплаць тихъ обѣхъ книжокъ ужо мило, треба поспѣшати въ замовленніи.

ПРО РУСКУ ПРАВОПИСЬ

написавъ

С. НАГНІВІДА.

{100 примѣрникъ} Цѣна 5 кр. а. в. {1000 примѣрникъ}

{3 зр.} Дѣстати можна въ друкарни тов. имени Шенченка

у Львові, ул. Академічна ч. 8.

Колдры

на овецьїхъ пошѣхъ и бавовнѣхъ, матеріахъ, выкладъ друж-до зѣбжѣвъ, сѣви-ниши, подуш-ки и т. п.

Одиноскій у Львові спеціаліи-складъ и робѣтня виробѣвъ постели підъ фирмою Іосифъ Шустеръ Львовъ ул. Коперника 7.

Кирилъ и Методій

К. Селецкого

рѣчникъ по 50 кр. а. в.

Заказѣтъ 1 зр. а. в.

можно дѣстати въ товариствѣ „Просвѣта“, ул. Вѣрменска ч. 27.

КИРИЛЪ И МЕТОДІЙ

рѣчникъ, машеты, новѣйшики, налесоны, скарпиги, хуст-ки, краватки, шийки, ру-зѣвъ кавички и т. п.

поручає найдеиенше

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ

у Львові ул. Галицка ч. 16.

Цѣнаки на махалье даромъ.

Въ кождой русской хатѣ

попнина знаходити ся знаменита книжочка

И. БАШТОВОГО

УКРАИНИСТВО

на літературныхъ позовахъ

зѣ Москвитиною.

[Передрукъ зѣ „Діла“]

Цѣна 50 кр. зъ пересылкою

55 кр. Набути можна въ редак-ціи „Діла“.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

пріймає замовленія и посередничить въ закупнѣхъ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впрѣстъ зѣ фабрики

по кождоразѣй цѣнѣ фабричѣй. Тенеръ потуг

фабрика Іа по 82, Іа по 76 зр. за 100 кильогр.

іосо фабрика.

При замовленіи просимо о точне поданнє

почты и стаціи вѣдѣзничѣхъ.

Новѣсть!

ВОДА

МАРШАЛКОВСКА

вынаходу

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

оляконъ 50 кр. и 1 зр.

Новѣсть!

Виданіє зъ сѣвѣдѣній редакціи „Просвѣта“.

Діагнѣвъ зъ сѣбѣ. Черкашенин.

Въ друкарнѣ тов. им. Шенченка, підъ закладомъ К. Шенченка.

Підприємство руський до ради державної. На послідних засіданнях ради державної між петиціями подаємо вже три петиції руський в справі ординації виборчої. И такъ пос. Романчукъ передає петицію: бдз львівського

При першій позиції промазали посли д-рз Вашатый по чеськи, д-рз Ніче Польцгоферз, Пóдлїашецкий, Кайзерз, д-рз Фусз, д-рз Менгерз и министр Штайнбахз.

Прочи бесѣдники подносили нѣже и
шиши зъ великимъ притискомъ надужити бо
махерѣвъ и при тоталізаторѣ на вѣнскихъ
прогонахъ.

Рівножжя прийнято ще позицію „мита д
рогові“ після предложения правительств.

Въ колѣ польскѣмъ мала одбуги
вчера дискусія надъ внутрішнюю ситуацію
политичною. Пела талкарма Kurjer-a Lw.
заявлено, що ситуація не зміняла ся. Язъ
перъ такъ и на будуче будуть негнукати т
великія клубы: явниця, коло польске и кляу
Гогенварта, котрі будуть разомъ иги, не
ключаючи міжъ собою ніякого тівнішого
союзу и не вигворюючи на разі стали бѣз
шости. Клубы задержать свободну руку. З
для послѣднихъ парламентарнихъ подѣвъ (вносе
Пленера) треба бы бажати, чтобы ті три клубы
зложились азъ часомъ на стау большош
чи то на податазі якои програмы, чи уло
ного картелю. Коло польске не має потре
приспѣвати сен бѣлышости, димъ волягъ л
шати иніціативу правительству. Въ часѣ д
кусинъ зазначено въ притескомъ, що не мож
допустити до розбитя клубу Гогенварта,
славянскій елементи того клубу нелучали
бы азъ молодод-Чехами а въ наслідокъ т
повстанъ бы бѣлышій клубъ славянскій азъ
прямомъ славянофільскимъ. Сего погляду
изъ всѣхъ сторонниця кола польского.*

„Цидинъ“ передъ судомъ въ Коломны.]

Факти, які йому доведено свідками
слідуючі:

Въ часъ кождо місяця надоліста 1890
явив ся въ Золочеві якийсь старий жид
е. обжалований и вприсяг ся на ім'я
Мотина Бяюма. На другій день заявив
ему невідгодно, що більше не буде ночу
вбачити однакжъ приходить до Бяюмів
довго буде въ Золочеві — Вудука разъ
комъ суперечки міжъ супругами, до ж
закликувала мужевя, що бити несправд
они не можуть до нічого прийти, ватиш
міжъ нихъ и заявивъ, що має силу пом
біднямихъ людямъ. Выпитувавши ся о має
бдісненія, а коли ему Бяюмы оповіда
мають лишъ 18 ар. готівки, зажадаютъ

нихъ тыхъ грошей. — Дали ему 16 ар. 40 кр. надъ котрымъ помолитъ ся и казавъ стокать до шпекъ, заявляючи, що мусятъ погнати, бо инакше чары не помогутъ бы. Третьего дня вложилъ грошъ до коверты въ двояма картками еврейскими, опечатавъ по рогамъ и казавъ ей потрёмати грохи на пауухую Блюмови, бдѣть его живцѣ, потѣвъ вложить собѣ на паууху, а выймиши принаказъ вложить ей до старон одежи, по 3 дняхъ выймати, одинъ павѣръ спалити и поплѣвъ посыпати въ 4 углахъ каты, другій же носити коло себе, що приносше счастье. Коли Блюмови по 3 дняхъ заглянули до коверты, була вже порожняя, а жилецъ пропавъ безъ вѣсти. Въ сѣчнѣ 1891 аглошени ся въ Перемышлѣ у Юсяи Блюменфельда и знакомый старый жидъ, котрому представили ся яко „дадникъ“ и казавъ поручати себе хоромы. Блюменфельдъ завѣвъ его до недужой Ханѣ Алслеръ, котру обѣщавъ за 8 дивѣвъ уздоровити, казавъ кунити масти п чаю и натравъ тымъ рѣчями Ханѣ руки и ногы. По вѣсьмѣхъ дняхъ заглявъ, що имя Ханѣ значить 63 ар. и зажадавъ цѣломъ пятьдесятки и двохъ дукатѣвъ. — Дукаты принаказъ недужой жидѣ подѣль двѣ рани, а банкоать подѣль двѣ колѣны, казавъ ей такъ 3 дѣй слободно лежати, а бдѣтьъ здоймити грошѣ. По 3 дняхъ дукаты були на мѣцѣ, але пятьдесятки не было. — Ханѣ Альтѣ Кляйнѣ чуючи, що въ Перемышлѣ появила ся рабѣвъ, просила мужа, чтобы его до неи принаказъ. Прийшовъ бѣнцъ рано, одравлявъ нѣкъ молитавъ, выйшовъ, и вернувши коло полудня, пытавъ Кляйнѣвъ, чѣмають ще цѣлый часъ. Доручено ему 54 ар. готѣвкою, 2 дукаты и сережки вартосты 50 ар. Вѣвъ тѣ предметы казавъ вложить въ павѣръ и обѣщавъ его. Подѣвъ того унава ему окуляры, а коли Кляйнѣва охалила ся по нихъ бдѣвъ ей торбанку и казавъ жидѣ шѣ обшити. — Цѣвѣйше запынувъ въ хустину казавъ носити на грудяхъ, а бдѣвъ 5 дивѣвъ на животѣ. Коли розойшла ся вѣсть, що чудотворецъ утѣвъ въ Перемышлѣ створити въ Кляйнѣ зачаровану торбанку, въ котрой вже анѣ своихъ грошей анѣ дороговѣщности не нашлись. Въ томъ часѣ появила ся той самый незнакомый жидъ въ домѣ Вольфа Траверъ въ Перемышлѣ и обѣщавъ выдѣлѣти емъ торку жену. До жѣсна зажадавъ 120 ар. готѣвкою и 2 дукаты, вложивъ все то до куверты и кажучи, що для успѣхности муситъ и своихъ сердца поддержати, вложивъ кувертъ подѣль кастанъ а потѣвъ казавъ ей принаказъ на тѣло Деборѣ Траверъ. Коли другого дня въ Перемышлѣ утѣвъ, пайшли Траверы въ кувертъ куваятъ павѣру и 4 крейдѣръ. Въ жѣсенѣ лютомъ 1891 появила ся чудотворный жидъ въ Новѣмъ Санчѣ, де за помощю ижеосъ Берѣ Берка хотѣвъ розпочати свою прантны Заведенный до дому Розалии Френкель, котрѣ дитина слѣбувала, молнивъ ся першого дня казавъ собѣ до жѣсна приготовати 180 ар. сережки бриллантовой вартосты 70 ар. и золоты лапыху въ вартосты 63 ар. Другого дня казавъ полѣтити, павѣру и оловцѣвъ, ушити торбанку и вложивъ въ неи дороговѣщности грошѣ, молнивъ ся надѣ тымъ и започатавъ павѣръ. Торбанку принаказъ надѣ животѣ и казавъ ей 7 дивѣвъ носити. По томъ чѣщевъ чудотворецъ а въ торбанцѣ пайшли и мѣнци и бляху. — Въ половинѣ лѣтня 1891 аглошени ся чудотворецъ у Сары Шиндель Траверъ и обѣщавъ выдѣлѣти ей мужа бѣнцѣмъ вынагороджена. Зажадавъ лише торѣмъ 406 ар. и золотыхъ сережкѣвъ въ бѣлѣтими, въ котрымъ то предметамъ такий нѣмъ шукавъ рубѣвъ яко у инакшъ недужахъ и бабѣвъ вразѣ въ готѣвкою и дороговѣщности утѣвъ. — Дня 21 н. ст. лѣтня появила ся чудотворецъ въ Коломѣи а родустанъ по лоску, що походить въ Туреччинѣ, що за чѣмъ не бере грошей и т. н. Та хутъ пошла аго рѣка справедливости.

Въ кружкахъ парламентарныхъ раз-
шлась поголовка, будто сессія рады д-
жавной буде одложена по ухвалѣ
торгovelныхъ трактатовъ въ мѣсяцъ лют-
а на ново зберѣ ся по святыхъ Великоднъ.
Часть сен перерывъ въ нарадахъ рады дер-
нон выдываетъ сойма.

Угорський міністри, перебуваючи перш у Відні, одбули кілька конференцій з австрійськими міністрами та з членами спільного правителства. Предметом тих конференцій були військові справи, що стили на дискусію пошуку і вій або військ урегулювано, або не поєднує наперед. Міністри судових і військових справ з гр. Шенорау і міністрів війни Баваром з справ з дена нового кримінального закону військового. Міністри скарбу Веспері конференції з д-р Штайнахома з справ урегулювали військ, заведення біржового податку і військ з обслу австрійських тайнів союзів. Але ще не у всіх тих справах погодилися. З міністрів Каламз угорський міністр веді переговорів з справ великих до військ, а також що до організації військ провінцій, котрі тепер і в початку війни стадії. Ця інформація отримувє Пол. і доносить, що міністри-президенти на конференції з міністрами Хорватія і ватканським банком погодили справу об архієпископського престолу з Загреб, з способу, що на престол має прийти кр-спавний Вуєстич.

Въ окупованихъ провинціяхъ, въ Б
и Герцеговинѣ въ дни 1 счѣта 1892 р.
дѣтъ въ жѣтѣ новыя кармы проц
которыя въ головныхъ чертахъ має много
добности до системы въ Австріи асту
При судахъ будутъ копилкувати горезжан

вѣхъ верстѣ населенія, ако ассесоры и они не лише будуть выдавати вердикти що до вини, але разомъ зъ судіями будуть рѣшати надъ вимпирѣть кары. Процедура карна основує ся на принципѣхъ обжалованія и обороны и одповѣдно до того въ Босній мають системіуватися державний прокураторія. Ассесорами можуть бути вибрані тамашой мешканці и такі австрійскій або угорскій горожане, котрі допше мѣжъ пять лѣтъ мешкали постійно въ окупованихъ провинціяхъ. При судахъ повѣстовыхъ будуть судити одинъ судія и два ассесоры, а при судахъ окружныхъ три судіи и два ассесоры. За ассесоры не можна выбирати особъ, котрыхъ засуджено на кару вѣзницъ и тыхъ, котрыхъ станъ маатковий лухій, далше адвокатівъ, державныхъ урядниківъ, священниківъ, учителей, особъ принадлежащихъ до активної службъ войсковон и вѣхъ, котрі принадлежать до жандармеріи, або до мытвон и скарбовон сторожі.

„Баржевская Видомость“, о которых говорить, что они имеют зношенъ въ россійскихъ наиболѣе вліятельныхъ кружкахъ, выражающихъ въ слѣдующій способъ о гостинѣ Гіреса въ Парижѣ и Берлинѣ: Гостиня Гіреса въ Парижѣ має болѣе приватный характеръ, а нѣтъ въ Берлинѣ. Если что-до берлинской гостини повстала надто пересадитъ надѣтъ, то се дастъ помыслили о фактѣхъ, що Россія не має нѣтъ непосредственной причины до конфлікту съ Нѣмеччиною. Причиною ворожого постави Нѣмеччину я лише французско-россійска прелевъ, которую треба уважати грозовою. Гостиня Гіреса въ Парижѣ показала въ способѣ не подпадающей нѣмому сумнію, что та слава була безосновна, такъ само нѣтъ тиха надѣвъ Французѣвъ, щоби россійску політику зробити аварардомъ ихъ поминіювъ. Не оювъ въ Францію, але задержанье россійскихъ интересовъ має россійска політика на чѣли. Французскіе ревизи такъ само чужій для Россіи, нѣтъ нѣмецка неаимчивъ до Французѣвъ. Нема отжъ основы, слѣдати яковъ тайной гадки въ томъ, що Гіресъ не вступивъ до Вѣдния Вѣдомости до Австріи нормують ся прынціпіальными неостими а не якъ до Нѣмеччины случайною неагодою. Гіресъ отже у Вѣднии не має нѣтъ шунати и оувъ потхавъ до Берлина, до що-д своихъ бажанъ Россія може завсегда знайти прихильностей и грунту до компромисовъ, скільки почита Россія и ея мѣждународий звязанъ се признають. Зовсѣмъ въ нѣмѣхъ свѣтлѣхъ предоставляе гостину Гіреса Pol. Corr. и дописи въ Берлина. Побуѣтъ Гіреса въ Берлинѣ лише о столько послѣ сенъ корреспондентъ треба уважати політичною подѣлою, о скільки въ нѣй можна добавчати, якъ несликій надфореитизмъ запанувавъ въ односинахъ мѣжъ Нѣмеччиною а Россією, въ односинахъ на частіи мирныхъ. Въ мѣнувшихъ рокахъ побуѣтъ до голтійного провѣданъа россійсконъ політики и Берлинъ не можна би було собі являти представити, либа такъ, що въ такиѣхъ фактѣхъ явлено бы надѣвъ и комбинацій равного рода. Нѣтъ привѣдъ Гіреса має лише значѣные гостини въ высоко и нагалею поважающей особы, нѣтъ домы которонъ гостинный прѣмъъ зовсѣмъ въ родноу рачею, але въ того привѣду заступити и нѣмецконъ політики не надѣтъ ся нѣтъ важныхъ наслѣдствъхъ політичныхъ. Гіресъ мѣвъ бы объѣздати далеко, кола би не хотѣвъ въ свойй дорожъ въ Парижа до Петербургу вступати до Берлина, тому то оувъ тутъ ея приватный чловѣкъ послѣ выразного своего бажанъ и треба приустати, что его урядъ и нѣтъа заграничныхъ справъ формально ли малу нагу має подчасъ аго побуту въ Берлинѣ. И сего оирадѣ Россія хотѣла, если бы не уважати гадки прессы, стоячонъ подѣвъ острѣ контролюе, за поглядъ россійскаго правительства и публиканъ оиіи. Россія не буде сего алувати и Нѣмеччина не жалуетъ ничего. Во якогось часу а именно одъ кронштадского брата и одъ россійскихъ и французскихъ ментарѣвъ до того-жъ Нѣмеччина вырѣбъ собѣ постійну гадку о томъ, что она мо надѣтисъ бы для Россіи въ найближшій и нѣблѣшій случаю та она супротивъ асего, въ Россіи приходите, закону сѣ супротивъ безъ пересуду, але и безъ оптимистичныхъ надѣвъ.

— За Чернышевца доносить, что там арешток
иногда Ивана Тишеческого бывшего директора
ковильской дирекции спарбоня. Арештование
стоит вь змизн зь процесомъ за змизний мизн
зесовзаций.

— Пригласуємо, що представлення в Коло-
Дзасенковин опери „Родзянян шчы“ в
лучшою обсягою, яка досі була, відбу-
середу в в чотирьох сего тижня, 2-го
п. ст. година.

— Веч. о. Петро Поговский въ Сокаля приходил на руки нашей редакціи 51 пр. 40 кр., на ездѣ будовъ русскаго народнаго театру въ слѣдующій доносимъ: Сокаля дна 20 надолноты 1891. У насъ на Редакціи! Мало чести передала Ха, Редакція 51 пр. 39 кр. на фондъ будовъ русско-народнаго театру у Львовѣ, яко чистый доходъ въ вечное употребленіе на туку цѣль дна 16 надолноты Сокала. Въ суммѣ той истратилъ ся такожо лас наддатки, котры звалили на туку-же цѣль жеревати слѣдующіи Добродѣи: Ва. шп. Высоцкая 2 пр., Максимовичъ 1 пр., Игнатій Кравецъ 1 пр., Хоминскій 1 пр., Айтельбергъ 2 пр., Арсенчикъ 1 пр., Вех. оо.: лат. парохъ Раймардеръ пр., катихизъ Занадскій 1 пр., вебъ въ Сокаля дальше о. Лонциръ въ Волицѣ 2 пр., о. Любоскій лат. парохъ въ Белза 2 пр., о. Пасалъ парохъ русскій въ Белза 1 пр., о. Федоровичъ Войславичъ 1 пр., о. Яношъ въ Станатина 1 пр., о. Миколовичъ въ Коморохъ 1 пр., о. Колянчикъ въ Ульябина 3 пр., о. Чеховичъ въ Іттина 1 пр., о. Филоновичъ въ Лучачѣ 1 пр.,

підійшов з Тартакова 2 ар., о. Овчинников з Петрушка 1 ар., о. Лисняк з Должнева 3 ар., о. Васильєв з Крестинопола 3 ар., о. Чернецкий з Кислич 1 ар., о. Вачинский з Турковича 1 ар.; Вн. Фабіанський з Потюриць 1 ар., Сокальський Гієнєв з Потюриць 1 ар., Н. Давирич з Себєєва 1 ар., д-р Т. Кормоси з Перемисла 1 ар., Соєн Погорецька з Сокаля 1 ар. Силадаючи всімъ тымъ ласкавимъ Добродіємъ за їхъ жертви сердечну подяку, мило намъ подякувати прилюдно такожъ всімъ, хто чимъ-небудь причинивъ ся до устроєня та звеличєня нашого вечєрка. Передо всімъ дякуємо нєвъ найширше Вн. п. Ігнатієви Красєнєи за провєдєть та такъ ласкавіи труды около устроєня концерту, Вн. же пп. д-ру Вайда, Сокальскому та Семєтєвскому за їхъ ласкаву помєць въ уряджєнє забави. Дякуємо красєно Вн. панич Омельєнськой зь Пристані за прекрасну декламацию, панич Шємєтєвськой зь Вутань за справдї артистичну гру на фортепїані, Вн. Галаєни, Овчинєвєтєни, Корикоріи зь всімъ Вн. чєнєцямъ нашєгого та мїсцїанського хору за прекрасний їхъ спївъ; п. Антонові Караванови за гарну декламацию, а п. Колпотилянскому зь Краєвова за рідку, оєравдї концертєву гру на гармонї. Мило намъ зложити дальше подяку Сейтєму Видєлову Касїєну за ласкаве отворєнє своєихъ апартамєнтєвъ для гостей вечєрєчєнихъ, панєству-жє Вайдамъ, Рєдєльськимъ, Сокальськимъ, Скочинськимъ зь Гротамъ за ласкаве вишєвичєнє деякихъ рїчєй до украшєня салї. Дякуємо вїкєндї Вн. Кормосєви за знаменитє провєдєнє танцївъ, нєвъ такожъ зєвалїи всімъ Вн. гостямъ, отїямъ духовнимъ зь молодєжє, що зєволїли такъ числєно зь дальшихъ навїсть сторєнъ за наше запрошєнє прибути та прїєсутствєти оєєєю такъ патристичну цїль нашу піддєржати, нєвъ такожъ до єнїєгого удачи шєршого руского вечєрка на землї Сокальськой знаменитє причинились! —

Петро Погорецький.

— Депутати краю і міста Львова виїхали в суботу до Вадиш, щоби підключити цідарених за розпорядженням із справів утвореної модифікаційного факультету у Львові. Іменем краю належить до депутатів маршалеків краєвий кн. Вост. Сангушко і заступників маршалка Хамець, які односторонньо міста убилий до депутатів: президент: Мохначів і радий: Михальський, д-р Виски Цехинський і Стройновський. Депутати має бути пригласити на аудієнція князі, т. е. 30 и ст. на дошита.

— Про брань учителів шийль передыхъ пишъ Матею, органъ товариштвъ учителівъ шийль вышыхъ: „Вѣдъ 1 вересня 1893 року побѣдъ шийль ся чило стальныхъ посады учительныхъ оду въ гимназіяхъ: въ Ярославѣ, Коломи, Ришѣ, Станіславовѣ, Тернополи и въ IV гимназіи въ Львовѣ. Кромѣ того въ тѣхъ самохъ часѣхъ министерство въроксповѣдавъ и просвѣты обоудитъ слѣдуючъ новы посады: директоры и 6 дѣятельныхъ учителѣвъ въ V гимназіи въ Львовѣ, дѣятельныхъ учителѣвъ въ гимназіи въ Подгужѣ 2 дѣятельныхъ учителѣвъ въ гимназіи въ Перемышлѣ. Новуотворенъ посады: учителя польскоу языка въ семинаріи учительской въ Краконѣ, учителя рускоу языка въ гимназіи въ Струми, будутъ моглъ бути обоудженъ для брану указанъ фѣкваныхъ кандидатѣвъ. Число испытываемыхъ наступниковъ учительѣхъ вынеситъ загасомъ 3 въ нихъ 8 наступниковъ учительѣхъ одержавъ квалифікацію ажъ 1891 року а многы мають аще небути квалифікацію. Для языковъ, польскоу, рускоу и нѣмецкоу нема зовсѣхъ квалифікованыхъ учительѣхъ.“

— За прачини держави внесли були, якъ вѣстоуриданники державий въ колькохъ мѣстахъ просбы до додатки. Мѣжъ нѣмими пралучали сѣтихъ просбѣхъ и уриданники почтова у Львовѣ высылали зборну петицію телеграфічно на руру просбѣхъ галицкихъ до Відня. Тимчасовою намѣнитво добавило въ петиціяхъ щось протязваннотого, бо въ суботу вышлоа комісія, котра сѣла въ тѣхъ, що подісали петицію, протоколъ и потагнули ихъ до одѣальности за те, смѣли просити о охорону передъ нуждою. Такои и до Золочева, лѣтъ нѣше Kur. l.w., мало намѣнитво выслати въ тѣхъ самѣхъ цѣли комисаря. Ця справа выникнула въ кругахъ уриданничѣхъ игноблюющихъ пражени. Чи-жъ вже и пресити вѣдною о потѣнненнѣ своєї долѣ? Пречинъ уриданни вѣднѣхъ горожане и прилучуге ихъ претитионовали, лѣтъ кождому нѣшному.

— Першое атларею въ Австрія именовано дил
н. ст. падолиста пинну Алку Баеръ въ Пр
дъ Долнои Туалъ въ Боснѣ. Пинна Ва
практику лѣкарску водбувала въ Бернѣ. Служ
оноу въ Боснѣ насъ розпочати въ початкомъ 1
року.

— Самоубийство. Франциска Станецка, жена у
тебя пародного и властителька торговли вы
аломъ при ул. Пекарской ч. 7, у Львовъ отре
ся вчера арсеналомъ. Причиною самоубийства
ли родниихъ негодомъ.

— Крадѣжъ дорожныхъ вещей. У золотника лѣс-
ского Авраама Циплера допустить ся члѣдины
лотничій Настула Брієз крадѣжи на юльнѣхъ
ар. Брієз крадѣ бѣхъ юльнѣхъ мѣсяцѣхъ по-
перстѣй, золота, браслетѣхъ и т. п. Полиція
бразъ частѣ крадѣжѣхъ рѣчей у рѣжнѣхъ лю-
дѣхъ юльнѣхъ Брієз нѣхъ поспрашивать.

— Присяжные с благоумием в пользу России
тия Поповича в Чаринских закончат
онгда перед трибуналом церковного
вого суда карного. В склад трибуналу
ли: советники Негруш, ако предобледи
кретаря суку правого Богосенчи и адво
де в Салкатор и Михайлович ако востану. О
дуювати прокураторы д рь Кунест. Разира
ли са, шк мы же доносили, при замине
дверех. Оба обжалован, отец и сын, и
дате аз Чехии. Борнгард Попович шло
лито, сына его Ринард 27. Ринард Попов
устроенный в Празь, окончен пишу шло
валну у Видли, есть напролом в розерви
тористом. Трибунал признав обоих ви
ни и засудил их на 1 1/2 року тажком
— Огов в дарки. Дни 20 н. е. надост
дней св. Михаила, по заминею деревки в
дний коло Стрелу уведан дти доубаву
деревки огни. На крик дтей поубага с

Виходить у Львові що дня (крім неділі і урочистих свят) у 5-й годині по полудні. Літературний додаток «Бібліотека найважливіших новітньої» виходить в суботу, а в суботу і п'ятницю на першому разі в Дзвіло.

Предплати і нисерати приймають: у Львові Адміністрація «Дзвіла» у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, і Бюро газети у. Карла Людвіга 9. у Відні M. Dukes, 1. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, 1. Wollzeile 8; Oppel, 1. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на «Дзвіло» і на нисерати платити у Львові.

Зь днесь 1 жовтня розпочався четвертий квартал сегоднішнього видання «Дзвіла». Просимо о найшоршу плату за гостростей и надсильше передплатити!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Підъ проводомъ кр маршалка кн. Сангуска, котрий приїхавъ до Відня въ депутацию, щоби цесареві одъ криво висказати подяку за медичний факультетъ у Львові, відбула ся, наарада тихъ членівъ кола польського, що суть заразомъ посланці до криво сесію і сесійовихъ послівъ, котрий теперъ перебувають у Відні. Ухвалили сен конференції постановлено задержати въ тайні. Предметомъ наради, мала бути справа скликання сесію, котрий має відити ся въ грудні на чотирнадцяту сесію, щоби ухвалити провізю бюджету. Одполі наради мають розпочати ся одперва ажъ 9 лютого. Се лише по-ки-що поголоска и яко таку подає ен Dziennik Polski.

Послѣду редакцію австрійско-німечког тратату торговельного закончено и лишь тѣ позиції, що не висказані, котрий мають ухвалити въ переговорахъ въ Швайцарію. Переговори въ Швайцарію мають закінчити ся въ слѣдуючій тиждні и швайцарскі делегати мають приїхати въ тѣ цілі до Відня. Они привезуть въ собою одполі союзной рады швайцарской на пропозицію австрійского правительства и мають надію, що переговори скінчать ся въ кількохъ конференціяхъ. Офіційна газета въ Берлі Band завила, що трактатъ міжъ Швайцарію и Австро-Угорщиною и Німеччиною буде новимъ сяку-ченій та звертає увагу на велике міжнародне значення того тратату. Швайцарія має надію, що и Италия въ нѣмъ закнчить торговельний трататъ, тымъ більше, що тепершній митовий постанови вже не дають ся доносъ закривати. Въ Швайцарію не мають вигляду, щоби и Франция хотѣла закнчить торговельну угоду, бо тамъ видано обявляти автономно тарифомъ митовимъ. Можна обачити въ того, що офіційний урядъ швайцарскій досить прихильно відноситься до закнчення трататівъ. Підписання австрійско-німечког тратату торговельного має відбути ся у Відні и австрійско-италійского и німечко-италійского въ Римі. Зъ Риму доносить, що тамъ торговельний свѣтъ дуже відношений въ успішного закнчення австрійско-италійскихъ переговорівъ, тымъ більше, що при тымъ переговорахъ показана ся суверенність інтересівъ италійскихъ и австрійско-угорскихъ та лишь відношені австрійского амбасадора въ Римі и гр. Кальновского удалось перешкоди усунути. До парламентівъ тѣ тратати прийдуть въ початку другого тижня, отже міжъ 7 а 10 грудня, а комісії зачуть радити надъ ними по Радзівнихъ свѣтахъ, отже по Новімъ Роду, бо тоді обачати ся парламентарій феріи. Зъ Швайцарію доносить, що и тамъ суть феріи, що зъ днесь 1 лютого відіуть въ життя нові торговельні тратати и нова тарифа.

Бесѣда канцлера Капріого була викликана нападомъ консервативной преси, котра розголосила, що ему вже навіривъ ся канцлерскій урядъ и бѣзъ хоче податись до димісії. Іменно органъ воіно-консервативнѣ Deutsch. Wochenblatt просто сказавъ, що Капріі повиненъ бути наслідкомъ Молитого а не Бисмарка. Новий куръ хитав ся — писала ся газета — що-разъ більше и дає ся бѣдуть бракъ силной руки керманіа, котрий би воіно корабель державному давъ немѣний напрямъ. На засѣданні німечког парламенту пос. Рікертъ показавъ на се число газети Deutsch. Wochenblatt-а и зачитавъ ся, чи канцлеръ читавъ сю статью и чи бѣзъ справді утомивъ ся своімъ урядомъ, бо успіхъ его роботи и великій, тымъ більше, що въ спадщинѣ бѣзъ доставъ нещасливую політику економічну Бисмарка. Лише одинъ же закладъ можна зробити новому правительству а то іменно, що оно зовсімъ не армивъ азъ давнюю політику. Канцлеръ відію лише вижидавъ на таку нагоду и підчасъ бесѣди Рікертъ робивъ собі нотатки а потімъ виголосивъ ен вже въ пам'яті. Въ німечког парламентѣ бесѣда викликала дуже добре вражѣнне. И хочъ она була адресована — якъ пише Freisinnige Ztg. — суворіиъ «журналістівъ», то она звернула ся особливо противъ найважливішого нинѣ писаря диваніарского въ Німеччині кн. Бисмарка. Що до самогъ бесѣди то треба, що звернути увагу на тѣ мѣця, котрий обговорюють тепершнє уворення Європи и познавську справу. Що до арміи канцлеръ сказавъ, що теперъ привикли офіцати армію одполі нѣмъ чина. Але що-до успіхѣзъ діяльності воіскъ то зъ початку все буде рѣшати нѣмъ армію и ажъ одполі, коли воіна протягає ся довшо, треба буде брати въ рахунокъ и слабкѣ воіскъ. Не думаю, казавъ Капріі, щоби міжъ

нишніми вождями бувъ хочъ одинъ, котрий би відіавъ ся оперувати такими арміями та нѣмъ вижидати, а нѣмъ ми привикли нѣмъ чинити. И намъ легко би було, то само зробити, що робить у Франції, а іменно до воісковон службъ покликати старшій класъ, але тѣ класъ складають ся зъ людей, котрі вже свою силу вужили при тяжкій роботі або въ житті все сидѣють. Бѣзъ-жъ ходити о чинѣ офіцарівъ и о мужидѣ воіскѣ, що дисципліну атримують навѣть по великихъ борбахъ та по довгихъ маневрахъ, то нѣмъкий народъ не має злишнѣхъ вигладѣвъ въ будучій відіти, якъ народъ німечкій. О Познанскій канцлеръ сказавъ, що правительство позволено польскимъ робітникамъ назадъ вернути до вѣдѣднихъ провинцій, познавъ бракъ робітників дуже зашкѣдливъ тамошнімъ господарствамъ. Рівномъ справедливо було домагання польскіхъ горожанъ, щоби польскимъ дітямъ привозило на науку матривога языка, щоби они ліпше розумѣли науку релігій а ели-жъ и Німці хотѣли, щоби нѣмъ діти для ліпшон будучности научали ся сен мовъ, то справедливо зовсімъ, що правительство се дозволяє. Такожъ роблять доктори правительству по причинѣ іменована Полака архієпископомъ гніздинсько-познанскимъ. Попередній архієпископъ Діндеръ бувъ слабій и відіавъ вилымаи и се було далеко гірше, нѣмъ ели Полакъ бувъ би архієпископомъ, бо Полакъ мусить знати, що ему и до Німцівъ треба відноситься по справедливості. По довгій гаданю и коли не знайшовъ ся нѣмъ одинъ німечкій кандидатъ, выбрано Стаблевского, котрий въ Торуні мавъ бесѣду виходу въ доброго переувѣдченя пруского. Прускє правительство и німечкій міністерства жваво заходять ся, щоби звязати разомъ всѣ сили, потрібні до удержаня и оевентуально до оборонѣ краю. Въ тождѣннѣ громаждєня силъ заряджено все потрібне въ Алзаци и Лютариніи та въ польскихъ провинціяхъ.

Отвореніє румуньского парламенту відбуло ся одполі звычайно престольною бесѣдою виголосшеною королемъ въ присутствіи нѣмѣтників престоло. Бесѣда вгаду, що звязъ міжъ династією и краємъ стала ся ще тѣмъ важнішою и сердечнішою и що юніей королевства привѣсь безперечно моральну и матеріальну користь. Відносини въ всѣмъ державіи суть відношеніи та привѣсь завадки пропорности и бережливості правительства. Дуже радѣна полза, що теперъ панує миръ, котрий є добродѣтельствомъ для великихъ и для малихъ народівъ, а для краю, котрий якъ Румунія — знаходить ся середъ реформи и розвитку мира є найбільшою konieczністю. Щорумуньска держава вже підіслала ся и єн становиско въ Европі скріпило ся, се вгадо азъ гоштини румуньского короля въ Німеччині и въ Італіи. Станъ євнанѣсь відношений а рѣшова въ бюджетъ привернена. Пола тарифа митова привнесла більше якъ чотирі мільони доходу а рѣшова и нѣмъ приходи зросли до сѣмъ значно. Престольна бесѣда заповѣдає нові проєкти законівъ, що-до звѣднѣ деннихъ податківъ и заложєня публичного кредитного заведеня, дальше проєкти реформъ на полі шдѣльництва и адміністрації. Публичній роботи мають предпринятись на великій обсягъ. Парламентови мають предложитись проєкти новихъ ліній звѣзничнихъ, а міжъ ними дѣлѣй, котрі будуть продовженіи австрійско-угорскихъ звѣзничнѣ. Потрібній реформі організації воісковон вже виконано, внесені законъ о резервовихъ офіцарахъ и о генеральномъ штабѣ вже єуть готові. Престольна бесѣда викликала загальне одобрѣнє а королі и наслідники престоло прийняти ситуаційніи омиками. Авторомъ сен тронновъ бесѣди є новий міністеръ Вларенбергъ, котрого уважають за прихильника Россіи.

Въ италійскімъ парламентѣ пос. Бовіо поставивъ інтерпеляцію до правительства въ справѣ відіавдѣ гр. Кальновского въ австрійскій делегації на бесѣду дел. Калігера, въ котрій сей делегатъ домагавъ ся въ імені австрійскихъ католиківъ реституованя папсков держави. Гр. Кальновскій назвавъ римску кесію проблематомъ, на котрий ще нѣмъ не вгайшовъ способу, щоби его рѣшати. Пос. Бовіо жадає, щоби италійскє правительство вислало свою церковну політику и відіавдѣ на оригінальній поглядъ гр. Кальновского та его науку, що для Італіи не нѣтує така кесія. Оза поршєна италійскимъ правомъ цу бачинимъ и свѣдомістю народу. Правительство мусить звязати Европі, що римска справа вже замкнута. Зарѣзъ по звѣзненю сен ітерпеляції підіавъ ся міністеръ опрачъ внутрѣшнихъ Пікатора и сказавъ, що міністеръ-президентъ Рузіні готовъ самъ відіавдѣти на ітерпеляцію посла въ повѣдѣнокъ. Що до відіавдѣ гр. Кальновского, то треба задержати ся бѣзъ всякого оуду сен бесѣди, доки не прийде докладний текстъ промови. Въ імені цѣлого кабінету заявивъ міністеръ, що трудно вгажати се заявленє за автентичне тымъ

більше, що се висказавъ міністеръ держави стоячи въ Італію въ союзѣ. Для насъ — говоривъ міністеръ — нема римской кесіи и єн не може бути. Слова міністра прийнято грѣмкимъ одлєскамъ.

Въ Хинахъ розширивъ ся мабуть чинъ разъ більше бунтѣ, та не лишъ звертає ся супротивъ Европѣйцѣвъ и загальнѣ чужинцѣвъ, але и супротивъ власного правительства ханьского. Повстанцѣ въ Шангаі машерують, якъ вѣсти кажутъ, на столицю Пекінга и въ престольнѣмъ мѣстѣ бачати теперъ, що рухъ супротивъ Христінівъ має ще нѣмъ більше небезпечну цілі, та намагають вже теперъ придушити сесю неспадѣть до чужинцѣвъ драконьскими средствами. Досить цѣнає є днєсенє англійской газети Daily Chronicle азъ Тієнъ-Тоіу одъ одного Англієца, котрий мавъ розмову азъ вице-королемъ Лі-Гуєнъ-Тшангомъ. Віце-король заявивъ, що остатній непокой викликала за надто велика релігійна французскихъ місіонарѣвъ, а въ другон сторони признає, що численій ватаги справді вгайли ся по краю и хотѣли викликати неспадѣть, щоби тымъ способомъ привнеси до вѣднѣ. Але у всѣхъ провинціяхъ віце-король дѣстали приказъ, щоби перешкодити новимъ заворєнамъ и скільки мають сили, щоби чужинѣ підданнихъ боронити противъ пристрасті товѣвъ. Хиньскє правительство прийняло односиться ся супротивъ мирнихъ чужинцѣвъ, котрі въ Хинахъ мають стати заніте або ведуть інтереси. Можна зафірми правительство, сказавъ мандаринъ, що оно буде въ силѣ утримати порядокъ. Кореспондентъ доносить, що уоруженій ватаги, се монгольскі робѣшники, и они зничили повѣты Тихавъ и Савихъ, аруйнували белгійску місію и убили більше якъ сто христінівъ-Хинцѣвъ. Супротивъ ватагъ вислано воіско.

Рада державна.

Коли польске — якъ се ми вчера подали — перевело наради надъ внутрѣшнюю ситуацією політичною. Вѣсть Kurjer-а Lw. ми подали вже вчера, нинѣ-жъ помістивъ Dziennik Pol. таку телеграму свого відѣленского кореспондента, котра має бути заразомъ урядовимъ комунікативомъ кола: «Коли польске відбуло дня 29 засѣданє, на котрѣмъ передѣ вѣдѣвъ презєсъ кола въ імені комісії парламентаріон подѣвъ поглядѣ на тепершню ситуацію парламентаріу. На тѣй основѣ вѣдѣвъ наради кола того засѣданя и слѣдуючого дня. Середъ наради показана ся повина згода поглядѣ міжъ членами кола а комісією парламентаріою. Въ наслѣдствѣ того мѣгъ презєсъ кола по численнимъ познавкамъ признави означити тепершню ситуацію така: «Коли требає на становищі політики вѣдѣвъ руки, котрѣ зачали на вѣснѣ на початку сесіи парламентаріи, кола бѣмъ одполі правительство, котрѣ до сего вѣть покликанє въ першѣмъ рядѣ, загадаю творити стагу більшѣсть въ радѣ державній, тѣ въ такѣмъ случаю кола могло би вѣдѣти ся въ тепершнімъ естадѣ лишь на то, щоби ділати силно и рѣшочно азъ клімѣмъ консервативнимъ и азъ есолоучною лѣвнєцю, рѣвно-жъ допускаючи, що при тѣмъ національній традиції кола и его автономній засади будуть узгаднієнѣ. — Відтѣсть кола прийняло односторонє такоє вѣсенє: «Коли польске, по перевѣдѣній днєснѣмъ політичній, не бачить на разѣ потреби забрати голосъ въ політичніймъ напрямѣ при дискусіи въ палатѣ надъ закономъ євнанѣськимъ. Коли похиває комісія парламентаріи рѣшати, чи буде потреба забрати голосъ одполі ухвалѣ и нѣтенції кола, чи може скликати коло свого часу до відіавдѣвъ ухвалѣ.»

Kurjer Lw. подає нинѣ, що такъ вѣсти: Пос. Пининскій жадає, щоби кола польске при генеральній дебатѣ бюджетовій саротнялось всѣмъ амѣмъ ординації виборчон. — Коли польске похиває свои наради програмѣ, рѣшавши бѣдѣти ся до диспозиції правительства. Польскі відіуть азъ лѣвнєцю або консервативними, або азъ одполі, ели правительство схоче. Въ генеральній дискусіи бюджетовій Польскі не возмуть участі, хіба би говоривъ самъ Яворскій.

Nowa Reforma вгазує, що то пос. Соколовскій привнесла въ Яворского до отвореня дискусіи надъ ситуацією. Наряди мають бути на разѣ тайній. Бѣлѣша частъ бесѣднѣвъ була азъ тымъ, щоби задержати політику «вѣдѣвъ руки» и одлєсеню потреби охороня національнѣхъ правъ Славянъ азъ Австрій.

Газети консервативній ще нѣмъ не вгадуєть про сѣ наради.

На засѣданні податковон комісії дня 28 надіавдѣ на днєвнѣмъ порядку поставлєнє внесенія Пленѣра и Патая. Наряди надъ внесеннямъ зачали ся бѣзъ рѣшеня найперше kwestіи, чи комісія має зарѣзъ приступити до вибору референта, чи напередѣ

Предплати на «Дзвіло» азъ літер. додаткомъ въ Австрій: на границію: на цілій рѣзъ . . . 18 ар. на цілій рѣзъ . . . 24 ар. на цілій року . . . 9 ар. на цілій року . . . 12 ар. на чотирѣ року . . . 4 ар. 50 ар. на чотирѣ року . . . 6 ар. на цілій . . . 1 ар. 50 ар.

у Львові: на цілій рѣзъ . . . 18 ар. на цілій року . . . 8 ар. на чотирѣ року . . . 4 ар. на цілій . . . 1 ар. 50 ар. Редакція, Адміністрація и Експедиція одѣвъ ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вгають ся лише на попереднє одлєсенє. — Рекламія попочатківъ відѣвъ бѣзъ порта. Подіинокє число коштує 8 ар. а. н. Оголошенє приймають ся по цілій 6 ар. одъ одполі одлєсеню въ рубр. «Надѣлѣвъ» по 20 ар. а. н. Подіинокє число ся по 10 ар. одъ одлєсеню.

має перевести надъ внесеннямъ генеральну дебатѣ. Послѣ Сомамаруа и Кайцѣвъ стояли при гадѣ, що генеральна дебата злишнѣ, а самѣ референтъ розгладѣ ся въ потрібнѣмъ дѣлахъ. Послѣ Відерберга, Діпанай, Шукля и Поллиа Чечѣ та Абрагамовичъ противно заявили, що генеральна дебата кощєно потрібна. Правительство въ особѣ міністра Штайнбаха обѣцяє доставити весь потрібній матеріалъ до основног рѣшеня справѣ. При голосованні більшѣсть комісії рѣшила перевести генеральну дебатѣ надъ обома внесеніи. Въ генеральній дебатѣ першій голосъ доставѣ пос. Крамаржѣ и заявивъ, що молодѣ-Чехи будуть и дажє старати ся о рѣшенє внесенія мѣсто того, що внесенє Пленѣра є механічно, и при нѣмъ не ходити о загальну реформу податкову, а лишъ просто о звичну податку найнишнѣхъ класѣ. Зовсімъ механічно вгавно число 5 ар. 25 ар., бо тѣ грошѣ мають нѣмъ значѣнє у Відні, а нѣмъ на сѣдѣ, отже та подѣла не буде установлена для одполі и тоя самогъ класѣ угодкованѣхъ. Принципъ Патая, щоби азъ те, що найнишній класѣ угодкованѣхъ ся бѣзъ податку, оподаткувати вишій класѣ, щоби скарѣ не потерѣвъ недобору — справедливій. Ели ополучити оба внесеніа, то справа предстанѣти ся немѣмъ реформа цѣлого податку заробковон. Въ нѣмѣмъ ситуації — одполі бесѣднѣвъ — нема иншого виходу, якъ або прийняти внесенє Пленѣра, або зафірми правительство, щоби оно зарѣзъ предложило сѣмъ противъ реформи податку заробковон. — Пос. Гоєманъ-Велєнгоєъ сказавъ, що спочатку німечкій національ голосували за внесенємъ Пленѣра, а коли правительство підіавдѣло внесенє Патая, то они відіали свои голоса за тымъ другимъ внесенємъ, бо оно кощєноу попереднє, тымъ більше, що въ тѣмъ внесеню податковъ вгадає ся на більшѣхъ промисловцѣвъ, котрі можуть більше платити. Не треба цѣлого злишнѣмъ накладати на вишій класѣ, але скорше надіижу бюджету одіисати якѣсь часті. Бесѣднѣвъ поставивъ внесенє, щоби на слѣдуючє засѣданнє заважати Пленѣра и Патая. — Пос. Діпанай сказавъ, що комісія напередѣ мусить сѣмъ висловити вѣдѣ засади податковон реформи. Пѣлѣга можлива лише въ тѣй спосѣбѣ, що вишій класѣ возмуть на себе більшій тягарѣ. Правительство заявивъ ся противъ внесенія Пленѣра, тому се внесенє на 1891 р. не могло стати закономъ. Ели-жъ помяне ся тѣмъ вгадѣ, що се внесенє можна би практично примѣнати при вишѣрѣ податківъ въ 1892 р., то комісії податковѣй не можна робити закладу, жовѣ би она ухвалу того проєкту хотѣла відіисати, бо она хоче лишъ добре справу пояснити. — На слѣдуючє засѣданнє комісія, котрѣ презєсъ д-ръ Менгєръ якъ найшорше скличе, прийдуть послѣ Пленѣръ и Патай.

Вѣдѣзва до Русинѣвъ єтаниславѣвскихъ и зъ найближнѣхъ повѣтовъ!

По дворѣчній одлєстности зновъ загостѣти до нашого мѣста улюбленій гѣстѣ — нашъ народній рускій театр. А загостѣти недовѣ, бо вже азъ початкомъ грудня с. р. — и дня 5 нов. ст. (въ суботу) розпочне вѣстѣванъ въ новѣмъ театрѣ.

Доси нашому театру поновилось въ Єтаниславѣвъ звичайно добре и бѣзъ заодно вгазавъ въ столицѣ Покути лизъ найкращє вражѣннє. Не треба й казати, що и теперъ наша національна честь вгагає, щоби ми репрезєнтанта напѣмъ штуки драматичнон, що въ публичной аренѣ голосити красу нашого рѣдкого слова и пѣтѣмъ пѣснѣвъ, повѣтанъ якъ найприхильнѣйше. Підчасъ тепершнього свого побуту въ Єтаниславѣвъ нашъ театръ давати буде вѣстѣмъ середъ вѣдѣннихъ обѣтанѣвъ — бо кошту вѣстѣвъ азъ огляду на те, що тѣ вѣстѣванъ будуть відбуватись въ новѣмъ, свѣжѣмъ збудованій театрѣ, азъ свѣжѣмъ збудованіи силами драматичними и оперовими, азъ оркестроу значно саритивнѣмъ, — будуть значно більшій нѣмъ досѣ. Самѣ кошту такъ званий вѣсѣрѣй (за салю, газѣ, опажѣ, крѣсла и т. п.) вѣносити-муть до 70 ар. бѣзъ кождѣмъ вѣстѣмъ. Щоби отже театръ не свѣзѣвъ пустками та не вгазавъ азъ єтрами, треба щоби ми всѣ, що почувалимо себе Русинами, и самѣ ходили на кождє представлєнє и заохочували ходити нашихъ приятѣльцѣвъ и знайомихъ. Дирекція заловѣла доси всего толькѣ шѣсть вѣстѣмъ. Тѣмъ збираймоєсь усь пождѣго вечера численно на вѣстѣвахъ театру и дѣймо поможимъ, якъ дуже дорога намъ єн інституція народна. Окрѣмъ до свѣтскихъ Русинѣвъ — відіаємо ся до нашихъ отцѣвъ духовнихъ азъ покликѣмъ, щоби старались якъ найбільше заохочувати селѣнѣзъ відіавдѣвати нашъ театръ підчасъ коротког его гостини въ Єтаниславѣвъ, тымъ більше, що кошту вѣстѣпу для нихъ будуть дуже злишнѣмъ.

Єтаниславѣвъ 29 нов. ст. паділиста 1891.

Русинъ Єтаниславскій.

(Посупають підписи).

— Зв. Висновец над Черемошем в Буковині доносить до черневецької Сал. Роля, що нахмалений тамешній старий жандармері вловив на горіжмій учинку жид Давидера в хані, коли той же хотів підпалити дім якогось Таненбаума, пожежний в середині жбгочка, недалеко горіжмій. Свідство мало вийти, що Давидер був напаний дім нішого жиди, котрому Таненбаум мав поручити, щоби его дім, вийшови забезпечений підпалити. Зв. той причини а рештовано всіх трох і віддано их в руки судової власті.

— Зв. власности Маетности Дзвинич горіжмій в новій турчанській положена а обіймаюча 4000 моргів, перейшла від гр. Генрика Прендворського на власність гр. Нікодема Поточного. Дотичний контракт виготовлено оногди у Львові в канцелярії адвоката дра В. Гуша.

— Недостаток оцінрв. Чисописи Sonn- und Montagzeitung пише: 6-ли системований посади поручників австрійської армії мають бути обсяжені, то в обсяг році мусити настати активізація більшого числа резервних оцінрв. Активізація залежить від попередньої проби. Убійаючі ся мають вносити прохоби до міністерства війни на руки своєї доповідної команди. Показники предлають свої оправданні о кандидатів на основі кваліфікаційної листи а потім обов'язані кандидати віддати 6-місячну пробу на службу при своїм полку. Відтак повинні они подати ся доповідному нещитови а віддати виправні на рисовані мапи при котрій не буди кадетської школи. Прохоби о активізацію треба вносити до 1 н. ст. січня 1892 р.

— Намірене убійство. Зв. Самбора пишуть: Коли дня 24 н. ст. падохота сидів при печері Мешко Бегалтера, арендари в Угорській коло Самбора, стріляв до него лайвез невідомий алачинець через діно і поцілвав его кулею в ліву руку коло ліктя. Д-рови Копичаньскому, лікарю в Самборі удало ся виймати кулю і Бегалтера удержати при житті. Жандармерія арештувала жид Шренктера в судівного села Вільшавки, відозв'язуючи, що тойже наміряв убити Бегалтера з жести. Доси нема на се доказів.

— Уряд податковий в Синоді піднесено з дням 25 н. ст. падохота до риду головного уряду податкового.

— Віддал уряду для кміру вилежностей має бути отворений в Перемислі з дням 1 н. ст. січня 1892. Уряд сей складає ся буде з 5 урядників концентоных і начальнича в районі свідництва скарбового. Бюра віддал будувати уміщень в будинку капітулярів. На справлені потреби обставини в уряджені асигнувала права дирекції скарбу у Львові 500 зр.

— Велика обмінюва військово відкрито в Буда пещі. Два фельдфебелі 32 полку пяхоти, Франца Етгеля і Франца Навштадт фельдшували оном резервистів обов'язаних до вправ військових в той спосіб, що підробляли підписи капітанів Грүнберга і Кюля а також і печатку похідного команди доповідного 32 полку і потверджували в книжочках резервистів, що ті ж віддали вправу, на котрих не були. За те ка-

зали собі фельдфебелі платити резервистам по 50 і 100 зр. На якій розміри ведено було се обмінюва, видно з того, що при підлядній контролі сконстатовано, що вже від військових літ ставало до вправ військових замість 2000 обов'язаних резервистів що року хили 1600. Не ставали головини замбцеві, особливо ті, що жешкають у Відні.

— Вар. е. Механизм Куненч, канцеляр військовий і свідництва конюторський у Відні, в Вел. е. Стані Трухмль, платитель добри, звонили заснаво приступити в члони основателів товариства „Бурса ім. св. О. Ніколая в Перемислі“ в вкладкою по 100 зр., котру рівночасно виддали того товариства переслали. Подяючи оей наслідували достойний прикїр Вел. шедрих Дотелів до прилюдно відомости, підписаний віддал склада Імз на сім місяці в яких убогон школярю молодежи щиро сердечну подяку! — Виддал Бурси ім. св. О. Ніколая в Перемислі, дня 1 н. ст. січня 1891. Лев Штепач, голова товариства. Д-р Т. Коржон, секретар.

— Добрий вісто. Кружок учителів львівських шкіль середніх праць оногди проф. Крестиняцко, котрий переходить в сталий стані супочинку. — В Будалеві номеру дня 30 н. ст. падохота Павло Гуняль, знаменитий епограф жадарський. — В Варшаві умер 2 н. ст. грудня режисер театру Іван Татаревич. — Віцепрезидент намістництва Діда, переведені послідніми днями люстрацію львівського старості а вчора ся закінчив. — Архієпископ Іосакович іменував черневецьких деканом в місце помершого бл. н. Митуського ко. Мешоро парохі з Кутя а адміністрацію брешівської парохі в Червограді поручив та мещому брешівському н. ст. соудуковни ко. Нар. Богдановичеві. — В Коломиї номеру дня 2 н. ст. грудня Михайло Степанович адвкатський судовий і поручник оброну кравеців з 31 році жита.

Вісти з Ел. Перемиском.

Решнице до рукополаган в ерел наванчаний на день 10 н. ст. грудня с. р. Кандидати мають дотичні подати заасотроений в потрібній иридога вности зараз до ел. Конюторий, сам-ж на день 10 н. ст. грудня лично лнати ся.

Помертий — 5 — оновістий.

Емилій Прокопуцій, учитель народний на пожемі, упокоив ся по тяжкій недугі в 59-ми році жита дня 23 н. ст. падохота в Жидачеві. Вічна ему пам'ять!

Телеграми „Діла“.

Ведень 4 грудня. Вчора по полудни закрыто обі делегації, сконстатувавши вперед згодність ухвалі обох делегацій. В австрійській делегації дякували Кальнокий а в угорській Каллай именем цесаря за се,

що делегації заявили такі готовини для жертв.

Берлін 2 грудня. Цесарь Вільгельм прийняв запросини короля данського на го-стину до Копенгаги на весілля сілдуного року. Цесарь стрітити ся там з царем.

Рим 4 грудня. В парламенті зачались мотивовані інтерполяції в справі промови Кальнокого о римській kwestії. Імбріані і Кавальотті выголосили дуже острій промови. Віскі вийсь, щоби день 20 вересня (добуте Риму) зробити національним святом.

Лондон 4 грудня. Бальфур заповів, що правительство внесе на найближшій сесії проект адміністраційноі реформи і зрівняв Ирландію що до автономії з Англією і Шкоцією.

Ціна збона і других продуктів.

4. н. ст. грудня 1891.

Львів: Пшениця 11.40 до 12.10, жито 10.15 до 10.90, ячмінь 6.75 до 8.—, овес 7.25 до 7.90, горох 6.25 до 10.—, вика — до —, ріпак 13.— до 13.50, льнянка — до —, конюшина червона 42.— до 55.—, конюшина біла — до —, конюшина шведка — до —, хміль 50.— до 65.— зр. за 56 киль в Львові, оковита на 10.000 литрів 21.70 до 22.75 зр.

Чернові: Пшениця 11.10 до 12.—, жито 9.85 до 10.75, ячмінь 6.60 до 7.75, овес 7.— до 7.75, горох 6.25 до 9.—, вика — до —, ріпак 13.— до 13.50, льнянка — до —, конюшина червона 40.— до 52.—, конюшина біла — до —, конюшина шведка — до —.

Подолячскі: Пшениця 10.85 до 12.—, жито 9.75 до 10.65, ячмінь 6.75 до 8.—, овес 6.85 до 7.50, горох 6.25 до 10.—, вика — до —, ріпак 13.— до 13.25, льнянка — до —, конюшина червона 40.— до 50.—, конюшина біла — до —, конюшина шведка — до —.

Ярослав: Пшениця 11.50 до 12.30, жито 10.35 до 11.—, ячмінь 7.— до 8.50, овес 7.25 до 8.—, горох 6.50 до 10.—, вика — до —, ріпак 13.25 до 13.75, льнянка — до —, конюшина червона 43.— до 56.—, конюшина біла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

Надбслане.

Кухаря і ключницю гадить зр. вкосою 1892 р. отворити маючий ся „Заклад кліматично-походівничий Марьяна“ коло Львова Інформація подає Зрядь реальностей Емилія Бертемілія Браера у Львові, ул. Браерів-ска ч. 10.

ПОДЯКА.

В імєні цілої родини а особливо в імєні, складаю прилюдно горячу подяку Высокопреподобному Отцям о. Петру Вилинському пароху Довжанки і о. Похонскому пароху Несторови за безкорисловний труд при похороні моєй найдорожшої матери. Хто сумів оцінити страту найдорожшої особи, той і оцінить глибоку вдячність, яку ми всі чуєм для тихъ Высокопреподобныхъ отцівъ за оказаніє нами нимъ сочувство. Воже благословеніє ний провадити Ихъ у всіхъ наміреняхъ а Ихъ родину хоронити передъ подбими ударами.

Лев Залужний, гр. н. священник в Не-былові.

Вже почата ся шестий випускъ сочинєня під заголовкомъ:

Життя Святыхъ

гр. као Церковою почитаемыхъ на кождий день в роі

Ціле сочинєня буде состояти з 100—110 друкованихъ аркушів звычайного формату (в IV томахъ) і буде выдавати ся періодично випусками що 8 неділя. Кождий випускъ буде обнімати по одному місяцю житія Святыхъ (9 аркушів друку). Ціле сочинєня вийде в 12 випускахъ в протягу 1891 і 1892 р. — Пренумерата на один рік (6 випусків, 50—55 аркушів друку) з почтовою пересилкою 4 гр.

Иларіонъ Гмитрыкъ

професора Богочестія в п. н. тинялі в Самборі.

Вже вийшовъ з друку

КОРОТКІЙ ВЫКЛАДЪ

Науки вѣры и Обычаевъ

для христіанської молодіи і женихбъ з додаткомъ

„Рокъ церковный“

т. е. повненіє важливишихъ праздниківъ і обрядівъ церковнихъ, написанъ Анатолъ Долинскій парохъ Якторова і Унева.

Книжочка ся обнімає 189 сторіць і може послужити лко підручникомъ до катехизацій в Церкві і школі. — Набути можна в Ставропольській книгарні у Львові і у автора, пошта Черемисляни. — Ціна брошурованом 75 кр.; оправном 90 кр. На пошту управашь слодолучити 5 кр.

УВАГА Того самого автора печатає ся „Наука вѣры и обычаевъ“ в 3 томахъ і коштує в дорожъ предплати 3 зр., по випечатаню 4 зр.

КУ-

фры, торбы і всьлякі при-бори до подорожжя найдешевше в торговлі товариств недимих а били мужеского, приборівъ туалетнихъ і т.п.

Павла Лянгнера

передъ тымъ

Браты Лянгнеры

Львовъ, улица Галицка ч. 16. Цінники на жадає даромъ.

Глядаєсь

учительскі домашнік для двохъ дѣвчатъ. Буде би пожадано, щоби учительскі знала подавати науку гри на фортепьянъ. Визначи услонія подасть о. П. Чумаць в Озеряніч і Зарудь.

Колдры

на оводій воєні і базові, матеріали, вкладає друж до дождокъ. Он-инки, подум-ки і т. п.

Одвокоий у Львові спеціальний

складъ і робити виробівъ постели подъ вірною

Іосифъ Шустеръ

Львовъ ул. Коцерника 7.

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партиціого

продавъ товариство Просвѣты по 1 зр. замѣсть 3 зр.

Товариство имени Шевченка

(у Львові ул. Академічна ч. 8)

Правда" писмо літер.-політ. рочи. VI, IX, X, ж XII.	2— кр.
XI (1878) 2 томи 1 зр.; XII (часть літературна)	— 50
Доповненіє до Права. Івана Франка	1—
"Зоря" писмо літерат.-науковороци VI (1885) безъ білз. Зорі	3—
рочици VII (1887) IX (1888) ж X (1889) по	5—
Д-р Ом. Огоновскій. Історія руск. літерат. 1. 170 зр. II 3 зр. III 2 зр.	2 25
Studien auf dem Gebiete der ruth. Sprache	1 50
Костомарів: Руська історія в життєні. 3 томи	1—
Остан Вересей, картина хромолітографічна	— 15
Драгоманів. Галицько-руське письменство	1—
Куліш. Шекспірові твори перекл. ч. I. (давн. 3 зр. теперъ)	1—
Хуторна поезія 1 зр. Крашівка	— 35
Фельдшув. Добуш 10 кр. Якъ козамъ роги виправляють	— 10
Повѣсти и оповѣданія	— 20
Д. Млака: Руська лата. Букон. Альманах	1 20
Вечуръ Повісті и оповѣданія	— 30
Світотлад українського народа	— 50
Кайданава сімля	— 80
Навіжені повісті	— 30
Над чорнимъ моремъ	— 30
Ф. Заревичъ: Бондарівна	— 10
Григорієвичъ: Соколикъ комедія	— 35
Тато на заручинахъ, ком.	— 20
Дроздъ: Вь гостяхъ добре, дома лѣше (опов.)	— 50
А. Метлинського письма (вид. Зорі)	— 50
Гориницій. Орлеанська Дѣла, перекл. стих	— 35
Гуцуль і Гуцулка, дві картини одійні по	— 50
Памятковє часло "Зорі" в южній. Русалки Дифетрови	— 50
Апокрифічна література. Д-р Ом. Калитовскій	— 35
Провиді ідеї в письмахъ Тар. Шевченка О. Партиціого	— 35
Народній оповѣдані Марка Вовчка I 35 кр. II 36 кр. III	— 32
Етнографія Славянщини	— 12
О розумінь виховані дѣтей	— 10
Надпись, апостолъ свободи Мех. Царъ	— 12
Повѣсти Ник. Устияновича	— 85
Одессі планіки Вайди	— 10
Страстній четверъ Ник. Устияновича	— 45
Местъ верховинці Ник. Устияновича	— 35
Марта Борецка. Оповіданіє історично. Ол. Грабовича	— 32
Галицька книга Острожожа, истор. опов. Іванд. Шараневича	1—
О виховані. Н. В. Підручникъ для женици	— 30
Темній місяць вь слові о полку Игореві, О Партиціого	1 40
Житоча невода вь руськихъ писаняхъ народнихъ Ів. Франка	— 35
Захр. Беркутъ, образъ громъ жита Русь вь XIII И. Франка	1 20
Зв. рожниць краєвъ і народнихъ Дементъ	— 21
На добродійній ділі, комедія Гр. Григорієвича	— 30
Воя Сопатриктор Івана Франка	— 35
Слово о полку Игореві Ол. Партиціого	— 80
Складинавнина вь давній Русь, Ом. Партиціого	— 20
Обрусеніє, повѣсть вь рос. житі, пер. И. Ланскомъ 2 части	— 50
Законъ о загальності ополченію	— 45
Соціалісти межі семінаристами, О Обачний	— 30
Оповіданія. Ник. Гоголя	— 35
Вечерніці Ник. Гоголя	— 10
Григ. Квітця, Маруся	— 10
М. О. Раваскій і російскій писавникъ, Корн. Устияновичъ	— 30
Фавст, трагедія Йогана Гете. Перевод Ів. Франка	1 50
Про руску правопісь С. Нагибіда	— 50

ДРАМАТИЧНІ ТВОРИ

ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО.

Ціна 1-30 кр.

Дѣстати можна вь товаристві „Просвѣта“.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить вь закупнї:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зь фабрики

по кождороздѣлї цїнъ фабричній. Тесеръ котує фабрика Іа по 82, Іа по 76 зр. за 100 кильогр. Іосо фабрика.

При замовлені прохимо о точне поданіє пошти і етаци вѣдѣннчю.

ГАЛІЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши від дня 12 лютого 1889 года

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зь 30-дневнимъ выповѣдженнямъ

4 1/2% зь 90-дневнимъ выповѣдженнямъ

а всѣ находячі ся вь обѣгу 5%, асигнаты касові зь 90-дневнимъ выповѣдженнямъ быть опрочентовані по 4 1/2% від 15 мая 1889.

Передрукъ не буде плаченъ Дирекція.

Новѣсть!

ВОДА

МАРШАЛКОВСКА

На свята

вынаходу

ИВАНА ИГНАТОВИЧА

фляконъ 50 кр. в 1 зр.

Новѣсть!

Предлагата на ДЪЛО^а въ лхтер. додаткомъ
въ Астерикъ: за границею:
на цѣлый рікъ 18 вр. на цѣлый рікъ 24 вр.
на пѣтъ року 9 вр. на пѣтъ року 12 вр.
на чертъ року . . . 4 вр. 50 кр. на чертъ року 6 вр.
на мѣсѣцъ 1 вр. 50 кр.

у Ливоні:

на цѣлый рікъ 18 вр. на пѣтъ року 8 вр.
на чертъ року 4 вр. на мѣсѣцъ 1 вр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція пош. ч. 34
ул. Баторія. — Рукописи вносятся въ лхте на непосредственноредакцію. — Редакция получаетъ полный бѣтъ порта.

Подпункто число коштуе 8 кр. а. а.

Оглаголеніе приключаетъ си по дѣлѣ 6 вр. бѣтъ однимъ стрѣбко извѣствовано въ рубр. "Надболаше" по 20 кр. а. а.

Подпункт чмелетъ си по 10 вр. бѣтъ откина.

ше мене утвърждають въ тоѣ, що назва тот
перенята одъ Коистобоконъ.

же о 4428 осіб менше. Дуже значно зменшено вказує також і туберкульоз. Після д-ра Каммерера умирає на туберкульоз у Відні на 10.000 мешканців:

в році 1881:	55-03	в році 1886:	52-33
" " 1882:	54-39	" " 1887:	47-02
" " 1883:	56-44	" " 1888:	46-70
" " 1884:	52-94	" " 1889:	45-1
" " 1885:	52-95	" " 1890:	44-3

З наведеного справозданні видно найкраще, що великі жертви грешення, видані на політично-санітарних відносинах не пропадуть безслідно, але хоч поволи то все принесе величезний шкідливість і д-р Каммерер вказує справедливо управу міста Відня, щоб не ставала із середніх доріг, але розпочаті вже діла асанації міста вела конективно далі.

— **Савановича товариство** св. Мгера (Гермагора, апостола Каринтія) із Цейбона із Каринтія, вказує для видавання книжок популярних по словенськи, членили тогоріч 61.827 членів т. е. о 3.743 більше як минулого року. Вкладка річних членів вносить 1 ар. а за со одержують члени 5—6 популярних книжок. Основателем сего товариства був Степанек, епископ із Марбурга в найбільшій причини оа до розвою товариства патрістична родина словенська Альпінієрська.

— **Самодіяльність**. В роки 3 на 4 н. ст. грудня Татя Теодозівна, учитель школи народної в Колодичах із повіт просянський похований оа, як пише Газ. Ргем. в будинку шкільному. Пратина самоодіяльності не вистіла.

— **Дробиці всти**. Царя дарував громаді Словина в повіт старомосков 100 ар. підможи на будову школи — У Відні помер редактор часопису Neues Wiener Tagblatt, Шемер, Чех із роду, бравший участь в польській повстанні в 1863 році. — В суботу дня 5 н. ст. грудня відбула оа аматрикуляція слухачів вивчення сего року до тамашного університету.

Всти зь Еп. Перемишк.

Именований: О. Федякович Аїталі, дотеперішній завідатель докмата дворського, именований дійтним докмотом; о. Григ. Секала, па-

Нові уніформи

для урядників державних залізниць можуть Ви. п. урядники одержати в завітній буді вказані літє в своїй солідності і ретельності фирми по найнижчих цінах і найліпше виготовлені.

Рівнож поручаю оа спеціаліст в виготовленню уніформ для урядників державних і пропонуємо мій багато заспокоєний склад одержи мужескої в дитячої.

Звертаючи увагу Ви. Публіки на хок условия сплати

остаю вь високих поважаном

Давид Шварцвальд
у Львові, площа Капітульна ч. 3.

ІВАН ГУСЬ
слова Тараса Шевченка, музика Мик. Ан.
Ціна 60 кр.
Достати можна вь тов. „Просвіта“.

ІВАН ІГНАТОВИЧ

поручає

выпробован и певий средства косметичный
бднзачен 9-ма медалами заслуги и 2-ма дипломами признаия.

Олійок таніновий, вказує в підпомагає во-

Помада хінова, вказує в підпомагає во-

Вода атенська, до вимива волоса, заповняє творити

Олійок хіно-таніновий, дає вимивати во-

доси і на порість волоса. Вь случакі де вь пошкоджені

пошкоджені волоса, вказує в підпомагає во-

Все по ужитю оліон флакона можна додати порість. —

Ціна 1 ар. 20 кр.

Есенція мятво до полоканя уст, крові припинює, скріплює смаку и запаху, дуже по-

ристано дьлає на яєла и губи. Флаконт 50 кр.

Порошок ростино-алькалічний, до чистини губи. Надя пераону блазет, бдлає на

жін и класи, котрі находити бдла и порохаваніе губи.

Пудро 30 и 60 кр.

Віолін средство противъ прихв и паж. Флаконт 50 кр.

Вода львова. Призначен, илжний и докстрельний

засиє тои води дьлає оа, що вь

Антисепсія на виставі есперій абстала публічно пропоз-

мования и бдлаччя. Ціна флакон жіночого 80 кр., бдла-

чого 1.50 кр.

Нігретина. Вибірне средство до фарбованн вь сезиє

волоса на тривалу и ясну барву чорну и

темну; єсть цілком нешкодлив и вь ужиті цілком по-

едично. Ціна 1 ар.

Білий и гарний руки. Найбільше червоної и по-

паллої руки вбдлає оа и

виглядає оа по вбдлаччюваті матерію Кренонь р-

стийний. Ціна 80 кр.

Смаровило литовське до обуби и шпирі, мичиє

шпирі, робить оа випрожа-

яючою и тривалою. Пудро по 50 кр. и 1 ар.

Набути можна у ЛЬВОВІ вь власній торго-

влязі: ул. Коперника ч. 3, и ул. Галицка ч. 17. Вь

філіях: вь КРАКОВІ Суконний ч. 20, и вь ЧЕР-

рох вь Львові, именований мѣстодеканомъ для
деканата львова; о. Вас. Устимович, завідат-

ель дек. балтородского, именований школьо-

ординаріатскіи комисаромъ для надзору науки

релігій вь тамашній деканаті.

Завідателство одержали оа: Андр. Дедко

вь Луці дек. мисрянського, Лев. Левинський вь

Сосниці дек. перемиского, Лука Мельнич вь

Боднарі, дек. білкого, Брон. Данилович вь

Пяновичах дек. самборского и Ант. Чайковський

вь Перемишля дек. добромисского.

Правительство призвало на дотацию рбч-

ныхъ 300 ар. для надатися наочного острудниа

парохия вь Дрогобелі дек. перемиского Леон.

Рейзавичевич на часъ его душпастветва.

Посмертний — 5 — оповістки.

Микита Гетьман, управитель хору при архи-
катедральній хрмі оа. Юра, уроджений 1809

р., упокоив оа дня 6 н. ст. грудня. Похороні

буде оа завтра дня 8 н. ст. грудня. Вічна ему

паміть!

Телеграми „Дѣла“.

Вѣдень 7 грудня. На засѣданіи кола
польского повѣдомлено послѣдѣ, що ведуть сѣ

переговори щодо газету W. Allg. Zig. зроби-

ти орляномъ кола польского. Одинъ посолъ

мавъ заявити, що колу польскому потрібний

органъ вѣдєнскій, чтобы можна выступати

противъ реформы выборов. — Нинѣ на за-

сѣданіи палаты послѣдѣ предложать сѣ торго-

вельный трактаты и пороздѣлюють сѣ окремимъ

комісіямъ.

Букарешть 7 грудня. Президентъ міні-

стрѣвъ, Лен. Флореску доручивъ королевѣ по-

дальше цѣлого кабинету зѣ просьбою о димісію.

Лондонъ 7 грудня. Ворохобин вь

Хивахъ мала устаті; войска прогнали ватаги

ворохобинковъ.

НАКЛАДОМЪ

„Библиотека музыкальная“

появилось сѣ досѣ:

1. „Гудали“, хоръ муж. — Ост. Ни-

жанковскаго — розпродано.

2. „Наша жизнь“, хоръ муж. — Н.

Виханина — розпродано.

3. „Молитва“, кинь на соир. и налетъ

зѣ форт. — М. Лисенка — розпр.

4. „Зѣ окрестковъ“, хоръ муж. —

Ост. Нижанковскаго — розпр.

5. „Закувала та свѣла вѣдзѣ“, хоръ

муж. зѣ форт. — П. Ничиньско-

го — розпродано.

6. „Не чуужо ми бажаетъ“, дуєта

на тен и бар. зѣ форт. — Мик.

Вербицкаго — 30 кр.

7. „I. Quodlibet“, кинь народныхъ пѣ-

сень украинскихъ, хоръ муж.

М. Лисенка — 30 кр.

8. „Помарилла наша доля“, соловь бар.

зѣ форт. — Н. Виханина, 10 кр.

9. „Дѣлѣ вѣзаникѣ“ зѣ руско-нар. пѣ-

сень на 1 и 2 цитры — Н. Ку-

ликовскаго — розпродано.

10. „У Петербургу“ и „Якѣ-бымъ на-

дѣлѣ 2 квартеты муж. Песн. Во-

рохобинца — 35 кр.

11. „I. Quodlibet“, зѣ нар. пѣсень

укр., хоръ муж. — Н. Лисен-

ка — 30 кр.

12. „До бою“ хоръ муж. зѣ форт. —

Пор. Виханинскіи, — 30 кр.

13. „Вѣтра“ и „Малованка“, два

соловь тен. зѣ форт. Н. Лисенка

30 кр.

14. „Три шляхи“, хоръ муж. — Г.

Топольницкаго (вид. кинь. зѣ

портр. Шевченка) — 25 кр.

15. „Три пѣсни“ про соловья го-

лось зѣ форт. — Евг. Купчин-

скаго — 25 кр.

16. „Вѣтроуи“ колодийскіи на форт. —

Ост. Нижанковскаго — 30 кр.

17. „Три квартеты“, для хору муж.

удоживъ Неходисей (Петрович-

скій) — 30 кр.

18. У всѣхъ справахъ издавничѣ

тѣя треба удаваться вѣдѣ адресу:

Вид. „Библиотека Музыкальная“ у

Львові ул. Коперника ч. 36.

Ост. Нижанковскій, Несторъ

Дмитричъ, издавничѣ.

Вь календаріи товариства

„Просвіта“ продають сѣ

портреты бл. н.

Д-ра Олександра Огоновского

по 2 ар. и по 1 ар.

Цѣмъ доходѣ призначенъ

на фондъ памятникъ и спі-

пендіи.

УЧИТЕЛЬ

органъ руского товариства педагогичного, дво-

языковий педагогично-научный, выходить

одъ 1 червня 1889 р. у Львові ул. Вірменська

ч. 37. Предплатя на цѣмъ роки 3 ар., на пбѣз

року 1-60 кр., на чертъ року 1 ар.

Першг повна популярна

ИСТОРИЯ РУСИ

удожена пбѣзъ найповѣднѣйшѣхъ жерелъ про. Олександромъ

Барятинскимъ зѣ 40 иллюстраціями и 2-ма мапами историч-

ескими вь 18 аркушкахъ друку. Ціна лѣмъ 50 кр.; вь кра-

сѣй опрачѣ 72 ар.

Достати можна вь тов. „Просвіта“ ул. Коперника

ч. 36 и вь всѣхъ книжарняхъ Галицкии и Буковини.

Петербургъ 7 грудня. Мѣжъ Россією
а курією римскою мало прийти до згоди вь

справѣ именования католического митрополита
для Россіи. Митрополитомъ ставъ бы жити-

мирскій епископъ Козловскій.

Перевіска Редакція и Адміністрація.

Веч. о. А. Гер. зѣ У. Н. С. До кінця року

еще 10 ар. 50 кр. — Веч. о. Е. К. зѣ Пр. 18 ар.

одержали. — Веч. П. Сам. зѣ Нов. 6 ар. 1 ар. —

Вл. В. М. зѣ Черн. Рахунки годять оа.

Вл. Км. зѣ Мик. Заплачено 11 ар.; до кінця еще

1 ар. — Веч. о. С. Ник. зѣ А. До кінця року ще

1 ар. 50 кр. — Веч. Я. Кр. зѣ Бер. Послѣдній 2

ар. принадають на роки 1892.

Надбславе.

ПОДЯКА.

За нову жертву для нашої церкви, аменю
величавий образъ вь головѣмъ престолѣ вѣрто-

сти околѣ 400 ар. а. н. — складаемо нашимъ Ви-

сокодостойнимъ колиторамъ Панькову Обер-

тиньскимъ щиро-руско: оакопъ Богъ и вѣд-

даждѣ нѣмъ сторицею!

К. Виконякѣ, парохъ Утѣшкова и Строни-

бабѣ; — Луц. Иванцѣ, начальникъ громады вь

Стронибабахъ; — Махара Стадникѣ, пропозоръ;

— Семко Постолѣкѣ, членъ комитету церковного.

Д-ръ Августъ Кришталовичъ

бувшій секундаръ шпитала львоваго

осѣвъ вь ГАЛИЦІИ.

Кухаря и ключницю

ГЛАДІТЬ зѣ

весномъ 1892

р. отворити маючий сѣ „Заказъ климатич-

но-водолѣвичий Марьяна“ коло Львова.

Информация пбѣзъ Зардѣ реальностей Емилъ

Бертеміліяна Бриера у Львові, ул. Браерба-

ска ч. 10.

Побѣзды залѣзничіи

пбѣла часу такъ знаного „средне-европейского“

вѣдѣ 1-го жовтня 1891.

Вѣдхадять зѣ Львова.

Вь напрямѣ до Стрия: 5.50 рано. Побѣзъ особ. до

Стрия, Хирова, Нового-Санча, Лавочного, Мун-

кача, Будапешту, Станіславава и Гусатина. —

10.14 порѣзъ полуднѣмъ. Побѣзъ особовий до

Стрия, Хирова, Сухоя, и Станіславава. — 7.48

вь вечерѣ. Побѣзъ особовий до Стрия, Лаво-

чного, Мункача, Будапешту, Хирова, Сухоя, Ста-

ніславава и Гусатина.

Вь напрямѣ до Черновѣдѣ: 4.48 рано. Побѣзъ особов-

ий до Станіславава и Коломый. — 8.40 рано

Побѣзъ похвѣний до Станіславава, Черновѣдѣ,

Ясѣ, Букарешту и Гусатина. — 3.54 по по-

НОВИНКИ.

в Римі. За Австро-Угорщину підписав м'їстеръ гр. Калинскій, Німеччину заступає в'їденскій амбасадоръ кн. Рїєсъ а Великію п. Італію.

Tagblatt Шенга домагає, що Австро-Угорщина повинна більше число позицій тарифовихъ, аніж Німеччина, с. е. що Австро-Угорщина уступила значно на користь Німеччині. А позаякь та тарифа єсть підставою трактатівъ зъ Італією і Швейцарією, тожъ Австро-Угорщина видавалась би на першій поглядъ неприязнена. Розслідуючи бавише, побачимо, що Австро-Угорщина обіймає цілу охорону для промислу, а Німеччина для плодівъ різниці і годівлі худоби. Отже інтереси різниці Австро-Угорщини висують, а промисловий по-терпівать. У насъ жалувати ся будуть са-бріканти, зъ Німеччини різниці, але теперъ що годі орати, чия користь більша. Однакь не будуть вдоволені зъ того, що замість тарифу автономію наставили тарифу умовній. Європа ділить ся фактично на дві групи.

Першу групу складають держави, котрі умовно урівняли свої взаємні відносини торговельно-цїлові, с. е. Австро-Угорщина, Німеччина, Італія, Бельгія і Швейцарія — а до сїєї групи вкотре прилучає ся Голландія, Данія, Норвегія, Швеція, Болгарія, Туреччина і Греція.

Другу групу окрему, о тарифахъ автономічнихъ, складають Росія і Франція. Англія придержує ся засади вільної торгівлі не вчислає ся.

Новихъ трактатівъ не годять ся отже мірвати лишъ зъ становища економічного, але і політичного.

Руске товариство ubezpieczeń „Дабістеръ“

сталося уже причиною, що редакція Dziennik-a Polak-ого тяженько закололо коло патріотичного в серці і она зъ великого болю висловила нїж ось таку статтю підъ заг. Rydzkie towarzystwo ubezpieczeń:

„Мы довели свого часу, — пише Dziennik Polak — що азъ сторони рускїя почали за-хоча до концесію на товариство аскураційне. Заходи тї не були нові; були она і передъ роками та тогдѣ зъ причиною зовсїмъ справе-дливихъ [?] і раціональнихъ [?] концесіа од-мовлено. Хотїи нїж, намъ не відомо, аби причиною тїхъ і нїж не було, то однакь „щось змінило ся“ і теперъ міністерство ухвалило концесію на основаньї аскураційного товариства „Дабістеръ“ зъ видатко-русини характеромъ [бо основателі — самі Русини. Прим. ред.]. Річъ проста, що протївъ основа-ня такого товариства не можна-бъ мати ні-чого, коли-бъ не се, що оно передовіть ма-ти буде на оці цїли політичній. Простаріть, що політичний той характер не буде вїдати зъ статутівъ, але для аніжнихъ од-носинь бїзъ не укрїє ся передъ очима того, хто хоче доглядати духа товариства.

Передовіть не бачимо потреби нового товариства аскураційного побачъ товариства нїжнихъ ubezpieczeń зъ Краковъ. [Ага! — ред.] Се несправда, що голосить [?] други рус-кї, мов-бї Краковське товариство утруднюва-ло сїмъ ubezpieczeń... оно, поступаючи честно, не може легкомудро приймати ubezpie-ченїя, а такъ само мусить поступати кожде поважне і ретельне товариство... Отже коли нове руске товариство схоже поступаючи ретельно і чесно, то ubezpieченїя несправдливихъ Краковськихъ товариствомъ такожъ не зможе приймати.

Въ другій ряді вишлюває kwestіа од-повідного капіталу, а збораньї єго супротивъ того, що товариство зъ природи річъ буде обмежене тільки на сїмъ східній частині краю, не буде безъ чужої помочи [???] різкою легкою. Однакь коли б і се стало ся, то — висказували, нїж засвідчі, лїво і о-тверто — не можемо бути вдоволені тїмъ новимъ товариствомъ. Колисьмо-жъ єсть сепаратизмъ [!]. Агенти товари-ства становити будуть середъ людю нові елементи агітаційний і ятрїчїй, що вь результаті лише на шкоду обохъ народно-стей вийти мусить.

Отсе головній уступъ статї Dziennik-a Polak-ого, а ми на нїхъ скажемо бїзъ себе коротенько ось-що:

Уже само призначенїе товариства ас-кураційного не може мати на оці цїли політичною; для цїли політичною Русини мають і нїж товариства, а именю політич-ні. Бачаючи, що побачъ Краковського то-варства ubezpieczeń нема потреби другого товариства краковського, єсть абсурдомъ, бо по-перше, побачъ товариства краковського окре-му зъ краю ще багато товариствъ поза-краковскихъ, а по друге статистичній данї висказують въ Галичині зъ величезний проценти будинокъ неубезпеченихъ.

Капіталомъ нехай Dziennik Polak не по-ноче собі голову, — що „Дабістеръ“ обійде-ся безъ чужої помочи, єсть осудили вже тї, що ухвалили концесію, — впрочомъ нехай при-гадає собі початки товариства краковського.

Наконець на зїзачетї депісусу редакції Dziennik-a, що мов-то будучі агенти „Дабістера“ будуть „новимъ елементомъ агі-таційнимъ і ятрїчїмъ середъ людю“ навіть не відповідаємо, — на таку піддасть єсть тільки — одна відповідь — погорда.

— Загальні збори руского товариства податочного заклали ся нїж о 1/10 години рано тихимъ бо-гослужбамъ у польскій церкві, одрахованїмъ о. Кїшівськимъ. По богослужбї одрахованїмъ зъ помершихъ членівъ товариства паратавъ оо.: Ярмонович, Елішевскій, д-р Юрїк, Гомовскій, Темницін, Поджарко і Болотскій. Членівъ збори-ло ся на збори до 80. Замъ подамо новіє ора-воданьє зъ ходу наради, подаємо тутъ резуль-татъ вибору видачу. І такъ ухвалили до ви-дачу: Варшавскій Олександръ, аю голова; Ви-тошнискій, Федюковскій, Кирієвскій, Паньковскій, д-р Олександръ, Малицьскій, Корейскій, Дмитро-вскій, Савло і Лїсєвскій аю виділений, а о. Навроцьскій, о. Горнякъ і проф. Грушковичъ аю вступники виділений.

— Петиція о заведеннє безпосереднїхъ виборівъ зъ осянїхъ курїй вислала на руки посла Романчука: товариство політичне „Подгурска Рада“ зъ Стри-па і громади Добрини і Добровляни, повіта стрї-пського.

— Зъ Відня пишуть намъ: Комітетъ для обходу 25-лїтнього ювілею товариства „Сїч“ запросивъ Ви. Володислава Федоровича на протекто-ра цїлого торжества. Якъ зауважимо, обходъ тривати не три днї і бїдує ся зъ початкахъ лютого 1892 р. Головному загу кладе комітетъ на величавий концертъ і веселлявськїй балъ, ко-торїй має бути устроєний зъ руско-національ-нимъ характеромъ другого дня торжества зъ балетомъ бїзъ золота Ронахерівськїхъ балетнихъ оа-лїхъ при електричїмъ освітленнї, дїмъ од-хотїть зъ войсковихъ і т. д. По ювілею має вийти пам'ятковий книжка „Сїч“ зъ авторією роз-вою товариства і змїнами будинокъ членівъ.

— Почетне гармонієста надала рада мїста Бу-дзавова п. Титови Захаришкови, судїї повітовому, переносити єго на власне жаданьє зъ Будзавова до Галича. Дотичний дїпломъ вручила п. За-харишкови повна рада громадска зъ відповідною промовою.

— Співальниє співальниє товариство у Відні при-няло недавно зъ членівъ Русинівъ-академіківъ. Се перенаянїи членівъ товариства „Сїч“, именю: К. Огулїнскій, В. Миколайчик, Придаткович, Як. Тимонішнїй, К. Петровскій, Гаванковскій, К. Явочскій, М. Іванецъ, Л. Вацнїшнїй, І. Парти-нїй і В. Павлюк. Окрімъ тїхъ „дїлї“ (до нї-якого товариства не належачї) студ. мед. Сав-чїнїшнїй і три членівъ мєстоївськїхъ „Вуковини“. Товариство се розпоряджє хоромъ до 100 муж-чїхъ і околомъ п'ятдесяти жїнокъ головоє, Набравшиє заступників Чехи, Серби і Хор-ватї. Репертуаръ товариства має до найкращїхъ цїлїхъ європейськїхъ музикъ. При першїмъ сего-рїчїмъ концертї 15 грудня вь Ронахерівськїхъ сїмїхъ випрошаджїхъ будуть пїснї майже всїхъ Славянъ, — зъ пїснїхъ Пїснїнськїхъ „Закувала та сива зовула“ зъ супроводї оркестри войско-вої. Дїрїгентъ Ал. Бухта — якъ намъ пишуть — дуже добре понаєть духа пїснї, она велимъ сподобалася і безперечно сягне великїхъ успїхїхъ. До випрошаджїхъ призначенї на пїснїнї: Лє-сековскій „Гуєць“ і Нїжнїковскій „Гуляка“. То-варство може участь вь воєнїмъ обходї 25-лїтнього ювілею „Сїч“. Недавно бїдило ся нїжъ „Сїч“ до видачу Славянськїхъ співальнихъ товариствъ зъ жаданьємъ, щоби на всїхъ дру-кахъ, етикеткахъ, штампїлахъ, запискахъ і нї-шїхъ по-при всїхъ європейськїхъ мови уважливено і напу на прийнятїи жївца. До жаданя того прийняти ся видїть дуже радо.

— Змїна алености. Матївїтъ Даличъ зъ Го-рївцїмъ вь поїїтї жовтївськїхъ дотеперїшню власність Юл. Паньки, кушнїа Омелянъ і А-дамъ Обертнїскїй за 20.000 зр.

— Посвященє шкільн. Граєць Вільгельмъ Сїмїш-нїй-Лєхнїшнїй дїрувавъ громадї Магерівъ буди-нокъ ратушевїй на школу. Будинокъ одреста-ровано і для 2 н. ст. грудня бїдує ся торж-ествовнє посвященє школи. Чину посвященя до-вершили жївцевїй рускїй парохъ о. Решетїло і латїнськїй патїхїтъ ко. Пїхєцїй. По посвященнї промовивъ о. Решетїло до збораньї вь сїмїхъ шкільнихъ колодахъ шкільнонїхъ і мїщанствїа вь підписаннї важнїсть і значїньї школи, нїжъ осянїть зъ честь цїсаря. Зборанї одрахованї три рази „Многа лїта!“ Одтакъ згадавъ бєсїднїхъ о цїхрїмъ дїрї гр. Сїмїшнїй-Лєхнїшнїй і за-вїдївачїє євою промовою похвалив до жївца, щоби нїя фундатора було записанє вь нїхъ сер-цїхъ бїзъ рода вь родї. Зборанї одрахованї вь честь фундатора і єго родани „Многа лїта.“ Старшїй учитель Мих. Гуєць, подїбавъ рєвнїсть жївцевїхъ катїхїтїхъ вь удїлявнїю науки релїгїи і висказавъ призначїє председателєви мїщевїмъ радї шкільнонї о. Решетїлоу за єго трудї коло добра школи. Ко. Пїхєцїй подїку-навъ учителямъ за євїтєвє ведєньє молодєжи а о. Решетїло звернувъ ся до збораньїхъ вь за-звїмъ, щоби повнїа цїлї школи і поспїшали до нїхъ дїтї.

— Дешевї депешї телеграфїчї найбїрає заєвїти російскїй зарядъ пошти і телеграфовї. Дешевї тї будуть вислїватї ся ажъ по вислїваннї всїхъ нормальнихъ депешї, але будуть доходити до адресованьїхъ євїтєвїхъ, якъ кореспонденці поштоєвї.

— Рудомъ Фалбъ, вїзїтїй мєтєорологїчї нї-мєцїй чїтатїхъ недавно вь Майнїтїнї одїхнї і заєвїтї, що дїї 28 н. ст. марта і 26 н. ст. цївїтїа 1892 року будуть найкритичнїшїхъ вь цїлїмъ 19 столїтїю. Пїснї єго гадїа вь 1892 ро-кї настануть такї зимнї, що нїжнє положєнї жївца пережївїть ся вь „вїснї бїгнї“. Найкритичнїшїй частї для землї наступне по дїмїхъ Фалбъ тогдї, коли збїдуєтї ся такї чївнїи нїжнїхъ на землю якъ бїжнїтїє сонцї, бїжнїтїє жївца і т. н. Тогдї наступнє лїдєвїа пе-рїода або потопї, довтарїючї ся бїжнїтїє-мєнїє до 10.000 лїтїхъ. Пїснїшїй потопї найвїснїшїхъ землю бїжнїю 4000 лїтїхъ передъ Рїдєвїмъ Хри-ста. Одъ того часу кліматъ усе змїняєтї ся на лїснїй такъ, що коло року 1000 по Христї бувъ бїзъ найкритичнїшїхъ. Тогдї удаєтї ся у нїхъ Нї-

мєцїй винограду. Одъ того часу кліматъ стає-тїмъ разъ змїняєтї ся і нїжнїй і се буде тривати ажъ до року 6400 нашїхъ єрї, коли то має на-ступити потопї і змїньєнє цїлого людєскїхъ цї-вїлізаціи. Ученї бїжнїтїє ся до потопївїхъ Фал-бъ дуже скептичї.

— Убїствє. Вь Путиловї рускїмъ, якъ нїжнє Газ. Pol., напали два паробїи сїланку Нїсїю Вїснїшнїу на єн власнїмъ подїбїрї. Однїхъ вь нїхъ ударивъ єн поїїномъ вь голову а другїхъ перешукавъ кишїхъ. Ударъ бувъ такъ сильнїй, що Вїснїшнїа вкотре умерла. Жандармерїа ви-сїлїла убївнїкїхъ: Василя Вїснїшнїого і Ми-рона Петренка. Обохъ жївнїцїхъ бїжнїтїє до суду.

— Народнїа торговля закупила складъ і уряджє-нїє „Окружнїа торговлї вь Сїмїтї“.

— Дрїбї вїснї. Цїсаръ дарувавъ грошїхъ Чу-ховїчї вь поїїтї рудчанськїхъ 100 зр. на будо-ву церкві.

Вїснї зъ єп. Станїславовскїмъ.

На конкурс зъ речїнїемъ до 15 л. лютого релїгїонїхъ сїмїтїхъ прихлїди: 1) Чорткївскї, 2) Комарївскї, євїтїйскїхъ дїлї, 3) Кїпчанскї, бїжнїтї-ськїхъ дїлї; 4) Росохїчскї, снїльскїхъ дїлї [нїжъ жаданїа приватнїхъ]; 5) Хомїнїхъ (о. Рєжанїковскїхъ) рєвїгнїувавъ зъ презентї; і 6) Рєжнїхъ великїхъ, коєвськїхъ деканїахъ, прїамїтї, надамї.

Кандїдатї на прїсїтїрїтїхъ мають до 10 н. ст. грудня вїснїє євїтїє прїсїтїє о прїянтїє вь дїмї прїсїтїрїтїхъ, а 15 с. м. лїчно вь тїмъ жє дїмї вїснїє євїтїє до євїтїє.

Кандїдїти на прїсїтїрїтїхъ бїжнїтїє: єп. Корн. Петровскїй на Перерїбї і Як. Рєжнїа на Кра-ковї.

Вь пропозицію на прїхлїдї Снїгїтїхъ прї-нїтї єп. Ієв. Гаванскїй, Теод. Трачї, Мих. Мис-сїла, Корн. Дрогоїрїцїйскїй, Фїл. Огоїловскїй і Мих. Кобїлянскїй.

Вїзїтїйскї о. Іл. Сїмїновскї до канон. нї-стїтїуціи на прїхлїдї Суховїтїхъ.

Консїсторїа одраховала до намїснїтїхъ о-рїгїду на канонїчнїу нїстїтїуцію о. Ант. Лїгнїо-нїчїа, аю прїхлїдїна Торговїцїхъ.

Завїдїтїєвїтїє бїжнїтїє: єп. А. Завацкїй вь Мїхалїцїхъ, Корн. Гордїєвскїй вь Росоха-чїхъ, Як. Курїловскїй вь Горжнїцїхъ, Єв. Кона-лїскїй вь Кїжнїцїхъ, Корн. Лїгнїовскїй вь Ко-мїрїхъ і Мих. Лїгнїовскїй вь Вєвїнїцїхъ.

Сотрїбнїкїна бїжнїтїє: єп. Іл. Стєтє-нїчїхъ вь Сєвєрїанцїхъ (самостїєно), Петр. Пля-нїчїхъ вь Вєвїнїцїхъ і Анаг. Лєвнїскїй (друге сотр.) вь Чернїцїхъ.

Конкурснїхъ нїснїє зложїли: єп. Нїк. Бачнїшнїй, Н. Вїзїловскїй, Кїр. Дєлїнїцїй, Кїл. Кушнїчїйскїй, Вїход. Лєвнїцїй, Вїход. Нєвко-нїйскїй, Гїрг. Прїцнїхъ і Ал. Сєвєрїєвскїй. Водъ конкурснїхъ нїснїє уобїзвнїхъ разъ на всє о. Ал. Надїєнскїхъ вь Доїнїхъ.

Зъ канонїчнїхъ зєвїлїхъ вь цїлїхъ прїянтїхъ у лївїовскїхъ архїєпїсхїхъ уобїзвнїхъ єп. Єм. Вїлїє-нїчїхъ, а Мих. Дєлїнїцїй вь лївїовскїхъ архїєпїс-хїхъ прїянтїхъ вь духовнїхъ зєвїлїхъ.

У лївїовскїхъ сємїнарїю духовнїхъ прїянтї: Ал. Нєвскїй, П. Вїзїловскїй і Нїк. Калїтїчїхъ на чєтвєртїхъ, а Іл. Шкїрїєвскїхъ на першїхъ рїкїхъ.

Вь монастїрї чїна єп. Васїлїа В. вь Доброїлї прїянтїхъ жївнїтїє учительскїхъ сє-мїнарїа Андрїй Стрємєцїйскїхъ.

Посмертїй — € — оповїстїи.

О. Антїє Чємєрїнскїй, свїщенїхъ вь Воро-бївцїхъ, тернопільскїхъ повїта, упоковїє єв нє-

Вїснї вїснїцїа „РУСКА ОРНАМЕНТИКА“

с. а зборнїхъ рускїхъ буквъ монограмовїхъ і народнїхъ зєвїтїхъ до вїснїцїхъ і змї-чїа бїжнї, постолї і т. п. Продаєтї кнїгарїхъ і Нїр-дїхъ Торговлї на цїлї 1 зр. — на грубїмъ паперї 1 зр. 15 кр. — тека до того по 30 зр. Головнїй складъ у о. Ант. Захарїєвнїхъ вь Сассо-вїхъ коло Золочєвїа.

чїяно для 2 с. м. вь 58 рїкїхъ жїтїа, а 33 свї-щенїєвїхъ, вь дорїбї вь Тернополї домївї. Вїснїа єму памятї!

О. Дмитрї Грушнїчїхъ, свїщенїхъ-євїтїєвїхъ, канонїсторскїхъ сьвїтїхъ, прїхлїдїхъ вь Залїєвї, бєрїдїєвскїхъ повїтїхъ, упоковїє єв дїа 28 падо-лїєвїа вь 80 рїкїхъ жїтїа, а 54 свїщенїєвїхъ. Вїснїа єму памятї!

Тєлєграмнї „Дїла“.

Будапєшть 8 грудня. Мін. Баросъ, прїдїжнїшнїхъ парламентнїхъ трактатїхъ, виска-завъ надїю, що незабаромъ заклїчатї ся трактатї зъ державамї балканськимї, именю зъ Сєрбїєю.

Бєрлїнъ 8 грудня. Вь парламентї прїд-ложено трактатъ торговельнїй зъ Австро-Угорщїною, а вь мотївахъ сказано, що Нї-мєчнїна мусїла уступити що-до цїлї за про-дуктї рїлїнїхъ вь користь Австро-Угорщїни, але за-се одержала одновїднїй єкївалєнтъ для промислу нїмєцкїхъ.

Пєтєрбургъ 8 грудня. Царъ зарїдївїть указомъ лїтерїю для потерїтїхъ голодїхъ. Лїтерїєма має 1,200.000 лїсїєвїхъ і прїнесє 6 мїлїонїхъ рублїєвїхъ.

Рїмъ 8 грудня. Парламентъ ухвалївъ потугї дозвїрїа Рудїнїюму за єго політїку церквї.

Сєфія 8 грудня. Собранїє має палїть жєртєвуватї кн. Александрїю Батєнбєрґнї рїчнїу пенсїю вь доказъ вїдчїнїєвїхъ.

ЗМІНА ЛЬОКАЛЮ! ОКУЛІСТЬ І ОПЕРАТОРЪ

шкільнїхъ вїдєвськїхъ і бєрлїнськїхъ

Д-ръ Д. Мєллєръ

ордїнує бїзъ 9—12 і бїзъ 3—5 годїнахъ ул. Ігальонськїа ч. 13. П. пов.

Кухаря і ключнїцїю

глядїть вь весноу 1892 р. отворїтї наєвїїхъ єв „Закладъ кліматїч-но-водолїчнїхъ Марїїна“ коло Львова. Інформацию подає Зарїдъ рєалїностєвїхъ Ємїлїа Бєрємїлїєвїа Бєрєра у Львовї, ул. Бєрєрїєв-скїа ч. 10.

Екстрантъ олїйку до ушєй

ц. к. сєкундарїа д-ра Шїпкїхъ, прїзнанїй цїлї-цїмъ бїзъ нїжнїхъ знаменїтїхъ лїкарїєвїхъ євїтїєвїхъ і загранїчнїхъ, бє лїчїтї вєснїхъ таухоту (не зъ уроджєнїа), шїлїхъ вь ушєхъ, стрїканьє і т. п. цїлїємъ уєвїа. Купуватї можна по 1 зр. 50 кр. вь антїпахъ: д-ра Карєлї Мїколайїа і Жїгїтї. Рукєра у Львовї; Вїкторїа Рєдїна вь Кра-ковї; Вїлїальдъ Вєвїдовнїа вь Чернївцїхъ; Стїп. Навїловскїй вь Тарновї; Рєм. Ієвїловскїй вь Львовї; Снїгїтїхъ вь Станїславовї; Лївїа Гєртєрєа і Вїгїтїа Кємєровскїа вь Стрїпї; Карєлї Марєна вь Сєвєрїхъ; Гєнр. Каган-нїхъ вь Тернополї; Нїсїа, Stephansplatz і Тєвєр-дєгє Mariahilferstrasse 104 у Вїднї. — Правдївнїй екстрантъ лїшъ у євїтїєвїхъ зъ нїжнїєвїхъ на-пїсєвїхъ: K. K. Secundärarzt Dr. Schuppek Wier. — За надїєвнїємъ вїєрєдъ 170 зр. рєсєдєє єв цїлї-лїхъ Австро-Угорщїнїхъ євїтїєвїхъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

найлїпшїхъ перфуми и воды туалетнїй

бїжнїтїхъ 10 медалїамъ заслуги і 2 дїпшїамъ прїзнанїа, а то:

Перфуми лєснїюмъ, євїтїюмъ, рєжєву, рєзєдову, коп-нїлїєву. Ylang-Ylang, Jockey-Club, Ka-Bouquet, Millefleurs і т. д. Флїконїхъ по 25, 40, 75 кр. 1 зр. 1.50 і т. д.

Вода лївїовскїа заєвїтїєвїхъ знаменїхъ. Флїконїхъ 2 зр. заєвїтїєвїхъ знаменїхъ і поїбранїа за-дїа євїтїєвїхъ прїамїнонїхъ, одєвїтїєвїхъ і довготрєвнїєвїхъ заєвїтїєвїхъ, до єкранїлїа одєвїтїєвїхъ, хуєтїєвїхъ і рєспїрїєвнїєвїхъ зъ комїтїахъ. Флїконїхъ мєншїхъ 80 кр. бїжнїтїхъ 1 зр. 50 кр.

Вода варшавскїа бїжнїтїхъ євїтїєвїхъ прїамїнонїхъ цїтїєвїхъ заєвїтїєвїхъ. Флї-конїхъ мєншїхъ 96 кр., бїжнїтїхъ 1 зр. 80 кр.

Вода лєвандовїа бїжнїтїхъ євїтїєвїхъ прїамїнонїхъ цїтїєвїхъ заєвїтїєвїхъ. Флїконїхъ 50, 70, 90 кр. і 1 зр. 1.50 кр.

Водї колоньскїй бїжнїтїхъ євїтїєвїхъ прїамїнонїхъ цїтїєвїхъ заєвїтїєвїхъ. Флїконїхъ по 15, 20, 25, 40, 50, 80 і 1 зр. 1.50 кр.

Купуватї можна у Львовї вь торговлїхъ власнїхъ ул. Кєпєрнїкїа ч. 8, а ул. Галїцїєвїхъ ч. 18; вь Краковї: Сук-конїцїхъ ч. 20; вь Чернївцїхъ: Рїнокъ ч. 2.

Вєлїка выставка

заєвїтїєвїхъ дїлїхъ на подарункї св. мїколай.

1000 куколъ зєвїтїєвїхъ і Вє-вїєвїхъ бїзъ 1 до 15 зр.

500 игоръ товариєвїхъ, на-сїєвїхъ, кубєсїхъ бїзъ 50 кр. 5 зр.

Будївнїцтєвїхъ камїнїєвїхъ і єв-нїєвїхъ гєлїєвїхъ Рїкїєвїхъ.

Компїлїтїа гїмнїстїа 8-50 зр. поручає нїжнїхъ

ГЕНРІКА МІЛЛЄРА

Лїкарїа євїтїєвїхъ вь прївїснїхъ нї-жнїхъ бїжнїтїхъ поштоєвїхъ.

справами товариства, а не займав ся нічим, що могло би послужити до піднесення товариства. Така ж. п. ф. ізію товариства педагогічного в Щирці видав не займав ся, навіть не знав, коли відбуваються в той ф. ізію збори, одити ж. т. п., а за цілий рік ані разу не вислав свого делегата, щоб пересвідчитись о діяльності ф. ізію. У видді, правда, засідають люди трудящі і радий розробити товариства, але не мають часу, щоб цілою силою віддати ся справам товариства, а через те товариство не проявило життя. Провінція ж, не бачучи плодів товариства, о нім не знає. Тамтотого року ухвалили збори держати одити для членів товариства, але ухвалили той не переведено. Правда, були одити, але у Львові, а провінція, бажаючи таких одитів, не получила ні одного.

У відділі назавжди п. Дмитра одити, насамперед п. Паньківський. Видді — казав бездіяльність — не виконувати могому посту товариства; він робив, що міг. Що до ф. ізію товариства в Щирці — то вина паде головною на саму ф. ізію, бо вона сама не старалась бути в відділі з внесеним і не доносила йому про свою діяльність. Видді ж центральний завітід, коли тільки ф. ізію чого зажадала, старає ся о ви добро в розвід. Доказують се заводи видді о відступленні саль шкільних на збори ф. ізію. Що до одитів — то безперечно треба їх на провінції, але і у Львові вони не з'являються, бо на всіх одитів лівонських було багато публіки, особливо жінками радо їх слухали. Головною ж причиною, для чого розвід товариства поступав поволи, єсть ліній стан матеріяльний. Членів мало, а в оді тих не вистачало вкладки, „Учителі“ мало хто переділачує, — отже товариство мусить боритись за дефіцитом, а се дуже несприятливо впливає на його діяльність. Видді трудяв ся, на скільки міг, і в его доброн волі не може ніхто заперечити.

Потім вивозила ся ширша поземка о ф. ізію щирецю. Забирали слово п. Корейкий, Паньківський, Дмитро, о. Леоній, Врецьона і Гавдак. Бесіди, котрі ставали в обороні центрального видді, підносили, що на поведки делегатів на засіданні ф. ізію нема фондів, а впрочім засідання відбуваються — як се подає о. Леоній — не раз в таких місцевостях, до котрих доводиться дуже трудний.

Проє. К. Лучаківський забравши слово в справі діяльності видді, завітід, що деякі члени товариства з провінції наводять ся на видді несправедливо. Видді коштує сповняти свої обов'язки. Що до ф. ізію щирецю, то она лів видді, хоч надто виснажлива, а між тим видді центральний стоїть все так вище видді ф. ізію. Обов'язку, щоб члени центрального видді віддали на провінцію, нема. Само справданнє за десяти лів діяльності товариства може лише честь принести видді, бо в ніяком вишнім товаристві не дає ся такого вичерпуючого справданнє. Що до провінції не вистачає ся ф. ізію, се вина не видді, але самих членів з провінції, бо на 2000 учнів народних вислало ся до товариства учительського лише 118. Де-ж тут думати о якійсь широкій діяльності? І часом „Учитель“ не може бути лівшою, лів єсть, бо коли учитель сам нею не займається і в не переділачує, а в редакції лівний дефіцит, то яким сль том часом може підносити? Впрочім члени можуть вибрати собі видді поблиз свого бажання. Однак при фактичних обставинах за багато сповняти не дасть.

Проє. Сальо, ставши також в обороні видді, завітід, що хоч бив лише перший рік трудив ся в видді товариства, однак в досвід може ствердити, що видді товариства сповняв свої обов'язки своєтньо. Що до ф. ізію щирецю — видді одити ся до неї все симпатично і, коли лише міг, приймав ся до неї піднесення. Видді

„Ліва, кликуть голосно: чи в вже гроші? Довдавши, що нема, Клодизь вигукнув о сль, а жалуючись голосно на брудний характер Персея, велів війську ладитись до одходу і вернутись через Дунай до свого краю. Недовірливість і скарство позбавили Персея добрих союзників — Македонія небажком вдалась під власть Римлянів.

Пригоду Бастерібіз з Персеєм описує також Аппіан в своїй римській історії⁴⁾, а то майже тими самими словами, як і Лівій, лише що тит Бастерібіз вимовляється Гетамі, гетонімі племенем⁵⁾. У Лівія зач сль Бастерібіз до Кельтів, Галлів.

Писателі старинні вагають ся при означенні народності Бастерібіз. Тацит не знає⁶⁾, чи їх зачислити до Германів чи до Сарматів (Славян); в бесіді его лише се вимови можна, що Бастерібіз повстали „с сопцибі ів піхті“ між Германіями і Сарматіями. Дунаю, що Тацит мав в дечім і слушати; Бастерібіз граничили від заходу з Германіями, — на пограниччю могла справді виникнути якась мішана людність, котрої народність означити приходилося не легко. До всхдних Бастерібіз, що через цілу свою історію завітід виступають поблиз Гетів і вео Гетів, слова Тацита не дають ся однести.

У всіх великих війнах з Римлянами брали участь і Бастерібіз. Аппіан наводить їх між союзниками Мітрідата⁷⁾, вое їх найхоробрішими воїнами і наводить приміри їх одваги при відобуванні неприятельських місць.

⁴⁾ Римско-македонська історія, гл. 16. (Аппіан жив в II. від по Христ.)

⁵⁾ Римско-лінійська історія, гл. 4.

⁶⁾ Tac. Germania, cap. 46.

⁷⁾ Аппіан, Війна Римлянів з Мітрідатом, гл. 15, 19, 71.

віджити-ж на збори ф. ізію членам видді годі було, бо на се нема фондів.

П. Кирчів згодив ся з деякими замітками п. Дмитра але лів виддію боронив діяльності видді. Видді дійсно не мав ніякого порозуміння з ф. ізію щирецю, а доводив ся о ви діяльності аж в часописі. Се вина ф. ізію, бо в бесіді сам був в не раз в власній охоті поблиз на збори або на конференцію ф. ізію. Що діяльності центрального видді була мала, то бесіді признає, але вина тут вишніх обставин, а між ними і те, що найвіддаленіший член видді, проє. Барвінський, мусив виїхати до Відня і не міг трудити ся в видді.

Провідник зборів о. Торонський, збираючи до купи все висказане, вивинув погляд, що видді товариства трудив ся щиро і мав охоту робити як найбільше, а тільки перешкодила трудні обставини. О. Торонський вів, щоб замкнути дискусію і ухвалити абсолютну уступуючому виддію на основі его справданнє. Внесеннє се одоголосно прийнято.

Потім в порядку денного приступило до справданнє касіерського. П. Дмитро, збираючи слово в імені комісії контролю, ствердив, що справданнє касіерського точно, але постановив при тій тій точці, майорі служити за директиву для будучого видді: 1) Касієр без ухвали видді не може подавати в справданнє ціни книжок нішим, ніж як єсть в дійсності. 2) Касієр не може виплачувати нічого сам без ухвали видді. 3) Дано книжков в розпродаж на 1040 ар., а не стигало від комісантів ніяких грошей. 4) Рубат 25% за величчю і лише видді може виступити в розпродаж. 5) На всі видати касієра мусить бути книжки. 6) Упростити д. р. Федана, щоб зайняв ся стягненням нахистотей за книжки. 7) Ухвалити касієра ремуерацію 8) Не розсудити книжков через товариство „Провісита“, але зайняти ся розпродажем на свою руку. 9) Зменшити надати (за пр. сего року стоїть за велика позвді 18 ар. на коладу). 10) Ремуерація за писемний праці повинні бути одовідно призначувати. 11) Справданнє касієра і магістрів повинні годити ся. 12) Зборт повинні ршити, чи „Иногута“ св. Николая“ має підлягати контролю від комісії видді товариства, чи комісія особно до того вибравши? Вкінці, застерігаючи против підпорядку, мов-би бив своїми пропозиціями чинив який закид уступуючому виддію, заявив бесіді, що сам простить о удріненні касієра і магістрів абсолютні. — По поясненню п. Паньківського, котрий перейшов точна за точкою проєкта Дмитра і висказав коректність поступованнє видді, збори ухвалили уступуючому виддію абсолютну. Що до „Иногута“ св. Николая“ на внесеннє п. Корейкого порішили, що контрольна комісія видді товариства має також контролювати і заряд „Иногута“, а всі інші замітки п. Дмитра прийнято як директиву для будучого видді.

(Конєць буде.)

До характеристики пок. Н. Наумовича.

Подавши недавно одне письмо пок. о. Н. Наумовича, подаю нині друге з того самого жерела, що перше. Сей лист писаний омишленим чорнилом в Київ 8 лютого 1889 року на білому аркуші листового паперу на чотирьох сторонах, і звучить буквально ось так:

„Дражайший (или и отчество редакції пропустили)!

Знаючи, що я не поблагодарил Вас за присланный деньги и любезное Ваше пись-

Рок 30 перед Хр. перейшли Бастерібіз враз з Дасами Дунай, спустошили землі, що унази були вержову власть Риму над собою. Останній заслав супротив них консула Красса. Бастерібіз, щоб змекати на честь, вярдили посольство до Красса, предаючи угоду. Красс прийняв посольство гоштинно, обіцяв дати одовідно вв протягу 24 го днів, а тимчасом признає своїм, щоб напикати угоду послів аж до безпечности. Вв похвалою вговорившись послів з рівними таємницями. Коли посули, Красс серед нечелів війську вярдувати вв похід. Для Бастерібіз, засночених вв так несподіваний спосіб, не було виходу. Зача лась рива, серед котрої агнуват в королі Бастерібіз Дельдо. Багато Бастерібіз скаржалося було до лівсу, але і ту не було вже рятунку, бо Красс велів вв всіх сторін лівс заалити. Хто в лівс не вгоріав, по лівс вв неволю або потону вв Дунаю⁸⁾.

Оригінальну історію, а виставлю байку, записав Юстин про якусь війну між Гетами і Бастеріями⁹⁾. Король Гетів Орол був побитий Бастеріями і наложив на своїх воїнів кару таку: вв вночі спати мають ногами на подушкати, а головою вв противний бік, і мають виконувати чинності, ніяки займають ся жінками. Се мало тривати так довго, доки Гетів не покажуть ся славними воїнами чинами, що они вже не баби.

(Далше буде.)

⁸⁾ Tac. Germania, cap. 46.

⁹⁾ Юстин, Філіппіанська війна, кн. XXXII гл. 3.

мо. Оно пришло в Київ тоді, коли в Київ вв Петербург і пролежало на чоті цілий в неділю. Вдягодарю вас тим більше, що вам так тяжко було одобрать де нег, а оні мав би бути так подарком. Вв это время я мав обыкновенно крайня нужду. Дасть Бог будет лучше.

„Холод, холод у вас, да, так везді. Но что же делать? утешимся надеждой, что пойдём скоро домой. У нас холодно (вв подолісти 1889 р. заносило вв Галичину на голод) и вв хлѣбѣ о миллионѣ, вв ест надежда получения. Все спланировано и все будет хорошо. Я поеду опять вв Петербург, но не знаю, скоро ли. На всяк случай около первых чисел декабря. Как бы я рад ввдѣ Вас вв добрый Вашу супругу и ввзвѣнитъ предъ Вами вв настойчивости. Но Бог ввдѣ, у меня бѣда. Я нишій а многіа богатіи. Для всіх хлѣбѣ, для себя молчу. У меня кучка дѣтей и ввзѣ welche Lauge machen, а все на счет мой бѣдной головки и моих очей. Поклонітесь нашимъ всемъ. Не забудьте передать поклонъ о. X. X. и о. Н. Н. (назва редакції пропустили), добрыйми, любезнейшимъ дѣтямъ, провѣстити. Они получат мой Календарь. Да будетъ ихъ судъ о немъ милостивъ. Быть можетъ поеду на Москву, увидѣ. У меня теперь очень много дѣл. Пишу, пишу, пока не засну на смерть. У насъ теперь прекрасный Генералъ губернаторъ А. П. Игнатьевъ. Такихъ людей побольше! Мав кажется ввдѣмъ скоро вв вв началу конца. Ахъ когда бы намъ еще ввдѣ нашу дражайшую родну, подышать вв воздухомъ, ввздаться сь братією! Когда бы погостали еще вв... Коломйскихъ горахъ, вв лучшее время!

„Маркуе простой жуликъ. Св. Синодъ приславъ мнѣ бумагу, чтобы слѣдующіа изданія Путеводителей и Псалтырника вышши сь поправками, очень нужными. Я писалъ, что я готовъ все исправить за экземпляры, которые надобно мнѣ раздать. Теперь Псалтырникъ вышелъ по 2-рому, а Путеводитель вв третьимъ изданіи сь массою старыхъ и добавкой новыхъ ошибокъ. Но деньги то они горнутъ, а меня не знаютъ. О трезвости пустили брошюрку, безъ моего согласія — и бросили мнѣ милоштиню 100 эк. значить не вв 5 рублей. Вотъ православная Москва. Ищите вв мірѣ такихъ жуликовъ. Ругаетъ Нѣмцовъ, но рави вв найдетъ такого Нѣмца? Потому все у насъ испорчено, сгангеновано, ввгиліамъ до кости мозговъ. И вв сѣвѣти ни чести. Ложь обманъ. Будетъ ли когда лучше? Смотрѣ на все вв и теряешь надежду. А какая молодежь? На вв, ни чести, ни чувства — исключительно очень мало. Бѣдная Россія! При всемъ своемъ могуществѣ нельзя назвать сь великой, она не русская и Богъ знаетъ какая. Но Богъ не оставляетъ ее. Онъ послалъ сь Царя, который дѣлаетъ все, чтобы поставить сь высоко — переродить ее, одѣлать сь христіанской не казенно-православной.

Обнимаю васъ сердечно Вашъ землякъ Н. Наумовичъ. — Київ 8 лютого 1889.

Рух вв рускихъ товариствахъ.

На засіданні головного видді товариства „Провісита“ дня 2 в 5 с. м. поді прова домъ д. р. Омеляна Огодовського полагджено між ними ними отой справі:

1. Принято до відомості, що касієр товариства, по мнелі ухвали засіданнє зь дня 14 подоліста с. р., виставив товариству вмені Шенченка у Львові вкату 2000 ар. яко задаток на роботи друкарскі для товариства „Провісита“ вв роцѣ слѣдующій.

2. Принято до відомості подяку п. Олександра Коляска за те, що загальні збори вменували его почетнимъ членомъ тов. „Провісита“ і ухвалено подякувати ему писемно за цїний дар для товариства „Провісита“.

3. Ухвалено скликати загальні збори товариства на день 2 в. ст. лютого 1889 р.

Дальшй вечеринцѣ літературно-забавний, устроюванй „Рускихъ Касіонъ“ вв Стрию випали якъ намъ зь-одтамъ пишуть — ще удачнійше, якъ першй.

На вечеринцѣхъ, устроєнихъ передіпослѣдній недѣлѣ т. в. дня 29 в. ст. подоліста читавъ о. Ол. Бобикевичъ свои „Враженія зь подорожжя до Прага“. Була то рѣчь дуже займаюча. Навыкишимъ читати вв релігійхъ дисциплінарнихъ саміхъ остротиний суперлативъ и ввсверховий описъ — любю і користно було послухати рефлексій чоловіка, що глѣдѣв не лише очима, але і розумомъ і серцемъ, і потрафивъ то, що бачивъ і чувъ, поддати докладній аналізъ і виставити зь того не мало арѣвхъ гадокъ, котрі ввзяті кождому Русенови глибоко привадуватись и ввзяті поді увагу свои лїтотій одишени. — Водѣкѣ читавъ д. р. Евг. Олесевичъ ввршовану гумореску п. анг. „Якъ вдалось адвокату до неба?“ повну аллюзію до теперішніхъ суспільно-політичнихъ відносинъ, котра подобалась загально и викликала живу веселість вв аудиторіи.

На послѣдніхъ вечеринцѣхъ вв недѣлю, дня 6 в. ст. грудня с. р., читавъ проє. Іванъ Вахнянинъ дуже интересну розвідку зь поля наукъ природничихъ, а вменю „про житє термітівъ“. Предметъ той обрививъ прелегант справді рукою артиста. Здавало ся, що се не одити зь наукъ природничихъ, а описъ якоїсь людской суспільности зь вв звичаями, навичками, и характеристичними прикметами. Водити сей зь кождого погляді годити ся до друку, а то тымъ більше, що подібныхъ праць вв нашій літературѣ майже дуже мало. Вв зборанй вислухали прелеганта зь напру-

женою увагою и зь великою цѣкавістю. — Обидва наступили гумореска о. Ол. Бобикевича заснована на тѣхъ студентскихъ любовнихъ історіяхъ и викликала неумовляючу населість між присутніми и гримаси описки для неумовляючого и для розвѣтки товариського житя між стрійскими Русинами велики заслуженого прелеганта.

По одитѣхъ наступили товариські забавы. Невеличка громадка стрійскихъ Русинѣхъ сходиться ся на вечеринцѣхъ и ввзяті ся мовь одна родина. Слѣдующій вечеринцѣ мають бути ще більше оживлені, бо програма обійме вромѣ одитівъ и товариськихъ забавъ — декламацию, співъ и гру на фортепьянѣ та окремѣ. Видді Касія заходять ся около заупуленнє фортепьяна на власність товариства.

Зь судової салі.

Зь Самбора.

[Судѣ вв ролюмнѣ.]

Дня 25 в. ст. подоліста с. р. ставанъ передъ трибуналомъ судій присяжнихъ вв Самборѣ Антонъ Колякѣ, господарь и побережний зь Волоснян поді Озолѣ, обжалованй о аличнствѣ убійства зь §. 140 законъ карного, сповненого на власній жонѣ Ганці. Рѣчь була така:

Колякѣ, оженивъ ся передъ рокомъ зь 19-лїтньою дівчиною Ганкою Н., не бувъ щасливимъ вв пожитю, бо молада жінка не була ему вврною, а — такъ само лив и передъ подружжємъ — глѣдала собѣ любовниківъ поза плечима мужа, хочъ той бувъ и ввчю чоловікѣ, и молодий, бо мавъ всего 24 лѣтъ, ба навіть не дававъ ввры балаканю людямъ, коли часомъ тѣмъ розповідать ему про неспѣдне поступованнє жінки. Такъ пережила молодіє супруги зь собою всего 10 місяцѣв до вратичного дня 21 серпня с. р. Для того вернувъ Колякѣ вв вночі по тяжкій цѣлоденній праці до дому. Була вже 10 година зь вечера, жінка зь хаті не була, а зь додатку не придала ані разъ що ввсѣла, щобъ заспокоити голодъ. Зь невеселою думкою удавъ ся бив на поді до ввдѣ слати. Наравъ чужаїш шестѣ на поді, за тиньку обвѣсивъ якийсь мужичина на вѣру сѣва, а вв слѣдѣ за нимъ ввнѣхъ тѣмъ жінки. Колякѣ пустивъ ся за ними вв погоню и, на щастє своє, зловивъ ливе жінчану и поблиз вв ввдѣ свою жінку. Теперъ не було вже сумѣну, — люди назвали правду. „Таердй жалъ“ стиснувъ его за серце и, стративши зь великого жалю свѣдѣмѣ, пустивъ волю жалеві, а ввбраній мѣстїю ввкочивъ зь одѣй тинькѣ ввввру обвѣру поді шню и канувъ нею дварами ажъ ввмлю тѣмъ сльшо, що она ввповѣла лише слова: „Гладуаю, гладуаю, даруй менѣ житє!“ — сказала на мѣсцѣ.

Убійца зь-разу не признававъ ся до сего злочинства, але ввбѣда, притиснений до стѣнъ, висѣвѣвъ що вв свѣдѣв всю правду и такъ само не заперавъ ся и при розправѣ, ввправдуючи ся тымъ, що вв тѣхъ тинъ и не знавъ, що робити — вврочѣмъ хотѣвъ ввввру жінку лившъ укарати, але не убивати. Заступаюча державну прокураторію п. Саганевъ, домагаю ся докончє укараня підсудного. „Не берѣть панове присяжні — казавъ бив — на ввгладѣ того, що вв сльмъ випадку заходитъ ввролюмнѣ. Не хочу ніякому станю зумати, одити сь стверджений фактъ, що нашй селани не ввчѣ вврий жінки. Отже коли пустемо убійцѣв безкарно, легко може стати ся, що вв коротаймъ часѣ не стане по нашій селѣхъ жвѣвѣ, бо мужѣ побачивши, що за убійство ввролюмнѣ жінки нема ніякой кары, готові ихъ повбивати“. Однѣ присяжні 9 голосами противъ 3 ввправдали Колякѣ зь аличного ему убійства, а трибуналъ вв ввслѣдокъ того вердикту пустивъ его на волю. Коли председатель трибуналу сов. Коласняскій сказавъ Колякові: „Иди до дому, ввчѣмъ тебе уловляти“, той вв радости кликувъ на цѣлий голосъ: „Нашому найсильшійшому панови многая лѣта!“ и, ввклавшись до самихъ сльвъ на вѣхъ сторони, опустивъ „страшну салю“, наче бь ему тяжкій камѣнь зь серця звалю.

Теперъ же кілька сльвъ о вердиктѣ п. присяжнихъ, котрі по ввсѣхъ краяхъ вв тѣмъ одишюмъ випадку (ввролюмнѣ) пускають ввнованя безкарно, чинѣ висказують уже не знати вже по котрий разъ засаду, що супругество — ввнѣ свѣта, а сторона, котра ввзвѣтлює самовольно и негідно розриває, руїнуючи через те щастє другогъ невинной стороны, поновотъ засуджує кару, коли гине зь рукъ жєстѣвнѣ. „Жалъ ваги не мавъ“ — наже народна присѣла — и се, ввдѣсь, найголѣшійшій мотивъ, ввдѣ для которогъ присяжні майже завітід того рода ввнованія ввловляють, а суспільність тому не перече, а протавно, того рода вердикти присяжнихъ не разъ приймѣ навіть симпатично.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Міністеръ сьбѣльного скарбу Калѣй подѣ сѣмъ динѣмъ до Воемы и Герцеговинѣ, щобъ оглянути тамъ ново-отворену зѣлѣванцю Сараєво Концїа. Міністеръ забавитъ кілька динѣ вв окупованыхъ провінціяхъ а поведе тамъ дорогою на Будапѣшт.

Царскій рескриптъ, котрымъ вменено московского митрополита Іованісія кїевскимъ митрополитомъ, характеризуетъ добре теперішню політику церковну російского правительства. Рескриптъ такий: „Осиротѣла по смерти митрополита Іованісія кїевска епархія потребувала все незамыслимо старанности. Теперь же ввслѣдкомъ збѣлшенія духовныхъ

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибірочка найважливіших новостей“ виходить як додаток, а як додаток і щодня на першому разі в Діло.

Предплата у Львові та в інших містах: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро особливих, у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Кароля Людвіка 9. У Відня М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelk, I. Stubenbastei 2. В Франкфурт і Гамбург М. Haasensteins & Vogler, G. L. Danks & Comp.

Предплата на „Діло“ в інших містах та в інших країнах у Львові.

Предплата на „Діло“ з літ. додатком: у Львові: на півний рік . . . 18 гр. на півний рік . . . 24 гр. на півний рік . . . 9 гр. на півний рік . . . 12 гр. на чотирьох роках . . . 4 гр. 50 гр. на чотирьох роках . . . 6 гр. на півний рік . . . 1 гр. 50 гр. у Львові: на півний рік . . . 16 гр. на півний рік . . . 8 гр. на чотирьох роках . . . 4 гр. на чотирьох роках . . . 1 гр. 35 гр. Редакція, Адміністрація і Експедиція однієї ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вставляються як на попередній востережний. — Редакція неоплачує ніякої бр. порт. Подорожне число копій 8 гр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 гр. бр. однієї строки вперше в рубр. „Надсуддя“ по 30 гр. а. в. Подальші копії по 10 гр. бр. строки.

З дня 1 жовтня розпочався четвертий квартал сеголітнього видання „Діла“. Просимо о найкоршуну сплату загальностей і надсилання передплати!

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

Як доноситься з Відня, рада державна має бути закрита для 19 н. ст. грудня. В чеських дільницях обговорюєся справа сполучення молодого Чехії з старо-Чехами залу теперішнього єдиного народу. За умовою угоди Narodni Listu ставлять догадки, щоб старо-чеські послы собою вложили свої мандати. При нагоді опорожненого мандату до краєвого союзу з міської групи Кошиць-Подєбрад-Куржик ставлять як старо-Чехи так і молоді Чехи кандидатуру буйного старо-чеського посла д-ра Радімека, котрий хоч годівся на віденській пуніації, то одеські, коли переведення їх не відбувалося, аго поступали, аложити посольський мандат. Тепер на жданіе обох партій прийняв кандидатуру і в своїм виборчій послуху заявив, що голоуєвати буде против подєбрадів віденських пуніації, та застеріг собі свободу у всіх інших справах. — Молодо-чеські послы до ради державної рідний старата ся, щоб для Чехії, котрий живуть у Відні і в Дольній Австрії, дуба рівноправності в школах, церквах і уряді. В тій цілі мають виготовити меморандум, описати там всі жалоби і кривди чеського населення в Дольній Австрії а через депутацию вручити їм меморіал цареві.

Австрійсько-угорське правительство вище офіційний записок до правительства сербського, щоб оно відійшло з переговору щодо торговельного трактату. Се мають наступити по тому, коли торговельний трактат з Швайцарією буде внесений до австрійського і угорського парламенту. Переговори між Австро-Угорщиною а Сербією мають початися для 10 с. м. Сербське правительство відіє передовсім з переговору з Австро-Угорщиною, але і се можна припустити, що ті самі репрезентанти Сербії достануть приказ, щоб зачали переговори з Німеччиною.

Проект буйного короля Милана, щоб зречи ся всім ему прислужує прав сербського горожанина, має одну велику трудність, а іменно що не вати, яке відеса буде становно королеви Наталії. На міністерських нарадах надь проектом Милана, котрого речником там єсть ген. Докич, поставило питання: Чи королева Наталія має і даліше похити ся сербською горожанкою і в тій назві случаю, коли би прийняв проект Милана чи ні? Після гадки міністерської ради, ся kwestія стоить в тій назві елазі з справою розводу Наталії а Милана. Бода розвід не певний і активний, то умова з Миланом що до его прав зовсім не дотикає Наталії, а коли розвід не певний, то Наталія мусить понести всі наслідки того, що Милан зрече ся своїх прав і то по причині їх подружжя. Міністри передь остаточним рішенням постановили з тій справі звернути ся ще до сербських учених правників. Впрочім они готові опертис на віденський ухвалу синоду архієпископского, котра задана мунувшого року, і розвід Милана з королевою узава на невизначений. Супротив того розвинено велику аіацію з користі королеви Наталії. Би сторонники приготували против її видання протест, котрий внесуть до сербської скупщини. Досі сей протест підписують лише самі жінщини.

З Хинь приходять всти, що цесарський війська розбили манджурських повстанців з кількох боїв і в тій спосіб найбільш небезпечність для правительства вже минула. Віцекороль Лі-Гунг-Чанг з Тянь-Тоуна вислав слідуючу депешу: „Війська державні побідили в великій боротьбі. По горьчій бою зовсім поразено ворога“. Один справоздаєць лондонського дняніста се так описує: Вогняна наступила 15 жовт. з Хинь. Хиньське військо з числ 4.500 під проводом ген. Нігг отаило супротив 3.000 повстанців, котрий своє менше число виправували шаленою бідною. Це до того они мали більше військ, як правительство війська. По кількохгодинній вавзній боротьбі державний війська виконали свій задаток. Тоді побіжено пів війська численно перевагою і вивезено, а вбивота мусила уступити. Пардону не давано а поранених повстанців дубили одеса на місці бою. Взагалі убито 1.100 людей. Ген. Нігг, котрий проводив послідніми атакою, ранений, але незначно. По побіді державний вій-

ська відганяли поразених повстанців. Останки повстанців уступили з гори, але по дорожці ще страшно метили ся і робили страшні надужити. Всіх захоплених повстанців вразь вивезено. Хиньські уряди радують ся скорим успіхом державних військ. Підчас буйства убивано загально християн Хиньців. Число загально убитих оцвялює на 500 а число убитих європейців невідоме. Піддані Великого Британії всі суть неарушені. Через якийсь час було правдиве торопитиє панованіє а навіть найнебезпечніших мешканців, котрий находили ся в сиротських домах вбудованих місцонами, не похитано, дим пахне а побіж наступила вичайно кровава різня. Віцекороль допав, що в дльбі Манджурії оголошено стані облоги. Ся борба, котра відбула ся 25 надоліста, одновила ся підвільно 27 і 28 надоліста коло Кашу і знов побило 100 людей. Другий початок цесарського війська допав з Еголі, що в своїй стороні одіє побіду надь сиротами. З тій справоздаєць можна ясно добачити, що бунт обляв великий простор і що его досі ще не предумано. Також признають, що повстанці борять ся з великою однагою. Досі ще нічого не чути, щоб європейській державі мали вийти ся у внутрішній справі Хинь, хоч не лише Француз підносить ся kwestія, але вже тепер і в Лондоні заговорили послідніми встиами а Тієв в тій справі похитав вступити статью. Старання і безпристрастна студія тій події, каже ся газети, веде до того заключення, що стоїмо середь виходу нованого до чужого елементу. Сей вихід обривався клас трактату дуже прихильно а хиньські власти борять ся з тій вихідом лише дуже безрадою і неупевнені. Ся подія може зробити заколот у одностані Хинь з всіма західними державами. В тій спосіб виступати супротив того могутого руху, се великий проблем, котрий тепер європейська наука державна мусить порішити. А для іваною краю се рішення не має більшого ваги як для Англії і в справі не можна зробити британському правительству завади, мови оно ся справу трактату за поспішно або під вражінням переполоху.

Рада державна.

На вчорашній, в четвер, засіданню палати послів вела ся дальша дискусія надь статут міністерства торговлі. Пос. Соммаруга полемизував з висказаним пос. Мореса щодо одності на центральній торговлі худобою у Відні. Признав, що на торговлі єсть великий несправедливості, але перечив, мов би в тій провинили ся самі рідники. Причиною дорожніх мяса єсть брак худоби на заріз, а зарізати сему могло би лишь отвореніє границі румунської, бо продукція худоби в Австрії єсть менша, аніж консумція мяса, а пробі того худоба австрійська менше варта від румунської.

В дальшій дискусії пос. Фухс заявив, що послы галицькі разом з всіма репрезентантами громад сільських не допустять до отворення румунської границі.

Пос. Таймерз в ямені імжецько чеських селян заявив ся за свободним ділом селянських грунті.

Між послами Соммаругою а Люетером виважа ся суперечка, хто винен вихід одності на віденській торговлі. Люетер сказав, що винні сему Соммаруга і бурієтз Прієк. Соммаруга боронив ся против закидів а Люетер так остро одповів, що аж мусів бути відзваний до порядку денного.

Пос. Рутонскій, як репрезент, промавав за приданієм справ культурі краєвою поодиноким краям. Визнавав, як рідниця єсть між поодинокими краями, тож лишь соими краєм зможе успішно ділати для піднесення господарства краєвого. Висказав надію, що правительство покористує фактами з наведеною дискусії і заведе лад на віденській торговлі. Рішучо виступав против отворення румунської границі. За сей короткій час, коли границя була замкнена, однесла ся годівля худоби в Австрії так величезно, що аби би такіх одності вродились, Австро-Угорщина не лишь буде мати достаток худ би на власній потреби, але буде могла значні експортати вивозити. Коли би галицька політика торговельна довела дійсно до отворення границі то в тій случаю процата би досить швидко праці. Поручив прийняти резолюцію Росера а піддомоганю узурмівлю а Чеха а піддомоганю та розширюваню кружків рідничих.

Пос. Рутонскій поставив висказати прийняти в статуті бюджету етату міністерства рідничих загалом — а позаяк палата прийняла се висказ, то тій самий а відіало позимеє голосуваніє, на що заноси-

лось, надь внесеньм молоді-чеського посла Врзєрада, щоб не давати субвенції державної на віденській перегоно.

До комісії трактатів торговельних вибрано 36 послів, між котрими єсть і пос. Піджичекій.

Правительство предложило торговельний трактат з Швайцарією, разом з мотивами до всіх трактатів.

Пос. Копп, як преезєт комісії правової одповів на інтерпелляцію пос. Пацака — чи вбере ся комісія правова і чи правительство дасть своє савієніє в справі внесення правової п. Пацака — що комісія порішила найперше вислужити гадки правительства о превіаційній реформі. В тій цілі поспішає пос. Копп ір. Таєвоє, коли предтасителъ правительства похитав ся в комісії, а за се одержав відповід, що се тепер за для браку часу неможливе. Позаяк — законний Копп — неможливе приставити на етат міністра на нараду комісії, тож треба задержати ся з нарадами комісії.

На вчорашній засіданню палати послів приходили під дискусію бюджетову етату міністерства справедливости.

Комісія бюджетова вела нараду надь внесенням пос. Герольда о додатках для урядників за для дорожніх. — Мадейскій домагає ся скорого полагодження справи, бо в Галичній що-разь більша дорожня. — Міністер Штайнбах заявив ся за приванієм додату дорожнього а в прирід зарплати сечас потрібній розвід. — Реєрент Катрайз заявив, що правительство предложити комісії великий дань що-до того, сільсько виснес предіаційний додаток дорожній до пенсії урядничих.

Справа безпосередніх виборів

Відіє в нову фазу. Преезєт комісії д-р Герберт охитав на вчорашній 11 н. ст. грудня засіданню комісії за реформи виборів, важне тій, що представителъ правительства, або сам ір. Таєвоє лияв ся на засіданню і заявив погляд правительства на справу реформи.

Три головні кляби, як звістно, зазначили досі вказано своє становище, а іменно лівниця за реформи, в клубі Гогенарта поділялись гадки, а коло польське рішучо против реформи. Завдане правительство може мати велику вагу на оціню тій трох клябів. В колі польським, коли порішено ся справу, заважав денний послы претихлими реформ. Між тими послами був і п. Едвард Гевеши, посол з сільських громад безрадкового і сільського округу. Як звістно 600 виборців селян вимало пос. Гевеша на подяку за се, що встоював ся за справу реформи виборів — і тепер пос. Гевеш відповів на сю подяку письмом до одного з відів. Се писмо дуже цікаве, бо з него можна побачити, що коло польське порішило рішучо виступити против реформи виборів і що навіть послы найприхильніший тій справі зачинають вищесуватися. Писмо пос. Гевеша звучить:

„Честний Пане! Я отримав відозву, котру Ви підписали і обляганачили селянських виборців безрадкового повіта, та дякую Вам за високе моє довіре.

Своїм і державна рада складають ся, як звістно, з послів, котрі асигнують інтересам певної групи мешканців.

Кожний посол повинен стерегти інтереси своїх виборців і за разом старата ся, щоб між тими інтересами а інтересами інших груп завести гармонію, бо бда нея заставити добро всіх мешканців села а краю, а одіти можуть держави, котра лишь одна може удержувати лад, ся основу публичної безпечности і гармуду рівноправности єя горожан.

В пересвідченю, що я свідомо старає ся виконати прийнят разом з мандатом обовязки, не бачу в голосуванню виборців на нашого кандидата ніякої привади недовіри, котра би обиджала мій характер, а противно тій ся рідкою у нас полую, що самосвідомість горожанських прав і якості самосвідомості повбуждає у нас між селянством. Чим більше розвиток з простією розвиненіє ся в народі самосвідомість горожанська а в тій любве до землі батьків і до народности, о одліко народі стане численнішим і сильнішим і тій ошере добує собі признає у інших народів.

Колі виборці бажать побліз свого пересвідченія забезпечити собі вільність а свободу вибору посла то так бажать не лише повсиль справедливости, але і основувсь на конституції, котру наймалостійший монарх з батьківскою своєю любовію надає своїм народам і в своїй

бесіді престолній воголошеной 1 мая 1861 р. до збореної ради державної ясно савіає: „що свободній інституції при составі охорони і переведенню засад рівноправности всіх народів державних, при рівности всіх державних горожан вглядомь закона і при участі народних репрезентантів люди в законодавстві, доведуть до єдиного переобрання цілої монархії.“

Для пожаданого забезпечення вільних виборів послів бдова до мене звернена подіє средство: если не загальний, то безпосередній тайний вибори. Мова першій обовязком вважаю отвертості. І хоч в засаді годжу ся на безпосередній вибори, однак коли я поклянувся до діла, то не могу поминути деяких даних обставин і мущу заставити ся, чи мон пересвідченія буде можна перевести в життя.

Се не легка річ вже тепер пересвідченія безпосередній загальний вибори — они могли би просто стати некорисними.

Хто бажав на певно зайти до назначеної собі мети, сей мусить оминати нагліє скли, бо они найчастіше шибдлий а бач повинні розважно ступати, роздумавши дорогу та першій крок.

Таким кроком було би введеніє тайного голосуванія, котре вже уживавсь при минутих виборів а се стрігло би на рішучий та на непероборний через довгий час перешоди. А щоб жданіє тайности при виборів, основуючих ся на теперішніх законах, мало який успіх, то треба се представити в конституційній дорож, значить ся петиціями до краєвої і державної репрезентации. Обовязком послів було би, етати посередниками при таких петиціях і побліз пересвідченія їх підписати. — Едвард з Олександрів Гевеши посол з сільських громад до державної ради.

Як бачимо, пос. Гевеш вказує виборців, що ані загальних ані безпосередніх виборів не буде можна тепер перевести, а замість того радить домагає ся тайного голосуванія. Ще одно з тій заявлено послы Гевеша цікаве, іменно що після его гадки загальні безпосередні вибори принесли би може й шкоду, бо така зміна в конституційній житю була би — за нагла. Сей мотив пос. Гевеша цілком не оправданний, супротив загальної оціни і догадки селян з цілком краю — і кля пос. Гевеш хоче нимь закрити іншіх правдиві причини, котрі руководили колом польським при порішенню опертис всіми силами реформи виборів.

Дописи „Діла“.

З Відня.

[Відносини „Сич“ до тутешніх польських товариств.]

Минувшої неділі відбув ся тут великий обід Мадєсевичевскої рідниці, устроєний, як звичайно, тутешніми польськими академічними товариством „Ognisko“. Концерт виклав величаво, рівно-ж і комерс.

На комерс вистав голова „Ogniska“ славянської товариства, а при тій сконстатував „з жалості“, що нема представителів того народу, що в Польщі живуть на одній землі і котрись історію тьсно важе ся з польською, іменно не репрезентує „Сич“.

Щоб випередити можливий наслідок галицької польської преси, як то вже нераз було, мущу пояснити, як оно стало ся тепер. Два роки тому навазь Польки дали ініціативу до одного дуже благородного діла, — они бажали вислани бд всіх Славян-академіків петицію а заснованіє катедри для історії славянської на віденській університеті. Славянська представителів славянських товариств — врім „Вукович“ і „Кружжа студентів з Росії“, котрись виключено. Супротив того „Сич“ запротестувала, виступила з комітету сільного, а Славянами похитала справу з розвіданієм до них „відкритим письм“. Успіх був, бо провід одобрано з рук Польків, основано новий комітет, — але Польки вблужений „маніфестом“, вбраним вносним з „Сичю“. Хтось наз „славянських“ вимавляв тоді допав до Dziennik a Polskiego, що „Сич“ все те устроєла длатого, щоб „darbita sobie trochę mskiewskich rubli...“ О панета simplicitas! 36 сторон „Сич“ крок розблала маніфесту буй конвено і дуже проблематично вартості, кінено памемет на всю суцільність польську, — одним словом зроблено хвалений фаверик. З того часу багато зміняло ся, люди а головню провід з „Сич“ зміняв ся. Тепер настав видіти з „Сич“ такий, що о сілько ми знаємо, новому порозумінню іфчо не стануло би на перешкод. В тій кля, що „Ognisko“, хоч оно збрало вносним, не хоче перше зробити рішучий крок, а дождає его бд „Сич“, для неж

значно бы то — убадьовувати. На Миджес-чівській концертній сцені співали скандинавське співаче товариство, а що могой Сячовице суги его членами, то виділя „Сячи“ знайшови ся въ прикрій ситуації. Щоби на сьей стороні заспокоїти ся против можливих підозрівъ, виділя „Сячи“ довозили членами звати участь въ сьивнихъ продукціяхъ — безъ бданихъ товариства, въ виділу-жъ не сміли въ-хто звати участь, а на наступившій комерс-таки зовсімъ жаденъ членъ не явивъ ся. За дванадцятихъ членівъ, що суги варавомъ членами товариства співачого, лише два скористали ся дозволомъ. Се фактичний станъ рвчи, що правда, сумний, але виновата тому певно не „Сячи“.

О много лучшій суги одиосини „Сячи“ до товариства ремісників польських. Заразъ сьбудуючи динни, въ поведілокъ, устроили они на добродійній цілі — польське аматорське представленье въ Dürger-Saal при Gumpendorfergasse. Оподіли йшли танці. „Сячи“ явила ся корпоративно, а прийнято ся въ величній одушевленіємъ, мило присутствуючи „Ognisk-а“. По промові посла д-ра Вайля, бурмістра Кракова, повитавъ „Сячи“ голова польського ремісничого товариства і підіше товастъ въ еи честь і загалъ въ честь Русинівъ. Відповідавъ голова „Сячи“, академикъ Партицій. Подякувавши, тоастувавъ за честь демократіи польської, спеціально жъ робітничою партію польської. Оподіли бдано провѣдъ танцівъ Сячовичевъ акад. Стаховичевъ; два рази йшла і наша коломийка при гучнихъ окликахъ „славно!“ Вечеръ сей безперечно причинивъ ся до сирітлєва бданихъ і не позбавивъ безъ доброго впливу „Сячи“ на польськихъ ремісниківъ, головою дотично ихъ поглядівъ на Русинівъ.

— К. —

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Протоколъ зъ 3-го и 4-го засіданія виділу „Школьного Помочи“ зъ дня 27 падолиста и 9 грудня с. р.

1) Въ пушкахъ „Школьного помочи“, найдено: въ уміщеній въ дирекції Народной Торговлі 2 ар. а въ окладі Народной Торговлі 54 ар. Рішено сразити кілька новихъ пушокъ, розмістити ихъ: въ Рускій Бесѣдѣ и въ Рускій Касинѣ, въ компанію до сьиваа Народной Торговлі, въ дирекції Народной Торговлі, въ кингари Староиндійского Института, и въ переплетничій заведеню п. М. Сножарского.

2) Закуплено 64 паръ чобітъ за 92 ар. 70 кр. Ухвалено старі чобіти давати до направи въ той способъ: за старі и подраш чобіти давати нові, а старі, котрі дѣти мають лишати на власнѣсть „Школьного помочи“, давати до направи и зельовани а водітакъ роздавати зновъ біднимъ дѣтямъ.

3) Въ справѣ закупки бунди запросивъ видѣли на засіданні п. Ковальского майстра кравецоного, и умовивъ ся залатити за кожду бунду 3-50 кр., о 50 кр. бѣльше язъ мин. року, але за те робота має бути солідніша а матеріалъ що-до якості той самий, однакъ не злежалій и не збогустий. Ці-до плащівъ для двѣхъ рвшею сукно купувати у власнѣмъ зарядѣ, а упрости панів учителями обохъ школъ скрити се сукно а бдѣтакъ давати двѣчатамъ до шати до дому.

4) Рішено за-для великой потреби заанювати до милосердія цілого руского суспільности. Въ той цілі рішено помстити въ найблѣвшій часъ бдозву о жертви въ часописѣхъ рускихъ; далше удати ся въ проше-немъ до всѣхъ трехъ Ординариітовъ, помстити бдозву у „Видомостяхъ епархіальнихъ“ и ласкаво поручити сию бдозву; бдѣтакъ зрѣбота 200 бдѣтокъ бдозву и поросилати до застѣннихъ добродѣвъ молодежи. Такожъ рішено уложити бдозву до нашого жѣвотца, помстити въ газетахъ, зрѣбота бдѣтити и поросилати ихъ яко запросини, щоби жѣвотцю валило ся товариствомъ и долаю бдѣнихъ дѣточокъ.

5) Зъ причини браку готѣнки а зближючій ся за замовленю одѣжъ видѣлатъ, уо-наменно касіера затягнути позичку навіть на малій %. Однакъ видѣлатъ має явдію що Добродѣвъ, язъ о. Іосифъ Кобыляньскій въ Цѣла, що жертвувавъ по 100—120 ар. черезъ кілька дѣтъ, ще не перевели ся у насъ.

НОВИНКИ.

— Зъ Роздѣлу пишуть намъ: Міджесчівське не щадити трудівъ и коштівъ, щоби підіести у себе хоральний співъ, заложений въ Роздѣлъ передъ двома ронками п. А. Крушельницькимъ. Найлучшимъ доказомъ того єсть красний співъ на богослуженняхъ, що навѣть латиньниківъ вабить до церкви. Той хоръ виступавъ днѣ 6 с. м. на вечериницѣхъ въ Роздѣлѣ и зовсімъ вдово-лѣн члєснєно, якъ на Роздѣлѣ, зобраву публіку. Піснѣ такъ, якъ: По морю, Калина, Козакъ, Одна гора високая — мѣувѣзъ хоръ повторяти два або й три рази. Жалѣ тільки, що п. к. окружна рада школьна бдѣжала просіби о сѣлю школьну, хочъ въ такімъ случаю дохідъ має припасти убогій молодежи школьній.

— Русинъ певтєвѣ вѣче — якъ довідче ся „Гал. Русь“ — бдѣбуде ся днѣ 24 н. ст. грудня въ Бродѣхъ.

— Братство при церквѣ сѣ. Варвары у Вѣднъ заложити вѣдѣнскій Русини. Братство сѣ побѣди статута має старатися о піднесенію обряду, прикрасу церкви и помагати рускій молодежи, що

учити ся у Вѣднъ. Въ двоху сѣмъ братствѣмъ на зборахъ въ той цілі окликаныхъ забили го-ловою: сѣмъ Ковальскій, дир. Сячовице, а д-ръ Сембратовичъ, д-ръ Юмичинскій, п. Малєчъ и н. Статутъ мають уложити сѣмъ Ковальскій, дир. Сячовице и д-ръ Сембратовичъ.

— Въ справѣ дефрєдації мѣтєвихъ и горальничихъ доносѣтъ зъ Червоноцѣ до Wiener Tagblatt-y: Вѣдомська комісія сѣбѣла підѣ провѣдомѣ сѣвѣтника Фрѣмла, заридила оглядини мѣтєвъ въ Сучавѣ; кудъ перепачковувати въ великахъ окликохъ збѣже властѣтєль мѣтєвъ Майкопєвъ, котрий утѣкъ до Румуніи. Такожъ и въ нѣшихъ мѣсцевостяхъ пограничнихъ бдѣдуть ся оглядини мѣтєвѣтєль. Послѣдними дѣлами умовлено и бдѣставлено до ту-тєшного суду купцѣвъ Альбрехта и Гольдштайна а такожъ и начальника уряду мѣтєвого, Волоши-новича. — Бушій директоръ скарбу, сѣвѣтничъ двору Тишєнецкій, вѣбѣ до компаніи раднѣкъ суду вѣдѣнского супротивлєнє противъ сѣвоу уважен-ня. — Комісія сѣбѣла суду лѣвѣного, вѣдѣзго-вана до Залѣжикѣ въ справѣ дефрєдації гораль-ничихъ, заридила уваженю Банмана, плєніпотєн-тѣ сѣр. Брунцѣного. Якъ передъ тѣмъ, якъ вѣбѣ-стєно, уважено тамъ двоухъ урядничѣвъ гораль-ничихъ. Вѣдѣвшихъ вѣбѣтєвъ подавати не вѣбно, по-навіть вѣде ся теперъ сѣбѣство.

— Цєсаръ затвердивъ вибѣръ Людожира Цєн-ского на прєзєса и Ант. Теодоровича на заступ-ника прєзєса радѣ поитѣновъ въ Городєнцѣ, а такожъ вибѣръ ко. Зєн Лѣвѣменского на заступ-ника прєзєса радѣ пєвѣтѣновъ въ Сокалі.

— Рєвѣліи трави зєвѣтєнємъ. Намѣстничѣсто вѣз-начило рєчєнцѣ до рєвѣліи трави зєвѣтєнцѣ Стани-славѣвъ-Воропєнка на дѣнь 18 н. ст. грудня. На-рады бдѣувати ся бдѣдуть підѣ провѣдомѣ сѣвѣт-ника намѣстничѣства Леопольда Моравєца. Видѣлатъ красний назначити сѣвоу бдѣпоручникомъ до сѣмъ комісіи нижнѣйша Мєч. Ойтковського. Рѣвночасно бдѣвѣтъ ся видѣлатъ красний до радѣ пєвѣтѣвыхъ въ Станиславѣвъ, Богородчанѣхъ, Надѣбрѣй и Ко-ломийцѣхъ въ вѣдѣвѣнемъ до предложєнє сѣвѣтъ ба-жати въ справѣ бдѣвовѣ прєвѣтѣновѣ зєвѣтєнцѣ.

— Курськѣ аутѣ мєнѣ въ лѣвѣбѣній школѣ тєтє-ранєрѣвъ розвѣчено ся днѣ 2 н. ст. сѣчня 1892 и потрєванє до 30 н. ст. сѣчня 1892. Члѣддини ковальскій хотѣли записати ся на сѣй курсъ ма-ють зголомѣти ся лѣвѣно въ канцєляріи дирекції топ-жѣ школы въ дѣнь 30 и 31 н. ст. грудня и предложити: сѣвѣдѣнцѣмъ окликохъ школѣ на-родной и правѣльного бдѣдуть терміну рѣвѣла ковальского то бдѣдъ двоухѣтѣновъ прѣнтѣнѣкѣ сѣвѣд-ничѣхъ.

— Рада мѣтєвъ Львова на сѣвѣмъ вѣчерашнѣмъ засіданніи приймала до вѣдомѣсти справозданє прєвѣдѣтѣ мѣтєвъ Мохнацѣного, въ побутѣ доу-тѣнцѣ у Вѣднѣ для зєвѣтѣнцѣ цєсарєни подѣки за вѣвѣтєно розпоряджєнє въ справѣ сѣвѣтѣтѣу мєд-ичного у Львѣвѣ. При той нагодѣ була дєпутѣ-ція у прєзєса польского „кола“ пос. Яворского въ справѣ додѣтѣку до подѣтѣку прѣпѣнаціонного, у мѣнітора вѣбны Ваєрѣ и гєн. Фєльдєнгавєрѣ въ справѣ школѣ кадєтєскѣ у Львѣвѣ и у мѣнітора судѣбничѣтѣ въ справѣ перєвєсєнє заведєнѣ жѣр-ныхъ цѣвъ окурѣтъ мѣтєвъ. Крѣмъ того оглянули дєлѣгѣти въ томъ часѣ рѣвѣніи мѣстѣтѣнцѣ Вѣднѣ. — Підѣлатъ далѣшихъ парѣдѣ вѣстѣтѣнцѣ раднѣйшѣ Нѣмѣчѣновскій противъ заведєнє въ лѣвѣ-оныхъ школахъ народнихъ однѣрѣзовѣвъ науки жєвѣнон докѣвѣвѣжѣ, що такій рѣвѣдѣтъ науки нѣмѣ-но шкодѣно на дѣтѣхъ, котрі приймають до лѣ-вѣнѣстѣва а полишѣвѣчєсь кождѣго поплѣдѣня бєзъ нагладѣу учителя вѣвѣдѣтъ въ збѣвѣтѣхъ морѣ-лѣно. Инспєкторъ Барановскій ставъ въ оборѣнѣ однѣрѣзовѣвъ науки а то не лишѣ въ огляду на вѣровѣнє дѣтѣхъ, але й далѣшого, що дѣтѣ, лѣвѣ-дѣа разѣ дєвѣно до школѣ, бѣльше вѣстѣвѣнѣтъ на нѣмѣхъ уцѣлѣ и морѣлѣно збѣсѣтѣе. Поплѣдѣня кождѣго дѣвѣ въ дѣтѣ бѣдѣ молодѣжѣ школьнѣ бдѣ-давати ся підѣ нагладѣвѣмъ учителя вѣвѣрѣмъ гѣмѣнѣстѣнѣхъ, що певно причинѣтъ ся до сѣ-вѣнѣного зѣвѣрѣнѣ дѣтѣхъ. Крѣмъ того убога мо-лодѣжѣ лѣо одѣтъ не вѣстѣвѣлє ся при однѣрѣ-вѣй науцѣ такъ чѣсто на перєстѣдѣжєнє а на сѣ-тѣвѣжѣ трѣба зєвѣрѣтѣти увагу. Вѣбѣнѣи зѣвѣнѣтъ инспєкторъ Барановскій, що при однѣрѣзовѣй нау-цѣ заридѣжено нєрєрѣвъ, що разѣмъ вѣвѣсѣтѣ до 40 мѣнутѣвъ а послѣдній годѣнѣи прѣвѣнѣчєно на гѣм-нѣстѣку, сѣвѣтъ и кѣлѣгѣрѣнѣю такъ, що дѣтѣ не бѣдѣдуть вѣсѣтѣмъ порѣтѣжѣнѣй прѣцѣю. Вѣвѣрѣнѣмъ кождѣй учитель обѣвѣнѣнѣй нєрєрѣвати науку, сѣвѣро лѣвѣи замѣтѣти, що дѣтѣ змѣчѣнѣ. По про-мѣвѣхъ раднѣхъ Цєнтѣва и Іонѣшѣ, бдѣсѣлѣла ра-да вѣвѣсѣно Нѣмѣчѣновского до рєгулѣмѣнѣного трѣвѣтовѣнѣ. Вѣбѣнѣи ухвалѣла рада вѣвѣка розпѣсѣ-тити вибѣры до поновѣ радѣ жѣвѣскѣ на дѣнь 28 н. ст. сѣчня 1892. Картѣ гѣлѣсѣванѣи мѣжѣи бдѣ-ратѣи въ мѣгѣстрѣтѣ. До комісії рєкѣлѣмѣнѣионѣи уцѣлѣли раднѣ: Дулѣмѣа, Краєцѣцкій, Сѣвѣтєр-скій и Члѣвѣнѣнѣскій.

— Мѣністрѣтѣво зѣрѣвѣнѣнѣдѣнѣи и прѣсѣтѣи рєскрѣ-пѣтѣмъ зъ дѣнѣ 4 н. ст. грудня приймѣло условѣи, підѣ лѣвѣми гѣмѣтѣа мѣста Кракова зѣвѣвѣзѣла ся вѣвѣдѣувѣтѣи дѣа будѣнѣки на помѣщенє ПП-и гѣмѣнѣи и школѣ рѣвѣлѣнонѣ, за рѣвѣнѣмъ чѣнѣомъ мѣлѣчѣмъ сѣ платѣти правѣтѣлѣстѣвѣи гѣмѣтѣа чєрєзъ 20 лѣтъ. Сѣвѣи бѣи правѣтѣлѣстѣво закупѣ-ло будѣнѣки то въ цѣмъ гѣмѣтѣтѣвъ и будѣвѣи має бѣти потрѣчѣнѣи процѣнтѣ амѣртѣзѣнѣнѣи.

— Насєлєнє Угѣрѣнѣи. Сѣмѣи дѣлѣми окликохъ красѣе бюрѣ статѣстѣчѣнѣ въ Бѣвѣнѣштѣи сѣвѣи рѣ-ботѣи що-до рєзѣлтѣтѣу послѣдѣного сѣмѣу лѣвѣнѣи-цѣи на Угѣрѣнѣи. Цѣло насєлєнє Угѣрѣнѣи зъ вѣнѣжѣю Хѣрѣватѣи и вѣвѣка вѣвѣсѣтѣи 15,151,879 душѣ (пєрєдъ дєсѣтѣюа лѣтѣми 13,728,622 душѣ). Вѣмѣнѣтѣ мадѣрскѣи має становѣти 48 процѣнтѣ цѣлого насєлєнѣи, рѣзѣмѣе ся по причѣсѣнѣю до Мадѣрѣвъ вѣбѣтъ жѣвѣдѣвъ, цѣлѣнѣи Нѣмѣцѣвъ, Ру-синѣвъ и нѣшихъ народѣнѣстѣвъ замѣшѣкующѣхъ Угѣрѣнѣи.

— Мєтѣда Пѣстєрѣа. Сѣмѣи дѣлѣми обѣвѣдѣно въ Парижѣ трѣтѣ роковѣнѣи залѣжѣноа институтѣ Пѣстєрѣа. Зъ нагодѣи сѣго торѣжѣства подѣютѣи євѣвѣнѣцѣи дѣвѣнѣи дѣмѣи интєрєсѣи дѣнѣи о мѣ-тѣдѣ Пѣстєрѣа. Пєрѣшѣи разѣ сѣвѣнѣнѣи Пѣстєрѣа сѣвѣжѣнѣи въ лѣнѣи 1885 року на Іосѣвъ Мѣй-

стєрѣ, укушєнѣмъ сѣвѣжѣнѣмъ нѣомѣтѣ. Мѣйстєрѣа тѣшѣтъ ся дѣсѣи добрымъ зѣвѣрѣнѣємъ. Другѣи разѣ сѣвѣнѣнѣи Пѣстєрѣа сѣвѣжѣнѣи въ жѣвѣтѣи сѣго-жѣ року 15-лѣтѣиоу бѣвѣрѣнѣи Жѣлѣвѣи, котрого по-кушѣвъ сѣвѣжѣнѣи пѣстѣ. Жѣлѣвѣи зѣвѣдѣрѣнѣтъ та-кожѣ и сѣтѣ дѣсѣи послѣвѣчѣмъ въ пѣстєрѣвѣнѣмъ институтѣ. Та дѣвѣи удачѣи прѣбѣи лѣвѣнѣи сѣвѣнѣи-лѣи, що въ коротѣмъ часѣ пѣчѣло зѣвѣсѣнѣувѣтѣи-лѣи и сѣтѣ дѣсѣи послѣвѣчѣмъ въ пѣстєрѣвѣнѣмъ институтѣ. Въ 1887 роцѣ лѣвѣно 1770 недѣжѣхъ въ нѣхъ умѣрѣо 18 сѣбѣтъ т. є. 0.73%; въ роцѣ 1888 бу-до недѣжѣхъ 1622, умѣрѣо 9, або 0.55%; въ ро-цѣ 1889, недѣжѣхъ 1830 умѣрѣо 6, або 0.33%; а въ роцѣ 1890 недѣжѣхъ 1540, умѣрѣо 5, або 0.32%. Такожъ и въ сѣмъ роцѣ показѣло ся далѣше зѣвѣнѣжєнє сѣмѣртѣлѣнѣстѣи, ахѣ рѣвночасно убожѣи и недѣжѣхъ а то далѣшого, що въ дѣвѣнѣмъ мѣстѣтѣи понакѣлѣно пѣстєрѣвѣнѣи институтѣи. Найбѣлѣше такѣхъ институтѣвъ має Россѣи, бо 12, Италѣи 7, а Авѣстрѣи, Румунѣи, Турѣчѣнѣи, Иѣспѣнѣи и острѣвѣи Мѣлѣтѣи по одѣиоу. Въ Амє-рѣцѣи сѣтѣ такѣи институтѣи въ Рѣо дѣ Иѣвѣрѣи, Гѣвѣнѣи, Бѣвѣнѣи-Алѣрѣєвъ, Нѣвѣмѣи Іорѣу и Чѣкагѣи.

— Мѣлѣнѣи пѣмѣтѣа. Дѣл 30 н. ст. падолиста бдѣувѣнѣи сѣ въ сѣвѣи Волѣцѣи, краѣвѣского пѣвѣтѣи вибѣры до гѣмѣтѣновѣи радѣи. По вибѣрѣхъ запрѣ-сѣнѣи мѣвѣнѣнѣи жѣвѣдѣи-арєндѣрѣи сѣлѣнѣи на „мѣ-гѣрѣцѣхъ“, за те що вибѣрѣли єго раднѣмѣи. Вѣжѣи по-вѣи въ нѣчи рѣвѣнѣнѣи сѣ сѣлѣнѣи въ корѣмѣи. Одѣнѣ-жѣи въ нѣхъ надѣвѣвѣтъ по дѣвѣрѣи кѣлѣжу, улаѣвъ и утѣнѣнѣи сѣ.

— Сѣвѣнѣи унѣвѣрѣтѣтѣвъ на цѣлѣмъ сѣвѣтѣи по вѣбѣхъ вѣрѣнѣхъ и дѣрѣвѣнѣхъ? На те пытанє бдѣвѣнѣдѣа пєрѣшѣи рѣвѣнѣицѣи пєрѣдѣнѣного вѣдѣнѣа Jahrbuch der Universitäten der Welt підѣ заголѣвѣомъ Мѣнєгѣа. Вѣдѣвѣнѣмъ сѣго рѣвѣнѣи єсть Авѣстрѣи, унѣвѣрѣнѣи бѣбѣлѣтѣи д-ръ Кукѣула въ Цѣлѣвѣцѣи. Сѣй рѣ-вѣнѣицѣи має бѣти загѣлѣнѣмъ мѣжѣнѣарѣдѣнѣмъ шѣмѣ-тѣнѣомъ унѣвѣрѣтѣтѣвъ и въ пєрѣшѣи кѣнѣжѣи мѣ-стѣи сѣмѣи вѣбѣтъ унѣвѣлѣнѣнѣхъ сѣмѣи на вѣбѣхъ унѣвѣрѣтѣтѣхъ и вѣмѣнѣхъ школѣхъ и подѣе по-прѣи сѣи цѣлѣмъ єрѣвѣнѣнѣнѣицѣи въ шѣнѣлѣнѣмъ роцѣ 1890-91. Зъ сѣи кѣнѣи показѣе ся, що тєпєрѣ єсть 147 унѣвѣрѣтѣтѣвъ, але мѣнѣи зъ нѣхъ рѣзѣмѣе ся, не бдѣвѣнѣдѣютѣи пѣмѣнѣицѣи унѣ-вѣрѣнѣтѣу рѣвѣрѣнѣого. Найбѣлѣше сѣухѣтѣлѣвъ має Парижѣ, бо тамъ єсть 9215 студѣнтѣвъ, опѣ-сѣа Вѣдѣнѣи має 6220 студѣнтѣвъ а на трѣтѣмъ мѣ-стѣи Бєрлѣнѣи 5527 студѣнтѣвъ. На мѣнѣи сѣи-сѣу унѣвѣрѣтѣтѣвъ єтѣнѣи колѣгѣи въ Сѣєрѣа-Лѣонѣи въ Лѣрѣнѣцѣи принажѣєнѣа до пѣвѣнѣио-ангѣлѣйского унѣвѣрѣтѣтѣу въ Дѣрѣмѣи. Олѣа має 12 студѣнтѣвъ и 5 прѣсѣсѣрѣовѣвъ. Вѣдѣвѣнѣмъ сѣго рѣвѣнѣицѣи ма-ють напѣрѣи сѣвоу вѣдѣвѣнѣнѣомъ осѣнѣувѣти зѣвѣ-мѣи вѣвѣдѣнѣнѣи школѣми по рѣвѣнѣмъ краѣхъ сѣмѣи и дѣти новѣи образъ цѣлого учѣного сѣвѣи и єго мѣстѣтѣнѣи.

— Рѣвѣнѣнѣи нападѣи на пѣвѣдѣи зѣвѣнѣнѣи. Въ пѣ-тѣнѣи роцѣи пѣчѣла вѣтѣгѣа рѣвѣнѣнѣицѣи на то-варѣвѣи пѣвѣдѣи зѣвѣнѣнѣи Вѣдѣнѣско-Варшѣвѣско-коло нєрѣстѣнѣку Волѣхѣи нѣдалѣко Варшѣви и бдѣ-рѣвала бдѣи побѣду одѣнѣи вѣдѣи за бѣрѣла нахѣдѣлѣи сѣ тамъ товарѣи. Слѣжѣа при томъ побѣдѣ хотѣла бѣрѣнѣити товарѣи, одѣнѣмъ сѣвѣрѣнѣицѣи чѣсѣа рѣ-вѣнѣнѣицѣи оружѣнѣхъ въ колы була за слаба. За те удалѣи сѣ вѣвѣвати тѣлѣгѣрѣнѣицѣи помѣчи въ Варшѣви, бдѣи прѣбѣли жѣндѣрѣми и кѣлѣкѣнѣнѣицѣи лѣвѣи въ сѣлѣжѣи вѣвѣнѣнѣицѣи, одѣнѣмъ зѣвѣнѣнѣицѣи пѣнѣтѣкалѣи, лишѣнѣи товарѣи, котрі за бѣрѣли яжѣ бѣли на вѣзѣи. — Рѣвночасно зъ тѣмъ нападѣомъ лѣвѣнѣи сѣ такожъ подѣбѣа пригѣда на зѣвѣнѣнѣи Вѣдѣнѣвѣнѣнѣнѣи, на стѣнѣи зѣвѣнѣнѣи Стѣнѣнѣнѣи. Кѣмѣи маѣи надѣбѣти побѣдѣи зѣвѣнѣнѣи, вѣшли на

Особа интелігентна

глядѣтъ жѣсѣа гѣспѣдѣнѣи у руского свѣщѣнѣицѣа-вѣбѣцѣи, на прѣ-вѣнѣи. Лѣвѣтѣи зѣголѣшєнѣа до Адмѣністрѣнѣи „Дѣла“.

Мѣю чѣстѣи дѣнѣстѣи Вѣвѣнѣ. П. Т. Публѣцѣи, що лѣи стѣ-рѣвѣи.

МОЛОЧАРНО

при ул. Копєрнѣицѣи ч. 17

пѣдѣи фѣрѣмѣи:

ЛУКА ЛѢВѢИ КЛИМКО

въ котрѣи мѣжѣа дѣстѣи кождѣи порѣи добру науку, сѣвѣжѣи молоко та дѣмѣи обѣдѣи.

Въ канцєлярѣи товариства „Прѣсѣтѣа“ продѣютѣи ся портрѣтѣи бѣи п.

Д-ра Олѣксѣандѣа Огопѣовского

по 2 ар. и по 1 ар.

Цѣлѣи дохѣдѣи прѣвѣнѣнѣицѣи на євѣдѣи памѣтѣнѣицѣи и сѣ-пѣнѣнѣицѣи.

Колдры

на євѣчѣи пошѣи и вѣвѣнѣи, матѣрѣи, вѣвѣнѣи прѣжѣи до зѣвѣнѣи сѣнѣи, пошѣи-кѣи и п. н.

Одѣнѣицѣи у Львѣвѣи сѣ-пѣнѣнѣицѣи сѣвѣдѣи и рѣвѣнѣи вѣвѣнѣицѣи пѣстѣи підѣи фѣрѣмѣи Іосѣвъ Шѣстєрѣи Львѣвѣи ул. Копєрнѣицѣи 7.

пѣрѣнѣи пѣчѣлѣнѣи стѣнѣи, прѣслѣга зѣвѣнѣнѣи, публѣи и урѣднѣицѣи почѣтѣи въ вѣнѣнѣмъ, вѣ-лѣнѣицѣи на вѣзѣи єкѣпѣдѣнѣи почѣтѣи. Вѣтѣи прѣ-бѣлѣи кѣлѣкѣнѣнѣи лѣвѣи оружѣнѣхъ рѣвѣлѣ-рами, окрѣжѣло урѣднѣицѣи почѣтѣи и вѣнѣнѣи, а на сѣи мѣбѣи то нѣбѣдѣи зъ публѣи ємѣнѣ-тѣи, рѣнѣи рѣвѣнѣнѣи вѣстѣлѣицѣи въ рѣвѣ-лѣру урѣднѣицѣи и вѣнѣнѣи, за бѣрѣли цѣлу єкѣпѣ-дѣнѣи почѣтѣи, до бѣло кѣлѣкѣнѣнѣицѣи тѣмѣи рѣ-бѣнѣи правѣтѣлѣстѣвѣнѣицѣи грѣшѣи и утѣли до нѣдалѣкого лѣса. Дѣсѣи щѣи не вѣсѣлѣжѣно зѣ-чѣнѣнѣицѣи.

— Олѣвѣнѣи пара мѣлѣдѣтѣи ставѣла сѣмѣи дѣлѣи підѣи вѣнѣицѣи въ шѣвѣнѣмъ мѣстѣтѣу Шѣвѣрѣгѣи. Жѣнѣицѣи Зѣлѣцѣрѣи, урѣдѣнѣицѣи 1795 року, брѣ-шѣи уцѣстѣи въ вѣнѣнѣхъ 1813 и 1814 року, по-вѣнѣчѣи сѣ зъ жѣнѣнѣицѣи, чѣсѣлѣю 82 роки. Такъ єтѣи сѣ пара мѣлѣдѣтѣи чѣсѣлѣи разѣмъ єтѣи сѣмѣдѣсѣи и вѣсѣмъ лѣтѣи.

— Дѣбѣи мѣтѣи. Цѣсарѣи дарувѣтъ гѣмѣтѣи Вѣ-пѣнѣи въ пѣвѣтѣи пѣрѣмѣнѣл

7) Кн. III гл. 10 §. 13.

жати цілу палату через три години в напруженій увазі. На першій разі говорити Вашатий о обжалованні міністрів. Бачи се острів, але як кожним оружьем не годять ся бачити ся в махати у водусь, так не повинно тривати ся, коли нема сили на виконання гробів. Вашатий жалувати ся, що не має достаточного числа голосів на внесення постанови міністра в стань обжалованні. Чей же не буде додати ся, щоб міністер сам заходив ся зібрати потрібне число голосів. Що до закиду, мови бы Пражак був лиш раз в чеській клубі, то певно ніхто бы не підшов в-друге до клубу по такій прийнятті, але зазнав там Пражак. Рівно-ж ршучо заперечив твердження Вашатого, мови бы німцій амбасадор впливав на віденськй пунктаті. — Відтак говорить міністер о провисті логістичній. Праця над кодексом карним поступая в скорі буди предложений проект реформи процедури цивільної. Що до конейскі, то вважав міністер, що не годять ся в всім конейскатим.

На засіданні вчорашній палати послів забрав найперше голос міністер Пражак, котрий не був присутній під час промови Вашатого. Передо виступом правдиве і неможливе, мови бы в клубі говорив про свою діяльність, бо се не належить до клубу. Міністер складає свої справозданні лише перед парламентом і на його жаданні. Вашатий напав на ся на найбільших патріотів чеських в сей способі, котрий годі відповісти назвати, і певно навіть товариш Вашатого не суть тон самим гадям.

Пос. Гоффман-Веленгоф говорить про konieczність реформи закону про свободу праси, щоб забезпечити більшу свободу праси і охоронити публіку перед обманними інсерами заграничними.

Пос. Бич обговорює реформу законодавства і менше цивільної процедури, бо придержуватись кодексу в переді 100 лт, вже майже неможливо. Рівно-ж треба зміняти принцип літатіцій. Вказує на одні в Галичині, де доконче треба поборити число урядників судових. Рівно-ж треба судимі і провисторам університету означити максимум лт жити, коли бы они мусіли перейти в стань супочивку. Згадав про додаток дорожничий і потребу будови нових судових будинків в Галичині.

Пос. Луцукь домагає ся, щоб при именовау судів в Буковині уважало на знання руского і румунського языка.

Пос. Рошковскій також говорить про потребу реформи процедури шарно і цивільної та про потребу заведення судів маришкь.

Спеціальна дебата бюджетова кінчить ся на нинішній засіданні. Генеральна дебата над законом фінансовим, котрий не полагоджений в комісії, починає ся в середу і триває два або три дні. В суботу 19 н. ст. жовтня розкидат ся посли на феріи Різдвяних свят.

Рад державний предложив міністер судівництва проект закона, котрий зміняє компетенцію в справах спадкових, опікунських і кураторських, котра досі належала до судів І-ої інстанції: §. 1. Знаєть ся постанови §. 78 н.р. в 20 надол. 1852 (§. 71 закона в 20 надол. 1872), після котрого справи що до добрих, для котрих книги ведуть ся в трибуналах першої інстанції піддають під компетенцію трибунала І. інстанції. Далше зносять ся постанови §. 84 (в вигляді §. 77) н.р. н.р., після котрих трибунали І-ої інстанції покликані бути власною опікунською і кураторською годі, если малолітній або особа в кураторі піддають або в спадщині достают добра, котрі піддають під компетенцію трибунала І-ої інстанції а далше если такі добра знаходять ся в спадщині, о котру конкуру-

ють також малолітній. Постанови того §-у що до послів записаних в скарбній табліці лішають ся ненарушені. §. 2. Підприємство списуване інвентаря, оцінки і ліквітації разом з зарплатою спадкових, опікунських або кураторських має приналежати повноваженим судам. §. 3. Міністер судівництва уповноважений одобрити трибуналами І-ої інстанції ведучі ся спадкові, опікунські і кураторські справи і віддати их до судів повноважених.

Що до мотивів поданих до проекту, то зміна вже длатого потрібна, бо після агідного погляду поділять маєтку, акти в виконувани опіки, участь при правних трансакціях не надають ся вже після своєї якості до того, щоб колегія трибуналов над ними вараджувала ся і ршала. Ще пита користь в тій, що на будучість до розправи о спадщину далеко мешкаючого бд трибунала спадкодавця не будуть тягати всіх інтересованих перед трибунал в тій лиш причини, що подібники повинні невеличку реальність записаву до ґрунтового книги при трибуналі судовій.

Правительственный мотивы

до заключенных и предложенных радъ державной торговельных трактатовъ суть такого змісту:

Вдъ довгого часу розширилось пересвідченіе, що 1892 рікъ одиграє важну роль в європейській політиці торговельній. Се пересвідченіе вийшло з тій фактот, що переважна часть континентальнихъ тарифов конвенційнихъ, а особливо важна на поля господарськихъ трактатовъ тарифов Франції кінчить ся дн 1. жовтого 1892, отже до того речення треба було прийняти якийсь новий постанови.

Точно тяжкості торговельно-політичної ситуації для Австро-Угорщини лежала в ложити в однішені до німеческихъ держав. Зъ цілого вивозу Австро-Угорщини (пересвідчно за лт 1885 до 1890 було 718 мільонів ар. а в 1890 роцѣ 771 мільонів ар.) найважнійша часть (275 мільонів ар. в 1890 роцѣ, 324 мільонів ар. в 1890 роцѣ) іде до німеческихъ держав. За-дл тей обставини, що в поданого числа пересвідчного вивозу 445 мільонів ар. 62% припадає на сиръ предмети і средства пожити, а позаяк Німеччина власне в сиръ ґрупахъ для насъ найважнійшій консуційній терезъ а по знесеню замкнуто границь для худоби мабуть буде нити ще в більшій степені, то довгі вже лт бдлували у насъ бракъ конвенцій тарифової і угоди ветеринарскої. Найбільше терифа лтсого і рбничя продукция, котра у насъ єсть дуже важнимъ факторомъ господарского добробуту, в тій причини, що не було ветеринарскої конвенції з Німеччиною, котра бы могла забезпечити вивозъ худоби супротивъ автономнихъ обмежень.

Але не та обставина, що наближавъ ся роковий день, важний для відносинъ обохъ державъ або що речення вилловдженої минає, не то спонукало наряди обохъ комісій. Свободна воля, свідомість внутрішніхъ причинъ обохъ державъ, руководили нарами. Наряди в репрезентантахъ Німеччини зачали ся в Відні д. 2. груд. 1890 р. По пятидесятихъ переговорахъ комісійнихъ наряди довели до провізоричної угоди, котру підписано д. 3. жовт. 1891. Безпосередно потімъ зачали ся переговори Австро-Угорщини з Німеччиною в Швайцарію, але они не довели бд разу до успішного полагодження. При тій же ли ся переговори Австро-Угорщини з Німеччиною в Італію а коли они свінчили ся, то годі в Відні вступили кінцеві переговори що до трактату з Німеччиною і підписано новий трактат дн 6 грудня 1891.

Що до Італії речення вилловджено

вступного трактату з дн 7. грудня 1887, одложено на цілий рікъ. Тимъ способомъ можна було в середині 1891 року зачат нові переговори з Італією. Основою до новихъ угод вважалъ бувъ status quo трактату з 1887 року. В порівняні з тій трактатомъ поборшене вступило лише в одній ґрупі а поборшені суть числені в користь нашого вивозу. При тій одній ґрупі збільшилось рівні обставини і згода в тій точці має ршальний вплив на те, чи цілий трактатъ переведе ся, — отже правительство почувало ся до обв'язку вже при загалній дебаті піднести, що оно робало всь проби, щоб і при тій ґрупі досягнути лтшій угоді.

Наше тепершній трактатъ з Швайцарію заключено дн 28 надоліста 1888 в вигляді повноважень до дн 1 лютого 1892 і его справді в тій реченні вилловджено. В знави з тій було се, що того самого дал кінчить ся тарифова конвенція, яку Швайцарія заключила з чужими державами а менше з Францією. Наслідкомъ того мноті артикули вивозові з Швайцарії будуть піддані бдъ того часу автономній тарифъ. В головий ртви новий трактатъ такъ треба характеризувати, що бдъ забезпечену нашому вивозови майже при всіхъ важнійшихъ артикулахъ перистий права.

Безлія для Австро-Угорщини не є важнимъ тереномъ, якъ се торговельній табелі показує, де бы наші товари продавано або куповано, хочъ варає треба замітити, що цифри товарівъ привоженнихъ з Австро-Угорщини безъ сумніву фактично більші, ніжъ се записано на табеляхъ. Саме-жъ географічне положення Бельгії і тенденція, щоб до ґрупи середньо-європейськихъ державъ, звязанихъ трактатами, залучити якусь маю найбільше консуційнихъ земель, вказувала, щоб до області трактатової втягнути шість мільонівъ бельгійськихъ консументівъ. Зъ Бельгією веде переговори в Берліні наша дипломатична репрезентация і трактатъ підписано в Відні дн 6 грудня 1891.

При самій кінці згадує ся в правительственныхъ мотивахъ, чимъ руководило ся правительство при заключеніи трактатовъ.

І такъ правительство було гадя, що не можна заводати надто великого піднященія для на товари при довозъ до Австро-Угорщини. Неподвійний перекоди і перекоди з економічній житю мають більше, якъ деінде, характеръ експериментівъ. Правительство на столько попустило в цілахъ охороннихъ, на скільки гадало, що не зашкодить ся розвиткові питомого промислу. Рівно-ж анжненіе для при т. л. половиннихъ фабрикалахъ, вийде в користь многихъ галузей промислу.

Мажъ условини розвитку промислу має ршальний вплив по-при абсолютній висоті для се й постойності ціа. Зъ дозвъ тарифовъ тає більше прислужити ся промислові, котра заперена на многі лт, хочъ бы навіть що до ціаєвъ розвала ся бдъ тамтот.

Тимъ руководачиє правительство заклучило всь чотири трактати на дванадцять лт.

Торговельна політика нашого правительства поклала собі важну задачу в тій, щобъ завернути торговельний рухъ на Востокъ і в тій напрямі робити ся заходъ разомъ зъ угорскимъ правительствомъ.

Петиція громады кідманецкого округа

о заснованні середньої школы в Кідмани.

Громади кідманецкого політичного округа бажать мата руску середню школу в Кідмани і в петиції, викавай до ради державної, мотивують се в тій способъ:

Хочъ народній школи не причиняють ся до шареня просвіти в княжестві Буковині в тій степені, в якій мы всь бажали бы,

то годі заперечити, що, не вважаючи на многі недосадки існуючихъ шкільнихъ закладівъ, просвіта поступає впередъ.

І такъ селяне мусять свінити далше образованіе своїхъ дітей по свінченіи народнихъ шкіль. Початкове образованіе, яке достають наші діти в народній школі, далеко не вистає для виказання духового поступу, і для того не дивно, що не одна изъ нашихъ земляківъ в жалемъ усміхає ся, коли чує про добродійства образованія. Вднъ добре знає, що і его діти довшій часть посвятили народну школу і що они могли бдповідно читати, би писати, і би будучи анальфебетомъ, сильню радувати ся, адоутками, духовнимъ розвиткомъ своихъ дітей. Та ледя мавуло кілька лт, а зъ браку повторюючихъ шкіль, зъ браку читальни, словомъ, зъ браку всякого заведенія, котре бы далше ілекало і розвивало посильне зерно наукъ, ті адоутки безъ слѣду пропали и, на жалъ, нашъ селянинъ видить на многихъ примѣрахъ, що лт, переведені его дітки в шкіль, дармо страчую. Не дивно длатого, що статистика переходить надъ нами до двеного порядку; не дивно, що мы при такій обставині виступомъ мусимо читати, що в нашомъ краю найбільше анальфебетівъ...

Той невідрадий станъ буде продовжуватись і в будучности, если не зарадити се тому, если в нашомъ округі не буде отворена бодй одна низша гімназія, призначена стати розсадникомъ нашого культурного життя, нашого поступу.

Замітка, мови бы зъ гімназій виходили „образованіи пролетаріати“ неоправдана, бо мы хочемо гімназій лишъ для повного образованія і хочемо, щобъ наші діти, по скінченіи гімназії, вернулись до плуга.

Можъ бы сказати хто далше, що мы могли бы посилати наші діти до черновицкой гімназії.

Той замітъ такожъ несправедливий. Поминувши обставину, що віддаленіе межъ громадами, найдалше на півночі надъ Днестромъ положеними в Чернівцяхъ єсть за велике, мы мусимо замітити, що видатки на удержаніе тамъ нашихъ дітей перевишаютъ нашій матеріальній сили, такъ, що тільки найбогатші лтхе можуть в великими грошевими жертвами посилати свои діти в згадану середню школу. За те удержаніе одини дитини в Кідмани не богатъ бы коштувало і заснованіе середньої школи в Кідмани принесло бы великій користи для цілого північного Буковини.

Політичний округъ Кідманъ обнимає два судові округи, в котрихъ судовий округъ Кідманъ має 9 квадратнихъ миль (зъ 50.000 населенія) і судовий округъ Заставна 8 1/2 кв. миль (зъ 43.000 населенія); в обохъ судовихъ округахъ живе виключно руске населеніе.

Коли на полудни Буковини заснована повна гімназія в Сучаві, в котрій Румуни розвивають свою народність; коли в Сереті до недавня вступала наша реальна гімназія, мы просимо вже кілька лт в нашій безграничній скромности високе правительство о заснованіи нашомъ гімназії в Кідмани зъ рускимъ викладовимъ язикомъ!

Мы кладемо на послѣдній слова нашого прошенія особливий натискъ. Тимъ словами повині усуває ся головний замітъ, який намъ все ставлять, мови то заснованіемъ нашомъ гімназії в Кідмани образує ся нителігійний пролетаріатъ. Наша дитина, скінчивши нашу гімназію на своїмъ матеріальнъ язикѣ, мусить вернути ся до плуга. Куди она піде, куди она може піти, если бы она хотѣла продовжати студії?.. Не в Галичину, бо тамъ лт в народнихъ, такъ і в середніхъ школахъ учать лише по польски, — не в Чернівці, бо тамъ по німечки, і не в Сучаву, бо тамъ вишлаговий язикъ — румунський.

Нашъ бажаня дійство більше якъ скромний і мы не хочемо широко розводити надъ добродійствомъ науки для народу, але повині нашу покріпу просбу словами:

ше такъ званою „Гетскою пустині“, котра находилась в дольшій Бессарабіи.

Если Птолемей повнаше Тарангетовъ владі Арибъ, то тимъ самимъ повнаше намъ нинішню назву „Бесс-Арабія“. Лтше дивувати ся треба, що досі не замѣчено тей тожсамості в назвѣ і силломѣ Арибъ хрещено на Карибъ.

Русини до нині любуют ся в назвѣ Араби мѣсто Араби, якъ о тій переносити ся можна зъ українськихъ словарівъ. І в словарі Желехвського приходять та назва: разъ яко Арабинъ (Арабъ), бдтаетъ яко Арапинъ. При слові „бісовъ“ маже Желехвскій: „Бісова Арапія ethmaliger Name Bessarabiens.“

Перша часть назви Бесс-Арабія повнаше ся сама собою, — она вказує на ту давню релігію, що бдъ славныхъ в старину Бессовъ (жертвъ) одержала свою назву.

Аримъ в часі Птолемей не були Славянами. Ще в І. вѣдѣ за Страбона, находилась в дольшій Бессарабіи такъ звана „Гетска пустина“, бунъ то отже край безлюдний. В ІІ. вѣдѣ та пустина належала до Римлянъ, була складовою частью такъ звани Долюшнихъ Мезіи. Супротивъ Гетовъ потрібна тамъ була, якъ звичайно на пограничю, людність якъ найбільше для Риму прихильна і вірна, при тій справіа до верхової вѣди, бо войско Гетовъ зачислялось в старину до лт найлучшої кінниці. Зъ того погляду Арабъ в римській Мезіи уважати треба римськимъ поселенцями, може і справді Арабами.

Побѣчъ Арибъ жили в Долюшній Мезіи Брітоляги; они ситали бдъ Пруга до Серета. За старорускихъ часівъ було в тій мѣсцѣ такъ звана Берладська княжество (і вѣдѣ в полудневій Молдаві находимо мѣсто Берладъ в рѣку Берладъ). Думаю, що назви Брітолягъ і Берладъ своимъ звукомъ близькі до себе і що лишъ Птолемей передавъ намъ стару назву в дещо перекрученій формѣ.

До же мешкали Тагры? Для нихъ лішають ся границі: рѣчка Дакія в входу, Тарангетъ в заході, Ваотеръ в півночі і Брітоляги в полудні — значить Тагры мешкали в полудневій Буковині і в північній часті Молдави (межъ Серетомъ а Пругомъ).

По тій Таграхъ лішались лтшес неоний ремінісценція в назвахъ деякихъ старорускихъ мѣст, що находились в північній часті Молдави. В Воскресевській лтпописі утійшений географічний урмисокъ зъ першою половини XIV. віку підъ напиемъ: „А се иже на градомъ всѣмъ рускимъ, дальшимъ і ближнимъ“; межъ руско-молдавскими мѣстами вычислені тамъ два такихъ назви: Аскій Торгъ (Ясскі), Романовъ Торгъ. І нині же Молдава якъ-би класичний край „торговъ“ — маже кожде мѣстечко зовсѣ тамъ tirgu або tirgoviste.

Птолемей Тагры, живучи на границяхъ римской Дакіи, недалеко селитгородскихъ копалень золота, надавались добре до посередництва вь торговлю межъ Дакіями а Сарматами. Ихъ мѣста були, адале, осередины точками для тогдѣшного купецтва. По имени народу названо тогдѣ такі мѣста „торгани“, а зъ того потворились потѣмъ і нашій нашій выражені, якъ торговля, торговица, торговецъ, торжаникъ і т. д. То вже звичайно такі поля вь історіи, що вь назви народівъ вьтворюють ся зъ часомъ назви загалній.

V. Назви племенъ вь середній і заходній Галичині.

Чимъ більше Сарматія віддаювалась бдъ Дакіи, тимъ скупѣйші вѣсти подає про ю

Птолемей; бдъ обмежуєсь лишъ на подаваніи самихъ сухихъ назвъ. Та мимо тей мовчальности Птолемей подані намъ дані такъ цаливо вложились вь цілѣсть, що для руской части Галичини дає ся ту зложити повнійшій образъ.

Пенѣны, Бескиды, Червинны.

Посуюаючись вь своїй народописіи горами бдъ Висли ажъ до гудульськихъ гѣръ, Птолемей межъ послѣдними племенами того паса вычисляє Пенѣитѣвъ і Бессовъ¹⁾. Пенѣитѣ принадлежать на нинѣшній Пенѣны. Вь старину Пенѣнами звано болшу протворню гѣръ, лтже теперъ; може ситали они ажъ до рѣки Пиня, на захѣдѣ бдъ Верецка вь угорскій Русь.

Бессы, а властиво Бесгиты, лішили по собѣ слѣдъ вь назвахъ Бескиты, Бескиды. Они протирались до гудульськихъ гѣръ, до мѣсцѣ, де находять ся жерела Тасовъ і Быстриці.

Назва „Бессы“ звана зъ історіи. Танъ звала ся старинній, потанскій жертѣ, занавѣ прихильники релігій Дакіовъ. Осѣдкомъ головнымъ галиценьхъ Бессовъ були ті мѣсца, де до нині лішились ихъ свѣтлѣ: вь Вубици (Полыниця), Розгѣрчи і Уричи. Чи Бессы поселились у насъ по розгѣрчъ Дакіи, чи ажъ може перодъ тій, історично не дасть ся вьвести. На кожній способъ головна свѣтлѣя Бессовъ вь Вубици истковати мусѣла вь II. вѣдѣ по Христѣ.

Вычисляючи народы на вѣхѣдѣ бдъ Висли, маже Птолемей, що вь півночі мешкають Венеды, одѣтъ зъ чотырохъ великихъ на

родѣвъ Сарматіи, бдъ Венедями мешкають Готы, а „дальше“ Финны¹⁾.

Знаємо, що Готы були такожъ великими, численними народами, — се тѣ самі Готы-Германы, що вь III. і IV. вѣдѣ панували на всѣхъ просторахъ нинѣшньої Малой Руси, доки ажъ Гунны ихъ вь кінці не выгнали зъ краю. Яко народъ болѣйшій чиломъ, мусѣли они і болшу протворню вдовѣжъ Вислы занимати.

Але хто були Финны Птолемея, що мешкали побѣчъ Готѣвъ, десъ вь сторонахъ заходной Руси?

Про край тѣхъ Финѣвъ вь про властиву его назву доведёмось зъ Іорданіемъ, историкомъ Готѣвъ. Онъ повѣдає²⁾, що Готы вь походѣ до Черного моря ваткувались вразу на край, що вь бѣсѣдѣ Скитѣвъ зовѣ ся Овинъ — край урочайный, але і не безъ численнихъ трясавицъ. Птолемей Финны принадлежать отже на край Овинъ або Винъ; одитно до назви краю буде властива назва народу Винны.

Коли пѣвѣйше Готы заняли нашу землю вь посѣданіе, она подѣлялась на двѣ части: вѣхѣдній Готы, головню жителѣ Галичини, звани Thervingi, заходній Готы Greuthungi. Звѣдѣ-жъ звани ся тѣ назвы?

Назва Thervingi истковувалась Готами Тсервинги, по нашому Червинги, — зъ того вийшла потѣмъ руска назва Червини, Червеньскій городъ (города, вь котрихъ мешкали Червини). Вь другій часті игерманізованой назви Ther-vingi подѣбуемо Винѣвъ Іорданіемъ і тѣхъ загадочныхъ Финѣвъ Птолемея.

(Дальше буде.)

¹⁾ Кн. III гл. 5 §. 19 и 20.

²⁾ De origine Gothorum cap. 4. — Іорданіемъ нинѣ Овинъ, адале після грецкогъ способу писани: Овинъ. (Грецько сѣ передъ самогласными читалось якъ наше в.)

³⁾ Кн. III гл. 5 §. 20.

церкви. Підчас острого промови мін. Фамієра дозвлав ся Фльоке, що папа Ніі ІХ самъ буть вольному премоу, та въ наслідокъ того наставъ великій заколотъ и треба було закоу-

Поджашецкий. Пос. Поджашецкий заявил, что был записан с доклада перед многими теми беседниками, что провозгласил, а один из депутатов голосу. (Охлики: с лаской и снисхождением!) За русского клубу на жалко нехоту при той позиции не промывали. — Вице-президент Хлюмский: Кого-же из беседников вы бы хотели пропустить? — Пос. Поджашецкий: Простите, сие, в явля удалено голосу беседникам. — Вице-президент Хлюмский: Се не есть факт, из дебати и тому не могу дозволити вамъ забрати голосу.

Видици принято кляма резолюцій посла Мавдичевского: о уменьшении оплаты за доручение судебных писем, о адьютованье адвокатов и о назначении dodatku дорожничного — и назначено их до комиссии бюджетов.

Министер судбництва г. Шенборн, забравши голос при дебате бюджетов надъ етатомъ министерства судбництва, по-при полемике въ записках пос. Вашатого, предоставилъ такой планъ новыхъ проектовъ легислятивныхъ на поли судбництва: Что до проекту нового закона карного то справдъ вже бувъ бы часъ, чтобы сей проектъ post tot discrimina rerum прейшовъ вже разъ подъ наряды парламенту. Комисия парламентарна повинна вляти за даху працю надъ тими проектами, чтобы вже разъ въ началъ рѣшенъ сѣ судбн. провѣ. — Мѣжъ подгот. иланными предложениями на чербѣ мѣсяца стонть процедура цивильного процесу. Министеръ бузъ готовъ предложити вже на подерной сессии проектъ устатого постановленъ, але яковъ такъ скажѣмъ сѣ, что сей проектъ не мѣгъ прайти на порядкѣ денный. Министеръ хотѣвъ предложити сей проектъ на початку сѣ сессии, але многи юристы въ парламентѣ рѣшили, предложити противъ реформъ цѣлого процесу цивильного. А позавѣ работы въ томъ напрямѣ не устатую, тожъ, по-еде гадки министра, буде можна проектъ цѣлого реформы предложити въ зимовій сессии слѣдующего року. Реформа процедуръ змѣняе до того, чтобы процесъ мѣжъ склѣнѣти вже въ першій инстанции, а се въ оглядъ на финансовъ потреби партій и державы. Тожъ головна вага лежить на точности инструктора процесу и чтобы суди дѣлѣно мандукувати и вѣтъ процесъ. Найтяжѣе и найважѣйше въ цѣлѣ реформъ сѣ, что при устатѣ процедуръ велику вагу треба класти на точное исполненіе протоколѣвъ въ створѣнии, отже до того треба буде вымѣняти, хочъ не выключѣю, уважити способѣхъ авскулѣнтабѣ. Відтакъ колѣзничнымъ судамъ I-он инстанции одбере сѣ деякія справы, и то не цивильны, але карны, и оддасть сѣ ихъ судамъ повѣстити. Въ явля въ тѣхъ стонть справа перенесѣна деякіхъ начальнибѣвъ повѣстити судѣвъ до сѣмѣмъ рангѣ а въ оглядъ, что на повѣстити суди принадлежѣтъ важны справы, то може удалѣти сѣ збѣдѣнѣти персоналъ при повѣстити судѣхъ. — Побѣл гадки министръ теверѣша пора на сѣрпѣнъ законодѣтству на поли судбництва, бо загальнъ интересу сѣ законодѣтствомъ податковимъ и социальнымъ, політично торговельно и коммунаційно та трататива цѣловымъ, але міністеръ въ своѣхъ стѣхъ будѣ старѣтѣхъ прискорити реформы на томъ поли. Зѣ справѣ административныхъ министеръ порушиль справу належитостей за доставленіе судѣхъ актѣвъ. Сѣ належитости суть великѣ и се одлучае въ першій линіи сѣлѣмъ населѣно. Тѣмъ сѣму зарѣдѣти почѣ-то дуже трудно, бо організація почѣ по сѣлахъ же недостаточна а акты треба до рухѣ оддати. — Що до справы авскулѣнтабѣ, то правительство хоче збѣдѣнѣти персоналъ концеп-

товий при судѣхъ, отже тѣмъ способомъ ихъ положѣно поправити сѣ.

На день 11 грудня вечеромъ було назначѣно засѣданіе комисіи для выборки реформы и на нѣхъ г. Таффеъ мѣжъ высказати поглядъ правительства на ту справу. Але того дня не відбулось нѣ засѣданіе сѣ комисіи, нѣ не лѣнѣ сѣ на нѣхъ г. Таффеъ, а причину того подае N. fr. Presse ось яку: Передъ полуднемъ пос. Вашатый при дебѣтѣ надъ бюджетомъ министерства судбництва говорѣлъ три години, тожъ чтобы поладити сѣ повѣстити бюджету, назначѣно вечерѣ засѣданіе палаты посѣбѣ. За-дѣлѣ тѣхъ приямъ було дуже трудно, чтобы по-при засѣданіе нового парламенту могло одбутѣ сѣ це в засѣданіе комисіи. Однакъ помимо того передъ сѣзѣмъ комисіи явивъ сѣ д-р Герберъ, голова комисіи, и кляма нѣ членѣвъ. Они выжидали тамъ на г. Таффео, але министр-президентъ подѣ той часъ бувъ въ парламентѣ, де министръ Поажакъ одлучѣвалъ на бесѣду пос. Вашатого. Г. Таффео очевидѣо бувъ вже услабѣнѣмъ и коли е-го нѣме тѣмъ просто просили, чтобы удалѣти сѣ на засѣданіе комисіи, бѣжъ жалувати сѣ, что нездоровѣи и мусѣтъ зарѣзъ вертѣти домѣвъ, та справдѣ потѣмъ опустѣвъ парламентъ. Треба додати, что членѣ комисіи не одѣшли сѣ въ комплетѣ, тожъ и тѣхъ ухвалѣ не могли бы бутѣ правосильны. Позавѣ теверѣ одлучѣвае сѣ сѣсія рады державной и дѣлѣно австрійского союму, а въ другѣхъ стѣхъ идуть наряды надъ торговельными трататива, то комисіи реформы выборки вже не можна буде склѣнѣти и такимъ способомъ правительство не буде мѣти нагоды, чтобы въ тѣхъ справѣ заявити свою гадку. — Сѣмъ першѣ вѣстѣу простѣу оддати N. fr. Presse въ сѣхъ способѣ, что деякія членѣ комисіи вѣрѣдѣ ждали, але не на г. Таффео, лишъ на комплетѣ членѣвъ комисіи, и коли наближѣ не можна було сѣго дѣждѣтѣ, повѣдомѣно о томъ г. Таффео и бѣжъ поѣшѣ домѣвъ.

Правительственный проектъ реформы правничѣхъ студій бузъ предметомъ наряды палаты пѣдѣвъ и порѣшено въ нѣхъ деякія змѣны. Надъ сѣмъ змѣнами палаты пѣдѣвъ наряджувалася комисія палаты посѣбѣвъ и зновѣ порѣшила деякія змѣны, а именѣю, что бѣ першій державный комитѣ одлучѣвалъ сѣ при кѣнѣ 3 го обѣрѣу, а не при кѣнѣ 4 го, якъ сѣ палата пѣдѣвъ приняла. Тѣмъ способомъ комисія назадъ привѣрнула бѣжѣне правительства, котрѣ въ палатѣ пѣдѣвъ одлучѣно. Правительство проектъ дѣлѣти правничѣ студіи на двѣ нерѣдѣ части, въ котрыхъ перша часть мѣла бычѣтѣ при кѣнѣ третьего обѣрѣу. За те комисія згодѣла сѣ на вѣсѣмъ обѣрѣвъ, такъ само якъ палата пѣдѣвъ, а одлучѣла проектъ правительства, чтобы правничѣ студіи трѣвалѣ лишъ сѣмъ обѣрѣвъ. Въ пѣдѣхъ правничѣхъ студій означѣно деякія предметѣ точнѣше, и тѣмъ палата пѣдѣвъ приняла "австрійскѣ право державнѣ" а комисія предложѣла "загальнѣ и австрійскѣ право державнѣ", захѣтѣ "науку о администратіи" комисія приняла "науку о администратіи въ улагодѣнѣмъ австрійского права державного" и т. д. Згодѣно сѣ одѣтѣ на постанову палаты пѣдѣвъ, чтобы одѣ теверѣ докторѣ не увѣличѣвъ одѣ обѣнѣву складѣна державныхъ испытѣвъ, другого и трѣтого. Початкомъ введѣна въ житѣ сѣго закона маѣ бутѣ початкомъ 1892/1893 шѣльного року. Дальше приняла комисія резолюцію, въ котрыхъ домагѣ сѣ заведѣна деякіхъ спеціальныхъ выкладѣвъ, соціальной и соціальной політики, заведѣна деякіхъ семінарѣвъ, реформы оплатѣ чѣсного и вѣстѣныхъ такѣхъ. Реформѣ томъ предложѣно о реформѣ сѣхъ пос. Менѣрѣ.

жили для означѣнѣ трѣхъ одѣдѣльныхъ одѣ себе вѣнѣжѣствѣ¹⁴⁾.

VI. Ляхи звались у насъ початково Германи.

На захѣдѣ Висла въ I и II вѣдѣхъ по Христѣ Славянъ же не було; Висла все уважалася вѣхѣдѣю гравіцѣю тогѣшнимъ Германи. Сѣвѣдѣва Тацѣта, Плиніи и Птоломѣи такъ рѣшѣти, что всякія противныя догадки не придають сѣ до вѣчого. Дѣсѣтъ лишъ перепѣтѣти у Птоломѣи сѣнѣхъ племенѣ, что мешкали у вѣхѣдѣвъ Германи, а можна легко вычѣтити сѣ въ бѣду, что нѣмъ тамъ жили вже тогѣдѣ Славяне. Численѣи назѣвъ, наведѣнѣи Птоломѣемъ въ мѣсѣцахъ, де живутъ нѣмѣ галиций и подѣльскѣ Русины, повтарѣють сѣ, якъ мы вже бачѣли, ае лишъ въ княжескомъ періодѣ нашої истѣрии, але живутъ въ тогѣшнихъ назѣвахъ нашої краѣу же до нѣхъ. Такожъ истѣрично углѣности племенныхъ назѣвъ Поляки на захѣдѣ Висла вѣнѣжѣ не можутьъ выкапати.

Сама назѣва Германи не була народною, она прислѣгувала ерану деякимъ кельтѣскимъ племенамъ и лишъ поѣзѣтѣмъ послужѣла германѣмъ науковымъ для означѣнѣ численныхъ племенѣхъ племенѣхъ, что подѣ окремими именами выстѣпали въ истѣрии.

Кожный край, въ котромъ осѣло ае нѣмѣцѣ племя, звалѣсь въ нѣмѣцѣ Land-омъ. Повно германскихъ Land-омъ знае истѣрия,

¹⁴⁾ Краѣ сѣмѣскихъ Vis-омъ при рѣкахъ Висла, Вислока и Вислокъ же въ IX вѣдѣхъ по Христѣ улажѣвалъ сѣ яко окрема цѣлѣсть. Зѣ нѣмѣцѣмъ биографѣи сѣ. Карѣли и Методіи доведѣмѣю, что те нѣмѣцѣмъ знало сѣ "На Вислѣхъ". Баварскій бѣжѣмѣнѣи географѣ въ IX вѣку зѣве житѣлѣи на вѣхѣдѣхъ бѣжѣ Шлѣска Vislane, а корѣль Альфредѣ I (такѣжъ въ IX вѣку) землѣ тѣхъ Вислѣхъ назѣвалъ "Visleland". — Гл. Шакарѣи "Старинности славянскѣ" т. II, прилогѣ XVIII и XIX.

Квестія церковна въ парламентѣ французскѣхъ.

По дебѣтѣ въ австрійскихъ делегацияхъ и италийскомъ парламентѣ надъ квестіею церковною прѣйшла черга на французскѣхъ парламентахъ. Мѣжъ дебѣтатами въ тѣхъ трѣхъ державахъ сѣтъ явѣсь рѣшѣнѣ, бо коли въ Австріи и Италіи порушено квестію церковну подѣ видѣмъ квестіи папской, и то въ першій державѣ яко справу заграничну и не безѣосерѣдно дѣлѣмъ самѣ державѣ, а въ другѣхъ яко справу внутрѣшну, — то у Франції квестію церковну порушено въ сѣхъ способѣ, что правительство мѣстѣ означѣти сѣе становище супротивъ церкви.

Загальна оцінка у Франції подготѣвалася одѣ довѣного часу фактами, якѣ вѣйшли послѣдними часами, до рѣшѣного трактованѣ квестіи церковной. Демонстраціи французскихъ папѣмѣнѣвъ въ Римѣ, обѣжѣнѣи министра вѣрѣспѣновѣданѣи и просвѣтѣ Фахѣра, оцінѣнѣи Гу-Суларѣа, архіепископа въ Е, аго засѣдѣ а одѣтѣхъ аго провозгласѣи книжкою "Мѣй противъ сѣ мои адвокаты" а вѣбѣнѣи папѣтѣрѣсѣ по-славиѣ вѣсѣхъ епископѣвъ французскихъ, въ котрыхъ зазѣвалѣсь до борѣвъ за права папы — все те мѣстѣ доведѣти до того, что правительство французскѣ рѣшилось уаждѣнѣти публично духовенѣство и вѣказати, чѣмъ все те може зѣбѣдѣтѣсь.

Въ послѣднихъ дняхъ минушого тѣждѣи квестію церковну порушено найперше въ сенатѣ а одѣтѣхъ въ парламентѣ французскѣхъ. Въ сенатѣ дискусія надъ тою справою перѣйшла суепокойно, за те въ парламентѣ прѣйшло до досѣтъ скандалѣныхъ сѣнѣвъ, але якъ въ одѣмѣхъ такъ и другѣхъ тѣхъ законодѣтѣмъ за зѣнѣженѣи и поглядѣмъ правительства була значѣна бѣжѣдѣтѣ. Зѣ дискусіи въ сѣхъ одѣбѣхъ тѣлахъ законодѣтѣхъ подаѣ важѣйшѣи моменты.

Засѣданіе сенату въ 9 н. ст. грудня було дуже оживленѣ: вѣсѣ министры въ вышѣмъ тѣхъ, котрѣ були на похорѣнахъ Домѣ Пѣдра, вѣсѣ сенаторы а такожъ многи посѣбѣвъ и публичѣи явилѣсь на томъ засѣданіи. Сенаторъ Дѣдѣ мѣтѣвуѣи сѣю интерпелляцію о поведѣнѣ духовенѣства, зѣнѣзначѣи, что духовенѣство надухѣнѣае добротѣ правительства и опираѣтѣ на законы. Духовенѣство выдѣае окремого рода катѣхизмѣ для перевѣдѣнѣи выборѣвъ. Тѣмъ треба або роздѣлѣти церкѣвъ одѣ державѣ, або бѣдай остро прѣймѣнѣти законы, чтобы покласти концѣ такой анархії. Бѣжѣи церкѣвъ подѣчинѣвалася Бонапартамъ, то чѣму рѣспублика маѣ терѣтѣи платѣхъ ворохѣнѣнѣвъ. — Сенаторъ Гѣбѣа прѣдѣставѣи домагѣна радикальной партіи въ тѣхъ справѣ: Треба выдѣти якѣсь законы, котрѣ бы подготѣвали одѣдѣлѣнѣи церкѣвъ одѣ державѣ, бо мѣжъ тѣмъ обома чѣнѣнѣама не прѣйде нѣмѣло до повной згоди. Церкѣвъ не зрѣчѣсь сѣго вѣнѣи на публичѣи настанѣнѣи, и. пр. на школу, а державѣ не може стерѣтѣи опору противъ заковоѣвъ и власти, якъ сѣ одѣ недавно лѣчѣло сѣ. Епископы мѣшають сѣ навѣтѣ до загранѣчныхъ справѣ. Мѣаю законы, котрѣ бы вѣстѣали до одѣдѣдѣного покарѣнѣи духовенѣства, але може було бы ае остро тѣ законы прѣймѣнѣти, тожъ найлѣшѣе буде, если духовенѣству одѣберѣсь оціціальнѣи характеръ и церкѣвъ буде лишъ зѣнѣчѣнѣмъ товариствомъ. — По сѣмъ забравъ голосѣ министрѣ вѣрѣспѣновѣданѣи и просвѣтѣ Фахѣе та заявѣи, что правительство маѣ досѣтъ силѣ утрѣмѣнѣти духовенѣство въ правѣлѣжѣмъ становищѣ, а для реформы проектѣванѣи Гѣбѣа томъ ае теверѣша пора неводѣнѣдѣнѣа, аѣ населѣнѣе же не подготѣвленѣ. Вѣдлучѣнѣе церкѣвъ одѣ державѣи вымѣнѣвало бы лишъ неопѣрѣбѣе рѣзѣирѣнѣе, а конкордѣтѣ даѣ правительство достаточнѣи средства для поддержѣнѣи сѣвоѣи поваги. И такъ что-до темпоралѣтѣвъ, то епископы зая-

сѣтъ бѣжѣ министрѣ вѣрѣспѣновѣданѣи а если епископамъ замѣнѣсь на якѣйсѣ часть платѣю, то она зарѣзъ стѣнѣтъ малѣнѣй. Правительство рѣшилось остро прѣймѣнѣти законы, прѣдѣрѣжѣнѣе засады: державѣи и церкѣви — кождѣму по належитѣ сѣ. — По томъ заявѣнѣи министѣра вѣрѣспѣновѣданѣи забравъ голосѣ прѣзидентъ министрѣвъ Фрейсѣне и зѣнѣзначѣи поглядѣи та становище правительства ось зѣнѣми драмѣтичѣными словами: Повѣденѣе деякихъ прѣлатѣвъ невыносѣмѣ. Бѣжѣи теверѣшнѣи средства не помогутъ, то правительство зажадаѣе уваженѣи до острѣйшихъ мѣрѣвъ. Бѣжѣи нашія законы не до вѣдѣдѣи духовенѣству, то нѣи оно не добѣнѣаѣтѣ о посады епископѣвъ. Хотѣмо мѣти словѣи, але не такіѣ, чтобы насѣ надѣувѣли. Бѣжѣи амузѣнѣи насѣ епископѣвъ до одѣдѣнѣи церкѣвъ одѣ державѣи, то самѣ возѣмѣ на себе ае сѣ одѣдѣлѣнѣе. Хто не поважаѣе рѣспублику, сѣе маѣ противъ себе не лишъ министерство але и цѣлѣи парламентѣ.

Промѣву Фрейсѣнѣа прѣйнято оцѣскамаи и 211 голосами противъ 57 уаждѣно порядѣкъ денный, котрымъ зѣнѣчалѣсь правительство, ужѣти всякихъ прислѣгуѣнѣи правѣвъ, чтобы духовенѣство поважѣло рѣспублику и подѣчинѣлось одѣи законамъ. — На другѣи день рѣшѣнѣи сенатѣ оповѣстити промѣву Фрейсѣнѣа по вѣсѣхъ громадахъ у Франції въ сѣхъ способѣ, что порѣшѣнѣаѣсь платѣи по мурахъ и публичныхъ мѣсѣцахъ. Промѣва Фрейсѣнѣа сѣтъ мѣстѣи послѣднимъ острѣженѣмъ для французского духовенѣства.

Въ парламентѣ французскѣхъ велѣась дебѣта надъ квестіею церковною черѣзъ два засѣданѣи, 11 и 12 н. ст. грудня. Дебѣта доведѣла до досѣтъ скандалѣныхъ сѣнѣвъ и зѣнѣзначѣи вѣрѣдѣтѣ побѣдою правительства, але можна сказѣти лишъ побѣдою Шпрѣуса, бо монархѣи и радикалы получѣнѣсь рѣзѣомъ при голосѣваніи противъ порядѣкъ денного, поставѣного одѣ стѣхъи правительства.

Дебѣта зачала вѣтерпелляцію радикала Гѣббарѣа что до поведѣнѣи духовенѣства и вѣнесѣнѣмъ, чтобы церкѣвъ одѣдѣнѣи одѣ державѣи. При мотивѣваніи сѣго вѣнесѣи явѣвалъ Гѣббаръ на демонстраціи французскихъ папѣмѣнѣвъ въ Римѣ и на вѣзѣмъ папы до борѣвъ за его свѣтѣсѣ панѣванѣе навѣтѣ оружіемъ въ рукахъ. Правительство повинѣно предложѣти проектъ одѣдѣнѣи церкѣвъ одѣ державѣи, а зарѣзѣмъ зарадѣти всѣмъ вѣрѣмъ противъ неакононѣхъ стѣнѣнѣнѣи. — Министѣръ Фахѣе заявѣи, что не вѣсѣ епископы вѣстѣвалѣсь за авскулѣномъ Гу-Суларѣомъ и прѣтѣкували сѣе поведѣнѣе, бо 27 епископѣвъ одѣржѣлѣсь одѣ участи въ демонстраціи клерикалѣвъ. Рѣвнозѣи министерство не затѣрѣдѣло товариствѣ, котрѣ въ сѣвоѣхъ програмѣхъ поставѣло вѣтѣовѣтѣвъ за папѣску власть. — Въ тѣхъ тѣхъи явѣнѣнѣи сѣ велѣнѣи заковоѣтъ, котрѣи зѣнѣжѣнѣи сѣ за-дѣлѣи неакононѣхъ поведѣнѣи самого прѣзидѣнта палаты Флѣонѣта. Бѣрѣи въ правѣнѣи крикѣнѣи: Волюнѣтарѣство вѣстѣу таѣжѣе безъ авторѣзѣнѣи. — Прѣзидентъ Флѣоке: Волюнѣтарѣство авторѣзуѣвъ папа Пій IX, бо до него належѣвъ. — На сѣ вѣрѣчѣи въ правѣнѣи: Се ложъ и поганѣи клеветѣа, а епископъ Фрепѣлѣе кѣчѣе: Се ошлѣнѣтанѣе Пія IX. На лѣнѣнѣи плѣсѣтѣ въ долѣнѣи, а правѣнѣи кричѣи, деякія послѣи стѣнѣи въ мѣсѣи и аѣа сѣ, что прѣйде до борѣвъ на кулаки. Нарѣзъ кричѣи бонапарѣтѣвъ Кѣссѣанѣя: Пѣне прѣзидентѣи, вы сказѣли брѣхѣнѣу клеветѣу! Кричѣи дохѣдѣи до крайнѣости, лѣнѣнѣи домагѣсь, чтобы до Кѣссѣанѣа прѣймѣнѣи цензуру, але за-дѣлѣи безѣрѣстѣанѣиго крику не можна нѣчого порѣзумѣнѣи. Министѣръ Фахѣе говорѣи дальше, но нѣхѣго его не слухѣа, бо бѣжѣи часть посѣбѣвъ выйшла на корѣдорѣи та обговѣрѣи сѣ, что зашѣло. Нарѣзъ вѣстѣнѣи на тѣбуѣу Кѣссѣанѣя и сѣйчасъ вѣсѣ послѣи зѣнѣвалѣсь, чтобы его послушѣти. Вѣнѣи говорѣи: Правительство сѣтъ безѣрѣдѣе и безѣнѣльнѣе. Мы гадали, что острѣйше покарѣнѣи Гу-Суларѣа, але правительство не поважѣлось. Католики домагѣють сѣ лишъ свободы вѣрѣи. Духовенѣство дѣстѣае 50 милѣонѣвъ, и сѣ сѣтъ державнѣи довѣтѣ, лишъ не въ поанѣи, але въ того, что вѣрадено. Правительство хотѣло бы одѣдѣнѣи церкѣви одѣ державѣи, але коли сѣго зажадають радикалы, то оно цѣлѣа сѣ. А тутѣи треба отѣверѣи заявѣтѣи, а не лѣчѣнѣи сѣ разѣ въ Ватѣканѣмъ а одѣтѣхъ въ радикаламъ. Католики перебулѣи гѣршѣи гѣнѣи и не боѣтъ сѣ такогѣи правительства, котрымъ правѣтъ "Малѣи Карѣо". — По промѣви Кѣссѣанѣа уаждѣно противъ волѣи правительства продѣжѣнѣи дискусію на слѣдѣнѣи засѣданіи. Епископъ Фрепѣлѣе прѣстѣуѣвъ вѣрѣчѣнѣе Флѣонѣта, бо самѣ папа Пій IX заперѣчѣи на торжѣстѣнѣи конѣсторіи, мѣстѣи бы належѣвъ до волюнѣтарѣизма. — Прѣзидентъ Флѣоке же разѣ одѣгнѣвъ сѣ, говорѣи, что сѣ вѣчитѣвъ въ лѣнѣсѣиѣи Лѣрусѣа.

Ситуация правительства була досѣтъ прѣкра, тому на засѣданіи парламенту слѣдѣнѣиго дня мѣстѣи прѣзидентѣи министрѣвъ Фрейсѣне промовѣти поважѣйше и въ бѣжѣмъ такѣмъ, чтобы яковъ закрыти скандалѣнѣи сѣнѣи попередѣного засѣданѣи и утихомирѣти повѣрѣнѣе. Фрейсѣне говорѣи такъ: Треба цѣлу квестію церковну основѣно поанѣнѣи, чтобы край не гадавѣи, мѣстѣи бы правительство хотѣло цѣлу квестію лишъ одѣжѣнѣи. Нѣхѣи не накладеѣи на свободу вѣрѣи и независѣмѣсть заѣвѣнѣи для кождѣго вѣрѣспѣновѣданѣи. Нашѣи законы шѣлѣи, свобѣда прѣсы и товариствѣ, служѣи для всѣхъ и сѣнѣи мы чѣнѣнѣмѣи. Чувѣство рѣлігійнѣе поважѣиѣи навѣтѣи тѣхъ, котрѣи его не маѣи. При послѣднихъ подѣлѣхъ вѣрѣнѣи лишъ духъ тѣхъ манифѣстаціи. Нѣнѣе правительство не могло бы стерѣтѣи такихъ манифѣстаціи одѣ стѣхъи явѣнѣишѣихъ людей на публичнѣихъ становищѣи. Вѣдлучѣнѣе церкѣви одѣ державѣи сѣтъ неперѣважѣе, бо агѣтаціи въ краѣи мога бы вѣвернѣтѣсь легко противъ рѣспублики. Мы до того же теверѣи не готовѣи, але незабарѣмъ предложѣмо подготѣвуѣи

(Конецъ буде.)

²⁾ Germania, стр. 46.

ДѢЛО

Выходить у Львові щодня (крім неділі і релігійних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найважливіших новітніх“ виходить із видатком, а із видатком і підписку на окрему редакцію „ДѢЛО“.

Предплати і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛО“ уа. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, уа. Коперника ч. 11, і бюро пасти уа. Кароля Диндла 9, у Відня М. Дукса, 1. Schulstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, 1. Wollzeile 8; Oppel, 1. Stubenbastei 2. В. Франкфурт і Гамбург М. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплати на „ДѢЛО“ і нисерати платити у Львові.

З 1 грудня 1 жовтня розпочався четвертий квартал сегоднішнього видавництва „ДѢЛО“. Просимо о найшвидшу плату за гострості і надсилання передплати!

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

В довші австрійські союзи, котрий тепер відбуває наради, на порядку денному засідання 12 н. ст. грудня, стояв проект нового додатку до податку консумційного до пива а то в користь громади Відня. Сей новий податок має ухвалити в той цілі, щоб віддати лийкі стану економіки Відня і щоб часті доходи з того податку ужити на прикрасу Відня, тим більше, що видатки віденської громади дуже збільшилися на наслідком прилучення до неї передмість Відня. Самі податки дуже непопулярні у Відні і викликають велику опозицію антисемітів і християнських офіційних, котрі вимагали сю нагоду, щоб показати се оборонцями бідняків, кляса населення. В дебати над тим предметом зайшли дуже драматичні сцени. Пос. Швайцарський домагався поставити громади під кураторство. А інші антисеміти виступили проти заступництва маршала, і накінчили емо, що він не може безпартійно проводити наради, позаяк належить до ліберальних партій. Другий знов бідняків з тон самої партії скаржували, що антисеміти робили заклад, мов би они підтримували народ, а се неправда. Тимчасом гр. Кішмансегер намістник Дохіншав Австрію обіцяв Віденцям, що они не будуть платити ніякого нового податку а то був лише спосіб до остигнення справи розширення Відня. З представлення віденських газет виходить, що сей податок кінчений для саніції віденських економік і що лийкі за-для тон справи скликано довші австрійські союзи.

Російське міністерство скарбу внесло до сенату проект аскурації робітників в їх нещастних пригодах. Видатки на аскурацію мають покривати підприємці. Робітники нещадно до роботи наслідком нещастних пригоді доставити повну пенсію, як вдові полонину, а діти до повнолітності 15 або 20 прц.

При відновленні на желанні складанні при нагоді срібного весілля царя спеціально назвали подякувати болгарським емігрантам Цанковим, Вендеревим і іншим. З того відмежа преса заключає, що се доказує, мов би в найвищих кругах російських абсолютно не була на утриманні мира. З другої ж сторони Russische Correspondenz видана в Брюсселі пише, що в часі торжества ордеру св. Георгія царь сказав, що має непохитну надію, що мир буде удержаний.

У Ватикані відбуває ся тайна конференція. Промова папи в порівнянні з причинами, які в викликали, мала бути дуже поміркована. Папа мав говорити о подвійній в часі вслідної гостини французьких богемців і о положенні папського престолу. Заявлені ці були дуже важні. Відтак папа мав зазначити свого майордома Руффа. Спеціальні і секретарі конгрегації Сепіочного кардинали, обидва мав довершити прекоізацію деяких архієпископів і єпископів, а між ними єпископа Коваловського на митрополітський трон. Дня 17 грудня відбуває ся публічна консисторія, на котрій нові кардинали в вже давнійше іменованій кардиналі віденській архієпископ Греша доставити червоної папської. Прекоізація Стаблевського на гімністично-публічного митрополита має бути ся на публічний консисторій. Вельх прекоізовані єпископи і архієпископи має бути п'ятнадцять. В Римі ревізіоніст поголовок, що папа завбавив всіх єпископів італійських на аудієнцію, а також секретарів державному, кардиналу Рампозі приказав аладити довірчий лист в формі обійми до французьких єпископів, в котрій припоручив їм, щоб зазначили виступати остро против правителів.

Поведення італійських урядників і воєнків в Африці європейської колонії було так вельдце, що навіть наторіальні такої загрозливі, як Імбріачі, приліто з Італії і в цілій Європі дуже сентиментально. Відповіді італійського комісара і міністра війни на ту інтервенцію в італійським парламентом не можуть адоволати безпартійного чоловіка. Міністер-президент Рудіні озвандував скаргові істота і вину складанні в місцеві відносини. Результат дослідів комісії парламентарної в той справі такий, що генерали неправді переступили свої повноваження, але військовий прокуратор оркестр, що процесу не можна за се вести. Ко-

місія вложена в генералів знов заявила, що за се не можна зарядити дисциплінарного судства против генералів. Рудіні вимав, що в Італії головний прокуратор військового, щоб сам в Массані розслідував справу. Поручника поліції Ліварія, котрого посаджували, що він без суду казав убивати немилых правительству і богатих купців, суд в Массані увільнив без вини. Розправи в парламенті над тою справою закінчилися тим, що Рудіні обіцяв розповісти се все в вельдній книзі, а опозиція цюнула свої інтервенції.

В балканських державах все ще на денному порядку стоить заведення гр. Каліноско. Сербські газети виступили дуже остро супротив його суду сербської політики, а тепер офіційний орган чорногорського князівства підносить, що вості гр. Каліноскі жахує ся на натри в Константинополі супротив Австрії, то найбільшим на те середством було б перевести дійсно програму балканську, о котрій гр. Каліноскі говорив в декляціїях. Поручення босансько-герцеговинської справи буде заважати від тих держав, котрі підписали берлінський трактат. Супротив заважання аннексії Салуні, офіційний орган пригрозив слова чорногорського поета, що балканські держави не сунуть дрібною монетою, щоб ними вивбухувати рахунок великих держав.

Болгарське собрание ухвалило аклямацію буюшому князеві Болгарії Александрові Батенбергові, тепер гр. Гартенау до смертну пенсію, рбчно 50.000 франків. Це поперед агадав о том, провисті орган австрійського міністерства справ заграницних Fremdenblatt і сказав, що гр. Гартенау як офіцер в активній службі австрійській не може прийняти такої пенсії, а се тим більше, позаяк сю справу піднесла совіська опозиція ворожа ки. Фердинандові. Але видно автору сен допис не мав добрих інформацій, бо сам ки. Фердинандові обидва оголосив, що він особисто підписав се внесення. Далше показує ся се також з самого засідання собрания в Софії, на котрм прийняли сю ухвалу. Внесення прийнято через аклямацію серед ентузіастичних оклидів в честь буюшого князя. Президент собрания Славков з своєї промови обіцяв великі заслуги, котрі гр. Гартенау бдав свої батьківщині при нагоді ся ополучення в Восточно Румунію і в сербско-болгарській війні.

Фламандський рух національний ширить ся чим раз більше в Велії а великим его сторонником є тепершній бурмістр Брюсселі. Фламандський дворянин доносить до великого радості, що бельгійська королева вступала як обіжника фламандського языка. Недавно она приїхала до національного театру фламандського в Брюсселі на представлення. Директор призначив королеву в французькій мові, як урядовий, а на те королева відповіла в фламандській мові і при том звернула увагу, що Бельгійці повинні охотити фламандський язык, бо се давний язык народний Бельгії.

Рада державна.

На вчерашньому засіданні палати послав полагоженою послідній позиція будже-тові і упорано ся вже з спеціальною дебатами бюджетною.

Президент Сомелья заявив, що буде старати ся по можності поставити на порядку денному одного з найбільших засідань веріфікацію законственовних виборців.

При позиції „статт пенсійний“ урдував пос. Гессман справу політиса сумно дозв дозв і свирт по урядниках державних і пытав міністра фінансов, як ставлять займе супротив домага в урядників о додаток дорожних, та чи адоволати їх бажанням.

Пос. Кравець обговорював сумну долю пенсіонерів урядників та домагав ся політиса емеритур, именом для них самих.

Міністер скарбу д-р Штайнбах заявив, що на угляджене бажан, політиса нх в петіції урядників державних, треба б річного выдату 1.865.000 пр., а сего нема при тепершніх обставинах з чого покривати. З тон причын вельх міністер вготини нашій проект полагожені сев всегі, а именом щоб поблизити додатки для урядників. Справи емеритур не можна дучати з політиса плати чинних урядників, бо політиса емеритур коштувало б 4 мільйон, отже все разом вынесло б 6 мільйонів річно. — Дотично додатку дорожнього, веде правительство розсліду, при чом кладе вагу на локальний бдо-

сним в різних сторонах монархії. На скільки дозволять незеліи средства, прийде правительство з помічю там, до того найбільше потреба, але не треба мати надто великих надій. Вибади в квестіях пенсії ласка монарха має широкі поже ділава і міністер ввешля, що лий найширше буде прийнята, а і сам міністер дуже прихильний той справі.

Татут „статт пенсійний“ прийнято.

При слідуючій позиції „спільний выдток“ выголосив пос. Люгер остро бсід против Капрізіо і угорського правителів.

Пос. Люгер выказував, що Угорщина має перевагу економічну над Австрією, котра австрійській а спеціально віденській промисел доводити до руини. Треба доконче, щоб Австрія боронилася своїх інтересів супротив Угорщини, а тут лий раз новими трактатами торговельними робити ся лиш уступки ажадоватим угорським торговельникам обіжностям. Відтак виступив против промови Капрізіо в парламенті імечком, в котрй ідентифікував Нмців з жадобками лібералами. Востіи жадав політиса і економічна незалежності Австрії, виступив против спосіб, як лий Капрізі промавлів про Чехів, Словенців і Румунів. Сі австрійські народи не сунуть цілком геніт міног, над котрими інтересами можна переходити до порядку денного. Капрізіо не вельо говорити о вишай народів Австрії, як о „додаткових“ серед Нмців і Мадарів, бо в Австрії всі народи рівноуправлені. Чехи, Хорвати і Словенці продовжали все свою кров за Австрію. — В часі сеп промови перебув Люгер в ідентифікації Катрані і вівав его до порядку за остр схова против Капрізіо. На се вчинив ся заголоти і бловали ся оклики: Люгер не бидай Капрізіо. — Люгер говорив далше: Вже се підозрива, що трактати удержувано дошній час в тайні а тепер хотять їх насильно перекидати. Австрія не має чого гадати в Нмеччині, Італії, Швайцарії і Росії — для промислу австрійського лиш повсюточно балканській. Що Сербія і Румунія одвертають ся від Австрії, то причина того в махінаціях мадарських. Говорив бдак про обіжність бар. Гірша при буюв вельх турецьких і про обіжність „лендербанку“ в Сербії. Треба захищати се беззастовату політику жидівку а старати ся о симпатії народів на Балкані.

Гр. Таффе, зворушений, в имені правителів і цілком Австрію выказав жал, що в пер, коли укріпляють ся економічні відносини з союзними державами, в парламенті бдують ся голодом з доганю правителів, а се ан політично ан патріотично. Відтак виступив остро гр. Таффе против кандидатів Люгера на Угорщину.

Пос. Пленер підликував гр. Таффе о оборону Капрізіо і Мадарів, а бдак хотів выказати, що лийка була против лендербанку в 1881 р. і против лисов турецьких, а противно антисеміти були за лендербанком.

Пос. Діавазі також виступив против Люгера, але і не можна річно-ж так казати лий Пленер, що хто виступає против трактатів, вже і непатріотично поступав.

Пос. Люгер заявив, що не чудує ся промовою гр. Таффе, бо се лиш політика вымала. Ему жидові говорити, що хоче, бо єсть свободний горожанин. Капрізіо не обіжжав, а протаво робить се офіційний писма, котрі накладають ся на човар імечкого. Від Пленера не буде приймати лекції патріотизму, бо лийка наподіла столію лий Австрії, що не має права говорити про патріотизм. Лисом турецький зайзв мін. Байетт, а він також розпочав еру ліберальну.

Забрали се голос послы Герберта і Найрвірт та выказували, що ліберали все були против лисам турецьких.

Генеральний справоздавець пос. В. І. І. ский полемізував з Люгером, бо хоч бы по промовою гр. Таффе не мав же нічого говорити, то робити се на поручення свого сторонництва. Трактати торговельні се найбільша заслуга тепершнього правительства і они більше значать анжк все конгреси мира. В имені кола польського протестуя против атаків на тридержавний союз, бо Польща добачають в том силу, могутість і мир Австрії.

На том закінчено дебати, а слідуюче засідання бдуде в нн.

Так отже закінчилися розправи бюджетові і прийнято бюджет в другій читанні, а лийав се закон фінансовий, над котрим дискусія бдуде ся на двоє і найбільше на трох засіданнях палати послав.

Палата павбв збере ся при півні грудня на одно засідання, щоб ухвалити бюджет.

Предплата на „ДѢЛО“ з літер. додатком в Австрії: за границею: на пів рік . . . 18 пр. на пів рік . . . 24 пр. на пів рік . . . 9 пр. на пів рік . . . 12 пр. на чверть року . . . 4 пр. на чверть року . . . 6 пр. на місяць . . . 1 пр. на місяць . . . 1 пр.

у Львові: на пів рік . . . 18 пр. на пів рік . . . 24 пр. на чверть року . . . 4 пр. на чверть року . . . 6 пр. на місяць . . . 1 пр. на місяць . . . 1 пр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція оди ч. 24 уа. Баторія. — Рувиса ввешлять ся лий на попередні востерення. — Реакція неоплатний відли бдв порта.

Політичне число коштує 8 пр. а. в.

Оголошення приймають ся по пів 6 пр. бдв оди отримки нисератови в рубр. „Надбавка“ по 20 пр. а. в.

Подарки чинять ся по 10 пр. бдв отримки.

Коли польське устроило вчера пир в честь Яворського. Всь польський послы явились, а першій тогаст підійзв по Ручна, выхвалюючи заслуги Яворського, для котрх самі цесарі выказували признання. — Яворський підійзв в своїй односиді вагу солідарності членів кола. — Мадельскі закінчив тогастом: „любим ся!“

Дописи „ДѢЛО“.

З Відня.

[Братство при церкві св. Варвари у Відні.]

Дня 6 с. м. бдуде ся в домі о. д-ра Сембратовича збори основателів нового братства церковного при церкві св. Варвари у Відні. На зборах явило ся близько двадцять людей в лийх робітничих, а в інтелігенції гоєрат Ковалевський, директор „Адіанди“ Савієвич, д-р Брыкович, секретарі суду Юничанський, о. Пюрко і пав академіков, три члени „Буквини“ а два „Світи“. Збори повитав о. д-р Сембратович дуже короткою бесідом, заявивши, що зараз прочитав ся статут, до котрх поодинові учасники ажажуть подати свої замітки. Потім забрав слово сов. Ковалевський. (Він говорив на зборах кілька разів і то, пбсав свого значаю, революційно і вудачи.) До статутів забрав слово також п. Савієвич і говорив по російськи. По кілька слів промовили ще п. Юничанський і член „Буквини“ Малець (сей російським) в справі кандидатів до комітету редакційного статутів. Одн в ре-мисників доминав ся, щоб братство уділювало членам заможні в часі безробіт-та, а другі (літосові п. Іванов) сказав кілька слів о важності сего братства. Хотів ще промолвити оди з Савієвичів і заявив се о ректорів, та п. гоєрат забрав раз-у раз слово, а не було голови зборів, котрй бы міг був вести порядок. Через се окрім п. Савієвича не міг ніхто говорити над амвоно статутів, списаних справді якимсь „авілонським лем-чєм“. До аредатована статутів выбрано гоєр. Ковалевського, Савієвича і о. Сембратовича. Послав Телишевський, котрй в п. Вар-велькам слушав звиз ся на зборах, подякував за мбце в комітету редакційном, на лий поручив его о. рект. Сембратович, вымолвивши ся тим, що неадовно выїздив до дому на свят, а через се утерила бы справа скорого выготовлення статутів.

Певычайні прири правив віденський Русин той факт, що о. д-р Сембратович позапитував на збори лиш людей в своїх парті, а народиці не заперив. Деякі з тих, що були на зборах, заходять до церкви раз на Велікден, отже на збори певно була запрошений о. ректором. Надіжжось, що о. ректор поправив тепер тую похибку і для ухвалени статутів (окрім оголошеня в церкві) вышле до всіх видітих Русинів без рішучі партій окрім запрошеня, бо декотрим урядникам не все позавале част зайти на службу Богу і почути оголошеня зборів. Крмж того жадаво, щоб статут братства були выготлені в лий руським народом, а не в якійсь змшаний, і в цілго серця бажаво новому товариству лий найкращого розвою.

Додати належить, що мотором до основаня сего братства був о. Пюрко, котрй все „подштовкував“ віденських Русинів до ділава в том напрямі. Про далшій хід цілої справи подми в своїм часі бдвний явисти, а про рух в братстві і роботу его выдла буду передавати справедливий хоті і безпощадній оцінки. Сподівати ся також, що нове братство займе ся по-при нбчій ажажжє хор в церкві св. Варвари, бо справді соромно, що руска церква у Відні мусть обіжжжжжж в подію в часі богослуженя на ринливий голос діла.

З-на.

НОВИНКИ.

— Дирекція руско-народного театру, перебуваючого тепер в Станіславові, вытвлять в суботу дня 19 н. ст. грудня на бенкеті артиста п. Карпінського „Гальку“ мейдому в 4 актах, переклад О. Лопицького, музика Ст. Монюшка. Треба надати ся, що так симпатичний артист лий п. Карпінський найде шире признання в кругах публики, котра щільним выповненням театру дасть найлучшій доказ свои симпатії для артиста.

— Великий явиз. Новий віцепрезидент дирекції скарбу, п. Коритовський, влыв собі долю урядників до серця і старав ся о скільки можна о те, щоб, прислїшши алават урядників і наділати практикантів адютамі. Явлон нині, лий дождемо ся в достовірного жерла, паву ний

можна скажати і про руський народ в Австрії. Як поведінку бабаре нами правительством? — чи може зникнути супротив Русів конституцію? — або, хоча б і так, чи зможе поставити жандарми проти кожної руської хати, щоб в тій хаті селянин не почувся як Русин? А з другої сторони правительством цей же мусить знати, що як судби народів рідніють зі своїми, так і судби держав можуть ріднитися роками, ба й місяцями.

Досі „проба“ ще не доведена до кінця, треба-ж Русинам виждати до рішення хвиля і роботи все можливе, щоб з одної сторони підперти і укріпити патріотичні заходи ширших заступників Русів в рад державній і в краєвій союзи для добра справ народних, а з другої сторони, консолідуватися, організуватися і робити, та й ще раз — робити! Робити, без огляду на нитри елементарних деструктивних та на протиположних, як небуди всі сторони ми супротиваємо зворотні. In hoc signo vinces!

Рада державна.

На вчорашньому засіданні палати послав не велику нараду над бюджетом, який поданою мейстером. Сьогодні заведують і не являється в палату, теж нарада проводиться віцепрезидентом Хюмелі.

Принято в другій і третій, читано новелу до закону о кассі горничих, відтак адовоано справу з робітничих петицій.

Пос. Кайзер вимагає з сторони реформи закону о рыболовстві. — Пос. Сальвадорі постановив наголосити на підсиленні контролю для експлуатації співробітників в Далматині, мотивуючи, що коли правительством має 60,000 ар. на прогони, то повинно мати фонди на допомогу для бідних селянників. — Пос. Лавакоскі вніс свій проект закону в справі дітях для судів призначити. — Пос. Гаак вніс інтерпретацію гр. Тафогго щодо результатів слідства в справі обману біржевих.

На найближньому засіданні зачинає ся дебата над законом о банківстві — отже і генеральна дебата бюджету.

В комісії для трактатів в пропозиції передкладає Баланді, щоб для всіх чотирьох трактатів виготовити лише один резерват, а то за для того, щоб призначити роботи комісії, котрі мають підписати ще перед святами. — Члени комісії прийняли пропозицію внесення.

Міністер Вакегем виступив з висновками Люстер і вказав, що трактати можна лише прийняти або відхилити. — Поси Гальвіні і Гомперц вказували, що трактати суть корисні лише для робітників а для промисловців треба дати якусь компенсацію, а пр. в трактатах в Сербію в Румунію. — Пос. Коаловскій висловив політичну промову. Вказав, що вже в Нимеччині змінилися погляди на Польщу і що треба Польщу тепер встановити за трактатами торговельними. Розповідав ся над демонстраціями ельот французької в Крештаді і зазначив, що трактатами має протидіяти Росії, Франції і торговлі повстанням Америки.

Засідання комісії для трактатів будуть відбуватися щоденно.

Справи краєві

[Реорганізація технічного відділу краєвого і технічних служб краєвих доріг. — Зміна описової ординації виборців]

Ще в лютому с. р. говорилось, що в ділі краєвий відділу представити союзи проти реорганізації і подбляння статусу технічних служб у відділі краєвих і на провінції. Тепер по основній і подбляння розв'язав всіх давних, що можуть мати вплив на потребу зміни дотеперішнього статусу, ухвалив надати краєвий представити союзи ось які пропозиції.

Замість дотеперішніх 15 округів і експлуатувати різном поділяти цілий край на 12 частей в той спосіб, щоб кожна частина творила один округ доріг краєвих і в разі розвитку доріг повнотних і громадських та довадів величавих тих повнотних, що лежать найбільше краєвих доріг дотичного округу, а тим самим відновляють найбільше тим же установами, в яких знаходяться в краєвій доріг. Кожний такий округ числится буде менше-більше шість повнотних.

Технічними управліннями такого округу буде виконувати відділу краєвого з характером краєвого урядника, вказаного з-поміж пропозицій тепер „нижнірбіт“ і „нижнірбіт адюнктів“. Обов'язком его буде по при дотеперішній послідовності занятю при удержанні краєвих доріг робити се, що буде вказувати інструкції, котру має надати відділу краєвий, т. є. до него належить буде технічна контроль удержання збудованих доріг повнотних і важливіших громадських з особливими увагами до субвенційованих доріг і публичних робіт при будові або напраті повнотних і громадських доріг та довадів величавих, — все лиш о стільки, о скільки сю роботу поручити ним відділу краєвий.

Однак же між згаданими повнотними 12 округами суть і такі, що мають або аналогічне число доріг краєвих, або повнотних і важливіших громадських, або дороги вказані знаходяться в їх трудових умовах. Отже тим же округами, вказано ним нижнірбітами, має дати ся помічництво з характером ста-лого урядника технічного, а не лиш досі, тим часового.

Відповідно до числа округів пропонує відділу краєвий далі слідує організації відділу технічного:

а) Директор вб стаю платною 3000 ар., активальним додатком 500 ар. і 3 додатками в лівтинами по 300 ар.

б) Заступник директора вб стаю платною 2000 ар., активальним додатком 400 ар., активальним додатком 800 ар. і 3 кінцевими по 200 ар.

в) 4 нижнірбіти старші вб стаю платною по 2000 ар., додатком активальним по 300 ар. і 3 кінцевими по 200 ар.

г) 12 нижнірбіт вб стаю платною по 1500 ар., акт. додатком I класу по 300 ар., вказано II класу по 250 ар., або в III класу по 200 ар. і 3 кінцевими по 150 ар.

д) 5 нижнірбіт-адюнктів вб стаю платною по 1200 ар., активальним додатком I кл. по 240 ар., вказано II кл. по 200 ар., або в III класу по 160 ар. і 3 кінцевими по 100 ар.

ж) Два асистенти I класу вб стаю платною по 1000 ар. і 3 кінцевими по 60 ар.

Два асистенти II класу вб стаю платною по 800 ар. і двома кінцевими по 50 ар.

Два асистенти III класу вб стаю платною по 700 ар. і двома кінцевими по 50 ар.

Крім того для кожного асистента акти

валний додаток I класу по 180, II класу по 150, III класу по 120 ар.

а) Тон елеви технічній I класу вб адюнкту по 700 ар., три елеви технічній II класу вб адюнкту по 600 ар. і три такі-ж елеви III класу вб адюнкту по 500 ар.

Три класи активальних додатків, наведений под г) д) и ж) будуть признавати ся технічними урядниками: вб осподом урядника у Львові и Кракові побля класу I-он тих-же додатків, вб Ярославі, Перемишлі, Тернополі и Тарнові побля класу II-он. а у всіх інших місцевостях побля класу III-он тих-же додатків.

Крім того одержати нижнірбіти а) ричалти на обов'язковій об'язки краєвих доріг вб округі, б) ричалти на поміщення округного бюро и в) ричалти на канцелярський потреби.

Директор и его заступники, старші нижнірбіти и нижнірбіт-адюнкты, асистенти и кондукторы суть статтями урядниками краю, вб всіми правами, прислугуючими вб установах служб краєвих. Посада елеви технічного не дає прва до емеритурі, але лівти служби на той посаді почислять ся тогди, ели слово стане статтями урядником краєвим.

Даліше вносить відділу краєвий утворити 38 посади кондукторів краєвих доріг з характером статтях урядників краєвих, а то: а) 6 кондукторів краєвих доріг I класу вб стаю платною по 800 ар., акт. додатком по 100 ар. и 4 кінцевими по 50 ар.; б) 16 кондукторів краєвих доріг II класу вб стаю платною по 650 ар., акт. додатком по 75 ар. и 3 кінцевими по 50 ар.; в) вказано 16 кондукторів краєвих доріг III класу вб стаю платною по 500 ар., акт. додатком по 75 ар. и 3 кінцевими по 50 ар. Кондуктори одержать вб стаю: а) ричалти по 5 ар. вб кожного кілометра дороги и б) ричалти на канцелярський потреби по 18 ар.

Крім того пропонує відділу краєвий утворити при відділі технічній беззаставний курс для вишколення дорожніх кондукторів вказані, котрих недостачу відчувають особливо репрезентативні повнотні.

Вкази пропонує відділу краєвий 342 посади дорожників вб стаю платною по 150 ар. річно.

Ще в р. 1887 поручив союзи відділу краєвому розв'язати потребу анти союзової ординації виборців. Відділу виготовив справоздає і передкладає его в р. 1889 и 1890, але союзи не погодились сего. Тепер ринув відділу краєвий пропозиції ще раз справоздає, оперте на нових даних вб послідовного спису людности. Зв спису показало ся, що у Львові и Кракові число мешканців значно збільшило ся и таюж сума податків. Відділу краєвий вказав, що Львів вб відношені до загальних суми податків вб цілого краю платять 13-9% тон суми, а Краків 4-7%, отже разом 18-6%. Тимчасом вб-поміж 141 вибраних повнотних Львів має 4, Краків 3, разом 7; отже на Львів припадає около 3%, на Краків 2%, а на оба ті міста лише 5%, вказано число повнотних. Далішого відділу краєвий думає, що помножене повнотних вб Львова о двох, а з Кракова о одного справді належить ся тим містам. Вб прочих 13 містах, що мають право вибирати посла, побля гадки відділу краєвого, нема причини зміняти дотеперішню ординацію. Але суть міста, котрі на поблаті числа населення и суми оплачуваних податків могли б вбдлати право вибору посла; коли ж они належать до тих 30 міст для котрих вб році 1889 вказано окремий закон громадскій и для котрих побля ухвали союзової має виплати ся нова громадська ординація виборца. Виборча ординація союзова вб багато случаях опирає ся на привесах громадскій ор-

динації виборців. — отже перед ухвалені ординації для тих міст вказано ще признавати декотрим з тих міст право вибору посла. До таких міст можна зачислити: Подтурже, Бережани, Злочів, Городенку, Сянтин, Бучач, Божин и Городок.

Львівська товариство політехнічне внесло петицію о наданні вірливого голосу кожодчасному ректору політехнічної школи. Се жадані ринув відділу краєвий представити союзи, при чом також поставити внесення о наданні вірливого голосу презесові академії наук в Кракові, бо се найвища інституція наукова в краю, ставна и по-за границею.

Дописи „Діла“.

З Турчанського повіта.

[Письма гірського населення]

Здавало б ся, що тільки більші міста, знамениті околиці, мають се щастя подавати до відомости загалу суспільності цілий новий, особливий поділ, а глухий куток не мають нічого такого, чим б могла поділитися ся з суспільністю людською, однак вб дійстві мусимо признавати, що и вб гірських околицях єсть багато річей, над котрими годилося б задуматися. Довгі літа правдиво ся жатю нашого народа, вб повіті Львівській и Турчанській, заставляло ся, чому сей народ цимно ватенняно праці, мінімальних потреб для себе, єсть бідний и очевидно попадає вщ-раз більшую нужду. Але мабуть не довго треба застановити ся и гадати причини, бо кождий бачить, що першою причиною крайня темноти, а другою браку освіти. Селянин темний, не знаючий собі вб нічмі поради, вказано вб своїм життю майже всюди лиш заводи, не муча сою поради при збільшаванні ся потребам, вказанам и татарам — став ся апатичним и байдужним до тон стосенні, що уступає, корить ся перед панями сільськими, котрі жають его провавою працею, терорують его, забирають его працю подступом, здирством, вимущенієм, багатіють, а бідн що раз більше бідніє.

На адміністрацію села Волосатого прийшов молодий священик. Село Волосате, на границі Галичини при нашій Бескиді, далеко вб місечка Литовиш, — було цілкомовне бідне на ласку и немалу пососора, коршмара А. Р. Народ так страшно бояв ся тероризму, що сей жад виробив сою в селі незвичайний поскуп и беззаставу карбист. Розказували: У нас було около 20 огнів, наш о. духовний Габзишскій погорів, ми мусили все майже асепурувати ся, у нас таке було, що хто сою зайшов вб чом небуди вб А. Р., той мусив довго а може и до смерті покутувати. Люде, вертаючи вб церква, що поважали ся не вступити на підлогу до корчми, були зашкочували до корчми пиячочні и мусили обивати плати за горівку, котрої не пили, бо — говорили ся — пососор-коршмар вб них податок платив. Котрий вб заможніших господарів хотів бути безземельним, мусив вб періодичних часах проинти до 100 ар., тогді вказано йому було годувати худобу — сели же не був смиренним, послушним, то привезли ему з полонним громадскою его волі, котрі хотів затримати, або котрий пробив нечистию — то саме могло легко стати ся вб шати. Такий и тим подбій пригоди пригнетали бідний народ, — бін бояв ся до церкви ати, бо треба було мати гроші, щоб відтак поустити до корчми, длятого священик мусив часто по утрині вб неділю або свято сладати люде вб їх хатах и до церкви на Богослуження спрощувати. Молодий священик не жалув ся праці, але обивави терен, бідан призабираний матеріал вб руці и вб суду вб Литовишках. Народ наполював ся, а значни тероризм жидовскій, лишні священика самого, однак яким уда-ло ся справу так повести, що народ мусив правду визнавати, а суди слідчий п. Павлода використав поданий матеріал и пососора заступо вб вказані присягою до Литовишскі та по 3 місячній вкази вб слідстві вбдоставлено д. Перемишля, до трибуналу заступини вказано на довго триваючу вкази, аворот грошей за волі и т. и.

По чотирьох роках адміністрації у Волосаті, обив ся священик парохію Терналу нижню, але на своє щасті найшов там ще сумніший вид. Там жини мов ніяк короля жид Мендел Рандз. Сей жидок недавно ще продавав сирини, відтак заанував на ареадарі вб Дидові, а бд вказавати лівти став властитель Терналу нижня и нижня и части Журавина, а вказані священик застав Ранда вже на чільняком громад, а его сына радим и оглядачем. Вказав Ранд се матадор повнотний, загорує власт автономічну вб свої руці, був членом звітного вітної ради повнотний турчанської при ся конанію, — однак словом личаєть вказово, політична, услужна аж до посвяченні політичними струям, щоб для себе безечно вб мутній воді рыбы ловити. Тепер порочув ся сей новий парох и стаго ему цілком аго, чому священик перед обиджуванієм сен парохіи скоренно одив до другіх резідували.

А як виглядає народ, з котрим вказав ся новий парох? Ой сумна и гірна его доля! Трудно було и обивати сей народ: церква пустками овтіла и треба було по хатах гадати парохів та их заохочувати до добра. Народ, обдуртий немилосердно, бо навіть по більшій часті не має приличної одежи, вдує не-при дурі жидовскій, а-палена зинмає шапку и вб вб рукав; коли увидів жиду цідував его по руцях

Одна, полуднева части тих Борбів зоветь нині Медоборами.

При устю Борістена (Бору) находилась в старину грецка колонія Ольбі, місто торговельне, купецке. Грецьке слово „ольбіос“ значить „богатий“ — адже ся, що бд називає зналого на весь край міста повстала підвїша назва ріки Бору. До нині ще старе слово „бор“ (богатий) задержалося в словах: у-борів, небога, вбже.

4) Буги. Назва ріки не може стояти вб жадній мові зб слови Буг, таке перекручене арозумілого слова не неарозуміло було б просто неможливе. У всіх народів по-дубуюмо протиний поев, они старають ся неарозуміти слова сою умишловати, пагунти их до свого языка, надати им звуки свой сий, значення арозуміти. Що-ж бм за змисел був, перекручати слово Буг на неарозуміло Буг?

Од найдавніших часів жидів вказав вб Буга звалили Будини. Птоломей вказав найвиразніше ставити их повнотне Гінібів (Звенигородців) и побля збарської височини. Побля спису Геродота були бд Будини¹¹⁾ це фінського племені, але их вже тогді тиснено даліше зб повнотні, бо вказує ся в их краю вже другій народ, Гелони, що говоривши нинішні бд Будини ланном: „на повнотну по скатока а на повнотну по грецки“. Бдлі Фіани були Будани, то фінською мусив бути и назва их ріки.

5) Сань, Слиз. Птоломей каже¹²⁾: „До-що повнотне Даніа перепливає ріка Аноікоєв Сарматію аж до Карпат.“

¹¹⁾ Геродот, кн. IV гл. 108—109. Вб Гелонах значині добачають Славян; перекручено на грецькій ладі назва припадає нині „Гол“ гори. Гелони займали ся управою рбів и ого-родництвом, жили ся збожжєм; Будини, як пише Геродот, жили „рошми“.

¹²⁾ Lib. III cap. 5 §. 18.

Звичайно Аноікоєв бдносить д. Буга, але яву зваж має тогді Буга в Карпатах, коли у Птоломей горы на поблів Даніа Карпатами не вказали? Ту може бути бесіда тільки о Слиз, а бдн стіліація у Птоломей не арозуміла вийшла аса, то лиш длятого, що західна Сарматія ему вказав мало була знайома.

Слово Аноікоєв в лівти вбприміт перетолкованієм назив Сань. Грецьке „аніс“ значить „достойство, честь“ — то саме значення має у Славян також слово „сань“ (з него утворились и нинішні вирази, лівти сановник, сановитий).

Початково назва „Сань“ означувала ріку повнотну, знамениту, мажстатичну.

Міжовичи повідає вб своїх етимологічній словари, що слово „сань“ переняте Славянами зб ланом, що записали ся до турчанської групи (зб ланний язык болгарскій, полонецкій, турецкій). До тон же групи зачисляє ся и язык Фіаді, котрі колись жили вб нашій краю.

6) Стеревик. Назва початково фінська Tervin, перекручена бдтак Готами, котрі у нас павунали, на Tervingi. Вб нашій бесіді повинно вийти Теревик; приставно с вказує лиш на спосіб, вб лівти люд старе ся умишловати сою неарозуміли слова.

7) Прут. Назву тон ріки подає Геродот: Пората; вб побліжних часах, цілком століттями, ніхто вже не агадував про ну. Може бдкоміт того слова находить ся вб народній мові „Протини“, про котрих говорять Зосим при описі подій в р. 386¹³⁾. Ті Протини вказались до східних, оспових Готів, могли бд ріки Прут одержати свою назву.

Значення Геродотового „Пората“ незване. Вб болгарській мові дохожаєсь слово „порой“ (потік); зб него виводить Шафарик назву нашой ріки¹⁴⁾.

8) Горинь. Жерела тон ріки недалеко жерел Бугу. Здож Гориня мешкали в старину Загоряне, або як Птоломей вказав вб латинська: Трансмонти. Вб околиці жерел Бугу наводять Птоломей гора Атагаріт¹⁵⁾. Одказуши приставно а, вб котрих тат любувались Римляни и Греки, одержимо властину назву того гора: Загоринь.

9) Быстриця, Быстра. Межа языко-словани веде ся бд довшого часу одір над питанієм, як вказано виговорювалось и у давних Славян. Ми навіть докладно не знаємо, як читали ся має и вб писматі Кирила и Методі — що вже казати о часі Птоломей або Геродот! Межа учинила виговорились три теорії, вб котрих одна велить православніське и вимовляти як ai; така вимова не так ще дуже давно, була вб ланці полонезах Славян. Бдлі вб старину подбна вимова була и у наших предків, тогді вказане ланчоні назви Бастерин найшко-бд відновіло поленське. Вб наших горах богато річ и потоків, що вонуть ся Быстриця, Быстре, Быстрий; а и горы и цілий пасма гірскій тон-ж назви — було бд то лиш вб лівти давних Славян, лівти жидів тамеші гора прийняти були назву бд ріки та річок, над котрих поселили ся.

¹⁴⁾ Старинности славянскій, т. I гл. 22 §. 3.

¹⁵⁾ Кн. III гл. 5 §. 28.

¹³⁾ Zosimi historiae lib. IV cap. 38.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і урочистих свят) з 5-ї години по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найважливіших новістей“ виходить в суботу, а в суботу і п'ятницю на першому разі в Діло.

Підписати і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у в. Баторія 34, Центральне бюро оголошень, у в. Коперника ч. 11, і Бюро газет у в. Народу Лавина 8; у Відні M. Dakes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moine; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelk, I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Підписати на „Діло“ і нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Підписати на „Діло“ в літер. додаток в Австрії: на границю: на чистий рік . . . 18 кр. на чистий рік . . . 24 кр. на чистий рік . . . 9 кр. на чистий рік . . . 12 кр. на чистий рік . . . 4 кр. 50 кр. на чистий рік . . . 6 кр. на чистий рік . . . 1 кр. 50 кр.

у Львові: на чистий рік . . . 18 кр. на чистий рік . . . 24 кр. на чистий рік . . . 9 кр. на чистий рік . . . 12 кр. на чистий рік . . . 4 кр. 50 кр. на чистий рік . . . 6 кр. на чистий рік . . . 1 кр. 50 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція в. в. 34 у в. Баторія. — Рукописні матеріали не приймаються. — Рецензії неоплачуються. — Подписки на чистий рік 8 кр. а. в. — Оголошення приймаються на чистий рік 6 кр. або однією строкою в газеті по 20 кр. а. в. — Подписки на чистий рік по 10 кр. або щотижня.

З кінцем сього місяця кінчить ся IV-ий чвертьріччя сегорічного видавництва нашої газети, тож просимо чим скорше виробувати залягаючі передплати!

Парламентарна ситуація.

Вигоріла ситуація підлігача зачався прояснювати, бо гр. Таафе бажав ся зобов'язати рішучий крок. Віра одержали ми в Відні ось таку телеграму: „Неодітнано вступлення Грегора проти австрійського королівства з Австрією, котрого не затримає австрійський Герольд, присягаючи абляженню правительств до лівничі. Гр. Таафе конвулює в Пленері і Хюмекіні, залучає їх, що продала цисареві заміненню члена німецької лівничі на міністра без тей. Говорить також о заміненню д-х Похлібз секційними шефами.“

Повищує вості о переговорах гр. Таафе з провідниками німецької лівничі, потверджують доносення відносних газет, причому зазначають, що комбінація щодо кандидатур на сю посаду міністра. З комбінацій виходить, що в Пленері в Хюмекіні не обіймуть посади міністерів, а кандидатом єть наймовірніше бар. Відмат, бундівський міністер Австрії а бд такж Таролю, тепер же посол до ради держави в міст Боден-Меран, хоча гадує ся такж імена посолів Веррайтера і Шаршміда. Проводить лівничі не хотять покинути свого проводу для посади міністра без тей, але радо будуть глядіти на се, що сполучена лівничі буде мати свого претендента на кабінет.

Безда Грегора викликала сей рішучий крок гр. Таафе — отже абсолютний погляд вості на причину зміни ситуації парламентарію. Д-р Едвард Грегор приймає в своїй промові таку острій тей, що прага дає час, коли в рад держави поміж промис Шенерера і Кюнда. Д-р Грегор накликає ся на систему правительств і старає ся висказати, що в наслідок сев системи народі чеків єть мов би у вавилонській неволі, єть вудушеною цитриною і мушкет платити більш дань в користи Австрії, а ніж яку наложили були побідною Ірландією на покоровах Французів. Те все було висказано з найбільшим жаром ораторським, але і не підперте фактами, тож і остало лиш ераеологією. Коли однак д-р Грегор перейшов в тей чеків права державного, говорив вже лиш о краях корон чеків і о цілій державі австрійській та при тей обставині ся на негдо смій по робляти а навіть і на провонцію династії. Згадав, що вибрав короля чеків в 1526 р.

був би інакше випад, если би лиш предки Чехів могли були догадатися, що їх в Австрії жде — мусіла в час промови степулятися і справді дійшла до того, що д-р Грегор виразно натякнув про розрив зв'язу країн чеків корон бд цілості держави і про ненавист чеків народу проти австрійської держави. Вираді ясені народі не гадає так поводитися, щоб треба було против него витягати каню, але бд має нисе оружжя в руках, нисе має партия до голосованя при виборах до ради держави, сойму, рад повітових і громад, а тейм особом можжя повалити і найважливішу систему правительств. Для Австрії не добре було б ждати на дів обрахунок, а лівше закласти в народи мир, се єть признає справедливість їх права.

Отже була б найгодніший момент промови д-ра Грегора, котра викликала неспокій не лиш в цілій австрії, але навіть між самими молодими чекими посланцями. Вираді однемоули молоді Чехи промову, а д-р Ватшай, посол свого звичаю, кидав бд часу до часу замітки, — однак острів сев промови мусіла загостити абсолютний промови ки. Шварценберга і д-ра Герольда. Ки Шварценберг випер ся в імени свого сторінництва (феодалного шляхти) і чеків народу незалежних і антидинастичних промис д-ра Грегора, але і признає, що зазначена молоді Чехів добути рівноправності для чеків народу єть вості оправдані, лиш дорога до тей цілі але виборна. Що і на молоді Чехів депримує піддала промова Грегора, можжя вості з того, що коли ки Шварценберг кинув нисе питання, чи крм Грегора і Ватшайого солідаризує ся хто більш в висказаним поглядами на односини і зв'яз Чехів до цілості держави — ніхто не бдвалів і лиш Ватшай замітив, що бд висказав „державу“ треба розуміти систему правительств, докинув у відповідь ки Шварценбергові: Не говорите до нас, а звертайте лш до президія. — Трохи ое смійно, що д-р Ватшай одграв ролю Beschwichigung-Rath-a! — Д-р Герольд пояснює, що бд висказав „державу“ треба розуміти систему правительств і партійні зв'язи, які руководять сев правительством, бо так навича поймає ся слово німецька централістична упрва. В тейм значенні можжя Чехи з чистого совістію, без закладу неспокійності, говорити про свою ненавист против австрійської держави.

Зб сторони німецької накликає на промову Грегора сам міністер Штайнбах, котрий більш говорив з фактового становища, мов би до Чехів робилася крихда, д-р Меншер і д-р Пленер, які референт буджетовий. Д-р Пленер закінчав свою промову натоміж на потребу зміни ситуації політичної і на потребу рішучого кроку зб сторони гр. Таафе.

Пленер заявив, що супротив промови Грегора тепер найважливіша прага, щоб ситуація парламентарна пояснилася і рішуче укріпилася. Говорить ся, говорив Пленер, що в тепершній ситуації поступають равном укріпковані партії. Се укріпковане не повинно бути лиш пустим словом, а факцією або, так сказати, вищою формою поступованя, але се укріпковане повинно бути в цілій політичній акції і в її провіді. Зб того виходить, що правительств мусіть адожити абсолютну більшост, бо картельове поступоване укріпковане не доведе до нічого, як сега найбільшій доказ промови словітських посланців в клубу Гогенварта. Супротив укріпкованя деяких партій обдвоєть голову бдвалівше виш партії в своїм неукріпкованні жалюми, длатого за дача партії, котрі хотять бути укріпкованими, лежить не лиш в укріпкованні щодо своєї акції, але також в рішучості і силі вості вступленню против тих вості, що виходять поза границі сего укріпкованя.

Осгнн словами начеркує д-р Пленер план, після котрого гр. Таафе повинен поступити на будуче. Що гр. Таафе рішав ся на тей план, сего найбільшій доказав названню переговорів з Пленером і Хюмекіні. Молоді Чехи поклали за собою мост — мірдалий круг рішав ся вступити против них, як застав против всіх неукріпкованих елементів в севу снху і рішучо. Клуб Гогенварта, після погляду лівничі, цілком неспокійний до такої акції після нового плану, бо в нм єть також неукріпковані елементи, як Словіні. Лашають ся отже лиш дт партії: сполучена лівничі і Полія. Полія вже давно рішав ся безумовно належати до більшості, яку би в не вложив гр. Таафе. Лиш треба бд мати ще одного союзника а тейм мають бути — як доносить найновіший вості — хорватські Чехи. До конвенції гр. Таафе з Пленером і Хюмекіні входить Гогенварт і Фандерліхт.

О тей конвенції мовить Wr. Allg. Ztg. зблудуюче: Конвенції мають сев равном більш поважний характер а ніж дт, ніж бд, бо зб сторони німецьких лібералів доконче домагають ся, щоб висказати вже раз парламентарну ситуацію. Лівничі ходять о те, щоб сполучувати, на які партійні групи при новій абсолюти рад держави правительств може оперт ся, щоб оминути в будучності такий неспокійний поділ, який ливчии ся при дебат над внесенням Пленера о податкових об'явах для найважливіших податкових категорій і котрими і міністерство і лівничі були дітзнені. На конвенції в провідник лівничі єть при своїм перебіг домагаю, щоб не втратити до абсолютної більшості феодальних і клерикальних елементів клубу Гогенварта. Гр. Таафе односить ся прихильно до сего

справедливого бажаня лівничі, котра просто ливчии ся згоді з елементами лівно реакційними. І лиш тейм способом можжя собі пояснити, що нараз повстала комбінація, щоб до проясненя більшості прийняти моральні Чехів, які частину більшості. Поваж сй условія мають нисе в есенціальних пристукненні до правительственої партії, то влучний угоду ходити о те, щоб досягнути конечну гармонію інтересів. Лівничі рішав ся, коли би в тепершній конвенції не довели до успішного результату, повинні знов зайняти против правительственої попереднє опозиційне становище.

Молоді Чехи присорили акцію правительств. Вираді і погубили своїм поведінням самих себе, але може і заслужили тейм, що політика гр. Таафе, котрої девізом durchsetzen, нисе покласти ся і предоставити ся в реальній вості. Д-р Грегор — як неже орган старо Чехів — за високо мірив і поцілів радше свій народ а ніж своїх ворогів. Се правда, але годі не признає, що, если нова ситуація парламентарна, прояснена молоді Чехами, покаже ся неспокійною, то в результаті буде се побідю молоді Чехів.

Про голод в Росії.

(Статья надіслана з України.)

(Далше.)

Але на те, щоб вважалося спокійно сучасний голод, були ще більш виразні ознаки: аби-б була охота заширити хоч в урядову статистику, так і в нею добре бд видко, що вже кілька років в ряді, може в 20, аббр абжж меншав одповідно більшості людности, а через те і запаси хліба і грошей про слухай недороду — меншав. Але і не рівняючи урожаю до поблишувания ролів, не можжя було не помітити, що по деяких губерніях, найлаше по тей, що тепер істить голод, аббр абжж по року меншав значаю. Ог-що важжє нисе урядова статистика („Сборник сведений по России, 1890 г. издание министерства внут. дѣл“) про аббр абжж.

Забрав жити в тисячах пудів:

	1886	1887	1888
В губ. самарської	4.761	3.431	2.741
„ саратовської	5.980	5.146	4.063
„ казанської	5.354	3.815	4.021
„ пензенської	5.267	3.261	3.010

Таким чином через 20 років, се бд то проти 1841 р. аббр озмики помішав: в самарській губернії на 483.000 пудів, в саратовській майже на 3.000, в пензенській на 1.434 пудів і т. д. (дв.). Статистическое обозрение Российской империи составили В. Де Ланроис, Санкт-Петербург 1875). Дальше

Час середно-європейський.

Розповідь д-ра Вербицького.

(Конец.)

Се частинне урегулюваннє численя часу не довго бдначало ся своєю практичністю, бо в мфу, як повставали нові відносини зв'язних доріг, арстало все число тих часів зв'язних, рівнях бд себе і бд часів місцевих, бо кожне нове товариство зв'язних думало, що має упралити своєю власністю ібелі вибраного нисе часу. До сьєга гадаєть, що на пр. в Європі на дорозі з Одеси до Парижа подорожний стрічав 11 рівнях зв'язних часів, отже мусів добре пильнувати ся зб своїм годинником, щоб в тей практичній не мати страти і клопоту. Виз мусів ся дорого бдбувати або в омонієм в руці, щоб такі такі понятє о годині при так численніх ся змінах, або мусів свій годинник все регулювати, щоб згадків ся в пильних від. Горше бд так тейм вигляд було в Сполучених Державах американських, де аж до 80 років уважали 75 рівнях часів зв'язних, так що в кожній більшості мові було вт по кілька.

Вже для безпечности самого житя людського треба було конче направити сей стан річ, але не легка то була справа. Рівні проєкти в тей цілі почали ливати ся вже бд р. 1875, а були они або ливчі, або аббр, бд фірмою рівнях анкет і конгресів вчених. Першій з них бдбув ся в Римі в р. 1883, де розважавши причини, рішено поручити загальне прийняте полуденника грінічського (Greenwich) за першій, замість об'єктивних, що були до того часу, а місцевого часу грінічського за спільний для всіх країн, а в народів так в наукових потребах, як і в адміністраціях всіх комунаційних зарядів. Другій такий конгрес бдбув ся в Вашингтоні в р. 1884 на за-

прошеннє Сполучених Держав; в нм вилучило участь 25 учених одиоручників з рівнях сторін світа. Тут в засаді потверджено ухвали римського конгресу, але до сьєга холодно, нисе що до введення того спільного часу, пропонуючи бдложене постанови до р. 1900. Так отже справа бдложилася на досить довгий час.

Тимчасом практичні Американе не хотіли так довго ждати, а тут і введення спільного часу не дуже нисе подобало ся. Щоб отже хоч своєму лиху нисе найкорше заридити, поділили син Сполучених Держав враз в Канадою на пів полюс, слідуочих по собі щ 15 степенів географічних, і в тей пів полюсх замість 75 рівнях ливчє часів зв'язних, аббр мжжє собою і в часом грінічських щ до мінути і секунди. А що до години то задержали годину бдловий середному полуденнику кожної полюс, числячи бд Грініч єго довгості географіч. В тей способі бд полюс до полюс зміняє ся тейм час, котрий назвали нормальним або полюсовим, о одну годину; найбільшій же рівніч єго в часам місцевими доходив лиш до 30 мінут.

Ся реформа в практиці показав ся небагато дуже користною, отже зачали ся там заводити і в публичній житю. Помалу одно місто за другим почало показати свій час локальний, так що нисе ввє годинник Сполучених Держав і Канади, а не лиш зв'язних, регулюють ся по полюс часу полюсового. За тейм прикладом підійшли в Європі наперед Швейцї і Норвегія, де також не лиш на зв'язних, але і в домашній житю уживають часу полюсового; часом тейм єть локальний час полуденника, бдловий бд Грініч о одну годину т. е. о 15°.

Тепер прийшла і на нас черга вості у себе річ загально прийняту за добру, а початок до того вже щачив єрболово. А як в Австрії до недавна мала ся та справа, се вості вості. Тут уважали перше часу пражського, будапештського, львівського, в-

денського і т. д. В р. 1874 на прускій вбвр заведено в зв'язних зарядках локальний час. Однакж переконання ся о нх непрактичності, вже в р. 1876 верзено знов до часів зв'язних, редукуючи в засаді лишє вт число до двох, т. е. до часу пражського для західної, а вештешського для вхідної половини монархії, причім в практиці лишє ся давнійшій невгода і незорозуміння.

По конгресі в Вашингтонському, на котрий і Австрія мала свого представителя, прихильники спільного часу, особливо вхідний містронім Опольцер зачали писемом і словом пропагувати введення того-ж і до ряду зв'язних і до часу щоденного, але заряд зв'язних, що мали дати до того початок, ливчє отягали ся. Тоді то, т. е. в р. 1886, повстала думка прилучати ся до американського систему полюсового і вості бд в зв'язних реформу, в котрій бд установлено місцевий час 15-го степеня полудника, лежачого на вхід бд Грініч, або основний і обов'язуючий ввє зв'язних. І справді реформістський міністеріальний введо в допорядження с. р. сев час ввє навою середно-європейського часу. Придвмвм ся ему близше.

Згадав-сьємє вище, що час тей бдлові дав полуденник, лежачому бд Грініч о 15° на вхід, т. е. бд єть вчасніший о одну цілу годину бд часу грінічського, але що до мінути і секунди єму-ж рівнях. В Австрії межє пунктами граничними, найбільше вимовними ввє вхідом і заходом, єть 17 степенів рівнях в довшотях географічних, т. е. 1 година 8 мінут в част, бо границь тй, числячи бд Грінічського полудника, сягають бд 9½ до 28½° вхідом довшоті. На західній границі коло овера Боденського єть час локальний вчасніший бд Грінічського о 38 мінут (т. е. 9½ × 4), отже, щоб був вчасніший о цілу годину, то треба єму додати 22 мінут, чи то посунути годинники наперед о 22 мінут. Ідучи ввє ввє ку вхідом, рівнях мжжє тейм часами

суть щ раз меншій; на пр. в Ісесбурді 14, в Сольногороді 8, в Любліні 4, в Празі 2 мінут, так що ту на пр. при ввєденню часу середно-європейського треба було годинники по-сунути лишє о 2 мінут наперед. Перейшовши полуденника 15°, треба вже додати годинники і то щраз більшє ввє мфу бдлові бд вего ку вхідом; так на пр. в Відні о 6 мінут, в Кюмюрі о 12, в Будапешті о 16, в Кракові о 20 мінут, у Львові о 38 мінут, найбільше-ж на вхідній границі держави коло Сузави і Кронштадту т. е. о 46 мінут. В тей способі найбільшій рівняч межє часом середно-європейським, а часам місцевим виводить +- 32 мінут ввє одної, а 46 мінут з другої сторони; ся посвідна єть ввєраді досить велика, але все-ж вигідніша, ніж ввє давнійшій, хоч меншій рівняч часів зв'язних ввє локальними. Наві, коли подорожний вибере ся на пр. в Львов і устанє свій годинник на час середно-європейський, то перебдє ввє ввє Австрію і Німеччину без оловц ввє руці і без посунування або довшот годинника, отже не буде мати тільки клопоту і заводу, як до тепер мжжє мати.

Кожній мавути признаєть, що реформа ся дуже позиточна і вгодна ввє духом поступу і за ню належить ся признаєть заридати зв'язних. Але тепер ввє сусобність повинна собі час локальний зміняти на середно-європейській для добра загалу. А до того часу легк прийняти. Відень, Вада, Відень, Чирабці вже знають або наводять у себе середно-європейський час, а Львів має ввє ввє. І коли б ввє так знали у себе тей час, тогди прийняли б пр. до Відня або до Берліна не потребували б мш читати ся, маючи годинник ввє кишені: котра тут година? За прикладом Австрії і Німеччини побдуть певно і інші держави, а тогди нисе один з тей самі час будемо мфрити одною мфрєю.

Заввага міністра гонведбаз Ферварого бдз посла Угрона може свідчитись повединовою. Безпосередньо по своїх поворотах азъ Видна міністеръ поручивъ із своѣмъ имени вице-президентови вышешоу палаты гр. Кароліому и Келлечевачи выслати цілу справу. Барухъ Ферваріи, заки що самінувавъ своєю сесудантовъ, подавъ міністрови, президентови свою пресобу о димісію. Особито неприявъ нѣжъ міністромъ войны а пос. Угронъ походить ще азъ той поры, коли при справѣ капітана Уеллѣча міністеръ войны промѣнявъ горячо із его оборонѣ. А азъ комісії посольскою ненарушимости міністеръ предложивъ писмо одного зъ сесудантовъ капітана Уеллѣча. Тодѣ посолъ Угронъ позволявъ собі сказати, що бдз має свою окрему гадку о таньомъ чоловічѣ, о его лицарскости та годуватъ, асли сей мѣшає си до лицарскою справы, котра его аза тако не обходить. Але азъ комісія не ведуть си стенографічній протоколъ, а пос. Угронъ не выказавъ имени міністра, дхатого и та справа лишила си безъ нѣкихъ наслідковъ. Теперъ зачѣпа вышла бдз посла Угрона. Міністеръ бдзводитъ на интервѣліцію із справѣ власноюу газетѣ Katonai Lapok, котрої одобривъ офіціалъну відомогу. Середъ мови міністра пос. Угронъ вимкнувъ: „Коли ви се пробите, то мы васъ въ водѣ выкинемо“. На те міністеръ сказавъ: „Се героистовъ аже знаємо и каждый чоловікъ може о тѣмъ виробити собі правдуу оцінку“. Пос. Угронъ не чувъ тогдѣ тон відповіди и ажъ на другій засѣданію вибравъ із той справѣ голосъ и заявилъ, що „бдз аже не разъ дававъ міністрови нагоду, чтобы выпробувать его героистовъ та що се не его вина, асли міністеръ не скориставъ азъ той нагоду“. Міністеръ выбиривъ си власне въ подорожѣ до Видна, чтобы вложити цесареві свой рапортъ и о той подѣй повѣдомивъ его державній секретаря Громонъ. Пос. Угронъ замкнувъ та

Кухаря і ключницю гадати з
весною 1892
р. отворити малючі ся "Закладъ кліматич-
но-подошничий Мартина" коло Львова.
Інформація подає Зарядъ розвідностей Емилія
Бертеміліана Браера у Львові, ул. Браерів-
ська ч. 10.

Предмета на „ДЪЛО“ е принадлежност за кибраты платни
у Давога.

Предплата на „ДВЛО“ въ литер. додаткомъ
въ Австрия: на границама: 26 кр
на пълна року 9 зр. на пълна року 12 зр
на четири року 4 зр. 50 кр. на четири року 6 зр
на шестца 1 зр. 50 кр.

у Львовъ:
на пълна року 16 зр. на пълна року 8 зр.
на четири року 4 зр. на шестца 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администрация и Експедиция поща ч. 34
ул. Ватория — Рукописи вкарватъ се илие на комерси-
застапове. — Реакцията пощенската външи бже порта.

Подобно число коштуе 8 кр. а. в.

Огрозена правителствъ се по джиз 6 кр. бже одним
страница измисленъ на рзр. „Надсване“ по 20 кр. а. в.

Поджиз измисленъ се по 10 кр. бже стинна.

Лівниця, зацікавлені урешті на початку сесії парламентарію нову політику, се значить, покинувши опозиційне становище до правительства а прийнявши прихильне але з виключенням, не могла бы так наразі одступити гр. Таафозу при его послідній пробі зложити більшість парламентаріу, особливо із так рвущою хвилю, коли молоді Чехи зацікаюють цілком слушно вбрати кляву із поцуване тіла парламентарію. Коестія, чи се не означає нас означати нахилъ правительству до лівниця, чи наближені лівниця до правительству, було бы, можна сказати, на разі другорядного значення супротивъ кнестія, чи гр. Таафозу удасть ся зложити більшість.

N. fr. Presse розбираючи наміръ гр. Таафоза, зложити більшість із трьох групъ парламентаріюхъ: лівниця, Поляковъ и кляубу Гогенварта — задіялася на него дуже песимі-

— **Исследования.** Дирекція почта и телеграфовъ именувала Георг. Гіліха ассистентомъ почтовымъ въ Житоивъ. — Краева рада школьна именовала Стан. Левицкого дѣйствителъ учителямъ 4 классовъ школы народной на Ланахъ въ Стрыку, Дуку Спальского дѣйствителъ учителемъ въ Селинцахъ въ Бѣст. Даниловича въ Рогошкѣ. — Цесарь именовалъ президентами судовъ окружныхъ съѣздовъ: суду краевому. Авг. Шмидъ въ Перемышлѣ для Золочева и Валер. Вязского въ Бережаннахъ для Самбора. — Министръ скарбу именовалъ инспектора скарбового Ром. Билиньского, старшихъ комиссаровъ скарбовыхъ: Георг. Ружачку, Юл. Несторовича, Ом. Кордашевска, такожъ секретарямъ скарбовыхъ: Кар. Яровсевича, Гуост. Наймана, Пав. Чабана и старшого комисара скарбового Фридр. Римлаа совѣтниками скарбовыми для округа краевому дирекции скарбу въ Львовѣ. — Министръ скарбу именовалъ для округа крайному дирекции скарбу въ Львовѣ комиссаровъ скарбовыхъ: Пав. Орловского, Адам. Павловского и Мих. Осанду секретарями скарбовыми; бѣтнихъ комиссаровъ скарбовыхъ: Ад. Поляковского, Іос. Мишкельска, Пав. Слезана, Георг. Пеняльського, Пав. Тарка, д-ра Мих. Кочирковича, Руд. Наймана, Іос. Бештковского, Меч. Чадерского, Пав. Кольбушевского, Авг. Навиньского, Макс. Наймана, Ант. Сохтисина и канцеляиста министеральнаго Алеко. Тарнавского старшими комиссариами скарбовыми. — Краева дирекция скарбу именовала канцеляистовъ скарбовыхъ: Ант. Гембаринича, Иги. Клемесевича, Ант. Тегалъ, Тита Тіца, Іосифа Гершдербера, Руд. Поляна, Мелс. Герцера, Люд. Бамльковского, Ант. Смишного, Мар. Деймана, Иги. Петерша, Сим. Берфера, Леон. Ормульського, д-ра Тад. Гейшого, Франца Іосесого, Евг. Кимана, Богд. Ісаковича, Кар. Дованьского, Пав. Матковскаго, Кар. Журановскаго, Тад. Скожиновскаго, Пав. Влодского и Іос. Навроцкого комиссариами скарбовыми въ IX кл. ранги; а практикантовъ канцеляистовъ Іос. Шнайндера, д-ра Адам. Лазера, Стан. Ценермана, Пав. Литвинского, Пав. Незабойцовского, Альф. Симона, Чесл. Понселя, Мих. Рудиньского, Флор. Чабана, Брон. Гойла, Стан. Бушина, Іос. Зоммера, Стан. Мугу, Стан. Каминьского, Кар. Яровсевича, Тад. Пирожиньского, Іос. Маджевского, Тому Арматова, д-ра Мавр. Даниеля, Мелс. Чадерну, Стан. Табо, Людв. Гриньского, Франца Гладковскаго, Жигм. Гамованьского, Ант. Гроняна, Пав. Завязьского, Марц. Дялковского, д-ра Фел. Вонута, Франца Барина, Стан. Котовича и Іос. Старушковича канцеляиста

Предплате на „ДВЛО“ и възможност на изобрати платни
у Дьвона.

ДЪЛО

Предиялата на „ДЯЛО“ въ хитер, додаткомъ
въ Австрия: за граница:
на цялый рікъ 18 гр. на цялый рікъ 34 гр.
на пѣнь року 9 гр. на пѣнь року 12 гр.
на чѣрти року 4 гр. 50 пр. на чѣрти року 6 гр.
на мѣсца 1 гр. 50 пр.

у Цислей:
на цялый рікъ 16 гр. на пѣнь року 8 гр.
на чѣрти року 4 гр. на мѣсца 1 гр. 35 пр.

Редация, Администрація и Експедиція въ с. 34
уз. Баторія. — Румунскы звартоути си хити на конспер-
австрелескы. — Редацията неоплататъ вѣдъкъ бѣхъ порта.

Подине число коншту 8 пр. а. в.

Огласения приймають се по цѣнѣ 6 пр. бѣхъ орноу
стрѣжи изворованъ въ рубр. „Надсѣлакъ“ по 20 пр. а. в.

Подияжы чытають се по 10 пр. бѣхъ страница.

1.

1893 представлява, какъ се выказано выше, выдани въ книгѣ 6,064,980 ар., а чистый доходъ въ книгѣ 914,529 ар. Отже недобѣръ выносити 5,140,451 ар.

взній — образці Матери Божої і квіточок із оточених словами: "Чоловіче, мій си до Матері Божої, котра тут є, она тисячу разів тобі допоможе, моли ся до неї по 7 разів на днину, будеш щасливий і ками: Богъ жей дасть и Богъ ваять. Моли ся тільки до неї, а поблизше добавиш свою шкоду й у три рази бдъ мене надгороду". Прочитавши сей квіточок, розділали погони за незнайомим панком на всій стороні. Того-жъ днй удавъ ся жандармъ Забавскій на дворець въ Неполовницяхъ, найшовъ тамъ якогось гарно одітого пана въ цілндромъ. Вже по кількохъ словахъ побачивъ жандармъ, що се той пташокъ, котрого шукав а окувавъ его. Зъ грошей бракувало лишъ 26 кр. Сотка була ще не розпиймалъ. Рахмана бдоставлено до кціанського суду.

Добрий вѣсти. Р. Ф. Кайндль, знавший въ своїхъ етнографічнихъ працяхъ про Русинівъ, промиславимъ минулого тижня на доктора філософії. — Надсудітський п. Іо. Винницький вже заборонивъ о обвиня управу правого суду въ Чернівцяхъ. — Въ містечку Сумахъ коло Харкова умеръ Іванъ Харитоненко одинъ зъ найбогатѣйшихъ людей въ полудневій Россіи. Харитоненко, походивши зъ селянської родини и спосомъ нащадковости добивъ ся маєтку, цїненого на 40 мільонівъ рублівъ.

Вѣсти зъ оп. Станіславівскої.

На конкурсъ зъ речництвомъ до дня 2 н. ст. марта 1892 выставлена парохія Порхова.

Президенти одержали оо.: М. Добровольскій на Воскресенці, І. Власевичъ на Майдані и Евг. Прокурницький на Довгополі въ Буковині.

Въ пропозицію прийняті: на Колодїйцяхъ оо. Юл. Станіславскій, Ал. Воланскій, Лука Корвандскій, С. Турчановичъ и И. Кочержукъ; на Богородчань о. К. Пачевскій и Ил. Пиндусъ.

Сотрудничать одержали о. Ант. Михалевичъ въ Кобаняхъ.

Резервистамъ сотрудничать епископскою консисторіи въ справахъ супружескихъ вменований о. Ант. Войцеховскій.

Заступають одержали оо.: Ал. Решетиловичъ въ Рожіи великій и Як. Сваричевскій въ Заліжю.

Ублнмий бдъ пошту конкурсового на 6 лѣтъ о. Ом. Лисенчикъ въ Васильковцяхъ.

До духовнои семинаріи прийняті Тесд. Курчикъ на 4-ий рѣтъ.

Въ обдъ пресвитеріальній для одержання рукопожонія прийняті: Адриянъ Долянскій, Клим.

Злешко, Зен. Кириловичъ, Левъ Левицький, Іос. Левицький, Ил. Маракъ, Мих. Морюкъ, Ант. Одѣжницький (условно), Алекс. Пасичинскій, Ник. Семеновъ и Сов. Шанковскій.

Именованія, переименованія, конкурсы и пр.

— Переименованія. Міністеръ торговлй перенѣвъ офіціала почтового, Едв. Еммануїла въ Кракова до Вѣдн.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣднѣ 23 груднй. Гр. Кішбургъ конферувавъ зъ Гр. Таффинъ. — Шадуринъ, журналистъ французскій выдѣлений зъ Болгаріи, прибувъ до Вѣдн и выжидаетъ дальнѣйшхъ указокъ французскаго правительства.

Будапештъ 23 груднй. Нинѣ має оголошеніє урядово розвязаніє уторского парламенту.

Парижъ 23 груднй. Померъ епископъ Френшелъ, заступникъ зъ оборони правъ церковныхъ въ парламенті. — Въ субботу має інтервювати пос. Мілевон въ справі французско-болгарскои асеры. — Правительство зарядило усунути всѣхъ Бзуитовъ, котрий навчають по приватныхъ закладахъ науковыхъ.

Петербургъ 23 груднй. Journ. de St. Petersburg. заявляє, що Болгарія нарушила трактаты и повинна бути покарана.

Переліски Редакції и Адміністрації.

Воч. в. В. П. въ Верх. Запачено до кбця марта 1892 р. — Воч. в. К. Гр. въ Ним. До кбця року еще 6 ар. — Воч. в. М. К. въ М. Тагъ.

Надбслане.

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛЬКАРСКИХЪ

Д-ръ Володимиръ Ортинскій

емер. лікаръ повѣстовий, б. управитель шпиталю и операторъ, б. лікаръ вѣднѣ державныхъ въ Герцогиніи

вернувъ до Жидачева.

Цѣна збѣжа и другихъ предуктовъ.

23. н. ст. груднй 1891.

Львівъ: Пшеница 11.25 до 11.75, жито 10— до 10.35, ячмінь 6.75 до 8—, овесъ 7.25 до 7.70, горохъ 6.50 до 13—, вика — до —, рпшакъ 13— до 13.50, льнянка — до —, конюшина червона 45— до 55—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль бдъ 50— до 65—, зр. за 56 кильо въ Львові, оковитъ за 10.000 латрѣвъ 21— до 21.50 ар.

Тернопіль: Пшеница 11.70 до 11.50, жито 9.80 до 10.20, ячмінь 6.60 до 7.75, овесъ 7— до 7.25, горохъ 6.25 до 13—, вика — до —, рпшакъ 13— до 13.50, льнянка — до —, конюшина червона 43— до 53—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Подоляччина: Пшеница 10.71 до 11.75, жито 9.50 до 10.25, ячмінь 6.75 до 8—, овесъ 6.81 до 7.25, горохъ 6— до 12.50, вика — до —, рпшакъ 13— до 13.25, льнянка — до —, конюшина червона 43— до 53—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 11.35 до 12—, жито 10— до 10.50, ячмінь 7.50 до 8.10, овесъ 7.30 до 7.85, горохъ 7— до 13—, вика — до —, рпшакъ 13.25 до 13.75, льнянка — до —, конюшина червона 45— до 55—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, тимофій — до —.

Вже вийшовъ зъ друку

короткій викладъ

Науки вѣры и Обычаевъ

для христіанскои молодѣти и жонкѣвъ зъ додаткомъ

„Рѣкъ церковнихъ“

т. е. неяснои важнѣйшихъ праздничныхъ и обрядѣвъ церковныхъ, написанъ Анатолъ Долинскій парохъ Якторова и Угрова.

Книжочка сд обнимаетъ 189 сторіць и може послужити яко підручникъ до катехизацій въ Церквѣ и школі. — Набути можна въ Станиславській книгарні у Львові и у автора, почта Чернівцями. — Цѣна брошури 75 кр.; оправки 90 кр. На пошту упрощаетъ одлужити 5 кр.

УВАГА. Того самого автора печатає ся „Наука вѣры и обычаевъ“ въ 3 томахъ и коштує въ дорожѣ предукаты 3 ар., по выписатку 4 ар.

Кухаря и ключницю глдитъ въ веснои 1892 р. отворити мають ся „Закладъ кліматично-водолѣчинчій Маріана“ коло Львова. Інформація подає Зарядъ реальностей Емилъ Бертоліана Браера у Львові, ул. Браерова ч. 10. 4105

Д-РА РОЗЫ БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ

есть вже бѣльше якъ бдъ 30 лѣтъ знано, травленіє, апетитъ выкликующе, бдбывали усуваюче и хадіно розвѣзняюще

средство домовое

Велика флашка 1 ар. ма 50 кр., почтою о 20 кр. бдѣше.

Всѣ части опакованія мають ся наведену марку охорошну законно депоновану.

Склады по всѣхъ антикахъ Австро-Угорщини.

Такожъ можна купити:

Прагску универсальну масть домову

Она поскъ многихъ досвідѣвъ знаменито поладжує чистеніє, туаліцію и затоніє пораненыхъ мѣстъ а крѣмъ того дѣлає умиротворѣ и розкладъ бдѣш.

Въ дорожѣ по 35 кр. и 25 кр. почтою 6 кр. бдѣше.

Всѣ части опакованія мають ся наведену марку охорошну, законно депоновану.

Головний складъ

В. Fragner, Prag,

№. 203-204, Kleinsche, Apoth. zum schw. Adler.

Росылка почтова що дня.

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховского.

Знижена цѣна 12 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Особа интелігентна

глядитъ мѣсяцъ господній у руского священника-вдѣвца, на провінціи. Листовій зголошені до Адміністрації „Дѣла“. 4122

Левицький Михаилъ

кандидатъ учительскій (приватности-Русинъ) глдитъ мѣсяцъ домового учителя на село до училищѣвъ школъ народныхъ. На желаніє може выказати добрый свидѣльства зъ попереднихъ посадахъ. Условія дуже приступни. — Блѣвшій порозумѣти листовно подъ адресою: М. Левицькій п. Анинця долѣшина. 4123 2—3

БЮРО ВЫВѢДУЮЧЕ

Е. ОСТРОВСКОЙ

въ Станиславовѣ (будынокъ ц. к. староствъ). 4127 6—7

Въ каждой русской хатѣ

повинна знаходити ся знаменита книжочка

П. БАНТОВОГО

УКРАИНСВО

на літературныя повѣсти зъ Москвитинною.

[Передрукъ зъ „Дѣла“.]

Цѣна 50 кр. зъ пересылкою 65 кр. Набути можна въ редакціи „Дѣла“.

Найкраснѣйшій дарункомъ на Рѣздво и Новый Рѣкъ есть добрый корсетъ, а такий можна лишь купити въ сидѣлѣ

!SANS RIVAL!

Magasin Corset de Paris

у Львові, площа Галицка ч. 15, (въ будинку банку впогетного)

порукає:

Правильный парисскій корсетъ дамскій найдонѣйшого крою и наймѣньшого еяску сезонового: Зъ короткими бѣлками а нископѣтій становѣ а la Sirene С. Р. по 3.50, 4.30, 5—, 6.50, сѣвъ, кремовъ и бѣлѣ.

Neutres Corset Stefanie по 3.50, 4—, 5—, 6—, 7—, 8—, 9—, 10—, 11—, 12—, 13—, 14—, 15—, 16—, 17—, 18—, 19—, 20—, 21—, 22—, 23—, 24—, 25—, 26—, 27—, 28—, 29—, 30—, 31—, 32—, 33—, 34—, 35—, 36—, 37—, 38—, 39—, 40—, 41—, 42—, 43—, 44—, 45—, 46—, 47—, 48—, 49—, 50—, 51—, 52—, 53—, 54—, 55—, 56—, 57—, 58—, 59—, 60—, 61—, 62—, 63—, 64—, 65—, 66—, 67—, 68—, 69—, 70—, 71—, 72—, 73—, 74—, 75—, 76—, 77—, 78—, 79—, 80—, 81—, 82—, 83—, 84—, 85—, 86—, 87—, 88—, 89—, 90—, 91—, 92—, 93—, 94—, 95—, 96—, 97—, 98—, 99—, 100—, 101—, 102—, 103—, 104—, 105—, 106—, 107—, 108—, 109—, 110—, 111—, 112—, 113—, 114—, 115—, 116—, 117—, 118—, 119—, 120—, 121—, 122—, 123—, 124—, 125—, 126—, 127—, 128—, 129—, 130—, 131—, 132—, 133—, 134—, 135—, 136—, 137—, 138—, 139—, 140—, 141—, 142—, 143—, 144—, 145—, 146—, 147—, 148—, 149—, 150—, 151—, 152—, 153—, 154—, 155—, 156—, 157—, 158—, 159—, 160—, 161—, 162—, 163—, 164—, 165—, 166—, 167—, 168—, 169—, 170—, 171—, 172—, 173—, 174—, 175—, 176—, 177—, 178—, 179—, 180—, 181—, 182—, 183—, 184—, 185—, 186—, 187—, 188—, 189—, 190—, 191—, 192—, 193—, 194—, 195—, 196—, 197—, 198—, 199—, 200—, 201—, 202—, 203—, 204—, 205—, 206—, 207—, 208—, 209—, 210—, 211—, 212—, 213—, 214—, 215—, 216—, 217—, 218—, 219—, 220—, 221—, 222—, 223—, 224—, 225—, 226—, 227—, 228—, 229—, 230—, 231—, 232—, 233—, 234—, 235—, 236—, 237—, 238—, 239—, 240—, 241—, 242—, 243—, 244—, 245—, 246—, 247—, 248—, 249—, 250—, 251—, 252—, 253—, 254—, 255—, 256—, 257—, 258—, 259—, 260—, 261—, 262—, 263—, 264—, 265—, 266—, 267—, 268—, 269—, 270—, 271—, 272—, 273—, 274—, 275—, 276—, 277—, 278—, 279—, 280—, 281—, 282—, 283—, 284—, 285—, 286—, 287—, 288—, 289—, 290—, 291—, 292—, 293—, 294—, 295—, 296—, 297—, 298—, 299—, 300—, 301—, 302—, 303—, 304—, 305—, 306—, 307—, 308—, 309—, 310—, 311—, 312—, 313—, 314—, 315—, 316—, 317—, 318—, 319—, 320—, 321—, 322—, 323—, 324—, 325—, 326—, 327—, 328—, 329—, 330—, 331—, 332—, 333—, 334—, 335—, 336—, 337—, 338—, 339—, 340—, 341—, 342—, 343—, 344—, 345—, 346—, 347—, 348—, 349—, 350—, 351—, 352—, 353—, 354—, 355—, 356—, 357—, 358—, 359—, 360—, 361—, 362—, 363—, 364—, 365—, 366—, 367—, 368—, 369—, 370—, 371—, 372—, 373—, 374—, 375—, 376—, 377—, 378—, 379—, 380—, 381—, 382—, 383—, 384—, 385—, 386—, 387—, 388—, 389—, 390—, 391—, 392—, 393—, 394—, 395—, 396—, 397—, 398—, 399—, 400—, 401—, 402—, 403—, 404—, 405—, 406—, 407—, 408—, 409—, 410—, 411—, 412—, 413—, 414—, 415—, 416—, 417—, 418—, 419—, 420—, 421—, 422—, 423—, 424—, 425—, 426—, 427—, 428—, 429—, 430—, 431—, 432—, 433—, 434—, 435—, 436—, 437—, 438—, 439—, 440—, 441—, 442—, 443—, 444—, 445—, 446—, 447—, 448—, 449—, 450—, 451—, 452—, 453—, 454—, 455—, 456—, 457—, 458—, 459—, 460—, 461—, 462—, 463—, 464—, 465—, 466—, 467—, 468—, 469—, 470—, 471—, 472—, 473—, 474—, 475—, 476—, 477—, 478—, 479—, 480—, 481—, 482—, 483—, 484—, 485—, 486—, 487—, 488—, 489—, 490—, 491—, 492—, 493—, 494—, 495—, 496—, 497—, 498—, 499—, 500—, 501—, 502—, 503—, 504—, 505—, 506—, 507—, 508—, 509—, 510—, 511—, 512—, 513—, 514—, 515—, 516—, 517—, 518—, 519—, 520—, 521—, 522—, 523—, 524—, 525—, 526—, 527—, 528—, 529—, 530—, 531—, 532—, 533—, 534—, 535—, 536—, 537—, 538—, 539—, 540—, 541—, 542—, 543—, 544—, 545—, 546—, 547—, 548—, 549—, 550—, 551—, 552—, 553—, 554—, 555—, 556—, 557—, 558—, 559—, 560—, 561—, 562—, 563—, 564—, 565—, 566—, 567—, 568—, 569—, 570—, 571—, 572—, 573—, 574—, 575—, 576—, 577—, 578—, 579—, 580—, 581—, 582—, 583—, 584—, 585—, 586—, 587—, 588—, 589—, 590—, 591—, 592—, 593—, 594—, 595—, 596—, 597—, 598—, 599—, 600—, 601—, 602—, 603—, 604—, 605—, 606—, 607—, 608—, 609—, 610—, 611—, 612—, 613—, 614—, 615—, 616—, 617—, 618—, 619—, 620—, 621—, 622—, 623—, 624—, 625—, 626—, 627—, 628—, 629—, 630—, 631—, 632—, 633—, 634—, 635—, 636—, 637—, 638—, 639—, 640—, 641—, 642—, 643—, 644—, 645—, 646—, 647—, 648—, 649—, 650—, 651—, 652—, 653—, 654—, 655—, 656—, 657—, 658—, 659—, 660—, 661—, 662—, 663—, 664—, 665—, 666—, 667—, 668—, 669—, 670—, 671—, 672—, 673—, 674—, 675—, 676—, 677—, 678—, 679—, 680—, 681—, 682—, 683—, 684—, 685—, 686—, 687—, 688—, 689—, 690—, 691—, 692—, 693—, 694—, 695—, 696—, 697—, 698—, 699—, 700—, 701—, 702—, 703—, 704—, 705—, 706—, 707—, 708—, 709—, 710—, 711—, 712—, 713—, 714—, 715—, 716—, 717—, 718—, 719—, 720—, 721—, 722—, 723—, 724—, 725—, 726—, 727—, 728—, 729—, 730—, 731—, 732—, 733—, 734—, 735—, 736—, 737—, 738—, 739—, 740—, 741—, 742—, 743—, 744—, 745—, 746—, 747—, 748—, 749—, 750—, 751—, 752—, 753—, 754—, 755—, 756—, 757—, 758—, 759—, 760—, 761—, 762—, 763—, 764—, 765—, 766—, 767—, 768—, 769—, 770—, 771—, 772—, 773—, 774—, 775—, 776—, 777—, 778—, 779—, 780—, 781—, 782—, 783—, 784—, 785—, 786—, 787—, 788—, 789—, 790—, 791—, 792—, 793—, 794—, 795—, 796—, 797—, 798—, 799—, 800—, 801—, 802—, 803—, 804—, 805—, 806—, 807—, 808—, 809—, 810—, 811—, 812—, 813—, 814—, 815—, 816—, 817—, 818—, 819—, 820—, 821—, 822—, 823—, 824—, 825—, 826—, 827—, 828—, 829—, 830—, 831—, 832—, 833—, 834—, 835—, 836—, 837—, 838—, 839—, 840—, 841—, 842—, 843—, 844—, 845—, 846—, 847—, 848—, 849—, 850—, 851—, 852—, 853—, 854—, 855—, 856—, 857—, 858—, 859—, 860—, 861—, 862—, 863—, 864—, 865—, 866—, 867—, 868—, 869—, 870—, 871—, 872—, 873—, 874—, 875—, 876—, 877—, 878—, 879—, 880—, 881—, 882—, 883—, 884—, 885—, 886—, 887—, 888—, 889—, 890—, 891—, 892—, 893—, 894—, 895—, 896—, 897—, 898—, 899—, 900—, 901—, 902—, 903—, 904—, 905—, 906—, 907—, 908—, 909—, 910—, 911—, 912—, 913—, 914—, 915—, 916—, 917—, 918—, 919—, 920—, 921—, 922—, 923—, 924—, 925—, 926—, 927—, 928—, 929—, 930—, 931—, 932—, 933—, 934—, 935—, 936—, 937—, 938—, 939—, 940—, 941—, 942—, 943—, 944—, 945—, 946—, 947—, 948—, 949—, 950—, 951—, 952—, 953—, 954—, 955—, 956—, 957—, 958—, 959—, 960—, 961—, 962—, 963—, 964—, 965—, 966—, 967—, 968—, 969—, 970—, 971—, 972—, 973—, 974—, 975—, 976—, 977—, 978—, 979—, 980—, 981—, 982—, 983—, 984—, 985—, 986—, 987—, 98

... что одного разу икъ до найстаршой прийшли сваты, то всѣ сѣмь исыкази ся въ головахъ,

Горѣвку зъ жита!

чисту стару житню

ГОРѢВКУ

безъ анижа и безъ цукру

поручае 4130

КАРОЛЬ БАЛЛАБАНЪ

у Львовѣ

Поручае свѣдѣно за-
смотрѣний**МАГАЗИНЪ**

и робѣтню обуви

Дамской, мужеской и дѣтской

КАРОЛЯ**ЯВОРСКОГО**

у Львовѣ, ул. Баторія ч. 20

въ готеліи Швайцарскій.

БЮРО ВЫВѢДУЮЩЕ**Е. ОСТРОВСКОМЪ**въ Станиславовѣ
(будинокъ п. к. старосты).
4127 7—1**Молодымъ****и старшимъ****мужчинамъ**поручае си дуже дра Гляде и к.
выключно принахъ. электричній
апаратъ „Кратофоръ“ до власно-
го уживанія противъ**розстроєня нервовъ****и****сексуальной системы.**Дуже выдѣльно посылитъ его въ
кисели. Нагороджоний рѣдкими
медаллями. Патентованъ у всѣхъ
державъ. Илюстр. проспекты
gratis. Въ кувѣтахъ за 10 кр.
марк. н. 4136

Адресъ: General-Vertriebung v.

J. Augenfeld, Wien, Stadt,

Schulerstrasse Nr. 18.

КОМНАТА ДО СЪѢДАНЬ.**ПОВѢДОМЛЕНЬЕ.**Симъ маю честь повѣдомити поважаю П. Т. пу-
блику, що я отворивъ у Львовѣ ул. Академічна
число 3, подѣ фирмою:**Иванъ Бачинскій**Торговлю корзинныхъ товаровъ, полуценныхъ овоцѣвъ,
гербаты, руму, розолѣвъ и вина, заразомъ власный вы-
робѣ буліону и консервовъ, одзначеный 5 медаллями
заслуги на красныхъ выставкахъ.

Цѣнники на жадање высылаетъ франко. 4134

КОМНАТА ДО СЪѢДАНЬ.**Новѣсть!****ВОДА****МАРШАЛКОВСКА**

вынаходу

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧА

Фляконъ 50 кр. и 1 зр.

Новѣсть!**КОНТОРА ВЫМѢНЫ**

п. к. уприв. газ. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купле и продае

всѣ эффекты и монетыпо курсѣ денноу найточнѣйшымъ не вчислючи
нѣакомъ провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

- 4 1/2 % листы ипотечный
- 5 % листы ипотечный преміованый
- 4 1/2 % листы товариства кредитового земского
- 4 1/2 % листы Банку кривого
- 4 1/2 % позичку краєву галицкую
- 4 1/2 % позичку пропінанційну галицкую
- 5 % позичку угоренныхъ земельныхъ державныхъ
- 4 1/2 % позичку угоренныхъ земельныхъ державныхъ
- 4 1/2 % угоренныхъ облигацій индустриальныхъ

а всѣ тѣ капиталы Контора вымѣны Банку ипотечного все
купле и продае

на найкорыстнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного праймае одъ
П. Т. купующихъ всѣхъ вымѣсованъ а емо платитъ мно-
гоу алперы цѣны, такожъ закупае купоны на готбоку,
овѣтъ инагоу одчисленіи а закупае листы за одчисленіи
заказовъ одчисленіи.До сегоднѣшнѣ у которыхъ вымѣны купоны, доставленіи коудъ
дружнѣ купонныхъ, за вѣрнѣе контоу, которъ сама поимосъ.**НАРОДНА ТОРГОВЛЯ**принимаетъ замовленія и посередничить
въ закупнѣ:**СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ****выростъ зъ фабрики**по кожеразобой цѣнъ фабричній. Теперь нуте
фабрика 1а по 82, 1а по 76 пр. за 100 пѣльор.
1000 фабрика.При замовленіи просимо о точнѣ модѣхъ
почты и стаціи вѣдѣнчю.

4038

НОВО ОТВОРЕНАи на взорецъ першорядныхъ того рода заведенъ
заграничныхъ уладженъ**ДРОГЕРІЯ****ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ****аптечныхъ матеріаловъ и фарбъ****ЛЕОПОЛЬДА ЛЪТИНСКОГО**

магістра фармаціи

при улиціи Коперника число 2.

поручае лікарскіи перетворы, химикаліи специфічній и уни-
версальній средства красны и зѣленичій. Консепсованна
продажа струй. Гумной артикулы и хирургическій опатрунки
въ наибольшѣйшѣй выборѣ, въ найлучшихъ жерлахъ. Тоалеттій
приборы, косметическій средства, тоалеттій мыла, пудры
и крема. Англискій перфумы, французскій и красны. Оливъ
до освѣтленіи. Ванъ на лѣва, Махота, Рука, Конякъ и т. п.При томъ додѣе ея, що позаякъ вышесъ вычисленій
предметы въ дрогеріи суть на головномъ складѣ, тожъ
ихъ тутъ можна набутъ о много дешевѣе, въ большѣйшѣй
выборѣ и въ лѣтнѣйшѣй ясности, якъ дебуть ниде. — Свѣжо
вылаженый норвежскій рыбный трахъ курационный въ
оригинальныхъ флашкахъ (по 1 зр.) и т. д.АДРЕСА: **Леопольдъ Лѣтинскій**
ул. Коперника ч. 2. 4136

!!Замовленія зъ провинціи выполняють ся одворотною почтою!!

Колдрына овечій волосъ и
бавовинъ, матеріады,
искладки пруж-
до лѣжонъ, свѣ-
нныя, подуш-
ка и т. п.

Одинокой у

Львовѣ специ-

альный

складъ и робѣтня

выробѣвъ постѣла

подѣ фирмою

Иосифъ Шустеръ

Львовѣ ул. Коперника 7.

поручае найдешевѣе

Найкраснѣйшій и наиболѣе поспѣлѣй-

шій подарокъ на коляду. Новый

Рѣкъ и Илларины

„Руска Исторична Библиотека“

Проспекты высылаетъ gratis и

franco

Ол. Барицкскій

Львовѣ, ул. св. Миколая, 13, П.

W miejsce niemieckich i francuskich pism polecamy:

NOWE MODYzawierające najświetlejsze wzory z dziedziny mody, zarówno dla osób starszych, jako też dla pa-
nien, dziewczątek i dzieci, wraz z wzorami krajów wszelkich artykułów toalety damskiej, tu-
dzież z obfitym zasobem sekretów gotowalni kobiecej.W piśmie tem, panie nasze znajdą to wszystko, co je zainteresować może; od form
i krajów artykułów codziennej garderoby aż do wzorów będących najnowszym wynalazkiem
mody i ostatniem niejako jej słowem.Pismo nasze poprzedza w każdym numerze przegląd najświetlejszych mód paryskich
a każdy zeszyt zdoł być prócz dwóch kol- rowych, liczne ciemne ryciny i wzory, nietylko
odnoszące się do strojów damskich ale i do fryzur, kapeluszy, obuwi i ozdób wszelkiego
rodzaju. Pomiedzy innemi są tam wzory i opisy wyrobów różnych jakoto: włóczkowych, na
kanwie, haftów, koronek, monogramów i t. d.Dział literacko-beletrystyczny nader urozmaicony zawiera powieści, nowele, artykuły
literackie, beletrystyczne pióra znanych i cenionych autorów.**NOWE MODY** wychodzi 1. i 15. każdego miesiąca — a cena ich kwartalnie wynosi:

we Lwowie 1 zł. 50 ct. — z przesyłką na prowincję 1 zł. 80 ct.

Oprócz tego w roczniku III. zaprowadzona zostanie nowość: **Bezpłatne ko-**

lorowe ryciny dołączane do każdego drugiego numeru.

Gotowe kroje naturalnej wielkości dostarcza Redakcyja P. T. abonentom za opłatą portowym.

Z zaopiniowaniem

Księgarnia H. ALTENBERGA (dawniej Richtera) we Lwowie.

4138

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА**ВЫРОБѢВЪ ПЛЯТИРОВАННЫХЪ****ЯКУБОВСКІЙ и ЯРРА**

Крамбѣвъ.

Львовѣ.

Самовары тульскіи и Чай китайскій.

Направы, золоченыя и посреблюваны

по цѣнахъ фабричній.

Цѣнники даромъ и франко — Опаковане бесплатно.

5123 3—8

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часописъ.

— Про мелешинские селы русских пишут, как: Не знают, что сползало адъютанта суду бражника, п. Ангелачановского, переводит из Шеланнах проинорю в савь день св. Николая и то побудал вечерного богослужения, вь день, котрый такь волями свато обходит ся у руского народу. Чи се може була похитба? Чому-ж не

Предилата на „ДЪЛО“ въ литер. додатокът
и въ Астерисъ: на границенъ
на цѣлѣтъ року 18 ар. на цѣлѣтъ року 24 ар
на пѣтъ року 9 ар. на пѣтъ року 12 ар
на чвертъ року 4 ар. 50 гр. на чвертъ року 6 ар
на жѣтъ 1 ар. 50 гр.
у Лѣвѣтъ:
на цѣлѣтъ року 18 ар. на пѣтъ року 8 ар.
на чвертъ року 4 ар. на жѣтъ 1 ар. 35 гр.
Редакція, Администрація и Експедиція вѣдъ ч. 24
уѣ. Вѣторія. — Разуваеиъ зънѣтътъ си жѣтъ на монопо-
застерѣтъ. — Разуваеиъ монопозѣтъ зѣтътъ жѣтъ.
Позѣтътъ чѣтътъ контътъ 8 гр. а. н.
Озѣтътътъ припѣтътъ си на жѣтъ 6 гр. дѣтъ одѣтъ
стрѣтъ конзѣтътъ въ рубр. „Надѣтътъ“ на 20 гр. а. н.
Позѣтътъ чѣтътъ си на 10 гр. дѣтъ отѣтъ.

— Та якъ теперь на зиму выпроводить
ся до кого? — питають сирѣзь бѣзцѣ а до
дѣти боятъ ся ѣти, бо думаютъ, що старшій
вбожеволѣвъ и оскироу рубне.
— Менѣ нѣтъ до сего. Такъ або снѣжъ,
або жита або гниги. Менѣ досытъ того, досытъ
я матерѣвъ ся. Я цѣле зѣто гарунавъ въ го-
лодѣ, а бѣжъ по пѣдѣ пѣдбогу добравъ ся и ме-
не зѣ сынкомъ адуривъ, що щурѣ ходять. Чи

ПОДЯКА.

Высокопочтаемому Панову д-рову Оресту и Лидииновичу, ливареву повитуху из Томаша.

Зволяю, Высокопочтаемому Панову, за безкорыстную помощь по поводу перевода выданных мне из двора и таможни подати из швейцарии. Имя Великий сын мой Ваш намерен, бо Вы уратули сына 7 лет д-том, который есть из ц-люю подорож и под-держанья, а под- мене приймаю щаре и сердеч-но: спаси Бог!

Томаш 24 грудня 1891.

Левинский.

КАНЦЕЛЯРИЯ АДВОКАТСКА**Николая Костракевича**

пене. ц. к. высшего советника судебного

у Львовъ, при улича Вюрненской ч. 35.

Кухаря и ключницу

глядеть въ весну 1892 р. отворити малой с-я "Закладъ климатич-но-водолучный Марьяна" коло Львова. Информациа подает Зарядъ реальности Емилъ Бертемилина Браера у Львовъ, ул. Браеро-ска ч. 10. 4106

Найкрасней и наподобостой-ней подарка на коляду, Новый Рок и Именины "Руска Исторична Библиотека" Проспекты высылка gratis и franco

Ол. Барвинский Львовъ, ул. св. Николая, 12, II.

Колдры

на овечьей вонь и бавовий, материя, выдана пруж-добожж, сви-ники, подуш-ки и т. п.

Однотон у Львовъ спе-циальный складъ и робота выробов постели подъ фирмою "Юсифъ Шустеръ" Львовъ ул. Кооперника 7.

Левицкий Михаилъ

кандидатъ учительскій (прева-тиста-Русинъ) глядаю жбоду до-мowego учителя на село до учени-ковъ школы народныхъ. На же-ланье може выказати добрый сви-дочства изъ попереднихъ посидъ. Условія дуже пристоупны. — Вла-д-шій поручикъ ливаревъ подъ а-дресою: М. Левицкій п. Липница долъшня. 4129 2-3

Горѣвку зъ жита!

чисту стару житню

ГОРѢВКУ

безъ анижа и безъ цукру

поручае 4120

КАРОЛЬ БАЛЛАБАНЪ

у Львовъ.

!Краевъ!

чисто льняныя выробы корчиньскій

и именитъ:

Полотна, Вебы, Дыха, Обрусы, Серветы, Гушники, Хусти до носа и т. д., сыры и апретонный, поручае въ великомъ выборѣ по найденешихъ цѣнахъ и изъ наилучшихъ родѣ

Центральный Складъ Полотенъ

Першого Галицкаго Товариства для краевского промыслу ткацкого подъ "ПРЯЖОЮ"

у Львовъ пл. Маріяцкій ч. 1.

Цѣники и пробки франко. 4138 5-10

Складъ наипешом гербаты хиньской

ИВАНЪ ДУТКЕВИЧЪ

У ЛЬВОВЪ

улича Краковска ч. 2 домъ п. Валляха-ново отвореный

СКЛАДЪ ПАПЕРОВЪ и ПРИБОРОВЪ до писаня

рисования и мальования.

Наибольшій складъ книгъ торговельныхъ.

товаровъ галантерейныхъ.

РАМЫ ДО ОБРАЗОВЪ.

СКЛАДЪ БИЛЕТОВЪ зъ желаньями.

БИЛЕТЫ ЛИТОГРАФОВАНІЙ.

Принимають ся всякія образы до оправы. 4178

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Иллюстрированный Календаръ Просвѣты

на рокъ 1892.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 60 кр.

Дѣтати можна въ канцеляріи "Просвѣты", и во всяхъ бол-шихъ складахъ.

Найважнѣйшимъ и наводнѣнѣйшимъ дарункомъ на Рѣздово

есть обувь зъ славной на весь свѣтъ

ФАБРИКИ ОБУВИ въ МЕДЛІНГЪ.

Наибольшій выборъ всякого рода обуви для мужчинъ и дѣтей есть въ центральному складу у Львовъ, ул. Гетьманска ч. 12.

Чудово дешовъ и сталъ цѣны фабричны выт-спенъ на подонкахъ. Замовленіа почтою выгото-вляють ся сейчасъ и точно. Управу центрального склада у Львовъ и одаетъ п. Львови Рандови, который паглядаетъ точности въ кожѣмъ изгладѣ.

О численній одбутъ просить

4101

Альфредъ Френкель

властитель фабрики обуви въ Медлннгъ.

ТОРГОВЛЯ РЕЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ**АНТ. СТАХЕВИЧА**

въ Тернополи

поручае Всевещнѣйшему Духовенству и п. Учителямъ при надходящихъ свѣтахъ для рожд-ни дѣтиакъ:

РУСКИ ОБРАЗКИ

безъ молитвъ м. сѣтка по 15 кр.

середній "45

большій "70

изъ молитвами красно выш. 1 ар.

Медалики рускы

1 тузникъ медаль. по 14, 15 и 18 кр.

Хресты рускы

1 тузникъ по 14 кр.

Хресты тверезости

1 тузникъ по 14 кр.

О численній замовленіа управ-ляе сл!

4125 6-27

Особа интелігентна

глядитъ жбоду господамъ у рус-ского священника-одина, на про-свѣдѣ. Ливаревъ зголомовъ до Админістраціи "Дѣла". 4122

Молодымъ и старшимъ**мужчинамъ**

поручае ся дуже дра Гіаке и к. выдочно правліа. электричний апаратъ "Кратоторъ" до плано-го уживаня противъ

розстроена нервовъ

и

сексуальной системы.

Дуже выгдѣно носить его въ ка-шени. Нагородженъ рѣзными медалями. Патентованъ у всяхъ державлахъ. Илюстр. проспекты gratis. Въ кувертахъ за 10 кр. жарко. 4136

Адреса: General Vertekung y.

J. Augenfeld, Wien, Stadt,

Schulerstrasse Nr. 18.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Поручается обильно за-смотренный

МАГАЗИНЪ

и роботню обуви

ДАМСКОМ, МУЖЕСКОМ и ДѢТЧОМ

КАРОЛЯ

ЯВОРСКОГО

у Львовъ, ул. Батерія ч. 20

въ готеліи Швайцарскій.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ наипешом гербаты хиньской.

Складъ на

Виходить у Львові що дня (крім п'ятниці і релігійних свят) з 5-6 годин по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найважливіших новітніх“ виходить з п'ятниці, а з неділі і п'ятниці на першому розкритті з Діалогів.

Предплата і нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Діалог“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, і в інших містах у. Карла Людвіга 9. У Відні М. Дукес, І. Шнейдерс 8; у Відні: F. A. Richter, Nibelungengasse 4; Н. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppel, I. Stuhnbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Danne & Comp.

Предплата на „Діалог“ і нисерати на нисерати платні у Львові.

ДІАЛОГ

Предплата на „Діалог“ з літер. додатком: на рік: 18 кр. на пів року: 9 кр. на чверть року: 4 кр. 50 гр. на місяць: 1 кр. 50 гр. на рік: 16 кр. на пів року: 8 кр. на чверть року: 4 кр. на місяць: 1 кр. 35 гр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вносять на літер. напередвиступають. — Рескрипції неоплачені відразу приймаються. Пощинове з'ясування 8 кр. а. в. Оголошення приймають: за кожну строку літературної на рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Подати чекати на 10 кр. однієї строки.

Зі концем сего місяця кончить ся IV-ий чвертьок сегоднішнього видавництва нашої Газети, тож просимо чим скорше шаркнувати залигаючи передплати!

У Львові дня 28 н. ст. грудня 1891.

Вз міру того, як чим раз корисніші для справи народної починають укладати ся відносини серед руської суспільності в краю, елементи деструктивні уживають всяких способів, щоб тому перешкодити, боляче всім натурально, що руська суспільність намагає ся на добрій дорозі — консолідації всіх здорових і щиро мислячих елементів. Для елементів же деструктивних се значить стільки, що погубляти, і тим легше арозуміти ся в останніх часах проявляючий конвульсивний судорог.

Солідарність і незалежність а достеменно виступаючі руського клубу в рад державній адобули собі в прав загальне признание, а навіть якийсь з тих Русинів, котрі зпершу давали ся баламутити, нині вже прозріли і про заступників Русів в рад державній думають інакше. Перейшли вже дів сесії ради державної, а о діяльності руських послав в тих сесіях можна говорити хваба тільки добре. Ніхто хоч дробку союзниць не знаєме клубови руському, щоб в чом-небудь аравити справу народну або в потреби не станути на сторожі поваги руської народності, а що до самої діяльності парламентарної в інтересах руського народу — то негнущий клуб — ut facta loquuntur — безперечно перевесивши всякі руські делегації часів давніших. В наслідок того обрання відносини серед руської суспільності — як сказано — починають укладати ся чим раз корисніші і можна мати надію, що і в ширі і в здорові мислячі Русини — всі конструктивні елементи може і в недовгий уже час консолідувати ся до спільного широго і здорового праці органічної у варту, а до оборони і до виборювання прав для Русів на тій.

Така консолідація — се признає кождий ширій Русин — єсть для добра і поступу руського народу річю конечною, а коли она досі, а жаль, ще не наступила, то нині за те спадає на саму суспільність, котра частіна так довго давала ся баламутити і поволила надуживати своєю добродушністю довірливості елементам деструктивним. Нині під тими виглядом видно зміну на краще

і если тільки настрої суспільності руської в душі справедливого оцінювання ситуації, людей і діл їх утвердити ся так, що проби рострому будуть відбиватися о здоровий розум і шире руське почуття, мови бривки фальш о тверду скажу, — тоді настане хвиля консолідації. Від самон суспільності руської застане приспівення той хвилі.

Деструктивні елементи готують руської суспільності одну пробу за другою, — ми ж віримо в здоровий її розум, віримо, що она удержити ся в рівновазі — і тим пообідати, бо тим осягне ся консолідація сил руських, і то консолідація правдою спасенну. Річ ясна, що консолідація такою не спосібний перевести елементи деструктивні та і впротвимо що за розум був би перетягнув назад до того давного стану, котрий показав ся несправедливим, нездоровим і погубним для справи народної?

Правдую консолідацію Русинів спосібний і можуть перевести лише народовці. Така консолідація була завжди і єсть нині в їх програмі, — не виняж провідників-народовців, що благородний патріотичний настрій в їх не міг досі перевести ся в діло, ба ще і нині почва під тую велику будову мабуть не востаннє певна. Як сказано, суспільність наша перебуває тепер те останній проби, як готують її елементи деструктивні, — народовці ж, совісно розуміючи консолідацію сил руських, востаннє не оглядають ся і не будуть оглядатися на ніякі фаворити елементів деструктивних — ані на брошури, котрі вже вийшли і ще може мають вийти, ані на безтолкове їх ланне на віччя, ані вже буди і ще мають бути, — народовці приступлять до діла і довершать его тоді, коли совість їх скаже їм, що се вже може довершитися без шкоди для справи народної великими ренетами і очайдуками тільки разв'язати уже поновітний і аравжуваню.

Бажав же як найширше руської суспільності, щоб приспівала велику хвилю консолідації сил руських в честь і добро нашої народності і нашої народи!

Віче повітве в Бродях.

(Даліше.)

По рефераті медійного п. Третяка забрав голос о. Ярема і в ім'я комітету вічевого зазначив, що реферат той відсутній в дечому від тексту, одобреного комі-

тетом, тож застерігався на будуче против всяких самовільних додатків. Зазначив о. Ярема була титль більше на місяці, що наближав ся зараз реферат політичний і заходила справедлива обва неоплатних додатків в душі „Галицької Русі“, котрих кореспонденти дуже намагає ся вилучити на хід дебати політичної. Однак се, зазначив вічевого комітету, востаннє йому не удалося.

Одразу ж приступлено до дальшого порядку денного, вивчала ся ще коротка дискусія щодо реферату в справах економічних. Реферат сей був повнотворний ліквідатори „Заведення“ від Львова Проциков, але що всі вічеви референти поперед предладали до перегляду комітету, а п. Процик сего не учинив, то реферат его узяно за одинишій. П. М. Павлик, відносячи вагу справ економічних, предложив президію, щоб зараз подати реферат економічний, живо дотикаючий загальне селянства, коли всі учасники віча при сійхжх осяжх. На одній провіді, що реферат сего востаннє не буде, бо п. Процик его поперед комітету не предложив, зазначив п. Павлик, що він відкинувся до жадаю збору і готові самі забрати голос в справах економічних. Однак президія не ухвалила сего голосу. Тут зазначив п. Процик, що він реферат свій має і бажав его відчитати, а не вважав о конечности предладаючи рефератів комітету. Віче зазначило ся за тим, щоб справи економічні зараз розбавити. Настав хаос, в котрого вивела президія доперва рада о. Ярема, щоб — стоячи на основі прийнятої комітету, що всі реферати комітет має наперед переглянути, — уважати резолюції і реферати зголошувати ся тепер павбав лише за самостійний внесок учасників віча, а не за реферати вічеви, походять від комітету. На се внесено віче годило ся. Однак предладал о. Сврко був той гадка, що вперше треба зачерпати сорідок денний, а доперва відбав приступати до справ економічних, тож відбав вічевою програму відбав голосу Василев Черняк, селянство в Чехі, референти справ політичних.

П. Черняк мотивуючи резолюцію про загальне голосування, — мало арозумілим для загальне селянства лозинням „Галицької Русі“ — побідує несправедливості, на яку заауджують селян і мало мішчачі ординації виборчі до сїму і до ради державної. Найшиша система куріяльна дуже упосліджує селян і мало мішчачі, а виборче право, як і число послав до тїх парламентарних, признає тим веретнам суспільним єсть дуже неапорціональне до прав, як в той мір признає послав більший. Тут порівняв реферат чисельне відношення репрезентації в чиселі людности селянської і мало мішчачої, ауставляючи дотичні цифри в числах припадаючих на послав більшу. Коли селянська курія вважала в оїм 74 кри-сєх, то послав більша має їх 44, міста 20, палати торговельні і промислові 3. В

рад державній знов має перенажача люд-ности селянська 27 ауступників, коли пави мають їх 20, міста 15, а палати торговельні і промислові 3, — отже в тих числах виходить велика кривда для селян і мало мішчачі. Одного поля до ради державної виває лише 104 пави, а в селянській курії голосує на одного посла аж около 20.000 людей, отже майже 200 разів більша послав заступлена сільніша.

В додатку ті вибори для селян і мало мішчачі посередній через т. зв. правибори. Се також упосліджує в порівнянню з куріями вищими і улекшує лише великий надужити при виборі. Вибрані в правиборах виборці легко зааудують ся, а не одвічний вічний громади ділають часто противні інтереси громади. (Тут референт розказує про практику виборців „Хрулів“). Головою Галицької сорок вім!) Отже треба конечно безпосередній виборів і то при загальнім управлінню до голосування. В відбав основних законів держави кождий єсть рівний перед законом, а без рівності всіх і найбільшій люди дають рекриту, і платять податок хоч-бм консуційний, то і виборче право політичне повинно бути признає всім рівним громадянам держави. Вправді відбав противні насє замість, що ми відбави в умові невірній, але ж бо конституція не знає зрівняти або невірній, більший маєток нікого не безогляди зрівняти не робить. Чому не нажуть, що ми не вірїли до рекриту і податків? — а кождий з насє селян і мало мішчачі платять ніякіс податок державний, сє не в грунтовий, то дохоловий, ааробковий або бодий консуційний відбав, тютюну, горілки, пива, цукру і т. д. Далшого ж як-раз ми маємо бути усунути від права виборчого? З прилюдним признаннем відбав п. Черняк, що до належної селянської вишній виборчої ординації змагає всіма силами і наші знамениті послав Романчук, а при сій гадці проєсли ся в сєз оклики: „честь сїму за то!“

Резолюція, яку референт предложив до ухвали віча, звучить: „Позаляні вишній ординації виборча не одбавляє вимогам справедливості і духови часу, рівності всіх перед законом; позаяк она викликає астою в народі і асто зааудую до розвою конституційного жити, що заауджує нашу народність руську в Галичині в вічне упосліджує в сїм і державній раді, — руське повітве віче в Бродях зааудує за введенням загального голосування і усунути виборчий курій, а в той цілі уповномочує окремий комітет подати до ради державної і до сїму петиції, вимагаю неї громади Бродчан, щоб таї петиції вносили. Також вимага віче руських послав в сїм і в рад державній, щоб в той цілі почли ділати, т. а. ставили внесення і підписали петиції.“ (Головою: Славко!).

В дебати над сєю резолюцією промовив найперше п. Павлик, домагаючись загального тайного голосування. Тоді виходили бм правий заступник, покликаний воєю

Сучасна Болгарія.

III.

[Три категорії і походження болгароан нителігенції: сє домоє вихованіє і освіта, мешчані, отрави, домоє хазяїство, умовленіє, болгарий нителі і шени; о бавих. — Релігійний нителігенція. — Дє головні черти болгароан нителігенції. — О товарноб житю. — Візити. — Становіще Болгарія в житю домоєм і товарноб.]

Найменше всего клопоче ся болгарскій дїм о кухню і ахотно болгарскі нителігенція не знає і в своєй національній нї європейської кухні. З тїх причин кухню отавлять ахотно на особняку, кобланицять крок від головного будинку. Для європейських мешканців така відособненість кухні від головного будинку дає ся дуже в знаку, особливо зимою, коли господарі по сє раз відбави мусити по сїм і в морозі перебігати до поков. Але в болгарськх господарств ся невагода не робить великою дистракції, бо варення страви Болгарія послав дуже мало часу і так само мало вилатів.

На сїмданє нї ся чорну турецьку наву, без хліба. На сїмданє куцувє бараначого мяса (без вибору частей), мясо крає ся на куси, куси вилатє до горшки в водю, до того додає різнє заправки (заправки, чабул, моркви, салері) і все те разом амбшанє або варить ся доз на вєхзоді кухні або — що буває дуже часто — відносить ся до „фурни“ (печарі), де за оплату 2 кр. „фурни“ (печарі) варить страву. „Фурни“ вилатє дуже оригінально і роблять на чужині коміне вражінє. Ідучи улицю, бачиши, як печарі вилатє з печи на довгій долаті хліб, як вилатє до печи „тєлєсї“ (мідані пательні) з „пїтою“ (мідані) і

горшки, то знов почуєш, як горлає сердий на своїх хлопців-помічників. Та одна страва вистає для ціло болгарскєго роду на обід і на вечерю, а часом лишє ся з нею де-що і на другій день, бо варення страви їдять Болгарі дуже мало, а більше докладають хліб і вино. Одна особа потребує ахотно на одєн раз відбав фунта хліба і вилатє більше як чверть літра вина.

Частіше, ніж се дєє у нас, люблять Болгарі ходити до куцєи („бана“ від латинського balnea, в Румєніі називають „тедїа“). В Болгарії вєт дєвнього рода бані: натуральні горькі жєрєла (терми) — аєть їх по над 40 — і штучно огрєвані, азані по турецькх „хаммам“. Оба роди бань дуже часто имовують своєю будовою. Дєвнє терми походять з часів римських, а „хаммам“ ахотно турецькх. В горь бані поєриві купують з малими оторами, котрі вилатє пара; середина вимощєна красними квадратними камінцями. В термах горьча вода абрав ся в чотирокутні або полігональні басєнах і агає по струї. В горькій воді Болгарі дуже люблять купати ся; цілєни годаніи переиджують оні в воді до + 47° Цельсія. В наслідок відносноч ся пари востує в термах аїт на відбав теплий і ново-холодний чоловік (а входить ся до бані в довгій бїлій мантії і дерев'яних сандалах „мідані“) зразу не може павіть розбавити людей купуючих ся в воді. По купаню вилатє ся до сїмданєго кабінету, де для кождого гостя єсть особє абаж; тут вилатє кождому на відбав тїлї пїтї і тоді пора вилатє чашочку чорної нави та закурити паїроку. — Процедура в турецьких банях (хаммам) востаннє ясна. Там гості вилатє ся на камінцях, огрєтєм градєм і лежать доти, аж вилатє на їх тїлї пїтї, по

чїм турецька прислуга зачинає на різні способи натирати цілє тїло (турецькх масаж). Півнішє веде насє служачий під теплий крант (чучур) і так губую, цїтєчю і милом вилатє цілє тїло.

Нодї і в правни ожнєлєз трохи більше, бо в тих дєвх громади ся болгарскі нителігенція в церквах. Але хотїт таї нителігенція молада і се не вироблена, а вєе подбїю як в новонабї Європі, вєрдає ся в нї ряди нителігенції в справах церковних і релігійних. По містєт вїт правнич дїл людей громади ся в церкві дуже мало, і то переважно людей, як вїт востує в Болгарі, „анашон руки“; з нителігенції вилатє ся найбільше жєвчїни, і то не так вїт побожности, як різні за дїл моли, щоб показати своєй сунї, пїшню нителігенції капелюхи, брїлїти на павцях, або — сїм вїе не ходять о вказанє другий своєй строю — для звичайного проходу і розривки. Тож коли увїдєте в церкві, то не побачите там молічєлєх сї побожно перед престолом, як в католицьких церквах, або сїмвочних пєсєх, як в протєстантєх, а почуєте шєсти і голосий розговори о пєвнїх будєннїх справах, як ось: кобїю хто ааробив на продажі? кобїю хто стратив? хто коли ходив на баню (до купєлє)? хто з кєм має повязати ся? і пр. Живі розговори павіли в болгарських церквах не разє тут вічего і вилатє відражєний службу павічєнї, ачуть ся бїт публїки дєвнє вєсєлє слєва, з-лєска уємєлєтє ся. Натємїє дєвчєтє ся нєраз Болгарі, як можуть католиці і протєстантї удержати таку тишню і сунї вїт своєх церквах, де кождий занятий тільки особю.

У болгарскєй нителігенції стрїчаємо дїл головні черти, котріми она відражєна, на примір, від руської нителігенції: продєна

предпрїємчївїсть і велика ещадївїсть в вїддатках.

Недостача предпрїємчївого змислу у нашої нителігенції нерєтїм єсть павіть наші самі загально знає. У нас не то, що не знають, як бє собі в дєвнє разі поради і з-відбї можна бї мати ааробит, але наші з горі не хотєт о подбїннїх річєх і мислїти. А сїм павіє ся хтєсє смїлївїшїй і пусити ся на лїчє ширїй інтерєс, то учє за собою тїсєлє голоєвє бравдужнїх задуманє предпрїємчїво і нагадуєчїх, що дуже легко можна стратити, — що треба аж уродати ся жидові, а не Русині, щоб дї чєсє подбїного можна вїт повєдєнємєм братїє, і т. п., — так що напавний смїлїчєсправдї мусити переконатїє о безосєвности предпрїємчїво нїм інтерєс. Тим дає ся частї вилєсїти наші глїданє урдєвнїх посєдє, бо ми волимо мати дєлєко менше ааробє, кобї тільки певного і не вилатєчєго богато мислєня і турботи. Осє тому руська моладїжє горноє так числєно до гімназї, а майже забуває про шкєли рєалїї, ремїснїчї і торговельні, хотїт послїдїй моладї бї нєраз дєтє більше хліба, ніж гімназї. Правнє дєє у Болгарї: тут кождий уважє урдєву службу як коначну нємож, і гадє служити тільки так довго, поки не абєрє дє-що капїталу і дослужити ся бодї малю пенсїї (по 10 лїтєх); в дєвнє жє раз кождий радо подєє на пенсїю а майже свої власнї дїм, куєнє огорода і дє-що готбєнї, кідє ся охотно на полє предпрїємчїва і так глїдає нікого-такого ааробїку. В наслідок того житє болгарскєй нителігенції мусити бїти дуже економїчє, бо тут кождий прїєдчєрє має на будучє велику вартєсть. І дєлєго то при кождї нагодї, дє тїлєко зберєє кобїлєх Болгарі в Болгарі, чи оє в церкві, чи на домоєх вїнїтєх, — чємо найчастїше бєсєду о рєдє

народу, а Руєнни виступили бы перевагу із Галичин. — Коли референс закінчив, що був же із своєю резолюцією жадав того самого, за чим промовляв п. Павлиць, — ніхто не прийняв резолюцію.

Обидва наступили внесення участників віча.

Перший промовив Гаврилюк із Пониква, очевидно надутий лунними шовіністами, і почав іхисти про "твердих" і "м'яких", про роздори та партії, а перебуваючи криком недовдоволені скінчили серед гамору бажаннями, щоби рушій після віч і в раді державній поступали вгору. Даліше мотивував бесідників, що ради повної суті зміни, приєднують лише величезні видатки а ніякого з них нема хіба, гаду-ють, ніхто, про селянство зовсім не дбають, роблячи так само підупало, а еміграція із пущи до Америки і Росії змагає ся із ро-ку на рік. В Буковині рад повноту зовсім нема, — тож бесідник ставив вно-сень, щоби ради повноту внести. — Збори із гримками одобреньми приймали се вносень. О голос із сїх справ доби-вав ся ще п. Павлиць, але президію ему го-лосу не ухвалив.

Ничай із Чех заявив ся против про-екту видати кравного о заведеню окрених громадах начальників і вносень, щоби в віч висказало протест против тої небезпе-чної новини.

Черняк із Чех почав свою промову із того, що органи правительствий не па-нують законів о рівноправності Русинів, і внаслідок всю нину сего на послід, що за-вели янус "угоду".

В сали настав страшний крик і не-лад, так що сама президію загрозил роз-визень віча. О. Мандичевскій вівсяв президію, щоби про павіть посольскій не до-зволит говорити, бо се до віча зовсім не належить. (Оклик: Так єсть. Bravo!) Се-ред загальною хаосу предсідатель одобрив голос авіаному послідови, надуту ало-бними напестами. Кореспондент "Діла" д-р Ол. Кулачківскій звернув увагу збору на се, що вже давно ухвалено наглядати ре-срату економічного, тимчасом това ся без-предметова політика і викликає лише непо-трібний хаос, а про справи економічні, що селян найбільше займають жуть, досі ні-хто не агадує. — Понав із тоїм на-прямі голоси ся до слова п. Павлиць, то о. Стрко на ухвалу збору дав ему голос.

П. Павлиць поставив поді ухвалу віча сльдижачі резолюції:

- Щоби люди не платили податку бдї ґрунту, аї бдї хати, тільки бдї доходу; щоби той, хто має два рази більший дохід, платив три рази більший податок, бо тепер найбільш багаті платять далеко менше податку, ніж би повинні прибувши на до того, що платять бдї; щоби бдї того, що кожен потребує на прожиток свій і своєї родини, не платили ніякого податку.
- Щоби того, що хлібороб потребує кожен на прожиток свій і своєї родини, не сміли ліцитувати.
- Щоби взагалі не можна було ліци-тувати ґрунту, а лише дохід із ґрунту.
- Щоби держава допомагала громадам набувати на власність громадські ґрунти, що лежать із границях, щоби громади мали право першинства при всяких ліцитаціях і продажах із вільною руки.
- Щоби для тих людей, котрі зовсім не мають землі, держава оддавала із посе-сію ґрунти намеральні.
- Щоби скасувати всякі неспотрібні та-кеси та стемиль.
- Щоби вменшити плати та татари по-датковий бдї всяких субіон та громадах інтересів.
- Щоби скасувати асцям бдї таких річей, що кожен потрібний до жати, а на-томість наложити податки на такі річі, що служать лише для забави та ораси великих багатирів.

(Конец дуд.)

Рада державна.

Минула сесія віденського парла-менту була досить коротка, бо почала ся 8 жовтня а скінчила ся 17 грудня. В їх засідань планарних було 43 а між сима 4 засідань вечірній. На бюджетових дебатах зійшли 40 засідань; одно засідань на ге-неральну дебат, два засідань на генеральну де-бату надь фінансовим законом а 37 засі-дань на спеціальну дебат.

Проекти внесений на сїй сесія бдї правительства були слїдуючі: Проект що-до зміни ординації виборчої для сіль-ських громад із Галичин (не полагожено); бюджет і фінансовий закон за 1892 р.; про-ект що-до удержання селянщини ім. Каро-ля Людвіга і будови селянських шляхів Страхиш-Вінтерборг і Водня-Прагати; додатковий кредит міністерства просвіт на будову державних шкіл народних із Триєст; проект що-до провізоричного уре-гулювання торговельних відносин із Туреччи-ною, Болгарією, Іспанією і Португалією; но-воє до аскураційного закону бдї нещаст-них конгінт (не полагожено); рекрутацій-ний конгінт за 1892 р.; проект о дер-жавній підмошї для меліораційного фонду на р. 1892; проект о часовиті адержаню стігана професійного домово-чиншого по-датку і півпроцентного доходу податку бдї домі в Триєст; даліше проект що-до приділення справ епадних до судових трабуналів і он інстанція (не полагожено); проект що-до пристику службови із судиш і судових неспотріб (не полагожено); та торговельні трактати із Нимеччиною, Іта-лією, Бельгією і Швайцарією (не полаго-жено).

З проектів, котрі вийшли із і-ніціативи самого парламенту, була трактат із Манушбї сесії: Проект що-до винагород поновно засуджених (палатою павіть візніти); проект що-до податкових павіть для мешань робітничих; проект що-до основаня дїкарських павіть; вносень із справ реформи закону патентового і пра-сового (полагожено в першій читаню); проект о тимчасових постановках із спра-в вишуру домового податку на передіставі прагати.

Підчас послїднї сесії палата послїд-виратила двоє членів а іменно вмерли бар. Таверер (вибраний із більших посло-стей із Країни) і Кароль Пізля (група шість із Румбурґ). На місце першого вибрано ґр. Ервіна Аверсберґа а із місце другого не бу-ло ще виборів. На місце посла Вергоїніного вибрано із сільських громадах із Паренцо д-р Лагіноє. Д-р Мавонич вложив ман-дату а доповнюючий вибїр ще не бдїв ся.

За-дїя сїзванен присяги стенографі-чних протоколів, можемо аж тепер поді-ти точно ті іхисти, котрі із сїзваненних ради державної були лише коротко зазна-чений.

І так при дебаті надь статом міні-стерства робітничих записанє були до голосу послї: Подляшецкїй, Телішевскій і Мандичевскій, але що за-дїя замкненя дискусії не прийшли до голосу, то пос. Ман-дичевскій поставив три резолюції, котрі палата одслала до комісії бюджетової.

Резолюції пос. Мандичевського суть слїдуючі:

- Зважнши, що гірше населенє вхід-ної Галичини виключно удержуєсь годблем копей і рогатом худоби;
- зважаючи даліше, що іменно годблям копей поступає до повного упадку;
- вбачи зважаючи, що дотичній резолю-ції, вносений і високою палатою підтертї мн-ушними розам, не були уважливий;
- завнає ся вис. ц. к. правительство, осну-вати із політичних поївах вхідної Гали-чини: Надбїрна, Богородчани і Косбї ста-ція годблям копей і рогатом худоби.

ІІ. Зважнши, що населенє вхідної Гали-чини із Карпатах, а також на Подбїрю

карпатським має дуже мало і то неврожай-ного ґрунту;

зважаючи, що переїзжаючі ті оклиці рїки: Надбїрна із Солотинною, Бистриця, Прут і інші, виступаючи із берегів при кожній повені, заносєть річєю що року а ті немногі мусиють ґрунту та цїлком нищать, а се нищенє абділяєсь ще за-дїя сїзваню дерева;

зважаєсь вис. ц. к. правительство зарі-дїти як можна найскорше рефуляцій роб-оти на ріках Прут, Надбїрн і Бистриця.

ІІІ. Зважнши, що поновленє здорового і крїпного стану селянського мусить уважатись однією із головних условій здоровя і крїп-кого держави із економічав, політичав і соціальнвм вгляді;

зважаючи даліше, що за-дїя на день що-раз сумніше представляє ся образ те-першнього положеня як взагалі робітничого населеня так спеціалью селянського стану у вхідній Галичині а передь всїм із гро-мадах, положених із Карпатах і на Под-бїрю карпатським;

зважаючи вбачи, що дотична резолюція, вносєна минулою сесією а підтерта високою палатою, лишиться неуважливеною, зважаєсь повною вис. ц. к. правитель-ство, розвїдати причини сего сумного стану і зарідїти, щоби робітничє населенє селян-ське вхідної Галичини уратувати передь по-вною вглядом.

При статі міністерства судовни-ця записав ся до голосу послї Подляше-цкїй і Телішевскїй, але позанє замкненю дис-кусії, то не могли они забирати голосу, лиш пос. Подляшецкїй хотїв промовити при фактичній спростованї, але і то відпре-зидент бар. Хюмекцкїй не дозволив — а бдїтак поставив пос. Мандичевскїй дві ре-золюції.

Діа характерности подано промову пос. Подляшецкїйого:

"Не маю нічого спростувати, про що я б сам говорив був — і на жаль не прий-шов до голосу — рівно же не маю нічого спростувати, що говорєно із вїшої сторони; але маю се спростувати, що аголосєв ся до голосу не із тих вїшних павіть, котрі передь мною говорили, але передь мною вї-ли сїх павіть, тож і повинєв і стати із лїст бесідників передь нами. (Голос: Се лучаєсь також нашам!) Коли аголосєв ся, сїзванє менї, що се лиш за-значєнь, але не вписанє. Се може і спра-ведливо, але я так розумію, що не повинєв прийти до голосу вїшних із одного клубу а иншї клуби мусїли би при тїм обітати із вїшних. Однак із нашого клубу була і лаш одноким. Аж побішє вголосєв ся товариш Телішевскїй, отже бїт прхадив би по менї. Однак аї бїт аї я, не прий-шли ми до голосу, помямо того, що а один із перших — мабуть третїй — аголосєв ся.

Віцєпрезидент (перевіваючі): Прому, кого спростує? (Голос: Президію!)

Пос. Подляшецкїй: Порядок бесід-ників.

Віцєпрезидент: Се не єсть вїшним фак-том за дебаты і я не можу Вам дозволити слова.

Пос. Подляшецкїй: "Підчиняєсь воли президиї, але..."

Резолюції пос. Мандичевського суть таї:

І. "Зважнши, що за достав судейского рішеня кожний, хто мешкає по-надь повї м-лї бдї осуду суду, мусить заплатити 17½ кр. належнєсти;

зважаючи даліше, що, коли доручає ся коїка рішенє наразь одній і тїй самій осо-бі, то треба оплачувати ту саму належнєсть бдї кожного рішеня;

зважаючи вбачи, що ті належнєсти за доручєнь дотикають найбільше селянське на-селєнь, вже і так цїлком зубожєє,

зважаєсь вис. ц. к. правительство поста-раться о се, щоби оплату за доручєнь, уста-новлену із §. 21 розпорядженя міністерского із 3 червня 1893, В. з. д. ч. 169, на 10 кр.

ним грошевих інтересах; бдї-разу ібана-ти, що маємо передь собою нардї спеуля-ційний.

Товарише жїтьє у болгарок інтеліген-ції досі слабо розвїте, а головною переши-дою тому — як легко догадати ся — посу-сєна до найбїльших границь ошідливости. Бол-гарі вїзнують ся дуже мало, а звичайно лиш коїка разів до року, і то із днях біль-ших церковних празнїків, а також і на іменини ("іменє дїв"). В більшїх свята, як на Родєо, Іванбєв дєв (по Богоїлюєню), Великєв і Зелєвї свята, можна бачити по-улицях города цїлї процесїї ходячі із ві-антми бдї доми до дому. Вінтї одбувають ся тогдї звичайно із дєв, аразь по скінченю службї Вожєв, а дуже рїдко нечеровї. Хто має багато знаєомих або приятелів, то го-ре ему! В такі празничні дїв бїз мусить одвїдати вїшї поголовно, бо него би помн-пуз, той може легко ошорбїти ся.

Входячи до якого-до дому із візнтою, найчастїше застєає вже гостей у господаря. Гості посїдади навкруги стїв на прїсїлах або фоталїх і вїш, зважаєсь бїльше або нї, починають живо диспутовати, найчастїше — як сказано — о справах економічних. Васє представляє господарь прочєм гостям і ви зарав, як бї давній добрий знако-мий, займаєть свою місце і мїшастєсь до розговору. Коли ви посїдїли ікон чєртї го-динки, передь вами з'являє ся панна доми або, коли є непа, сама господарня або а служниця, в подає на гарбї пєстрбї таї ("таблє") слєвє із конїтурами ("сладко", у Румуновє dulcece). На особній скїлїній під-ставї лежать чїстї ложечки, котрими наба-раєсь із слєнка конїтури. Передь вїже-

нєм жєлаєсь господарєв і господарнї "ма-раха лїт" а бдїтак, поївши конїтури во-дою із приготавної скїлки, кладе ся своєю ложечкою на другї скїлїній підставї. По-тїм церемонїальнїм аїтї господарєв і го-сподарня жєлають вам здоров'я ("на здрав-є"). Пана, стоявши досі із такою передь вами, бдїходить до другої комнати, і ви знов пускаєсь із розмовою. Але ось по яких де-сїтих мїнутах пана анов дїлаєсь на сце-ву і бдїходить вам на таї хорон турець-кої ками (кафе). Турецка кава мєлєсь особ-нїм до того роблєньм мїшанєм (турець-ким) дуже дробнєм; до горячого кипяєв вїскає ся трохи цукру і мелєної, як мук, ками. Коли тає все разом закипає і за-чинає бдїходити із гору, тогдї бдїставляєсь на бок — як готує аж турецьку каву. На верху плаває так звана "каймак" (гущє-ний еус), котрий тут усе дуже смакують. Част бїльше до дїв, тїм рїдша кава і менше вкусна. Вїзавши каву можете посїд-ти ще із 10 мїнут, а бдїтак пора вїносити ся; хто бї хотїв посїдїти трохи довше, на того поглядає бї із лєвєм зачудуваньєм із на чолонїя необпаного аїз загалью прийнятою еткетю. Але що передь тїм, за-ни ви опустили дом господаря, дїлїк із гостей уже давно забрала ся доміє, а по-аходили дїлїк вонї гості, із котрими васє познакомлюють. Ви вїходите, а прийшовшї побішєть, нїж ви, гості остаеть ся, бо же де покушати сєдокого і не вїзавши ками. Таку сцену прїняти гостей представить живо а удачу польськїй пєствєль Бжє (Мішковскїй) із своєюсторачнїм романіз із болгарско-го жїтї п. заг. На загалью.

Із бачимо із розказаного висє, бол-

монєти конвенційно або 17½ кр. а. в. — аїзавти бодає для сєлянського населєня із Галичин на 5 кр. а. в."

Дуга резолюція звучить:

"Виваєсь вис. ц. к. правительство по-стараться, щоби із королївств Галичини:

1. три аскултантї із дїєм їх іме-нованї одержали адїютант;

2. із огляду із одної сторони на істну-ючі бдїосни дорожї а із другої сторони на випробовану і загалью прїзану службу із урядованю судових аскултантв — ібдїзавши ім адїюта бдїовїдно до їх службї і становнїа;

3. зважати аж при іменованю аскул-тантв на відомості языків пєствєль і із сїзуєв лївбєского висшого суду правого і-мєнувати лиш таїх, котрі добре знають рускїй язык ііз із словї так і пєствєль."

В часі послїднїх засїдань павіть по-слїд подано на руш руских послїд три пєтїції, іменно пос. Романчук вїзєв пєтї-цію "Подбїреню Рад" із Стрїю і громадї Добробави та Добрани о аїшю ординації виборчї — пос. Телішевскїй пєтїцію гро-мадї Фєльштїна, Посєдї, Гродбїчї і Конєвї о уряджєнє перестаню вїзїванчого при шля-ху сїлїанчїм ч. 6. у Фєльштїні.

Ще про іменуванє ґр. Кінбурґа.

Феріи сваточїї спїнали на разь дальшї оцінки парламентарної ситуації із нагоди іменованя нового міністра, як можна було вїзти із кожної вїшєкїї газетї бдїовїдно до стороництва політичного, яке она репре-зєнтує. Головні занятї тих газет ми пода-ли, однак мусимо ще разь вернути до того предмєту і навести бдїмє газетї Tagesbote aus Mähren, котра єсть ініспірована Хюмек-ким і поглядь на загальну ситуацію парла-ментарну, якї подаєсь із офіційної корє-спондєнціє із Відня із Norddeutsche All-gemeine Zeitung.

Орган Хюмекского пише: "Іменованє члена лївїцї міністром із кабінєтї Таєового мусить бути намь заперукою, що міністерство не хоче вже бїльше нічого предпрїняти про-тив інтерєсв Нїмцїв із Австрії. Сю за-поруку можна найбїльше по тїм павіти, що один із найбільш характернїстичнїх пред-ставитєлїв ліберальнїх Нїмцїв поїзана-ний до міністерства а помямо того остє а на даліше із клубовїї звязи нашї партїї. В тїм змїстї повнє іменованє ґр. Кінбурґа єсть для Нїмцїв пожаданїм дарунокм рбдєвнїм, котрий они із подїкою прий-муть; нового міністра треба уважати заступ-ником найбільшого стороннїцтва нашого на-роду, бо лиш тогдї, коли слово нашого ре-презєнтанта дїєство значить щось із радї міністерств, коли дїєство хотїв асупнїти на мону дорогу у аїнтрїшній політїкї а бдї-овїдно узаважати велике число вольнодумнїх Нїмцїв із Австрії, лиш тогдї може Нї-мєць постійно належати до кабінєту і лиш тогдї таке іменованє має для насї вартість. Надїймо ся, що так буде і приймїть полі-тично-національний дарунокм рбдєвнїй пра-вительства за заявленє однокї сїзведнїого поглядю, що мїрдатїї чїннїни нашого правительства державного сїзвали, що ав-стрієське цїсарство, устроєне на нїмєцкїї о-сновї, може бути успішно адміністрованє і управлєнє лиш разом із Нїмцями вїр-ними цїсарєв і держав і після прїнципв однїчївности державної, якї она по всь ча-сї заявляла."

В корєспондєнці Nordd. Allg. Ztg. такє каже ся: Провідна гадка прєстолїон бесїдї вїдєржала по частї своєю пробу огасну, позан-є із частї дотєпершїої дїяльностї нового парламенту огаснєно у всїх важнїх вїс-тїхх пожадану згоду умїрнованїх партїї. Бєли коли парламентарнїй усїлїх мбїг вї-зїзнати вїзвєсьє, то невно тепєрь, бо полі-тика прєстолїон бесїдї можлива лиш тогдї коли загадуєсь велике дїло, а порозумївши бдїоснїм зб становнїю правдивого мужа державного і маючи цїлїтїтату самостїдовїстї можна помнїти маловажїї справї. Бєли жє надїв, якї покладає того рода політика, по-кажуть ся оправданїм фактам, то тогдї обо-в'язок старати ся о нїх дальшїй розвиток. Отгаї авгаїаи сугь тїсно сполучєні із іме-нованєм нового міністра. Треба залєзїнїти і укрїпїти сїбїльє дїланє умїрнованїх партїї; бдїльнїстє, яка показала ся підчас постанованя воїон ради державної, мусить наї-ти охорону против случайнїх несподїва-нок. Зєрнать на се увагу, що міністерство, котре умало бути незалежнє бдї партїї, ре-презєнтувало своєм сїзломом рбдї партїї Супєрєчєствї, яка із тїм заходить, впаде сама із себе із очї; обєджувано закупуїтї посади міністерскїї ібєа особїстїхх адбїов-стєй і се було рїшачнїм при виборї. Вї-сїмь сїзачю однак крєуєсь нова посада міні-стерска і покляуєсь на нїю розумїєсь та-кожє знатного своїми адбїовнїама і заслугам члена сполучєнон лївїцї. Тїмь аїкомь надаєсь вїзачнїй вїзраз новїмь бдїоснїамь, із якї вїступила сполучєна лївїца. Отжє по-мінація нового міністра із наслідокм того має переважати політичне значєньє. Розходїло ся о то, щоби дотєпершїї прїнципї і бдїос-нїмь дальше розвивали ся, мусїло міністер-ство заховати своєю незалежнїстє бдї партїї і міністерство не гадає стати ся парла-ментарнїм міністерством із аїмїлїтї верховод-ста одної партїї. З тїх прїчїн не можна було поклянати одного за прводїрїєв сполу-чєнон лївїцї. Умїрнованї партїї мусьт вї-зїзнати се, що мають сїбїльного, а не се, що нїх дїлати або рбдїати. Вїдбїовнїю до того можна вїзновї надїятїсь, що при бдїованю парламентарної дїяльностї три групи вї-зїзнати свою консервативну місію

Драгань.

Въ Познанщинѣ пруске правительство мало заботи́ть, якъ доносить Kreuz-Zeitung, а за казъ вольного побуту галячичкѣхъ і шлескѣхъ робѣтниківъ въ прускѣхъ державѣхъ отже навіть и та постаново выданъ Бісмаркомъ мала бы бути оогаточею занесена Dziennik Pohl. Каже, що призованье выданъ на часъ робѣтъ въ хлѣбъ, а зинюо робѣтниківъ мають навадъ вертати до Галечинъ и до Шлеска, але се обмеженье показало ся дуже недобудне для підприємствъ и властѣлъ, великихъ поѣзистей, и длитого они выготували петицію, щоби польскѣ робѣтники могли въ Нѣмеччинѣ оставатись и черезъ аму. длитого, що познанщинъ робѣтниківъ входить на роботу до Саксоніи, Вестфали, провинцій надъ Рейномъ и въ-вѣдтамъ вже не вертає ся. Сеей петиціи подписують такожъ и Нѣмцѣ, бо се лежить въ нѣхъ особистыя и интересъ. Зъ той причины радує ся дуже Kreuz-Zig. и додає, що развѣрдженье приходить въ самъ часъ, тымъ болѣе, что въ-дѣлѣхъ поволіи правительства треба сподѣвати ся емигранціи Нѣмцѣвъ вольнолюбѣвъ, котрыхъ Россія выжне, то въ таковыъ случаю Нѣмцѣ мала бы де оселоватись.

Въ нѣмецкімъ парламентѣ поволѣ наступити нове устроуваніе партій. Правлящие Бисмарка опираю сѣ на картюлю народно-ліберальнаго сторонниства и трюхъ фракцій консервативныхъ. При голосованіи надъ торговельными трактатами показало сѣ, что большинство партій до правительства отново змінило сѣ. Вольнодумные сторонниство, а нѣмного одна фракція подъ проводомъ Рікерт покинула рѣшуче олозицію и піддержла правительство, а мамю того не можна мати надіи, щоби вольнодумной партія удало сѣ осягнути правдивый вливы на правительственну політику. Найбільше теперь по стороні правительства стоить нѣмецке центрумъ, котре нѣдъ новимъ проводомъ посла Біене адложило декларацию безусловной правизе для правительства. Тому легко можна побавити, що бѣдъ смерти Війдгорста много змінило, бо ели бы живъ сѣй старій правдивикъ Вельфъ, то така манифестація не була бы возможна. Ели обложенье католического сторонниства сего характеристичною чертою сучаснои doby въ Нѣмеччинѣ, якъ съ другой стороны вказує на негоды, а навѣтъ на неурядизъ нѣмъ нѣмцями консервативами а правительствомъ. Елиа оспозиція одной части консервативствъ бѣе обложнає сѣ лише на економічне поле, але елиа просто політична. Съ вказує бесѣда патора Штекера, а рѣвножъ одвождъ Кааріого на промове провѣдннхъ консервативныхъ позиціоніствъ Кардореа. Вирочимъ процесъ ели въ середині консервативныхъ фракцій не обложая сѣ, бо въ кождій зъ нихъ буди и такі, що заявили сѣ за торговельными трактатами и стали по стороні правительства и омырили сѣ зъ зміною політики суцрочивъ авншихъ озовихъ поглядѣвъ. Але першорядній ели зъ тыхъ фракцій лѣвшіє зѣрмиє двѣй поліціѣ Бисмарка, збравши зъ правительствомъ и перейшли въ олозицію. Среди тыхъ партій борють сѣ зъ собою два супротивній стрѣхнѣ; влізныъ Гельдореа, котрый помыривъ и зъ політикою Кааріого и влізныъ оспозиційній Кардореа. Але якіи небудь буде результатъ тои борби, все консерватисти сралиа свое рѣшающе знатнѣе и теперь по-при центрумъ буди бы лише другоряднымъ чинникомъ въ нѣмецкой поліціѣ. Тасокоже невдоволенье національныхъ лібералѣвъ збольшало дуже сильно. Köln. Zig. высказує, що елиація въ Нѣмеччинѣ не в сѣвѣла, але елиа правительство хотѣло дійствію збѣгати на догору уаурамонтанскому, то она буда бы дуже низка. Рѣшенье тои справы наступити на званяючий сѣ осія прусского союгу.

Въ недѣлю дѣбуло ся торжественное за-
крытие сесіи болгарскаго собра-
нія, которе ухвалило водѣсный бюджетъ въ
суммѣ 200.000 франковъ на памятникъ
вѣдѣти о Свѣтлѣ. До тѣхъ самыхъ
дѣдѣтокъ треба зачислити 3.000 франковъ,
отрѣзано на памятникъ въ честь Мут-
рова и Велчева. Болгарское правительство
стало завети у всѣхъ школахъ народныхъ
Румелии языка болгарскій выладоный на
иссе поперодного языка греческаго. Тажошъ
паріоты удали ся въ жалобама до грецкихъ
сѣвѣнѣвъ и домагали ся интервенція грѣц-
кого правительства. И справѣдъ атинскія на-
метъ вмѣшавъ ся въ ту справу и болгарское
правительство приобщило справу полагодити
дѣло при дальшахъ переговорахъ мусули-
кавати ся великій рѣзницѣ въ поглядахъ, бо
грѣцкое правительство хотѣло заложити про-
тивъ супротивъ введенія болгарскаго языка
въ всѣхъ школахъ Румелии и товъ писемно вы-
сти до европейскихъ державъ. Теперь допо-
вѣтъ, що переговоры Грѣція съ Болгарією не-
тъ ся дальше и що грѣцкое правительство
не ся осигнути користное рѣшеніе для ру-
мелинскихъ Грѣковъ.

Послы Франціи и Россіи въ Хя-хъ домогаются, чтобы ихъ принято въ сарекбѣ палатѣ а не въ побочномъ будынку, на хиньскій новый рѣкъ принимали пословъ

из сази „народностей, котры мають платити хиньский державѣ данину“. Недавно хиньскы правительстве приняло австрийского посла в цѣсарскы аудіенціи обдѣла съ въ сази малого будинку, стоячого въ олимпѣ на дутку цѣсарского огорода. Австрийшѣ съ съ выступилиа супротивъ того легкомысленале теперь зивѣз дуже остро выступаюти французскій и російскій послы. Они не хотути верути поки-що до Пейнѣ на своя становища та доковѣчно жадають, чтобы ихъ принять въ цѣсарскѣ платѣ. Россія и Франція съ передъ тѣмъ пероумѣла съ що-до поступованя съглагомъ Ханѣ, тѣмъ болѣше, що обѣ державы вѣдутъ споры въ Ханамъ о границѣ своихъ постолюетъ. Тѣмъ кажутъ, що Франція претѣже на те, чтобы Россія объяла протекторатъ надъ Кореею. Именно на границѣхъ постолюетъ тѣхъ державъ расширило съ разбѣшество мореме и ханьскы разбѣшати всѣмъгано наидаютъ на приграничѣ осады французскы и російскы. Теперь Франція в Россіи кають привлекати Ханѣ, чтобы добула въ своихъ границѣ охрану въ глубяну краю, вываживши точно границу и заплатили вынатороду за поперѣдай напады.

— Именовані въ оудяхъ. Wiener Ztg. оголошує цілий рядъ именовань и перенесень урядниківъ судовихъ. Именованъ адьянктами судонима: адьянкты оудобъ повѣтовихъ: Алексевичъ для Гершиполя, Леминскій для Золочева, Габла для Перемисла, Ямольскій для Золочева, Яновичскій для Львова, Куляшовскій для Кракова, Грушинскій для Вадовичъ, Кручковичъ для Ясая, Габла для Колобушови, Майнелъ безъ означеня мѣста, Ствергина для Висничъ, Ребешъ для Лиманова, Смолоцкій для Колобушови, Якубовскій для Бякова, Ворончикій для Хшанова, Бжозовскій для Коросна. Адьянктами оудобъ повѣтовихъ именованъ асукантантами: Косицьскій для Сокала, Медведчикій для Боршова, Чайковскій безъ означеня мѣста, Карасинскій для Яворова, Грабшинскій для Боршова, Дроговичъ для Подгаецъ, Ізеницкій для Турки, Якубовскій для Куликова, Горича для Нового села, Манухъ для Лубечца, Тарасевичъ для Савлива, Савчинскій для Глустого, Вагнелъ для Винявксъ, Эджарскій для Глинцъ, Ізеницкій безъ означеня мѣста, Партичскій для Борзова, Виницкій для Городища, Даниловичъ для Вурштина, Василевичъ для Збаража, Вольгеръ для Янова, Сагай для Мостиска, Квятковскій для Борки, Курникъ для Зборова, Кшициковичъ для Миколаева, Олекшискій для Богородяна, Неслатовскій безъ означеня мѣста. Перенесенъ адьянкты оудонима: Малесяновича въ Гершинополъ до Львова, Остермана въ Жовни до Кута, Тьердохлба въ Подгалецъ до Дрогобича, Кубе аб Зборова до Городка, Гесеха въ Жеска до Волки и Добровольского въ Демброви до Жеска. — Вхонци перенесено въ буковинскихъ оудяхъ адьянкты: Корн. Лукишевичъ въ Станешти до Садагори и д-ра Корн. Кислицко въ Зборога до Кимпояна и именовано адьянктами асукантантами: Адольфа Маріа для Серета и Николаа Полоняча для Станешти.

— 3. Перемышляны вижут наши: Дня 16 я. ст. грудня с. р. началось тутъ ординація, до которою голосило изъ 29 кандидатовъ стану священничаго. Буває и бувало у Львовѣ, чл въ Станиславоѣ, чл найти передъ тымъ въ Перемышлѣ, что люди мало прибавили до ординаціи вписувавши на стану ординаційный яко гостѣ до рукописи касиновъ ихъ товариствъ, до исполн молодому товарищески е зашикоты зайти на хемальку до ищущевъ „Бесѣды“, познати трои ищущевыхъ опытнѣхъ Ру ниновъ и перечитати яку газетку новостѣ незна иго амбусту. — И что-жъ на се сказати, коли теперѣ въ Перемышлѣ на 29 кандидатовъ стану священничаго всего на всего выискалось на „Бесѣду“ яши 6, прочѣ чиномъ 24 не зволени ини тати — для наихъ руско товариствъ касиновъ въ Перемышлѣ видю не котише. „Руска Бесѣда“ въ Перемышлѣ стоить подъ указомъ выдаѣ такъ перератного и уиберного, что можно наскоты до и боя обавы, можъ бы траба выстаавити на якуду свою „убѣждений“. Се можно толковать наши нашомъ рускою блудужностию, котре можно считати въ цѣломъ нашомъ жити народномъ и ка о бдывався въ нашой питомой работѣ оус пѣднѣной.

— Выставка красная у Азове. На заседание краевого товарищества купчихъ и промышленовцевъ, відбувшемся 12-го ст. грудня, обговорено справу отроения выставки красной у Львова въ р. 1894. Комитиъ выбирала въ вересня с. р. для выготеоления въ головныхъ мѣстохъ для плавны выставкы и обшмана першихъ ероковъ для организациаи краего комитета выставкового предложилъ на гдадѣиъ засѣданіи колыма одностѣиныхъ вынесена. Притѣ въ основѣ вынесена комитіи мѣстатъ са въ оныхъ точкахъ: 1) Выставка красная має одбуты у Львова въ 1894 році и буде трезати 4 мѣсѣцѣ а то бѣдъ 1 н. ст. червня до 1 н. ст. жоутѣ. 2) Ико найпригоднѣише мѣсто подѣ выставу одотавленъ са паркъ Килиньского (Стрийскій) въ ѣкомъ для переоборѣвъ; далого рѣшено удати до ради мѣста Львова о одотавленіи на цѣли выставки паркъ Килиньского бѣдъ 1 н. ст. вересня 1893 до 1 грудня 1894 року а такожъ о ѣисне радшѣиъ, чтобы вырѣзати доли и заглубленѣа болонихъ згаданого паркѣ. 3) Выставка має выключено краева изъ томъ значіиу, що бо обшматѣа выключено плоды и выробы краевыи имключеніемъ чужихъ, однакожъ будуть до им доущіи участіаи въ Пѣнашшаныи и Царѣва польского, о сколько скотѣиъ бы вѣати чинѣ участы въ выставѣ. 4) Выставка повинна предѣавати въ цѣлой поимѣ образъ оубольного, екоичѣвого и умыслового житѣа однесиѣиъ нашоѣу; отже буде обшматѣа не лише одѣдѣа одутѣиъ сырыхъ и продукціи перетворѣиу, а такожъ одѣдѣа такого рода лѣа на пр. пучѣиъ вымѣиѣиъ, въ оціальныиъ устѣадовѣиъ мѣиѣиѣиѣаиъ промышленого, сѣгнѣу, урѣиѣиъ оубольныхъ асоціиѣиъ, такожъ оубольнѣа оѣ

діль науки а штуку красивих». 5) Нею найважливіший загальний намір загальнонауковий вистави представляє ся уряджене тако, щоби для кожного з головніших одділів продукції створити особний бумажок. В тім способі завжди ся увагу одвідувачого цілють тоя або иншою галузю промислу а вигляду продукції, ухвалити ся не лише публіці систематичні перегляди вистави, але і фахівцям анатокам представити ся стати і розовіт поєдинкових галузей промислу. Далішою користю такого плану буде а те, що одпадає потреба ставити дуже дорогю „палату промислових“ або „головного навізую“. Потребу центрального пам'яткую відповість ся, сля прийняти ся на сю ціль одні з гарніших бумажків на пр. пам'яток швейцарцтва і швейц. промислових. Що до програми поступова при організації комітету, то рішено, щоби комітет поділяв ся на тільки секції спеціальних, якою буде головних задач при організації вистави. Принято також в основі утворити т. в. „секцію в'яздову“, котрою задатком буде організувати підняти вистави всі можливий в'язди і конференції. Проводзі надз секціїми обидве секції адміністрації або дирекції вистави. Вкінці узаконено одноголосо внесення комісії, щоби до співучасті в творенню комітету і фінансованню вистави запросити ново-створене Галицьке анімає товариство торговельне“ котре поставило собі між иншими за задачу організувати вистави красиві або брати участь в тих виставах.

— **Подая.** Ода и. Климентія Роговинскаго, владѣтеля торговлѣ корѣнныхъ товаровъ и цукорѣ изъ Бучача товариства „Шабельна Помѣч“ у Львовѣ одержало переплатъ почтовыхъ на 5 зр. въ слѣдующую доплатою: „Пріймѣть тому малу генту для бѣдныхъ двѣточкѣ, бо я добре знаю, що то вѣнчать бути бѣдыныма; не разъ я, яко сынъ народнаго учителя, о годѣхъ и холодѣхъ ху хаавъ въ руки, чтобы бѣды вѣсною паркою отгнѣти отъ трохи“. — Одагъ прислали свои лешты и слѣдующіа добродѣль: о. Из. Дрималичъ въ Ро- жонѣ 5 зр., о. Мах. Куневачъ въ Видлѣ 5 зр., о. Из. Литинскій въ Галичовѣ 6 зр. Всѣмъ симъ Всевѣстимъ Добродѣлямъ за ихъ щедрѣ дары въ користь бѣднымъ молодежи школьнаго складовѣо прило- жено щирочисно Слово-Вѣст. — За выдѣлъ то- вариства „Шабельна Помѣч“ у Львовѣ: о. Из. Редковичъ и Гр. Врещина.

3. Сущия из повѣст каменецкомъ доносятъ :
Въ дѣл. ов. Никольскъ отворено у насъ читальн.,
до которъ вписано сл на разв 105 членств а те-
перъ и дальше новыя прибавляются. Народъ тутъ
не сл до просвѣтъ а доизъ, въ которыя отворе-
ны читальныя община сл, хочъ просторный не
имѣють усьхъ участиникъ. Изъ стороннихъ
гостей лишь сл лишь о. Петрушевичъ, парохъ
изъ Половог и двоукъ сельны изъ Виткова ста-
рого. Мѣщанскъ хоръ подъ управою Василъ Ми-
хикитко, доидытъ на 4 голоса многоголосство
двоиренъ и зборанымъ а одатъ три народнй пѣсни
Мартъ замъ братья, "Ча я въ душъ не жална
душъ", "Якъ бы була я заула"; Омоленъ Пе-
сельскъ декламувалъ стихъ "Учымъ сл", Юлиъ
Залотушъ: "Три дороги", Василъ Михикитко:
"Любимъ родног краю". Слѣдемъ и декламация
принимали зборанъ изъ ошущеленымъ. Зборанъ
проводилъ о. Млх. Коруба, мѣщанскъ парохъ,
который прибулъ изъ родиною. На зборахъ яви-
ли и мѣщанскъ учителя. На голову товариства
выбрано о. Коруба а почетными членами назо-
вано: о. Петрушевича и тов. "Просвѣта". Одо-
вѣдливо до засѣданъ мѣ читальны часописъ:
ушолъ, польскй и нѣмскй.

— Новый уряд почтовый. За днемъ 1 и. от. сѣчня 892 побѣду въ житье два новыя уряды почтовой: въ Деминъ вышій повѣта стрѣльцоваго и въ Модерѣвцѣ повѣта коросинскаго. До округа оруженъ урядъ почтовой въ Деминъ буда вѣдѣти лишь Деминъ сама а до округа оруженъ урядъ почтовой въ Модерѣвцѣ громада Крестѣвѣ и община дѣврска: Войлавина, Яценты и Зимѣ вода.

А вна Кобринова. Сумною пам'яті Кобринова, що забаво Онухуляна, зайшла наслідницю. Юлія Онухуляна, жінчина не найбільшою славою, любива була чоловіком з'їсти львівського челядника пекирного Володимира Зелюнку. Мати его старалась на асоцини збратати, але Володимира випадала на брата і робила що-дня великий авантюри. Видко було у неї велике роздрознення і се довело до катастрофи. Для 26 с. м. стріляла Онухуляна Зелюнку і зачала навікати, що бачи єм і тепер покидає. Обиди побіили потімшні до шпикю. Тамі попили ся і ший вже йшли до готелю при улиці Ферманської. Онухуляна вийшла з готелю, щобі — які наля — вилзи бди матери гроші на виплату готелю. І шпирдлі прийшла до дому, але туті зачала з собою топорі двоюродного брата, що належить до сторожи огнєво. З топоромі першла до готелю і коли наді разомі Зелюнка онуви, она ударила его дотримі в'язи голим. Водтакі пошла сама на поліцію і признала до злочину. Зробила я — сказала она — що, яке давно задумовала пробити; нехотіла сама і, що ставу приятельною Кобриновим. Водчасомі колінері заглянузи до компанії, де була Зелюнка і побачили, якій той лежав в'язи, а коло него топорі. Сейчасі одінесі топорі на поліцію, а Зелюнку тажно сжалитеного, ставлено до шпикю. Воинику бідано до суду парного. Оди середного росту брутвита, струпили матиголю з'їсти, який дотримі в'язи, а коло

Живодный пленник под аэрометом. Ода Турки платит до одной ливневской газетой: Судь повествовал в Борнии преступлений и держат в их следствии двоих жидов похосороб: Илия Кенга (его сына Давида Ицка Кенга подозреваемых омановство. Выступания они у господари Петра Яновскаго (брата священника из Мелиты) и в чинах маюток а его подмывали смугреть до Америки. Давид Кенга назв также ниях выхажати и купити ему у Америкн ливарок. Ода похосороб навть для Гойванона пашпорт, однако завиди добрым ляндин права запача одрица ел. Илжежати маютоксь, а суду похосороб в Борнии порендо следоватк наосовстатиме а суду окружний в мейор вылатити маютоксь аяк зноуляжи.

— Нечетный рецензенты, Введенский дополнил урядный годовой нове рецензирования, которые поручил войскам алфавитом, чтобы рецензенты писали выразно и четко. Нечетных рецензентов алфавит не привожу, пока редактирую алфавит, не поправит нечетный слова.

— Смерть — любовь. В Красной, пов. радзевскаго, управителя добра 34-лѣтний Германъ Брызъ любовь уже дошій часъ тамошню красавицу Гермину Лявѣ. Для 19 а. м. мѣсяцъ конкурентъ рѣшилъ освѣдчить оя и — доставъ тарбуза. Сейчас по тѣхъ оценѣ вернулъ до одного мѣшаниа и выстрѣломъ въ сердце добравъ собоъ жито.

— Немилу внаслідок чому на Радзіво урядили Генерала дирекція вельтицької державної урядівки, вельтицької Кароля Людвіга. Людо ті сподівалися на новий рік, перенесені із нагоди удержання на том вельтицькій і тому проини зачавшу о пойдомленні, що із пани станеш, але аж на шість днів перед речизницею дойдляше, що окола 120 родичів на 1 січня має перенесені до Кракова. За то клопотів, бо ані туту у Львові не можна на шість днів вийняти, мешкала, ані в Кракові не можна так о скоро ново: пати і то ще для тільки родичів. Особливо родичам, що у Львові мають діти в школах, велика невгода і кошту великій. Крім того кожний урядник мусів підписати реверс, що подає си безусловно приписати прагматичні для державних урядників, але держав їх них тих приписов не видати. В держав конституційній не годит си так поступати із горожанами.

— Сегорієвичі вважали офіцерами резервних, представляли собою досить корисних, бо іменувалося 1930 нагородів і підозрювали резервних офіцерів. З їхніх іменувалося в підкожі 1184, при стрілянці 146, в конопоті 150, в артилерії 296, при пішірках і жіні 27, при полку зв'язки-ком 7, в бдальні сапіварників, 18, при трені 100 а в базисако-героїстичним бдаль 2.

Въ справѣ г-ра Млончинскаго, помершаго въ
спити въ Деблінку пише Куръ Stanisł. по раз-
сѣданію цілою мірою такъ: „Передъ 14 днями
бѣжавшему шувасю въ Тернополь до Станісла-
ва старшаго, во вѣкѣ коло 42 рокы чинагого
мужичу, для дальшаго бѣдшуванія его до су-
вѣднаго суда Пѣдичеръ, яко мѣсто своєю при-
назначенію. Мужича сей, на продолжіи виро-
бѣи всякою умилуею слабости, доказувати на
поліціи, що есть братомъ помершаго передъ 10
роками въ наведеню для божовѣвшихъ въ Де-
блінку г-ра Каз. Млончинскаго и що буде дохо-
дити правъ збохотъ до спадщини по нѣмъ. Млон-
чинскаго (бо такъ называе ся дѣя пошла шув-
асомъ карти) бѣжавша поліціи до Пѣдичеръ,
аже тамошній вѣйти не хотѣвъ его принять, ми-
сто, що Млончинскій передъ нимъ говоривъ, що
есть грымъ Каз. Млончинскій, помершии въ
Деблінку. Приведено отже Млончинскаго назав-
до Станіслава, въ-вѣдѣи бѣжавшаго его зновѣ
до Пѣдичеръ и теперь приняиъ его вѣйти. Та-
перъ почавъ Млончинскій доказувати свою то-
жественнѣсть съ помершимъ г-ра Казимиромъ. Въ то-
варствіи старшихъ сельнѣи села Пѣдичеръ, ко-
рыхъ поновѣи и по названіи называъ, побѣхотъ
до палаты пѣдичерской и поведиъ ои въ пѣд-
ача, яко бы дѣйствѣи передъ лѣтами въ пѣдъ
ерубувавъ. Почувавъ компату, де минаа его
ата г-р. Млончинска померла, образъ передъ
отримъ все моллаа ои. По всѣхъ комнатахъ раз-
бавнавъ памятки съ молодыхъ своихъ лѣтъ и
гадувавъ удачю, що змѣтитъ ся въ шавѣхъ и
уверѣхъ. Присутствуиъ имена служъ

данных часов, когда мешавит въ палаты, называя собакъ, коней, и т. д. — свою же историю повѣдѣть такъ: Сестра его гр. Дѣдушница въ концѣ 1865 або 1866 вышла его въ курятникъ замужу, его насильно въ заведенно для божественныхъ въ Дѣблінгу. Въ якій способъ вычеркнено его въ помѣжи, живыхъ не зная, але допущая, что совоѣстный алярар, которому поручено (??) дообавити его жити, вохитъ першого айншого не бѣлка посылаетъ до родинного гробу гр. Млоачинскаго, алы допустати аю злощину. Его мали дерзати въ Дѣблінгу алы до омерти алярар. Зѣдѣтажъ удавъ ся до Россіи, де пероувая допній часъ, въ аѣдѣи на Теріополь доооооо его до Галлчанин. — Въ Теріополь по еконтатозаню его приналежности доооооо аго до агаліславава. Тенерь перебувавъ Млоачинскій въ овищѣ, де — алы алыже — ченая пересадка 800 обманѣи и золотого годѣишнѣи въ Россіи и збѣи побѣдѣи вѣсма, чтобы рооовлати процѣсъ ооооооо. Только нѣтой побѣдѣи алы селавъ въ Подочерачъ и ады мѣиного гр. Млоачинскаго, котрый, кимхоходѣи сказавши, мас черне волоса, мѣжъ тытъ алы похершій грѣхъ мѣишій и пинше дуже неортотраоично." Итъ инцій аеты машутъ, буыъ Каз. Млоачинскій божественный и алы такій померъ въ Дѣблінгу. Войали его дооро. Говоритъ кѣлькыи доооооо. Хоуъ все въ мундурѣ простого воика, панталоны свѣа аркаишовой, одна югавиця оина а друга рооооо. На волюку блѣуу убѣравъ звычайно аныкъ а на рука амытъ рукавчѣока бѣлы панчоуи и въ такой одежи рооовѣи вѣиаты судооѣи въ ооооои. Буыъ не лише дваооооо але и фуриаи, стрѣлявъ до селавъ въ пѣтолога а алы та а доооооооо бунѣ до Дѣблінга, де померъ алы перооооо ооооооооооооо. Миншій Млоачинскій, алы не етъ божественный, буыъ постааааи передъ судѣи, алы обманѣишъ а роооооооа ныже, до бѣи оѣты.

30 Ливана — ить довідкуємось — поренесено
новымь рокомь 100 урядникѣвъ великий Ка-
ля-Людинка, а то 72 до Кракова, 13 до Стані-
слава (въ жонатѣ), а решу до нинишъ многъ
ного въ Тернопіа до Пнабрука).

Посланцы ш. Один из именитый прокураторъ держалъ въ своихъ рукахъ сѣвѣею громады 18 нащъ переказомъ почтовымъ. Ажъ на другой день дошло письмо въ войтъ, выслѣнноте пересылку. Именитъ томъ войтъ доноситъ: "Одобряния бѣ шибѣ елзлившихъ талпрѣвъ, посылма въ прокураторюю персонажъ почтовымъ, бо дава пашинъ". Очевидно прокураторъ одержавъ надрезотѣлѣйшихъ изворѣ въ полѣтъ в 8 елзлившихъ талпрѣвъ пошная собѣ въ касы почтовой въ именъ люди.

— Убийство чи самоубийство. Въ Шиповницѣхъ на

Буковий зник з села перед кількома днями
селянин Марко Мокан. Звісно було, що мав
при собі значний гроші. Аж для 20 н. ст.
грудня найдено його повішеного на дереві. При
трубі не найдено грошей. Слідство судове за
ріджено.

Наука штука и література.

— *Praktische Grammatik der kleinrussischen (ruthenischen) Sprache für den Selbstunterricht von Michael Mitrofanowicz* 8-ка, сторінка 184. В опраці
коштує 1 ар. 10 кр. або 2 марки. Про ою грама-
тику поговоримо окремо ширше.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Конкурс.** Видать правый розписуе кон-
курс на три посаги по 288 ар. з фундації
посагоном бн. и. Максим и Франца Семеновича
приванний для убогих дівчат дохот мѣсяць
всѣхмѣстѣ и мѣстохот Галичини звышнимю Льво-
ва и Кривога. Обряд не становитъ рѣшѣнѣ. По-
дана треба вносити до 29 н. ст. жотого 1892 до
выдѣлу кривога и долучити: 1) свѣдѣнтя хре-
щеня, 2) поведѣнтя, 3) убожества и 4) доказы, що
отець претендентъ принадлежить до одной зъ гро-
мады мѣскаго Галичини зъ вышкою Львова и
Кривога. — Въ цѣли надати одинъ стипендію
имени св. Георгія, приванною для слухачѣвъ
права въ рѣшѣнѣ квотѣ 100 ар. почавши бѣдъ 1-го
курсу шкѣльного року 1891/92 розписуе митроп.
консепторія конкурсъ зъ рѣшѣнѣмъ до дѣл, 15
сѣчня 1892. Кандидаты мають выказати ся:
1) що походять бѣдъ бѣдъ рускои народности и суть
греко-кат. вірокоповѣданя, 2) що суть убогими, 3)
що окончили гимназію зъ дуже добрыми успѣхомъ.
Смын гр. кат. жителѣвъ Дрогобицкихъ при дру-
гихъ рѣшѣнѣхъ условіяхъ мають першенство. Ала-
деміки поборають тую стипендію мають выказати
ся, що слухають або вже слухали выкладѣвъ
русого языка и рускои літературы. Просьбы о ою
стипендію, заосмотрѣнны одповѣдними свѣдѣнтями
треба въ вышѣ означенѣхъ роцихъ внести на
руки правничого выдѣлу до лавококо гр. кат.
митроп. Консепторія.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 28 грудня. Сими днями мають
бути оповѣщенѣ бдзначени особы, котрі бра-
ли участь въ конвенціяхъ. Мѣжъ бдзначе-
ними мають бути міністры и гр. Калынокій.
Петербургъ 28 грудня. Правительство
російске хоче запротестувати въ окремѣй по-
тѣ противъ фортификаціи болгарскихъ фортовъ.
Парижъ 28 грудня. Менелікъ, король
абессинскій приславъ для Карпота въ дарунокъ
свой портретъ и два молодѣ льва.
Атены 28 грудня. Въ парламентѣ ин-
терпеловано що-до шкѣлъ болгарскихъ въ
Румелии и министръ одповѣтъ, що элементъ
грецкій буде уважливый.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши бѣдъ для 12 жотого 1889 выдае

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженъемъ
4 1/2% зъ 90-дневнымъ выповѣдженъемъ
а всѣ находящѣ ся въ обѣгу 5%. асигнаты касовѣ зъ
90-дневнымъ выповѣдженъемъ быть опрѣентованѣ по
4 1/2% бѣдъ 15 мая 1889. 2218
Передрукъ не буде плаченъ. Дирекція.

НОВО ОТВОРЕНА

и на взорѣ першорядныхъ того рода заведенъ
заграничныхъ уладженъ

ДРОГЕРІЯ

головный складъ

аптечныхъ матеріалѣвъ и фарбъ

ЛЕОПОЛЬДА ЛѢТИНСКОГО

магістра фармаціи

при улицѣ Коперника число 2.

поручае лѣкарскій перетворы, хемікаліи, спеціаліи и уни-
версаліи средотва краснѣ и лагранжеи. Консепторія
продажа отруй. Гумовѣ артикулы и хірургическія опатрунки
въ наибѣльшѣмъ выборѣ, зъ найпершихъ жерелъ. Тоалетніи
приборы, косметичніи средотва, тоалетніи мыла, пудры
и прѣмы. Англійскіи перфумы, французскіи и краснѣ. Охана
до оовѣщеня. Вина на лѣки, Малага, Ружѣ, Конякъ и т. п.
При томъ додае ся, що позаякъ вышѣ вычисленѣи
предметы въ дрогериі оутѣ на головномъ складѣ, тожъ
ихъ тутъ можна набути о много дешевѣ, въ большѣмъ
выборѣ и въ лѣпшѣй якості, якъ дебуаъ лѣде. — Слѣжо
накладенъи порожней рыбный травъ кураціи въ
оригинальныхъ флашкѣхъ (по 1 ар.) и т. д.
АДРЕСА: Леопольдъ ЛѢТИНСКІЙ
ул. Коперника ч. 2. 4115
!!Замовленя зъ провинціи выполняють ся одворотною почтою!!

Адвокатъ

на провинціи галицѣ писаря Русина, членомъ
судового и щобы краснѣ писмо. Зголосити
ся треба до Администраціи „Дѣла“.

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ Володимиръ Ортинскій

омер. лѣкаръ повѣтовый, б. управитель шпиталю
и операторъ, б. лѣкаръ реалитѣи державныхъ
въ Герцогинѣи
вернуть до Жидачева.

Кухаря и ключницю

глядѣть зъ
весною 1892
р. отворити мѣсто въ „Западѣ климатич-
но-водолѣчничѣи Марьяна“ коло Львова
Информацию подае Зарядъ реалитѣи Емилъ
Бертеміліана Браера у Львовѣ, ул. Браеро-
ва ч. 10. 4105

Поезды зельзничий

пѣбѣла часу такъ званого „средню европейского“
пѣдъ 1-го жотня 1891.

Вѣдхотѣть зѣ Львова.

Въ напрямѣ до Стрыи: 5:50 рано. Поездъ особъ до
Стрыи, Хирова, Нового-Санта, Лавочного, Мун-
кача, Будапѣшту, Станіславова и Гусятина. —
10:14 передъ полуднемъ. Поездъ особовый до
Стрыи, Хирова, Суховъ, и Станіславова. — 7:45
въ вечерѣ. Поездъ особовый до Стрыи, Лавоч-
ного, Мункача, Будапѣшту, Хирова, Суховъ, Ста-
ніславова и Гусятина.
Въ напрямѣ до Черновца: 4:48 рано. Поездъ особовый
до Станіславова и Коломиѣ. — 8:40 рано
Поездъ повѣнныи до Станіславова, Черновца,
Ясѣ, Букарѣшту и Гусятина. — 3:44 до по-
лудня. Поездъ особовый до Станіславова, Чер-
новца, Ясѣ и Букарѣшту. — 9:48 въ вечерѣ.
Поездъ особовый до Станіславова, Черновца,
Сучавы и Гусятина.
Въ напрямѣ до Бѣлци: 8:40 рано. Поездъ жѣманий
до Бѣлци и Сокала. — 5:40 по полудни. Поездъ
жѣманий до Рава рускои.

Приходѣть до Львова.

Въ напрямѣ до Стрыи: 8:31 рано. Поездъ особовый
зъ Суховъ, Хирова, Станіславова, Будапѣшту,
Мункача, Лавочного и Стрыи. — 3:10 по полуд.
Поездъ особовый зъ Суховъ, Хирова, Гусятина,
Станіславова и Стрыи. — 11:12 въ ночи. Поездъ
особовый зъ Нового-Санта, Хирова, Гусятина,
Станіславова, Будапѣшту, Мункача, Лавочного
и Стрыи.

Въ напрямѣ зъ Черновца: 6:17 рано. Поездъ особовый
зъ Сучавы, Черновца, и Станіславова. —
1:23 по полудни. Поездъ особовый зъ Букарѣ-
шту, Ясѣ, Черновца, Станіславова. — 7:23 въ
вечерѣ. Поездъ повѣнныи зъ Букарѣшту, Ясѣ,
Черновца, Станіславова и Гусятина. — 11:12
въ ночи. Поездъ особовый зъ Коломиѣ, Стані-
славова и Гусятина.
Въ напрямѣ зъ Бѣлци: 7:50 рано. Поездъ жѣманий
зъ Рава рускои. — 3:45 по полудни. Поездъ
жѣманий зъ Сокала и Бѣлци.

Авіи розкладу фамъ на шаклахъ зельзнич-
ныхъ въ Галичинѣ дѣбати можна на кожѣй
станціи по дѣнѣ 6 ар. зъ прѣдѣлѣвъ. — а книжечки
зъ формѣи кашенѣвъ по 5 ар. за штуку.
Колѣи годнишнѣ часу середню-европейского по-
казуе годину 12-ту, то вскажуе годнишнѣ: въ Чер-
новцѣхъ 12:45, въ Подольскѣхъ 12:34, въ Сучавѣ
12:44, у Львовѣ 12:35, въ Будапѣшту 12:16, въ Вѣднѣ
12:06, въ Празѣ 11:53. 2238

Колдры

на оветѣи войны и
бавовнѣ, матеріахъ,
искладѣи пружѣ
до бѣжѣи, сви-
нѣи, подуш-
ки и т. п.

Одиноки у
Львовѣ спе-
ціаліи
искладѣи и робѣтніи
пирѣбѣи постѣи
пѣдъ фирмою
Юсифъ Шустеръ
Львовѣ ул. Коперника 7.

ПА-

располъ у великомъ складѣ. Каль-
шѣ американыскіи и росіейскіи.
Бѣла мужеске, шкѣрѣи трико-
бѣи бѣра, и т. п. поручае най-
деменни магазинѣи товаровъ мод-
ныхъ, приборѣи поборонныхъ
товарѣи и т. п.

Павла Лянгнера

передъ тынѣ 2637

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

у Львовѣ улицѣ Галицка число 16.
Цѣны на жадање дарѣнѣ.

Найкраснѣише дарукомъ на
Рѣзѣи и Нойнѣ Рѣкъ есть до-
брыи корѣсты, а такѣи можна
лишь купити въ складѣ

ISANS RIVAL!

Magasin Gorset de Paris

у Львовѣ, площа Галицка число 15,
(въ будинку банку ипотечного)

поручае:

Правильнѣи парѣи корѣсты дан-
скіи найновѣйшого крою и най-
новѣйшого фасону сезонного:
Въ короткихъ бѣдрахъ и высо-
кихъ станѣи, а la Sirene C. P.
по 3:50, 4:50, 5:—, 6:50, синѣи,
кремовѣи и бѣлѣи.
Nonventiles Gorset Stefanie по
3:50, 4:—, 5:—, 6:—, 7:—, 8:—, 9:—, 10:—, 11:—, 12:—, 13:—, 14:—, 15:—, 16:—, 17:—, 18:—, 19:—, 20:—, 21:—, 22:—, 23:—, 24:—, 25:—, 26:—, 27:—, 28:—, 29:—, 30:—, 31:—, 32:—, 33:—, 34:—, 35:—, 36:—, 37:—, 38:—, 39:—, 40:—, 41:—, 42:—, 43:—, 44:—, 45:—, 46:—, 47:—, 48:—, 49:—, 50:—, 51:—, 52:—, 53:—, 54:—, 55:—, 56:—, 57:—, 58:—, 59:—, 60:—, 61:—, 62:—, 63:—, 64:—, 65:—, 66:—, 67:—, 68:—, 69:—, 70:—, 71:—, 72:—, 73:—, 74:—, 75:—, 76:—, 77:—, 78:—, 79:—, 80:—, 81:—, 82:—, 83:—, 84:—, 85:—, 86:—, 87:—, 88:—, 89:—, 90:—, 91:—, 92:—, 93:—, 94:—, 95:—, 96:—, 97:—, 98:—, 99:—, 100:—, 101:—, 102:—, 103:—, 104:—, 105:—, 106:—, 107:—, 108:—, 109:—, 110:—, 111:—, 112:—, 113:—, 114:—, 115:—, 116:—, 117:—, 118:—, 119:—, 120:—, 121:—, 122:—, 123:—, 124:—, 125:—, 126:—, 127:—, 128:—, 129:—, 130:—, 131:—, 132:—, 133:—, 134:—, 135:—, 136:—, 137:—, 138:—, 139:—, 140:—, 141:—, 142:—, 143:—, 144:—, 145:—, 146:—, 147:—, 148:—, 149:—, 150:—, 151:—, 152:—, 153:—, 154:—, 155:—, 156:—, 157:—, 158:—, 159:—, 160:—, 161:—, 162:—, 163:—, 164:—, 165:—, 166:—, 167:—, 168:—, 169:—, 170:—, 171:—, 172:—, 173:—, 174:—, 175:—, 176:—, 177:—, 178:—, 179:—, 180:—, 181:—, 182:—, 183:—, 184:—, 185:—, 186:—, 187:—, 188:—, 189:—, 190:—, 191:—, 192:—, 193:—, 194:—, 195:—, 196:—, 197:—, 198:—, 199:—, 200:—, 201:—, 202:—, 203:—, 204:—, 205:—, 206:—, 207:—, 208:—, 209:—, 210:—, 211:—, 212:—, 213:—, 214:—, 215:—, 216:—, 217:—, 218:—, 219:—, 220:—, 221:—, 222:—, 223:—, 224:—, 225:—, 226:—, 227:—, 228:—, 229:—, 230:—, 231:—, 232:—, 233:—, 234:—, 235:—, 236:—, 237:—, 238:—, 239:—, 240:—, 241:—, 242:—, 243:—, 244:—, 245:—, 246:—, 247:—, 248:—, 249:—, 250:—, 251:—, 252:—, 253:—, 254:—, 255:—, 256:—, 257:—, 258:—, 259:—, 260:—, 261:—, 262:—, 263:—, 264:—, 265:—, 266:—, 267:—, 268:—, 269:—, 270:—, 271:—, 272:—, 273:—, 274:—, 275:—, 276:—, 277:—, 278:—, 279:—, 280:—, 281:—, 282:—, 283:—, 284:—, 285:—, 286:—, 287:—, 288:—, 289:—, 290:—, 291:—, 292:—, 293:—, 294:—, 295:—, 296:—, 297:—, 298:—, 299:—, 300:—, 301:—, 302:—, 303:—, 304:—, 305:—, 306:—, 307:—, 308:—, 309:—, 310:—, 311:—, 312:—, 313:—, 314:—, 315:—, 316:—, 317:—, 318:—, 319:—, 320:—, 321:—, 322:—, 323:—, 324:—, 325:—, 326:—, 327:—, 328:—, 329:—, 330:—, 331:—, 332:—, 333:—, 334:—, 335:—, 336:—, 337:—, 338:—, 339:—, 340:—, 341:—, 342:—, 343:—, 344:—, 345:—, 346:—, 347:—, 348:—, 349:—, 350:—, 351:—, 352:—, 353:—, 354:—, 355:—, 356:—, 357:—, 358:—, 359:—, 360:—, 361:—, 362:—, 363:—, 364:—, 365:—, 366:—, 367:—, 368:—, 369:—, 370:—, 371:—, 372:—, 373:—, 374:—, 375:—, 376:—, 377:—, 378:—, 379:—, 380:—, 381:—, 382:—, 383:—, 384:—, 385:—, 386:—, 387:—, 388:—, 389:—, 390:—, 391:—, 392:—, 393:—, 394:—, 395:—, 396:—, 397:—, 398:—, 399:—, 400:—, 401:—, 402:—, 403:—, 404:—, 405:—, 406:—, 407:—, 408:—, 409:—, 410:—, 411:—, 412:—, 413:—, 414:—, 415:—, 416:—, 417:—, 418:—, 419:—, 420:—, 421:—, 422:—, 423:—, 424:—, 425:—, 426:—, 427:—, 428:—, 429:—, 430:—, 431:—, 432:—, 433:—, 434:—, 435:—, 436:—, 437:—, 438:—, 439:—, 440:—, 441:—, 442:—, 443:—, 444:—, 445:—, 446:—, 447:—, 448:—, 449:—, 450:—, 451:—, 452:—, 453:—, 454:—, 455:—, 456:—, 457:—, 458:—, 459:—, 460:—, 461:—, 462:—, 463:—, 464:—, 465:—, 466:—, 467:—, 468:—, 469:—, 470:—, 471:—, 472:—, 473:—, 474:—, 475:—, 476:—, 477:—, 478:—, 479:—, 480:—, 481:—, 482:—, 483:—, 484:—, 485:—, 486:—, 487:—, 488:—, 489:—, 490:—, 491:—, 492:—, 493:—, 494:—, 495:—, 496:—, 497:—, 498:—, 499:—, 500:—, 501:—, 502:—, 503:—, 504:—, 505:—, 506:—, 507:—, 508:—, 509:—, 510:—, 511:—, 512:—, 513:—, 514:—, 515:—, 516:—, 517:—, 518:—, 519:—, 520:—, 521:—, 522:—, 523:—, 524:—, 525:—, 526:—, 527:—, 528:—, 529:—, 530:—, 531:—, 532:—, 533:—, 534:—, 535:—, 536:—, 537:—, 538:—, 539:—, 540:—, 541:—, 542:—, 543:—, 544:—, 545:—, 546:—, 547:—, 548:—, 549:—, 550:—, 551:—, 552:—, 553:—, 554:—, 555:—, 556:—, 557:—, 558:—, 559:—, 560:—, 561:—, 562:—, 563:—, 564:—, 565:—, 566:—, 567:—, 568:—, 569:—, 570:—, 571:—, 572:—, 573:—, 574:—, 575:—, 576:—, 577:—, 578:—, 579:—, 580:—, 581:—, 582:—, 583:—, 584:—, 585:—, 586:—, 587:—, 588:—, 589:—, 590:—, 591:—, 592:—, 593:—, 594:—, 595:—, 596:—, 597:—, 598:—, 599:—, 600:—, 601:—, 602:—, 603:—, 604:—, 605:—, 606:—, 607:—, 608:—, 609:—, 610:—, 611:—, 612:—, 613:—, 614:—, 615:—, 616:—, 617:—, 618:—, 619:—, 620:—, 621:—, 622:—, 623:—, 624:—, 625:—, 626:—, 627:—, 628:—, 629:—, 630:—, 631:—, 632:—, 633:—, 634:—, 635:—, 636:—, 637:—, 638:—, 639:—, 640:—, 641:—, 642:—, 643:—, 644:—, 645:—, 646:—, 647:—, 648:—, 649:—, 650:—, 651:—, 652:—, 653:—, 654:—, 655:—, 656:—, 657:—, 658:—, 659:—, 660:—, 661:—, 662:—, 663:—, 664:—, 665:—, 666:—, 667:—, 668:—, 669:—, 670:—, 671:—, 672:—, 673:—, 674:—, 675:—, 676:—, 677:—, 678:—, 679:—, 680:—, 681:—, 682:—, 683:—, 684:—, 685:—, 686:—, 687:—, 688:—, 689:—, 690:—, 691:—, 692:—, 693:—, 694:—, 695:—, 696:—, 697:—, 698:—, 699:—, 700:—, 701:—, 702:—, 703:—, 704:—, 705:—, 706:—, 707:—, 708:—, 709:—, 710:—, 711:—, 712:—, 713:—, 714:—, 715:—, 716:—, 717:—, 718:—, 719:—, 720:—, 721:—, 722:—, 723:—, 724:—, 725:—, 726:—, 727:—, 728:—, 729:—, 730:—, 731:—, 732:—, 733:—, 734:—, 735:—, 736:—, 737:—, 738:—, 739:—, 740:—, 741:—, 742:—, 743:—, 744:—, 745:—, 746:—, 747:—, 748:—, 749:—, 750:—, 751:—, 752:—, 753:—, 754:—, 755:—, 756:—, 757:—, 758:—, 759:—, 760:—, 761:—, 762:—, 763:—, 764:—, 765:—, 766:—, 767:—, 768:—, 769:—, 770:—, 771:—, 772:—, 773:—, 774:—, 775:—, 776:—, 777:—, 778:—, 779:—, 780:—, 781:—, 782:—, 783:—, 784:—, 785:—, 786:—, 787:—, 788:—, 789:—, 790:—, 791:—, 792:—, 793:—, 794:—, 795:—, 796:—, 797:—, 798:—, 799:—, 800:—, 801:—, 802:—, 803:—, 804:—, 805:—, 806:—, 807:—, 808:—, 809:—, 810:—, 811:—, 812:—, 813:—, 814:—, 815:—, 816:—, 817:—, 818:—, 819:—, 820:—, 821:—, 822:—, 823:—, 824:—, 825:—, 826:—, 827:—, 828:—, 829:—, 830:—, 831:—, 832:—, 833:—, 834:—, 835:—, 836:—, 837:—, 838:—, 839:—, 840:—, 841:—, 842:—, 843:—, 844:—, 845:—, 846:—, 847:—, 848:—, 849:—, 850:—, 851:—, 852:—, 853:—, 854:—, 855:—, 856:—, 857:—, 858:—, 859:—, 860:—, 861:—, 862:—, 863:—, 864:—, 865:—, 866:—, 867:—, 868:—, 869:—, 870:—, 871:—, 872:—, 873:—, 874:—, 875:—, 876:—, 877:—, 878:—, 879:—, 880:—, 881:—, 882:—, 883:—, 884:—, 885:—, 886:—, 887:—, 888:—, 889:—, 890:—, 891:—, 892:—, 893:—, 894:—, 895:—, 896:—, 897:—, 898:—, 899:—, 900:—, 901:—, 902:—, 903:—, 904:—, 905:—, 906:—, 907:—, 908:—, 909:—, 910:—, 911:—, 912:—, 913:—, 914:—, 915:—, 916:—, 917:—, 918:—, 919:—, 920:—, 921:—, 922:—, 923:—, 924:—, 925:—, 926:—, 927:—, 928:—, 929:—, 930:—, 931:—, 932:—, 933:—, 934:—, 935:—, 936:—, 937:—, 938:—, 939:—, 940:—, 941:—, 942:—, 943:—, 944:—, 945:—, 946:—, 947:—, 948:—, 949:—, 950:—, 951:—, 952:—, 953:—, 954:—, 955:—, 956:—, 957:—, 958:—, 959:—, 960:—, 961:—, 962:—, 963:—, 964:—, 965:—, 966:—, 967:—, 968:—, 969:—, 970:—, 971:—, 972:—, 973:—, 974:—, 975:—, 976:—, 977:—, 978:—, 979:—, 980:—, 981:—, 982:—, 983:—, 984:—, 985:—, 9

При чесько-німецькій угоді зазначено також справу виборчої реформи союзової на основі національних курій, і в тій цілі порішено перевести розмежування між повіттами в Чехії після народностей. Тепер же чеська шляхта виступає супротив такого розділу, а Vaterland робить намір закид, що они занадто хатний і непрагматично беруть ся до роботи, позаяк в чесько-німецькій угоді єя точка була лише загальною побитим узагальнєм, а Німці тепер єи висувають наперед, бо їм ходять о утворення спонсорованого німецького терезу замикають, щоби тым способом перевести розділ Чехії. Длатого і справедливо, що комісія, котра займає ся сею справою не опити ся з сею роботою, а лише розважати поступати наперед. На се німецькі дивізіони одповідають, що розмежування повіттів знаходит ся на параді в протоколі віденських конференцій і що се властиво треба було перевести минулого року в маю на торжівній сесії чеського союзу, бо такь прерчено вказано в протоколі. А впрочім і мимо молодочесної олозичі підвиз національних повіттів можна тепер в чеськомь союзі по-

таль-же: „... на западі пробудили ся творческій духъ въ искусствѣ сивильнѣше, на Востоцѣ же сохранила ся вишнійшая форма краснѣйшая“. А дальше въ дописяхъ авторъ гордо промовалъ, захваляючи византійске малярство тою вишнюю форму, тою символическою радю; дуже богато можиа противъ сего сказать, многоглаголююще хита то, що мы на вышнее поднести ся по-надъ форму, и тому она намъ все ще импонуе, хотий навѣтъ самъ авторъ на стор. 420 высказуесть о малярствѣ ренессансовоѣ такъ: „Христіанское художество того времени есть отвлеченное и цѣломудренное, оно воспоминаетъ религіозное оживленіе, выдыхаетъ въ сердце любаго къ добродѣтели [чего о византійскомъ малярствѣ зновъ не можѣ никакъ сказать] возродити мысль отъ земного къ небольшому и наивысшему.“ — Одиныи „форму“ дайте, „форму“ и ще разъ „форму“! Чи-жъ годить ся для той формы жертвувати важнѣйшій одъ немъ жисть?

Ц. к. австрійскій державний.

Оповѣщеніе.

Зъ днесь 1 сѣчня 1892 уведенъ въ житіе на шляху головномъ и шляхахъ прибоочныхъ ц. к. упр. галиц. австрійскій Кароля Людвика, тарифа ц. к. австр. австрійскій державныхъ для перевозу особъ и пакунковъ, важна одъ 16 червня 1890.

Тому тарифу вносити ся зъ вѣдомъ вѣдомъ днесь:

табелю цѣнъ перевозныхъ для прямого руху особового межа станицами ц. к. австр. австрійскій державныхъ а станицами ц. к. упр. галиц. австрійскій Кароля Людвика черезъ Тарнобъ и Рѣшбъ важну одъ 1 червня 1891.

Львѣвъ 25 грудня 1891.

Директоръ руху.

Адвокатъ

на провінція глядає писаря Русина, чоловіка соціального и щоби мавъ красне письмо. Зголосити ся треба до Адміністрації „Діла“.

Складъ найлѣпшомъ гербаты хиньскомъ.

ИВАНЪ ДУТКЕВИЧЪ

У ЛЬВОВѢ

улицы Краковска ч. 2 дѣмъ п. Валлаха.

НОВО ОТВОРЕНІЙ

СКЛАДЪ ПАПЕРОВЪ И ПРИБОРОВЪ ДО ПИСАНІЯ

рисованія и малюванія.

Наибольшій складъ книгъ торговельныхъ.

ТОВАРОВЪ ГАЛАНТЕРІЙНЫХЪ.

РАМЫ ДО ОБРАЗОВЪ.

СКЛАДЪ БИЛЕТОВЪ ЗЪ ЖЕЛАНІЯМИ.

БІЛЕТЫ ЛІТОГРАФОВАНІЙ.

Принимають ся всякія образы до оправы. 4078

Складъ найлѣпшомъ гербаты хиньскомъ.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикстуска ч. 6 у Львовѣ.

Одинокий и выключный для Галичин

СКЛАДЪ РОССИЙСКОГО ЧАЮ

основаній въ 1870 р.

3319

Поручае правильно кож-

дого тѣмъ же сабій

транспорти налѣпшо-

го чаю зъ Москвы и

поручае его по всѣмъ при-

ложенію ему цѣнникъ.

Замовленія выговори-

ются совѣстно и скоро

также за посильною

опанованіемъ франко.

Особливу увагу

звертаетъ на 3 знамениты

оорты К. и С. Попова.

ЦѢННИКЪ

Кайсовъ знам. чорный 1 60

Souchong бѣлый меланж 1 60

Melange меланж 1 60

Fu-czu-Fu к-ръ I 3 60

к-ръ II 4 60

к-ръ III 4 60

К. и С. Поповъ I рб. 60 1 75

II 2 50 75

Высѣвки бѣлый 1 60

prima 1 60

non plus ultra 2 50

Запросны до передплаты на

„ДЗВОНОКЪ“

письмо иллюстрированное для науки и забавы русскихъ дѣтей и молодежи.

Зъ днесь 1-го сѣчня 1891 розпочинає „ДЗВОНОКЪ“ другій

рѣзнякъ свого видавництва. Крімъ повнѣдки, займаються и рѣ-

шувальними працями по всѣмъ „ДЗВОНОКЪ“ въ р. 1892:

1) Аукціонъ: „Знаменитіе Школяри“, о котрому вѣстала въ

спеціальн. що въ кождій хатѣ италійскій найдено „Молитвенникъ“

и Аукціонъ, „Знаменитіе“.

2) Пригоди Донъ-Кихота въ испан. повѣсти перероблені.

На. Франко.

„ДЗВОНОКЪ“ буде а сего року щедро иллюстрированій кар-

тинками видуманими талантами. „ДЗВОНОКЪ“ виходить 1-го и

15-го кожного мѣсяця. Передплата вноситься рѣвно 4 р.; по-

добити 2 р. и четвертиною 1 р. — Цѣловѣний передплатнику до-

ступити за довѣстою 20 р. (на опанованіе и пошту) одну зъ

слѣдуючихъ двохъ прѣвій вѣсти казенного wyboru: М. Лисенка:

Коза-дереза, повѣстка оперетта до сѣмь и формату, або Н. Фра-

нциска: Лѣсъ-Милота, бѣлѣ иллюстрированій повѣстъ австрійскій

тавъ италійскій „Reinecke Fuchs“. — Рѣзнякъ 1890 „ДЗВОНКА“

набути мовъ по цѣнѣ 4 р.

Письма и передплату просимо адресувати:

Редакція „Дзвонка“ у Львовѣ ул. Чарнецького ч. 26

ГАЛИЦЬКІЙ

КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вклада и

КНИЖОЧКИ

и опрощаетъ ихъ по

4¹/₂ на рѣкъ.

3319 88-7

Кухаря и ключницу глядѣть въ

р. отворити малюй ся „Западъ казачич-

но-подольскій Марьяна“ по Львовѣ

Информация подаетъ Зарядъ реальностей Емилъ

Бертеміліанъ Браера у Львовѣ, ул. Вѣтеран-

ска ч. 10. 4106

Принимають ся перила и образы до однихъ.

ВАРШАВСКА

ФАБРИКА ЗЕРКАЛЪ

С. Фішлеръ

Львѣвъ, ул. Ягайлѣвска ч. 6

поручае:

великій выборъ зеркалъ въ рамкахъ ор-

ховыхъ, дубовыхъ, чорныхъ та стрѣ-

нныхъ, конзолъ, жардиньерки, мрамуровъ

плиты, рамы до образовъ, и зеркала

въ тафлахъ до 2 метрѣвъ высоты.

Цѣны фабричныя.

4142 2-6

Цѣны и вѣзбѣ послѣ мѣся выслать ся вѣстать

Найкрасивѣй и налѣпшомъ

Рѣзъ и Иллюстраціи

„Руска Исторична Библиотека“

Проекты выслать gratis и

franco

Ол. Бавовинскій

Львѣвъ, ул. св. Миколая, 12, II.

КРАЄВУ НАФТУ

Гарантуючи за си налѣпшомъ якѣсть

и закономъ приписану непальнѣсть

выслать на провінцію у вѣторки и суботы за пе-

реказомъ до кождой станицы жѣлѣзничной.

Продаю кувучуванъ нафту цѣлѣми бѣчками, що вѣ-

стать около 180 літрѣвъ, по значно зниженѣй цѣнѣ

Цѣнники выслать на жаданіе франко.

Петро Мйончинскій

властитель рафинеріи нафты 4145 1-14

у Львовѣ, улицы Сикстуска число 47.

Дня 28 падолнета с. р. отворили мы

у Львовѣ, площа Маріацка, Готель Европейскій

філію краковской фабрики

ВЫРОВОВЪ

ИНТРОЛІГАТОРСКИХЪ

и выготорилено всѣмъ выроби

входящій въ обѣгъ интролігаторско-галлантерійный

подъ личнымъ надзоромъ

нашого спѣльника п. М. Женчиковского.

М. ЖЕНЧИКОВСКИЙ и сп.

4121 фабрика выроби интролігаторскихъ въ Краковѣ.

Найкрасивѣй дарункомъ на

Рѣзъ и Иллюстраціи

бѣлый корсетъ, а такій можна

лишь купить въ складѣ

!SANS RIVAL!

Magasin Gorset de Paris

у Львовѣ, площа Галицка число 15,

(въ будинку банку вѣстечного)

поручае:

Правдливъ напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

скій напѣль корсетъ дам-

ТОРГОВЛЯ РѢЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ

АНТ. СТАХЕВИЧА

въ Тернопѣли

поручае Всевѣстному Духо-

венству и п.и. Учителямъ при

надходящихъ свѣтахъ для ро-

дичи дѣтамъ.

РУССКІЙ ОБРАЗКИ

безъ монетъ и сотки по 85 кр.

„середній“ „45“

„бѣлый“ „70“

зъ монетками краснѣ вых. 1 р.

Медальки русскіе

1 тузана медаль по 14, 15 и 16 кр.

Хрестики русскіе

1 тузана по 14 кр.

Хрестики тверезости

1 тузана по 43 кр.

О численній замѣнѣли угра-

мас сл! 4135 7-37

Колдры

на оводѣ вѣнъ и

бѣловѣ, матораци,

выклада пруж.

до дождѣ, сѣ-

нени, подуш-

ки и т. п.

Одавѣй у

Львовѣ спе-

ціальній

складѣ и работѣ

выроби постѣя

подъ вѣрною

Іосифъ Шустеръ

Львовѣ ул. Комеріка 7.

поручае найдешнее

АРТИСТИЧНЫЙ ЗАКЛАДЪ

ФОТО-ЛІТОГРАФИЧНЫЙ

для репродукціи

ТЕОФІЛА

ВАНЬЧИЦКОГО

Львовѣ ул. Сикстуска ч. 43

выготавляе цинковой вѣстѣ до друку, дешевѣй

якъ деревораты, въ рѣбныхъ родахъ, а то:

Автотипин, цинкографіи вѣстѣ фототипіи, ту-

шовныхъ рисунковъ, акварели и олівійныхъ

образовъ.

Фототипин, цинкографіи вѣстѣ цѣловыхъ ри-

сунковъ, кистевыхъ, крѣдковыхъ, шти-

ховъ до друку на жѣдѣ, на стали и на деревѣ.

Хеміграфіи, цинкографіи зъ автографіиныхъ

рисунковъ перомъ, крѣдкою и въ літо-

графіиныхъ вѣстѣхъ.

Фотолітографіи, желатиновой копій до пе-

ренѣшомъ на камѣхъ для літографіи.

Спродано найдѣпшій аттракментъ, тушь и крѣдкую автографіи-

чю. Маю на складѣ паперы, що служатъ вѣрствѣ до-перенѣшомъ

на цѣнѣ або камѣхъ, а то: вѣрствѣ-крѣдкій въ 4 акостяхъ,

автографіиныхъ паперъ до работъ перомъ, транспарентно-автогра-

фіиныхъ паперъ до работъ перомъ. Для фототипіиныхъ репродукціи

крѣдковой паперы въ 4 акостяхъ, на котрыхъ можна выготавити

дуже гарні рисунки — аквѣдѣ до тѣхъ же паперѣхъ приборѣ

рисунковъ. Для купцѣвъ и промышленцѣвъ робля вѣстѣ до вѣсѣ-

ратѣвъ и цѣнникѣвъ. Заказы выконую якъ налѣпшѣмъ и по

приступныхъ цѣнахъ. 4143 1-2

разом 4,866,614 людей, с. в. 65%, цілого населення. Від часу повстання констиції до десяти років зменшилося число аналітиків, зменшилося до 6-73%, бо в 1880 р. було незначних п'ять чотирьох тисяч 71 60 прд., а в 1890 р. 64-87 прд. Приблизно Галичину з вищими країнами виходить, що коли в Галичині єсть 64-87%, аналітиків, то в Шлезію 8-20%, Моравію 5-73, Австрію довший 5-15, Чехію 4-60 а в Форальберзі лише 3-15 прд.

Щодо жидів, то статистичні дані казують для цілого Передп'яття 1,143,305 душ, а на Галичину припадає з того числа 772,213 або 67-55%. Приблизно цілого жидів до населення цілого Австрії, одержимо 4-78%, а до населення Галичини 11-63%. Найбільший пріррост жидів поспався за п'ять років до десяти років до Австрії довший, аж 81-58%, бо до Відня вийшло багато жидів з Галичини, але в Галичині достала багато жидів з Росії і в той час по-більшаю жидів до 85,617 душ.

Справи болгарскі.

Коли посвідченнями часами звернулися очі всіх знов на Болгарію, кореспондент мадарської газети Egyetemes a удані за вартість до болгарського президента міністрів Стамболова та поговорив з ним про внутрішній і зовнішній справи болгарської, іменю про відносини Болгарії до Сербії, про справу Шадурія і про відносини до Росії.

Про відносини до Сербії сказав так Стамболов: Маємо багато причин до жалю на Сербії, а ще більше причин сумнівати ся о широті сербських мужів державних. Вони вивели нас з-під своєї приязні, але їх поведінка цілком інша, ніж їх слова. Ми в принципі не маємо нічого проти того, щоб з Сербією заключити договір торговельний, але лише на основі найвищої взаємності, по котрій могло би наступити помірняє в політиці. На що здатні ся союз торговельний, коли буде встановлено в дальші політиці антипатія? Сербія не хотіла видати болгарських в'язнів, брала в обиду заговорників, кожний злочинець мав в Сербії безпечний асиль, а також убийства Болчева утїсали через Сербію. Хто запоручить нам, що там не будуть ся в майбутньому? Король? Се малоліток. Регенти? Ті-ж не єсть членами радикальної партії і певно не бажать собі, щоб муж сепарти мали який успіх. Правительств? Але що се за правительств, де його стабільність, де його опора? Чи може в Памча або в радикальній партії? Справді се сильна партія і она мав би подобалася, коли б не гуляла перед напором сили Росії. Говорять, що п. Джал отвергн и енергичний чоловік. Дуже гарно, бо горе державі, котра має слабких міністрів, але також горе і такої державі, котра входить в договори з державою, маючи слабких міністрів. Повтарю, що не маю нічого проти того, щоб заключити з Сербією договір торговельний, по котрима в часі наступав би політичний союз; але до того треба попередити двох речей: найперше сильне міністерство сербське, а друге щоб Сербія відкинула деякі аспірації. Оні мусять вичерпати своїх фантастичних мрій захопити колись при імені Росії цілу Болгарію. Я заважаю, що Сербія почала торговельні переговори з Австрією Угорщиною і що митрополит Михайло, сей російський агент в Сербії, одганяє ся цілком від політики. Епідемія минула, але все ще лишилися хороші симптоми і при першій злишній нагоді може вибухнути на ново епідемія. Востану використати до тла хвиль поняти, котрі глибоко лежать в серці якого народу.

Під впливом тих народів повстаннях повстає:

б) Стиль романський.

В початках повстання романського стилю стояла Італія під впливом візантійського і до того ще не могла від него увільнитися. Мalarство упадало, доходило до варварства, як і в пр. свідчать о том рельєфи, евангелісти Іоана і Лука в Акілї, котрим людський головний заступник головами орла і вола. Мимо сего артисти мели о собі високе розуміння, так, як і в пр. у нас наш гени-богемейці (впротичі Богу духа який) підписували ся на своїх творах: „... palatit artitusknej architektury“. Однзк можна собі лиш бажати, щоб то високе розуміння о собі довело і у нас до того, що в Італії! Через цілий найще період стилю романського підбуємо в мalarстві італійськ піддають візантійськ, але ті візантійська форма набрав нового життя, нових крас, оживлена молодим духом повстання народів, заселена класичними. Мові вступу нового часу явля ся риварь Нікола Пізано, котрого праця на скрб ренесансов. За тим явля ся і в мalarстві почуття і розуміння правдивої краси, свободи від асиміляції шалюваності. Той напрям вступав більше або менше Яков Тореллі, Іван Чімабуе, Гідо ді Сінні і др. Під певною рукою тих артистів доходив італійськ мalarство до тей точки, з котрою просто йде ся до совершености, з котрою не можна піти до ниде.

в) Стиль готичний.

Коли мalarство релігійне в Італії ставало на той висоті, почав ся повноч знов новий дух. Родить ся стиль готичний, цілком від відкинувши тогочасного життя. То життя, — стремління до чогось неозначено ідеального, далекого, пориваюче духа людського з чудової, певня світи, висказує ся в

В справі Шадурія займає Стамболов те саме, що вже перед тим подав до публічного відомості. Сей чоловік у нас мав свій дом і був під мною, і я его за-дого з сего виникує. Voilà tout. До того ж мав нове право. Біла Франція сумнівалася о новій праві, то мені дуже жалі Франції. Я не бачу ніякого відного права за-дого гарних очей і Лисола. Франція збрала дипломатичний вносини. Справді се прикро, але Болгарія ще за-дого того не поведе в розриву. Видиці Шадурія довів до крайности нашу терпеливість. Не було дня, щоб сей журнал, котрий вийшов з кельнера на дитинство, не роздусав брехні по світі через агенту Ганаса. Поствідими часами розпущав страшний вбій про се, як нелюдсько обидати ся у вазинці з убійниками Болчева. За-дого бий мбг се знати? Чи може, гадаєте, правительств болгарське задало екстрапечу мбж ув'язненими а агенту Ганаса. Але се все побічне; найважніше, що бий без вини підбоджував проти правительств і князя. Ми зробили тому копець, а хоч се не смакує Франції, то я не уважаю обов'язком Болгарії так варті обиди, як сего бажали би собі над берегами Сканна і Невы. Порта заваля в той справі як найбільше коррентне становище, бо уважав ся за внутрішню справу Болгарії. Я рвнжов уважав ся такою і тому не давав о ній ніякого справозданя. Видиці так асери лудили ся і перед тим, але Туреччина не мбшала ся. Гадаю, що і тепер не має она ніяких бблшш причин до інтервенції і не має охоти робити з того європейську справу. Взагалі ми не любимо, щоб ми були „європейською квестією“. Наші відносини суть сконсолідовані. Взагалі же нема що й говорити про міжнародне становище Болгарії. Вправді це неологізм деякі квестіи формальні, але се поришати ся за часом. Досі уважам о діючою нашою задачею, упорядкувати внутрішні справи, піднести край економічно і культурно. Ми заваля лад в краю, побудували залізниця, дороги, мости, одяли словиця усуваємо все, що нагадує пачею лїтку неволю, і хочемо устроити нову європейську державу. Знаємо, що нам ще далеко до того, але ми не устинули зь дороги. Зь доводимо гляди на дотепершій результат і знаємо, що ми могли их осигнути лиш для того, що всімо свободні. Не найдете в цілій Болгарії в одного чоловіка, котрий би мавоажав ті результати, або хотів жертувати свободу Болгарії за-дого Росії. Паче-сбг лїг була Болгарія в неволі, тож ми не хочемо гаяти парю під ярмо. Зайдіть в розмову чи з жебраком чи з членом собраний, а почуєте те саме; навіть од тих трагедія могомедиан в собраний. Их релігія наша бдз нашою, але такий самі патріоти що і ми, даятого нема в собраний властивий оіозиції. Давнійшій русоїзм побдженій у сїмх правительств і понизем, що Болгарія належить в першій лінії Болгаріям.

Відносини з Росією — займає Стамболов — не вступують. Ми для Росії може би не були на світі, крім такого случаю если розходять ся о аке політичне убийство, для того в Росії для нас не вступують. Ми строго придержуємось границі, як найважаче міжнародними договорами; если Росія має що заваляти проти того, то най она потягає до одичальности тих, котрі підписали ті договори.

На том кбачить ся справозданє угорського кореспондента з міністрів Стамболова. Як бачимо болгарські мандері, бж-ж за такого треба признає Стамболова, певний себе в своєї політиці та мало що журить ся о Росію а також і о Францію, котра хотіла послідніми часами приодужитися Росії і витягнути на публічний вид знов „болгарську квестію“. Лиш матеріал, лиш ужина

ми стролки (котрі вже бдз дава прийнято) одбувають собі право горючости строз италійск (як се бачило у Джотто), злоті тло вступують ідеалізований краєвиди, оватих оружжє сучасне жатіє мбсцене, середь котрого оні власне видають ся величавшими — може не для ока, але для душ.

Мalarство церковне одбоджує ся все, кблжко разв'яз нове на него оживляюче тепло могочого людського духа; візантійськ заморз в церемоніальних формах, в Візантії, в Італії в євюда, де лиш була. Пббвня дух романського стилю — а мalarство одбоджує; повзав дух готичизму — і пририв ся ему нові сон (мробав чутіє), котрі залбджені великими здобутими новобних часів, видала великі, чудовий, неперемешений цвіт ренесансу — одбодження.

Артисти вивчили ся глибоко в життя земне в загробові, і представляли оди і друге. Джотто, пошжє сильни начини творили, змалював також „триюже смерті“. Цватує життя, релігійне, богате, гвє вбдз могочого кося „непевного косяра“ — побббч сего нещасний, калка, котрим жатіє мую, прстатують молачі руки, щоб і их не мннати. Так нв! — оні нехай жают...

Веселе товариство середь цинтич при-роды вертає зь лобів, нарає — стає надь отвореннями гробами, а сядоволосий асєтє вказує ему поховані уже зь тих гробів труни...

Середь гірських провалів пустинники, сзасючий снов душ, а о ті душ ведуть бурбу у воздухах добрий і залі духи... Отз тема, зата зь жати цюденого, а кблжко ж в нв глибокого чутя релігійного! Все промнє на світі, хоч красне, хоч любе, хоч мнє! Хто-ж стає пытати про костюми, чватує тую глибоко понату в одчуту правду?

Франція, не надавав ся до піднесення сев болгарськ квестіи. За Шадурія, озову само собою дуже обескура, уважам фланцузськ правительств, але не найшло нв оди європейськ держави за собою, ба навіть Росія не хотіла ангажуватися і компромітуватися зь тбг справі. Французськ правительств, побнннши такий погляд держави на єю справу, повинно було полагати цілу справу погн-ком, і не розголосувати єя ще дипломатичними нотами до Порты, а що найббше дискусію у власній парламент.

Справа Шадурія, піднесена в французськ парламент, так представляє ся:

Посол Мілевоа поставив інтервенцію до міністра справ заграницьких Рібета в справі вилася Шадурія в Болгарії. Однкою причиною вилася мабуть було се, щоб побути ся в Болгарії непероменого свідка поведєня тепершнього правительств. Болгарія нарушила капітуляцію, щоб бдтак можна було ввизомити зь-пбд веніх наших постанов, даятого дуже добре, що французськ правительств заняло так рішуче становище.

Міністр Рібо озвничав, як бий розуміє становище держави Болгарії. Болгарія не єсть незалежною державою, лиш підчинена суверенности султана. Она премущєна вважати на капітуляцію і не може одєл євоєн вбодбм видати чужинця, лиш мусить засягнути ради і згоди Порты. Если болгарськ правительств має якусь жалобу на французськ підданого, то мусить подати єя до відомости французського правительств. І не лиш сьма Франції має причину жалуватися на поведєня болгарського правительств, та-кож Німеччина, Греція і Італія жалують ся на се. Перша асєра зь Шадурієм зучила ся в цвїти і тогд вдало приказ видати єго зь Болгарії. Коли-ж французькй агент дипломатичний спротивив ся, а з ним уняв ся італійск консул генеральний, котрий єсть деканом заграницького тблз дипломатичного в Софії, то цофули приказ видати. В кблжк мбсцїз опбєл повторило те саме. Шадурія ув'язнено і видлено 9 грудня, не повбдмнши о тбм французського вступинця, котрий все точно повинє євоєн обов'язки і все заявляв, що приєме кожну жалобу болгарського правительств і подасть єя до відомости французського правительств. Рібо заваля цофути приказ видати, а коли єму не вбдовлено, приказав французькому представителю збрати вєз асєрні. Франція мусить оддержати сатисфакцію і зарядити все потрібне до того без надто великого поспіху, але також і рішучо.

Промову міністра справ заграницьких признала палата одескан, бо вєзвєто, як Французьк палк в таких справах, коли лиш натякнено за салу і понату Франції. В тбм забрав голос радикал, гр. Дувіль-Мелєфе і остр погнбав безпосередно інтервенція, а бдтак і правительств французськ. Болгарскй парбд — говорив — добавав свободу, міністр Стамболов не вичинив ніякого насильства або жорстокости, бо нвгде не було провалу крові. Вичинив ся заколот, а коли Мілевоа забрав голос, щоб боронити своє інтервенція — гр. Дувіль крикнув ему: „Але-ж вы не протий, вы недуж!“

На тбм скбичалась дискусія зь французськ парламент, а можна бь гадати, що послідній склнєк радикального ірєа мбг одбєсатися і до самого правительств за єго політику в послідних часів.

Дописи „Дїла“.

Зь Відня.

[В справі номеру зь дн 18 с. м.]

Наші новіе радикали не перебирають зь средств і не вистають ся навіть публічного фальшования фактів, коли нв того до их цілей потреба. А так, на наше велике здивуванє, вичитали ми в Kurjer i Lwowak-бж телеграму, котра ввншала, що в суботу дня 19 с. м. бдбув ся у Відні комєрс радикальн, на котрому явив ся пос. Телишевскій „doastowni w sześ Grega“. В сьдз на тим появився в „Галіцкой Русі“ допис одбєсана вбдєсними радикалами пп. Лавровскій і Евг. Левицкнн, котрі заваляють, що комєрс радикальн бдбув ся в пнату дня 18 с. м. і на нм посол Телишевскій згодив ся зь бєсбдо посла Грегга.

Понєредь всего мушу подивляти бєадичну бдату пп. Лавровского і Евг. Левицкого, котрі комєрс зь дня 18 с. м. стали назвати „комєрс вбдєсними радикалами“, коли се був приватний комєрс Русинбж академикбж, на котрому явилось посол Телишевскій, два академіки Словаки, два Чехи і чотири Поляки. Зь Русинбж академикбж явилось в сьм комєрс вєз участники що нно передь комєрсм бдбутих загальних зборбж „Сьч“, а пп. радикали були на комєрс зь меншости, — що вбробч потверджав „класка“, яку потерпали оні на загальних зборах „Сьч“ зь своєю знєсною нмнрєними члїтї против видху „Сьч“, члї протав комітету устроючого 25 лїтній ювілей товариства „Сьч“. По що ж пп. Лавровскій і Левицкй, фальшували факт? чи може принесе бж нам честь? Не правда, і се вєзвєта рбч, що гороточь радикальн ходити вєвдо о те, щоб робити богато о собі праву...

Посол Телишевскій не тєстував зь честь Грегга, лиш по піднесенні єго тогсту п. Лавровскій встав і цокнув ся чарми, що достачно для єстєтє робили такожі Поляки. В сьдз в тбм вєзав посол Телишевскій і промовив менше ббльше так: „Передь хвїлю пєто здоровале пос. Грегга, тож я мушу висказати тут євою гідку що-дотон бєзбд. Я тогду ся зь ємо, так як єя ставити нам євою союз вєз Славян против германізму, до чого ми мусимо стрєбїти, єли не хочемо дбїти до того, до чого дбїли Поляки в Німеччині. Однзк чого я бажам Русинам, то того, щоб ми, подббно як Чехи, могли повелічатися тим розвитком економічними, щоб ми могли повелічатися таким виокрем податком, який Чехи платили, щоб ми, втручаю в євою салу, могли колєс являти таку позицію, яку тепер займають посол чєскй в парламент“.

До тих слбв посла Телишевского мусимо додати, що того-ж самого дня в полуднє озвнєв бж до одного зь виднїших Русинбж народнцв вбдєсних прї бєсбду Грегга отєй слова: „Чехи зробили страшно несправедливий і несполітичний крок своєю вступою вь промові Грегга, бо поналили за собою не лишє вєз мєсти вь бдвєсно до правительств, але і до вєзх партій вь парламент, бо нв одна не буде могла тепер іти руна зь руку зь Чехами“.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

N. Reforma вь кореспонденції зь Львова о євою сєсіи, боронити правий видх передь заимдом, мовь бь єя автономічна інституція не хотіла, щоб галицкій євм

тасть отирає самостбїю євою душ, не шукає традиційної єрми, а творить дєло приваєд, велике! О ту правду ходять вь шудчє все, і кблжко разв'яз артистови можна свободн висказатися, там все зацїте гарний цвїт. (Бз артистов не той, хто учив ся, а той, хто вивє — творить).

І тут так. Нхто не хоче шалюну, побдбєсано вєтє бажанє: вичитувати вь образах пону глбббчості християнських ідей, их зєвз зь жатієм людським — і тому бажано вєзлоти мalarство, наглядно тмнє доказуюче, що єво єсть шугуно, котра християнству нагдужа ся ббльше кождин вичю.

Число темь ббблнєло ся, що-раз нові івнлє добавує мalarство, котрих перше не було в євє понати; благородний ндївдуалїзм почнає трїюфальний похід, а в нм вь парь чудовий релієз, не аєо цвїт, а аєо покорєє средство, котрим знаменито правлат і вєв ренесансу.

Види ми отз, як що-раз новє жатє оживляє шугу, як що-раз вєсєне подбєсать єю ширшавє людскон думки — починаючи одь дробнє, несмєлого самовілки.

Вєвєлєми струми рєзавєє єя краса єв, як вє жатє, але не неважєними одь себе: вєв євн влудєй зь собою неважєними євюю євблннх жавчакбж, котрі даяють що-раз новон, що раз могочайшон салу слонам людскон душ, обнялючон єв вь образах.

(Далєше будє.)

— сьльска дбїчина — вичинив струну, конєє на руках євоє, все кожнкого євдєка. Бж конєнє, послідній судороги вичинують веселый смїх на галєріи. Галєрія не дала єя „обдурити“, знала, що то лишє „на око“ так дбєє; ндїла єрму, але не бачила того, що вь тбй єрмі мстїт ся. По-за те, що видїли очі, євн не сїгнула... Sanoa simplicitas — та що-ж робити!

*) Бує вь театрі на трагедіи. Героніи

КАСЫ ОГНЕТЕРАЛІЙ нові і у жи-
ваній поручає наддешевше
ЕЛЬСТЕРЬ у л. Галицька ч. 25.
4148 1-4

Горьвку зъ жита!

чисту стару житню
ГОРЬВКУ
безъ аниаа и безъ цукру
поруцає 4123
КАРОЛЬ БАЛЛАБАНЬ
у Львовѣ.

Дарунокъ на Рѣзтво!

Дуже добре надає ся знаменита
повість Севера
„Задля святой землѣ“
въ гарній поручає Павла Кар-
чова, о котрѣмъ дуже прихильно
оцѣнку подавъ л. Василь Луцка
въ своѣмъ часѣ въ „Зорѣ“.
Добота можна у наладити
л. К. Калішевича, ул. Франціс-
канська ч. 10 або у перекладача
ул. Крива ч. 6.

!Краєвий!

чисто льняний виробы корчинський

а именно:

Полотна, Вебъ, Димъ, Обрусы, Серветы, Рушники,
Хустки до носа и т. д., сыръ и аперетивный, пору-
чає въ великомъ выборѣ по наддешевнымъ цѣнахъ
и въ наилучшій родѣ

Центральный Складъ Полотенъ

Першого Галицкаго Товариства для краєвого промыслу ткацкого

подо „ПРЯХОЮ“

у Львовѣ плъцъ Маріанскій ч. 1.

Цѣнки и пробки франко. 4123 7-10

НОВО ОТВОРЕНА

и на взорѣ першорядныхъ того рода заведенъ
заграничныхъ узаконенъ

ДРОГЕРІЯ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

аптечныхъ матеріаловъ и фарбъ

ЛЕОПОЛЬДА

ЛЪТИНЬСКОГО

магістра фармации

при улицѣ Коперника число 2.

поруцає аптекарскіе перетворы, химікаліи, специфічны и уни-
версальны средства крася и заграничны. Концессіонирована
продажа отрубъ. Гумовыя артикулы и хирургическіе инструменты
въ наибольшій выборѣ, въ наилучшій родѣ. Тоалетный
приборы, косметическіе средства, тоалетный мыла, пудры
и кремы. Англійскіе перфумы, французскіе и крася. Оливъ
до освѣтленія. Вина на лѣтѣ, Малина, Румъ, Колякъ и т. п.

При томъ додає ся, що позаякъ вышше вычисленіи
предметы въ дрогеріи оутъ на головномъ складѣ, тожъ
ихъ тутъ можна набути о много дешевше, въ большій
выборѣ и въ лѣтшій якості, якъ дебудъ инде. — Слѣжъ
вымышленный норвежскій рыбный тръвъ курационный въ
оригинальныхъ флашкахъ (по 1 гр.) и т. д.

АДРЕСА: Леопольдъ Лѣтинскій
ул. Коперника ч. 2. 4135

!!Замовленія въ провинціи выконуютъ ся бѣловременно почтою!!

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поруцає

выпробованъ и певный средства косметическіе

бдзвичай 9-ма медалами заслуги и 2-ма дипломами признали.

Олѣйокъ таніновій, заживляющій и поддѣлывающій по-
длинѣ коринѣи волосъ и заживляющій

Помада хінова, выводитъ волосъ. — Флаконъ 80 гр.

Вода атенська, для мытья волосъ, заживляющій теори-
ти си парикмахъ, бдзвичай, робить

тръвалымъ барву и поласкъ. — Флаконъ 80 гр.

Олѣйокъ хіно-таніновій. Дѣлає знаменито
на коринѣи волосъ и на порѣбѣ волосъ. Въ случайхъ до въ излѣченіи
неудача вышло волосъ, вымывъ волосъ чдзиче дѣлає
Васъ по ужитю одио флаконъ можна добачити порѣбѣ. —
Цѣна 1 гр. 20 гр.

Есенція мятова до полоканія усть,

иронъ прижого, ехранивочного сыну и напачу, дуже по
ришно дѣлає на лѣтѣ и рубъ. Флаконъ 50 гр.

Порошокъ ростинно-алкаличный,

до чистища зубный. Надає верхову бѣлѣзъ, бдзвичай ка-
мѣнъ и влада, котрѣи паводить бѣлѣ и порохватные зубѣи.
Пудроко 30 и 60 гр.

Виолетъ средство противъ вѣтъ рукъ и пахъ. Флаконъ 50 гр.

Вода львовска. Правильный, извѣстный и доготорованый
властьхъ томъ воды здѣлать ся, що въ
Англіи на выставѣ всемірній бдзичай публично прова-
жована и бдзвичай. Цѣна флакону меншого 80 гр., бдз-
чиче 1-50 гр.

Нігретина. Выборный средство до фарбованія въ сейчасъ
волосъ на тръвалу и краску барву черну и
тепну; етъ цѣнакомъ пошдѣлыває а въ ужитю цѣнакомъ по-
шдѣлыває. Цѣна 1 гр.

Бѣлы и гарный руки. Набдзвичай черной и по-
шдѣлыває руки выбѣлать ся и
вымывъ ся по пошдѣлываєи истерію Кренонъ ро-
стинный. Слѣжъ 80 гр.

Смавило литовско до обуви и шкуръ, напачу
шкуру, робить ся ошпарива-
нчиче и тръвалымъ. Пудроко до 50 гр. и 1 гр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торго-
валкахъ: ул. Коперника ч. 3, и ул. Галицка ч. 17. Въ
флаконѣ: въ КРАКОВѢ Слонимскій ч. 20, и въ ТЕР-
НОВИЦХЪ Гиньокъ ч. 2.

Поручає обильно за-
смотренный

МАГАЗИНЪ

и робѣтню обуви

дамской, мужеской и дѣтской

КАРОЛЯ

ЯВОРСКОГО

у Львовѣ, ул. Батерія ч. 20

въ готелѣ Швайцарскій.

РУ.

кавички всякого рода;

Бандажъ руптуровъ

и всякѣхъ виробы рукавичный

поруцає наддешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тѣмъ.

Браты Лянгнеры

Львовѣ, улица Галицка ч. 16.

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ.

ПОВѢДОМЛЕНЬЕ.

Симъ маю честь повѣдомити поважаю П.Т. пу-
блику, що я отвориъ у Львовѣ ул. Академична
число 3, подѣ фирмою:

Иванъ Бачинскій

Торговлю корвинныхъ товаровъ, полукопченыхъ овощей,
гербаты, руму, розолѣвъ и вина, заразовъ власный вы-
робъ булону и консервовъ, бдзвичай 5 медалами
заслуги на краєвыхъ выставкахъ.

Цѣнки на заказъ вышлѣю франко. 4184

КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ.

ЛІРНЯ ДЗВОНОВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стациа зѣлѣнницѣ тамже.

Получивши на власнѣ по старѣй фирмѣ „Ивана и сына
Серафина“ Ліаню Дзвонѣвъ въ Калуши, бдзвичай сѣбѣ-
нымъ медаломъ заслуги, лѣтѣмъ пѣнзальнымъ и признаемъ
на выставѣ томъ, въ Калѣвскій въ Коломизѣ (къ о томъ
своего часу газетѣ доносили) — маю и теперь на складѣ готовѣй
дзвонѣи, выконую оскоро законченіи и приймаю старѣй або
ушкодженъ давны до переделанія за дуже умирковану цѣну.

Дакуючи вебѣмъ Ви приходившимъ и фундаторамъ за
всѣ дотерѣнныя замовленія въ давнѣйшій спѣлѣи а теперь
моѣй власнѣ Лірни Дзвонѣвъ прощу о ласкавъ замовленія такъ
на поодинокѣи новѣй дзвонѣи якъ и на цѣлѣи группы. За трѣба-
вѣи матеріалу и гармоничный звукъ моѣхъ дзвонѣи рѣчу
и для того ошдѣлю ся приноуцати ихъ Ви. П. Т. публици

За глубокимъ поважаемъ

АНТОНІИ СЕРАФИНЪ.

Найважѣйшимъ и найбдзвичайшимъ

дарункомъ на Рѣзтво

есть обувь зъ славной на весь свѣтъ

ФАБРИКИ ОБУВИ ВЪ МЕДЛІНГЪ.

Наибольшій выборъ всякого рода обуви для

мужчинъ и дѣтей етъ въ центральному складѣ

у Львовѣ, ул. Гетьманьска ч. 12.

Чудово дешевъ и сталъ цѣны фабричный выт-
псений на подошвахъ. Закончена почтою выгото-
вляють ся сейчасъ и точно. Управу центрального

складу у Львовѣ и бдзвичай п. Львови Рандови,

котрый пагадає точности въ каждомъ взгляду.

О численный бдзвичай просить 4101

Альфредъ Френкель

властитель фабрики обуви въ Медлнгѣ.

„КОБЗАРЬ“

ЗБОРНИКЪ КВАРТЕТОВЪ.

Цѣна 60 гр

Добота можна въ тов. „Прогрѣтъ“.

Молодымъ

и старшимъ

мужчинамъ

поруцає ся дуже д-ра Гиде и т.

выключно праніи, электричний

апаратъ „Кратоворъ“ до власно-

го уживанія противъ

разстрѣсна нерѣзѣи

и

сенсуальной системы.

Дуже выдѣльно поняти ато въ ки-
шени. Нагороджений рѣзничими

медалами Патентованъ у всѣхъ

державкахъ. Изобрѣтѣи пренесенъ

грама. Въ к. вертахъ за 10 гр.
жаръ и. 4124

Адреса: General Vertout et v.
J. Augenfild, Wien, Stadt,
Schulerstrasse Nr. 19.

ТУТКИ сигаретной 1000 шт.
1 гр. поруцає Анто-
ниа Мазурекъ.
Львовѣ, ул. Галицка ч. 13.

На свята поручає
НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

въ складѣ своихъ

у Львовѣ, Станиславѣ, Перемишлѣ, Тернополѣ,
Дрогобичѣ, Коломиѣ, Стрию, Сятинѣ, Самборѣ,
Рогатинѣ, Бродкахъ и новоотвореннѣи въ Сяноцѣ:

Вина бѣлыя за флашку по 50, 60, 70 гр. и выше

Вина черной за флашку по 60, 70, 80 гр. и выше

Мѣдъ пѣтний за флашку по 60, 80 гр. и выше

Колякъ правдивый французскій по ар. 270, ар. 320 и выше,

Житовку въ заборки гр. Дроговского флашка 1 гр. 10 гр. и выше,

Розолѣи въ рѣзничихъ флашкахъ флашка 1 гр. 10 гр. и выше,

Сливки бѣлѣи по 32 гр. за флашку;

Фиги султаны по 80 гр. пѣтний по 32 гр. за флашку;

Розанки султаны 1-а по 12 гр. 1-а по 44 гр. за флашку.

Мягдалы по 120 гр. за флашку, Орѣхи волоськѣи по 36 гр.;

Орѣхи турецкѣи по 48 гр. за флашку;

Повила по 32 гр. за флашку;

въ пѣтний, скрѣпкахъ ар. 1-90 франко;

Мѣдъ пѣтний по 60 гр. за флашку; въ флашкахъ о 5¹/₂ к. netto

за 2 гр. 30 гр. франко;

Оплата грубой по 90 гр. за сотку;

Цикату, перѣцъ, гвоздики, цинканы, мушкетерскій цѣтъ

и галии, шафранъ, ванілію, оливу, муштару и проч.

Одѣтъ есенцію до розукованъ до 25 разѣвъ въ водъ по 80 гр.

Оселедѣи шкѣи по 13 гр. за флашку; въ пѣтний, пако-

тахъ (около 30 шт.) за 2 гр. франко;

Сардини росейскѣи барылка 1 по ар. 135; Пр. П. по ар. 130;

Сѣбѣи отодѣи по 45 гр. за флашку; черковный по 13 гр. за флашку;

Кадило мѣтѣи по 80 гр.; кадило ладанъ по 90 гр. и 1 гр. за флашку;

Кадило бурштінъ по 90 гр. за флашку;

Вѣсъ по 1 гр. 50 гр. и 1 гр. 70 гр. за флашку;

Цѣтъи матеріалы до свѣчѣи по 60, 80, 100, 120 гр. за флашку;

Дробѣи 1-а (за наладушю якѣи рѣчѣи по 1 гр. 20 гр. за флашку;

Кама Пр. 0. въ свѣжѣи транспорту о пѣнзальномъ великомъ

зѣрѣи по 2 гр. 20 гр. за флашку; Другѣи родѣи по

ар. 210, 2—, 180, и 160 за флашку;

Цѣтъи матеріалы до свѣчѣи по 60, 80, 100, 120 гр. за флашку;

Дробѣи 1-а (за наладушю якѣи рѣчѣи по 1 гр. 20 гр. за флашку;

Кама Пр. 0. въ свѣжѣи транспорту о пѣнзальномъ великомъ

зѣрѣи по 2 гр. 20 гр. за флашку; Другѣи родѣи по

ар. 210, 2—, 180, и 160 за флашку;

Цѣтъи матеріалы до свѣчѣи по 60, 80, 100, 120 гр. за флашку;

Дробѣи 1-а (за наладушю якѣи рѣчѣи по 1 гр. 20 гр. за флашку;

Кама Пр. 0. въ свѣжѣи транспорту о пѣнзальномъ великомъ

зѣрѣи по 2 гр. 20 гр. за флашку; Другѣи родѣи по

ар. 210, 2—, 180, и 160 за флашку;

Цѣтъи матеріалы до свѣчѣи по 60, 80, 100, 120 гр. за флашку;

Дробѣи 1-а (за наладушю якѣи рѣчѣи по 1 гр. 20 гр. за флашку;

Кама Пр. 0. въ свѣжѣи транспорту о пѣнзальномъ великомъ

зѣрѣи по 2 гр. 20 гр. за флашку; Другѣи родѣи по

ар. 210, 2—, 180, и 160 за флашку;

Цѣтъи матеріалы до свѣчѣи по 60, 80, 100, 120 гр. за флашку;

Дробѣи 1-а (за наладушю якѣи рѣчѣи по 1 гр. 20 гр. за флашку;

Кама Пр. 0. въ свѣжѣи транспорту о пѣнзальномъ великомъ

зѣрѣи по 2 гр. 20 гр. за флашку; Другѣи родѣи по

ар. 210, 2—, 180, и 160 за флашку;

Цѣтъи матеріалы до свѣчѣи по 60, 80, 100, 120 гр. за флашку;

Дробѣи 1-а (за наладушю якѣи рѣчѣи по 1 гр. 20 гр. за флашку;

Кама Пр. 0. въ свѣжѣи транспорту о пѣнзальномъ великомъ

зѣрѣи по 2 гр. 20 гр. за флашку; Другѣи родѣи по

ар. 210, 2—, 180, и 160 за флашку;

Цѣтъи матеріалы до свѣчѣи по 60, 80, 100, 120 гр. за флашку;

Дробѣи 1-а (за наладушю якѣи рѣчѣи по 1 гр. 20 гр. за флашку;

Кама Пр. 0. въ свѣжѣи транспорту о пѣнзальномъ великомъ

зѣрѣи по 2 гр. 20 гр. за флашку; Другѣи родѣи по

ар. 210, 2—, 180, и 160 за флашку;

Цѣтъи матеріалы до свѣчѣи по 60, 80, 100, 120 гр. за флашку;

Дробѣи 1-а (за наладушю якѣи рѣчѣи по 1 гр. 20 гр. за флашку;

Кама Пр. 0. въ свѣжѣи транспорту о пѣнзальномъ великомъ

зѣрѣи по 2 гр. 20 гр. за флашку; Другѣи родѣи по

ар. 210, 2—, 180, и 160 за флашку;

Цѣтъи матеріалы до свѣчѣи по 60, 80, 100, 120 гр. за флашку;

Дробѣи 1-а (за наладушю якѣи рѣчѣи по 1 гр. 20 гр. за флашку;

Кама Пр. 0. въ свѣжѣи транспорту о пѣнзальномъ великомъ

зѣрѣи по 2 гр. 20 гр. за флашку; Другѣи родѣи по

ар. 210, 2—, 180, и 160 за флашку;

Цѣтъи матеріалы до свѣчѣи по 60, 80, 100, 120 гр. за флашку;

Дробѣи 1-а (за наладушю якѣи рѣчѣи по 1 гр. 20 гр. за флашку;

И Рафаэль представилъ двѣ сцены: Преображеніе Господне и ханію, въ которой до оставшихся сея апостоловъ приводить основана-

жено и бия самъ при особѣ цесаря на улицѣ
говорячи черезъ цѣлый часъ, выходящо по
хорватски и его за то нѣхто не замечувае.
Таку саму бдливость на интерпретацию слова
Угросъ даде министръ-президентъ г. Сакларій
и се треба принайти въ удовольствіи. Що-то
хорватской гимназіи въ Раці, то бия замѣ-
тивъ, що тамошній Хорваты мають право до
нихъ и позволятъ ей лишь тогда усунути, ко-
гда того буде wymagaти интересъ Хорватіи. На се
заменивъ пос. Варчичъ, що бдливость бия его
не удовлетворяла. Хорватское правительство має
обязанность зайти въ свою оборону Хорватіи въ
Раці. Бия мусѣти противити ся заведенію
тамъ угорскихъ закладовъ и длително признавать
бува рѣшучо бдливѣти, що възникло не позво-
ляти, чтобы въ Раки усунуто хорватскую ги-
мназію.

До губерниальнаго мѣста Баку вадъ Каспійскимъ моремъ, де нѣтъ завоновъ, сущъ славыи козакъи насты, прайшоу въ створыа голодомъ дѣлывашы дуже много седая на заробокъ. За того выйшаи непокофъ, котрѣ събывши слъ надыа тмыа, що войско мушно выступити и убилъ даъ особы а 18 тяжко зранилъ. Причому непокофъ уважалоу се, шо седые пушлы ея на складъ азъ пожиноу, а нышъ складують януу ва тамошнихъ мешкан дѣз Перевъ, котры булы въ переважбыа дѣз Россіявъ часѣмъ а самы захвачны росейскихъ робитникѣмъ. Въ двохъ дняхъ слѣдующихъ всѣ важнѣйшы мѣстцъ въ городѣ булы обсаджены войскомъ.

Въ ватиканскихъ оружіяхъ, какъ пишутъ до Pol. Corr., новостало великое не-удовольствіе въ поведеніи Россіи. Дуже немало вразило, что братъ царя, великій князь Павелъ, послѣ недавно бывъ въ Римѣ, не возмѣтитъ въ Ватиканѣ візита, хотя не перебуывая въостро-го въ дѣлѣхъ королевскаго роду въ Квин-циалѣ. За причины такого поведенія великого князя отвергають увагу, что имѣтъ не-свѣдѣ-ній съ и не-католическій князь, изъ которыхъ римская курія не малъ имѣющихъ вносилъ, дѣйствующи Римѣ не заминая складати своего поважанія головъ католической цорени.

Въ репрезентанты европейскихъ державъ при Ватиканѣ сѣздала и на-ѣ желая при нагодѣ Нового року. Мнѣе ними находить ся также российскийъ амбасадоръ Изволюскій. Съ полѣзѣе въсѣхъ па-па наибольшее выказываетъ репрезентанта Франціи и въ нимъ бесѣдувать дужо сердечно болѣе кѣхъ цѣлу годину. Съ такимъ выказываемиъ французского правительства власно не хочутъ помирить ся много членъ католическихъ партій въ самой Франціи, кѣхъ знаменитъ полковъ Павло Касаньякъ и нѣшъ. Также аббаты архиепископѣвъ, котріи бѣдуе ся у кардинала архіепископа въ Парижѣ занимаю ся противъ политикѣ толерантншаго папского муниція въ Парижѣ, Ферраты.

Парляментъ нѣмецкій завере сѣ дня 12 сѣчня и въ нѣбѣ сѣчно мунуть у хвалити торговельный трактаты въ Болгарію и Швайцарію а кромѣ того державный бюджетъ. Аде въ Нѣмечьянъ головъ муувагу звертають на прусскій соймъ, котрого сѣсія зачинае сѣ дня 14 сѣчня. Подѣ его наряды придуть: проектъ о фондѣ Вѣлѣвѣвъ, котрый має ужати ся на то, щобъ въ тайнѣ выдѣлати министерства сразъ заграничнѣмъ привагати сего року болѣшу суму а именно 500,000 марокъ, хочъ попередню на ту цѣль выдавано лишѣ 48 000, и школьный законъ, котрый буде осередкомъ всѣхъ дебатъ соймѣвѣвъ. Намѣе мнѣе ухвалити бюджетъ за 1892/93 р. Сѣгортнѣшій бюджетъ обмежено лишѣ на наименѣшай выдѣлати, позавѣи державный доходы уменьшилъ ся и то особливо въ державныхъ вѣдѣнствѣхъ, въ копанѣхъ, державныхъ лѣсовъ и степнѣхъ.

Показанъ зѣлѣно, що при автократичныхъ державѣхъ принципъ національности не можеть быти на свѣтъ проявитъ ся головна населенныя родиле ся урядомъ ибеля вѣроисповѣданія, то незначайно буде цѣлкомъ сгарово розбѣнати що до Россіи, о скільки тамъ офіціальные вѣроисповѣданіе, за котрымъ стоить весь съетомъ адміністративный, бере верхъ надъ иными системами религіиными. Rig. Tagbl. оголошує въ тѣхъ справѣхъ колька дѣтъ статистичныхъ односичахъ ся до російской державы. На православную вѣру въ 1888 році навершенно разомъ 15.668 особбъ, ае до сего числа не аравомано 5.444 Чеховъ населившихъ ся въ волынскій епархіи. Мѣжъ навершенно было 1660 лютерановъ, 981 католикъ, 6 греко-католикъ, 41 кальвинъ, 7 орментъ, 91 принадлежнихъ до рѣзныхъ протестантскихъ свѣтъ, 5690 раскольникобъ, 707 жидовъ, 3113 магомеданцѣвъ а 3442 поганъ. Наибольше число навершеннохъ поганъ предае на приутокъ епархію се в 2308, далше 439 каичадалыхъ, 147 мешчанцѣвъ Тобольска, 134 мешчанцѣвъ Вятки и т. д. Зъ Магомеданцѣвъ наибольше число переходить на православіе въ турунскій епархіи, значить 2239; далше въ томоскій епархіи 575. До православной церкви прилучало ся въ рѣтской епархіи 1095 лютерановъ, 12 римо католикъ, 15 раскольникобъ и жидъ.

НОВИНКИ.

— Справданіє в істч в Турції не можемо подати ще нічи в причини, що наш кореспондент Антоні Березинський не повернує, що до Львова. Надіємось, що зможемо подати вже завтра. Кореспондент Кутежа Lwowak-ого (п. Пв. Франко) доісвє телеграфічно згоднє із нашими кореспондентам, о признані посла Техинського, що звітна брошура вийшла „за его відомості в її его волє“. (Мм, висказуючи своє довіріє а

підомби і заперечення, що брошура не вийшла із воєн і за відомостію п. Теляшевського не чинили свого безпідготави. Насамперед ми читали по-своєму із радми державною, товаришів п. Теляшевського, чи відомо їм що побуду про авіації п. Теляшевського із тою брошурою. Покази відповіли, наші, що ніщо їм про те не відомо а пречини п. Теляшевський, ако товариш, мігъ їмъ бути про се бодав натякнути, тымъ більше, що коли брошура була вже зложена, п. Теляшевський акцій із п. Романчукомъ вертавъ із Відня до краю. На той основні ми мали підставу — сумніватися, чи брошура вийшла із воєн і за відомостію п. Теляшевського. Обісла на кілька днівъ передъ вїсномъ із Турції ізми ми нагоду читати дїлогъ п. Теляшевського пивалимъ до одного поважного і уважного наші Русина народоуацъ у Львові. Самъ початкомъ того дїлогъ [у Теляшевський почавъ викликкомъ: „Отъ і нова хрїст!“] дальшій ходи гадохъ і законченню [що брошура вїснати із себе до що невїрне і п. Теляшевський буде се про- стувати на вічу із Турції] мусїло вже рішучо пересвідчувати, що брошура вийшла безъ его відомості і не із его воєн. Дальшъ кореспон- дентъ Курjer в телеграфу, що „моза п. Теляшев- ского на вічу із Турції зробила велику вражї- ню, а із текотоу брошури змінявъ гадку, що-до переходу послїдъ рускихъ до оноваци і раднїхъ — рішчъ ак політичнї рішенню самихъ послїдъ. Вічу проводивъ о. Прухунський, а реферували оо. Борнст (голова „Народном Радмъ“), Яворський, Са- ломонъ і Зубрицький. Мнїмъ ухваломи вічу була такожъ тал, щоби соймові послимъ скинали зїздъ рускихъ стороннищівъ. Підъ конецъ вічу прои- шали солдате про справнї і потреби місцевї.

— За Перегину она пишет нам про лек Башкинча: Въ недѣлю 27 с. м. о 3-й год. рано добравъ събы не тутешный кладовщикъ житье выстрѣломъ въ революнера Иванъ Башкинчъ, тутешный, а мнохокомъ нажучи, и оданый на цѣлу охрестовѣхъ христіанскій купецъ. Похвѣный бунъ трудолюбивымъ чловѣкомъ, а при томъ и невтоминный дѣтствомъ на поля народный провѣтъ та щирый русскимъ патриотомъ, что не давалъ съ нѣмъ обстрашати або обдагнути бѣдъ працѣ для народнаго ровнятку. Ихто не поучуъ бѣдъ похвѣнина илюмоу нашего слова, лишь руске, иногого писма не уживавъ, лишь руского, хочъ за-для того не разъ перифъ. Та какъ зѣмъ изншимъ народнымъ труженникамъ такъ и ему припала въ участіи дорожа выгодеца самымъ терпѣмъ. Неустыжна борба о хлѣбъ наущный, перематанъ противностей всякого рода и на каждыи майже кроцѣ, привнезли его видница положити на себе руку. Чѣи же не дурна акъсъ узя, аи нѣи оботавини, лишь невѣдѣние положенье привнезли его до сего проку родники, бе въ мнохѣ разѣ не могъ быть такъ бѣдъ наименьшого огляду лишати высойбъ судьбѣ четверо малолѣтнихъ дѣтей.. Много даюбы ел ще пизати про сего нашего труженника, который свей цѣлый вѣкъ служилъ шире народный сиракъ. — К.

— 842 новых членѣвъ приступило до товариства „Просвѣта“ за часъ ѡдъ 1 н. ст. сѣчня 1891 до 1 н. ст. сѣчня 1892.

— Выборы де рады повѣтовон въ Жизнянъ къ куріи
сѣдской одбули ся днѣ 28 н. ст. грудня и зава-
дили энергичной агитаціи тамошняго старосты,
сочюлений въ бѣдучности бѣдливой части ру-
скаго священства, выпали да Русянѣвъ на таку
свѣдѣ, какъ то бывало давнишними лѣтами. Вы-
брано вправдѣ самыхъ Русянѣвъ, однакоже ма-
лыми являють тамихъ, котры не служатъ соза-
сто руской справѣ. Одноголосно выбрано д-рамъ
Михайла Короля и честного вѣста въ Крехова
Михайла Ковалыцина. Кромѣ того выбрано бѣд-
шостію голосовъ русскихъ патрѣбъ: о. Василъ
Кокотайла въ Колоднѣ, Михайла Андрухова вѣ-
бѣ въ Заволокѣ, Петра Дробота селынина въ Жо-
вѣ, танецъ, Кирья Кулешу вѣбѣ въ Пѣзѣ и Ми-
хиту Ребѣ вѣбѣ въ Бѣгѣтѣ, котры нѣколи не
опрочебрились народной справѣ и надѣянты, бу-
дуть ити все солидарно въ своимъ проводникамъ,
старшими товарищами въ радѣ повѣтовѣ, д-рамъ
Дримилюкомъ и Кородемъ. Кромѣ тыхъ убѣдливъ
де рады: холмакъ о. Конст. Грушкѣначъ въ Ку-
ликова, зѣбѣтныи въ нѣмѣхъ поитѣ агитаторъ
польскій, вѣбѣ въ Вязовъ Андрухъ Горбань, ко-
трымъ все и всюда выстунавъ а выстунае про-
тивъ Русянѣвъ, дальше господа въ Турянкѣ
Стахъ Скоронацъ, спѣшении селынитъ, котрыи
дѣае лишь о пѣльску лѣску, а вѣбѣи доказѣи
жовяковскій о. Александръ Сынцѣй въ Мадоши-
на, котрыи бузъ на рускомъ зѣбрано мужѣи
дѣвѣи, на котрыи уложено лісту кандидѣтѣи
на членѣи рады повѣтовон, и тамъ заявляъ, що
не може належать де рады, бо нишѣи вынѣта того
ему не дозволяють, однако на другѣи денѣ бузъ
у старосты, а въ денѣ выборовъ вышѣвъ въ лі-
сты старостыишкѣи. — Пѣсолъ о. Брынишѣи
заявлячъ свою цѣлѣкѣику абстиненцію, хочъ бузъ
выборѣмъ, не прѣйхавъ на выборы, а его вы-
борѣи нѣи голосуваи на лісту старосты и ще
потѣли за собою многихъ своихъ учѣдѣи.

Добре пригналих одітих праць із виборцями із Мокрогіна, Поллята, Майдану, Смеренкова, Дорогошова малого, Кошелева, Сулимова, Колоденця, Нагоренця, Ямалця, Стрелія, Пристани і Замочка, а по часті виборці з Багатичів, Звоболів Сопошнина, Моричів, Передирмихів великих, Гребенців, Роклянца і Зубовишта, котрі мимо страшого терору не потрапили вивести свої обраніх патріотичний і готові своїм бідням на кандидатів ружного комітету. При виборах цих поминала ся велика тежнота селити...

— Де рады пазейтэнахъ въ Залыщеныхъ выбрано 10 селянъ и двоухъ пановъ: Росинкенича и Цѣльскаго.

вчераши Gazette Narodova — выправляли москвичи, въ почти подъ баними котлѣхъ музину въ той причинѣ, що она изъ старшійши Ставропѣгійскоу институту, нѣбы-то безъ вѣдомости выдѣлу Ставропѣгій, выповѣвъ обществу имени М. Качковаго умѣщеніе въ домѣ институту. Сей фактъ — котича музина — вѣдомый загално у Львовѣ, однокорж Gazette Narodova доивдуе, а шо, шо теперь мають дѣбути а загалній зборѣ членовѣ Ставропѣгій, на котрыхъ д ра Шарановича мають скинути изъ достоинство старшійши, чего — замѣчае Gazette — одъ 1768 дош не бувано. На сколько въ томъ правды, не знаемо, то лиш

риві певна, що за кудісами сторонництва т. зв. старого, можна „старими“ з фракцією москвофілів кинути заявляти боротьба, доходячи до скандалу, о яких-то людях стоячи із далеким і поняттями не можуть.

— П. Д. Г. Третьяк, бывший учитель народных, реверентъ справъ шибенькихъ на яичу въ Бродкахъ, надбавляя до „Галицкой Русы“ жалобу на комисета яиченький, що той не позволилъ ему въ его реверентъ поднести справы ефетическои правослаши. На скільки п. Д. Г. Третьяк компетентный оказати свое слово въ той справѣ, свидѣати одно его письмечко уищениа въ огорченнѣхъ „Временнику Славороицкойго Института“, до выводить, що той, що пише правослашию ефетиченьку, по смерти не достанеть до неба и не удостоится оглядати лица Господняго. Отже и цѣлый народъ сербскій, который ужинае ефетическои правослаши въ павсеной волѣ, и нашъ братъ пойдъ Россією, котрымъ русскіея правительство приписало правослаши ефетичину, до неба не достануть си — и и будутъ тамъ мучити райского блаженства п. Д. Г. Третьякоши. Комитета яиченький, очевидно, не застановлять си на дѣ тамъ, лѣтъ п. Д. Г. Третьякъ представляе собі „ефетичкобѣ“ въ житію загробномъ, але въ огляду на те, що яиче мало будувати, а не руйнувати, зборонивъ ему стрити селѣти — и поступитъ зовсѣмъ справедливо.

— Ва. д-р Кост. Левиний, одитальний вида-
вець „Часописи правничої“ просить нашу ре-
дакцію о задоволенні предлативників тої ж
часописи, що зв'язані з причини бра виданням не-
залежним видді „Часописи правничі“ за други
півроку 1891 р. за місяця січня 1892 р., а в
1892 рік буде виходити „Часописи пра-
вничі“ четвертично. Як найкорше вибраним
залежон періодичні і надомислені періодичні
на рік 1892-й уможливити правничі дальші
видаванні сем часописи. — Адміністрація „Часо-
писи правничої“ у Львові при ул. Корняків-
ч. 1. („Народний Дім“).

— В Чарбидіях застало мене приятельство
милити честь старий на сарадино-арешнейкій, бо
— наже — вь статуті мілкомі нема о тѣмъ бе-
сѣдѣ, чи радъ мілкомъ може се зробити, чи нѣ.
Сарапа подѣ ажь до міністерства. Вѣтъки міста
думаютъ, що на се не треба ажь доволу стату-
тѣмъ.

— Будущее державных заведений будет для нас ст. лютого переименований на готовый подвиг именован Metropolis. Умному в то же время справят в дирекции подписание и. Янченко, владетель центрального гостиницы у Ливонь, та же в наступающих двести зачислить работу около перебудовування. Новый гостель будет устроенный в великий консервативный правление на европейски. В нем же будет улажен на видя, водопроводы и реставрация на первобыт новорет и такой иной приклады потребный до выгоды гостей.

— За Перемышля пишутъ намъ: На замѣтку въ ч. 281 „Дѣла“ относительно за себе и за блужду половину товариществъ пресвитерства: Сею замѣткою дуже оскорбленъ какій-то чувствъ. Благотѣ, бѣдуждъ лѣтъ“ въ томъ, что мнѣго не записали ся на чашѣ пресвитеральнаго до „Бесѣдъ“, се-може дождо на бѣдужко, бо треба знавати, что знавшино бы же щелшій важнй причины, якъ недостатка чаю и т. п. на оправданье нашою непричастности. А явиши-може домий и заходить до Бесѣдъ безъ томъ формальностика вину? Боля расходитъ ся лишь о се невеличкое листво, то годѣ хочъ бы и въ сего замѣткою о бѣдужности, а треба разглядати перше, чи пресвитеры интересуютъ ся народными оправданья и чи не складуютъ мѣжъ собою иблѣжати жертвъ на народнй чланъ?... Ширый.

— В Парамыши — дик доносить Газета Ржев-
шунка — вице-президент п. Божинский, коли
представляли ся ему учителя школы середних и
народных, высказали желание удовлетворения того
что ибли профессора парамышен гимназии а на
разделюки русских науку гармоний. Профессоры
были заисняны о своей прихильности и уважа
няли их, чтобы в каждой службой справы у
давали ся до него в доверия, а быт буде со
шотным и справедливым.

— Григоріянський календарь заводять Вормено в Туреччині. Царгородській арменської католицькій патріарх Аларіань оновити її се своїмь одновірцямь і по дню 6 ст. ст. євний має у нихь наступити дню 19 євний.

— **Щасливий люте.** Чотирнадцяти-літній син професора гімназійного в Радзівіліх і Николь Устиянович одержав при хресті люте Рудольфа яко дару бід хрестного батька. Тепер люте сам виграє 10.000 вр.

— Тов. "Шестий Пункт" у Львові складає сим-
циру и сердечну подяку давшимъ Вн. Доброді-
ямъ, що змилані зложити кошту для бідної ді-
твори шкільної, а те о. М. Куєвичича, капела-
нова въ Вадія за 5 ар., о. Ів. Дрималикова въ
Волоши за 5 ар., Кимжоня Рогозінському, купце-
ва въ Бузача за 5 ар., Петрови Корольчукові,
учителеви въ Юнашкова за 3 ар., о. Онуяр. Кур-
бисова въ Кустяна за 6 ар., Николѣ, Богданови и
Лудеви Чайковскимъ въ Вережанъ за 3 ар., Вн.
Потелищкому, почт. офіціанту въ Тарновъ за 1 ар.
Петр. Боднарчукову жиданнику въ Калуга за 1
ар., Н. Н. въ-поза Львова за 1 ар., посдона Ол-
Барвінському за 2 ар., и о. Ів. Литвинскому
за 6 ар.

— Жертвы на Бурсу им. св. О. Николая въ Перемышля. Последними часами положили жертвы слѣдующіи П. Т. Добродѣи: При посвященіи школы

улиці в місті, що виходить на вулицю, де мешкають школярі
в Запоріжжях, пов. Добрянського, вложив
сидіти на інституцію місцевого учителя 3 ар.
На весілля о. Доминського в домі Веч. о. До-
брянського вложив гості весілля 19 ар. (о.
пр. П. Матковський 2 ар. 10 кр. Приватно влож-
ко не 1 ар. 10 кр. Веч. Священство деканату жи-
вотського 3 ар. 50 кр. (о. Дрималик, Порошко-
Тимкович, Будяковський, Нічял, Коцик, Дайч
пожний по 50 кр.). Веч. Священство деканату
князького 3 ар. 50 кр. Запомого красивого сою-
му 100 ар. Запомого перемішених пшадний 50 ар.
Запомого радя громадської в Перемішених 50 ар.
Веч. п-й Ситтикова 1 ар. Деканату арсянський
10 ар. (на корону виходу). Веч. о. Голіняк
(окадиш) 3 ар. 50 кр. За тй вей щедра жертв
оплате підписаний видати щирю подати в про-
сити на дальше не забувати на інституцію. Ас-

Штеповичъ, председатель: — А-ры Т. Карманъ, секретарь.

— Ю. Цуцкез, емеритованый советникъ измѣстивца и бурности и Колоний номеръ тамъ же. Похороны обдѣлись у Ливонѣ.

— Пегеръцкимъ громады Станісіевичина въ черныскомъ даруванъ цѣсарь кождому по 10 во.

— Оги. — Ву Кутакъ игорла гарбарал Герши Айзенштайн и Лун Брауер аралъ аб складокъ шибр. Шкода выносите нахъ 20.000 ар, эле въ аначной части убыточена. — Ву Грабичи сибко-сикъ, въ нов: стрѣйшкы, игорла церковн еділална. Шкода около 2500 ар. Пожаръ повставъ нахъ наслідокъ недоброхъ службъ церковникъ, котра по поминать не погасила добре сѣтла.

Незвичайний звичини. Злочини наводять, собі
тепер по разі нову форму. Уже наочувалися
злочинцями дотеперішні способи убивати і ра-
бувати, вже в тіла Юрчука вдувають од мало сен-
сацинними. Тому кілька дівчат із Будапешту,
вз'явхонці хазба на улиці, знайдено — уноче-
но тіло малолітнім. Поміція малі уже виста-
на одній злочинця.

— Дробиш встиг. Йосиф Красовикий, 6. буржистів і перший асесор міста Долнин, помер в місті Долнин. — В Берлін помер серг Вілем Артура Уайта, амбасдор англійсий в Стамбулі, а в Франкфурт над Мозом знаменитий историк німцесий мс. Івант Яант. — В Кракові отрупили Анна Ситкова т. ав. равниний блоком, намовеним на спитрусь, котре она зажила яко лікарство. — В Кракові почав виходити орган робітників "Narząd". Прокураторія привитала его конфокозато и релізією в редакції.

Надбелане.

Ball-Seidenstoffe von 60 fr. bis fl. 6.35 per Meter — (ca. 30. Verich, Dessins u. Farben) — sehr, schön- und hübschweise porto und zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hofliefer.) Zürich, Muster umgehend. Briefe sollen 10 fr. Porto. 3

Посмертный — ☩ — оповѣстки.

О. Петре Т. ичичевичи, парохъ въ Манастир-
цахъ, доната богородицкаго, впархїи ста-
нославоискіи — тѣсть пресвѣтера д-ра Ю. Целе-
вича и дѣдѣ д-ра Болкодѣла, улюковъ съ пе-
редѣчера въ 72 р. жита а 49 р. свѣдѣств. По-
бѣдѣни блгочестіи съ многими честотами душѣ.
Вѣнъ сѣмъ памѣти!

Вѣчна ему память!
(Земель Балтаревичъ, приходившій въ Ремизов-
цахъ, волоцкаго деканата, упокоивъ ся въ 87
року жита, а 40 оми священства. Вѣчна ему па-
мять!

Последний вѣсти

Зъ Турин одержали мы въ послѣдній
хвиль коротке письмо въ такомъ вѣсткахъ про
тамошнее вѣче въ днѣ 30 с. м.:

Въче събъчило се ажъ по 8 бѣ годиятъ вѣ-
черомъ, то корреспондентъ Вашъ не мѡгъ того
ще дия выѣхати. (Теперь бнзъ въ доронѣ.)

Посох Телешенский признает ся до авторства брошюры, о котрой затворено такъ много, и стану въ вѣн на томъ самбитъ становищи, что въ брошюрѣ. Одинокъ назначъ, что есть въ скрѣ народныхъ націоналомъ, и декоративности и раднабѣ.

[Сей уступъ гонитъ ся въ тѣмъ, что назъ вчера телеграфію дастъ намъ корреспондентъ]

Москвофильство на вѣчу абсолютно не выступило, такъ, новъ-бы москвофильствъ на вѣчу и не было.

За радикалътъ прибули два: оп. Иванъ Фравко, сотрудникъ Kurjer a въ Львово, и д-ръ Сен. Даниловичъ въ Коломиахъ. По томъ, що п. М. Павлякъ знайшовъ посылку на ибчу въ Бродяхъ, съобщилъ я, що тамъ больше въ Турчи знайдуть для себе широке поле. Однакожъ бдѣхали въ ивчимахъ. Урядъ бувъ привадомъ „соціалистбѣтъ“ наполюханий в жандармы ходилъ цѣлу нѣтъ та старегла Турки, а нѣтъ (т. е. 31. в. ст. грудня) провели ихъ въ мѣста...

Телеграммы „Дѣла“

Відень 1 січня. На вчорашній рад міністерській залягджено наконєць справу димісії бар. Чедика и номінацію д-ра Билиньского. Також обговорювано тамт справу именованя д-ра Мадельского секційним шестою и міністерствъ судноиства. Са номінація нас небавомъ наступити. — Wien. Tagblatt довідує са, що кромъ д-ра Смоляки будуть покликані до палати півділь ще: д-ръ Боблиньскій, Горайскій и Володиславъ Федоровичъ.

Будапешть 1 счня. Зь причини розширена ся інформація міністер-президенти не буде прийняти на Новий рік, якъ звичайно. Велика частина ліберальнихъ пословъ неужу.

Стамбул 1 сѣчня. Порта завозвала Чорногору, щоби она выслала делегати до судової розправи, котра одбуде са против винуватиків розбійських нападів на границі Чорногори.

Дубинь 1 счня. Вчора хотіли висадити в повітря будинок адміністраційної ради в Ірландії. З людей ніхто не зранив.

Дрезд 1 счня. Наслідки престолу небезпечно заведували на клінки. До него прикликано зв'язки д-ра Більота.

Тегеранъ 1 сянчи. Шахъ за-ди за-покоши середь населена кофнуть назадъ мо-нополь тютюну, одданыи Англіяцямъ.

Надбослане.

Адвокатъ

на провінція гласає писаря-Русина, чоловіка
солідного і щоби мавъ красне писмо. Зголосити
ся треба до Адміністрації „Діла“.

Кухаря и ключницю

глядати въ
весноу 1892
р. отворити маючий ся „Завладъ кліматич-
но-водолічний Маріана“ коло Львова.
Інформація подля Зарядъ реальностей Емілія
Бертеміліана Браера у Львові, ул. Браерів-
ска ч. 10. 4106

Вже печатає ся шестий выпускъ сочи-
нени підъ заголовкомъ:

Життя Святыхъ

гр. кав. Церквою почитаемыхъ на кождый день
въ роцѣ.

Ціле сочиненіе буде состояти ізъ 100—110
друкованихъ аркушівъ звичайного формата (въ
IV томахъ) и буде выдавати ся періодично ви-
пусками по 8 неділяхъ. Кождий выпускъ буде об-
нимати по одному мѣсяцю житія Святыхъ (9 ар-
кушівъ друку). Ціле сочиненіе выйде въ 12 ви-
пускахъ въ протату 1891 и 1892 р. — Прену-
мерата на одинъ роцъ (6 выпусківъ, 50—55 ар-
кушівъ друку) съ поштовою пересылкою 4 ар.

Иларіонъ Гмитрыкъ

профессоръ Богословія въ н. а. гимназіи въ Самборѣ.

Д-РА РОЗЫ
БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ

есть вже больше лѣтъ 30 лѣтъ знаю,
травленіе, астматъ, выскуніе, обдѣланы
успѣшно и лагодно розбѣлныюче

средство дом'е

Велика флашка 1 ар., ма-
ла 50 кр., почтою о 20 кр.
больше.

Вся части описаны маня
сю наведену жарку охоронну
зависно деновану.

Склады по всѣхъ апте-
кахъ Австро-Угорщины.

Также можно купить:

Празску универсальну масть домову

Она после многихъ дослѣдовъ знаменито пользо-
вую чистеніе, травленіе и загоніе пораненій
мѣсяцъ а крокъ того дѣла умеряно и розкладъ
бѣдъ. 4133 2—7

Въ долахъ по 35 кр. и 25 кр. почтою 6 кр.
больше.

Вся части описаны маня
сю наведену жарку охоронну,
зависно деновану.

Главный складъ

B. Fragner, Prag,

Nr. 203-204, Kleinseite, Apoth. zum schw. Adler.

Росселла почтою по дн.

КАСЫ ОГНЕТРЕВАЛЫ новы и ужи-
най поручае найдешовше
ЕЛЬСТЕРЪ ул. Галицка ч. 25.
4118 2—4

ТОРГОВЛЯ РЪЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ
АНТ. СТАХЕВИЧА
въ Тернополі

поручае Всесвятійшому Духо-
вѣству и н. а. Училищъ при
находящихъ святыхъ для ро-
дичи дѣти:

РУССКІЙ ОБРАЗКИ

безъ молитвъ и сотка по 35 кр.
— середній „ „ 45 „
— большій „ „ 70 „
съ молитвами красн. вык. 1 ар.

Медальки русскі

1 тузиль медаль по 14, 15 и 16 кр.

Хрестики русскі

1 тузиль по 14 кр.

Хрестики тверезости

1 тузиль по 42 кр.

О численій замовленіа у пра-
шое ся! 4135 8—37

КУ-

фры, торбы и всѣлкий при-
боры до подорожи

найдешовше въ торговлѣ
товаровъ модныхъ и бѣла муже-
кого, приборовъ туалетныхъ и т. п.

Павла Лянгнера

передъ тѣмъ

Браты Лянгнеры

бѣдѣть, ул. Галицка ч. 16.
Цѣнники на жадаше даромъ.

Дарунокъ на Рѣздво!

Дуже добро падає ся знаменита
пошты Севера

„Задля святой землѣ“
въ гарибъ переклада Павла Кар-
цова, о котромъ дуже прихильну
оцѣнку подишъ и Василь Лукичъ
въ своѣхъ частъ въ „Зорѣ“

Дѣтати можна въ накладчикъ
п. К. Кашниченко, ул. Франціс-
кавска ч. 10 або у перекладчикъ
ул. Крива ч. 6.

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продаетъ товариство Просвѣта
по 1 ар. заштѣ 3 ар.

Вышли съ друку

Исторія церковного пѣнія

и

Малорусскій музыкальный

народный тонъ

объ працѣ о. Порфирія Ва-
нянского.

Набути можна въ книгарни
Степановича по 50 ар. за при-
мѣрникъ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленія и посередничить
въ закупкѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

въ простѣ зъ фабрики

по кождрозовѣ цѣнѣ фабричной. Теперъ потугъ
фабрика Іа по 82, Іа по 76 ар. за 100 пѣльогр.
іосо фабрика.

При замовленіи просимо о точнѣ поданіи
псчты и стаціи золотничокъ. 4038

ХТО ХОЧЕ

мати на Рѣздво
добре ходячий годинникъ (або стѣн-
ный годъ), нехай удасть ся до

ІОСИФА КОМОРОВСКОГО

яко спеціаліста годинникаря

Львовѣ, ул. Академична ч. 5.

(ново дунувъ в. Вербецкогъ).

Великій вибѣръ годинниківъ стѣнныхъ и
кишеневыхъ має на складѣ, а направле лѣтъ
настарѣвшихъ. 4131 1—4

Запросины до передилаты на
„ДЗВОНОКЪ“

письмо наостроено для науки и забавы рускихъ дѣтей и молодежи.

Зъ днѣмъ 1-го сѣчня 1891 розпочинає „ДЗВОНОКЪ“ другій
роцникъ свого издаванія. Крімъ починати займачихъ и ро-
збавляющихъ працъ подаетъ „ДЗВОНОКЪ“ въ р. 1892:

1) Аничка: „Записка Школяра“, о котромъ кратка въ-
сказує, що въ кождой хатѣ италійской найдешъ „Молитвенникъ“
и Аничка, „Записка“.

2) Пригоды Донъ-Кихота зъ испан. повѣсти переробивъ
И. Франко.

„ДЗВОНОКЪ“ буде в сего року щедро иллюстрований кар-
тинами подпольничанъ текстомъ. „ДЗВОНОКЪ“ выходить 1-го и
15-го кождого мѣсяца. Передилата выходить: роцно 4 ар.; по-
роцно 2 ар. и четвероцно 1 ар. — Цѣлорѣчний передилатина до-
стануть на доплату 20 ар. (за опакowanie и пошту) одну въ
сѣдучецѣхъ двохъ прѣкѣй після власного вибору: М. Лисенка:
Коза-дерева, котісна оперетка до сѣбну и фортепиано, або И.
Франко: Лѣсъ-Минята, богато иллюстрованій еносъ вѣстрѣній на
таѣ іменного „Heincke Fuchs“. — Роцникъ 1890 „ДЗВОНКА“
набути можа по цѣнѣ 4 ар.

Письма и передилату просимо адресувати:
Редакція „Дзвонка“ у Львовѣ ул. Чарнецкогъ ч. 26.

!Краєвий!

чисто льняныя выробы корчньскі

а именно:

Полотна, Веби, Дими, Обрусы, Серветы, Рушники,
Хустки до носа и т. д., сырї и апертованї, пору-
чає въ великомъ вибѣрѣ по найдешовнихъ цѣнахъ
и въ пайлучѣмъ родѣ

Центральный Складъ Полотенъ

Першого Галицкаго Товариства для краснаго промыслу ткацкого

підъ „ПРЯХОЮ“

у Львовѣ пляцъ Маріанскій ч. 1.

Цѣнники и прѣбки франко. 4128 8—10

Дня 28 падолиста с. р. отворили мы
у Львовѣ, площа Маріанска, Готель Европейскій

філію краковской фабрики

ВЫРОВОВЪ

ИНТРОЛІАТОРСКИХЪ

и выговоряеиъ венскі выробы

входячі въ обѣдъ интроліаторско-галитерійный

підъ личнымъ надзоромъ

нашого спѣльника п. М. Женчиковского.

М. ЖЕНЧИКОВСКИЙ и СП.

4121 фабрика выробовъ интроліаторскихъ въ Краковѣ.

До моихъ П. Т. Гострей!

Познавъ сезонъ вже избѣжити ся
а мені полишилось ще много гар-
ныхъ и тривалихъ плащѣвъ зно-
выхъ та одиновъ, за дѣла закупки
большой економіи. — то продаю
ихъ по значно сниженѣй цѣнѣ и
запрошу П. Т. Публичку до сего при-
родного закупки.

Замовленія на одити зъ француз-
скихъ и англійскихъ матерій выхо-
дять ся за 24 годикъ дуже еле-
гантно и числятся дуже дешево.

Зъ поважаніемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

Въ кождой руской хатѣ

повенна знаходиться знаменита

книжочка

Н. БАШТОВОГО

УКРАИНСВО

на літературный пошты

зъ Московщиною.

(Передрукъ въ „Дѣла“.)

Цѣна 50 кр. въ пересылкою

55 кр. Набути можна въ редак-
ціи „Дѣла“.

МУЖЕСКУ

Безсильность

мыслилики имениты странными на-
сѣдками тайныхъ грѣховъ моло-
дости и розпутія, усугубивши и
на долго одинока, роширела въ
многомъ издавнѣхъ иллюстр. книга

Самоохрана д-ра Ретавъ

Россійске издавнѣ: 1 ар.

Польске издавнѣ: 1 ар.

Нѣмецке издавнѣ: 2 ар.

Тысячъ людей пилили въ пѣдъ
помощи своихъ пѣдуть и напра-
вили свои мужескіе скланы при помо-
щи знаваго въ явнѣхъ способу
лѣченія. По одержавъ франко на-
ленности, мыслѣла ся франко пла-
ти въ куперъ наизящномъ изда-
нѣмъ Р. Ф. Бирей въ Липсу. (R. F.
Bierey's Verlagsbuchhandlung in
Leipzig.) 3980

Пайкраснымъ дарунокъ на
Рѣздво и Новый Роцъ есть до-
брыи корсетъ, а такий можна
лишь купити въ складѣ

!SANS RIVAL!

Magasin Corset de Paris

у Львовѣ, площа Галицка ч. 15,
(въ будинку банку ипотечного)

поручає:

Правдний парисскій корсетъ дам-
скій найновѣйшого крою и най-
новѣйшого фасону сезонного.
Зъ короткими бѣдрами а высо-
кимъ станомъ 4 la Sirene C. P.
по 3-50, 4-30, 5-— 6-50, снѣгъ,
кремовый и бѣзъ.

Nonveautés Corset Stefanie по

3-50, 4-—, 5-— Брижа на 5 гузіяковъ.

Corset Glass 35—38—40 см. дол-
гій, нитяный дрѣлѣхъ по 3-—,
4-30, 5-—, 6-—.

Corset Panzer 34—38 см. довгій,
нитяный дрѣлѣхъ по 2-10, 3-—,
4-—, 5-—.

Вѣсь части вѣзливого обѣмъ сутъ

все на складѣ бѣдъ 1-50—20 ар.

Замовленія зъ провінцій на-
конують ся точно

Старъ и роцты приймають ся
до направи. 4103 12—12

Десять медалей заслуги, дипломъ признанія
и дипломъ гоноровый

на всесвѣтній выставѣ въ Антверпѣ

за незрѣпаніи

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерный.

Антилентія. Нѣжкій антискутъ тоалетный не може ити въ
заводы що-до успѣху и доброты въ Антилен-
тію. Се средство, одержано въ одѣвжучихъ суботни-
цѣхъ, ухила въ короткѣмъ часѣ пеняники, явныя пѣчи-
ковы, билины и т. п., падає шкѣрѣ свѣжѣ, свѣ-
жѣсть и мѣжѣсть. — Цѣна 3 ар.

Піліптонъ. водосо сивоку и споловѣлому по клѣкоразо-
вѣмъ ужити привертѣе красну барву. ПІЛІПТОНЪ
не варбує, лѣше бѣдѣ поджугъ волосѣ, котре бѣдѣ выплывѣтъ
опѣо бѣдичного ерадети бѣдѣмъ первѣстну барву, мѣ-
жѣсть и бѣдѣжѣ. — Цѣна флакону 1 ар. 50 кр.

Валентинъ. найсильнѣйше выпадѣние волосѣ задержѣ, ци-
будуки волосѣй измѣнѣе и до вытворѣнѣа та
порѣсту волосѣ побуджѣе. Цѣна флаконъ 3 ар. Пѣвъ фла-
кону 1 ар. 50 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

не мѣстѣ жѣдкихъ металовыхъ примѣшкѣхъ, есть ся найчи-
стѣйша и найнѣжѣйша музка роствѣна, прямо прилагѣе до
лица, падає красну, природну бѣлѣсть и есть неоцѣненныиъ сред-
ствомъ до гѣбнѣнѣио окрасѣ лица

Пудроу маде бѣлого пудру 60 кр., цѣна 1 ар., зъ побѣдѣ-
комъ 1 ар. 50 кр. Рожевый дѣло бѣдичнѣио и кремовый для
патлѣио и брунетокъ, маде пудроу по 70 кр., большѣ ар. 1-10
зъ побѣдѣио ар. 1-50 3748

Вода фійлкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишѣй, угрики,
попадає и дущѣе шкѣры, выгладжує
морщинѣи и долина бѣио. Лицо одѣвжѣе мѣжѣе и
мѣжѣе. — Цѣна 1 ар.

Мыло косметичне. бѣдичнѣе ся наизящнѣио нѣжѣио-
стѣю и дуже приємнымъ запахомъ,
лагодно выплывѣе на лѣшѣио, не допуская розпадаєтѣ
рукамъ и лицу, дуже добре очѣшѣе шкѣру. Ухила не-
пѣио и жѣио-бурѣ плямѣ зъ лица. — Цѣна 60 кр.

И. ИГНАТОВИЧЪ

у Львовѣ въ власныхъ торговлѣхъ: ул. Коперника ч. 3
и ул. Галицка ч. 35, въ Краковѣ Суконницъ ч. 20,
и въ Черновицѣхъ Рынокъ ч. 2.

ПЕРША КРАКВА ФАБРИКА
ВЫРОВОВЪ ПЛЯТИРОВАННЫХЪ
ЯКУБОВСКІЙ и ЯРРА

Краковъ.

Львовъ.

Самовары тульскіи и Чай китайскій.

Направы, золоченія и посрѣблѣванія

по цѣнахъ фабричныхъ

Цѣнники даромъ и франко — Опикуване бесплатно.

5121 8—8

ДОСИ НЕДОРОВНАНЫИ

В. МАГЕРА правдивый очищенный

ТРАПЪ зъ ПУЧЪЖИ

черезъ Вильгельма Магера зъ Вѣднѣ.

Найпершихъ знатоками медицинскими розслѣдѣиъ и за-дѣа сзого легкого
трѣвѣнѣа дуже поручѣиъ для дѣтей и ордѣиованѣиъ у всѣхъ охучахъ, въ ко-
трѣхъ лѣкаръ хоче ослѣдѣиъ змѣнѣиъ цѣлого организмъ, именито грудѣиъ и лег-
кихъ, прирѣстѣ ваги тѣла, поправленѣе сокѣвъ и перѣдѣстѣиъ очѣиъиъ крови.

Флянку за 1 ар. можна одержати въ складѣ фабричнѣмъ: Wien III/3.,
Neumarkt Nr. 3 а такожъ

по всѣхъ антикахъ австр.-угор монархїи.

у Львовѣ у н. а. антикарѣт: Петра Миколаша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера

К. Кражановского та у н. а. купцѣхъ: Ст. Маркевича и К. Балабана.

Кѣмъ зауважитъ товарѣтъ просимо покликуватѣсь на нѣмъ часѣио.

Выдаєць Иванъ Болѣй. — Одиѣлѣиый редакторъ Михайло Струсовичъ. Пѣтрѣ зъ фаб. Червильио. Зъ друкарѣтъ т. е. ж. Шевченка, підъ зарѣдѣмъ К. Вѣдѣарского.

Поделенные членики имеют 8 кр. а. в.
Оголенные принимают ся по числ 6 кр. для одностранных и по 20 кр. а. в.
Поделенные членики имеют 10 кр. для одностранных.

И я пойшовъ свидѣю тою дорогою, на
котру наше малолѣтство давно-давно передо
мною ступило, а пойшовъ я въ пересвѣдчѣнію

4) Далішою хвилю нашого шкільництва єсть се, що в школах наших учать про- тивзаконно двох мов: польської, хочь кра- вей закон шкільний вимагає пов'язки, що другого краєвого мови в школах народній має вчити лише там, де одна часть дітей того мови уживає. Я не виступаю тут про- тив польскої народности яко такої, не виступаю против науки польського мови, але говорю се dlatego, бо ако Рузич чують ся по- припаджені, чують упосліджені. Чи-ж мови руської гірші від польської? Для чого не учать на Мазурах по руську? (Голоси: Нас то не болять!) Навіть самі здорові-мис- ливі Поляки виступають против такої си- стемі. (Яко дозволить наводити референт ста- тию поміщену в 23-м числі польскої га- зети „Szkolnictwo ludowe“, де резанція стає на становищі, що в руських школах не по- винно ся учить мови польської.) Нако- нець прийняти руську мову на конференціях учі- тельських. Тут референт наведе численні приклади з різних конференцій учітель- ских, де не поставлено аж одного темату руського.

О. Борса середь гримих голосів одо- бряє відчитавши одлучуючу резолюцію:

Русько-народне вче в Турці вимагає руських послів старатись:

1) щоби руській церкві призначено біль- ший візис тепер вплив на народні школи; 2) щоби народні учители в Галичині були тої самої народности і того ж обряду, яких єсть більшість шкільних дітей, і щоби о- пруженіи инспекторами народних шкіль- них людей руської народности, знатий руській мови і руське письмо ввійшли руській церкві в її обряди; 3) щоби учители руської на- родности не переслідувано на їх руські па- тріотизм; 4) щоби на учительських конфе- ренціях ставились руські темати і щоби они по руську обговорювали ся; 5) щоби в чис- тових народних шкільних науках польського м- я була (згідно з обов'язковими законами) викладена і замість того подавали ся дітям правдиві відомості з основних основних господарства, промислу і ремісла; 6) щоби управи руських шкільних перепишували ся з властими по руську; 7) щоби в складі крає- вих ради шкільних хотіла поновити руських членів і щоби в міністерстві просвіти по- ставлений був спеціальний референт для ру- ських справ шкільних; 8) щоби громадам даючим удержання на школи, призначено право презентувати учителих; 9) щоби в 4-класовій народній школі в Турці введено руську мову викладову.

Вз огляд на дискусію, яка вивозила ся над рефератом о. Борса вибраним слово мавши пишати:

О. Саломон виче в Ботелі, домагаю- чи ся від послів руських, щоби постаран- лись о розділ прав ради шкільних на дві окремі секції, руську і польську.

О. Саломон постановив резолюцію, щоби руській мові був в середній шко- лі Галичини обов'язковим з огляду на краєвих, так, як німцям єсть обов'яз- ковим з огляду на державних.

П. Телішевський в гарній промові вказав, що головною причиною темноти на- шого селянства єсть браку шкільн. В тур- чинських повітх на 64 громади єсть всего 23 школи, однакові повстання нових шкільних стрічає численні матеріальні пере- шкоди, dlatego п. Телішевський наведе, щоби „Народна Рада“ в Турці звернула ся на па- тріотичну до союму о побільшенні існуючого вже фонду краєвого на будову шкільн.

П. Пасячницький виче, щоби жа- дати від правительств руської гімназії в Турці, бо вважати гімназії самоброю єсть віддалена від повіта турчанського десять миль.

Всі виче наведені резолюції вче при- йняли одностайно. Далі резолюцію о са- ла- губа о заведенні господарської школи в Турці відкинуто по промові о. Прукинського, що на таку школу збирає фонди видів по- в'язовий.

Потім яко другий референт промо- вляв о. К. Яворський о загальних голосо- ваннях, представляючи кривди, які має селян- стве з вишньої виборчої ординації.

Конституція — мовляв референт — добра річ, але она має недосконали, а ми хочемо, щоби їй не було. Як поновити плуги? Ніхто не може орати і мусати їй дати на- правити, так і нашу конституцію треба ко- нець поновити. Вибори поділено на курії, а се несправедливість, бо право повинно бути для всіх рівне. Отже референт поставив таку резолюцію:

1) Вче признає принцип усунення ви- борчих курій і введення безпосереднього та- йного загального голосування, але поки- що оно ждає зміни виборчої ординації і аболіції числа послів з селянської курії; 2) вче вим- агав руських послів, щоби се его жадан- ня піднесли в сейм і в державній раді; 3) вче рішав внести в той сейм петицію до союму в ради державної і вимав громади турчанського повіта, щоби також таку пети- цію вносили. — Резолюція сей прийнята з по- правкою д-ра Даниловича, щоби замість пер- шого пункту резолюції поставити: „Вче вим- агав ся за загальним тайним голосуванням до всіх парламентарних репрезентатив- них тілх і за усуненням виборчих курій.“

Потім реферувала о. Зубрицький з Мшани о економічних справах а о. Са- ломон о солідарності між Русинами. По бо- біді о. Саломона пос. Телішевський виго- лосив довшу бесіду політичну.

(Даліше буде)

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

Рада державна абирала ся дні 8 січ- ня, а 4 січня дошлю австрійській сейм, ко- трий буде радити, если покаже ся потреба і підчас сесії ради державної, а то іменно dlatego, позаяк в довшо-австрійській сеймі мусати бути подогоджені проекти ко- мунікацій розширеного Відня, щоби знати якою сумою держава має призначити до- тить видатків. Сей проект має прийти як- можна найскорше перед раду державну. Па- лата послів буде наперед радити надъ трі- новельними трактатами і їх подогоджені вче- ся в кількох засіданнях. Друга справа, ко- трю парламент має займатися, се закон о субвенціях на народного товариства на Дунаю. Догодують ся, що сесія 1892 року обичати ся скорше, як звичайно, бо мабу- ти наперед Веладикши святами. Сесія делегацій в такому случаю зачала бы ся на початку лѣта.

Цесарь приїхав вчерта до Будапешту а лїня має закритись торжественно парла- мент угорський.

Новий міністер гр. Кішбурт вложив сею чотверга приїхав в руки цесаря, а од- тач брав участь в раді міністерської, на ко- тру впровадив его сам гр. Таае. Бюро нового міністра вказаво на раз в буди- ну президію міністеріальну. Н. fr. Presse вказав, що на раз не буде ніякого дав- ших змінь в кабінеті, а жаданю Vaterland а, щоби кабінет Гогенварта дав якусь наслід- ну заповиру, прогнали ся офіційні круги. На замітку Politika, що на мові гр. Вац- берга, котрого мали бы використати наміст- кою в Грацу, прийшов бы якийсь член кабінету Гогенварта як шеф секції до міні- стерства просвіти, вказав N. fr. Presse, що се значило бы пустити нова зміна вч.

Ческа шляхта старе ся вплинути на старо-чеських послів сеймових, щоби они не склали своїх мандатів, а се го- ловно в той причині, що між самими мо- лодо-Чехами в розладі і они поділяють між собою на дві групи. З одної сторони стоїть уміркований молоді-Чехи і реалісти, а з другої сторони д-р Грегг і чеські раді- кали під проводом пос. Вашиного. Реалісти же не забули собі впливу між виборчими і до них загальні відносини ся лише з умо- винами довіряти. О тамт оза добре знають і

для того ще не можуть виступити в злибу супротив радикалів. Щоби відбутися для се- бе належне місце серед чеської буржуазії, ре- алісти осягають для себе особливий деньчик, Уміркований молоді-Чехи радо хочуть ослу- чити ся з прихильниками старо-чеської пар- тії, чим більше, що на дивний порядок будучий сейм сеймовий в Чехії не прийду- ть наради пунктація чесько-німцями уго- ди, і то аж в певній палаті, аж в комі- сії. Та взагалі крім бюджету і важких- ших проектів нічо не прийде під наради чеського союму тим більше, що будуча сесія сеймова має бути дуже коротка. З другої сторони в Чехії чим раз частіше луча- ють ся обидві, котрі вказують на те, що мо- лодо-Чехи хочуть помстити ся старо-чесько- партію. В той цілі посли торговельно-ї па- лати в Празі пос. Нікоць і Богана хоті- ли свои мандати вложити і на те місце ма- вати вибраний один молоді-Чех і один старо-Чех. Кандидатами старо-чеськими ма- вати проф. Цукер і пос. Цайтгамер. О вч- сті однак показав ся несправедливо, о- тольк, що проф. Цукер видав спростова- ння, де каже, що сей проект вказує що по- явив ся, бо ті мандати ще зайняті. Домага- ння загальн, щоби чеські сили економізувати, проф. Цукер уважав за зовсім справедливе, бо чеській народ виживає тяжка борба. Су- против вложених мандатів обох тих по- слів виступив молоді-чеський клуб і оза- вав, що если буде потрібно, то се стане ся перед сесією сесією державної ради. На раді громадській в Празі старо-Чехи висту- пили супротив послів до ради державної, а один з старо-чеських радних сказав, що молоді-чеський клуб ще досі нічого не зробив для міста Праги, а противно в часі- тольк, коли старо-Чехи були горою, д-р Пі- терь брав волюн заступу для Праги. На те старо-Чехи піднесли оклик: слава Пітерю, а молоді-Чехи в свою сторону кричали: слава пунктаціям. Відтак один з мо- лодо-Чехів постановив внесення, щоби грома- дська рада усунула німцеско-чеські написи на вулицях, а взагалі если бы радий не зго- дились, то щоби зажадати від всіх чесько- німцеских громад в Чехії, де іменно Чехи мають меншості, щоби там занести написи чесько-німцескі, а если ті громади на те при- ступлять, щоби в Празі задержати чесько- німцескі написи. Розуміє ся, що оба ті мо- лодо-чеські внесення ухвали. За те громада- рада вказала 2.000 зр. для народних шко- ли у Відні ім. Комельського, хоч переставо проваджено лише 1.000 зр. Причому сего підписана була невеличка партія націона- лна оза школи.

Вільна части італійських послів сеймових в полудневій Тироли отверто заявила ся за абстиненцію так, що Німці в Тироли, як ліберали так і кон- сервативні, дуже занепокоєні. Німцескі диві- зії остро виступають супротив предви- стачних аспірацій і змагань до розладу краю. Один німцеский посол остергав Іта- лійців перед абстиненцією, позаяк напе- редь можна передбачити, що они дотро не выдержат при абстиненції політичній, тим- більше, що більша части громад в полуд- неві Тироли має величезний довг і гроша- сь господарств ближже ся до банкрутства. Та- кий край не витримає довго абстиненції. В дуже неможливіх краях економічний стаєт- ся так велике значіння в публічному жи- тті, як в Тироли і дебати в тиролекській сеймі ведуть ся майже виключно надъ еко- номічними справами.

На Угорщині коло Сегедина в селі Дорома прийшли до великих неспо- койн, при котрих треба було призначити войск і то іменно 80 військ і 30 жандар- мів. При тім заворушено мабути жевши- ми брані діяльну участь, бо в довшою знахо- дит ся, що дві жінок вранено безбачко, а інші однесли зовсім легкі рани. Треба до- дати, що село Дорома знаходило ся близько тої околиці, в котрій на 1 мал о. р. були аграрні неспокої. Безпосередню причину до розрух в подля вибори нагатора, котрий

тамт відбувати ся. Головною причиною неспо- койн було се, що в тім селі дідич і селяне вступили в сепар о насильстві. Селяне за- ждали, щоби пасовище зараз віддати, об- сьядли церковні і громадські діляч і грбно виступили супротив тих господарів, котрі оточили по сторони дідича. Войско розбігло тову колбам. Але вечером неспокою знов повторили ся і тоді неспокійних розложено сільськими вистрілами. Село на- лежить до великих угорських громад і має 13.000 мешканців.

Розклад російських війск над границею держави потрібного союзу. Berl. Nat. Zeitung взяла собі до серця слова гр. Капрізіо, котрий радить взяти до руху мачу в чиркох, а помагає ся, що в орузі 300 мильметрів від границі більше войско стоїть по сторони Німеччини і Австрії, аніж Росії — і тоді певно шезе сей свого рода неспокій. Як вказав війсковий. В. N. Ztg. обчислюючи добре розклад войск, дійшла до таких результатів: Найбільше нагро- маджене войско по тій стороні границі єсть в самій Варшаві і довкола неї, а коли виміряє першу, найбільшу границі по полю- ширини 150 мильметрів, то побачимо, що по російській стороні єсть на тім полосу 15^{1/2} дивізій піхоти і 38 полків кавалерії, а на полосу такої самої сторони з сторони Німеччини і Австрії 14 дивізій піхоти і 35 полків кавалерії. В другій полові, широ- кой на 150 мильметрів, єсть в Росії 5 дивізій піхоти і 8 полків кавалерії а в Німеччині і Австрії 11^{1/2} дивізій піхоти та 15 полків кавалерії. Третя полоса (між 300 до 450 миль.) вказує в Росії 6 диві- зій піхоти і 12 полків кавалерії а в Ні- меччині і Австрії 10^{1/2} дивізій піхоти та 14 полків кавалерії. Коли вважати за вч- сті засредств комунікацій в Німеччині і Австрії, а відтак і се, що діяч російській корпусу (московський і казаний) так далеко віддалений від західної границі, як в. пр. Параж від границі німцескої російської, то — як каже Nat. Ztg. — вч- сті про нові траншеї російських війск не повинні ніякого занепокоєні.

З італійського кабінету уступив міні- стер судництва Ферраріє, котрий був переповнений в парламенті для міні- стра-президента маркіа Рудіно. В по- слідніх днях він не хотів дати свого підпису під новий закон о повітових су- дах, позаяк в тім законі без его одо- брення пороблено мнот змінь. Даліше він постановив внесення, щоби проводився ро- ботничий, котрий брав участь в розрухах на 1 мал, дати амнестію, але се відкинуто. І взагалі ситуація дійшла до того, що на міні- стерській раді кожний зяв проект перепи- дані і dlatego его примушено, щоби він вч- сті дивізію. Сею заступництвом буде тепе- ршій міністер торговлі Хімпрі, але се- стале ся аж тоді, коли парламент ухва- лить торговельні трактати. Тимчасово его бу- де заступати сам канцлер маркез Рудіні.

Бунт піднесений в Персії за- для виваженої тютюну може, як оговда- ють, встановити правительству далеко більшій неприємності, як то в початку припускали. Сей рух повстав з недоволення курдів за- для дорогого тютюну в наслідок змово- полізації. До сей справи змішались мога- меданські духовники і оголошили, що курені- такого тютюну противить ся истинним чув- ствам мусульманського населення. До супро- тивлення небагом змінило ся в усійшну агітацію звернувши против чужинаців, а особливо против Англіяців, котрі при помо- ці своїх капіталів хотіли в Персії загоспо- дарити. Шах переріш підчас своєї подоро- жи в Європу, а іменно в Петербург і в Лондон заключити деякі тайні операції з іноземцями. Умова заключена з російськими капіталістами давала право до будови заліз- ниць відучон з Закавказу до Тегерану і проважала будувати дороги на границі пер- сійській, в праці Лінарда та Раоасія і ин- ших, та нехай потім свобода виберуть сей чи той сталь, най же губити ся в дроб- ницях — нечає в „йоракх“ та „бракх“ — але най вч- сті ся розуміти значіння того слова, котре тим „з“ та „б“ відноситься. Крім розвідки штука встановлена ся надъ косяками, замість надъ відносим того, що в тім косяку мала помітати, — все она тоді була в уладу...

Навчати кожну дитину праці. Хто учить ся малювати картини та штахети, нехай не береє малювати — образи релігій- ний... Яко маларь копати м же бути арти- стом і буде нештоточним, — яко маларь „образів“ буде ошумером і буде шкідли- вим. А у нас так дів ся: маларь ко- пат малювати образи до церков і „портре- тів“, а артистам лишають ся — штахети до артистичного оброблення...

Пересвідчив ся вже раз, що машина лїше силою духа людського оживає и вихо- дить „regretium mobile“ — навчати оно того „духа“ потребувати-ме, — виробити оно же не вимаждемо.

А критика прийде сама. Дитина, поки перші кроки робить, бонь ся, але небагом ступає сміло, бігає и скаче, бо має власт- віть ноги. І наші тоя властні ноги що хіба — але в критиці...

Тоді не будемо ходити мандицями, бо виробити ся штука народна, котрою буде можна гордити ся, в котрій ніхто не буде глядти в „красно фарбу“, а в „дешеві“, а в котрій віддані полюблять слову Божему, що промовляє до нас через людську душу...

що сповна сентиментально супротив на- шим церкв, нашого народу.

„Не для людей, а не для слави“...

VII.

Без надії — а цінно.

Мушу ще сказати кілька слів о наших артистах і обставинах, серед яких они працюють.

Від XVIII го століття, коли у нас ма- лярство релігійне відшло до ради боготам, втерло ся і розуміння, в чом полагав ар- тист. Серед загальної аулобжнн в уладку просвіти на Русь достигаю було і боготам, котрий що й нині, навдає той біднот, має вступ до наших церков. Шукую за- ступлені ремісники, і ремісників уважано артистами. Помежи одними і другими єсть різниця. Не ставля і сміх ремісника назива- ють артистами (праця обох аж рівно намі потріб- на, в в принципі повинні однакові ва- ртості їх праці і нині самі — ходити лиш о „термін“, але ремісники ставля лиш тоді артистами, коли, виконуючи які предмети, має на цілі лиш его красу. Той предмет може не приносить ніякого пожа- тку, т. е. „користи“ — его перша і остаточна ціль: краса. Очевидно, тут праці рук єсть працяю абстрактною; тут мусати працювати в напруженні св духу. Табір шукати можна ви- конати лише в хваліх одновидного настрою духу, а той настрой не являється на першій- лінійшій хвилі. Коли ж артист мусати в собі тлумити ті поривання за дал пуск хлі- ба, і малювати, щоби мот вичинити пра- цю рук, — то... ед, на що даліше вичи- нити?.. То наш хліб насущний...

Маларь, если має бути артистом, мусати

стояти на висоті сучасного знаня. Взаємно- ность образованія туті докозана: бач мусати сабдити ті правила, котрі в орузі него і аляють ся, мусати їх одчув, зрозуміти ті високі ідеї, котрі погортають цілимь сел- том, щоби — вибраним з сего самі чейт — обчислювати величезні ідеали душ людско- сті. Такий були ідеї італійські.

У нас же від артиста ждає ся далеко не так багато: ся незлікий прототір за- мав халупи на око крамля — за дошд грош, — то і досить в него. Малий обра- зок не може бути цінним, бо малий (просто косяк) вказує на те, що до великого аятарка добує ся малий в причинку, байки, що бач золотий! Ібо з високости і шаровити обра- за ставити цілу на него наш торговць обра- заня; того способу тримають ся у нас ма- ло вч, і сміло можна сказати, що у нас в штука продає ся на метр! Марюю їх доброту — то Райхенберга, Габль-иці і про- чі загнанні „артистичні заведени“ (а на ний довгі аномом самолюбивий в галогат та каляндаріх) мимо то, що там образів не „творять“, а продукують, як обдокви, чо- боти, кожуки и пр. Однак образи в обра- зі (объекти впрямі, як на ту зачатку, виконав) не мають ніякої сільности, а шед- дит о отольк, що не виробляють у нас по- няті о штуді, не виробляють сміху ніякого, аяконе самолюбивий оудь придумують, а за- бирають грбш, котрого у нас в Галичині віддані нема на багато. То даліше має такий на- стідок, що від артистів за такий самі гро- ші ждають без порівнянн обільше! Ог при- мір: За цілу церкву, т. е. за образи до і- коностасу та на стінах (буває аж і по-надъ 60!), золочення іконостаса, пожалування

стін, часто і престолу, і богот нічакх рі- чей — платять ся у нас 2—3.000 ар! Вихо- дить, що малювати образи — то річ не труд- ніша, як, приміром, пускати байки в мисл! Серед таких обставин в Раоасіи бу- вати бы мусати малювати боготами і було бы: „однаково, чи жив, чи вмирує“...

Але єсть і то рада, єсть способ під- нести наше малярство і подати помічну ру- ку нашим артистам, щоби могли утримати ся на висоті свого завданя, если до того дій- шли, а щоби могли дійти, если ойбнили ся.

Бачи образи мають мати яку сільність артистичну, — а то все і під найгіршими навіть уловками від нас ждають — то треба докозати чимось їх зменшити. Чим? менше оброблять, тим кращий они можуть бути: буде в них пробавити ся глибока про- вода ідеї, бо артист буде мати час дану тему перестудіювати, будити і перенести нею. Бачи загальн буде мати нагуду оглядати все красні образи, то виробити в со- бі почуття краси і боготам вч- сті даром прийняти не счоче.

Не шукаймо образів за границею, у людей, котрі не знають нашого народу, его душ і потреби, а захиляють свої томар „любго грош“ ради і „штуку“ міряють центі і деці томарами; у нас мабути нема гроша за богот, а богот єсть такий, котрий того гроша потребуєть; ошомажаймо своїх людей (нехай і боготамілів — прецінь за- гнанних сьоматаж!) щоби они могли образувати ся не лиш у своїх „майстрів“, чи „принципалів“, бо в-відти вичуді- ти, як вч- сті учители, если не вбраних (хочь виходити в лїтніми часом); нехай они ма- ють можливість оглянути і той „традиційний

Зъ весною або в теперъ можно об-
лести нальованье церкви або обра-
зень, въ вышональск. якостяхъ,
волохеньск. и пр. вклучно.

Ю. Панькевичъ
въ Сьльци и Бзуполь.

Горѣвку зъ жита!

чисту стару житню

ГОРѢВКУ

безъ анижа и безъ цуру

поручае 4120

КАРОЛЬ БАЛАБАНА

у Львовѣ.

ТОРГОВЛЯ РЪЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ
АНТ. СТАХЕВИЧА
въ Тернополи

поручае Всевещишному Духо-
веству и п.п. Учителямъ при
надходящихъ святыхъ для ро-
дани дѣтямъ:

РУСКИЙ ОБРАЗКИ

безъ молитвъ и сотки по 35 кр.

середий " 45 "

большой " 70 "

въ молитвахъ красныхъ 1 ар.

Медальки русскі

1 тузину медаль. по 14, 15 и 18 кр.

Хрестики русскі

1 тузину по 14 кр.

Хрестики тверезости

1 тузину по 42 кр.

О численій замовленіи упра-
вляе сл!

4125 9—27

Найкрасивіи и найбодовольнѣй-
шій подарокъ на колладу, Новый
Рѣкъ и Цилиндръ

Русск. Историч. Библиотека

Проспекты высылаетъ gratis и
franco

Ол. Бараньскій

Львовѣ, ул. св. Миколая, 13, II.

Славный прасованій

ДРОЖДЖЪ

въ фабрики

АД. ИГН. МАВТНЕРА и СЫНА

у Вѣдан.

Одинокий шо не заводитъ въ розничн.

Головний складъ на цѣлу Га-
лицину только у

КАРОЛЯ БАЛАБАНА

у Львовѣ. 4152 1—2

Молодымъ

и старшимъ

мужчинамъ

поручае сл. д. ра. Галде и. к.

выключно привил. электричній

апаратъ „Кратефоръ“ до вѣсно-
го ужаванія противъ

розстресня нервовъ

и

сексуальной системы.

Дуже выгодно носить его въ ка-
шони. Натуральный рѣдкимъ

медальки. Патентоване у всѣхъ

державлахъ. Плюстр. проспекты

gratis. Въ кувиртахъ за 10 кр.

маркою. 4136

Адреса: General Vertretung v.

J. Augenfied, Wien, Stadt,

Schulerstrasse Nr. 18.

КАСЫ ОГНЕТРЕВАЛИ нові и уж-

вані поручае найдешенше

ЕЛЬСТЕРЪ ул. Галицка ч. 25.

4148 3—4

Поручае обильно нао-

смотреній

МАГАЗИНЪ

и робѣтню обуви

ДАМСКОИ, МУЖЕСКОИ и ДѢТОЧОИ

КАРОЛЯ

ЯВОРСКОГО

у Львовѣ, ул. Батеріи ч. 20

въ готелі Швабцаревѣ.

Нові униформы

для урядниковъ деревняныхъ звѣзницъ

можуть Ви. и урядники одержати

въ звѣзницѣ бѣдъ многыхъ лѣтъ въ

своихъ солидності и регулярности въ

рѣшѣ по найблизшихъ цѣнахъ и най

лѣтше выгоду.

Рѣшѣ по поручаю сл. ил. снѣ-

дѣлать въ выгоду выгоду униформы

для урядниковъ державныхъ и

представлю мой богато наосмо-

трянный складъ одѣжи мужеской и

дѣтской. 4095

Застають увагу Ви. Публички

на мои условия сдѣлать

остаю въ высочайш. пожеланіи

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, наща Кантуальна ч. 2.

Кістани Гольбайна

Образки з жита

дѣтано

въ редакціи „Зернала“

по 15 кр. (въ почтовомъ пе-

ресылкою по 20 кр.)

На свята поручае

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

зъ складѣхъ своихъ

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополи,

Дрогобичѣ, Коломиѣ, Стрию, Снятинѣ, Самборѣ,

Рогатинѣ, Бродѣхъ и новооткрытыхъ въ Сяноцѣ:

Вина бѣлы за фляшку по 50, 60, 70 кр. и выше

Вина червоні за фляшку по 60, 70, 80 кр. и выше

Мѣхъ пивный за фляшку по 60, 80 кр. и выше

Коньякъ правдивый французскій по кр. 2-70, ар. 2-20 и выше

Желѣзку въ фляжкахъ кр. Дроговского фляшка 1 ар. 1-*

Розоліемъ въ рѣдкихъ емкахъ фляшка 1 ар. 10 кр. и выше

Сливки боснійскі по 32 кр. за кильотр.

Фиги султаныскі по 80 кр., вѣнцовой по 32 кр. за кильотр.

Родники султаныскі 1-а по 72 кр., 2-а по 64 кр. за кильотр.

Мягдалы по 1-20 кр. за кильотр., Орѣхъ вѣнцовой по 36 кр.

Орѣхъ турецкій по 48 кр. за кильотр.

Поника по 32 кр. за кильотр.

въ вѣнцовой, скринкахъ ар. 1-90 франко

Мѣхъ патока по 60 кр. за кильотр. въ банкахъ о 3 1/2, к. netto

за 2 ар. 30 кр. франко

Оплатка грубой по 90 кр. за сотку

Цикату, перецъ, гвоздики, пиванокъ, мушкетерскіхъ цѣвъ

и галки, шифранъ, вѣнцовой, оливо, муштару и проч.

Одежда бѣлая до розпусканія до 25 раздѣвъ въ годъ по 80 кр.

Бесѣдѣ школьн по 13 кр. на пару; въ вѣнцовой, пасе-

тахъ (около 30 шт.) за 2 ар. франко

Сардиния росейскій барилка I по ар. 1-35; II по ар. 1-30;

Свѣчки столовы по 45 кр. за 500 грам.; церковны по 1 ар. за к.

Кадило жѣлане по 80 кр.; кадило ладанъ по 90 кр. и 1 ар. за к.

Кадило бурштинъ по 50 кр. за кильотр.

Воскъ по 1 ар. 50 кр. и 1 ар. 70 кр. за кильотр.

Цѣнты матеріальны до свѣчки по 60, 80, 100, 120 кр. за пару.

Дрожжѣ 1-а (за наилучшу любѣть ручаемо по 1 ар. 20 кр. за к.

Кава Нр. 0. въ свѣжѣмъ транспорту о необычайно великомъ

серіи по 2 ар. 20 кр. за кильотр.; другіе рѣды по

ар. 2-10, 2—, 1-80, и 1-60 за кильотр.

Чай караванный въ оригинальныхъ пачкахъ „Народной Тор-

говлѣ“ по 60, 70, 80, 90 1— и 1-25 кр. 1/2 фунта;

Чай вѣнцовойскій цѣвъ въ 1/2 фунт пачкахъ по 1 ар. въ 1/2

фунт по 50 кр.

Особливо поручае сл. до мѣлани его 1/2 части зъ чаемъ

караваннымъ.

*) Въ складахъ вѣнцовойскіхъ, до оплаты пропанаціи

вѣнцовой, суть и цѣны стосунково вѣнцовой. 4144 4—4

Краевій!

чисто льняныя вырѣбы корчинскі

и оленю:

Полотна, Вебы, Дыны, Обрусы, Серветы, Рушники,

Хустки до носа и т. д., смѣй и апретованіи, пору-

чае въ великомъ выборѣ по найдешевшихъ цѣнахъ

и въ наилучшихъ родѣ

Центральный Складъ Полотенъ

Першого Галицкаго Товариства для краевго промыслу ткацкого

подъ „ПРЯХОЮ“

у Львовѣ пліцъ Маріацкій ч. 1.

Цѣнники и пробки франко. 4125 9—10

ПЕРФУМЕРІЯ ФАВСТА

Львовѣ улица Синетуска ч. 2.

поручае делкій випробованій средства косметичній подѣ гарантією

успѣху и нешкдливости.

Противъ сквианіи, Прімаверію въ Рамѣхъ пренаменитый обѣдъ

орѣховый, шпори не засмугующій, природно заграма на всѣхъ дѣвкахъ

1 ар. 50 кр. Таніажене дуже ужаване средство въ барѣхъ блондѣ, бру-

натий и торной 1 ар. 80 кр. Eau de Jouvence перемѣняе рудо воло-

со на блондѣ 1 ар.

Противъ надилю и на порѣтъ волосъ, таніажене охѣдѣкъ вар-

шавскій 70 кр., Баконскій румъ 70 кр., атомскій варъ 60 кр., фран-

цускій 70 кр., французскій хлѣвскій 80 кр. На барау тѣла, веснушки,

остуды, морщины и т. д. Либера каштановый бальзамъ дѣлае до за-

дѣлу, бѣмолоджуе 1 ар. 20 кр. Бальмо О де Ле, таніажене 80 кр. Пудръ

Вильонтенъ французскій 80 кр., княжій пудръ 70 кр. Ориентальный

пудръ 50 кр. Фіалкова вода французка 60 кр.

Щобы ливчати волоски на лицѣ знаменитый порошокъ варшав-

скій 1 ар. На моволѣ, бородавки и лишай. Рішардсона звѣзда. Воли-

пѣкъ 45 кр. Штучный огнь, Факелъ магіагой безъ дыму и одору—200 свѣ-

чкамъ, палать сл 10, 15, 20 минутъ и доше одѣ 50 кр. до 2 ар. Фран-

цуска перфума въ боу 90 кр. 4119 3—?

КРАЄВУ НАФТУ

Гварантуючи за еи найлѣтшу якѣсть

и закономъ приписану неназидѣсть.

высылаю на провинцію у вторки и суботы за пе-

реказомъ до каждой стациіи желѣзничной.

Продаю купуючымъ нафту цѣлыми бочками, що мѣ-

стать около 180 літрѣвъ, по значно зниженой цѣнѣ.

Цѣнники высылаю на жадање франко.

Петро Мйончиньскій

властитель рафінеріи нафты 4145 2—14

у Львовѣ, улица Синетуска число 47.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найлѣтшій перфумы и воды туалетні

бѣдначей 10 медальки заслуги и 2 динильоми признанія,

а то:

Перфумы жеминюу, вѣяжкову, рожеву, розовому, кон-

жидиону, Yang-Yang, Jockey-Club, Es-Bouquet

Millefleur и т. д. Фляжоникъ по 25, 40, 75 кр. 1 ар. 1-50 и т. д.

Вода львовска загалѣно звѣтна и побірає за-
дѣлу своего прижмного, бѣдѣжающаго и

допотрѣвального запаха, до скрапленія одѣдѣвъ, хустокъ и

розприжуканія въ комнатахъ. Фляжоникъ жеминъ 80 кр.

большій 1 ар. 50 кр.

Вода варшавска бѣдначая сл. надивчачно приж-

мать цѣлѣбнымъ запахомъ. Фля-

жоникъ жеминъ 95 кр., большій 1 ар. 80 кр.

Вода левандова побѣдѣна и вода левандово-ан-

бровѣ сузъ загалѣно ужаваній до

возприжуканія въ комнатахъ за-дѣлу своего прижмного за-

паху. Фляжонъ 50, 70, 90 кр. и 1-80 ар.

Воды колоньскі знамениты. Фляжоникъ по кр. 15,

20, 25, 40, 50, 80 1 ар., 1-50.

Купуючѣ можна у Львовѣ въ торговлахъ власныхъ

ул. Коприника ч. 3, и ул. Галицка ч. 13; въ Краковѣ: Су-

соникъ ч. 20; въ Чернівцяхъ: Рухомъ ч. 2. 3747

ИВАНЪ ДУТКЕВИЧЪ

у Львовѣ ул. Краковска ч. 2 (дѣмъ п. Валаха)

НОВО УТВОРЕНА

ТОРГОВЛЯ ПАПЕРУ, ОБРАЗОВЪ и ТОВАРОВЪ ГІАЛАНТЕР.

Найлучша гербата хиньска впрѣсть черезъ каналъ

Суецъ сироваджена 1/2 киль 2-30, 2-80, 3—, 4—, 5—,

Вызѣвъ въ гербатѣ 1/2 киль 1-80, 1-50.

Гербата караванова росейска въ оргін. опакованіи

Братъ К. и С. Поповы 1/2 киль 1-80, 1/4 90 кр.

Прекрасні цѣвты батикоты до свѣчокъ, Гірандиди

(вѣнцѣ) до образѣвъ, букеты салѣновы и котиліоновы. —

Книжки торговельны и нотатки. — Валеты визитовы. —

Рамы до образѣвъ. — Тутля сигаретовы. — Карты до гри.

Рамы до группъ Членѣвъ Синода въ складѣ белгій-

скими по ар. 2-95, 3-50, 4—, 4-75, 6— въ почтовомъ пе-

— О, „Соколы“ ти, „Соколы“ ческі! що то за гарний товариств! яка у них організація! як ті товариства благородно впливають на розвиток молодого покоління! Як стануть фронтом, — то чоловіків, хоть чужий, став дужим, а як пустять ся в похід — земля дрожить! Старий Чех, кланувши на свои „Соколы“, молодці, бо бачить в них силу фізичну и моральну; видать, що молодіжче ческа горне ся до гурту и заправляється до честного діла... Сільскі товариства „Соколов“ не ронять ся нічим одь міських, а де тільки приїздили наші турністи, всюди настали „Соколов“ в найбільшій порядку. „Соколы“ — товариства гімнастичний и охотничий сторожи снігов. Водь ніколи-ж то дить говорити он и пишеть у нас о тых дуже користних товариствах, — та що аь того? Мога мовити ся, хайбь воть ся, та аь

Кухаря и ключницу глядять в
весною 1892
р. отворати маючий ся „Знаряд кліматич-
но-водоліжничий Мартіна“ коло Львова.
Информация подає Зарядь реальностей Емилія
Бортеміліяна Браера у Львові, ул. Браєрба-
ска ч. 10. 4106

О. «Жахно! Щобы то дітям на козду купити?»
Ж. «Ну та жже ака що купити — то щось гідно и пожиточне!»
О. «Ну а щось бы?»
Ж. «А жже-ж на козду для дітей дуже добре надати ся видана руского Товариства педагогичного.»
О. «А ти про ака дітя думаешь?»
Ж. «Та не жжеж инше про наші, але ака бы радость була, як бы так дітям сідняжизнь на світа по мейрні роздати воякєж книжочок на козду!»
О. «На коби гроші!»
Ж. «На такі рѣчи гроші найдуть ся! Видившиж можна купити и збєсарбати, або зь фондєж мѣсцевон Ряди, або за ті гроші щось выкупадуть по селѣ, бо ті гроші и такъ часто адутъ марно на проїзді!»
О. «А я гадавъ, що що иншого!»
Ж. «Не треба що миншого, дитина книжкою утѣшати ся и розуку зь неї набере си! Теперъ такій часъ, коли всѣ до Просвѣты беруть си то и мы по анду на оставили! Я вычитала нѣ аносѣж, що найкращі книжкєж на козду для дітей вѣдь
6—8 лѣтъ: Зѣйрищецъ, ч. I II, III и IV по 10 кр. (самі обрѣзки зь підписани); 2) Зѣйрищецъ (геліаія) по 20 кр.; 3) Мала мѣнажерія по 35 кр.; 4) Мѣнажерія по 20 кр.; 5) Гостинець по 15 кр.
8—10 лѣтъ: 1) Гостинець по 15 кр.; 2) Мѣнажерія по 15 кр.; 3) Зѣйрта ч. I и II по 20 кр.; 4) Дикѣ звѣрта по 35 кр.; 5) Для забавы по 48 кр.
10—12 лѣтъ: 1) Робѣзнакъ по 40 кр.; 2) Кѣйто чѣла по 20 кр.; 3) Вѣнчочкѣ по 20 кр.; 4)

Для забави по 20 гр.; 5) Кобзарь Шевченка по 20 гр.

12—14 лѣтъ: 1) Читанка ч. 1, 2, 3 и 4 по 10 гр.; 2) Визанія Желаний по 10 гр.; 3) Хемія Роско'го по 10 гр.

Достати чи замовити можна в книжцярні Руского Товариства педагогичного у Львові ул. Вѣрменська ч. 27 І. поперех.

Вже вийшовъ зъ друку
КОРОТКІЙ ВЫКЛАДЪ
НАУКИ ВѢРЫ И ОБЫЧАЕВЪ

«РѢкъ церковный»

т. е. поочередно важнейших праздников и обра-
дот церковных, написать Анатолий Долинский
пасторы Игнатьева и Ушева.

Книжочка од обилниа 189 страни и може послужити јако подручник до катехизациј вѣ Церквѣ и школи. — Набути можна вѣ Старополигѣской книгари вѣ Львовѣ и у автора, почта Черемышани. — Цѣна брошурована 75 кр.; оправно 90 кр. На почту уплати сѣдочути 5 кр.

УВАГА. Того самого автора познатіє ся
"Наука вѣры и обычаївъ" въ 3 томахъ и
коштує въ дорожѣхъ предплаты 3 зр., по вышеч-
таню 4 зр. 4015

КАСЫ ОГНЕТРЕВАЛИ новая и ужасная поручка найдешевшая
ЕЛЬСТЕРЬ ул. Галицкая ч. 25.
4148 —4

ТОРГОВЛЯ РУЧНИХ ЦИРКОВИХЪ
АНТ. СТАХЕВИЧА
въ Тернополи

получая Всенепитиельному Духовенству и и.п. Учителимъ при надходящихъ святыхъ для раздачи дѣтямъ:

РУСКИ ОБРАЗКИ
 безъ молитвъ м. сотка по 35 кр.
 " " " " " " 45 " "
 " " " " " " 70 " "
 съ молитвами красно вык. 1 зр.

Медальки рускѣ
1 тузикъ медал. по 14, 15 и 18 кр.

Хрестики рускѣ
1 тузичъ по 14 кр.

Хрестики тверезости
1 тузидъ по 42 кр.

О численки замовленя упра-
тае ся! 4125 10—77

! Краєвий !
 Чисто льняний виробы корчинський
 в п'яток :
 Полотна, Вебы, Дымы, Обрусы, Серветы, Рушники,
 Хустки до носа и т. д., сыры и апертований, пору-
 час вт величюль шиборь по найдемешвиных цѣнахъ
 и вт найлучшійхъ родѣ
Центральний Складъ Полотенъ
 Першого Галицкаго Товариства для красоваго промыслу ткацкаго
 вѣдъ **„ПРЯХОУ“**
 у Львовѣ плянъ Маріацкій ч. 1.
 Цѣнишки и прѣбѣи Франко. 4135 10 - 10

ДЕШЕВШЕ
ЯНЬ У ВСЬХЪ БАЗАРАХЪ!
 500 ЛЯДКОХЪ ОДЪ 50, 60 КР. И
 ВЫШЕ.
 500 НАЙНОКЪИШИХЪ ВГОРЬ ТО-
 ПАРНИКЪИХЪ, ОДЪ 50, 60 КР.
 1 КР. ДО 8 КР.
 ЗАМОКЪИ ВЪ НАЙНОКЪИХЪ ВЫБОРЪ
 ПО НАЙДЕШЕМОУ ЦЕНАХЪ.
 ЛѢХТАРЪИ НАЙЩИИ. ПРИБОРЫ
 НА ДЕРЕВЦА ОДЪ 1 КР. 50 КР.
 КАЛОМЪИ И НАРЕСОДЪ.
 ПОРУЧКА НАЙЩИИ.
ГЕНРИКА МІЛДЭРА
 АНЬВЪ, УЛ. ГЛАВЦА Ч. 6.

Славный прасованій
ДРОЖДЖЪ
зъ фабрики
АД ИГН. МАВТНЕРА и СЫНА
у Вѣдн.
Однѣкожъ шо не заведуть въ розчищ.
Головний сизидъ на цѣлу Га
личку только у
КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА
у Львовѣ. 4152 2-3

ПОВѢДОМЛЕНЬЕ.
 Снѣжъ маю честь повѣдомити поважану П.Т. пу-
 бліку, що я отворивъ у Львовѣ ул. Академічна
 число 3, подъ фирмою:
Иванъ Бачинскій
 Торговлю корѣнныхъ товарѣвъ, полушенныхъ овоочѣвъ,
 гербаты, руху, розолѣвъ и вина, заразомъ власный вы-
 робѣвъ буліону и консервовѣвъ, одзначеный 5 медалями
 заслуги на красныхъ выставкахъ.
 Цѣняники на жадање высылаю франко. 4/84
КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ.

Иллюстрированный Календарь Просвѣты
на ро́къ 1892.

Цена 50 кр., въ пересыльномъ 60 кр.
Достати можна въ канцеларіи „Просвѣты“, и во всѣхъ бол-
шихъ складахъ.

Дня 28 падолиста с. р. отворили мы
у Львовѣ, площа Маріяцка, Готель Европейскій
філію краковскои фабрики
ВЫРОВОВЪ
ИНТРОЛІАТОРСКИХЪ
и выготовляемо всякіи виробы
оходачі въ обсягъ интроліаторско - галілеївскій
підъ личнымъ надзоромъ
нашого спільника п. М. Женчиковского.
М. ЖЕНЧИКОВСКИИ и СП.
4121 фабрика виробовъ интроліаторскихъ въ Краковѣ.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикстуса ч. 6 у Львовъ.
Опеконіи и выключной для Галицким
СКЛАДЪ РОССІЙСКОГО ЧАЮ

основанъ въ 1870 г.

Поручая правильно по-
дого тожидни сѣбѣй
транспорты налѣбшог-
го чаю зѣ Москвы и
поручае его нбсла прило-
жежого ему цѣнника

Замѣшленія выповил-
ются сѣбѣсно и скоро
таножъ за послѣдлатю
опаконанье франко.

Особливу увагу
авертается на 3 знаменитѣ
сорты К. и С. Попова.

ЦѢННИКЪ		пр. кр.
Кайсовъ	знам. чорный	1 60
	melange	1 30
Souchong	бѣлчичный	2 —
	найдучный	3 —
	melange P.	3 —
Melange	караванный	4 —
Fu-ezu-Fu	и-рѣ I	3 00
	II	4 60
	III	6 —
К. и С. Поповъ	I р. 6, 601	2 40
	II —	3 —
	III 50	3 75
Высѣвки	бѣлчичный	1 60
	prima	1 30
	non plus ultra	2 60

Дарунок на Різдво!
Дуже добре падає ся знамениті
повість Севера
„Задія святой земля“
въ гарнѣхъ перекладѣ Павла Ки-
рцова, о котроми дуже прихильно
оціню подани въ Василь Лукичъ
въ своїмъ часѣ въ „Зорѣ“
Доботи можна у накладчика
п. Е. Казиневича, ул. Франці-
шевича ч. 10 або у перекладчика
ул. Крива ч. 6.

Въ каждой русской хатѣ
должна входить одна знаменитая
книжечка
Н. БАШТОВАГО
УКРАИНСТВО
на литературныхъ основахъ
изъ Москвитинию.

Изъ вѣснѣю або й теперь могу об-
яснить маловѣданье церкви або обра-
зѣтъ, въ выкованнѣея мною,ostasа,
положеннѣе и въ вѣдѣно.

Ю. Панькевичъ
въ Сѣльци п. Бзуполь.

рочки мужской, по цене фаб-
ричной зр. 1-75, 2- , 2-50,
манжеты, новобрки, казе-
соны, скарпнтки, хусточки,
краватки, шлейки, и т. п.

поручие найденное

Павло Лянгнеръ

БРАТЯ ЛЯНІНЕРЫ
у Львовѣ улица Галицка ч. 16.

Головной складъ куфрбъ до по-
дорожы. 2537

Цѣпишки на вѣзданье даромъ.

Ціна 50 кр. з пересылкою
55 кр. Набути можна в редак-
цію „Діла“.

Замѣсть нѣмецкихъ

НО
що жістять набесвіжійші вбѣр-
нѣвъ, дѣвчаты малыхъ и дѣтей,
сконъ и въ великимъ вѣсѣбѣмъ сѣ-

Въ писемъ томъ нашъ
и провъ артикуловъ щоденно
ншемъ моды и монъ бы послѣдн
Въ писемъ нашомъ е
а каждый зешить буде прикраш
стражиями и избѣрцами, що одно
лохотъ обшны и шикератъ сѣ

Воддѣмъ літературно-статей літературний и белетрист

NOWE MODY выхо
у Львовѣ 1 ар.
Крѣмъ того въ рѣчн
издѣлѣніи при комплѣ

Книгарня Г. А.

Для церквей

КАДИЛО

ЦЕРКОВНЕ

благовонне

порукає

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

пачка $\frac{1}{4}$ фунта 50 кр.

Для церквей

НОВО ОТВЕРЕНА
и на взорецъ першоридныхъ того рода заведенъ
заграничныхъ уладженъ

ДРОГЕРІЯ
головный складъ
аптечныхъ матеріаловъ и фарбъ
ЛЕОПОЛЬДА
ЛѢТИНЬСКОГО
магістра фармаціи
при улицѣ Коперника число 2.

поручае лікарскія поротворы, хемікаліи спеціаліи и уни-
версаліи средства красы и заграничній. Концесіонарна
продажа струй. Гумовы артикулы и хірургічны опатрунки
въ наибольшомъ выборѣ, въ наилучшихъ жерель. Тоалетны
приборы, косметичны средства, тоалетны мыла, нудры
и премы. Англійскы пероумы, французскы и краевы. Олива
до осветленія. Вина на хліи, Малаца, Румъ, Коникъ и т. и.

При томъ долже ся, що позванъ выше вычисленіи
предметы въ дрогеріи суть на головномъ складѣ, тожъ
ихъ тутъ можна набути о много дешевше, въ большинѣ
выборѣ и въ дѣшвыи якости, якъ добути ниде. — Сѣбно
выладженый норвежскій рыбный транъ кураціиный въ
оригінальныхъ «ляшкахъ» (по 1 зр.) и т. д.

АДРЕСА: Леопольдъ Лѣтинскій
ул. Коперника ч. 2. 4135

||Замовленнъ въ провинціи выполняють ся одворотно почтом||

А. КРИШТОФОВИЧЪ у Львовѣ, улица Галицна число 2.
МАГАЗИНЪ ДЛѢ КОМНАТНОЙ ОБСТАВЫ.
перучас у великомъ въ бѣрѣ и дешево
Кѣлимы, Хѣдники, Матеріи на мебѣ, Плюшѣ, Портієры, Фіранки, Капы на лѣжка, Скатерты, Коцики, Колдры ковняны и т. п. предмѣты.

При закупкѣ товарѣвъ просимо поклонуватись на каму часомъ.

Выдавецъ Иванъ Болѣй. — Одѣйчалый редакторъ Михайло Струсевиць. Пайсѣръ изъ фабр. Черласскоя. Въ друкарнѣ тѣсв. км. Шевченка, подъ зарядомъ К. Ведиарского.

ситуації, особь и ихъ дѣлъ бере верхъ надъ
пристрастїями вызнѣваемыми спїтацією.

30 всего-ж выходить, что помышляя о той, кто думая, что втче въ Турціи нисее понай заколотъ въ нивашну ситуацію, та що навѣсти причиняти оя до того посольа турчанскій. Такъ не стало ся. Посольа Теляшевскій — якъ можна було а сподѣватъся — вышше побѣдоносно, и втче само — поминувши деякі промахи — даю доназъ, що грунтъ побѣ консолідацію силъ рускихъ що-разъ болѣше прочищуе ся...

Петербургскій комітетъ ратушковый.

Комітетъ для порятунку голодуючихъ, якого ціла російська преса і публична опінія домагала ся вже давно і навіть у урядовій кружці признали необхіднимъ — зійшовъ виконати своє життє. Якъ звістно, сей комітетъ складається — зрештѣ почесного президента, котрий єсть російської наслідниць престолу — зъ самихъ найвищихъ урядниківъ, а то єсть міністрівъ: цесарского двору, справъ внутрішніхъ і домохъ, зъ оберъ прокурора синода Поблудновскаго, зъ двоохъ цесарскихъ генералъ-адъютантівъ і зъ п. Плеве, низшго секретаря державного зъ міністерствъ справъ внутрішніхъ і управаньхъ політичнихъ поліцій, котрий єсть саракомъ і секретаремъ комітету, а котрий, мимоходомъ сказавши, єсть найбільше одважливимъ і зъ найбільшимъ кругомъ діланъ цивільнимъ урядникомъ въ Росію. Всѣ ті панове мають много роботи якъ центральній адміністрації і займають ся справою голоду вже і зъ своїмъ урядовимъ характеръ, а все-таки для ихъ зобов'язанъ діланъ треба було взятихъ комітетъ. Ввадая кождому зъ очъ а саракомъ се дуже важна поява, що поименова міністра комунікації Гіббонета, мимо того, що его resortъ має велику вагу въ доставі пожитковъ для дотычнихъ повѣтовъ. Якъ говорити загально, несподіваність вселенничої адміністрації при транспорті збожжа мала дуже важко закатати становискомъ сего доточника і бѣзъ вабѣхъ поданъ о димісії. Рівностойно оголошено інструкцію, котра надає комітетови право, „пріябрати одповѣдні особи до участі при нарядѣхъ і призначатихъ місесна“, при ихъ помочі збирати жертвъ, вислалати ихъ до доточныхъ місценностей зъ урядовимъ характеръ і одповѣдно вихислювати та наглядати приватну добродѣйність.

Если не беремо в расчет того, что
было бы комитетов покликувати третій особу,
то ціла машинерія має урядничо-бюрократич-
ний характер, порушає се безліч нестачних
правил і мало має вигляду, щоб оживити
приватну ініціативу та звадила участь цілої
суспільності". Така се справи лежить
власне в тому, щоб суспільність втягнути
до справи, а не дати їй вглянути, як ті
окладки уживають се і як вважливо стоїть
справа голоду. Воді жодні принципи само-дер-
жавної власті, се значить абсолютизм, під-
несено до засади, котрою треба руководитись,
бдіть тоді старатись се все усунути, що могло
був викликати сумнів до сего принципу та
продати охоту загати, вишукати се до дала-
вності і до прав належних до стану уряд-
ничого. Хоч в якій тепершнє правительтво
основно усувало останні попереднього "лібер-
алізма", то така не суть це похорошевій тра-
диції доби Александра II. Подвійні останні
індивідуалізм викликали назад численні опоми-
ни про минуле та ще численніший сумнів,
чи в дотепершній спосіб можна без шкоди
се і даліше поступати. Ліберальні оліго-
хотри передь п'ятнадцять в двадцяти роками
володівля олігівію загати, в бдз вр. гр. Тол-
стого за-дла остерожності усунулись, знов

зачинають рухати ся і ставлять плістю, чи вишисають на офіційнімъ припорі повероті до "традиційнихъ традицій" поміжъ що-небудь, щоби поможенье держави політшити, а жерела попереднього недовоженья предущимъ, або чи протинно ся системою лише а національнимъ покрываюмъ митов господаря давного Николітського правлін. Се жь публічна тайна, що вь кружкахъ просвіщеного дворянства неразъ проклали ся бажаня, брати участь вь законодотврі і вь контролі адміністрації, та нажуть, що мабуть зисавъ повнати ся тї давнїйше що-рїчає на дворянськихъ зборкахъ ставалася внесення, щоби до державного совїта поклінати вступиницїмъ ставу дворянського. Зя огляду на се правительство хоче все оминуть, що могло би скрїпити такї бажаня, додело би бльше-благі криганинї теперїшай бдоснимъ та укрїпило би віру, мовь би правительство само не виставало для себе.

За-для сихъ загаданныхъ причинъ, комитетъ разунконный не доставъ данено составляхъ аттравцій и ам далъ того означено было остро аго бюрократичный характеръ. Кромъ того суть ще такъ сказати бы праватый причинъ, котрыхъ жерело есть вправдъ въ застарѣлыхъ, але ще не признавухъ поидныхъ.

Передъ двадцатью чотырьма лѣтами въ зимѣ 1867/8 г., вившійся царь а тогда великій князь и наследникъ престола проводивъ ратушному комитетову для голодающихъ. Комитетову приказано досыть широку власть. Царь вивавъ тогда ледни двадцать и три реки, акы-разъ стблѣко що и теперѣшный наследникъ руссѣйского престола та такъ само, акъ и сей-бузъ одумешенный идеями, котры не конче оглодувались въ идеями царя-батюки, показавъ ичъ эмалган въ досыть "застуловомъ" напратѣ. Звучный вивраниты, велишый губерня-торъ Чатаповъ вѣншѣко до комитету и уавѣвъ выпробовати собѣ тацѣй рѣшувѣй вивавъ на наследника престола, що сей сачавъ доврѣчно перенасувати ся въ полюбившѣй проводанкомъ ставиновѣлѣвъ и оповачѣйнымъ дѣсвинкарѣмъ Иваномъ Аксакѣвомъ та просявъ его навѣтъ, чтобы Аксакѣвъ дававъ ему ради, акъ поборѣта недостатковъ пануючѣй въ Россѣи. Аксакѣвъ вивсиривавъ се доврѣе наследника престола въ сей способѣ, що заупатѣвъ молодого лѣд. князя въ конфликтѣ въ Валуевѣмъ, тогдышнѣмъ министромъ справъ внутрѣшнихъ, а въ того вышѣло такѣ, що Валуевъ, заслуженный и бѣдъ царя высѣко позаживный мужъ державный, мусѣвъ уступити. Невзгоднымъ, акъ въ того вышѣвъ, що болѣше заострился, коли началывъ III-го бѣдѣзу, звѣтный "Петро III", гр. П. А. Шувалѣвъ перехопивъ сю вѣреспондѣнцѣу и и предложивъ царевѣ, та тымъ способѣмъ выкликывъ сѣделѣ, котры для великого князя були неразъ дубѣ прѣкры. Длительго заряджено теперѣ все, чтобы оманути тацѣй вѣновѣтѣмъ, котрыхъ можна було оодѣвати ся, позавѣвъ теперѣшного наследника престола обдѣорывавѣмъ, мавъ бы бѣдъ де що вѣловивъ ся до конституцѣйныхъ порядѣвъ, а кѣй побѣнѣвъ на данѣскомъ дворѣ при нагодѣ своихъ чѣстѣйныхъ гостей. Блѣжше вѣтшанѣчѣй брѣжжѣи акѣ въ вѣрѣсен сѣго року розказували чуждѣй рѣчи про ревизѣу мѣжѣ царѣмъ и наследникѣмъ престола, котры резултатѣвъ вѣсѣмъ въ може идоволѣти.

Тымаж то можна собі пояснити, дякого комітета, на которого члѣмъ стоить наглядѣть простота, складаю ся зъ найвысшихъ политичныхъ урядниковъ Россіи. Рѣшуче слово мають мужъ, котріъ безпосередно интересовані, щобъ удержати безъ винны теорійскій ставъ, а заравномъ самі примушані, здержати всякій ліберальній заблуканія достойного годины комітету. Мабуть выставе навести даше имя Побѣдоносцева, котрий дае нѣкъ найсолідатѣйшу запоруку, що такевсенько будуть придержуватись принципи теорійского правительствя. Отже зъ сего стороны зовсѣмъ не треба боятися снѣжанъ неприємностей, але за те они можуть прийти зъ нашою стороны.

аже шкода часу і наперу — горбатого в мо-
гила не виразити, десьте, що такий поступок
не сприяє розвитку нашого купецтва і
промислу.

Николай-жэ хочемо дожити такого тріюмуру, якого дожили Чехя, а мы можамы, бо нашь больше якъ Чеховъ, треба никакше брагаться до работы, якъ дотеперь. Въ першій ліній повиненъ кождый, кого судьба пинула міжъ темнымъ народъ, хочъ годанку въ таждни посвятити тому народови. Онь повиненъ его учить, повиненъ дати про абессіеи его мо-рально и матеріальне. До неша школъ, тамъ повиненъ священникъ вечерами дома около себе агромаджувати молодіжь тая старшихъ, та чичити ихъ. Далше въ кождій громаді повин-най бути товариства взаємной помочи, якъ ка-мы позичковъ, товариства сторожа оглясовъ, нагальнъ, примаче и т. п. Въ кождій зъ на-шихъ сіль жия чоловікы зъ университетскыи образованіемъ; наковы-бъ тіа оны посылати кождъ годанку въ таждни далыше агаданыхъ справъ, мы въ короткомъ часѣ стала-бъ на-шихъ народови. Поддержуванье нашего ре-лигійска, нашьхъ просвітаныхъ и экономі-чныхъ товариствъ повинно быти нашьхъ сви-нскихъ обязанностей, бо только въ сей способъ можемо матеріально дингути ся. Молодѣжъ нашу мы повинни выховувати и образовати до практичного та ажитичного занятя, а не на дершибровъ, не спеціально конюментовъ але продуцентовъ — а одъ напряду, въ якомъ образуемо нашу молодѣжъ, зависить дуже ма-ло о. Яка теперь молодѣжъ такий будуть обесни и старшіи. Не мае сміятъ твоѣ талану до науки, обидоможу ему убичити колька изъсь серед-нихъ школъ, а обесла обдай въ релігioso. Во-нихъ бути зъ твои дитини мудрый швецъ, якъ гурний писарь. — Та чя буде що въ того, що я тутъ написавъ? — Хаба гнѣвъ!...

B M.

О теперѣшнѣмъ положеніи нашего народа

якъ бы его морально и матеріально под-
двинуты.

[Резерватъ в. Зубрицкаго на вѣчи въ Турцѣ.]

Водъ часу, коли край нашъ, Галычина, перейшовъ въ подѣ польскаго панованя подѣ влаетъ австрійскихъ цѣсарѣвъ, доходить нѣтъ развѣ 120 лѣтъ. Значило ся тогда, що нашоу народови вже жити, що и служба про него легка. Однако, дакувати Богу, такъ не стало ся. Вираздѣ мнѣннъ люде рускаго роду опустили свой вырѣдъ, стали си Польками, бо такъ имъ лѣпше складало ся, азе подѣ хлопскоу стрѣхоу, подѣ грубымъ евракомъ, былъ все руска серце. Та зѣдѣла нашъ народъ пащина и темнота. Про просвѣту тѣхъ неща славныхъ не дуже то побивалось, а коли хто изъ Русины, або и урядъ кѣдѣнскій показавъ охоту помочи бѣдному народови, то вораги подбѣгали цѣлоу масоу вайшла дорогу, щобы добрый настрѣвъ въ народѣ спични, и честный сматаня убити. Знесло пачившу, и бѣдѣхъ вѣдали свободу и право самоуправя. И найшовъ ся нашъ народъ въ колесворѣхъ жити вѣдѣхъ народѣхъ мѣннѣхъ, сильныхъ, бо просвѣтѣхъ нѣхъ. Рады собѣ дати не може, бо не має спобу бороти ся, щобы вѣзвѣнати собѣ бѣдахъ дробку лѣпше и выгѣдѣйше жити. Пра пачившій свободѣ не дуже полешало нашоу народови, бо щобы вывѣзвѣнати свободу, треба больше свѣтла, щобы можъ ровнѣннати ся добре въ своемъ положеню и умѣти въ кожѣдѣхъ хвилѣ дати собѣ раду. Вѣдѣ насъ на западѣ жыве честнѣй народъ, що не дуже давнымъ часамъ ставъ сильно на ноги. Тамъ жыють свои школы, люде замоуживѣйшѣ, бо всѣ просвѣченѣ. Лѣпша генераларъ, высоко ровнѣннѣйшѣ промыслѣ, — однимъ словомъ дажеко лѣпше жыть, нѣтъ у насъ. А побѣшло сѣвъ-вѣдѣхъ, що Чехи самѣ ширѣ заходили ся коло направи своемъ дѣлѣ и разомъ держали ся. Треба такъ же и се признати, що жили побѣче народа нѣмецкаго, такожъ западнѣннѣйшѣ и о просвѣту для всѣхъ дѣлаюга. А у насъ всего того не було. Вѣдѣ 1848 року не много зроблено, щобы народъ поднеси, а до того нашъ люде не були нѣвола одномъ гадѣ, разомъ нуды не держали ся. Тай нашъ сусѣды нѣвола на передѣ не перди, хѣба все въ задѣ тѣгували. Тому у насъ селянство марѣвъ безъ просвѣты, промыслу, — фабрикѣ найже нема, край нашъ вѣсмылють чужими выробами, а бѣдѣ насъ аде въ чужину хѣба сарый товаръ. Зъ тон причинъ стоить нашъ край найбѣрше помѣжа многими краями австрійской державы. Най прѣдѣе одинокъ недорѣдѣ, або градѣ навѣстѣтъ шпирѣй стороны, а мы всѣ жебраками, итѣ кусанка хлѣба. Если такъ дальше побѣде, то мы аъ бѣдѣ нѣвола не выволамоу ся, а прѣтѣвно что разѣ больше будемо занедавати.

Нашъ Русинамъ лишше ся майже лишъ одинъ численний станъ, селяне. Если идо о подданиенъ и эмбциенъ рускоя сораы, то передовыиъ всѣ ширй пряхлиники тожъ по- вышии обернути свою увагу ва численныиъ стаеъ селянства, которо положенне дуже не заавидно. Всѣмъ вѣстна рѣчь, что управа ас- мѣл, отже сильное господарство, живати у насъ кѣлька мѣлионѣвъ людеъ. Неоспорена правда и те, что земий плоды живати и всѣхъ прочиѣхъ людеъ на свѣтъ, котри управую землю не за- нимають ся. Хаба всѣмъ людемъ потреба и управа земѣль есть подставою и конечаюстю жати цѣломъ людскости. Праца коло рѣкъ есть тяжка и мезовѣна, тожъ годило бы ся, щобы тѣ, что тамъ работы поднимають ся, мали и од- повѣдау нагороду за свой трудъ. Одважъ на жалъ треба повѣсти, що такъ не есть. Нашъ селянствъ не мае одповѣдау нагороды за свой трудъ, протавно нелика часть таѣхъ людей бо- ре ся цѣле жыть въ недостаткѣмъ. Одна смерть робити хаба ковецъ его неспавидномо подъ женою, и хаба тогдѣ спавидномо ся его на- дѣвъ на лашпу будучасть, бо коначать ся его жыть и устануть дочаеый бакаин. Придѣвѣтъ ся добре причинають, одна такъ иде.

Рускія селяніны сядзяць адъ непамятныхъ часо́въ на тѣхъ самыхъ просторахъ землі. Однакъ людство́ прибувае, а земля все та сама, не росте. Коли-жъ на тѣхъ самыхъ ку-синку большае людѣй, то земля таа полинае бы большѣ плодотъ выдати, щобы побольшовае число людѣй выживати. А такъ не а. Коли землю бѣнустанно обертае ся и пересынуе ся, а не додае си їа тѣлько саравы, колько тре-ба, або дав си нездадох, то и земля яловѣе в пустѣе тѣмъ, що у насъ одно зерно выдате дѣдѣи тры, а найбольшѣ чотыра сѣерна. Відъ насъ на западъ, далеко, за Нѣмеччиною, єсть невеличкій край надъ моремъ: Велліюу называють. Тамъ добрый урожай, коли одно зерно выдате 30 сѣерна, а судѣ 30, то вже неуро-жай. Принадъ, у насъ деякіи людѣи и товариства просвѣтныи писали княжечкии про те, якъ бы по-уранѣта нашу господарку, а треба признаѣти, що неодаго добре напасмаю, але тѣмъ княжи-чокъ не всѣ нашій людѣи чытають, або и держ-жѣти си старого звычаю, таа мають таку гад-ку, що злыше не можна ходѣти коло землі, якъ она господарѣ ходѣти.

Давнишние, когда у наших горях ще ка-
мера держала льсы, жюжна було по них па-
ста худобу. Телер пастала нойм порадан-
льсы шавують, щобы було лив найбільше и
найдобрийшого дерева, а про худобу и не
пастають. Денки громады або черев недбал-
ство або иншй причыны лишали ся при пере-
ведено сернитуголь за порожними руками и
нерав и палана не шавють, не то щомь шли
де паста худобу. Колась було дешме о ма-
сту, буавь сврхав аз свого суканя, тай на спра-
вляюмь полз уродило ся зерно. А теперь
жываця ся селамь овламань хатбомь, о
щичаюмь, посвою бульбю, та чаромь. Мисо
видить лядо равь на Великденя и те не мож-

ныне только чарок горьких. Не годить ся замолчать, что верога нашего народа научи- его пяти горьку. Не найдете майже села, де бы ково церкви не стояла корчма. Однѣ гру- ба, и тов не став дже часто на цѣлу родину. Однѣмь сѣракомъ обходит ся неразъ цѣла челядь. Однѣ ходяки мусотъ выстати на цѣ- лый рѣзъ. Не оденъ чоловікъ переходитъ болѣе босо, якъ обутий.

Пря таадыбэеца потреба такожь худоба до оброблена ролъ. Она у нашихъ людей такожь дуже мізерна, мършана, тархата, а черезъ тогъ цѣны не маэ такон, якъ де ниде або и по дорыхахъ, а силы у насъ не много до работы. Ный прийде невсрозжайный робѣ, а люде не маюча чымъ выжнѣти худобна, продають ея за сѣбяна зр. Иде оно въ вѣдѣ, що худоба мало маэ пашъ, и то найменше поживонъ. Зъ самою соломъ худоба добре правити ся не буде. Такожь велика бѣда, що сѣбя для нашихъ людей за дорога. Кобы подешевѣла, тобы и худоби бѣльше си поддавало ся, а черезъ те худоба набирала бы тыла и була бы ыартайша. Цѣна соли залежати бѣла рады державнон тай уряду вѣдѣногого. Деяки по соли промовляли за пониженіемъ цѣны соли, а недавно дуже ширѣ промовлять нашь посолъ г. Телишевскій. Шось троха обѣцать міністеръ, але хто знае, чи буде зъ того ния признати. Міністръ заставляють си тымъ, що до высоты цѣны соли мають слово и Мадаръ, а они не домагають ся, чтобы сѣбя була дешевша. Але яке ниякъ дѣло до Мадарѣвъ, що емъ не треба дешевшои соли, коли нашь конче треба? Не въ одѣмъ для Мадарѣвъ уступать, то ный нашь хотъ разъ познать, хотай Мадарѣвъ цѣна соли не болѣе. Скарбъ нашь бы менше доходу, бо ыирѣтъ тонки соли, кажутъ, поштуе 1½, зр., але людымъ бы по дешмало, бо малы бы красившю худоби, ба а самѣ мати бы борше чымъ сразу осолити.

А що до зміны управи землі, то люде повинні брати ся до того, руками и ногами. Колись орали деревлянами плугами, а теперь металевими, або ізмещаними. Добру річ можна заводити, хоть єн у насъ до теперь не було. Теперь люде купують сівчарівъ, бо лєше при ий о сівку. Декуды сяють на востаній муці жито, засівають команицю а й вику по трохи. Сузь такожъ такі гравы, якъ отъ лубинъ, що ростуть и на найлишіймъ полі, а на другій рідъ може уродити ся хадній овесъ. Такожъ треба дозвечко старатася придбати бльшє оборуку и умити коло него ходати, щоби не згирівъ и марно не пропадѣть. Грошєвъ пропадѣе жарою и зъ обору сѣмєю по найбільшєму до воды. А кобы єн вдержавъ на обору и вивѣзъ на поле, то ба зерно буйишєе виростѣ. О сѣнобахъ поправни господарни пишуть просвѣтій кавкази и треба бы ихъ читати. Однакъ тымъ всего не зробить ся. Що випробованє и добре для поля, лєхъ 100 або 200 миль одъ насъ, не конче буде добре для нашихъ рідъ. Треба упредъ випробувати. Наші селяне не все мжуть такі робиати, або не знаютъ, якъ до того взяти ся, або не стасъ имъ на наладѣ. Двордѣ въ горахъ дуже мало. Лѣсать ся свичення, котрі могли бы у себе господарю поправляти и людей до того приуцувати. Мажъ и роблять така, однакъ було бы ще лѣше, кобы узя такі робиати, а черезъ те наші люде переходили ба борше до добра. Справа тамъ важна, що одъ насъ треба бы починати всюку роботу, если є охота народови прослужати.

Много шлоды мають люде по горахъ бѣ-
днихъ звѣрѣтъ. По дѣлать мочать мусить не
одна гзда пересидѣти коло граднъ булѣвъ
и цѣлый часъ гонѣати, щобы тяжкого ворога
бѣдъ своихъ кѣрванѣцъ бѣднѣати. Медвѣди по-
ють засѣвъ вѣсѣа а волѣи такѣ въ обори забѣ-
рають безрога, а въ поля и рѣсату худобу.
Ча-жъ не справедалине наше домагаиѣ, щобы
завѣста позволѣли бѣдай кѣлькомъ въ громадѣ
мѣа стрѣльба, щобы люде моглѣ боронѣти
своѣи працѣ? Бѣда хочемо законъ похѣишѣ, то
мусимо всѣ конѣа домагаѣи ся, — отже всѣ
домагаѣи ся, щобы позволѣли мѣа оружѣа
безъ всякого кошту и зѣмнѣли законъ про по-
ловѣанѣ. О томъ проповѣдали въ сѣмѣ русскѣ
пѣснѣа, але що зъ того! Другѣ такѣ цѣломъ
не журѣли ся и не брѣли собѣ до серца бѣды
сѣлѣцѣа.

Въ нашьбатъ краю теперь тако змѣганье, щобы въ каждой селѣ была школа. Добра школа дуже цѣнна рѣчь, а кепска школа то нещастые громады. Добра школа буде у насъ тогда, коли изучать дѣтяну христіанской афры, по руски читати, писати и числѣти, дещо про свѣтъ Божій, а такожъ, якъ ходѣти коло саду, пашвы, коло гадѣвства. Дуже хошенно, що дѣдука учыть учителя дѣтей зробѣти собі всюю потребу до хаты, якъ холодѣвства, то-варства, рѣбленя. Теперь по школахъ змагаютьъ учыти польщымъ, польскымъ граматикѣ, якъ знади сѣ польскіи короля, королевѣ и ихъ любящѣ. Се для руского народа рѣчь цѣномъ неспридатый и безхошеный. Школа тратѣти на нѣхъ дорогѣи часѣ. Народъ хоче хѣбѣа, а его годуютъ вытребѣсканыи, инѣи для нѣкого не прѣдатныи. Вже инѣише бы було, якъ бы розовѣзли, якъ у Польши жало ся просто-му народови.

(Конецъ буде.)

Рухъ въ русскихъ товариствахъ.

На заседании главного отдела товарищества „Просвѣта“ дня 18 (30) грудня 1891 г. подъ przewodѣством главы д-ра Омеляна Огоновскаго постановлено: съезду съобщить, что

1. Стіснодію въ фондациі ім. Франца-Фрица въ сумѣ 90 вр. ротно призвано Петрови В. йтовичеви, учасникови 3 он гимназі-ляньон класи въ Перемишляхъ.

2. Принято до відомости, що внижечка за січень 1893 р. н. н. „Що має робити „Про-

світа" на основі нового статута? — вже на друкованні.

3. Рукописи п. а. Григорій Квітка, український письменник, життєписне оповідання" передано до другої редакції.

4. Прийнято до відомості, що п. Петро Боднарчук із Калуша дарував свої уділи в "Народній Торговлі" на суму 10 ар. на будову руско-народного театру. За цей дар рішено йому вислати подяку.

Прийняті в члени: 1. Ю. Винницький, практикант Народної Торговлі в Станіславові, 2. С. Мих. Веретка, господар в Товчищах, 3. Мих. Драгачук, гаси, в Загір'ї, 4. Лудз Санчук в Угринові, 5. Кар. Позняк старший брат церковний в Доурові, 6. Ян. Матор, паробок в Яструбичах, 7. о. Григорій Мороз, священник в Рыбинку, 8. Ник. Степан, гаси в Бережівці великій, 9. Чаталія Провіт в Санькові, 10. Мих. Казавич, гаси в Стеціві, 11. о. Володимир Позняк, паробок в Товчени, 12. Ант. Ворз, півець церк. в Товчени, 13. Вас. Поцха, 14. Іларі Колюнчик, мещане в Калуші, 15. о. Стефан Макогонський, паробок в Поточисках, 16. Вас. Костецкий, 17. Войтко Федорович, 18. Алокс. Федорович, 19. Вас. Ковальчук в 20. Ник. Претимирський, господар в Росохватці, 21. С. Семевич, гаси в Грабові, 22. Мих. Гладкий, паробок в Провітці, 23. Анд. Балух, гаси в Шашерівцях, 24. Павло Салагуз малый, в Оборотові, 25. о. Євгеній Витоманський, сотрудиць в Стуруві, 26. Ник. Дудик, гаси в Хатах, 27. Вас. Круликівський в Сернях горішніх, 28. Алокс. Вачивський в 29. Юрій Руковолович, півець церк. в Городець, 30. Стеф. Божук, гаси в Трускані, 31. Мирон Лазорівський в 32. Іосиф Заремба пресвітер в Перемислі, 33. Ник. Сиваский, господар, 34. Гринь Саваст, 35. Ян Сорон, 36. Анд. Каринь півець церковний в 37. Ант. Петрина, учитель — всь в Липках дохінських, 38. Роман Чайковський, правник у Львові, 39. Іос. Красионер, півець церковний в Будинах, 40. Затарко Жатинський, гаси в Реневі, 41. Клавд. Куличевський, правник у Львові, 42. Стефан Самойла в 43. Мих. Забав, гаси в Мокротіві.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ

О покликанню пос. Мадейського на становиско секційного шефа в міністерстві судництва наше Fremdenblatt, що са поголоє неправда. Так само говорять в виденській кореспонденції Przegląd, який згадує також про покликання Сидолья, Божанського в Федоровича до палати павлов. Оби ті поголоє можуть справді здійснитись, але в якій часті, о чому не можна не сказати основно сказати. Варіант писання пос. Мадейського може коли-небудь наступити і то в той або в нашій формі.

Словації єпископ в Рожнові Шонієр при нагоді будучих виборів до угорського парламенту видає листівки і листи, в котрих виступає супротив парламентарної форми правління і против лібералізму, а далі висказує жалі на те, що католицька церква в Угорщині в дуже пригнічена. Се писмо єпископа, зазначив духовенство, щоб оно звернуло увагу на вибори та підперало опозиційних кандидатів против лібералізму, наголо на то, щоб зобов'язувати в обороні католицькому в церкві.

Як відомий в французькій дівчані прийняти Новий рік мирними статтями так само в бруксельській Nord, що має записані в міністерстві заграничних справ в Петербурзі, констатує, що мир тат забезпечений, як може це ніколи не був бд 1870 року. Потрібний союз перестав бути цугальним, котрого треба лянати са. Європейська рівновага правління і сей факт признає навіть відомий канцляр в Осенбріці. Російсько-французька згода мала довести до того результату. Франція і Росія не хочуть ставати по-над трактати: их згода має зовсім консервативний характер. Не лише спільний інтерес, але згоді засади що-до заграничної політики звали их разом до себе. Оби держави скорше пристануть на дальший стант теперішнього додан доводного положення, аніж щоб мали викликати розмову справу насильними средствами, котрі втратили би Європою в основі. Далі петербургський кореспондент Nord а висказує са до французького правління і висказує свою радість, що оно перевело зворот в державно-економічний вигляд. Обидва кажуть, що середі європейській союз цюлий мбг бы же в кожній раз позискати делій другорядній держави, але они певно не добувають державно-економічний свободи ад вигляду на нову непереможність. Великими проблемами новочасної політики єсть суспільне питання і правління не скривати перед собою, що проба, щоб зробити дієвою через акцію на ви, може погоршити це цілу справу. Зь тих слів Nord а показує са, що став Росія в конце центуції, і треба удавати веселість і певність при ляхом положенні.

Латовці в королівстві пруському подали петицію до міністра просвіти, щоб науку релігій в школах викладали в литовській мові, далі щоб в семінаріях учили кандидатів учительських литовського языка і щоб учителя не карали дітей, если по-на школьному наукою говорити по литовски. Мотивуючи свою жадаву Латовці покликують са на розпорядження, після котрих

наука має уділяти са в рідній мові, а далі в забороняють о своїй вірності для пруського короля і доводять це в се, що недавно Платини в Познаньці дозволено, щоб релігія викладали са в польській мові.

НОВИНКИ.

— Христос раждаєт са! — гомонить півішечером в кожній рускій хаті, а кожд руска родина, ділаєт пресорою, складає собі желани всего добра и лучшей долі. И мы натаємо сьмь оканком "Христос раждаєт са!" велику родину, цілу Русь-Украину, и зь желаньом, щоб вже раз випусти наші злуды и напасті красний час, звертаємо до всіх наших Земляників. Чувство радости, яке при такій великій торжестві переповняє груди кожного Русина, май не переводить са ніколи зь посереді Русинів! Христос раждаєт са!

— Вчера відбула са нарада комітету основателів товариства "Дністер", на котрій порішено жити-нишнім відлучені справи: 1) Ухвалено реґулювати народ комітету, котрого проект виготовили д-р Савички. 2) Одобрено два проекти доводні до основателів и руских патріотів, предложений, п. В. Нагорный, в справі обрання фонду основного. 3) Рішено вибрати локалі на канцелярію для комітету и справити конвені урядженю. 4) Замовлено управителю канцелярії комітету п. Ярембецького. 5) Установлено д-ра Савичка до обдирания всяких шкільних и грошей присланных для товариства и ухвалено за відомити о том п. к. дирекцію почт и телеграфів. 6) Рішено, що звычайні наради комітету мають відбувати са кождою пятницю о годіні 6, в четверок.

— Статистика буквинської шкільниці. В справі додані буквинської ради шкільної за рік 1890/1 находити са додані цінаві для Русинів дані. И так було в обмь році в Буквині 294 публичних и 18 приватних шкільних класів: а то: 219 однокл., 45 двокл., 11 трокл., 2 чотирокл. и 6 шестиклассных. В 206 школах відбувала са наука відпочина, в 83 цілоденна и в 10 то цілоденна то відпочина. Мшанських шкільних було 289, мужських 15 и женських 15. Пошла викладовою мовою було: 116 руских, 96 волюнських, 18 німецьких, 7 руско-німецьких, 11 руско-волюнських и 23 волюнсько-німецьких. Розширено шкільн: 2 руск., 19 волюнських, 3 руско-волюнських, 2 німецьких и 2 мшанських. Зь руских шкільн розширено 2 однокласові на двокласові и одну на трикласову, зь 19 волюнських розширено 14 на 2-класові, 3 на 3-класові и дві на 4-класові. Нових однокласових шкільн утворено 11 руских и 8 волюнських. Зь будинків шкільних було 61 добрих и 100 особливо в повній кінцанськомь більш або менше невідповідних. Дітей обшараних ходити до школи було: 41.840 дівчат и 41.756 хлопців. Занесених було 23.230 хлопців и 18.811 дівчат. Здобилих але не узаціхачих до шкільн було: 15.835 хлопців и 21.034 дівчат. Найбільша хата буквинського шкільництва лежить в браку и невідповідності шкільн. Теперішній буквинський шкільн має лиш на 38% дітей жіночі. Перестанно убавало до кінця року зь школах 25% отже четверта части занесених. За поволомані дітей до школи належало 6.918 марк на суму 9.589 ар., зь чого оббрало дош 3.175 ар. и зь 1.940 одучаєт на судженно на вренств. Учателів було 357 (5 безь свідочства) и учительок 114 (2 безь свідочства) крім того 1 наглядати и 48 наглядаток безлатинських и 38 учительок и 8 учительок зь школах приватних; разом було 646 кваліфікованих учительок и учительок. Огородів шкільних було всего 90, бібліотек зь 112 школах и ручних робіт жіночих учено лаше в 124 школах. — Шко-до успіху в науці то справданно відпочивати жіночі дівчата, що зь руской мови вступити засадничі ролі, бз в сьмь засади учателів (и то не лиш в народних школах) зовсім невідповідні. Через те грошні отриманя заступання, як о ореді управліньом и в відомий правліньом було". Прощі раз в буквинської ради шкільної позвала, що для руских підручників и руской мови треба бы щось зробити. — Віддати на буквинський шкільн висловили в 1890/1 році 214.892 ар.

— Збавлення ґрунтів орних в Галичині. Відомості статистичні, видані кождо року правліньом орошій статистичним, містять випав, виключуючий зростає ролі в Галичині за попередніх 30 літ. И так більш повністю маємо 1.580.000 моргів орного ґрунту перемішані в засадомь часі 138.196 моргів неужитков, моргів и лісов в ролі. Менша повністю маємо перед 30 літами 4.654.232 моргів орного ґрунту має их тепер 4.866.306 отже більше о 212.066 моргів. Бачи звично, що зь розширенням управлінь ролі отада са тат урива интенсифікації то мусимо признати, що зростає обшару орного поля свідчить користно о поступі нашого ролівництва.

— Зь Богородчанського листу нам: Дня 27 ґру-1891 в Манастирчаках, деканату богородчанського, помер о. Петро Талачевич, проживши 72 літ. Покойник відзначав са великою побожністю, рівностю о хлау Богу, доброту серця, милосердя для бідних, світлостью ума и щиро рускою гостинністю. В Манастирчаках працював о. Петро 39 літ. Перші літ свого свещенства (а покойник був свещеником 50 літ) прожив о. Петро на хлібшм приході коло Бродів, та зь-відтам перешав са добровільно на підброк ляху калілію в Манастирчаках. Працював бунь співмеж покойником, а пильно діюрох. Покойник боронив праві ерації, але за двором потагла кухонна власть зь-перод 40 літ, тому для святого самоко перешав са о. Петро до Манастирчака, хоч по его стороні була правда. — Професор д-р Юліан Целевич и д-р Кон-

коляник були злани покойного. Та ґорня и немощна смерть забрала в лютомь 1891 року дошку его, замужу на д-ром Целевичем, в підля місця в другу, замужу за д-ром Конколяником, а при кінці року, прикони са донь жити" и отцу Петрові. На похороні 29 ґрудня 1891 оббрало са майже все духовенство канцелярію, 20 руских, а 1 латинський свещеник зь Солотвин Народу оббрало са похороні богато, бо вей високо поважали и любили о. Петра. Працьав его в церкві о. В. Паук а надь могилою о. Могильничий. Земля Тобі перомь, праведнику, а имени Твою вічна пам'ять!"

— Доповісний вибір одного члена ради повітової в Мостисках зь куріи сльської відбула са для 15 н. ст. лютого.

— Тарпоу повозку заведено, як ввідно, бд дні 1 н. ст. сьча на шляху залізничній Кароля Людвика. Вь наслідок того зараджені збільшили са на той залізничній значно рух особовий особливо на лінії Львів-Краків. Дятого побільшено на той простороні іншу службу залізничу о 30 людей. Також значно ціло машиністів має бути порівнесних до Краків.

— Навино засуджений. Вь днях 14 и 15 н. ст. ґрудня 1891 відбула са голова розправа передь трибуналом присяжних в Перемислі против Маріи и Гаврила Литвинів, селян зь Нипович о злочині підпалені и спбз-участі в томь злочинстві. Розправа звернула на себе загальну увагу, особливо вь кругах правничих, позаяк за злочинство, о котре обжалувало Марію и Гаврила Литвинів, відбувало дні 20 лютого 1885 року передь трибуналом присяжних в Перемислі селян зь Сенько Гладил. Як мы вже вь літ о. р. доносил присяжні тоді присяжні Сенько Гладил винним злочинством підпалені, вь наслідок чого засуджено обжалованого на кару 12 літ тяжкої каторги, котру тойже розпочав зрив одсиджувати вь заведеню каторги у Львові. Хотяй обжалуваний виперил са велику вину, то збачав свідків, свідучих при розправі, так рішучо против них проманді, що по виводах прокуратора и обороні, по твердих присяжній поставленій собі питання, вь наслідок чого засуджено Марію Литвинів за підпалені на 4 роки тяжкої каторги в Гаврила Литвина, як морального винного на 8 літ тяжкої каторги. Такі справедливості вдоволено, але хто верне Сенькови Гладилі страчане майно и адоральне, що покутувати за чужу провинку сьмь літ в каторзі?

— Привітальний секретарь при генеральній дирекції залізничній державних у Відні на місці п. Сеферовича має стати світником намісництва Леопольд Моравець.

— Вь Сьмьшні півничі огни дні 24 н. ст. ґрудня два будинки вь фабриці сьрпків М. Липиці. Шкода вимосити 4000 ар. а убезпечена була на 2250 ар.

— Ділове самозубство. Вь шибі настрівд вь Бериславій повітєві са дні 17 н. ст. ґрудня рбаник Матій Урбан. Коли на даній змачі дивкомь витиснено вь шабу лану, надово на кбн це ланни група Урбана, котрий собі вь той спббз одобрив жити.

— Змив вь волюнськості. Зь Ярослав пашуті, що генерала Гугола Мішко до Гельзенштайт, дотеперішнього командата 2-ої дивізії іхоты вь Ярославі, змєновано президентомь вишного суду волюнського у Відні а на его місце перенесено до Ярослава генерала Людвика Гамта до Берг-гаузєв, дотеперішнього командата 21-ої бригади.

— Зь Карова пашуті до Гад. Вьком.: Дня 21 н. ст. ґрудня лудно са туті страшно нещастіє: Снажений павс покусав 8 особь до рошлых и дітей, подерз одєжу на кишках людях, котрі одтакі щезило оборонили са бдз укушени. Мало що не упав жертвою и д-р Кароль Демановський, послав до ради державної, на котрій ознакош павс подерз еутро. Староста, що лиш прабув вь Коросні и магістрат ролінули найбільшу енергію, щоб зарадити дальшому нещастію, бо багато особь має бути показаних. Кількох людей покусаних одбавно вже до Краків.

— Воли повила са вь великих громадах вь львах коло Францтало на Буквині. Дня 30 н. ст. ґрудня билга — як паша Gazeta Polska — громада тихь волюбь гостинцем и показила колька штук худоб. Вь Садові коло Клямпольна громада волюбь напала на худобу и паробка богато шкоди. Похідомана о томь жандармеріи, прабула зрив и мусіла вєвести борбу зь волюбь закинь их розбига. Воли показили при томь досить небезпечно двоєх жандармів.

— За сьмьшество засудив трибунал карний вь Рашеві двоєх жидів Емі Еліаш и Товію Блох. Оба они вымангилі бдз православного свещеника зь Прібоя вь Босні скрити домижні на 330 ар. за який са достаєтні ризы и инші церковні річи, котрі завозять до Босни галицькі жиды, удучи християн. Як свідки ставали передь судомь згаданий свещеник Сава Попович и его дикт, та одповідала на запитані имь пш тана по сорбкы черев товмача.

— Виставка айіюла буде немовомь отворена у Львові. Ініціаторомь вистави єсть одієт магнати, що повернувши вь науковомь подорожі по Азії приїзть зь собою збір ріжних ориґінальних айіюлх продуктів, фотографій, зриски архитектурі, рошланоства и характеристичних тивів людських зь Хити, Іпану и Індії.

— Дрбний вьтє. Цісарь дарував громаді Мачинь новий вь шибі дровалокомь 50 ар. на реставрацію церкви. — Вь Самборі помері ошдн буншій довголітній староста сьмьброків, Гудоль Губатта, вь 69 році жити.

Именованія, перенесенія, конкурсы и пр.

— Именованія. Намісникъ именованъ ассистента рахункового намісництва Рус. Шемлинского

офіціаломъ а практиканта рахункового Ант. Книевича ассистента рахункового.

— Конкурс. Комната нотаріальна перемиско-самброк-альбик рахункуе конкурсу на посаду поштаря вь Руднах або на еовентуальну посаду вь ошбз окрив зь речинцемь до 20 н. ст. сьчня 1892. — Видбав ради повітової вь Ярославі розписуе конкурсу на посаду канцеляриста та-машного видбав повітового вь плативе 750 ар. и 200 ар. додатку на подорожі для люстрації кнєх громадских. Вимагає са бодай 6 кілєх їм-наліяних, зная рахунковости, ведєня кнєх и законбв адміністративно-автономічнєх. Подана треба вносити до днє 20 н. ст. сьчня — Дирекція почт и телеграфів розписує конкурсу на посаду експедиента почтового вь Долинках пошты чернабського вь плативе 720 ар. Подана вно-сити до 12 н. ст. сьчня.

О д о з в а

до Добродієв бідном учачон сь молодіжи вь львівській руской гімназії.

Дні біжати летать мов стріли. Здає са, не-дано наставіть рік 1891, а бдз вже и кінчить са. — Новий рік надходить и проганяє старий ад світа. Так и наш старішкь людєх випере нова генерація и будо далі по своему окувати розвиток руской народности... Обовязкомь мо-ним єсть при виході старого року подякувати вь имени руской молодіжи Влов. Добродієв за ласкаві дары, які она звали на сьмь році для неї зложити. Слав-Віт Вам! А заравомь го-дити са пожелати Вам вь щирої серця весе-лєх свят Рождества Христоваго и щасливого Нового року...

При той нагоді подєсно єсть тихь жертв, котрі вь попередніх часах для бідном молоді-жи виливали: Вдєт о. Шухомєво зь Врато-вєць 2 ар.; о. Вачивський зь Комарна прислав вь складок 20 ар.; о. Лопачинєв зь Подкосно-ва 5 ар.; Стеф. Трухмєв зь Семирїш 5 ар.; о. Піржичинський зь Либиниці 3 ар.; Галиця и Ю-рю Левичи 2 ар.; о. Ковальський зь Славова (ста-лий добродієв руской молодіжи) 5 ар.; о. Ярим-вич зь Олховець 1 ар.; о. Мендичинський зь Ходнонач 1 ар.; о. Левичий зь Тартакова 2 ар. 20 ар., посредствомь "Діла" 3 ар. 50 ар.; п-й Ісєбєля Васильковска 2 ар.; о. Мороз зь Схд-ниці 2 ар. 42 ар.

Дай Боже, щобь Вы и вь Новомь році вдорній дочекали давати, а наш бідній школяр-ки брати.

Зь дирекції руской гімназії.

Василь Ілличий.

Телеграмы "Діла".

Будапешт 5 сьчня. Привхав туті румунський король зь наслідникомь престолу. Царь прийняв их на дворі. — Вчера одбув парламент послєднє засіданє а пшп на королівськомь замку буде розвазаний троновомь бєстєдою.

Париж 5 сьчня. Писатель Гі-Моп-сань стріляв до себе зь револьєра, але позаяк вь патронах не було кул, то дру-гій раз хотів зробити собі смерть через підбзання горла. Рана не єсть небезпечна. Божевольного одставлено до шпиталі.

Берлін 5 сьчня. Бюро Вольфа ро-збєслало звітєку, що мнє заперечєні зь ко-лькох сторін, Times стоить ще при своїмь первїстїи доносємо, новь бы Росія и Н-мєчєнина велі зь собою переговори вь спра-ві приступлені Росії до торговельних тра-ктатів. — Послї пшформаций, які прийшли зь Петербурга, арештовано вь Петербурзі 60 а вь Москві 62 особь політично подо-зривлєхь.

Софія 5 сьчня. Болгарське правител-ство оголосило меморіал, вь котромь до-ка-зує, що ему відно видати чужинцєв, бо сама Росія на се згодила са, коли жадала, щобь видати нігілістів зь Болгарії.

Переписка Редакції и Адміністрації.

Всє, в. В. и в. С. Рахунки за сьмь років годити са. За минулий рік у нась занєсєно 23 ар. — Всє, в. Н. Нєт. зь М. До кінця року ще 5 ар. 50 ар.

И ЛЮСТРОВАНІ ЖИТІЯ СВЯТЫХ

на кождий день вь році
продаєт са справний по 3.70 ар. зь пересилкою
почтвом. Безь пересилки и справы по 3.20 ар.
Достати можна у Львові вь книгарні Старо-польской; вь Тернополі и вь Станіславові вь
торговлі п. Стаховича; вь Коломиї у о. П. Ле-вкого; вь Стрию вь Руській Касії. Для чи-тальнєх Братств церковних и бідняків єсть
ланя и жєднєй ціна обнижєєт до 3 ар. 50 ар.
Всєй згодиєня приймєт редакція
о. Евгеній Гузарь у Львові
площа с. Юрія ч. 5.

Предиката на „ДЪЛО“ и изложителствата на високотата платий
у Ливова.

Предимата на „ДЪЛО“ съ литер. додаткомъ

из Австрии:		из границы:	
на целый рок	18 yr.	на целый рок	24 yr.
на полъ року	9 yr.	на полъ року	12 yr.
на четверть року	4 yr. 50 kr.	на четверть року	6 yr.
на мѣсяцъ	1 yr. 50 kr.		

на пшенич. рѣкъ . . . 16 ар. на пшенич. рѣку . . . 8 ар.

на чергів року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр.
 Редакція, Адміністрація та Експедиція похв. ч. 34
 у.л. Ватерія. — Рукописи звертають на згадку на попередній
 екземпляр. — Рукописи неопубліковані відомі для поточ.

Одноклассное число копий 8 кр. а. в.
Одноклассные принимают ся по пяти 6 кр. без одной
строчки инвентарного в рубр. „Надбавлено“ по 20 кр. а. в.
Подписки члостель ся по 10 кр. без стипендии.

боку єсть річешо загально вѣдомою, що навіба, котрому доаяі часу не дають условій до культурного розвитку, не єсть въ силѣ бѣзъ равно доставити на університетъ такихъ силъ, котрі бы цѣле свои житіє саособились лише на університетѣ и ждали, чи може изъ когось не редь смертію не зайнявуютъ профессорамъ університетскими. Доказу на се не потребуемо далеко гадати. Не хочемо напрушувати поваги тѣснѣйшихъ профессорівъ права на університетѣ дѣловисказъ, котрі викидають въ свѣтъ польсѣбъ, а поглядимо, чи они бѣзъ самого початку и вилкочно лише въ наудѣ університетской шукали саовненія цѣлей своего житія? Одинъ изъ нихъ служили при наѣстѣнницѣхъ, другіи при судѣ, инші були кандидатими адвокатскими и адвокатами. Пришовой часъ, коли Полкиа були въ силѣ пересадити своихъ людей на університетъ, звернено увагу снѣхъ людей на університетъ, а по кѣлыхъ дѣлахъ стали они профессорамъ університетскими, не приносячи тѣмъ дѣлкого сорому своей польсѣбѣ народности ані наудѣ університетской. Тою дорогою мусимо и мы Русины поступати, а вы, наповне, не намычайте насъ ані свиратыми політичними, бо у насъ такихъ нема, ані карієровачами, бо Русины хотять широ служити наудѣ и по-при насъ працювати надъ модернизію університетскою, подобно якъ се робить бж. п. д-ръ Олександръ Огоновскій и якъ се нинѣ сповняє д-ръ Омелянъ Огоновскій и другіи.

Вже із самого змісту статей виходить, що до сего часу Руськи убігаючи ся о посади університетскій не найдши зб сторони професорбъ Полѣзбъ тон „найширшом“ підпоры, о яибъ авторъ вгадує, — бо якъ же-жъ погодити той высказъ із завидами выше поблесненныи?

При ілюстрації своєї статті автор каже, що самі Русини йому винні, «якщо мовою русинською до них не може користуватися згідно з призначенням їм прав на львівському університеті, чини притримуючи Русинам право до русинської мови». — що на вступі статті був зазначений.

Намъ вѣдомо, що найвысшею постановою
царскою въ 23 марта 1862, оголошеною ре-
скриптомъ пажестивнаго у Львовѣ въ 12 ма-
я 1862 ч. пр. 5661, утворено на львовскихъ
выдѣлъ правичицѣхъ не двѣ (якъ каже авторъ!)
але чотири катедры въ русикимъ языкимъ на-
кладовымъ для предметозъ державного вѣс-
ту духового, а по мысли 19 артикулу закона
основного [на который покликае ся авторъ!] мо-
жуть бдбувати ся выклады на вѣсѣхъ кате-
драхъ университетскихъ въ языкѣ русикимъ.
Не хочемо нишъ бдбровати немцолн мину-
шости, про обсаду катедры цинильного процесу,
цинильного права по бл. п. Ож. Оговосибитъ,
авъ про одному стѣпенѣдн одному бдбному ру-
скому кандидату, — щобы насъ не посу-
джево о „тендѣційне баламутчене оцінѣ пу-
бличномъ“. Приказѣе Русинѣбъ старѣшихъ ся
на опорожненѣй посады въ русикимъ языкимъ
выкладовымъ — лежить въ интересѣ льво-
ского університету яко вѣснѣй найвысшею на-
статутцѣн науковѣи въ краю, якъ такожь не
менше въ интересѣ полагодожѣи справед-
ныхъ жадаѣи Русинѣбъ. Кандидатѣбъ певне
не хибѣе, коли люде дѣвають ся, що на
львовскихъ університетѣхъ найдуть Русинѣи ца-
рый прѣвѣтъ и подпору. Наколи-бъ тотѣи ру-
сикѣи силѣи буля наивѣтъ слабѣшѣи бѣдѣ силѣи
польскѣихъ університету львовского, — що чѣй-
же не мусѣтъ бутѣи, — то на тѣмъ вѣснѣи
не стратѣи анѣ Польскѣи анѣ польскѣи выклады, а
Русинѣи выказѣютъ при тѣмъ дуже много. Тою
дорогою усудѣи ся полѣзѣти въ університету,
до ея не повинѣи бутѣи. Русинѣимъ-жо заложѣи
и все буде залежати на тѣмъ, щобы русикѣи
выклады обилии на Русинѣи бѣдѣ парадѣи, котрѣи
русскѣи мовѣи не знають, бо ея не узявають,
але Русинѣи, що знають добре свою мѣи и для
русскѣи молодѣжи хотѣтъ посвятѣти ея.

Русини все подають Полякамъ руку до згоди, а жаль великій, що Польня не визнають тамъ згоди, де йде о уявляем правъ руского народу. Такъ и що до університету львівского хотять Русини трудити ся зъ Поляками разомъ и згідно, а коли бъ до сего не можна дойти, то Русини зъ часомъ будуть змушені просити короля, щобъ розрубаля львівскій університетъ на двѣ части: на університетъ поляскій и на університетъ рускій.

По февраль Родивныхх бдбулось вчера, 8 н. ст. ечня, перше заобдданье палаты по словьт. На се пасьдннне зьбхатось ще немного пасьлбъ, а мѣжъ нѣщамн не було ще рускнхъ пасьлбъ.

Презеса д-ра Смольку, који живи са својим президијалномъ мјесто, вјетали посли дуже самнатично. Д-ръ Смольку повѣдоуиъ палату о именозану г-р. Кибурга мѣи-стромъ.

Мѣжь одчитаными петиціями була петиція одъ рускихъ женщинъ зъ вѣсточнои Галичини и Буковини о дозволеніе женщинамъ

ходити на університети и о основанье жіночої гімназії въ Стрию.

Пос. Промборъ интерпретация гр. Таф-
фого въ справкѣ помѣщеніи долѣ урядника
державныхъ, почавши бѣдъ девяти ранги въ
должну.

Палата полагала деякий петиції, а також
пращати передачу правительству дві петиції,
щоби ближше їх розгляду. Ті петиції
були: бід пражского товариства жіночого „Мі-
серіа“ о дозволеніє ходити жіноцям на
факультети: медичний і сільськогосподарський; —
і що-до перешкоди шлюбних справ вельмож-
них на май і жовтень.

Зъ порядку денного приступлено до верифікація выборов. — Пос. Гроссе резервувалъ выборы пос. Феррегера. Пос. Феррегеръ остра выступилъ противъ сего въ силу, заявляючи Феррегеру въ знакъ признанія и признательности до волюнтаризма. Палата признала выборы важными. — Пос. Бикъ резервувалъ про выборы гр. Мечислава Ворковскаго зъ супруга Залишки-Товиста Ворщъ-Мильницъ-Городенки. Пос. Бикъ вѣдѣе призналъ сей выборы важными, а парламъ уважаетъ резолюцію вызваючи правительство, чтобы при нѣхъ будущихъ выборахъ до рады державной долучаю до активъ доказъ, что ровніе выборы дѣйствіе оспіащено по поодинокихъ громадахъ. — Палата признала революцію д-ра Бика безъ дебаты.

При юбци заасданя поставлено юбика
интересаций: въ сиравъ додату дорожняно-
го для уряднибъ и въ сиравъ конфеисаты
Narod. Listъ аз помѣщенъ заявленъ при-
наня для д-ра Грегга.

Слѣдующе засѣданіе палаты послѣуетъ во второкъ, а на порядку дневномъ поставленіи торговельніи трактаты.

Ная звістно, гаворана, що палата по-
сидбі збере ся по Роддінных святах на ко-
ротку сесію, щобы лишь полагодити торго-
вельній трактаты, а сойма крайшй будуть мо-
гли быти скликаный олохо 8 лютого на сесію,
котра бы трывала до половини марта. Нарая
передь самою теперашню сесію почала гово-
рити въ рѣшаючыхъ кругахъ вѣдѣньныхъ, що
теперѣшня сесія рады державной буде трива-
ти значно довше, бо ажъ до Великоднихъ
святъ. Сю вѣсть потверджують такожь и по-
дуриндовъ газеты. Въ тыхъ газетахъ кажє ся
про програму работы въ тепершній сесіи ра-
ды державной такъ: Соймы не будуть скли-
каный въ лютомъ с. р., а позаякъ рада дер-
жавная буде радити бѣль перерыи ажъ до Ве-
ликодня, то соймы могли бы быти скликаный
въ часъ мѣжь Великоднемъ и Зелеными свя-
тами. Рада державная збѣшла бы ся на нара-
ды ажъ въ осене. Делегати, котрий сего року
збирають ся въ Будапештѣ, збѣшла бы ся на
нарады въ початкомъ лѣта. Сю алычу въ по-
рядку работы законодательныхъ тѣлъ оправду-
ють тымъ, що много часу змарнувалось бы,
если бы перерывати раду державную въ лютомъ
а скликавати єи на ново въ цѣлты. Теперѣшн
на сесіи рады державной має полагодити го-
ловно економічій отагы. И такъ найпюрш
приходять подѣ наряду торговельній трактаты.
Есерскій комісія цловон пос. Галлицѣ вже
выготовилъ свое справовданіє, въ котрымъ
кладє голову нагу на зворотъ въ політичѣ
торговельній, бо сини трактатами вытаторно
однакъ величезный округъ консумційный въ
131 міліонамъ населєня, а въ 7755 міліонамъ
фр. рѣчного обороту торговельного. Въ спра-
вовданію кладєсь такожь велику нагу на трактатъ
въ Нѣмеччиною. При дискусіи въ палатѣ
послѣвъ передуть трактаты значною бѣльшо-
стію голосѣвъ, бо що найбѣльше 50 голосѣвъ
буде противъ трактату въ Нѣмеччиною, а 70
голосѣвъ противъ трактату въ Италією; трактаты
же въ Вѣлтію и Швайцарію будутъ
принятъ одноголосно. По трактатахъ прайде
подѣ наряду палаты послѣвъ проєктъ о ре-
формѣ студій правничихъ. По томъ прайде
подѣ дискусію справа субвенціи для тонари-
стѣя пароходовъ плавыи на Дунаю. А коли бы
въ тымъ справами упорано ся передь кѣн-
цею марта, то прийшло бы ще предложєнє
о проєктахъ комунікаційныхъ въ рошипрѣвѣнє
Вѣдан, бо правятельство хоче радѣ державной
предложити ажѣ цѣлкомъ готовый планъ
дѣтальній тыхъ проєктѣвъ. При дискусіи надѣ
трактатами и надѣ субвенцією для плавыи на
Дунаю зацѣвляє оппозиція острій промовы
противъ оныхъ предложєнєвъ.

Як було заповідажено, д-р Шенеръ виступивъ въ клубъ сполученою з'явилася справозданню о темерашній ситуації політичній. Засідання клубу відбулось на день передъ першимъ засіданьмъ палати поселяб по сесіяхъ. Д-р Шенеръ говоривъ такъ:

«Треба пояснити коротко партійну ситуацію, котра призбрала зареферт воззусленсьмь в Кієвбурга до міністерства. Каждый из нас знает, что бда ческою угоды наступилъ анархоту въ внутръшней политикѣ. Першымъ крокомъ съ нашей стороны було се, что нѣмецкой поэды наступили на ново до ческого союзу. Але въ

палаті послав — не могла наша партія ще підчас сесії в 1890 р. зміняти свого представника, позаяк против неї стояла давня більшість зорганізована до бою і правительство виразно опиралося на той більшість. Зі початком 1891 р. наступило: розв'язання парламенту і правительство признало, що годі выдержати дотепершій відносини більшістю, відтак демісія Дунаєвського і покликання на престолійної бесіди до всіх партій. Наша партія суворотивъ сего зміняного поведіння правительства вавала такожъ деше зміняное становище; але она не хотіла пробити їй уступки в принципіальнихъ kwestіяхъ і зазначила своє окреме становище своєю самостійнимъ проєктомъ адреси. Въ часъ лівшої сесії витворила ся міжъ правительствомъ і партією дійствний модус vivendi, который привівъ зніхъ хосенъ для дальшого ведіння справъ, але не мігъ ухитити довго за відволіччю зміну парламентарныхъ відносинъ. Пробы, аложити нову більшість в парламентъ, не удали ся; однакъ правительство высказало якъ многіхъ заявленяхъ своїй наміръ, стати на лівшій стороні в Нямцями і такожъ не презиряло в свій управъ нічого такого, що було бы суперечне зъ интересами Нямцівъ. Безъ-жъ правительство хотіло такъ дальше поступати, не находила гадка, що повинна бути якась запорука щодо сикъ тенденцій. Форма такої запоруки не могла бути інша, якъ приняти когось зъ нашого сторонництва в складъ правительства, который бы заступавъ тамъ становище партії. О томъ говорилось голосно якъ в самій партії такъ і суворотивъ правительства.

Та гадка прибрала въ послѣднихъ мѣ-
сцѣхъ болѣе реальный видъ. О наступленіи про-
водеры партій въ складъ правительства, не
можно было думать, появякъ правительство
придерживаясь своего погляду, стоятъ по-надъ
партіямъ". Зроблено пропозицію, чтобы за го-
доку партій побѣдять иніиѣ членъ сполученно
тѣмъ въ складъ правительства. Мы мали
або приняти або відкинути таке предложення.
Зъ однихъ стороны выходило, що само вступле-
нне члена партій безъ вытѣсненя якыхъ парля-
ментарномъ болѣшини не причинить ся до яко-
го сталов поправы парламентарныхъ оди-
снихъ, але зъ другой стороны треба було
приняти, що се буде однимъ важнымъ крокомъ
на передъ, если якіи наші сторонники въ на-
слідокъ нашего притяканія буде поклоняны
до правительства. Та-жъ въ томъ лежить при-
нявше нашего тащъ довго оспорюваного по-
гляду партійного, що годъ далше правити
безъ Нбидиѣвъ. Великъ власти езекутивной
въ Австрія такъ великій, що се много впрте,
если наша партія має заступництво въ тѣхъ
власти.

Зъ тыхъ причинъ мы приняли предложеніе. Настѣдѣ того кроку не дуже великій. И такъ что-до одновѣсти нашихъ до правительства, то повинно показати ся въ практицѣ, шо тѣ односныи суть правяиъ и шо вытворювъ взаимныи довѣры. Але на разѣ годѣ шось болѣе сказать по-надъ се, шо суть такы тенденціи. Партия зѣнкъ не сталась парламентарною партиою правительственною въ понимѣ значеню слова. Ова муситъ задержати собѣ свободу дѣлани и рѣшати по точнѣи розваженю политичнои ситуаціи. Будемо вести переговоры шо-до точнѣи, въ котрыхъ мы бы рѣшали ся съ правительствомъ, але если бы мы не могли погодити ся, то будемо голосувати противъ предложенъ правительственныхъ въ справахъ рѣченыхъ и не маючихъ значенія политичного, а помимо того становище нашего мужа довѣри въ парламентъ не будо бы захитаве. Если-жъ бы мы не могли погодити ся съ правительствомъ въ справахъ политичныхъ або національныхъ, то тогды выступитъ бы нашъ заступникъ въ складу правительства.

Та свобода акцій має значення і супроти інших партій. Партія не утримувалась на ново, і нема тепер, так само як перед тим, т. зв. картеловою більшови́сти. Ми не робилися нічим проти акцій-небуді партія і ми б виступили проти забави тих партій, хоч б се не було на ру-ку правительству.

Ситуация не выяснена, консолидация единства еще не наступила, а до того причинами было, в се, что во немецком таборе есть много грузин, которые хотели бы шокдаты соотечественники. Се выкорстовують нашй противники и мы не можемо в рвняючых хвалех выступати из нового сидло, як бы се могло бути при односторонней выступалово, хоч пбкожи в т. зв. консервативное партию.

Не желая, впрочем, уходить, азе тымъ сажитъ не мамо великои одиначности. Се односитъ азъ не лишь на будуче азе и на минуше, именитъ что-то именовазъ президента державныи азеици. Уразу партии не поименовано о томъ, а также и гр. Кинбургъ манъ передъ собою доверенный фактъ. Не можна вникъ комбинацъ именовазъ Кинбурга въ именовазиемъ Бульинского та монъ бы тымъ вырвазались рзаницъ поглядзъ обохъ партий.

то, коли бы рады повѣсткой дѣлили о том, бы не гибли съ громадской масти, чтобы уповувати дѣше настины и людехъ бдиро-

Предплат на „ДНЛО“ и напикитост за класраты пилити
у Лазова.

Предилата на ДТЛО въ литер. додатокъ
въ Австрия: въ границама:
на цѣлый рѣкъ . . . 18 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 34 вр.
на пѣтъ року . . . 9 вр. на пѣтъ року . . . 12 вр.
на чиртъ року : 4 вр. 50 кр. на чиртъ року . . . 6 кр.
на мѣщи . . . 1 вр. 50 кр.

у Либкн:

на цѣлый рѣкъ . . . 36 вр. на пѣтъ року . . . 8 вр.
на чиртъ року . . . 4 вр. на мѣщи . . . 1 вр. 35 кр.

Редакция, Администрация и Експедиция подъ ч. 24
уз. Баторія. — Рукосны извѣстия съ хисне на имперери-
застережене. — Рекламация посполитый войный бѣх ворта.

Подозное число конуге 8 пр. а. н.

Огрозонение прижикомъ съ по кланъ 6 пр. бѣх однок
строфа имперетолова въ рубр. „Надбелемъ“ по 20 пр. а. ж

Подикни числата съ по 10 пр. бѣх стипина.

Низ цитованных словъ можъ добратисъ, что то самъ о. Селецкий агадуе про неконче примѣрныя житіе деякихъ католическихъ черцвъ, бо ось каже вѣстъ, що римскій престолъ заводитъ реформы тамъ, де „ікій членъ прѣвѣшого черчочного тѣла божіе и мнѣ-то іоте зауважати!“ Чого-жъ хоче высокопоставный критикъ? — о що-жъ ему ходитъ? Чи вѣстъ ся вѣстъ, щобъ нашъ селянинъ не дождавъ ся, що въ іакимъ-сь тамъ монастырѣ въ Россіи „черцъ живуть такъ саме, низъ въ іакныи людѣ?“ Та-жъ критикъ самъ розказуе про потребу реформы въ одного католического монастыря! — Чого-жъ сердитъ ся о. Селецкий на товариство „Просвѣта“, що въ его Календаръ розказавъ про „гнѣвъ“ одного православногo монастыря? Чи-жъ 2008 членѣвъ селянъ читаючи про рубль, яко оборотону монасты, не възмутьтѣ догадатъ, що се бесѣда про монастыры въ Россіи? А коли-бъ тымъ тамуца изъ всѣхъ такъ запоморочила, що они собі уявили бы, мабуть-то Чайченко розказуе про нашъ галицкій монастырь, то ще й тогдѣ не мѣгъ бы критикъ извутьтѣ наменьши на наше товариство. Вже жъ бо нашъ селянинъ та мѣщанинъ не суть такі наивны, щобъ не знали, що такожъ въ нашихъ монастыряхъ крѣпкъ черцвъ дужѣе набожныхъ и моральныхъ можуть бути делѣи, котріи нѣкогдѣ живутъ собі такъ,

Зміна президентів земліниць державних.

правда, що союзу має бути експліцитний аж до Великодні? Відтак інтересується і інші члени виконавчої доконечно потребує скликати скорше союзу на довшу сесію, виключаючи на неоподаткованій справі, як: покриття дефіциту на 1893 р., вимовлення професорів для Дублиня, ухвалення робіт мелиоративних і регуляційних, які мають зачатися з невою і т. п. — Яворскій признає, що виступ про такі позитивні рішення скликати союзу виступає, але доки не будуть про це тр. Тасеого. Однак покори- стуюсь тепер присутністю намістника гр. Баденію у Відні і представити собі зовсім з ним доконечно потребує скликати союзу. Далішню акцію з той справі повинні нести маршалок краю. — Коли привало до відомості завіснення Яворського і висказано надію, що правительством уважуватиме справедливі бажання краю.

Коли д-р Вилинскій починає ся на за- сіданні кола, всі члени почали ему опадати желання з нагоди его вимовлення. Д-р Вилинскій підликувавши за желання, сказав мійже нашім: Не могу бути даліше членом парламентарної комісії і складаю сю годішню. За сей короткій час, який ще ли- шу є в колі, не могу обійняти важких і трудних справ і складаю мандат члена комісії бюджетової і промислової, але задержую мандат з комісії цукрової і податку бірже- вого, щоб докінчити мій реферат. — Яворскій заявив, що коло польське при- ймає повний слова з смутком і радістю. Зб смутком, бо триває довголітнього відбо- ного труженнства, — з радістю, бо членів кола огля на такі визначальні становища, а ціла его минулисть закорчує, що буде зна- ти подати обов'язок урядника з обов'яз- ком громадянина, який горючо любить свій край. — Вилинскій відповів: Моя тепе- рішня становища маю задовольнити ласці монар- ха і довірі правительств, але ніколи не забу- ду, що я до сего дійшов через коло польське, як котрим і працював відносно з і навічав ся солідарності. Хоч не бу- ду з колі, однак можу і на будуче ува- жати ся его членом. Яко управитель оди- ної з газет державної адміністрації, мушу підняти загально-державний інтерес, але наші край єсть так значимий і великий фактором в монархії, що если буду мого що доброго зробити для нашого краю, то се буде само з себе користю для цілого мо- нархії.

При дебати над торговельними трактатами здавав ся справу пос. Хшанов- ский або член комісії і експонувати, що для Австро-Угорщини більше в тих тра- ктатах користей ніж некористей. Комісія ухвалила 13 резолюцій, мійже котрими дав важкий для Галичини: щоб з днями 1 лю- того виважено на земліни Карла Людвіга тарифу товару і зреформовано ветеринар- ский припис. — З промови інших бесідни- ков показало ся, що хоч трактати некорис- тий для Галичини, то Польня додають в них велике значення політичне і згодю з Польнями в Німеччині будуть их підпирати. Если б Німеччина заключила з Росією такий самі трактати і если б не була ви- жана тарифа товарна, хоч в трактатах за- стержено, що если буде знижені тарифи для подданих країв, то таке зниження мусить бути і для заграниччя — то для Гали- чини вище лише сама шкода. — Ухвалено забрати голос з дискусії перед повною палатою.

аж наш грішний люд. Хоч отже гріх людський не втрати ся, то все-ж наш селяно і міщане відвоює ся до черевця з вели- ким поважанням.

Критик є сен думки, що против заблу- дячених черевця не можна озвяти ся до- кором. А чому-ж вистави ся з „Житю св. Іоанна Златоустого“, котре написав для на- роду (з 113. книжечки товариства „Просві- та“), лихословить єпископів християнсько ка- толицьких, дарма що они були противниками того-ж Святого? Теодора, єпископа Алексан- дрийского, зове автор того Житя — чолові- ком гордовитим, хитрим, могутим, зло- бивим і лютовим, а єпископів, що стояли по- стороні того-ж Теодора, прозиває всіх то- варями душовими, нечестивими владиками (стор. 17—18). От, і мого бм згадати як який критик, що о. Селецкий накінув бм мо- крим радіом за те, що виставляє висо- кий чин єпископства! Чому-ж то тепер бере виставу з оборону православних черевця одного монастиря в Росії? Питаюся отже критика, чи прозиває в чом товариство „Просвіта“, що в его Календарі надруко- вано оповідання про „Павла Хайбороба“?

Даліше пише критик ось що про життя того бідного Павла: „По що же було ему по- сити волочити ся, отречи ся жени і дітей, „пощо зазнати тільки горя і нужди, щоб на- копець пересвідчити ся, що віра без дла- „жертва єсть? Ось мав в своїм селі „до- „лу та споту, мав нагнх і босых, мав „голодного брата погорячця, ситх годило „ся пригорнути, ними поопізувати ся та в „потребі заратовати?“ „Коротко скажемо „з переведено цілої рини не добачиш ту „сего тепла релігійного, котре змогло бм ча- „тателю до праведного дла загірати, — все ту „такое мlave, шучне і натягнене, таким хо- „лодом вте, — ось дійство православний у- „твор!“

На ті питання і запити відповідаю се, що сідую: Хто хоче з життя дознати ся про- нусь правду, тому треба не раз чи мало на- трудити ся і перебити такий несподобний жа- т. Вже-ж не заперечити критик, що все що живуть на світ люд несподобний, справ- диний аскетизм, котрий не можуть погодити ся

з нашими побутами суспільними. Их му- сить правити лася важка подія або і па- тостроє з життя, щоб примиряло з со- бою життя звичайних людей. Отже і Па- вло Хайбороба довго мучив ся, ба й абзудив, покинувши свою жінку і діти, а все-ж видив дівчав ся, що віра без дла є мерт- ва. Коли-ж він позбув ся того аскетизму, то вже підликує ся в вдовами і сиротами з тими селі, де жив, — вистави стави грома- дянина, що в любові додавав ціле життя. Вирочив не тільки в „православній“ Росії, але і у нас в Галичині бувають аске- ти, ба і такий селюти, котрий не звачаючи на те, що мають обов'язки до своїх дітей і до родини, з заповітів своїм записують ціле своє майно на церков, або на інші добро- дийні цілі. — Чи годить ся отже казати, що повість Чайченка — се дійство православний твор? Ми можемо сказати категорично, що сеєя повість є цінним здобутком літерату- рним, хоч критик називає є твором „православним“. Вже-ж бо годі в арсуду критиків поставити католицько-протестантсь- ко десуду, а православний, критиків і поган- ців „о шую!“ Чей же і сам о. Селецкий стоєє звачати безсмертними творцями Платона, Софокла, Горація, Шіллера, Гете, Пушкина, Шенюка...?

З. Відтак питає ся критик: „Або ось- „ді поезія в прозі Тургенева, на що они „кому пригоди? Чи они просвітять просто „людей? так як ті переклади Гайного, „котрих самі селити романові поміщай!“

На сей запит відповідаю коротко ось- як: Поезія в прозі славного Тургенева єсть не тільки класично-тарий, але і моральний, а переклади „романових селити“ Гайного чей же не пропагують ерес? Та-ж кажуть, що любов є Богом всеро, котра загірляє серця людей до того, що в добрих і кра- сивих! А впроцьмі ті поезії в прозі Турге- нева і поезії Гайного призначено для нате- леції, бо свої Календарі видавало доє то- варство „Просвіта“ переважно з поглядом на руску нателицію, придержуючи ся сво- го статута, де в §. 2. а) було сказано, що товариство має видавати дла в язичі рус- коїм для образован верств, для ужитку

св вірний своїм засадам політичним. Але внаслідок переняття того дуже важного і тяжкого уряду адміністраційного, бм вистави ся неким політичним роєм, і єсть тепер лаві админістратором та виключає буде ру- ководити предметовими і фактовими мо- тивами.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ

Австрійскій цесар надає італійско- му канцлерови маркізови Рудіно- му великій хрест ордера св. Сте- фана. Сю велику відзнаку — як пише Fremdenblatt — треба уважати на вельми важне при- значне втривання в мирній політиці італій- ского міністра-президента, котрий неможли- вельки заслуги, щоб скріпити потрібний союз і щоб мійже членами того союзу ста- сьливо заключити великий вага трактату еко- номічний.

Моравскій газети доносять, що чеський ре- алісти мають отворити особий клуб в рад державній, а до него приступили бм то- гді умірнований молоді-Чехи і останні старо- Чехи. Про сю справу говорив недавно кор- респондент днівника Agence Slave з одним молоді-чеським послом, котрий заявив, що се було бм користе для молоді-Чехів, по- заяв тепер в клуб нема згоди а тогді молоді-Чехи мали бм розважати руки і мо- гли бм вести екстремно-опозиційну політику. По- сля погляду сего посла реалісти були бм по- вимі видані старо-Чехи, а молоді-Чехи побіждали бм их, бо чеський народ згодю є новітній в теперішню політику і ще жадна бесіда не найшла так широкого відго- мону, як бесіда пос. Грегра.

Пригоду царского поїзду в- ладичного під Ворміями повесили в- початку тиж способом, що вози були неод- наков і але уставлені та длитого виїхали з шини. Обидва доперва вислідили, що при- чиною сего нещастя був також атентат на царську родину. Тепер відкрито виповнило се- го замислу в особі помічника кухарского, котрий тогді вїхав в царський поїзд. По- мійже паперами убитого ген. Селаверстона найдено мійже пишми фотографією чоловіка, невідомого досі російській поліції. Сего о- собу призначено тепер в Німеччині, а с- луги царского поїзду під Ворміями побали в- нїм того кухарского помічника, о котром говорили, що бм при той нагоді втрапив жать. Точай розсліду бдирали, що бм ста- рив ся вибухову машину, так званій го- динник Томаса, в формі голови цукру при- містити коло царского владичного вагону. Се- го машину бм мав уставити лежачо, але бм поставив єи до гори. Наслідком того годинник ополуднував до долу і тиж спо- собом виснає ся глибока яма в насипі. Коли бм бм був уставив єи бозом, то тогді все було бм розмислено ся на дробай кусаї.

Против опозиції в Німеччині, ко- тра стоїть під владом Вісмарка, зачина- ють правительствені кружки уважати тиж- самий безпощадний спосіб, який ужи- вав бмшій німцкій канцлер вглядом своїх ворогів. Се показує тепер справа посла прусского союзу гр. Лімбург-Сті- рум, котрий був вимовив урядником в міністерстві справ заграничних і є чле- ном сенату. Від оглошен під своїм п-

менем в Кенц-Зіг. статтю, котра остро критикувала торговельні трактати, а в нїй тає говорилось: „З послідних бесід Ка- прініго виходить, що при заключеню торго- вельних трактатів рішав при томі що в нїй момент. Думають, що в політичній союзу рука в руку мусить ити союз полі- тично-торговельний. Са думка була бм тог- ді правдива, коли бм кождо з земельних ціо- ле. Серед виступів одності она непра- вильна, позаяв супротивність в промисловій конкуренції між Німеччиною а Австрією позаяв ся на торгів європейських і даліше. Перед тим ніхто не думав, щоб полі- тична і торговельна політична поле з собою помішати. Політичний союз славний німц- ков держави сам з собою многоцінний. Отже абла пересвідчення великої часті населеня рблничого Німеччини виплатила наддоток, щоб скріпити потрібний союз. Не можна вже позбати ся сего вражіння, що вїденскій кабінет зручно використав се повість і до- буз для Австрії дуже добрий трактат торговельний.“ За сю статтю суаротив гр. Лімбург-Стірум заводи дисциплінарне слід- ство, позаяв бм в нїй мав запити за- граничну політику Німеччини. Однак урядо- вий дивізіон каже, що при томі варажкою рішав вгляд на дисципліну, котра в уряді справ заграничних більшє кончина, як деінде, а така критика дла свого шефа могла бм зашкодити Німеччині в середній держави і по-на єи границях.

Гостина румунского короля Ка- роля у цесаря в Будапешті має безаперечно велике політичне значення. Треба собі лише се пригадати, що власне перед двома міся- цями румунскій король підлає свого побу- ту в Італії в Палацці бачив ся з іта- лійським королем Гумбертом, а відтак по- вертаючи, вступив до Берліна і там був гостем у німцкого цесаря, а обидва вер- нув до Румунії, омиваючи лави вїденскій дїл. Причиною до того несприятного відно- шення вглядом Австро-Угорщини було в- першій лінії тогдішнє румунське правитель- ство. Тепер положення змінило ся о- стблєю, що в теперішнім міністерстві велике значення має Карп, проводивши політиків, ко- трий єсть адектіворизмом прихильцем союзу мира. І в тиж додають причину, що ру- мунскій король вдує тепер завоє до своєї нещасної жінки до Палацці, затримав ся разом в засіданні румунского престолу в Будапешті а тиж способом допов- нив ся, що в попередній своїй подорожі заляхив. Розходять ся о те, як на ту змі- ну політики буде дивити ся румунскій парла- мент. Румунскій король затримає ся в Па- ладці до половини сего місяця, а королева, котра здровалє о ми го побіжило ся, ли- шить ся в Італії через цілу зиму. Руму- нскій днівник доносить, що король, як буде вертати з Палацці, дла 18 с. м., затримає ся через один день у Відні.

Справа видалення Шадура і конфлікт між Болгарією а Францією не- не полагодились. Ціла справа тепер є в ру- ках Туреччини, на котру вистави в різних сторіях старають ся впливати, щоб она пор- рішила єи в способі інтересованих дер- жав. Така днівник парисій оглошав, що Болгарія задумує в найкоротшій часі ого- лосити свою незалежність. А французьке пра- вительство з своєї сторони вислало до о- снових репрезентатів заграничних довір- чий обличчя, в котрим мав приказати, що- бм они звернули увагу відповідних кабінет-

під підв, то все-ж ті твори духа людского можуть бути дуже навчальними, бм і мораль- ними. Отже і з того оповідання виходить ся та наука, що схиловане подружжє відчить ся чистоті катастрофою. — Що же тмале ся того акведу, що в тиж оповіданню „вж жалують Настю, а ніхто не обурює ся на зброду“, — то відповідаю, що оно так не є, бо вже-ж читави, що старі людє гомонили в звору- шеню душ: — „Господи! відколи живи, таке не дучало ся на селі! Отрашний час прийшов!“ — Чи-ж се не хороша наука для народу? Видно отже, що критика б. Селецкого не є шара, — не є обов'язкова.

Чому-ж критик поаривнує Лунач за пересвідчєніз Мідченіца п. а. „Вільмо- жа“ (стор. 83—84), годі врозуміти! Чей же в Календарі „Просвіти“ відно друкувати рускій переклад польского балади „Сла- та“, котра учеником тімівані в учениц шкільні виділовано добре а завітала!

5. Не минала прописиція ще одного твору (Н. Сидла), надрукованого в Кален- дарі п. а. „Коліє а тепер“ (стор. 103—114). Критик вярив ся наперед тиж, що на рушуді (віддашу) від церквою що вечера сходились та балакали то про те, то про се- людє, та що „стукать“, що доглядати церкви, натопувати пальцем тютюну у людь.

Я позволю собі зворушення критика владити тиж, що той „стукать“ (стукать) був собі майстер, котрий доглядав буди- нок церкви. То-ж вїж не „потернів“ ще по- чести для дому Божого! неосвященого! Вже-ж ачєй і в суєсудній Вл. о. Селецкого бу- ють ся церкви, то-ж мого вїж замітити, що „стукать“ не раз „натопувати пальцем тютюну у людь!“ Се-ж не гріх! Коли-ж кри- тик називає се оповідання Н. Сидла „поза- тивно-реальним“, то і счоче признає, що в- реальному творі малює ся реальна дійсність. Коли-ж нігде, ні на Україні, ні в Гали- чині людє від піддашєм осяненим церк- вею не „шмають собі людь“, то і автор „православний“ не мого бм написати щє такого, що не відповідало бм дійсності життя.

Та от, критик видобув таран най- тяжшого калібру, щоб кинути аго на това-

